

AUTHOR _____

NO. 2992

TITLE ARUK

RR _____

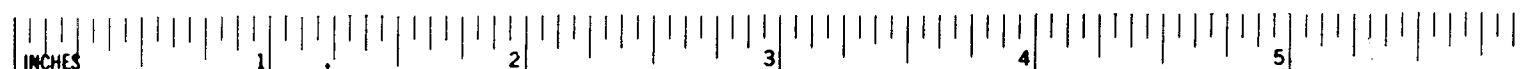
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 541

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

בשכיל והוא הלכש שלה לכושק חלה בושק בדי גמ דפרק
המדינת פיר מהחד שלכוש חין לנכוש

סליק פירק ב

אחיל פירק ג . ו . בלוגחיד מנסך כל

שנשה בפ לולב ועדכה לחא בבדי רב פסח כל ויגש יום להם
לחדם ולהשתדל וקושע הוא לחא בבדי רב לגיון בס הילכה קמח
רפ חין עומדין על כל לגיון ולגיון פיר כט בכלים המעט שלכלים
טפוחים פיר יש להן ללגיונות שהילכין במלחמה כמון מעט
חד להכותנו עם חרב כפ הער סמך בגמ המעשיט תשו רבנא
לגיון העובר ממקום למקום פיר כוידרה רב אמור אלה הכהנים וכן
ולקחתם לכם עבר אחר לגיון דמלכא אמשח הוא לגיונה היה בר
נש יד עלך וכו אמר לגיון פלן . לגיון . כפ ט בתרומות מהלגנה
של תרומה וזאת של חולין בפ ר' אליעזר הוא תולין ביום טוב
לגיון בפ דר כפ השוסר א ע פ שהניח לגיון עליו שזרק מזה
בס כלים לגגים הגדולים פיר כדים גדולים בס ככל מערכין בגמ
פיר פניו תנוהתם לגין טבלים ולג בפ כמ מדליקין בגמדות
המכבה לגג עליו אתו תלמיד ובהגדה דפ המוכר את הספינה
לגג עליו ההוא מינה אמר השתא כי בישתא ריגועילתה לא אשכחן
בתר ידועה כוונה מלגג בנפשיה פיר עיל לגיון בס גמלא חסד
מפני שבאות ואוכלות לגיון חרדל פיר גרדין לגיונות ספ אח
חלואות וכסר פי בעה . לחא בפ שר פס בגמ דסמך סמך
לגיון טעם מלוח לגמז וכפ יום הכפורים השומע מלוח לוגמין
לגיון בגמ ג מלכיה גדולה לנפשו וכול בפ דמיתות בגמ מיעה

הנשדפין על עוסקי לעומה חרץ עליהן בפי המוקדשין בנזי כר
 המומין ללועמה לה חי שרץ פיר לעומה טעמא מלא לעומי
 מלא פין בפי אין דורשין בענין אחד ההוא יתקף לגס כלושני הוא
 לבש בבגד מדליקין לה בלגש לה בחוסן פיר קליפה שלען
 ארז רבד דך כעין עמרך

פליק פירק ג

פי אחיל פירק ד ברי גא רבינא הוא ליה
 נולד ואסיר פיר כל דבר שולח היה מאתמול ונעשה היום נקרא
 נולד לך בסגמ דפ אחד בביטא לעשות מהן לודדות פירוש
 מבשולין החיטה בלא דריכה ומשכין עמה אונגין ורמונים
 ואוכלין אותן בקטח הפה סעודה לך ברי גא דפ כת שניק
 מסכל לודים ובכח שולח גט בגא המוכר את עמוריש לקיש
 זכין נפשיה ללודא פיר אומה שמוכלין בני אדם לך בפי ב
 ככילים ושחכיות מן לוד לרנא בסגמ דפ המדיד אמר הכי
 טלח ולידא נגדא דא זגא וגי דא דא שפא פיר לרנא לחודע גא
 גידא דא זגא פיר חתיכות זכוכית לרנא וישלפה מתעק
 תבג ושלפה מלרנא מינומדת על מתניו בתעדה תרג כל דא לרנא
 מפ כו בכלים סנדל לדיקו פיר על שום מקומו לריוקיה

פליק פירק ד

אחיל פירק ד ברי גא דסוכר ולאחתו הכתולה
 לך יטמא רשות צדרי ר' שמעון ר' עקיבא אומ חובב לך
 הוצעת את יהא בר בריכס וסג אליהתון קדם יוי כנא הוצעת
 להט בהגרת ילמדי בלהטיהם פיר מעשה כשפים לפי גמרא

השיר יכול לעשות פחות מכש עוזה להט החרב המתהפכת
ובגרידב בכ להט החרב על שמשותיו הש לוהט המתה
המתהפכת שהן מתהפכין פעמים אנשים פעמים נשים פעמים
רוחות פעמים מלאכים לה ותלה כל הרץ מערים כמתלהלה
היורה זיקים פיר ענין שגשון להב להבת שולחסת להב
חרטה יצעת בשר להם כמתלהמים להק להקת העצבים

מליק פירק ה

אחיל פירקו לו בפמי שמת בגמי שכב מדע
הלוחתי לפל הלוחתי לפל וא עג דליתא בכריח פיר הלוחתי
לפל אותיות שהן השטרות שבת בהן הלוחה וקימא לו חין
אותיות נקנית חלה בשטר ובמסירה ולגבי שכיב מדע ככתובין
וכמסורין רמון שמו לאמר לה יעצב מאי חידון בה חן שקט
מידו וסתם קצין לכתיבה עומד שלא נמד להקנוט חלה בשטר
לו כפומדיר בגמ חס היה טוען דלחוי ילוציק פו מי שחלוה
את המה שולחחים ולוי אתו לו כפ אחר בעצמים ובעלוחית פו
יא כפיה כללחוב שיש לו שם לוי פכול פיר שם לוי כדאמרין
הנדר מן היין מותר ביין תפוחים ואמר בסופא מן הירק מותר
בירקות שדה שהוא שם לוי כל שחין זה סתם וכשאתה מוסף
תפוחים הוא לוי וכך חלוב סתם כשר חלוב רומית הוא שם לוי
שנלוה רומית עם החלוב לוי הו לידי כדכריך תרג ידוע
ברב לאוי לה חלו לוי ידוע בפ משיקין לה תעורר אשה לוחתה
במה דאת אמר העתידים עורר ליתן לו בפ עגלה עדופה
קדא את שמה לו תענה היא לו שיעובעון בה תכלית ואף מלאך

המות אין לו רשות בה בכר' דב' פר' כב' ויבא יעקב לזר' למה
 נקרא שמם לזר' לזר' היה יצחק על הפתח המערה והיה
 הלול וצננים דרך הלול למערה ודרך המערה לשער ויראו
 השומרים איש ירינה מן העיר לזר' בכר' דב' פר' עכ' צננים
 ושאקידים משח רבטנים משח רלודים וכו' בתר' ירוש' בפרק'
 בגמ' דבכורות מטמא תשוב רס' בכה יום וצנניה באלו לזר'
 לזר' ביק' דב' דהת' תהיה פר' וזכור את בוראך ויבין השקר
 זה הלול מהיכן הרב מינן לעתיד לבוא מלול של שזרה וכו'
 פיר' חוליא קטנה שבסקף יח' חליות שבשזרה וכל צופו של הרב
 נדקב חוץ מאותה חליו ורומה לשקר לוטין בילמדי וישה
 משול' מבקש לקבוע לו לוטין לוטס בכר' דב' פר' עכ' מה' והוא
 ימשולך מעשה באשה אחת משלכית טבריעוס שהיתה
 נשואה ללוטס אחר לזר' בדי' גמ' דפ' הסנה העושה כתוב
 כלול של תורגלים ובדי' גמ' דפ' כל הכלים ושללול של תורגלים
 לא משלים ולא מחזירין וצ' חבית בגמ' אין נוקבין משום
 לול של תורגלים דעביר לעיול אחרת ולא פוקי' הבלק פיר'
 נקב הלול עשו להכנס הרגל ולהוציאה חמומות ולול הוא בית
 התורגלים שהוא עשו חלול לקנן בו התורגלים כדכ' ובלולים
 ישל' שהן חלולין כגון ארוכה להיות עולים ויורדין כתוב בראש
 גמא דפ' ורפת ולולין ומתב' לול' מהלכה דפ' כל שעה חלולין
 הן פתוחות בשליה כהקומץ דב' בכ' הלכה שהי' פרשיות אתמד
 לול' פתוח מן הבית לשליה בפ' כלהי' בגמ' משל לול' פתוח מעליה
 לפרוס דוד בפ' כל שעה גמ' האוכל תרומת חמץ לול' קטן היה
 בין כבש למזבח לול' בפ' שר' פסח בגמ' לא יפתחו לו לול' שכן
 חניגרון אנדיפון ביני כוכבי יתיבנה כי בלושי שמייה לול'

[illegible]

ומים לפי שהן בולעין היין אבל אם הנערים שלחשיפה
 ושלגמו עדיך לישנן לפי שהן בולעין היין הרבה והיין כ
 בטל מהם היין לח על ידי הדחה וזה של ידי ניגוב לוליון
 כפ ק"ח בע"ז בס"ג מוליון וללחן סגליו פיר מיני לענות
 לוליונות בס"ג דפ כהן גדול ובס"ג דפ הנודר מן המב
 המבושל הנה כעין לוליונות אמר רב הונס פרתא מזוניה הינו
 דמי אמר רבא רחשו שלוק בעד עיקרו שלוק פיר שותהיה
 הדחשו מסוכה השיער כיסד רחש זה השיער מגיע בעיקר
 השיער שולמ עליו הומט לוליותה ברפואות דפדק מו
 שחחון לגורח לינו דלוליותה פיר אבן העטוי כחץ הנפילעם
 הכרד ונהפכים השטן למטה לקח בבית שמו בפ"ב
 בפיתאכל הטמונים בחרץ כגון הלוקח והשום והכנילים
 בהירוש פ"ט בתרומות איהו דכ"ד שחין זרע כלח כגון
 הלוקח והכנילים והשום בס"ג הנודר מן הירק אלו הן הכיות
 כגון הלוקח והכנילים והשום בפ"ב בשביעית עלה לקח שומה
 וכול עד יש להם שביעית ולדמיהן שביעית ויש להן בייעור
 ולדמיהן בייעור פיר דק כמין סלקה ועליו רחבים ויש אומר
 הוא שורש ויש לו עלים ארוכים כשני דרתות ורחבים כשני
 דרתות והשורש שלו נחל עם הכשור ורבינו דעלי ז' מ"ל
 פיר קלקה ואם לעלין יש שביעית שחין עושין בהם סח
 סחורה בשביעית ויש לקח בייעור לאחר שכלו מן השדה
 מבצעו מן הבית אבל לפקד חין ס' בייעור שחין כלח
 שמומר תחת האדן ירופ חלה בפיתא קלקס לירק ול
 ולמעשדות לשביעית ולפיתא ולקח השומה דומה לקח
 אחר וממט הוא אבל עליו רחבים ונתר כדגס לעמן הדס

שוטה לויקן בגמ פד הרוחה דסנך על הויקין הגיחה
והלוקן גמ לוקן חורח כי ההוח דאמר ליה מאן בעי לוקע
וחשתכת חיורי לול שפט בפ חייה הוח נשך בגמרה
אין פוסקין משלם ליה בדיקא אחיל אפרוותא דלול שפט
וכפ המוכר פירות לחבירו בגמ המוכר יין האו מאן דמקני
תמרה מחבריה דממטי ליה לפדותא דלול שפט פיר קבל
ממנו מעות לקניה לו מן השוק הירוע להמכר בו יין ואכ
לחקנה יתין לו יין כמו הנמכר בחור השוק בשת ההוח פ

פליק פירקן אחיל פירקן לו בפ מלח
נלח ומולח את אביט שבטמים עליו מפירש בפ שפט
לו בפ את קדכע לחמ לאיש רהיו וש מלחין עליו
וחומדין עליו זה מלך פירולות שפתים לזכר בפ בפלים
וחם יש לזכור עורף ובה שידה פד יח בטהרות דעבי לזכור
וכפ אל עוברין בגמ סמך ד שמש בפ ד ידמיה טבלה שחק
לה לזכור פי מסגרת פליק פירקן

אחיל פירקן לח בפ מכשורין חלו לה מטמאין
ולת מכשורין הדיעה והלחה סרוחה בגמ דפ דכ הערה ט
משקין שליכה הן ישה לחה סרוחה והרעי טהורין מכלום
דמעת עיט ודם מצפתו וחלץ שלחשק מטמאין טומאה
חמורה בכזית פיר לחה סרוחה שבמוסרה דסמו לגרהא
בפגמ דפ נגמר הדין והחרו אבשלום לא נטה לחלחית
שלכיה דור קומת כלו עדיין היה דור בליחותו ונחו
לח הקדש החדד הדג לוחא חרמ ידוע הלוח והכמות נג
פיר בפ בפ בגמ דפ כיה לוחים שלסקכה פירוש לוחיים

הן כמו דף קטן שיש שמימין בתוך העץ כדי לחרוק החץ ואם החייר
 אותו דף לא יחברטו במסמרים פ"א מפני שיוודים בו העין לוחי וכן
 וקוראי אינם כלים אלא חופרין בקרקע ונעמנו בה חמים ונעמנו
 על פי החפירה לוח נוטה על החפירה וממך הלוח ההוא בקיסם דין
 נשען על החטים וכשיכנס העוף בחפירה למשיך החטה נשען
 על מור נופל הקיסם והלוח מתרחק על שפת החפירה ונשאר לשון
 בחפירה וכדיעה בזה קוראי לחי בפ"א בכלים כל קפידה טמאה
 ולחיים טהורים פיר ברזל שעושין בלחי הסוס ובפ"א יקורה מטהר
 בלחיים פיר שם עינים שבתוך העינין לחי וקורה ברזל עירובין
 לחיות מערער חסר של שפת טחל ארמון תרג יחז"ל מלחית ערגון
 טחל לחך ברזל בבח קמ"ל לח השור לאיתנוי ליחכה ניר וסכסכה
 אבנן פיר השווה השורה נירה מחרשה לחם בפ"א שם הלחם בגמ'
 אחת הכי קמ"ל ליה לוכח לחם כיחם לחם הפנים המוסדים אמר להו
 לח מצעיה ה"א הכיט ליה ממעולה דרך חולה הוא גבינו אלה אפילו
 האידן נמי דהיום יקדש בכולו הכוליה וליכול מסוכן הוא לחם בפ"א
 פיר א' במעלה אימורו קדשים קלים שהעלו לפני זריקה דמין
 אילה ידרו נעשה לחמן שלמיבא לחם חשה ולחמו בעל לים פירוש
 אשר בלשון ושמעלים לחם בפ"א בכלים מלודיות ופ"א לחמיות בחי
 א' פיר על שם מקומן שהם מבית לחם לטון זכר בשם בית הלחמי
 לטון רבים לחמיות לטון נקבא לטון יחיד לחמית לטון רבים לחמיות
 ולחמיות מערבין בהן ומבדכין עליהן המוציאה לחם מן החרץ פיר
 כגון פת הבאה כס יסגין בפ"א מברכין על הפירות בגמ' היא לפעם
 לחץ בקידושין בגמ' והנרעע הבא בט"ל לומר ולחמה במלחמה
 לחוש וכל חוש בכשבים תרגומו לחוש בחמיה לחש ברזל
 דפ כיסר עליהן ה"א כיסר מצ"ח מן הלוחשות שערין שלהבת מהבזבז

כהן לחש כפח בכרסות וכפח רמלה בגמ דסמך קראו את
המגלה את לחשך חרם בע אל תהחר במרעים בע מז שמיתו בגמ
ר יהודה חזק נחוב חיש גם זו לחשה ליה לר עקיבה פיר חמרה לו
דרך כור בסוף סוסה בגמ משדכו הרעחמן מ שרבו לוחשו לו
לחישות בדיו בגמ דפ מקום שנהגו חזו לו מלחישות פירוש
שהיו רכילין בפ חק דורשין בגמ וזה במרכבה ועדין לחש זה ש
שמוסדין לו דכרי תורה שנתנה בלחש פיר שהתורה ניתנה ב
בהשגח מפני השטן לזה בכו הולך קמח דפ מינות תלמידי
חמר חמומר הרי מהן דמסגי על לחתה דכר עיקר לזה לחלץ פיר
רגלו המזכות גביה למטה ותחתיהן למעלה וזה יכול למדחסיה
לכולה כרעיה אחרינה לזה בילמד שני לוחות חמר חכמה
לחת כת לזה גדול מזה וזה גדול מזה לזה ואורד עליו תרג
וזה עליו קליק פח אחילפס

לט בגמ דפ ר מיתות כות דין לטיהם חלז משטח
פשימים לה טיהם אלן מעשה שדים וכין הות חזק וזה להג החרב
המיתה פיר סימנא בשל שה שיר מההפך לנמה גונים והכי
מסתבר א עג דבה בפדים להפך ובולמדי כדחמד בע לט
בכדי רב פדע עכ נכחזה ששק ולוט מסתיב לט קלורמיו ס
תרגל לט קטלה לט בפח בעירה בגמ ר ליעיר והתנן בשב
בשכאציה הוורד והכופר והקטן והלוטס פיר גלדע בלשון יט
ישמעיל בלוט לטחה ברחש אהילות כגון הינב שולטחה
שוקיח מפרכסה לטידים וזה הקדככה מהו וירגז המלך
חמר יצחק רמז לטידים ודקרי חזון לטש בפ וחלו עומדין
בפסח תבא תלוש ביטען רביט החיגחון פירש הפח כמו בשר
שתפח מלשון לעכית בטן תרג להפחה מעין כלום חס נשתנה כמ

שדרך הביעה תלטוש בו עונן ופיר תלטוש תוהן בו מים פ' אה
 מתנמחה היא בתוך התער מכה בידו כשהיא שרויה של העיגה
 לפי שהעיגה מתנמחה עולה למעלה מן המערה ולירי המין להבאה
 ולפי כך חייבוס ללוטש כינון כדי למעט מן הנפיחה וחוזרת כמה
 שהיתה לטש בפ' יד בכלים מחוסר לטוש טהור במ' לטש
 כל חדש נחשת וכת ללוטש איש את מתרשתו תרג' לחרפה גברית
 נעשויה פ' יק פ' יק אחיל פ' יק יח

לוי ככני לוי ככר פיר בע בני ליל בפ' כל הנשים שממונה
 על ההיריון לילה שמו נטילה הספה ומעמידה לפע הקבה בפ' יק
 המוציא תפלין בגמ' חלין במתניתא תנא ומגדלת שישר כלילות פ' יק
 כמ' אך שם הדגישה לילות בפ' המפילה בגמ' והכ' חומ' אמר שמולה מפילה
 דמחת לילות חמו טמאה וד' הוא חלה שיש לו כנפים לך בפ' יק
 בית וכלרס פ' יק פ' יק לה תאכלו יכול אף דם מהלכו שהם טהור
 לרס בהמה להכשיר את הדורשים פיר בפ' חדם עומה לכן על שם דגלים
 שאין לך בהמה שיש לה שם דגלים לך בפ' יק איסור חומה חלה
 הביא בגמ' מוציין הכא נמי נעכר וליה לילוך פיר מרחב יין ושמן
 להולך השמן בתוך היין על ידו עכוב לכה דבפי לדמיה ללכה
 ככר פיר בפ' יק לילוך בויק' רב בפ' אחרי מות ובפ' ארס
 קודם לחמי חין בהן לילוך מה פיר שריית פ' בפ' ויק בשלה פ' יק
 אמר ליה מהכלכלין הין בכר' רב פ' יק ויקס' אברהם ויונק' וליה תחול
 וילכלכית לשלו ובפ' עט ויבא יעקב שלום תבא ככלה אמר קדר פ' יק
 נולד ענין לחלוחית הן כד' אמר ר' יעקב תבא בג' לחלוחית חילי קדר
 לילוך בל' חוץ ענין במקוה לילוכי עושה שעל כשרו כד' אמר
 ר' חייק מלולך בטיט ובצוהה לכן אספיד פי בפ' אספיד לכס

בכל יום יחדיו המים מביא שני רגלים אחד תחתו ואחד לכין כבד
פיר כחמספדין ללכין בקדמיתו שות שותא לוכסן כח שות
פיר יח בכלים גדל שני לשונות לכסן גדל שני כרעית טפה על
טפה לכסן הוא חלפון וכל שכן חמסית וכל קיסע שני רגלים
טפה על טפה בשותא שותא טפה טפה והניח פחות נ טפה
לכתה בשגמ פיר הודק לכתה וכתבה פיר משקולה והחבל שלו
פיר א שביהר חי נח בלכתה כבד פיר כע גזחלקי

פליק פירק יח אחיל פירק יב

לם בפ חין מעמידין בגמ מזריק קיסמא ומוריסא בלומא
רחמדה בדלומו פיר מטביע למר בפ כמק השק הנחא למאן
רחמא מופנה מינד חדר למירין ומישבין מופנה משני עורין לדמ
הכל למירין ואין משיבין פיר למירין הימנה וחס וכול לעשות
עליה וכול מפורש ברז גמ דפ המפיל חמ שמואל משום רבי ישי
ישמעאל כל גזרה שווק שווקה מופנה כל עיקר חין למירין ממנה
בעד חחר לר ישמעאל עליה תיובתה מופנה בסו גמ דפ א כסנהורין
למירין לפני חנא לוי מד בפ התורה בגמ ולך תורה אחד למירין
לפני רבו בפ ו מיתות בסמך המחרל לימודו ערב שביעית חטים
יפות לירעם עקורי קטניות מהיות פיר חס יפקוד חרם מקינר
מן הקטניות בתחלה וישליכם הנשחרים לח יקו רעוב צילמדינו
גרי אמור חל הכהנים למדסה בנתיבם נהי מה ראו הקיננים והנהות
להביא לנשים בשביל שהביאו מית לעולם למר בפ כיור מב
מברכין בפ הלכתה חוק מן היין בלימודין פטורה פיר עמודים
וחרובים כרגים בתנוד פיר בבלים תנוד שבה מחותך מבית הו
האומן ועשה לו לימודים ויש מפרש לימודים דתנוד ענין שו
שיפון למר בפ כל הכלים בגמ האבן שבקרויה עתו ולימוד

ולמדו פיר רבינו חננאל ז"ל זה שחמר שו"ל מדות עשרה ואלו הן
ישמי שחומר עיניו בהו כלום לומר בענין כלל מעשה ופירוש
לימודים כגון זה שרשנו במעשה משקין גפ"מ שחפך עשה לו
לימודים בטוביל שלח חמין וחזק חמין עיניו ושלח טיט שרשנו
מעשין ורחיקת הדרך דפ"ב במה שחמץ רש"י דכ"ז פ"ד חנן קמיה
דכ"ז חזיקת שלחן שלחן לעיניו ונמלך שלחן נמלך למה
בסגמ דפ"ה המוכח מקדש חמר דפ"ה ענין בר ששן למה נסמכה
פר"ש כגרי כהנה לפירש קרבת וכול למה בילמדו למה משה וחרון
חמם למה ודבריוכ למה בבד"ז ר"ב פר"ש ב' והארץ היתה תהו ובהו
זה חמם הדחשון למה ולא כלום כי תהו חמה הר"ל למה וילכו אחרי
ההכל והכל תרגו ודו למה כי במק נחשבה הוא למן כפרק מי ש
שחמץ ודו סעס אחת ולא בכנסו ללמן עד שחשויכה למן הוא נמל
והוא שם מחוץ בפ"ב במק חשך צ"ל לא יעה האיש לא בכיוף שוכן
בלשון יוני קדין לכלב למה למען בפ"ה דברכות למען יאמר
למען מיבני ויהי חיל למען חכמה שוקדחך ארון בסגמ דפרק
קמח דקידושין כביכור חכמה ואם מת למען יאמרו וימך ובשילוח
הקן הוא חמם למען ייטב לך והחופת ימים ודי שחמר לו חבו שלח
ליהבירה ודכ"ה לו גולות שלח לבירה שילח חת האם ונטל את הנשים
בחזירתו נטל את היכן טוב שלח וקיכן חריכות ימים שלח חיל
למען ייטב לך בעולם שכולל טוב והארכת ימים בעולם שכולל

סליק פירק יב

ארוך

אחיל פירק יג בן כפ"ה דר' בגמרא

האחין מקום לנה גודם בפ"י מאמרות וכל גמ דפ"ה ביומא ע"ה לו
המקום שחמר בידו פירש לא חמר חמם חין לו שחמץ ללון בידו
שחמץ ע"ה לו כי תלוי עליו לנטות בפ"ה חכית מיסגסגן בלשון
אחד לנטות הוא לנטית וכבר פירש במקומו לנך ברפחית דמי

שחזיר קדליקום חמ שמרל רחמין רמחו ליה בלונכי פדסאי
בפ יז כסנהודין בגי סמיכת זקנים זכפ אחד בעזי וקרטיסוס
אמר ליה זון משע עד שעשו כו גמאות לונכאות שלכדזל בראש
גמ דפ המוכר את הספינה ובחלק בגי עות קרח שקל גכרה דש
דעמרה ואמשייתיד במיח וכדכתיב פולו לונכא ס א עלי רמחא
פיר לשון לעז לנכא רומחא סליק פירק יג

אחיל פירק יד לסופה יחז בפרק כמה חשה הר
הרדדים לסופה כמה רתימא נשאו את רדידי מעל שומרו
ההומות לסטים מיזין לסת בפ שוחל אדם בגמאק מעמין
עימו והכוכבים חלו הסלות ויכה את מיכיו על הלחי תוג על לסתה
ושמתי חחי בהפיק ולחיו למרטיס סליק פירק יד
אחיל פירק טז לע לחכמו ושכיל את תרג יחז

לענין באוריתא כי כל דרכין משפט תלת שעין לש באוריתא בג
בכרה דכ פרע יך דחין לה לעילא נתום נתנע ינו בירי לה אכולקום
לענין כיממא וכלוליה וליא מטי ואתה עייף תרג לעין ומשלהין
פרו אד'תק וכלי'תק תרג יחז וכל לענתכון ביק דכ ויתא בן אשק
הוי מחילה כוליה וזמא וחמר לעוטת טבאות כלומ יגע בטוב במל
בעלחכה וככו ימוך פרע אשרי משכיל ליה את אחיל לש ונגיס פיר
חין אתה קולך ומתיגע במלחמה ואוכל נבול תביל תרג ידוע מלעא
תילש ועמכך בבית בכדי תרג ולעיוק תיעל לביתאך אחדיני יגעט
ולא היטד לט תרג לעינא ולא הוות ניהא לנא נפט עמל עמילק לז נ
נפשא דלעיה לעותה תסוכד לעב כלומד לשל תרג לעיב ט
ולקלס כל היס וללעיב כל יומא וקיה לשחק גב הוח כי טעכיס
בניהם לש כיתעא הקיה בלעז יונת לעז בד'גמ דפ מקום
שנהג ולעיה עליהם כל המדינה לעט בסגמ דפ שחכיל
ללעט יפה לדמת קשה פיר לעט לב עין טחול פיר דמת ראש "

מעים ותחונות לעם בן כל שעה להילמד חטות בהשגה
 פ' ט בנדרה לעיסת גריסין שילכל עם טיקת נפש פ' כשילש
 חרס גריסין יפה וזה נשחר בהן כלום הילתהם בעיקת גפש
 ופיר כשבה בהכנסת בית הכלישה שדומה לעוקה שלבית הבד
 ולעוקה המים ומעדי מים שלהותן גריסין ימין להועיז הכתם
 לעם בולמדי בלי ואלה הדברים היה זהו הנדון לפניו ברמן
 אדום הדין לעוסה דקומי טיק אדום הדין זכיתא דבין עילך
 מדכיר השחר והחמס שהיה נותן לעיין בלי כלהים ולהלעון
 פ' תרדין בלעז בליתו ובלשון ישמעאל ילקח אסרגיפי בידו המ
 המעריין מליק פירק טז

אחיל פירק ין לך בע כמה חשה בגמ' הכנים
 לפי פי ינחך בשבתא שמיר דמי פ' תניק מבן חדש ועד כן שנה
 סמט מוחצות בהמין זכנתו שמן ומולחתו הדם יבש ומלפס דנו
 בפסוקיה ומכריסו ועד רגליו וזה הוא לפי פי ינחך שמחכרין אכרין
 כמו ויהבר וילפין תלג ונמקד זו המדרה דר' יסוי בסגמ דפ' חבית ובכו
 גמ' דפ' מסכין קחל לא חתלת מכן שמלפפין את הולד עולל טיפוחם
 תלג גולמיא רכיכיה דהו מתלפפין בסדנין דמילתא אשר טפחת
 ורכיתו בהפניקי תלג דלפפת בסדינן ותרבייתו בהפניקי ברי' גמרה
 דפ' השותפין את חכדיה להק ביה ליסופק מידע ידיע בס' פ' חזיהו
 נשך בגמ' פוסק עמו וזה מחוסר לפי פי ויבטו בפ' השול בגמרה
 היולו שם עבדים כדאמר ר' פפא בדליפי הכא נמי בדליפי פירוש
 מחזכרין כמ' על שני קינותיו חבר תלג מלפף ין בפ' ע' בגמ'
 דכאך הטיילין אכלהא רשכו בה קינו דהמרו חישוי דמלפף תכלילת
 בהתא לפדה בקלמך אחת רעודה לפדה דייסא דהמרי מעטמק
 ורע להן פ'ר תכשיל שילתא ינע בהגדה דפ' השוכר את הפועל
 עבדו להון שותין לפדה ובפ' הנדר מן המכושל בגמ' מלמיסא נמי

אהרן ק' יוסף

פלוטסין מינחר תהט רעכדין מטהון לערן לפי ככלי עין
פר ב ככלים הלפני טמא ס' א' הלפר פור הכיקה כרכ ויחזיקו ביד
שומאלם בלפידים פור הלפידים מטה בחרין שומעל שומולוכן
הכלה מכית הכיק לית בעלה קורב הכנסתה לחופה ומולוכין לפי
למניה כעשר קונסין שלטין וזרחש הקונס כעין כערה שלט
שלנחשת וכתובה חתוכי בגד ושמן ועיטון ומרליקין חתמה וג'
ומהירין לפניה ופיר לפע שומר העיר מולוכין מיהן לפניהן לפי
בכר' ר' בר' ואלה תולדות נח לפי' ב' חמ' ר' חנה הקלה כר' ר'
אחר עמד לו ברור המכיל זה נח תמן חמ' כר' ליה לפי' ליה
לפי בג' דפ' כמה מרליקין מה טעם חין מרליקין לפי שחין
מרליקין כס פר הניקין בג' חל' דברים חמ' ליה חין כותבין נח
טעם לפי שחין כותבין פיר בעה מניה טעם ולאנתן לו חלח חמ'
לי לפי שחין כותבין כלומר קבילה היא לבט' אדם לכתוב הכי ונפיק
החשה שהיה עושה נדכיה כס' ג' השחילה חלוקה לנכדית או
לנדרה דר' זו תולה בה בעה מניה ל' יוח' מ' יהודה בר' ליוואי מהר'
לחלות כונס בנתם חליבה ד' לח' תכע' לך השתא ומה התם דקא חזיח
מגופה חמדת חין זו תולה הכה דמ' עלמא חתו לח' כן שכן כי תכע'
לך חליבה ד' שמשון בן גמל התם דקא חזיח מגופה חזיח דתליח
חב' הכה דמ' עלמא קחתי לה לח' ח' דלמא שנא חמ' ליה חין תולין
ומה טעם לפי שחין תולין פיר לפי שחין תולין חלח כדס' דהר'
מגופה לפלוק שבעין כפ' ט' במקיות לפלוק עין התלך המכה
כפ' תימקת בג' דהתה חמ' מ' עקבה לפלוק שבעין לח' חית חוץ
חית חוץ פיר עושה העין לפי כפ' מומין לו בג' חרום תנא
החור והלופין והתם מין לפין דנפישו זיקיה פיר שריוסי עיני' גר'
בדולות לפסן כר' כלחיס ההרדל והלפסן פ' עטבה הכה ונקרה
בלשון שומעל לכסחן וכלעז מרין וסבירה לן יח' שכת' כפ' אחח

בעקנינים ו' חסי חומ חוץ מן היין מן הלפסין והוא כמו זה
 לפי כל מיתה שכן דרך כשל קבית ירך מועט מתקט ומעט
 מן החלפס לפי כך מהמן העני כשיש לו ירך מועט מאשל לא
 שלמפסד עני הוא בריגמ דפ כסויהדס עטרה מנה יקה לפסן
 ליטרה דגים מיד לשון חלפס בדחניה כפכ בעריות ושל לפסין
 עורפה שרן טהורות כהלהמת ככר פור בע חלפס לפת כפ
 כפ ח בכלים ובסג דפמק טומכין הטומין לפת ויננונית אחת
 חפסן חס היין מקינת העלין מעלין פור רביע דהיו טעות הוזה
 שחם האומה מכוסין והעלין מעלין הדין חיישה מעולה
 חלה דחקת חס היין מקינת העלין מעלין חס חושט משום כלחם
 חלה ירך בחילונינה ולא משום שביעית חלה דיעה ניהולח
 משום מעט דהו איכא דהם דהנו לפתות לח מעטרכי דט
 לחיובינן להקך במעט ונטלין בשבת ומעט תיובתא דשמואל
 חב חוסה חלה קא מינטריך למישלמינן ומריפינן במהט פו
 ט בכלים וכן חתונה שללפה ושלגמי פו חס נפלו המים טמאים
 ושוט אחד כך נפלו לתנור הלפתן והמקבן ופודאשו שקוע כפר
 מומין לו גמ לפתס דדחמי רישוק לגורגלידה כפ השותפים כגמ
 כותל חער ומורה ו' חוסה בלופתא ובקין דוית ומורה ר' נהמן בי
 בחפדיות ובקבעתא דכשורי פור רביע חננל דל לופתא כגון שח
 בנה כותל כנגד כותל כנגד כותל המחינה חלה היה לו כותל בנו
 מקודם לבחן ועכשיו חובר חלו והחדיכו כנגד כותל המחינה
 חו שעשה לו קרן דוית חו שהיה קער והרהיבו בקרנית דבהני
 כולחו חינו חייב חולה כשיעור שסמך ומורה ר' נהמן שצפול
 לח בנה עכשיו כותל חלה היה לו כותל כנגד זה הכותל שלמה יע
 ועמד עכשיו ועשה כל חו הכתל הישן שהיה לו בחעירו חפ
 חפדוה שהם קרשים מוכנים לתית עליהם קירות קבעתא דכפ
 דכשורי שהן כמו חלונות להכניס בהן ראש הקורות נתכרד שבושט

להיות התקרה על זה הכול ועל כותל שלמחצה חייב להיות חצי
 הריבוע כותל שלמחצה וזה פ' שאיט בנדר כל הכותל חסר
 לו בטה כותל כנגדו אלא היה לו כותל בחניו ועשה בו ענין
 חפריזתו אז קבעה דכשורי חייב ככל פ' אומודה דחטנו כל
 בלופתה שחם לופף סוד באותו חצי כותל שבטה וסודו בסיד
 מערו שחין בדעת להשלימו או עשה קרן זרית כגון שאכותל
 שבטה היה מער מערב כותל חצי שבמחצה שביע לבין חצו
 וזה חצי כותל מער מערב שבטה הוא בראש מערו מערפון בטה
 בכין אחד או מעט או הרבה גלי דעתיה דטוב לא ישלומע ולמח
 דלא סמך ומורה ד' נהמן באפריזת כגון גידורי שעישין לכותל
 כשדויעין להוסף ובקבעת דכשורי עשה לכותל מערפון שבטה
 מקום לשום שם קורה אחד או שנים בערו שלכותל שילך כנגד
 כל הכותל שוכן שתיהן ובראש אחד עולקורה ישים גלי דעתיה
 שיקרה בין כותל המחיצה לכותל שעשה והקורה שהולסת בער
 מערביו לפתח בראש סכה ודפ' כהמה המקשה בגמ' זכין
 האשה דתנן בפ' יג' בנגעים מוסב ואוכלה בליפתהן ליפתהן כבר
 פיר' כמשמענו אלו השיעורים לחומרה נאמרו פת חטין יותר
 נאכל בדריזות מפת שעורין והם הוא כהגון יותר אוכל בדריזות
 ממי שחיונו מוסב וכל מי שיש לו ליפתהן ממי שחיון לו

סליק פירקין אחיל פירקיה

לץ
 בברזרב פדע לט' ר' יהודה חומה תכנסו כל
 אמות העולם לידע איזו בקעה מחזת להם ובכוח מעמו אמר
 ר' נחמיה וימעהו בקעה הם ללעים הוא ילון ולענויים יתן חין
 בגמ' דפ' א' בע' כל המתלועץ יסודין באין עליו שנ' ועדה אר'
 תתלועעו פן יחזקו מוסדיכם וכל לץ להכין משל ומליטה לעני
 מירניות כבר פיר' בע'

סליק פירקין יז

אחיל פירקין יח

לץ
 כפ' הערל בגמ' ר' אליעזר

הוא גזלן כל שהיו לו זקן ושערו לקח ובשרו מחלוק פיר שערו
והוא בשאר חלוק יותר משאר בני חדם בהנתיקם פיר עשירי בעצמם
ושיעור דק לקח בפ כמה מדליקין בצמ כלהיועה מן העץ ושלקה
ביר עמ כגון שהחזיק בשד לבדקו ועורט בירו לקה בצדפת לו
ללגר לק בילמדי פרע אחרי מות המלקקים בידם אושיע
אחכם שיהותם שרדעו על ברכיהם לשותות היו עובדין להצביה
לקט שספן לקט לקט ככר פי בע חד בפ היתה נסך בצמ אין
פוסקין ער שיעה השער ללקוט ולמכור פיר עמ המלקט לקט
פוצה ופוצה נקרא לקוט כלומר לה חרש ולא קער וכו לא זכה
בעדות תלון שבירו חילא בלקיטה בלבד בס גמ דפ נערה שנתפס
שטפחה אמר ר חייא בר אבון וחלופה בלקוט פיר שבירו ולק
ולקוטו הם הלכישו בגדים כשיעה ופשוט אתו ואחר יעה בס גמ
דפ בהמה המקשה אמ ליה רבינא לרבה מתלקט מהו פיר כגן ש
שהיה הכשר מפורד מעט הנה ומעט הנה הם תקבעו יהיה רוב
מרחתו בניעתה הדג ירוש נלפיקה בחלקטה לקטיות בפ שלשה
במעשרות ובס זה יולת העריפין והבורגנין והלקטיות ס אוה לקטיות
וכבר פי בע א לקט ובטני שריק ככר פיר בע בטן לקט בגמרה
דפ א בשבת שרי ליה להלקוץ דמיה בכרי דכ פרע יג ואדם חין
מימי אוקינוט מה הן אמר לו מים בולעין מים אמר לון יחזיון לו
מלא לקונין מיה מלא הספילמים תרג לקוטה ליקוט ליקוט עד מתי
אתה מכלה ממונן שלוש פיר דאב לשון יח ליקוט לקט
בדי גמ דפ כהן גדול חי בכיר ולקוט כהדא ייכץ ויין הוא אדר
סליק פירק יח אחיל פירק יט
לש בפ כלל גדול הלש והאופה לשבת בפ ג בתמיר
ואחר לשבת החותמות פיר הרוינה להקריב נסך מיתן דמיו לכהן
שקח ממונה של חותמות ונותן לו חותם והוא נותן לו ערכי נסחין

לשלשה ב' דם חטאת בגמ' אחד בג' ועור כדכיוס היה והתנן ב' נוסל אדם היתה עליו לשלשה בקטחה בסמרטוט מי עשה ורמיה בדי גמ' ומגלה ופ' מעשר בהמה בגמ' ר' מאיר ויקראו לשלש דין כ' כשים דין חזיהם אמר יעקב לשם זו פמיהם לשון בפ' ד' שבת בגמ' יח עטור דברים וחידוך דתהני בדהש עריות היילל הוא מלחאין מים שחוכין פוסלין את המקוה שחייב חזק לומר כלשון ר' פי' לא אמר שיעור קבין ולא שיעור לוגין ולא מלחאין מים כמו שהתורה משער בהן והני הין ורביעיהן מטה רבין פ' ד' חמא כמו שיקבל מרבו ב' א' בעזר בגמ' חזק גיניסיה שלמלנים הנה קטן נהגך צנים שאין מעמידין מלך בין מלך ב' זה חזק מאד שהק' להם לא כתב ולא לשון פי' היאך מלכות רומי מלכות שאינה הוגנת אין להן כתב והיא אמר זו מלכות רומי שטיבשה יצא בכל העולם חזקן ראיה לה שני כתובות הכי מהתברר ומלכות רומי נתחלקה לב' מלכות אחת גדולה טיבשה יצא את קיטו לה כתב והיא הוגנת ואחת קטנה ואין לה כתב וגדולה הגדולה טיבשה רבין הגט לטמא ומשום שלמה תקנו מלכות בגטין וצידו שלא לכתוב הגט לשם מלכות שאינה הוגנת שמואלכת עמה ביחד ולא לשם מלכות ומלכותיון ולא לבנין הכית ולא לחיבתו כדמפורש טע' בגמ' דפרק על אילן מומין ושנטל רוב המדבר שללשוננו פי' היט דרב הלשון שנפרד מן החיך התחתון והו' שיכול לנפיק למשלה ב' א' בקדושין בגמ' וה' חזק ב' חזק ר' חזק רוב המדבר שכלשוננו ב' ראשית הגז בגמ' ר' דוסה מתני ליה לכריה ר' חילין אמר ליה אתנייה ר' חילון אמר ליה כדכ ר' חילין מהמים אמר ליה לשון תורה לעצמו ב' יש בעינין בגמ' וכן מצינו במערכה אמ' לישון תלית או קטל תלית או הורגל משכרו ולמקדלו ולמספרדיו עליו היכי דמי לישנא ב' וכול בויק דבה אמור אל הכהנים למה נקרא וכול ש' כימי שחול זה דואג

ויחיתו ויחיו להוסיף אחר לשון הרע וכול בנידה בפי האשה
 בפי כותה האוי לישנא בישנא אפי' דלקבוליה לא בפי למיחש
 מניה בפי בעלי העיה לא תליך דכול תרג ידוע לישנא תליתאה
 לשון וחלו מעי אחת ולשונות שלא דגמן בפי לא ידעו בגמ
 מדחיקין את הגמית וכי דרכן של בני אדם להטמין בלשונות
 שלא דגמן דתניא בר' גמ' פד' במה טומנין בגי' יגמ' וטנינו
 יגמ' ובלשונות שלא דגמן ובמוכין פיר' אגדות של עמר הטווי
 והעצוץ בר' גמ' דפ' המועי' תכלה בשוק לשונות פסולה ה'
 חוטין כשרה מאי שנא לשונות דפסולה דאמרו ארע'ת
 דגליטא

סליק פירק יט אחיל פירק כ
 לה' בפי שבועת הדינין כור תבואה לי בירך אין לך
 חיל' לך קטנית פטור בר' גמ' דפ' המקבל בית כור עמר חנו
 מוכר לך אפי' שחינו חיל' לך הגיעו פיר' הוא חצי כור וזה
 הוא יח סחי' והוא חמיש חפות לך בפי המקבל בגמ
 אכלה תגב אמר ליה משום לר' הוא ואמאי נמי הכה נימא אי
 משום להתא' הוא לר' כפ' כל שעה בגמ' חלו דברו אי הכי
 מלהת נמי נולדות פיר' לשון שדיין

סליק עירך יפ
 אחיל עירך יג

מאד בפי ברכות ככל מאדך ככל ממוקד דבר אחר ככל
 מאדך ככל מידה ומידה שהוא מורד לך מאה בפס' ותאמר
 עיון ומעאווה דעות ועדות אלו מאה חסד' שבתורה ק' ומ
 ו' איברים שבהם ממורשיב בר' אה' ילות דמח' יש תיבות

בקרית שמע שמעדות רמח אפרים חזקוני שפירא בילמ
פרע כהם שמורת שמרון מאכלה בברי רב פירא נז
למה נקרא שמה מאכלה שמכשרת את האכל ורצון אמרוכל
אכילות שיש אוכלין בעולם היה בזכות אותה מאכלה
מזמולה בר פיר כלהיר בגג דרך נחוש דלמה דם מאוכלת קוה
פיר דם כינה מאידת במגלת הינה על חלה בדכיעית מא
מתענן התינוקות שלא תעלה הסכרה במיהם ידי מחורת כתי
בפס דהחדש לא נכרה להאיר אלא גלגל חמה בלבד שפירא מר
מחורת בילחן מהדופות בכנות שיה פיר ה פשיביעית
בית שמי אומ עיקרין אותה באדיפות שלעץ הוא כפץ מידה
שלעץ פליק פירק ה

אחיל פירק מבגא בדידב
פרע מא וישמעו אל המור והל שכם שכם נסיב ומבגא קטע
ובס גמ אילוח הגילין כלום בשביל שכם שבקש לוישה דיעד
העיר כולל נמולין מבגא מלשון בגא כלומר עובדו אדמה כמו
משלכז זה הדבר כלומר זה הרג וכהן גדול מתחיל מבגא
ברז גמ דפ הדר מבגא קה גלוסקין הללן וברז תוספת פסחים
מכוי שהוגכיה פי מקום שנכנסים ממנו לח עדות חבתיים
מורל בהקדר פיר בטרדות אפלו מוכל ואפלו כמות פירוש
גורם מכל בברז רב פרע פא הוק חד ממח מלול טעין
מי זבילתה פיר טעין משחו מכו בברז רב פיר פ
ויקין את חלקת העודה השחלו מפעך אשחללן מטאטואך
וטאטואתיה במטאטוי קטמיר הרג ואהממינא כמה דמהממין
במכניה מכסלסין בבר פיר בטאחכסון מברכתה
בפ מי ערועיהוהו בגג דסמך והכ אומ חין לו הנח דיקרי
דחתו למכריתה פיר שם כפר בכו כיצד מעברין מכת בדים

בס פרט נעים ובגיפה פד עשירי כעשים אמר שמש חומת
בזמן שהיה כעדרה פיר כעדרה מכוונת

סליק פירק ב

אחיל פירקג מג כדור רב פרט לא וטמתי אר
דמניך כעדר הארץ וכפרט סט והיה דרניך כעדר הארץ מהו
מניך אלו דמנין מהתך אפילו כן לטכתיך משק שקין לך
מחוכך כה דתימה בדככים תמוגעה מגכ כסוף טבול
יום המערר הדמורה והמצב וכן המסדך שלראש שנפלה
אחת מעניה פיר מגיב כלו עור שלובש אדם על ידו ס א כלו ש
שדמחה לך של אדם ויש לו בל מעבעות כדכ ברתת וכמורה ו
ונקרה על שם דמית החטוב מגכיה כפח עורעים וכוס
הפזקדן מתקל דומה מגכיה גולה יש מפרש בלעז אלימי
מגכיתא והמכשלה הדחת תרגומגכיתא מגכ בפדק גנפיה
מתפיד כחל המגכ פיר מן גומה הוא ועושין ממנו הזבל דומה
לגמי וחשיפה וחלפה מגכ כרי גמ דפ ערכ פסח לוי שור
ליה לרב שיכרה בדמליסר מגכ ס א מגכני בתשוכות במקומות
כך עושין שכר יש להן ג גוגיות ביום אחד נותנין באחת המרים
וכסות ומים ולמחר נותנין המרים וכמית בגיגית אחרת ומטילין
אותו מים שהטילו בגיגית ראשונה ביום ראשון עליהן ונותנין
על הראשונה מים אחרים יום ג ונותנין המרים וכשות בגיגית
ג ומטילין אותו מים שהטילו שני פעמים בגיגית שלושית
וכר יג מגכני שכר שמוטל יג פעמים מגיגית לגיגית ס א שכר
מכוכך ביג מסותסכית כלומר הורק מכלי אלכל מגכ כרי
גמ דפ מתנין ואחר שלכל מיני מגדים פיר מים פירות מגכ
כפ כל שעה כגמ דסמך לה יסך וכפ אלו מעינות כגמ מעה
כסות לה יטטחנה לה על גבי משק ולה על גבי מגור לערכו מידה

דבר שמוזמן לשטח עליו כלי כביסה פיר ה גרה מש
מגדל כפ ל אליער חומ האורגובר גמ דפ חזק עדין היע
עמור למגדל פיר מגדל זה של עין הוא והוא ככלוכ גדול אם
מה שער המגדל ועשה תכולות להכנס לשם וסגרו חזק עמ
הין דורשין וכגמ דף הדיוסות בחלק ה בעי בעיין דואג וזה
ואחיהתל כמגדל הפורה באויר פיר משינה ידועה היא פיר ד
בזהילות מגדל שהוא עומד באויר ופי מגדל תוכה ארובה כמ
כמגדל הלוייה בחבלים פה ראשו שללמד גבוה מכל כולמה ע
עליון שללמד גבוה מכל האותיות למה מגדל במענות פיר
כשקלים בהמה שנמצאת בירוש ועד מגדל פיר מגדל
ירוש כנמה והנתינתהם למימורות למיגיון מגל בראש
חולין בהסיק והסכין פיר יג ככלים מגל יד ומגל קנייך גמ בשלמה
מגל יד דולמה וכול כפ המכית בגמ חין מבק עין ולא במגל ולא
במגירה כס גמ דפ ה במשקין היא במגלוי דה בחמיניו פיר מעל
יד עשו לשור עצמות ועצים והוא חלק מגל קעיר עשור
שנים שנים ומגל דמשקין הוא מגל קעיר שעשו כמסר כדפ
אם יתגדל השור מגל כפ הערל בגמ חיהו פיעוע דכה ונפך
מניה מוציא ודפ חלו טרו בגמ הדיאה וכגמ נטלו הכליות אי מליה
מוציא טר פיר לחם סדוחה מגל כפ קמה בשבת ברי גמרה
דפ היורק מימתי מוצל סתרים פיר מגילה שיש בה הלכות פסוק
פסוקות בעין ספר הלכות שהינן בתלמוד שמענו היעל כלהדם
מגלה בזמנה ביחיד כלומר ביר קורין אותה חפלה ביחיד שלה
בזמנה שמקדימין לזם הכניסה חין קורין חלה בעשרה פירש
רבינו חננל דל הלכתה כדכ דהא ל יוחנן אמר בפירוש בפרק
דקמן הקודה במגילה הכתובה בן הכתובים לא יצא לא אמרו
אלה בעיבור לאו מכלל דסבירא ליה שקורין אותה ביחיד ואף

על גב דחש ליה רב להא דרב חזי קומא לן הלכות כרב ר' עמחגאון
 כתב בשליח מנכור הקורה את המגלה שקורה וכורך בספר תורה
 ורבנו האיי גאון דלחמא מנהגה דתדינה קורה ופושט כחצית
 אכל קורה וכורך בספר תורה לז' חזון מגלל בכור רב פרע
 מה וצגע יוי את פר ובפרע כג ויקח חבימלך היה מלחך פומר
 ובגלל בידו בויך רב אמור אל הנהנים המורה לדין דריין במרזבית
 ובמגללכין בילמדי ויחי חנך חמשים מגללכין שוט לסוס מתג לחמור
 תרג שוטח לסוסה ומגללכא להמדה מגללכין בגמ דפ' הלו עובדין
 קבא מילוגמא לפסחה מגמגס כסגמ דמגלה מגמגס וקורה
 בארורי מגלל והפיותות לדלתת תרג ומוגלסיה מגמר
 כפ' כיסר מברכין והוא חזק על המגמר פיר מינו ריחנים שמעשנים
 באס דכית ויש מפרשין מחתה והוא כלי שנותנין עליו גחלים ונותנין
 עליו בשמים וכלשון ישמעאל מחתה מגמדה על שם גחלים וטמא
 למר ובלשון הקדש צמדיון וגמר העיקר מגניה בפ' ככלאים
 והעלהו משם לבית המגניה פיר שם מקום מגנן בכר
 רב פרע מר' אשר מגן מנריך שהיפך מגנן שלך על מנריך רבי
 יודן אומר כמו מגניות כשייתי להביאן תחת יריך ובפרע פט קיץ
 פרעה מגנן עשו לו לחנקו ס' א' מנכנן ומפורש למטה בעירך
 מנכנן מגס בפ' במסע ובפ' שני שעידי נהנן במגס והך
 והקטירן על גבי המזבח ככל כלי עץ פר' י' ככלים ר' יהודה אומר
 אף המגס יקור הכבלי תרג קערה מגיסתה מגס בויקדא ובה
 אמר אל הנהנים פרע מה יתרון אכל עכר ליה מגס אחורי חמור
 ליה מה עכרת לן דסדחת מגסי אמר ליה למגסן חמור עין רב
 דהת קדנני לחמי למלך שהיו לו שני מגדוסין בישראל הדחשין לו
 תכשיל ואכלו ובפרע ריד עמר מגדסין אמר את יהוב לו מתכשילך
 במגלת איכה שרתי במדינות בעלגא דיומא עכר ליה מנוס ס' א'

הריסטון תקרה כין מועד מעורר מהן מעורר מעורר כין חרם שהיו
קושי טעדין הכחתם ותדע משולם מעשה כחשק אחת שהו
שהולכה את זנב העל המגדלים כ בילמדי כדו חם בחתונתו
המגדוסין ער טולח יבטול בהעידיוס הזן מכשלין שלפדכ וה
זה שיגלכס דייש את בעיד פיר כלשון יון מגיסתה כפ העזול
ומהכיל בגמ אין פודטין ולא המרן אילח כדינא וכפ אלו מע
מעיינות בגמ דסמך חיוהיה אכידה אלה דינא דמגיסתה לחיינ
פיר דין שלחומות העולם שולח דחטות שדכין בצקות כד אמרין
בגמ בטול מוכסין המרן לה אלה בלסטים גי דדיני בגיתו פידוע
גים שדכין בשמא וכשחר ובהונס ובה ובהיות ובהיות לה מאש
חבל כלסטס יש כיון דכי מיתן ליה לבית דין אומר בית דין מי
אמר דהא ליספוסקוה ומי יומר שיה חמורך היאושי מיהש
דאמר מי יומר דמחייבי ליה כבי דינא וכיון דמיהש מותר
ליקח מלסטים יש מגס בעתותי דילח תרג מגוסין דלחם
מגסת בעה ערלה עידר יחושע כן בתורה על כן מגוסת
עודה כידוע סדים חרם מגסטן האח שדרענים והפחות
תרג מגו סטרכי ורדכניה ס'א מכסטרכי מגפים בפ כמה
לה בקסודק ולא במגפים גמ אמ דבה כד כהנה פומקי פיר רב
שרשולם מכחני דלכרה דנמטה דעמרה או דעידו היינו דג
דגרסי שלוחו פוזקמינו וחוטו לדינא בכלי מתכית פיר יח בכלים
הכידון והנקיז והמגפים פיר כולם מנעולם שולחנות או שולחן
שפותין אנשי מלחמה לפע שוקהן עוכ שידוע לא יאפו כדכ
ומעלות כחשת על רגלין ומתרג ושרקלינן מגיר בהמפריש
בתנאמת מי שהיו פידותיו במגורה כפ המוכר את הבית לה מכר
את המגורות שלמים כמ ממגורות בהמפרק פיר פו בכלים מגמות
שלה טמאים חרדים קטנים שולחניה ובלעז פיררו בפתור בגמ

אנשו חער וטו גוי עושבתו במצרה כדי גמ דעם ובדי רפרק כל
 העלמים ובע כל היר בגמ כל הנשים חכר שמת והניח מגוריה מ
 מליחה פירות פיר מקום שמנכסין בו התכונה כמו העיר הזוע
 במצודה מכהכר אגר העוקר כדכ יגדוהו בחרמו ויאספהו
 במכירתו מגד והעין מיר ימינך הפיל תרג וגורך מיר
 ימינך אימגר ויפול רוכבו אחור תרג וימגר רכניהו לאחור
 מגרף כילמדי ויך את המעדי במה קהו ישאומ מגרפה
 שלטיט נטל והועיה את מוחו בכדי דכ פרע ין כשעה שהיה
 מושלם לבורהו ראשי נהרות היה פותק במגרופית אחת ופרע
 לטהבה נדרה אטוילו מילב ומיטו ליה מגרופי בויק רכ ברהשית
 קרשים תהיו מהן דהית ליה פיסה או מכוש או מגרופין כפרק לו
 מעינות בגמ כלי כסף מגרופות וקרדומות ושתמש כרך אכל
 בקשה לח מפט עומפחיתו כדי גמ דפ. ככול יום בזבחים עורה
 זה כל על ראשה ומגרופיה בתוכו כל עוקלים חוץ מן הסל והמג
 והמגרופיה והריעה המיוחדים לקברות בכדי דכ פרע פכ ער
 שאורין אתה בסלים ובמגרופות פיר לקוטי תהינים יש להן מג
 מגרופה שקודין כלעז דישלו ותופס בו יחור שלתהינה ומורידו
 לארץ ולוקטן ומנחן בסל פר כט בכילים יר מגרופה שלכעלו
 בתים בית שמיאומ שבעה וכית הילל אומ שמונה ושלוסדיים
 בית שמיאומ תשעה וכית הילל אומ עשרה בפ חין בערכין בג
 לה היה מכה מגרופה היתה במקדש ועשרה נקנים היו בה
 כשמצמזין ירעחין ממנה מאה נעימות ואין דומה זו לח כה
 בהסיף פר יג בכלים מגרפה עוצרפיז הטיט כלעז קיעה שלטיט
 משמע שהיה קדויה סלח כלעז וכדי פיר בעגמר ובעגרף
 מגוש בפ אמר להם הממונה פרוה אמגישא פי כע פדויה
 בסגמ דפ כלל גמל הלמד דכר מן המגיש היב מיתה פיר רכנו

ה'ה' ז'ל'אמגושתא ה'ה' הנודעה בלשון יפומעל זמזמה ע'ה' *
טהמגושים בעינות סעודתן שותקין ואין מויעיחין דבר מפיה
ה'ל'א מויעיחין קול ש'ה'ט מחוץ בנעימות והנעימות בלון
פ'ה' מעש בלשון יון מכפוף גרופי כופר בעוקר ד'ה'סין מגושה
פ'י בעדיון כליה פירק ג' אחיל פירק ד'
מר בסג'א דפ' חילן מיעיחות העיסק במקדא צ'דה
שחינה מידה שהדיו להנתעסק בפתרון המעות במשנה ש'ה'ן
קבלה והז'ל'ויות במטכיות החיינונות בתלמוד ומורה ומסחר
המעות כתיקון ומגיד הלכה למעשה ח'ין לו מידה גדולה מזו כי
התלמוד התורה והמשנה והמעות ש'ה'ן בקבלה הלכה למשה
בר'י ג'א דפ' ח'יה ה'ה' נשך במדנו ה' מדינת קרקע שלא ימדי
לאחר בימות החמה ולאחר בימות הגשמים פ'יר כ'ה'תו חב'ל
ע'עמו לפי שבימות הגשמים החב'ל לה ומתפ'שט ובימות החמה
החב'ל יבש ומכויץ ומתחית פ'יר ה'ה' בימות החמה הקרקע מתג
מתבקע ומתרווח בהפתיחה ביום הגשמים מתדבקים הרגבים
ומתכווץ שנמצא בימות הגשמים המדק מוספת וזו הברית
ב'כ פ'ר המוסר את הפיטה ב'פ שוחל אדם כג'א מטילין חלטי'ם
פ'בתה מדהכה חומה שהיתה כע'לם היה מרוד מדהבק מ'ר
מרוד והכה ואמר לה הכי מאד הכה ב'ל'ה מידה בויק רב זאת
ת'ה'ה פ'בתה מדהכה מלכות ש'חומדת מוד דהכה מוד והכה
רב חב'ה ח'א מלכות ש'ה'ה מדהכת פניו של אדם בשעה ש'ה'ה
ב'א ח'עלה רב טכיומי ז'א על ש'ם פומא ד'דהכה ד'דכ'ן אמרי
על ש'ים ר'ש'ה ד'דהכה בחלק בע'ען מ'ש'ה ח'ין בן ד'ויד ב'א ש'
ש'ה'ה כל המדות שוות פ'יר חמת כל בני אדם מוכרים בשורה
בש'ה'ה ב'פ מקוות מ'כוביל במקום המדק פ'יר ע'ר מקום ש'ח'יטב
להתלו מש'ם כ'ס ג'א דפ' האומר התקבל ג'ט אמר ר' ש'משן לתלמודין

בנ שחני מדות שומדות תרומות מתרומות מדותיו שלרבי
 עקיבה בדי ויקרה רב טוב מלא כן נחת טוב מי שהיה שונה
 הלכות ומורה רגיל ממי ששנה הלכות ומורה ותלמיד ואינו
 רגיל מי טוב מי ששונה משניות ומכללות כלן מדרשות כעין
 מכללות ומורגליו בפיו מר בגמ דפ אם אינן מכירין ונחית
 בר אמוראי וקשר אטוני דכיתנה בכסיתה בדי גמ דפ המוכר את
 הספינה ונחת בר אמוראי להיותו בדי גמ דפ מי שחזיו ולנחות
 במיח ולימוד ולהוב פיר חדש שיודע לשוט על פני המים מר
 בדי גמ דפ תפלת השחר מהן דלביש מדה פיר מלך שולובש ה
 דכתיב מזה בן מזה פיר כהן בן כהן מדבר בפג בכורות העמר
 המדובלל בבשר פיר מעובב ואינו מתוקן סוכה מדובללת כבר
 פיר בפ דבל מדבר בעוף בינה ושוחטין את המדבריות
 פיר בגמ מדבר בגמ דפ מי שהפך כיון רביב מדבריו דנורה פיר
 חבוקה מדי בפ במה אשה מדיות מדופות פיר נשים מדיות
 מדופות בגדיהם ואפילו פירמת על חגיו ועל מטבע דרכן לינאר
 במקטורן ומשימות חגיו חו חכן כנגד בית העוהר וקו צורין אותה
 ברעושה בפ כג בכלים מדוכה המדיה פיר מלשון חו דכו במדוכה
 והי ממדי ומרע על שם מקומה נקרה והיא מכתשת שדוכין בה
 מדי בפ ח ביומא בגמ ללשכת עלה דרין שער המדי כך נקיר
 בפ דבינו חנני דעל והיא כיפה עוהה בלשון יון קמרא זהו
 שער קמרו דפליגו דבי מאיר ורדכן מדכה בפ המונינא
 יוי בגמ יגדור ואם לאו בהכרע מדוכה קטנה שלבשמים פירוש
 ראשו שלבובנה שדכין בו והוא מקום שומעבירין בתוך המדוכה
 לשחוק בו וכירוש מלא רגל מדוכה קטנה שלבשמים בדי גמ דפ
 כל הכילים מדוכה אם יש בה שום מטלטלין אותה ופיר מחס

בערך מדרל בפ' בפיוחה קמדרל נודה מן המשואה שלמה
ששיר פיר מדרל שלופי כדגדמי ברז משקין בגמ הכל
קילון מי סכרת מאי מדרלן מדרלן ממש שרולין מיס משקין
זה השדה מאי מדרלן שלופי כדגדמי בפ' בפיוחה המסדר בגמנים
כשם שמירל בשולן ק מירל בשולענים ותנן בפ' בשעניעית
חיותה הוא המירל אחד מה שנים המחלק ג זה בער זה ירושתיס
דביר מדרל מטרל אחד ומעוז שנים וכך מנהג בזמן שהבעלים
דרועים מועיז מהם מבינות שיתגדלו בריחה ויעשו גדולים ו
חותם שטיקד משם להרויח הנשואים אינן נחשבים לקניניה
לפי שהקנה הנשואים הוא לפי כך נתן פיוחה מן הנשואר לבדומן
הנעקר לבר המחלק באחת אחד או מולד לגדון או מולד לשוק פ א
באחת יד בפעם אחת מדרל במגלת אימה רבתי בעים הפקד
מירל גבי הקוה גברא סא פועלה סא מה דמלה ירוש בשקלים
הלכה מותר שירי הלשכה בד ימינה אתפקד גביה מדרל דיתמין
כולהין ביות יתין ברדלס רביתיה יתן מדרן בפ' גמ דפ' במה נד
מירליקין חידם ההוא נקיט תרין מדרע אסא בפ' א כסוכה בגמ חבלי
קשהו עריפין דאחרבאני כיון שהוקדו ראשי מדרע שולחן כשדון
פיר מדרן פ מובלע והוא מעדן כדל התקשר מעדנות כימה ואלו
הקצורים אין עשויים להטלעל בהן ותנן בהכרים פ' כלכלים וכן
המתיר ראשי מעדנים טהורה נחלקה לאורכה ונשותירו בה שול
שלשה מעדנים שולן טפחים טמאה מדרע נכד פי בעדן
דירע מדרע לא אכלתם את החטאת בטבול חס פירק אחרון דזבחים
מפורש בהלכה שניה מדרע בפ' חומד בקדש מן המודיעית
ולפעם נאמנים על קלו חרש כפ מי שהוא טמא חיותה היא דרך
רהיקה מן המודיעית ולחץ גמ אמר עולה מן המודיעית לירוש
טו מילין הוא פיר שם מקום מדרן ברז גמ דנידה נכד שנתה

על פי הדף ומדף טמא מונח תחתיה פ' א' עפ' טמא נפילה אי אפשר
 להחליט אם כן נגע טהורה וכול ש' הכא בטומאה דרבנן דקאמרי מדף
 כדכ' קול טמא נידף פ'יד טמא קלה מדרבנן ומדף משמע קל כדכ'
 קול טמא נידף לפי כך קאמרי טהורה בכל כלי עץ פ'יד בבלים והמדף
 של דברים והעפפה טהורין פ'יד מדף זה נחיל של דברים טהורין קל
 קטנות לעץ פ'א כמדף וקדש ולוח שהוא נתון לפני כחות דברים
 כשיבא הדברים מן המדינה ינחו במדף קודם ואחר כך יכנסו לכו
 לכוורת פ'א בלי טמא שימין בו אטו וגלל בקד ומעשין בו כשכיל ש'
 שיפדו מן הבורות הנחילין ויקח הדבש מלשון אשר תדופמ דוח בפ'
 כ' בבלים הרשות והמכמרות המדף והפלגול פ'יד לוח של עיידים
 שיעדין בו העופות כיצד מביאין לוח מלאהבן או של עץ ומעמידין
 אותו מוטא והמקום נמוך וסומכין אותו בעץ ומניחין תחת העץ
 מחוץ או פתיתים ויבא העוף להכל ונפלת העץ והמדף עליו ונתפס
 העוף בעצמות פ'יד פוקדי עושה משכב ומושב מתחתיו לטמא
 אדם לטמא בגדים ועל גבה מדף לטמא אוכלין ומשקין מה שהיו
 המת מטמא בפ'יד ביצים ובפ'יד בתוספתא זבין שהם עושה משכב
 ומושב מתחתיו לטמא אדם ולטמא בגדים ועל גבי מדף מטמא
 אוכלים ומשקין מה שהיו המת מטמא פי המעט והבגדים שבתת
 קדש שמו משכב ובגד שהוא כסוי לזכ שמו מדף כשהוא מושב
 למעלה מן הטמא ומתנענע מכחו ואין זה הדין אלא באוכלין ומש'
 ומשקין ולא זה אלא בזב בלבד פ'יד בפ'יד כלהדא לטמא מדרס
 מדף להטמא בפ'יד בזבין האוכלין והמשקין והמשכב והמושב
 והמדף למעלה מטמאין וכול עד האוכלין והמשקין והדף מ'ט
 מלמטן טהורין מדרס בפ'יד בזבין ובפ'יד המביא כדי יין בגמ'
 אין מקיפין אמר רב הורא האו מדידתה מלמעלה למטה שרי

וכול פיר דרך כעין אסיר שעתן בעים כהרץ וההרים על גבן הכל אחד
 העין מלמעלה וסתן אחד תחתיו ועוד אחד תחתיו עד שנתקבץ בקדקד
 למטה כיון שאינם דרך כעין מותר וכו' הם מבקש לעלות בלשם כעין
 הזה הוא עושה אתו העליונה ונתן אחרים תחתיה וכן פירש אוחיו
 הקדשים ומנה את הרגלים וכן חכיתא כדים שליון שאשחזק
 שורות שורות אחד את העליונה ומנה אחרים תחתיה מדר
 בסגמ דפ' כל טועה עופכן במקום מדרון ובסגמ דפ' השוכר ארס
 האומנין תיטב במקום מדרון דהא במיכה כמים המוצרים במורד וג
 כמים דאשורין במדרון בפ' לא יחפור בגמ' מי שיהיה כחליל אחד וכ
 זכר בממדיד את כחלו פ' לא אמדינן בטפח בלחוד בג' אלה במפ
 במטפיע ומורד כחלו כמ' מדרון שהין אדם יכול לעמוד בו מחליק
 ונפיל קיש ששונין בממדיד כחליל מדר בחדת כהנע ועפר
 אחר יקה ועפר לרבות כל משמע הפיל מדר ואפילו חרסית פיר בלשון
 נשומעל קורין לקוריות ארמק מדר מדרגה ככר פירוש פשן
 דרג מדרוכותה תבסנא ושם האחד סנא מדרס כמר פיר
 בעדרס מדרקה כמר פיר בער אהל

סליק פירקד

אהיל פירקה מה בסגמ דפ' בכתובות
 ובכבודות בסגמ דפ' כל פסולו המוקדשין כיון דאיכא מיא מה לו לש
 לשקר במקום עדים לא אמדינן בילמדי כמתחננים מה יתאונן אדם
 חו אלה כשאדם מת הוא מתאונן אלה אמר שמואל מה יתאונן אדם
 על חי העולמים ועל מי יתאונן אדם על תטאיו האר שולמק חולת
 אדם תחלף דרכו וכול מהו בר' גמ' דעידה וכפ' דם נידה והשרץ
 והזיתים פ' ט' בטקדות נמצא שדוף על גבי דמים וכן מטלת המהוה
 פיר רביט חננל אל שהירעה באש ונשמהו כגון קורי עכביש טהורה
 ויש מכרשין כג' בלה כגמ' תריסין פ' כד בבלים א' קופותהו מהוה

מהוהא על בריה פיר בגד כלה שתפרו על בגד חדש חול
 הולכין את הבריה דעין אתו בדיו בריה בהגדר פד כח בכלים
 על שמהא ממנה חוט אחר מהה כפ מרובה בגמ אין הענכ
 וכפ אחר צמער שיכ ושלקברות כפיד ממהא ושופך פירוט
 ממהא חתכות של הדמה במים ושופך כל איזקו מקומן בגמרא
 השילה ומכיה סיד ופתוקינא וממהא ושופך ומסתברא אלו
 שמהלכין מלשון ומה כפ אהילות נותן לתוך כברה שנקביה דקין
 וממהא מהט כל אמר עקו בגמ מיני מתכות עינויה קטנה
 שלמשת לאמי הויה אמר הכון שמהט את הפתילות כפ המכיה
 כרי יין בגמ אין חותכין את הפתילה מוהטין את הפתילה ביום טוב
 מאי מוהטין עמי חשוכה פיר המתעבד בקנה הפתילה ומעכא את
 המורה מותר לחתכה מהולתה ככר פיר בעהל מהם בפיר
 ה בנייה בגמ והמטמשת בערס מתוך שמהומה לביה אינה
 מכניסות לחורין ולא דקין פיר שלחופה אחר בעלך לתשמיש מהם
 ומעליה ענין רב מאורות ומהמי עיניה מן מסכיה סגאן לוטתיה
 מהמה ככר פיר בעהם מהר בזיק רב אכדמה אמרו לנמחר
 לכר אושעיה רבא אמר למיסגדי ליכא ה מה דא חמדרו חומתה
 מהדק כרי גמר פהדר בריה במוהדקי ואכדגני פיר רביע חננאל
 ד על כגון כנין ורגישום ד על כלל הכית ורגע נמים ד ינלפי אכדגני
 שלוחים מוהדקי כתובה ותומה כד אמר כל פיר איזה הוא נטך
 בגמ אין פוסקין מוהדקיהו דהני בסיפטה דמלכא מינא והוא הנ
 הכתב שיש בו כרגא ששלכל אחד ואחד ויש כפ החולין בגמ המחיר
 גרושתו מהדקינהו דהני בספטה דמלכא מנח ומלכא אמר מאן
 דלא יהיב כרגא לשתעבד למאן דיהיב כרגא כלן כאלן מכורין הן
 ועדיכין גט שחרור מוכן ככר פיר כע הספרין מיועז יפיה

כזבים תרג ורמחשי כזבותא רבט חול תרג ומוחשי כזבותא

כליק פידקה אחיל פידקו

בפ הקורה את המגלה למפרע דהוה קח מהפך כזבותא חמר

ליה עד מתי אתה מהלכל בשערך בסגמ עב יד הנדיריך כזבותא

מדיחון פיר שקין של שמרים שולשומר מז בפ איד שניפות

בגמ נשכרה השורה הומך פסול נתמסמס כלו חינו יכח לעמוד

הלה נכפה נתממד - פיר נתנדנד ונתקרקש וחיו מחלל

הרפאים יחוללו תרג גיבוריה דמהמזמין מזה בפ הדיחא מקדש

בגמ מעשה בחמש נשים ההוא גונא דעוקיל מזה דשכל פידוש

ראשו בעלים עהיו בשותפות בלא חלוקה וקיר ש ומהמדהינה

מקודשת מז וכמוץ גנבתו סופה תרג וכמוזה דיסלפלינה

עלעולא מזכה בילמדי ויקחו לו תרומה מזכה פיר מ מהילא

ז פ זכות ב בונה ה חיים מזכה הפנימי הוא מזכה ה זכה הוא מז

מזכה הקטנות מין כלל בסגמ דפ א בסונה מאו חולעות מזכל פיר

עושין כמו יריעות ערות ואחר כך תופרין אותו ועושין מהו כתיפות

וכסויין מיג בפ א בסנהדרין עריפת העגלה בגמ חלימה לדבר

הרשות מינפקי אליהם המיג כתבה פיר כשים שחין מזוג שני

חולקין מים ואחר יין כך אי אפשר שלא יהיה לשוכת סנהדרין בלא

שלישית סנהדרין וכמה הן כג כנגד סנהדרין קטנה בילמדי כרז כי

השם אל יהסר המיג שם המיג אחד מהם לעאת לערכו דואין

הם יש שם כג יומא ואם לאו חינו ידעא בפ אחר דינו ממונות בגמ

סנהדרין אל יהסר המיג וכולל בפ ב בניה וכו' שני חלקין מים

ואחר יין מן היין השדונו כרז נגעים כיון המיג כשילג כרם המיג

בחלב כיון המיג בחלב כיון המיג באים בפ אמרי בפ עד פכחים

בגמ הפל שני אחר הי ואחר מיג ממולה טהור קדש תרג ידוע

ממזג יכרדקודש כפ' ח כדכיות מוזגין אתהנוס ואחר כך
נוטלין ללחיים כפ' כינר עולין כעוק שמש עומד למזוג את הכוס
כפ' אמר להממונה בגמ' אמר כי המדה במזגה כפ' המוכר כע'
יד ואת המלך לו היו מזוגושתה משקה מלך ה' העדרה רג ידוע מ'
מזוגה דמלכה ושתו ביין מסבה תרגמה שתי בהמדה דמזגית
מזדכדין כאלו טר בגמ' הריאה חף אני הזמכן הלא ע'
שהתלמיד מזדנזין בדכדי מזחל כפהמועיה תפלין
קולט הדם מן המזחילה פיר' מקום מדרון שעמיון לכותל שזח
שזוחלין בזחמוס ויוכדין להרץ ופעמים שתהא שלבנין עושין
בנין אחר שזוחלין בזהמים ולה' כי נקראת מזחלה שכל דבר שה'
שמהו' ע' החדץ ושתה' נקראת זוחלין ועוק' מן הכתוב
ע' המזחילי עפר כי הנחש לעולם עלה הרץ מהלך ולה' שנינו
מים זוחלין והמזחילה יש לה חזקה חזק מיטה במזחילה שלבנין
כפ' לא יחפור מן המזחילה הדכע המות הכח במזחילה משופעת
עסקינו פיר' כגון שמגע על חניני גובה הכותל משופע ומועיה
אכנים מן הכותל כענין ויוין והוא בנין כגון כותל כולו שנמצא
בז' הכותל עורך וימצא בנין מיחוס לעובי הכותל כמו המה עוף
מהמים שלג עוכדין עליו וזה היא מזחילה משופעת שלבנין
כפ' חזקה המים המזחילה יש לה חזקה פי' כגון לוח קבוע בכותל
בעל העלייה למטה מזהג שיעור המה בדוח מזרחית כולו
כנגד גני העלייה משוך מן העפון אל הדרום עלפני המזרח
ורחצו שללוח כשיעור המה והמים זוחלין ושותתין מגג שלה
להך העירו מזלג כפ' יג ככילוס כיטל המזלג טמאה
מזמוט כפ' אין דורשין בגמ' ולא במרכבה מכני הדם
שמהקנין לרחות במזמוטו חמץ וכלה כדי לשמחו

מִיָּצֵחַ בֶּסְגִמְרַת הַזֶּה כְּמוֹתָהּ כִּבְר פִּיר בְּעַ הַזֶּה
וַיַּעַשׂ הַעֲלָה הַזֶּה מִזִּיקָתָהּ בַּתְּעִלָּה הַכְּרִיכָה הַעֲלִימָהּ מִזֶּה
זִיכָר מִזֶּה כִּבְר פִּיר בְּעַ זִיכָר מִזֶּה הַמִּזְדֵּק וְהַמִּנְחָה בְּכֵן פִּיר
בְּעַ מִגֵּב מִזֶּה בְּהַכְרִיס פִּיר בְּכֵלִים רַי יְהוּדָה אֹסֵף חֶן הָיוּ
הַדּוֹבְעִל וְהַמִּזְדֵּק פִּיר שְׁנוֹתָיִם שָׁלֹחַ בּוֹ עֲדָה לִדְרֹךְ וַיֵּשֶׁב אֲחֵרִי
נֶחֱד עֲדָה וּפְתוּחַ לְשׁוֹם בּוֹ לֹאֵם וַיִּנְיֶדָה לִדְרֹךְ וְכֵן תִּלְגַּע עֲדָה זִיכָר
וְהַכֵּן הוּא חֹמֶה וְהַמִּזְדֵּק וּבִלְשׁוֹן יִשְׁמַעֵל שֶׁהַכֵּל מִזֶּה מִזֶּה
בְּמִי שִׁקְיָה לֵה פִיר בְּסוֹסֶה בְּגַם הַלֵּל אֲמִידָה וְלֵה עֹשִׂי אֲמִידָה
בֵּה מִזִּידָה בִּלְכֻנָּה אֲמִידָה יִתְחַנֵּן בּוֹ נֹחַ וְכֹל פִּי נְשִׁים שְׁמִידָה
עֹמֶה קִבְּעוֹת לְטוֹת לֵאמֹר הַלְכֵנָה מִסִּידָה פִּיר מִעֲשֵׂה כֵן וְכֵן
וְהֵם יִזְכְּרוּ בְּרִבְר עֲדָה תֵּעַר רַי יוֹחַ בּוֹ נִדְרֵי אֲמִידָה בְּדִבְרֵי וְכֵן הַלֵּל
הַלְכֵנָה מִזֶּה בְּעַ שְׁלֹחַ הַקֵּן אֵין בִּיעִים מִזִּידָה פִּיר מִלֵּל
זִמְרֵי שְׁנַעֲשֵׂה בְּכֵעַק מִזִּידָה כִּבְר פִּיר בְּעַ זִמְרֵי מִזֶּה
בְּהַמְפִּיד פִּיר יִשְׁ הַמִּזֵּן הַיּוֹעֵה מִן הַמִּסָּה כֹּל שְׁהוּה פִּיר בְּעַ עֵם
שְׁנוֹתָיִם בְּנֵי אֶדֶם וְהַשְׁתִּיבֵן עַל מִטּוֹתֵיהֶן דּוֹמֵחַן שְׁהוּה עֵגֶר
כְּדִמּוֹן וּמִשְׁקָל לֵזֶד וְשְׁנֵים וּמִמֶּה וְהַלֵּךְ שְׁנַמְחִינִים וְשִׁמְם מִשְׁה
מִשְׁקוֹלֵה וְשִׁמּוֹ בִּלְעִז טַטְטוֹדִים מִשְׁקוֹלֵה חוֹט שִׁלְכֵנָחַן שֵׁ
שְׁשׁוֹקֵלִין בּוֹ הַבְּנִיחִין וְהוּא עֵנִין כּוֹבֵד וְעִיָּקְדוֹ מִן כּוֹבֵד אֲבֵן
וְנוֹטֵל הַחֵיל מִטְטֹר בִּילְמִדֵּי בֶסְ כִּיתֵּשֶׁה אֲנִי הַיּוֹךְ לִפְנֵיהֶם
מִטְטֹר וְהוּה הַיּוֹךְ לִפְנֵיהֶם חֹמֶם וְיִשְׁמַע בִּלְךְ כִּי בֵה בִלְעַם שֵׁ
שְׁשִׁלְחוֹ מִיטְטֹדִין לִפְנֵי רֵאָה הַחֵילֵה אִי אִיכְפֵת לֵךְ אֲנִי מִטְטֹר
שֵׁלֵךְ וְלֵה תִתְמַךְ עֲלֵיהֶן וְלֵה עֲתִיר אֲנִי לִיעֲשׂוֹת מִיטְטֹר
לְבִנֵי אֶדֶם עֲדֵל לִפְנֵי כְרֶשֶׁ שְׁנֵי אֲנִי לִפְנֵי אֵלֶךְ וְהַדּוֹרִים אִישִׁיר
לִפְנֵי אִשְׁוֵה אֲנִי עֲתִיר לִקְדֵם לִפְנֵי דְכֹדָה וְכֵדֵךְ שֶׁהַלֵּה יוֹיַעַז
לִפְנֵיךְ עֵנִין הַקְדָּמָה הוּא וַיֵּשׁ לֹמֵד עֵנִין שְׁמִידָה וְשִׁמְמוֹ

חֵסֶד וְנֶחֱמָה
לְבָרִים

וישירות הדג ונטר מטרת מימיו מסבס בע גמ דכנא קמ
 ההיא גפנא דהקוי אמטכסא דר חבא מחני ליה דינא טכסין
 פיר משא מוכחר הוא וכלשון דומי מיטכסי מטליות
 כדר פיר כעטלובטלה מטליות כדר מגילת איכה לכתחיה
 לטתחא דזניהק מטליות מטליות חכ גילח כלל חתוכות
 חתיכות גלו להכלול כולל ביהיר בפס דדכרי ירמיהו ו טניס
 נתקים בארץ ישד גפרית ומלה כותים מה היו עושין מטליות
 מטליות והיה נטרפת דורעין כאן והיה נטרפת דורעין כאן והיה
 נטרפת דורמין למטליות עמין כהן שלש על שלש
 מטליות ב בתוספת פדג במעטדות בפ חין מעמידין בגמ
 והשלקות תמא היה מטליות היה פסלנא היה שעייתה היה
 מטמטס איסוריה קא מטמטס פיר לא עכיר לוי תור נפטיק
 חילא טעם עכירות בעריות כעי למטעם מטפדס
 כס גמ דפ מקום שנהגו וכלס גמ דכריותות כריך רחמנא דעור
 דשקליה ו ששבת איש כפר כדק חו למיטפדסיה כהיה שלמא
 כפ כהן גדול כגמלא ידבה לו נשים שקלת מיכל למטופרסיה
 בפ מינות הליועה כגמ החורשת שנהלמא אמר ד יוסף שקלה
 ע רב למטופרסיה פיר גכה דיע ממע ויש חומ מטופרסיה לט
 לשון ארמי הוא כי נטול חלקו וגורלו מן העונש כנגד חוכרתו
 מטפחה בפ בני העיר תיבה לוקחין מטפחות כס כלאים
 מטפחות הידים וכולכו מטפחות העפוג שששויות לקניו בהם
 כגמ תדיסין פיר כד בכלים ג מטפחות שליחים טמאה מדרס
 ושלספדים טמאה טמאה מת ושלח כריך בני לוי טהורה מס
 מכולק מטמא כדר פיר בע טמא מטופלן כפר
 זחור במגלה כס הלכ אכל זמן עני עקדין תעקד ויו קסדי בת

אדום שהיה היתה מטרופולין שלמלכין בצרי ובן פרס יג
ויהי מקץ מטרופולין היתה זאת אומ' בילמדו זאת תהיה הפ
המסולה שרחרין יש טובה מטרופולין שלחערס ויעה לקדחתו
הלעיר מואב למטרופולין שלהן פיר אב של עדיותהם בלעז
מטרופולין כלשון יוז עיר מטר בצרי ובן פרס מנח ונכנס
חזקה ובפרס ס' כי עקרה היא עיקרו מיטדין לא היה לה וכל
לה הקלף עיקר מטדין ובפס' דיכור כשהוא יועה ממנו חמו
חתך מטדין שולח שלה תלך ה' ה' על רדפו בחרב אחיו ושחת
רחמי' פיר כלשון רומרהם מטיריה מטירקה בלוג'א' דפ
ב' ביומא מטירקה קטירה דטיישי דפסיק דיטויה ולא ימור
פיר פקיע מרווחה והיא מטירקה והיא כמין חבל כפתול תלך במקל
בגן רעושה שמכין ביתדין בה ופי' בערר כפ' יום הכפורים
בג'א' ונעילה הסנדל ורלמה מסוסי ומטקה מטרתה כפ' אח
בעב' ח' בג'א' ויום גנוסיה שלה לה דהכח פד ירה במטרופי כפרק
אחדון דהתובת בג'א' שנים שהועיחו מטרתה למח' לו פירוש
מסתה חז' שליפין שלשן שנושחין כהן הכוהה וכל מיני קט
קטנות עלגבי שחדים זה מחזיק ו' סהין וזה מחזיק ו' סהין למח
לחלפוך מכוהו שולח ושלח על זה יעמד כל אחד במשוחו
סליק פירק ח' אחיל פירק ט

מי בג'א' דפ' דכוסה מים הרשונים עדין להגביר
ידיו למעלה שמה יעשו המים לירוש' שלה נטל את במים שקוה
חזין לפדק ויחזרו ויטמאו את הידים מים אחרונים להטפיל חזין
למטה שמה יעשו מים מירין המזהמות וילכלכו את הדוש
בכל מעדכין ומשוחהפין חזין מן המים ומן המלה ידוע אמרתי
יוסי שחין הגין כיון מהם חמר לה שחין מן קילה פיר המים

על דוד המבול והמבול בסדום כפ' א בעדלה העלים זה לולבים
 ומי גפלים פיר והיוצא מן הגפנים משחרין אתו כפ' הלכה
 דערב פסקים אמר' אשיחישתי מי דיון וזה הטוב שכרה
 מימיו כפר' מן דתאמר שר' בכר' רב מ' יומים היה נרדף
 ס' א קמיב' היה נרדף כלומר רפואה מלשון מחו ומסי מי
 אומס בר' מלת איכה ומכניסין המיאומס לת' סרין עולה
 ור' שו מילה וכול מיוש במסכת תמיד בג' אכל בחלן
 שולמ' וט' ושולק בג' רב פר' עכ' ויניע' וי' א' ר' יהודה
 בר סימון אמ' מנישין פיר פרו שלחילן שוכניו מיט
 סלוק פירק ט' אחיל פירקו

מ' בר' גמ' דפ' העומר את הפועל מיוכו לך כ' נמטי
 כפ' הריאה בג' על הדק' ובג' דפ' א' בתעניות מיטרה במפתח
 כב' כרה מר' מוך שקיך וגבו פיר פשוט וערוך שקיך והענכ
 קרקע ושכב רפדתי יעוני תרג' מהסית שיוי משכב וספות
 תרג' וישבת על מטה כבודה ורמת מכיכין מכיכין דיקר כפ' זס
 הכפידים מעני שספק א' עג' דהוא מכיך מכוכי מ' בחלק
 בג' ג' מלכים ובילמד בפד' כ' תשא שנתמך בבני פידוש
 שנתמך בבנין שלפדע שהיו ישראל כוכין והיו נוטלין ה
 המעריים בני יש' כשהו קטנים ומניחין אתו בבנין במקום י
 הצנים אמ' משה רבונו של עולם כ' עושים כנו אברהם אמר
 לו הקב' אלו קטנים שמניחין בבנין הם נתקיימו יהיו רשעים
 גמורין ואם אין אתה יודע מאמין ק' אחר מהן ותראה מה
 יהיה מעשיון ולקח מכה כפ' מפתן בג' מילדין לשקול
 דויה מככה הלידול לז' חנותה בר' גמ' דפ' שור שגח' ד' וק'

עוורים הוה נקוט דוזה מכה כידה פיר דור מסך שנתמשך
מטביע הימרה סלקה מן ומה היא מביה מן חורשיה ליה מביה
עמן נמיכות מן בע כמה טומנין לה במיך בפ כמה אשה
ובמיך שבחינה ובמיך שבסנדלה ובמיך שהתקיעה בידתה
בפ הגדיל ומהכיל מוכים טכוכים מועיות הרי אלו של בעור
והליעזר אומ לא הכיה בגמ מרחיטין המין ושמן שעלגני
מכה בפ א בובמות בגמ וכולן שמהן שלש נשים משמע
פי הפשהן המסורק המופחר קורין בלשון ישמעאל למוך
פ א מוכין שגידין מן הבגדים בכל הבגדים פירא בגעים
ער שידתה בארץ ובמוכים ואם קיעץ הבגד קיעצים קטנים
נקדחים מוכים כרתנן ביה הפדק קיעצני ועשהו מוכין טוח
טהורין מן בפ א במקות ולמעלן מהם מים המוכין שהן
מטהרין בזוחלין פירא בפרה מים המוכין פסולין וחליהן
המוכין המלוהין והפטורים מכבר בפ מקום עונהג
בפ גמ אבל בשלמכדת דברי הכל פסול הסור גיוה שמה
אפלה בפ א בסוכה בגמ הכיל קש מככרות ובהם תמריס ראש
עקצניס יו המכבר שלתמרה ד טפתה פי בעעירו תמרה
היה הא שכול שיתלויס בו התמריס ומפני שני רבדים נקדחת
מככרת אחד שמשום הפדי שהוה תלו עליה היה כבודך
ונתלית למטה ואחד שהוה לכבר את הבית פיר מככרת ע
שלתמרה ריכבה דחוימי מככנתה פיר הוה בית הנפש
ועגלה כמו כוכליאר רידה וישב המחט שתופשת פימה
בגדיה וחתו מחט שתופשת עמה בגדיה ואותו מחט וכוס
בעיס שלנחש כדאמ שדלתה למככנתה והתמריס בעינח

מיד אחרי כן כולל הד' מכבר תלג חרץ יש ויעזר ונמרה דפ
 ג' בהמ' עדים היו להבה בהדי מכור וקין מתעטשות מדיה פעם
 הקטנות מכבש בכל כלי עין שנחלק פ' ין בכלים המכבש
 שלחש ובהנוגע פ' לא בכלים במכבש ובקטנות פ' שדור
 לביכש דב' א' בהמענו ששמו מכבש וכל חד שלמי מלאכה יש לו
 מקום שכובש ועוזר העץ עד שיתקע למלאכה וכן מכבש יש
 לכונס שני דפין אחר שיכבסם יקפלו ומניחם ביניהם ועוזרו
 ונרחין יפין כרהנן בשבת מכבש שלבעלו בתים מתירין הכל לה
 כובשין וכן פ' כע כבש רכפ' ד' ביבין ועל המכבש שלכובש כילים
 שתחתיו טהורין בפ' אלו מ' לחין בגמ' דסמך מפני שהמרות שובת
 רבות כל' ל' יום לגיהוץ אחר כלים חדשים ואחר כלים ישנים היועמין
 מתחת המכבש מנחל כפ' בנא קמא בגמ' חס מחמת הגילין
 הו' מר' לה כמכחלת דכספה דפ' יג' בכלים מנחל שנטל הקף טמא
 מפני הזכר ניטל הזכר טמא מפני הקף פ' מנחל מנורת כדכר הוא
 מברזל או מנחשות ור' אשו אחת פ' חלין העץ וזהו חד ונקרא זכר
 ואחד מנקין בו את האוץ מן הדעי והוא רחף ונקרא כף והוא מנורת
 מנחול כפ' השוכר את הפועל' בגמ' דסמך היה עושה דאמר
 שמואל במנחפים משיראו מנחפים וכלאים עד שיכנס כמכחול
 באשפות וכל גמ' דפ' כיצור העדים ראיתם כמכחול בשפופרת
 ורבנן הכי דייני לשמואל דאמ' שמואל כשיראו המנחפין בסוף
 גמ' דפ' מיתות ולא חסדוני תלמידיו כמכחול בשפופרת מכל
 כפ' השולח גט בגמ' המוכר עבדו פיק עיין במכילתין חסור אהרן
 ליה במכילתא אחריתו בר' ויק' רב פד' טוב מלא כף נחת ריעותה
 מתקרי עד מכלול פ' מכילתא ברייתא שניון בה טעמי התנחין

מכל בפהקומץ רב דבגמ י קני מנורה מאי ככלות זה אמר ר
יוה שכולתו לכל יתב סגור שלמלך שלמה מכנס מנחה
חלפה לכל בפה במנחות פיר מקומות הן מכמר בפה חדרון
דיבמות בגמ נפל למים מכמורין בהירדו בהכור פיר כג' כלים
הדשות והמכמורות ובהם במכשירין במעורות ובדשותות ומ
ובמכמורות פי מיני חכים הם מכנה בפה אמר להם הממונה
אף הוא עשה מכנה לכיור שלה יהו מימין נפסליו בלינה גמ מאו
מכנה גלגל הוא כדהנן בפה עירובין וממילתין מבור הגלגל בשפת
ודמקינו במקדש חין במדינה דלחו לורי כשבת קלה חסור ויה
יש לו קול כדהנן בפה בתמיר עד שהיו פוזמעין קולהעץ שעשה
בן קטין מכנה לכיור והן חומי הגיע ומפורש בפה ביבחים והוא
שהיה מושך ומסלק הכיור מלא מים מתוך הת ששעה שלמה
שהיה משוקע בו כל הלילה שלא פסלו ממיו בגינה וגרסי בירוש
הן הבית כליה לכהנים הוא שם והים לרחינה הבהנים בו והקשינו
לאורכלי הוא ופרקין בההוא דהמר יהוה בן לוי אמת המים היתה
משסת לו מעין עיטם בסגמ דע כיור דתנן בה שיחה פדח באהילת
שלה שהיה נשמת פיר גם יתגלגל הוא כגון גלגל פ
שלעגלה אי נמי גלגל שלבור שתולין התו על פיו ומעלין הן דר
כדכ ונרין הגלגל אלהכור ויש חומ מיכנע שלה מלשון וזה כס
הכל שוחטין בגמ השוחט במגל יד השוחט במוכני שחיטתו כס
פיר במכנע דבר המהעיל כביכול כד אמר התהזה עשה מכנה
ומפרש בגלגלגלה ומכני ית בלשון יון והוא כגון סולם ששליכותו
עולות כגון מגלגל כביכותין כמו ככש משהפע ועולה בעיגולה
ויש כענין היה סכין מובלעת בתוך יד הסכין ואינה נראית הסכין

אילן יעקב יועצת מן הקעה התחתונה של יד הכין וכשמחזיר
בגילגל יעקב הכין ראשה יועצת מן הקעה האחר וכל ימיו שמת
שמת עגלת היעקב כעגיל הדחים הסכין יועצת בענין היה אם
הייתה בהמה רבועה ונתן הסכין יד בעוצמה ומינכ יעקב הכין ויו
יועצת הסכין ושהטה כיון עומדה בן אדם נמשכה הסכין ושהטה
שהיטתו כשחלל אדם מים בסביבין את היעקב הסכין בעין סדנה
דמחרה שהיה כגון גלגל פולחני דין וזה מכה המים יעצת הסכין ועוד
ושחטה כיון דלא מנח בן אדם שחטה שהיטתו כשדהו מוכני וסד
וסדנה דמיה סדנה דמחרה הוא גלגל היוצר שגלגלו על ידי אדם
וסדנה כגון הדחים שלמים כה ראשון אתו מנח אדם וכדרכ פפה
היא דר פפה בחלוהן הנשרפין דהו פיר דביטחנל יעל מכן ביש
מביאין פד ח בההילות ומכנות חיה ופוף ששכן והעושה מקום
לבינה בשבילים פיר מקום ששוכנו החיה והעופות ונתן אדם על
השבילים שלא יפחדו הדוח ענין אחר העושה מקום לבינה שועשה
לה היה בית מקום לבינה של שבילים שלקח מן השבילים מכם
כפ המועצת יין המזיעה קפד פולמוכסין חייב גם כמה שיעור
מוכסין שהייתה חזת כפ ד בנדרים בגמ נודרין להרצין ולחרמין
מוכס שחין לו קינכה מוכס העומד מהליו כפ דיני ממונות כג
כשולשה בגמ ואלוהן הפסולין הדועין והגבאים והמוכסין אמר
גאון יעל הני מוכסין ואלו משום דשקליו טפי ממאי דקאייין להו
פסולוהן רבנן דאז הכי הייט גבאים ואלו בימין שהמלך מטילמך
לגבותו מן היהודים מכל אחר לפי ממוס והני מוכסין המעריכין
נושחין פנים למקצתן ומקילין לאחרים מכן דין יותר מן הראוי

זמעהו גזלגין מכם ברוך גמ דפ יש בעדכין תעווב רבוהי מעפיד
העריך מה תל לפי שנ דרע חמר שערים בחמשים שקל עסף יכיל
חף במכרי כהונה ולויה פיר כל גהן ידוע כי פלו ופלו בל תרשמות
וכל מהנתיו ליה הנהן כותנן וכיון שנשחטה דוהבהמה בחימה
חכיהו נתברר שהמתנות לו הן וא פ פ שלח הורמו בחזקתו הן
עומדין שאינו רשאי להתם לכהן אחר זולתו הולכך מוחזקין בפ
כלגט בגמ המלוה מעות או עג דלא אתה ליריה אמר רב במוכרי
כהונה ולויה ט אוקמה רב למתנותין במכרי כהנה ולויה כדבתיב
לבד ממכרין על האב מה מכרו חביות דה ליה אתה בשבתך ואני
בשבתך וכן כל אדם היודע שנותן כל מתנותיו למל כהן או לכהן
אחר חלקבהן אלא והן בחזקת אדם כהן א עפ שלח הגיע לידו
ער איין וכן מעטור ראשון ללוי וכן מעטור כני לעני מכר
בכר רב פרט פט פדעה קעף על עבדיו רב אגד בגתן ותרשקונא
מכירה נהט במנעליהון בולמדי מזכירותיהן לשון יוני שבקורין
לחרביות מכירין בכריתא דר ליעזר פיר לח ועוד שקילל מכר
עקיבה סבר מוכר בעין יפה הוא מוכר ברוך גמ דפ המוכר את
הבית חרם בלשון יוני שמעון ולוי אחים כלי חמס מכורותיהם
מכש בפ חזקת בתיב בגמ במה דב אמו במחזיק כיון שהכיש
בה מכש אחר קנה כלה ובפ א בעו הגיע לדיפת עו אימת הוא
במכש אחרון לית מה שוק פרוטה בכר דב פרט מה וירד העיט
אמר אסי נשא אברהם מכישה וקוה מכיש להון והו מתכשין
בויק ברוך קדשים תהיו מאן דהית ליה פסא או מכוש ובכוף ק
קדש תהיו וטעון מנשין ויהינב בטורא פא יסב פסא מכתה רב
אמר רב הונא עיך מסונתא פיר ספינה ור חסדא הית כותב בגט

מחסר חסד חסד היה כותב מהושיע ומכיר ידיו ומקומו
 ידיו בחרותה מכתב מכתבה גילה בקע כבד פיר בע
 גלל ובעד מכתב טונטיל הכותב טמא מפנה המהיק כבד פיר
 בע מחק מכתב בעד קמ בסוכה בגמ שמשון לדוד מכתב
 כי יעא ממנה דורש היה מך ותם ד' א' שהיתה מכתו תמך טנ
 שנילך מהול ד' א' כשיש שדק טנותו הקטין וכול מכתב
 בע המוכר הכית מכתב המכתשת הקבועה הכל לאחת המטלות
 בפ' ג' בערקים בגמ דמן עניי כהנים במכתשת לעניי בעל שער
 כתפיט בפ' חין בערין כתמ לא היתה מכתב מכתשת היתה במקדש

כבד פיר בע דוסיתה סליק פירי

אחל פירק יא מל בפ' ד' במעשדות ובסגמ דפ קמא
 בכיתה המולל מלולות שלח טיס מלשון וקטפת מלולות
 מל בסגמ כל שעה השו רבו חין מוללין את הקדרה בפיקת
 והדועה שימלול נותן את הקמח וכול מל בסגמ חס מיפני
 שהוא מולל בסגמ דפ כל שעה תש רבו חלו מגלחין למוללן
 וללקטן מל בפ' במה מדליקין בגמ פתילה הכנר לענין
 טמאה וכי תנן בפ' כח ככלים ג' שלג חוץ מן המקלל פיר מל
 מה שומ שייר האורג בראש ובסוף הכנר שיעור שני חס
 אעכנות והוא ענף שלבגד וכיון ששטו לבדו ואין בו ערב
 חין מינטרף לאורג ושמו מלל ובלשון דבנו שמו כדכשתה
 והוא כדופסדיו בלשון יון מל בפ' ד' מיתות בגמ המקלל
 את אביו לא תקלל הרש במוללן שבעמך הכת מדבר פירוש
 שעלים והדיוטות מל בפ' במה מדליקין בשמן שריפה
 ביום טוב ובפ' כיצד יניחין בגמ חל ששה עשר לבדו ולא מילא

שלא דהתייה בקל וחומר פיר ומה חובל נפש שאף על פה שמה
בהזקרות שמחה אינה מענה דוחה את יום טוב מילה פה פפ
שלא בזמנה היא ממה שיכרתו עליה יג בריתות וחיות כדירת
ואכלה ימול אינו דין שידחה יום טוב תל לבדו ולא מילה שלא
בזמנה ומה אם מילה בזמנה אינה דוחה יום טוב שאחלו בטל
לגמדי אינו עניש כרת בילמד וינח בן אשה ופקדתי על כל מול
בעורלה שהיו מולין ומושכין להן עדלה והמשה היו על מעדים
שהיו מהולין בימי יוסף וכשמת יוסף משכו להן עדלה ועל יק
יהודה זה יהוידקים מלך יהודה ועל אדום זה עשו ועל בני עמון
אלו שילדו בנות לוט ועל כל קצוועי פיהה זה חידם ויש חום אלו
הישמעאלים מל בפה מקביל בגמ המקביל שרה מחברו ולשנים
וכסגמ ישנוהלין אמר פפה משום דאמר מומילאוי אמרי מלו
מליאתה פיר גמון זה נאמר על אדם גדול מפני שהוא גדול מדבר
גדולות פה מפני שחתם מבית עלי שהן חתוכי שנים תאמרו
דברים חתוכין שאין להם ראש ואין להם טעם מל בפאין
מעמידין בתמ השלקות אמר השא אמר לו חנינה מלין ואמר
לה במלין פיר מלין דברים בעלמא נינהו ולא היה מעשה מעולם
ואמר לה במלין שעושין דבר זה על ידי לחישה דכשפים בפר
שילוח הג הקן בגמ איהו שיהיו מזומן אמר ראשו אמר לו דכי
חנינה מלין מלין סלקא דעתא אלה במלין פיר מלין כלו לה היו
דברים מעולם דלקוי משהני יותם חכים מלין סלקא דעתא
הוא אמר לדידי חזו לי במלין כלו במכשפות היו עושין לדבר
היונים אלו מפורשו מגנצא ורבינו חננל פיר במילין כסיחתו
של עופות כלום אלו שני ר' כהנא מהן שאומרים קורי קורי

בסיחת הווא יורע סיחת העופות כהשר הדח מפורש בכתובות
שאמר עילוש יורע סיחת העופות ובהת יונק ועפ עמה לפנו
עילוש ברח עילוש ברה קם ועדך והתרחיש ניסא והשתיד
ברגמ דפ הקורח את המגלה בוין דכ יתת תהיה מוריס בפיה
חפזות וכל איכדיה אמר יושיה סמא דכול שותוקותה אמ
והושעיה מלה בסלע משתוקא באנו טבה בתיספת פס בגמ
הפסח יפה שותיקה לחכס כל שכן לטיפשין וכך הוא הומאחיל
מחריש חכס יהשכ אין עדיך לומר חכס מחריש חוטם שפתיו
נבון מלל דפ ח שרעים בגמ אבוב רוחה ולותבה במללה
דנורח ליכלה דפ אין מעמידין בגמ מהרפין ונותבה על מללה
דנורח פיר גחלים לוחשות מלל דפ מעינות ההשה בגמ
רכו שמע הכה במהי עסיקינו ברהבא פריכה פיר דהב שבור
וח עפ עיהוא שבור כיון שהינו פוחת ככלים חשוכ רהש
אמר במללה פיר דהב ממלה דהב הנלקט מן הדדן ממועאו
הנקרא בלשון ישמעל להכר מל דפ כיסר מעכרין בגמרא
דקו שם גדודיות הנ מלי אתרח דכי בארו דרכש חיקונין דפ
גמ דפ משקין וכפ חזקת הבתים בגמ במה דכ אמו במחזיק מולא
במולא ונעיה בנעיה פיר מולא מקום גביה נעיה נמוך ויש
אומ מולא מקום חזק ויש בו גכשושיה נעיה מקום רפוא ונמוך
מל בורגמ כיסר פ עולין דה מוליהתה שריח פיר פון אוכש
מלה בשור בתוכו ונתלה בתוכו כשים שיכולע מן הבשר טבתוך ה
העוף ושיבתוך הדבש כך פולטו בולע מבכנים ופולט מצחין פ ח
כלדבר שממלה בשור חרמולחו הינו מוליהתה כגון פשטורה
פירג במקוות ועוד פי מלאו שלמקוח כיסר דיה המקוה מ סהה
חסר ג לוצן ומלאו בג לוצן שהובין פקול פי שיעתו ממנו ארו

שלשת לוגין שמלאו אותו ועוד מעט מיליו בקדוּכָן כשר כר
גמ דפ גט פשוט פיר היה בין כתב לערים חלק שתי שנים ומלא
החלק בקדוּכָים כשר כס גמ דשוטח דכרוב הלל חין כחצין
עליהם כדיו משום פשוט חותם וחין מסרטין להם כחציו
משום שנ במלוחיהם חילה כותב עליהם כדיו ומדחה להן אגמור
מבחוץ והן נכקעית מחילה כחצינה שנכקע עת כימות החמה
ואינה חסידה כלום ובכקע וכל כפ חסידה מקומן כגמ העולה
קדוּת המזבח חלולות היו שנ ומלאו כמדרך כדוּת מזבח
אבנים שלומות תענה אמ רחמנא חלה דמעט מדי ופוקיל בסוף
דפוחות דמי שחציו אמ ליה חלילה לו נתן אכיל שלישי ושותה
ולב שתכעוס תעמוד על מילוחו כלומר לא תמלה כדיוסר ממאס
לכשודכעוס ימלא מכעס ולא יבקע בדגמ דתמורה מילוחך ודמ
חלן הַכְּרִיסִים כל שטולח בהחלה כשעדיין הכל מלא שולה
ניטל ממנו כלום ודמעך זו התרומה שנטלתה מן הדמוע מה
נמחה שיש בהן חולין עולכ כורים עם הכובל של התרומה
מל בדגמ דעידובין וכמירות כפ המזבח חמוש אמר רבא
של מילה היו על גבי פי' אמר רבא קודות לאחיות הקיד כגון וטור
כדוּתית אדום ובלש דרבנן למיסר בטנא מלך שם האילן ופי'
בקדוּתין מלי כדגמ חין ממלין על גבי מלך פי' דאכהו אמר
של מילה טועה הוא כל המביא בגמ בכל כותבין שהיו ממלין
על גבי מלין פי' דאכהו אמר אב הקלף שהגט כתוב עליו היד
מעובר בעפניא דושם מי שידע לכתוב כמי עפניא ושאית
ידע לכתוב שכתב על הרושם דקימא לן חין ממלין שהוא
עפניא על גבי מלין דפכה הא רושם אמר דושם לו בדוק בגמרא
בפי' מקום שנהג סומך להרים מלין דעפניא דושם פירוש

עפ"י צדוקים בהרים ודקליו אין גדילתן חלה בעמקים נפ
נפקא מינה דהין דקליו טובים חלה בעמקים ומהם דאוי לה
להביא בבורים ברחש כד' רב כלו מלגיו וקלמין וקודיליו פירות
מלגיו דין קלמין קשה כמ' קלמין קודיליו קולמוס בלומדו מל
וקלמין מרחש יגודים שחורים הוא כמ' לגניה כלו כד' מל
כד' צמ' דשבת מלתא חלכשיהו יקורא בהג' דמגלה מילת לכן
בגמ' כדס' הפנימית מקום שאין בו מילת פיר' אהודכר הכרס לאחר
שמדתיחין אותו דומה ליגמר בפ' הטעקין בגמ' הפטוטות סוכני
וחמם סוכני בלכלה ומלמלה פי' בע' סוכני במעילה כמ' כד'
גמ' דפ' הנהנה בלבישה מעינה ומלמלה פיר' הלכש בין זה לזה
שהינו פוגם עד זמן מרובה מלמלה בגמ' שלעמר דק' כדגס בגטין
שנמיתה ונמלה דהוי כאמציה שכל כך דק' שכורכין אותו והיט' גדול
יותר מהוגיו וכיון דרמיו וקדים איט' לוכש חלה פעם אחת פעמיים
בשנה ומשמרו מרובה שילה יתגס ואינו פוגם עד זמן מרובה כד'
גמ' דשכונות מאי בעמדה לכן בעמד נקי בין יומי שמככין אותו לא
למילת כד' גמ' דפ' על חלו מומין ובפ' אח' בקידושין בגמ' והנרעע
אמר' אטור יורן כד' היה דורש כשרומעין אין דויעפין חילה
במילת פיר' הדך שבתין עוהה למטה בפ' כל הדר בגמ' בית עומי
אומ' בודקין מכותיהן במילת פיר' הכה גס זה מלשון עמר נקי
שכוככין אותו למילת יגמרי ופשוט שמני תרג' כסות מילה ובין
משח מלחו בפ' כל שעה בגמ' כד' חנות שליש בסגמ' דפ'
כמה בהמה מלחו הטילו על בעלי בתים ובה העיחד והוטרד
המפפס ופסקה הטובה בגמ' מקום שנהגו להכליעו מטיל מלח
בבגד שלה למידו חל' לשם שאלם ולא היה לוקח מן הרווח מלחנה

שחנה עריכה לגופה כבר פי בעדכר בסגמ דפ כישר הפס לעש
שבת מלאכת מחשבת הסדה תורה בסגמ אחב הגיגה כח
מחשבת הסדה תורה ומלאכת מחשבת בתוכה פירי הילת מח
מרוכות מהרים גבוהים ומקרה מועט תלויות כו שדומה לחט
השעיר כרכ אלה שעדה וכשבת כל לא תעשה כל מלאכה פתס
ולא כהיבנה מחשבת אלה דסמינון אמשכן דכת כיו כל מלאכת
מחשבת בדגמ דפ מעינת האמה בעי דכינא עשתה שלוש
מלאכה בבת אחת מהי הוא פיר מניקה וטווח חס בבת אחת
דורכתגת ברגליה ושומדת גן בעיניה ועושה בפלך כידירה
ומלמדת תינוקות מיני זמר וקניות וכיוצא בפיה וכל שיעה וצפ
דבפך נוטלת שכר יש לעל לומר בשדוחקת עינמה כלכך לומר
יגיע לה חולי ולאכול כמעה להפיל עינמה למדת חולי ותקום
עלי לרפאתה אלה השכר שלו מלחות גמ בדיגמ בפ במה
בהמה מולחיות שלכית רבי יועהין באפסדיהן פי מורניחתה
להס יומים ולהם בולעז כמשמעם בפסד שוכה ויחסדיהן בטח
בנחשתים עשה לו כמין מילח שלטחשית ועשה לו נקבים ותן
לתוכה והסיק אש תחתיו מלכר בגמ איכא ויחמס כגן סכו
וכי אפשר עיחקבה משכה טבתותיהן ומוכדיהן שלו שאלה
שבתות זימים טובים שוכרם ירבעם מלכו מלכד כת מלכר
שבתותיו מלכו בפחמ להם האמונה מולכדה מלך עשה
כלידות הכלים פיר בולעז מונכז כתיב מלכז בפג בפיאה
מלכנות התכואח שכינ הזיתים פיר כגן שיש לו תכואח בין זית
לזית ומלכנות הם ערוגות הוהיל ועמדות הערונות פיסקי פיסקי
ואין מהעדרות זו עם זו אמ בית שמי פיהה מכל אחת ואחת

ואם תערכות ראשי השורות מורים בית שמי לבית הילל
שנתיך פיהה אחת על הכל כפי ראשית העז בגמ' אינו טהור
במחילים ובכפ באסימן בגמ' כל שהוא חייב בפיהה ובכפ שייני
בפיהה מלבטת הבעלים שבין הירק ו' מביחום פיהה מכל
אחת ואחת פיר' הוחיל והירק פטור מן הפיהה וכל ערועה לטרק
חין מעטרפות בתרומה כפ' ה' המלבטן מעלין את השטח פיר'
התיבות תאונים מרובעות דומין לבטן המרובעת וכן דרך הר'
הערוגות להיות מרובעות בהנוגע פיר' חכ' ביילש אחת העטת
במלבטן כול מסר הגדול טהור פיר' במדרין בה שירק חכ' בכלים
מלבטן שנתט על לשונית פיר' יש עץ הדוך מרהט שימטה
ונקוב בנקבים בשני עדרים ונכנסין בהיות נקבים כרעי המטה
ונקלטין המטה ופעמים מויניחין אותן מלבטן ותקעין בחותן
נקבים ב' כינים ועושין בו לשון שלדודות ובע' לוי תולין בחותן
מלבטן כערות ומעלות פ' מה מנהג ארץ ישראל עושין מטותיה
עורתו שנ' מן המטה והתקיע לוישכ עליו לרחוק המשי
היתה פליגה בו חכ' אמרו מה נהמר בשביל שהעמיד חותן לזה
הדבר ועשה בו נקבים לתקון המשוה הרי הוא כלי ומקבל טמאה
או בשונתיר מן המטה איט' כלי והינו מקבל טמאה ויש אומרים
זה המטה היה כמו שעושין בארץ עשו שומדדין בה נקראו
לשונות זה פיר' רבינו מנחם ב' המוכר את הבית בגמ' רבן שמע
בן גמל מלכנות שלפתחים מלבטת שולחנות מלכנות שלכרעי
המטה פיר' כגון מלכנות שלכרעי המטה פיר' כגון מלכנות המטה
בין מלכנות הפתחים שות' ארובות הן המחזות וטעם נקלטי המ
המטה הן המפוקוף והמפתן ועושין כמותה בחלונות והן לעמו
ולחוק וא' מלכנות שלכרעי המטה כגון נקלטי המטה וכיוצא בהן

שתינו מטלטלין עמך פ' ה' מלכות שלכדת המטה **לולב**
לצינים שמימיין תחת כדעי המטה שלא יתלעו מלחיהם
הקדקע מלג בסגמדת המביא כדי זון מולגן את הראש ואת
הרגלים פיר מרתוחין אותן בחמין להעביר השיש מ' עליהם
ומהבהבין באור אכלאין טועלין אותה בחרסית בארמנה פיר
ו' כיכמות אלו הן עבדי מלוגאס מהו מהו לה ואם הוזהרו התירו
לה כפ' החובל בגמ' חדש האשה עומכת נכסי מלוג פיר מלוג כפ'
כענין מלוגת הראש שתולשין העישר ומניחין הכשר כך הכעל
אוכל העידות ואין לו רשות בקרן פ' נכסים שהיכל מלוג בדיבור
בלא אחריות כפ' כנסה זו לאחר פ' כנסה נפלו לה בירושה זו
במתנה שהן לג' בלשון יון דיבור חלק הרבדים בלשון יון טובח
טלוגמה בבר' רב פרע' רמ' ולה שפחה מינרית פופחת מלוגה
היתה והיה חיב במחנותיה ולא היה רשאי למכרה כפ' קומץ רבי
שמעון בן לקיש מהו אומ' להון מה דחת מלוג מלוגה סיוע לט'
הראשון מלוג ב' רגמ' דפ' הכותב כובמי שמת בגמ' פיר
קרקע אמיה ד' עמדם חסידא הוה לה מלוגא דשטרי מלוג
כפ' כל הכלים את הדיח ואת המידג' כפ' המינניע בגמ' המועייה
כבר ובסיפרא כפ' חטאת חלב שנים הוחזין במלג' ולוגין פירוש
עשו כשינו מסדק לטל' חלב מלוגא פירוש כשיעית
כלל גדול אמרו בשבת כל המיוחד לאכל אדם אין עושין ממנו
כפ' ט' מלוגא כגד' טהורה פיר' לולב הגזול בגמ' הלוקח לולב
ובכ' הגזול עמים בגמ' הנותן עמר ומועיה הני את שאינה טוה
בכל אדם פיר' רפואה מלוגא בדרכות בסוף גמ' אה' חל
דברים כדי שיוכיר בין מלוגא של טהרה פיר' מטבע וזה הוא
שואמר עולה שיעור אתו דתנן במתניתין ירוש' ר' חנינא ענתי

ונתנו בזה כדי שידעו בין מטביע למטביע מלח ברוך גמ
דפ הישן ובעל גמ דפג באהילותיו שהכלה מלחת פיר חפירה
פותרה בארץ ויהיה באותה חפירה כמין עפר לכן דומה למלח
כדכ ארץ מלחה וזה הישן וכי חתך הכותל מעד לעד ויהיה כל
העפר וימלח עד שיעשה בה כמין חור כדכ כי טמים כעשן ע
נמלח בפ כיסר מבדכין הציאו לו מלח פיר דג מלח כדתנן הנודר
מן המלח אינו חסור אלא ממלח שולדגים ואינו אוכל פירות גסר
כמו תאנים ששרף התאנים קעוק לשפתיים ואוכלין המלח דג
או עיר והן עקר והפת טפילה ובגמ אמר רב כל עורה פוחין ביה
מלח אמר ס עורה כלל שולח שבעו פוחין יכולין לוכל אלא מלח
אינה ס עורה כלל שבעו בפ חבית שנשברה חפץ מן המלח הישן
וקליהם האספנון בפ האומר לחבירו ינא וקדש בגמ האומר לחשה
קדשתך חביתע היו אוכלין מלוחק בזמן וכול פי ינא המלך היה
מכני חשמנאו וכשחזר מן המדבר הביא עמו ירקות ושם לוחין
והן חרילין כדמרג ממעוק חרול ומכרה מלח ומחמץ דמלח אמר
רב לחכמים חביתע כשעשו את המשכן היו במדבר אוכלין מל
מלוחין ועושים המשכן פיר מלוחין דכת הקוטפין מלוח עליו
שיח ברוך גמ דפ מעיאת האשה מלך ממון חסך והמרו לה חסר
כל דבר שעריך מלח למלחו שולח יסרה וממון עריך למלחו שולח
יכלה ובמה מולחו בגמילות חסדים והמרו לה חסר לחסרו בינדקה
ולמעות ולכיבוד תורה בפ גר הנשה בגמ ירך וכפ כל הכשר בגמרה
הכחל מלוח הרי הוא כרותה בפ גמ דפ במה אשה לויול למלחתה
ויהקול מהקלל מלחא פיר במקום שעושים מלח ברוך פדק
הכותב לאשתו בגמ הניח פירות ר פמה ממלח מלוחו פיר מעהיג
הספינה במשוט כמו המלחים מלח ברוך ויק רב טוב מלח

כך נחת כחדש שמלחם עני נכדים ומדבקים זה בזה ~~שמו~~ מלחם
כדע המטה פיר המדבק שם חתיכות בין שלמתכת בין שלעץ
שמו בלשון יסומעללחם מלטמיה בפ"ו ההילולות
פיר פרעיסה שלעצמות כדחם שחיק סמיה בע טמיה
מלטמיה בפסחת קרנני להמו כור סלהות כור קמח חלו מעני
מלוטמיה בבב"ז רב ורמא חלון שלש קמח קמח סלת שלש סתים
חיעה ג עוגה ג דוכיון ג מורבי מלוטמיה מלטם בפ"ה הלכה
רמיונה דפ מרובה עלעות הבית חלו המלטומים והעובים חלו
המרישות פיר המלטומין הנדבק שלעץ שומניחין על הקיר לה
להביא רמשי הקורות המרישות חלו הקורות שומניחין על המל
המלטומין חלמה דבנני מיו חיקון מרישות מלוחר בפדן
כירה מלוחר הגרון פיר כלו שלחדש ויש כוגות ומים בג התחתון
מג לג והין נדחין והיה מים מבענים וגחלים בג העליון שטחין
והינו מבחין למעלה והוא גרון חינו חם כל כך ומותר פיר הנטיב
בי דודי והוא כלו שלטחית כמו הדור שלנחשת ומשימים מים
בעליון וה ע"פ שהיה מבחין וגחלים בתחתון ומשום הכי
חסורה שלא יעא ממנה החום ה' ע"פ גרופה ועוד נחשתן
מהמהה בו כירי בכירה עשויה מחרש בבנין שהינן נשמו
כמן מלוחר וגחלים בתחתון ומים בעליון וה ע"פ שילחרש
הואיל ועושיין בו המיד הש מתחמם מהד משום הכי חם כל שכן
בי בודי הכל בי דודי הנשמו והינו שם המיד כיון דגרונן לית לה
המימות כל כך בילמדי מימנה מנגנין נתן בפיו כמולוחר הזה
כשהוא מכקש הוא נועל והוא פותח מלין מלכין וקלמונן מפו
מפורשין בב"ז זה הפ' מליון בפ"ה דפכ דר כגמאין בנני
פיר בפ' בקיון מליחמה בפ' כינר מעבדין היו שם גרונות

חפץ מולידתה דבי בארץ ירנש או קנון מיר רכסים גבוהים
 מלך בגמ מעלות המלכות פי כפ במסכת מנהדרין בפרק טו
 גדיל ואלו הן מלך לה דן ולא דנון אתו וכולהו חלו לא מעלות כרו
 גמ דפ אחרון מלך במשפט יעמיד ארץ וגם דומה דיין למלך
 שאינו עדיך כלום יעמיד ארץ ואם דומה לכהן המחזיר בבית
 הגירנות והרסנה את יי ההמדתה ממלכותן מלכות שאינה הוגעת
 ככר פי בע לשון מלכיון ירוש כפ במה חשה יוצא רבהו בריך
 חגור מלכיו מן המוכן הוא מלמד הבקר והדרכן כמו מחס
 עבה נעוץ בראש המלמד כרכ דברי חכמים כדורכנות כפס דר
 דראש השנה ג שומות נקראו מלמד שלמד הפרה לחדוש לתן
 חיים לבעליה מדריע מורה דיעה כפרה דרכן שמדיר בית
 מלמולן בא לו חוננין פ ט במקוות המלמולין וטיט היוין
 פיר אדם שידיו מלוכלכות בטיט או בבעוק או בדיעה ומולל ידו
 אחת על הכרתה ונעשה על ידו כמו גרגרים של שעורין ועיקר
 מן וקטפת מילולות מלס כפ המוכר את הבית בגמ המוכר
 את החצר לה מכר אלה מלוכה שלחנר פיר רוחה דחצר וכי דן
 דקאמר לה מכר אלה חזקה שלחנר מלען ברז עקעין וכ
 וברז גמ דפ העיר מלעין שלכילוב מטמין ומטמין ומעטיפין
 סימן אחד מלעין הוא שיער השבילה שהוא זקן העיבולת כמו
 שני לחיים כדמה דג ודלוטת לפי כך יש עשונין מלעין והוא כמו
 שער עבה דמילססא כש ואמר דב מלאה למאה חזי אמר אלעאי
 שכין המליחין כלומר כימה שבין הנימין שמגינן ושומדין
 מלפן כפ כינור אישת אחיו בגמ כלל אמר לו כל דאי מילפנא

היות כמו מלפנים מבהמות חרץ מלפפון ברי מדרה
דכלאים הקישות והמלפפון אינן כלאים זה כזה כי בירוש חרם
טטל משה אחת מפטמה מלהבטיה ומעה מפטמה שולחנות
ונתנו בתוך גומה אחת והן מתאחזין ונעשין כלאים לעומ כן יעוזין
ליה מלפפון כלשון יוני סוף פר ב בתרומות הקישות והמלפפון
מין אחד הוא ר' יהודא אומ ב מינן בהלכ קמ' דהולין תנן התם בפ
ב בתרומות ג משקין אסורין משום גלג וכול שר הקשוהין והד
והדלוטין וההבטיחין והמלפפונות בחליק בגמ' ועדת קרח כי מלפפ
מלפפונה בולדו וישמעינהו הפול ענו בהמוז ומלפפין בניסן
לא היה שלחן שלש למה חסד ומה אמר אתה כל עשה יפה ב
בעת מפני שהטעם משהתה מלפפון בפ' בזבחים מלק חוץ
למקומו בפ' קמ' השוחט מזה הדין כיצד מולק חטאת העוף
חותר שידה ומפרקת בלא רוב בשר הגיע לו שט או לקנה חותר
בימין אחד או רובו ורוב בעד עמו שנים או רוב שנים בסיפיה
בפרע והנותר מן המנחה קדש קדשים ולהתר מליקת ישראל
מלק בעלזות בפ' ט במקוות בפ' חוץ מין החולדה מפני שהיא
מליקת פני לוקח שת מלקט פד יג כלים ובגמ' החולין ובין
שאר נטלו ממע שהם ועטאו למלקט טמאות פיר הוא מכל
הספד והגרע והיא לוקטת השוער כמו ששנע בפ' אלו הן הלוקין
ו' ליעזר אומ הפול ללקטן במלקט ובהיטע חיוב וכן בפ' מומין
אסורין בנייד בגמ' נייד שגילה מלקחיה ומחתותיה תרג ירוש
מלקטה ומחתותיה מלקחיה ובמדרש סוף תרג ומלקטת
מלקט בכלכל עץ פד יג בכלים המלקט שולקד פיר עור

שם שמיין בענין הפרה לכבד כדושה מלתה ה'ג קוללה
 מלתה רחב לבית מעכה לה ישפוך עליה קוללה והקימורתי
 עליך מגירות מלתה כפ הניזקין בגמ הפעוטות מהו
 מלתה דבר הנמלל ונמרח כעון המתה העשויה מעור דמי
 מבגר שנמלל ומתהוה פניו ר' חננל דינל
 קליק פירק זה

אחיל פירק יב מ בהגדה דה שוחר הה מומי עזובה דבר זה
 פיר בשבועה עזבה זה הדרך הרע ויש אומ בשבועה זה השא
 שהייתי רגיל לילך אעלה תרג לה תימו כפ עדכ פסח בגמ ואפיל
 עני וכי ימיון בחייהו דרננן קדושו ארעה ממור כפ הולכה
 קמה דפ עשרה ייחוסין מהו ויטל ממור בהשדוד כידמהרמ
 רב יסקו ויהיון בעי יש לרועהו בהרעהו דהו דמן כה כדנכדחן
 ממחה כפ במה אשה ולא בקמיש בזמן שחיש מן הממחה
 כפ ר' בבכורות כל הממחה לבית דין פטור מלשלב פיר מומחה כ
 כיצר מעבדין מקוב ממעור מלשון מחה על כח וס כניה
 ממל בפס קמ במעשרות ומן הממל כפ המוכר את בית הכר
 מכד את הים ואת הממל גמ ממל רב אבה בר ממל מפדחתה
 פיר אבה דהקיק בה בחלון ומביאין עיץ גדול ומכניסין ערו
 אחד באבן וערו אחד בקורק וטומנין בו זיתים וקורין אותו כלע
 ישמעל ואר וכלע הרמו ממחה זיידא קיש אומ אבן שמשים
 על הזיתים ומשברין ויש אומ הכור העליון שכותשין בו הזתים
 ממון תרג ירוש רכוש את לוט והגר כושו ממנו כפ מי שהיה
 טמא בגמ מה בין פסח ממט למח לו לכורכ אמר רב יעקב פיר
 בהלכ קמ דפ העדילא רבא אמר ר' יעקב תלתא תלתא מנהו מחבי
 בפסח חד לגמיה וחד לאפמי ממק לין תרג וידר ממיקנא ולא

ולעין לעון המדו להם וממיקס ממיקניה אל תוכח לך פן ישני
לא תיכנס לממקניה ולעת לכוד תשה ואת תהי ממיק
ברפואות דפ מי שאתו לחינכו אמר יזה חומתי וממרואמש
בסגל דפ השול א גשויק חזיה דהית ביה משטה
סליק פירק וז אחיל פירק י

מן בפ לולב הגיול בגמ הלוקה לולב בכרו מן שני משמע דהיי
מן לישני דמדוני הוא דכח וימץ להם המילך פיר כדי מחנותתו כל
כדי שימכור אלו ויקנה ברמיהו מת ובשר כדי הכילתו מן
בס תרומות לה מט חכ + משקין כמונה פוטמין פיר כדכל המוכר
בשמים ומוטה והולך ומשייר ממט + משקין ואין מוסיפין ש
עליהן כלום ואלו הן העל והמים והיין והשמן והדם והחלב ודבש
ת דבורים בכורות בפ מעשר כדמה בגמ באיזה יד הוא מעשיו
וברחש כדח מעטה בגמ יד ישבע מנין הדחוי פוסק פיר כגון שהי
לו ינאן בדיד שהן דהויין לעשר והויניאו בפתח אחר והוא מונה
למי שיינא תחלה קראו אחר והוינא אחריו מנאו שייניא אחריו
שלישו וכן כולק עד שיינאו התשעה א ע פ שלא ינא אחריו
עשירו אלא מת או קפץ מהוך הדיר קודם שייסקדס בסיקרה
ונתעדכ עם המהיין נמטרו במטן הדחוי בילמדו והיה שקב מרע
כי הדחוי אל הארץ מהו מונות ה שהיתה אשה מונה היטה חטה
במצלת אינה והינא משלום נפשו רבי אומ היט מינית חטין דא
דמניין בסגל דפ שאתר הריני פיר מצלה במעדכא אמדי הון
הדריסה במונה מן בפ האשה בגמ הממה אחרים בממנה
על פסחו ודחיה פיר ממנה לוונת על פסחו בשביל התנעה
מן בפ כל הוצאות שנתעדכו בגמ דס שנתעדכ אמר דכח המר
דבנן בפעמא אמר דכ בדוכא אמר דכ בחממה מן בשחינן מינן בטע

וכולל בעצם הנשוק בג' יחד אמר רבא אמרו רבנן בטעמא
ואמ' רבנן מילה וכולל בר' ג' ד' מעשר בהמה מה מעשר דגן
ממין שאינם מינו להכולל מן בר' ג' ד' כיוצא בהם
אזיל ממה פ' התרגיל מנקר בליש שבחבל ומגלגל זה דלו עמו
הק' ש' לתבן ונשכר הדלי ונפסק ההכל בחיטוטיו כי הא"י גנא
מלשון ניק שלים כי נעפס הדיקו הדלי ולא בכוחם וכן פירוש
מינה מינה דגדסו בס' ג' ד' ר' יטומעל וכן פ' מינה מינה ד' ד'
שור פוטע ד' וק' פוזורים בג' שור שהיה מתחכך כעץ פועתו
בכותל להנחתו ולא נתכוון להזיק וכעץ שנפל הכותל מייחכוכו
והשור עמו ונפל על האדם מן בפ' בר' השנה בג' באר
בר' פדקים אבל המינין והמסורות ב' השולח ג' בג' אין לוק
להקחין ספרים ספר תורה שכתבו מין עובר עבד יד' מן בס'
ג' ד' השוכר את האומיין דנקוט מנה מכילם פ' זהו שהילך
אחד המחדישה שלא חריק ומכירו בקרקע כדי פועל חרי
חריצותו מן בכל פסולי פיה בכבודות שוקלין מנה כגד
מנה בכבוד זה ע' שהסור לשקול בשר בליטרא מפע שהעיתה
לכפלים והוא חיל ואין הנחתו להקדש שחין מזלזלין בו חלק כג'
כגד חלק מותר מן בפ' התובל ר' יוסה הגלילי הו' מנה גמרא
אכעיה להו' מנה עירי תנן או מנה מדינה תנן פ' מנה מדינה
אחר מחנה כמנה ינורי מנה מונה ומנה נוטל בתוספת מעשר
פועל בס' מינה מן ינערהו כילמד הם כסף תלזה ח' דוד
לפני הק' כ' דבוס שלעולם ישוב עילמך בשוק העמים והעשירים
אמר ל' הם כן חסד והמת מן ינערהו פיר' בעישוב מן
בר' ג' ד' סדר תענות האל' מנה כן מנה פיר' חכם בן חכם מנה
לכמתו בן פרס חכם בן מי שלא היה אביו חכם מנכיות
בס' ג' ד' המוכר את הספינה עד שלא שכיב שיבבא קימא מי

מחבולתיה פיר המזומטת לכמות ויש חזק מקומה **מטען**
בפס ויהי בשלח פרעה מה נורה מעשך מה רחולין חנוך **מטען**
דרך העדגון הודגן את הורגיהו וכול בילמד ויהי עקב כי תחמר
וימדרו את חייהו הפך הקפה עליו מעלין שני צדד פדעה וזל
ובמרמק מטענן נתן כפי בעלם כמחלייר הזה ברי גמ דאחר
מות וכוון רב ברי אחריות כיון שביקש פרעה לושב על כסה
שלמה לא היה יודע מטענן שלו הכישו נחש ושכרו אחר פירוש
ערמנות ובלשון לעי היה חני צוניחו **מט** בגמ דפ הבנה
מנין שטענה תורה במער פיר בעניה וברתית כמו משנה בראש
מנדור בלו והלך בסגמ דפ קונסיון ככר פיר כע ארנון
מנהרות **בפ** אין בין המודר בגמ לה יזון עכדיו ושפחותיו
למקדוה עבירה פיר לעורך עכדות עשויון ולא להתפטס ולא
המק היה לו מעולין בברי רב ברי פרע ד וברז פרע כמ
טחלין בשלום המלך ברמיה ובהעכש ובמנילין ובגמ אוסר
ובסודרין מטה ברי גמ דפ יש מחלין בקורבנות בתמורה ובפסרה
באמור אלה הכהנים בפ סוכות מנחתם ונסכיהם כלילה וחק למחר
אמר פסח נזדמט לו נסכים הכמים בפע מעמך מקדישן ומקדיבן
כלילה ד ידוע בן לוי הוא מנין לנסכים הכמים מן הקבץ שהין
קרובין אלה ביום ה' להנסכים ולשלמיכם וכול **מעניט**
ואין מחריד תרג ידוע הלות דמעניט וכתר ידוע קיוהיה כי תבא
מעט **בברי** רב פרע לו אדור כנען אמר לו לאחור שיקבע
מוניטיון שלו כהן חבלו שלמלך אמר המלך גזר הע שיתפחמו
פניו ויפסל מטיבצו ובבדילך ארבעה הן שיעה מוניטיון בש
במלך וכול **מונכמים** בילמד ויקרא יעקב לבניו למה קרא
עשו לבניו שהין מונכמים עשה דיאתיק שהין עשהו אביו
מונכמוס שנו על חרבך תחיה לשון מן מוני אחר מונכוס לחם

מנומך בפ' לולב הגזיל בגמ' פ'ת חזית מנומר ופסול בפרק
הנידון כס' הלכה האטמה אבל דכילו עמר לה משום דמחז
כמטמא כס' בנה קמה אבל לוקחין מהו בעד מעמר פיר' נקודות
מנמנמי הוה דת' וזכירם קריחו העדה תרג' ירוש' מנמנמי
כנישתא מנון בר' גמ' דפ' החליל שכן באעבא קורין
לסודא מנון כבר פיר' באטמא ובכרי' רב פרע' כס' הלא חס'
תטב שותא' רב חנון כלמי שומפנה את ימרו בנערות סוף
להיות מלון לעת דקעתו מניני כס' גמ' דפ' ח' שריני' נירו
מומיני' פ' דבמיני' פיר' מני' שלה דבה ניהי מונע דנקידי' פירוש
שחין בעיד שום ארכה כלומר מנוקדין כס' גמ' דפ' נגמר הד'ין
יוהא' מחיק את שחר העיר אמר' יהודה אמר' עניה נעחנתא
טעים ופדים להו כס' תן מעמידין בגמ' מתרפין הלא לרמא
ומינוני לתעניתא פיר' מינוני' עיר שלדגים נעחנתא דגים קטנים
ופרים להו כלומר כלמי שהיק חובל רבד מועט היה מחלקיו
יוהא' לעניים שהיה חסיד גמור מנעל כס' כלום ומנעלות
הכונן ומנעל שלורד פיר' במקומה ירוש' מנעל שלורד הית
אתרה דזרבין עמרה מלג' מנעל בר' גמ' דפ' מעות חלומה
ברזל ונחשת מנעליך עיכרה דרשה דאח' הוה בפרק אחד
במשקין המנעול והמפתיה פונטכרו מתקנו במוער בפרק ד'
כידין הקיש על הדלת ועל הנע' ועל המנעיל כס' המוכר את
הבית בגמ' מכר את הדלת תנו רב' המוכר את הבית מכר את
הדלת ואת הנע' ואת המנעיל פיר' מסתד כמו ברזל ונחשת
מנעליך ובלעז כלכודרה מנפה בפ' ב' כלום המדך של
שלדכירי' ודמנפה בהגדה דפ' השוכר את המנעיל בירור
הנטיל במופיוך פיר' כל המכיר את הדות מלשון ינופק ירו

ובלשון רבנן מרחצתה ובלשון ערבי מרחוץ ובלעז בלשון
מנטל בפה בדמיו ומורה ר' עקיבא בלוקח מן הנפילתו
מנמול שוקנה המתמק המלמד ומוכרו להחרים ובלשון
קורין אותו מנטלם מציק בפ' כלה ינלמים בגמ' המוציא
כלים חק דמות מניקה וברחפם מניקה על שם חוק שחציקה
חת כלהטילם כולו במחט פיר ט' בכלים ומינקת בתורה ובפ'
יד עשה כרחשו מינקת בפ' י' ושמעל בגמ' לוקחין גת בעצמה
אגדמיס גזי שקדח כמינקת יש מקנה ויש מכלו חדש מנן
בילגס והבנו הגדול מהחיו היה הכבוד לעמו והמניק בידו חמס
א' לו זכירתה היה המושח היה שילך מנקטה בפ' במה חסד וזה
בקטילה גמ' מהיקטלה מנקטה פירו לשון ארמי הוא וזה
התכשיט מן המפורש בעקטלה מנשה בחלק מנשה
שנשאה יק מנשה בפ' מתגלגלין ועיקרו מן נשפת כל
ברוחך כלום הרוח מנשפת בהן ומתגלגלין מנת המיך כבר פי'
בעצמונה מנת בסבבה בתרחקת ליוחע נותן לך פטור
שלה על מנת כן הלוהו פיר' גרסוהו י' נ'ל שלה על מנת שול
של ערב כן הלוהו כלל לא אמר לו ערב בשעת מתן מעות הל'
הלוהו על מנת שחש הפרע פורע לך ויש ששוכן ומפרישין
חמיניתו ממש מנחם בפ' דא' בעוקצין שורשי המ'
המיתה והפוגם פיר' בלע' ושמעל נעשה ובלעז מיעות ממש
ידוע בכלל גדול אמרו בשבת החן וגן כסבר כרתין ברפסגה
טמון כמין כשומין נענע חיל משום קומע

פליק פירק י' אחיל פירק י'

מס' ברי' גמ' דפ' המוציא כל שיקויחע מסו ומטלטל בר'
ממיו דמסו ולא מטלטלי פיר' מתרפין מס' ברי' ש' מ'

מיעשרות קדימונים משוימם ירוע ר' זעורה בשם ר' יוסף
משיתמעך ההוכל תחת ידו ונראה שזוהי מל' וחס השמש
ופמס ופון: משויכנסו מחינה ר' יונה בעי דין מדבנן דאגדה
היה שמע ל' נחנינו המכו את לבביט פלגן לגביט ונראה ש
שקוה לש' לש' חמי מסו ומעניט במגילת איכה קפץ במיסין ד
דחמתה ובר' וילמדי ח' לרדיע בזה ופמר בהמע במיסין
ב מסה - בר' ג' דפ' חסידים אמרה ליה פלניתא היתו מסה
דח רוכה ליה ריפתין תנא אף היא להביא מדרה נכנסה בר' ג'
עד כמה ויהי ליכא כהן ג' קטן שקלא ליה בריש מסה ושהיה
לה בתעורא מסה קייט מדרה שדורה את העת מן התער מסו
מסחפה בר' פסקות מהו מלמדך להועיל מסקר לך בגמ' הדין א
מסחפה מסקר לקרין פותח פיר מלמד שומנהיג את הפרד
מסה בר' וירבה בילמ' כותב על גביהו גמ' כמ' מיסה יש
פיר בל' קורין להתכשי' מיסה מסוכין בר' פס' דרע עקרה
עיקר מסוכין מגוללה קי' חלה שהן עושין רחל עיקר פירוש
מסכ'ו בפהמוכר אתהספיעה בגמ' המוכר פירות אמר מר בר
רב אשר במסכ'ו דתומי פיר מחרוזת פולשומין שאין נותנין א
בכלו מסו בפ' א' ע' פ' שאמרו בגמ' מניקה היה קא מסו
לחפה מסחף וכידון נחשת הרג ומסחפה רנחש מסחפה
כפ' כיצד הרג בגמ' איזהו תב' תא תיב אמסחתה וקביל דורך פ' בפ'
שבועת הדינין אמרדי יהבית לוי ואתית ותבית אמסחתה וקבלית
זוזו בפ' היריע בגמ' השוחט לכהן הע' מלי היכא דל' קבעסעיר
סעודתיה מסחתה פיר השולחן שמוכרין עליה את הבשר סה
טור פני במחזיקי ישאן יחד הרג במסחתה יטלון כחדה
מסכ'ו בר' רב פר' נח כמי משחיתים ובר' רינח מל

מלחמי שראת עליהם שגילו מסטדין שולחנה פיר ענין סטדי בקי
רב ויעה בן אשה ישראלית קיטמונה בחול במסטדין שולחני יט
המ ר' אהיה מספר בעי ישראל בחוליהם מסיה בפ' א בחמה
משך זה מוסיה וכן תרגידוע ומישך ותדס מסך כולם אנכי
בעי בולוס בהנוגע פיר כח ככלים בנפש המסכת ונשתי העמוד
ביש מביהין פיר זה בהקילות מסכת הפרוסה עני מסכת שלח
החשק כחדשות לעולם פרוסה לפניה ונפול במסכת רבליה כח
פיר בעכלה בפ' אלו מינחות בגמ' שמשון בהני תולת מלי מסע
רבנן במליהו במסכתא כפוריה ונחשיפיה פיר מסכת שקדאה
וחמ' איני יודע כילא קדאיתיה לא מחזיקין ליה בטקדי דעביר
רבנן דחמ' למיר לשונך איני יודע וכן אמר לו שמשון אי
מטתי וכן אם שומע האורח עוכידו בעל הבית מפני כי מפחד
שלא יגישו בעי אדם וילכו לכיתו כדכ' מברך דעשו בקול גדול
בבקר קללה תחשב לו מסך בעיר בפ' ישמעל בגמרא
לוקחין גת בעה מניה ר' אסי מר' יוחנן יין נסך שומסכו גוי מהוה
אימא מזגו אנה כדמתקאימנה כדכ' מסכה חנה אמלאה בלשון
תורין לאור ולשון חל' לחוד מסכסכת בפ' א בחולין בגמרא
חוצ' ממגל קעיר מסכן במג' בגמ' וכן לענין עיר מסכנת
ורב' שמואל חד' אמר שומסכנת את כעליהן כלום פעמים נופל
מן הכנין ומת' ופעמים שנופל מן הכנין על האנשים ומת' וחד'
א' שומסכנת את כעליהן דאמ' מר' כל העוסק בכנין מתמסכן
מה טובו אוהליך יעקב וחכמת המסכן בזויה וכל העשירים חכמ'
הם שמשמעים דכדיהם שגזירים גרה עלה עביר ודא מקימין
אלא יחד שומסכן מרב' תורה שכלמד אחרים והוה איני מ'
מקיים לפיכך אין דבריו נשמעין מסמס' בפ' א בקדושין

ובגמ' ובית הלל אומר בפרוטה ובשוה פרוטה מסמס שני קנס
 קנסה בקין פי מבטעותהו מסמס כלו מסמס כבר פיר בע אכ
 חכמה מסמס בפה חולץ וכן שחר דירה ממסמס
 ליה בחלב ובבנים בכרזי דכ פרע פג מהו ותאמר לה המילדת
 חל אידא אומלוך ממסמין נפשה שלחיה ואומ' לה בשעת
 הלידה חלתי ראי כי בן זכר ילדת מסמס ברזי גמ' וחולין
 ודלמא סימנא הוה ליה בגמ' אמר רב אשר שיה דמימסמי לה
 מסמוסי פי מלכלכו שלא ימנע דסימן מל ב בפ השוחט ההוא
 אומר דהיה ביד אשו של לבי קיני אתא כי ממסמס קועיה דמא
 נתמסמס הכשר רוחין אומ' כאלו איט היכי דמי נתמסמס כל
 שהרופא גידרו ומעמידו על בשר חד ובס' גמ' דפ' בהמה המקשה
 בגמ' נשברה השדרה המדך פסול נתמסמס כשר כבר פיר בערך
 מס כפ' המעלה בגמ' וחל אומ' אתמא המפלות שפניו מוסמסין
 פיר ששכר פניו נמוק תחת העור פ' א בגמ' כלי מתכות שונדק
 מסמסתא מהעדרה קטטה עד העזרה תרג' מסמסתא דעזרתא
 ועד מסמסתא דבתא מסמר בפ' במה אשה ובמסמר
 מן העלות משום דפוחה פיר שבין דרך מו פונתחוב להלוד
 במימין אחת תחלה ואחר כך פושטין אותו וקובעין לו מסמר
 בפ' ותולין אותו באותו מסמר בטבעת פד יב בכלים מסמר
 שהתקיים להיות עתה וסוגר בו טמא והעשוי לשמירה סהור
 פיר אם המסמר עשוי כדי לפתוח בו את הדלת הרי הוא כלי
 ומקבל טמא ואם שמו בדל כדי לשמור עולה יאמר המסמר
 סהור עד שירפץ שימרפט עם כלי אחר ויהיה בלי מסמר
 שלשולתני שוקובע בו הטבלא עולפמו כל זמן שמשימיה לפניו
 כדי שלא תפול ברזי טבול יוס מסמר שאחר הכבר פיר בעק מן

הכבר כמו מסגר ויש מפרש סומן הכבר שעושין אחרי הלחב
דומה למסמר מהם בפי אל טר המסוס ובות הכוסות פידוע
העטמנה להן שחין מעכלת המאכל המסוס מן כמסוס נוסס
ויש חזק הקנה שם המסוס בדאי רב בם פרט וי ונפיד לקשה
שקיה מליה חלב ש שלח נתן לתוכה מסו החלב רופף משיג
משיגתו לתוכה מסו החלב קופה היא עוזק חזק הלא חלב תת
תתיני וכבנה תקפ מסיפס בפי הדר כגחמש חכודות
אמר נחמן מחלוקת במסיפס כול כלי השותפין מהו לאו כותל
במסיפס בעל בעל יר בפ השוכר בגד דסמך לביטות חצר שח
שחלקו במסיפס טהרותיו טמאין וכגוי אינו עושה יין נסך פידוע
הגחון מסיפס פיד כותל חלול שיש בו חלונות מיספומטיה בכר
רפ פדע מה אל תורה אברם אשר התקתיך מקנה הארץ ממספו
ממספומטיה ומחברותיה נכפ ס א אשר היר השכים ממספומטיה
ומחברותיה מסק בפכ בגעים האיש נראה כעודר וכמוסין
פיר המעורע כטובח לה ראות למחזאת נגעו מגביה ידו כמוסק
ותים מגביה ידו עד שיראה את שחיו והאשה כחורגת בעומדין
פיר כחורגת המסכת העומר שדרכה להגביה יד ימנית וערה
שחיה בטוחה פשתן לשמלית פיד הטוחה פשתן דרכה להגביה
יד שומל ונראה שחיה ולא יראה הכהן ובהל ענין נראה בין
הסתרים ונכר פיד מוסק בפ הגחיל ומחכיל הגחיל שדה מחכיר
ונטלוק מסיקין לה משתכשך דכת במעור ובמניק דתע מסיקין
לה משתכשך דכת יודש המלמל ומתרג יחסנעיה סקאה מוסק
ירוש כביע מברכין על הדין מוסקין מכרך בירך אשר נתן רח
טוב בפירות כבשמים מסקיר בויק רב אמור אל הכהנים
ובפרש פסקות מלמדך להועיל מסקירמך לך בהדין מססא דא
דמסקיר בהדיה פיד ברי הפרק מסר בפ כל הכלים חוין ממסר

הגדול וישור במערה ומסד יתרון במסדיו מעדרות במגה
מסד ברז גמ דבכא קמ וברז גמ דכדיתות למעווסו מפגל ומסד
מיד המוסד חברו לגמ ונענש עליהו ממון חן מסד ממון חברו לג
לגמ חס יס שים חס לשלם מסד בפ כ כפרה קיבל עליה את
המוסד פיר אמ ר חלבו אמ ר תונה קלוקח מוסד מחברו קנה במע
במציחה ובכסי הגד לא קנה מאי טע אמ רבא בד סדיה סכרה לו
מח לשון מוסד כחדם שמוסד דבר לחברו והוא חבל שקעוורה
בו הבהמה ונמשכת ופעמים פומשלוכים בקיפול אתו חבל על הבהמה
ואם עשה לו כפרה פסולה ממים שנאמר לא עשה עליה מוסד
בגל פרומציה ושיר ואפסר כל בהמה על הבהמה ואם עשה לו כפרה
בראוי לה מסד יס חום למסדה ככר פיר בע אמ מסד
וסוריסקי מוהרנך ומיפד ומירך בפ החולץ בגמ אחד בתולות והתנן
בסיקן פיר כבולים מסד שלפשתן שנטלו שניו מסדקין בואת הפש
הפשתן בס כבוליום מסדן טלראש פיר שמסדן בו חום שער ראשו
כפ כ בעקנים ר אלו עיר חום המסדן טחוד פיר ראשו שלרמון שומעו
ממין יש בו שנים ודומה למסדן ו דברים יש בו ושם לכל אחד ואחד
העמוד באמצע שמו פיטמא וסביבה פיטמא שמו שיער כדיתנן רבי
אליעזר חום הנוגע בעמוד טמא בשיער ובמסדן טחוד מסת
ברז גמ דפ הדוהה חלמא בישה עניבותיה מסתיה די מחסרו הרג
כמסת חוסרניה מסת נרבת ידיך מסת בפ א בחגיגה בגמ עולות
מאי משמע דהאי מסת לישנא דחילי הוא אמ ר מבור שירה
דאמ קרא וישם המלך אחסודש מס מסתו ברז רב בס
אלה תולדות נח לפי לאחד שדיק לו מרתק שליין ופתח חבית אחת
ומעאה חומץ וכו שנית וכו שליטת אמר האו משאסו דכולה
בישא וברז מגילת איכה האי מסתו דכולה בישה מסותה

בפ' טעם אחיזין בגמ' דה' ישבע דה' מסותת דה' מנעו עליה ביהורי
אמר ד' יוח' מאן דמתרגם לו חבית אליכא כולו עד לכו מסותת
מסיחותא ח' מזבלעת והוא המרחץ מסתקן בפ' המביחורי
יין בגמ' דהמך מגבב מ' ההיא במוסתקי פיר' כמה מוחזקין בתוך
החבית פ' א' חבית רעועה דהויה כמ' שנשכרה מערבאם טוב
סליק פירק יר' אחיל פירק טו

מע' בפ' הוהב בגמ' חסימון קונה את המטבע מעות נחתות
בסימון לבית המרחץ פיר' מעות ידועות שרשום בהן טום בעליהן
וכל עת שיכנס לבית המרחץ יתנו לכולן אחת מהן כדי שידע כמה
פעמים נכנס במרחץ ובאחרונה מויניא הכלל מעות הרעות ומוח
ומחזירן לבעליהן ומקבל שטר בפ' א' בקידושין בגמ' בית הלל בפ'
בפרוטק' שש מעה כסף יין מעה של כסף ימות מע' בפ' גבערית
מצי' אכטין וקניבת ירך פיר' הוה פנימ' שול' בר' העניות קסבר
משום מעוינא פיר' שהם אוכלי הדב' מתכבד במעין ואינו יכול
לולך פ' א' הם יאכל הדב' יקחורו של שול' ויבא להתאחר מן
השיירה מעבר בפ' בגמ' שולח אדם רב בדיק צמעברא פיר'
היה מנחש אסמאעא בשפת הנהר מעברא שהיה בעין בועית
ורוגית שהן ספינות קטנות שעובדין בהן כמ' אדם בנהר ומקראת
מעברות ויעברו מיר' ואין עריך להמתין ידע שיעליה בפרק
הקומץ דב' בגמ' ד' פרשיות אמ' חביי קאי מעברתא דהפלי מט'
מעברתא בחלק בגמ' ד' עקי' דאית ליה היכירא בדקע כגון ולבן כולו
עלמא לא יכליליה דהו' ערוס גדול מעל בפ' במשקין ומעג'
ומעגלין אותו במעגל בפ' חלוהן הגליין היה מעגל במעגל פיר'
עין עגל כבד ארוך כשות אמות משוחי אדם ומעגלין אותו ער'
העין או עלהסוד עובעליה להשוות הסדקין מעד בר' פסחים

לא ברוך ב"ר יבדוק בתוך המושד פ"ר ר' יהודה סבר אלו לא ברוך
 ב"ר יבדוק בשחרית ואם לא ברוך בשחרית יבדוק בשעת הביע
 הביעוד אבל מיכן ואילך לא יבדוק ורבנן סברי אם לא ברוך ב"ר
 יבדוק בתוך המ' ויטבת מפני שהוא חסור בהנחה ואם לא ברוך
 בתוך המושד יבדוק לאחר המושד שחמץ טעמו עליו הפסח
 ובהא פליגי ר' יהודה סבר לאחר הביעוד לא יבדוק גרידן דלא
 דלמא אתי למיכל מעה ורבנן סברי לא גרידן הוא מחור עליו
 לשודפו מיכל קא אכיל מניה והתנן בסיפא מה שומ שייר יניח
 לא אחר בתוך המושד ולאחר המושד שהוא תוך הפסח ולאחר
 הפסח אלא סליקא ליה פלוגתא דר' יהודה והרר מימרה לכתב מת
 מתניתין דאוריתא י"ד קתע מה שומ שייר אחר שיבדוק באור י"ד
 יניחו בנינעא ודבר זה אפשר בג' שהיה במדינת היבחר בתוך
 המושד או לאחר המושד ירו"ש שעת הביעוד שעה מעדן
 בהכרים וכן המתיר ראשי מעדנים טהורה פ"ר מנהג עושה
 מהני לאות כל שולימן המחמילת נשאר כמן מלל וגידלין אותן ג' ו
 גידול אחד קושרו שלא יסתר הדריגה ואם נותר עומר לסעודה
 ונכטל מתורת כלי טהורה וכבר פ"ר למעלה בפ' מדרן משר
 בה סיף פ"ר י' בכלים ובס' טביל יום המעדר והמירה והמגבב
 איכא דאמר המעבר איכא דאמרי המעפר פ"ר וכלהדרים אשר
 במעדר ייעדרון והוא כמו רחת אלה שהרחת רחב בעה וזה שניס
 כדי להעביר התבן ממקום למקום ודומה לר' שלכע ארס כדתנן
 ענטליק אחת משנחם וזה עורו **א** מעוי כפ"ר ליעדר הוא
 בגמ' אין עושין לה חלוק האי ינוקא דלא מעוי פ"ר שהין מוציא

הכל מהטמו מעיב צפ הבית והעליה התחתון נותן תקרה והע
והעליון נותן את המעזיבה גם מאי מעזיבה ר' יוסי בר חנינה
קנים וסנחין וטינא ריש לקיש אמר לוחאי ולא פליג מד כי אתריה
מנהיגים לשום על הקדות קנים וקועים וחדסית וערורות ושמו
מלוטה בלשון ארמית מן וטמנתם במלט במלבן ושמן מעיבה
מן רעזבו את ירוש ואתריה דמר משימין לוחות על הקורות
תקרחין מעזיבה צפ לא יחפור עריך שוקא תחתיו מעזיבה ג'
טפחים מעט ברז גם דפ אחרון וברז גם דפ בנות כותים קטן
וקטנה לה חולעין ולא מיכמין מאו טעמא אין מיכמין קטן טמא
ימנא סדים חמה קטנה שמה תמינא חילונית דחזיל בתר מוס
מינוטה מעטן צפ ר במעשדות המטולזתים מן המעטן
צפ איזהו נשך על המעטן שלזיתים פיר מלי שנותנין בו זיתים
מלשון עטינו מלאו חלב מעין צבר צר בוישלה יעקב ג'
מעין צרפשו ומקור משחת כשם שאו אפסר למעין צרפשו ומה
ומקור להשחת כך אי אפסר למוט לפני דשע מעך בס גמרא
דפ ינעא דופן עמל מלמעלה בידוע שנתמעך הכף מאי מאי כך
כול כבר פיר צפ גב מעין וטתית כבר פיר צפ גב גמ דפ ר' אחין
תמר צאנכשה מעיבה באתו מקור והועיאה בתוליה צפ גב דפ
תמיד ותתמעך שם זקין אחד והיו קורין אתו פסח מעוכין
מעל תחלת מעילה קדשי קדשים ששחטו בדרום מועלין בהן
פי א צפ שדינן להשחט בצפון ושינה ושחטה בדרום לא ר'
ינחו מקדשות ומי שטהע מהן בשוק פרוטה חיב להכיא קובן
מעילה אשם בכסף שקלים מעל צפ מעות חלועה בגמרא

חלטה דריקא שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה פיר חלטה
וריקא שני דברים המתירין זאת היבנה מעלין זה בלא זה שהם
דקוה ולא חלינה נפלה עלה אחין בפ' א' בפסח ועור אמר רבי יהודה
שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה פיר שחיטה ודריקא שני
מתירין חלבים למזבח והבשר לאכילה מפלין זה בלא זה כלום
מקדש האחד בלא חברו והנהנה ממנו טהרה מן הקדש שחייב
קורבן מעילה מעל בפ' ד' ממונות בגמ' אמר שמעון אמר
עולה מתשבה מושלת ואפילו לדבר תורה פיר מהשבה שאדם
מחשב מכל דבר מושלת לבטל מחשבתו אפילו אם מחשב כל זה
אני שונה היום שני ממני מחשבות עדומים מעל בעדן סוף
בקלפי בגמ' שחטו וקיבלו דמו במזרק מפלות דחורי והרי גמרי
לה בגמ' עשר קדושות ששנינו ברי' מסכת כלים וקדושת כל אחת
שלה מעלה מן האחרת ומעלה ההיכל זולתי מעלת בין האולם
ולמזבח מעלה עשן פיר בע' עשן מעלל אשר תהרץ
תרגירופ מעללו מעללו דהרעה מפין בגמ' גט פשוט בגמ' דה
כתוב וברי' מיתות המעון הזה אם הלוח פיר שבעה במקדש
מענה בפ' י' באהילות חצי מענה מעם ירוש' בפ' א' בחלה
איח' המעסה הניתן חטים לתוך הקמח חליטה קמח לתוך חמץ
וזכר פיר בע' חלט מעשרת בפ' ט' בכלים הפסדה והמעשרת
והפרגוד גמ' דשבת אמינו מיעפרת שלספרים ברי' ויקרא דכפר
הבן וקיר וכל' קדשים תהיו פיר ויגבה יי' וכל' דכי תשא וחדוע
יקן מכל מעפרת חו' שישל' חו' חתה מינוה חתו חלה של חו' א'
שחזקה לבשתי ביום שנממעכתי יקן ויתחפש באפר תרג' וכריך
במעפרה פיר בגמ' יגמר שמתעטפין בו בארץ פלשותים ניש' חומ
חורר שמתעטף דאמין וכשמגלחו מניחו על ברכין שיפול שם

שערו ובעלי מקדש מפרטין מומינע מסוות הוא מה שמייסד הרמז
עם הפנים והכל מכוסה דולתי העגים לצדה מעט בפעולה
המכה בפטיש ובמעט בם בכה קמ מה שחרש מומינע במעט
והנפסק במגירה בפן בערכין ונתנן לו עוצ מעדיו ושני מגירות
מעשה ידי חרש במעינך מעינרתה בם גמ דפ כיתר מעט
רמזיה ר' כדונח לר יהודה במעערתה דבי ר' סיסגה ויקבי תרגו
מעערתה מעקה בפ' במשקין ועושין מעקה לגג למרפס
מערוך בכל כלי פ' המערוך טמא פ' עץ ארוך בחמץ ומרדדין
בו הדקיקין ושמו בלעז שפולצטור מעט ברז גמ פ' הערל
מעשים פיר מעשים מחוסר מעשה בצפון ש"ו ומילתם ארז
בשר ערלהכס כרותם ועל זכר אשר לא ימל כשר ערלה ונכר
בדבר מעות מילה קודם מתן תורה מאחר שהם העכרי מילת זכרון
ועבדיו מעבדת דה פיר הסימך מעשה בתרומות בפ' כן לר' שוקיה
לו מעשה טבל פ' כע טבל סליק פירק טו

אחיל פירק יו מפח בפ' בברכות מקט יד
במפח פיר כלע לעו הוא מפח ממש ובתל פורס מפח ומקדש מפ
מפגיע ברז גמ המומינע מן חומת מפגע עליו פ' חיה קטנה
שהיא מהלכת בין רגלי החור ויעקת בקול גדול וכשמשיע החור
חוקילה מתפחד מפחה בפ' גמ דפ' א' בחגגה למפוחה דמלך
דיקא פיר נור מלח רוח מפלס ברז גמ דפ' אין עדין גוי שהביא
רגין מפלמית ברז גמ דפ' אין דורשין ב' הו' אלו חכמים מפלמית
המשוקעות בתהום בפ' אחיה מקומן בג' העילה מכיח אבנים
מפולמות גדולות וקטנות פ' כריהים לחים וחזקים מפלש
בברז רב פרט מה אולתירה אכרס ומאמיליה קרחתך מפילשים
שבה זימנתך מפלינת בפ' כל העלמים בג' ר' יוסי אומ' סוהר

סוהק מאי מפלעה המר י יהודה דהוה מפליח ליננותא תני ר
יוסף כמין זכרות עשותה לו והיתה נבלעת לו ככל יום מפס
ברז גמ דשבת ובס פד ר אליעזר חומ האורג וכפ כחכות כפ ב
בעריות המפס מורסא בשבת הם לעשות לה פה כול בס גמ דענ
מסחים כלילה עצריה אמ מורסא ומפס כל מסירו הדעת כמו
המסית שבה בדבריו רבים והוא מתקן ומפתח בני אדם לשתות
ואחר כך מעננו מלשון המפס מורסא בס במה מדליקין רכינו
שלפנים מי מפס וכפ במה בהמה בגמ והעצים הכל מי מפס
שדו ליכש וזו לחלב פיר מי מבחין מפס ישאו שדי נק הדג טעו
אינש מפס גם בע נק ותחפחם תדג מפס יתה מתק טלה תדג ירוש
מהלילה מות חמת זה הוה מערך מעץ בער במעילה העוד
זה מפץ מעטרפין זה עם זה פיר כמן מחמלת עצויה מן חלף וכן
כיונא בה מפני כיומי תשדו כבר פיר בע ממל מפרקת פיר עם
שלאנוחר השכר מפרקתו מפדים בכדו רב פדג כג וינעקין
ינע כמפרים במדמך בכורחן בס פדג עה וי שכם לבן אמר רב
אינו רחום וכפויים ולא היו מפריכים אלה בפה מפת בסגמא
דפ גיר הנשוק אמר ליה מופת הדור כלומר אדם חשוב מפתח עול
שלא ידובק כבר פיר בע ארכובד
חיל פירק יז מן
חב בפ ר אליעזר אמר אם לא הביא מוליך ופורעין וכפ אז עפ בגמ
מניקה בע מיניעי שנה פיר קטע עניים בפ ט בפרה כל העופות
פסולין במי חט חזן מן הינה שהוא מונעת ברז מקוות מי
התמינית שלא פסקו מפו בתים אלוהן מי תמינית כל ימך שה
שהגשמים יורדין והמים בועעין כלן שותמיו המים ומבעבנים
כחמר לעץ טר הם מבינבצא טר מעביתא בצמרה רנו

אליעזר חזק החורג בנידוס ובקידוס גמ מחו בקידוס חמ ד
יהוד מעוביתא ר יהודה שאלה מינוכי סוף גמ היטן דקא מכלול
בינכיתא פיר בע קידוס מינה חיפה רפחרא כבד פיר בע
חפה מינה - בס פסחים מינה עריך להגביה כשאומר מרור
זה עריך להגביה בשד לא בס' פרוה בר' עז מינות תחכל מינה
מינה במחט פ' ט' ככלים מגיפת החבית שניקבה שיעורה
מלא מדנה שניה שליפון פיר קשר שני שלקנה שהוא דין
וחינו עבה ברהשון שעל גבי שיפון שדומה לירק ובהל כדגה
בקידושין מרזח דירקא והיא פקולת שלירק ועיקר הדבר פיר
וכל חסדו כעין השורה ממנה דתקלה מינה בסוף פרק
מיניחה האשה בגמ המשליש מינה לקים דברי המת פירוש
אסיקנא בס' הלכה אלה גדולה מן האידוסין איכה ביניהו דבקטנה
דברי הכל בין מן הנשואין יעשה מה שהוא שלש בירו בגדולה מן
הנשואין מה שהוא שלש בירו בגדולה מן הנשואין דברי הכל ר' ר
רשות בירה בגדולה מן האידוסין ר' מאיר בר מינה לקים דברי
המת דה שיקרו מינה על היתומים לפרוע חובת אביהם בפרק
המת כלאשתו בגמ העז מינוי בפ' חול ט' בגמ דריסת הו
הזנב הוא מינוי וחסד קא מקדקדו בפ' חול מינויות בגמ מעה
כמות לא חמרו אלה דלא מענוין ליה לן בה בבדי רב פירוש הקול
קול יעקב כזמן שיעקב מינוין בבית כניסיות ס' א' מינפיקה בויק
רב וחת תהיה חנון עפדיה מינוין ס' א' קלמן מעטרו
בויק רב אלהינו ד' א' מות וחיים תלג עקילם מעטרה מכירין פיר
לשון יון מעטרה סבין מכירין מינוין כד' גמ דפ' מי טוה
שהחשיך מינוין דיק פי' בע חלם כפ' א' ברכות ולא זו בלבד
עניינה כמילה ענין בה דגם פיר במקום שהמים עומקים שם

רגים מעניין שם דלה דב בלה קרקע כמענודק שחין בה רגז פי
בהריה זהת לכדוח שם שחין שם רגז כלום כן לא הניחו שם שום
ממון ויש מעדשין כדשות בלה דגים מעליה בן הועיאו לו וגפ
א ביחמה כגמ ומקט יד וכדבחים כרז גמ דפ בית שמי אחת למעלה
ושבע למטה כמיניליה גמ מהו כמיניליה מהו ד יהודה במגדע פי
המכה שמדים ידו וחינו מכה עד שיוריד ידו כמיניליה במטכר
פי שמטה ידו עד טכורו מינע בן חזקת הכתים כגמ במה
דב המז במחזיק הענע מינעיות כנכסי הגד קנה פיר היט בר מינח
בן כלהיר מבקעת בית כרם מינח מים פי טופך מים מעיק כרז גמ
רפסח וברז גמ דפ כלהינלמים מעשה בשפחתו עולמעיך אחר כר
בדמון פיראנס מינר כרז גמ דבינה נחי איכא מינרע טכרע בסוף
גמ דו יוחסין נקט במינע וקא טכר כמעכרע בן משקין בגמרא
ערך את החישות והוא דליכא גיטרה והוא דליכא גמלה והוא דליכא
מינרע בן גט פשטו בגמ כתוב למעלה אחריית ידו חמינרע פיר
גשר טנסד קטן מגמלה מינר כגמ דפ השותפין וכע זרה
בן השוכר גמ המניה נכדי חמינרע קא מינרע פיר כרז ויזור
הנער והוא פשוט עמיות ואם הם הגנות מעויות דו לו יכול למימר
ליוה הכי אכלאם יש ביניהם מעקק גבוה הפול עשדה טפחים אין
יכול לזמלן כן חלה נתפש עליו כגנב מער מינרע זירה ככר
פיר בע זר בן א בסוטה מביא חכל מערי וקושרו למעלה מדרה
פיר שני היה מביא את מנחתה בכפיפה בגמ נכנס להיכל והלכה מי
מגלה כדלעת דתכיה בזה לו להקיף את המיעורע מעכיר תער על
בשרו פירק ית פירק יד
פירק ית פירק ית פירק ית
מק בן א בכבודים הפריש בכורים
נמוקו ניביו בן תינוקת מטמין במשה עד שימוק הבשר פירע
ער שימם הבשר בן במה אשוק בגמ וילא ככוכליד תחת כוסם

מק מקום שהיו מתבשמין בונעשה נמקים בפ' א' עקי ממק
פפרים ממק מטפחות פיר תולעת שמתליעין הפפרים והמז
והמטפחות מק ברזגמ' דפ' מי שהחזו במוקיה קחתי ברזגמ'
דפ' מינות חליעה במוק ובסמיכת הדגלים למוק לשון ישמעאל
שלמטה ובלעז עלול בחלק המ' להם עולם הכל פולקתי מתקיה
בריש מוקייה ומחיייה ברישה וקטלוק מקב בפ' מטבכל
יד מקבת שלפתהים טמא יד מקבת שלפתהי אבנים טפה פידוע
כא' ותשע את המקבת מפתחי אבנים כמו פתחי חותם בפ' שביע
בכורות המקבן ושראשן שקוט גמ מקבן אמ' דבה בר' שילה
דרמי רישיה למקבת פיר שכולט הכרחת הדבה לחזין וכן העורך
מהחדיו ולעצמיו שוק ראשו ודומה לפטיש שיועז לפעו והחזיו
דהינו מקבת בפ' ג' בעדק' ל' ישמעאלהו' במקבות היתה נעשה
מקבין בפ' א' כימא בגמ' ללשכת פדהודין מדי זו מקרונאחד
וכו' תרגיח' ברז' רב' פרע' לח' יון מקרונאחד מרדקין תרגום ידוע
ברורים מקטורן בפ' י' ישמעאלהו' לוקחין את התה לקמיה
דר' יוח' אמ' ליה אדמקטורך הדר בפ' כל כתבי הקדש וחלוה' יח'
כלים מקטורן ואונק' לי' פי' כמ' מיכל' בל' ישמעאל ברנס מיש' ו'
בית ראש ועוטף בו והלכשו ויש' בו לולאות וקרעים שמחברו
והוא כמו לזוש מקבין בפ' גמ' דפ' בע' מקל מקל בלשויים
כבר פיר' בפ' כלש' ככל' כל' פיר' יז' בכלים מקל שיש' לו בית קיבור
מזוה' ומדגלית הדי' חלו' ממחין פי' דרך הוקנים שהין יכולין
להלך בלא מקל כדאמר רב טבן תדמי מהלך טהורה מכלום שפ'
שפשוט כל' עין חין מקבלין טמאה לתרוצי סוגיא פיר' לתקן
דילינו עכיר מקולין בהקמין רב' בגמ' ב' פרשיות אמר' לו חזר
לחזוריך דחז' שד' שחזתין בשד' במקולין דגיד הנשה בגמרא
דסמך ואיט' ניהג בעין ואחת שהין שוקלין כשרהמת במקולין

בבד' רב פרש' כז' ניוסף קורד מערימק לפתח שהיו מושכין אותו
למקומו ולא היתה נמשכת פיה בלשון יון קורין מקולין לביתה
מנצחיים ובלעז מקולוס מקלס בר' גמ' דפ' כח' ינולין תנא
ד' ישמעל קוריהו תוך כך ד' טרפין קוריהו גדי מקולס פיה תולין
תנא לו בדרך שתילה ההרס המג' כלומר מזוין וכזכר נחשר
תג' וקולס דנחשו מקום בבד' רב פרש' סט' ויפגע במקום ר' הונא
משום ד' אמו למד מכניסין שמו שלהקבה וקורין חתו מקום
מקומו של עולמו אמ' ר' יוסי חלפתה הקבה מקומו של עולם אין
חט יודעים את הקבה מקום עולמו הם עולם מקומו ממה דכתיב
הנה מקום אתי הוי הקבה מקומו של עולם ואין עולם מקומו טפילה
ליוזחין את טפיל למקומו בבד' רב דר' ליעזר פרש' לה הגיע להר המ
המוריק בחצי ד' יום ופגע בו הקבה שנ' ויפגע במקום ולמה נקרה
שמו שלהקבה מקום שכל מקום שהעדיקים שם הוא נמצא עמה
שנ' בכל המקום אשר אזכיר את שמי אצות הליך וברכ' שחזרה
למקומה בהקומץ רב בגמ' ב' פרשיות כבר פי' בע' חזר ובע' דמא
מקמתא בבד' רב פרש' עד מן אכלהדין מקמתא כרך וכו' יקרא
רב וסמכו יקמ העיר פרש' והוא יטקיש אית לך מקומה פלג תיתבון
ל' מלאכת רעהו תלג' ירוש' מקמתא דחבריה מקס בבד' רב
פרש' לה ריקה שם ויפת כפיתו סדבליהון ל' מרן אומ' בעליותו ר' יהוד
אומ' במקומסיהון מקפה בפ' ב' בטבול המקפה זה שום והשמן
שלחולין בפ' א' בחולין בגמ' השחט בשבת שברי עריבה למנוק
לתוכן מקפה פיה מרדק שלפולין והוא גרים בפ' המוסר פיהות לח
לחברו בגמ' המוכד יין לה מדיכך דהמ ליה למקפה פיה למידי
קדירה שהומ' יין יפה הרבה הקדירה מקפה בפ' אחרון בעירובין

הרלה שבמקעה פי האי מקעה מקום דיר וסתר הוא כדמדינן
בעושין פסין לכידהות כלל אמר דבן טמע בן גמל כל אחד צות
שתטמיש לדירה כמז דיר וסתר ומיקעה מקעה בכל האסתרין
פיר בתמורה המיקעה והעבר איהו מקעה מקעה לעב דיר
שהקיעהו לשמה בריגמא דפ קיעה דופון העהן להקיעהות המקעה
לעב דיר שמע אלוגרות ועימוקין בלכר פי בירוס אמר שמול
בר סדטוי מפני כי מפדוהות ברתים בס גמל כל נדבי מעמיד חרב
את בהמה של גבי עשבים בשבת אבל לא של גבי מקעה כל המביה
כדו שמר חרב של המקעה ערב שבת בשביעית פירגיון דגל
המקעה הוא המקום המוכן להקיעות בו פירות כדי ליבשן כדי שתגמר
מלאכתן וכולל המעביר תהינים בחינתו לקיעות בו פירות לקיעות
לגמר מלאכתן פיר פירות שלא נגמרה מלאכתן כדי מקיעה היא דתנן
עומר חרב של המקעה המעביר תהינים בחינתו לקיעות ליבשן פיר
לקיעות לפשות מהן קיעיות שהקיעיות זו היא גמר מלאכתן הוינן
ועדיין לא עשהו קיעיות אוכלין מהן עדיין ופטורין מקעה כל
ח בשביעית תהינים מקעה פי משעה שמתבשין ארט למכור בשוק
מקעה כל ח בשביעית תהינים שלשביעית חין קויען אותן במקעה
אכל קויעה היא פיר מקעה האוכלו ברזל שדרך לחתוך בו תהינים
חרבה סבין מקיעות ברזל דפ כל הכלים ג כלים ניטלים בשבת
מקיעות שילדבלה כן כל ברזל שחותמין בו דבילה העשויה עיגול
ודומה לה למקעה שולפנו מקיעות ברזל דפ כל המענות ברות
גרוגרות שבמקיעות פיר כל שעושין בו הגרוגרות והמקיעות
כיל מקעה שפירש הגאון מקיעות בס גמל דפ דכריות וכס בבה ברה
יעסוק בדיע אמונית שאין מקיעות בתורה גדול מהם מקר

באלומות דהרואה חזאי מוחאי דאריס ונפל מוקריה בפדק גז
הנשא בגמ ונוהג בשליל רביעי ורמוקרה משום דמא פיר מוח
שבקדקוד ומוח עצמותיו ישוקה תרג ומוקרה דעמוהי פטים
מקד בפ בפדק שחזקתו מן המקור פיר ממקור הגירור
מקד בכלים פט זה המקור טפחיים פיר כמין קדנא חד שמעין
בו הרחיים כדגס מאי מככשין ר יהודה אמר נקידתא דריחיה ט
ושם הקודנא מקור עלשם מקורו מקורלות בפ כירד ציתנא
באכנא מקורלות דחזיין לבית הכסא פיר מהיקנא ואין בהן חז
חדודין פא ישראל שיהן חד פא אכנא רכות מקורו לערוס בכרזת
כו בני הגדול והיה לו בן נעם והיה קוריאה אתו מקורו לפרוס פי ארוך
וקל בלג לקרו לערוס מקרעית בפ מקדן מקשה בס גמ דפ רבי
עקי מין מקשה שלחזיר אחת פי ים נימין הקשות בעומד היור
שבין כתפ שחזקת קשות ומשוונות מכל שערן טבהן תופרין היע
הרעענין סליק פירק יח

אחיל פירק וט מד את יו עבדות
אותו תקדשו עמן הילול הוא מד בד גמ דפ כלשעה ובע יוב
הכפודים בגמ מי שחזון ובסוגמז דפ בן סורד ומוקרהמד לו דוח
פיר שלטון שלכפר שלן מאי חזות דרמך סומך טפי כלומד אנה
בשלחיים להעילנמשך בנפש פלו ביה גמ דפ ערב פסחים ובע
כיתה בגמ מעשה שמשו אמר חביו כלסו דמר עבד כרב פיר
כלהכשר בגמ הכחיל ור יעחק נפחא דעובדה הוה בזבחים פיר
בית שמי בגמ ואילו דברים אמר רב מרי דבי מזבח מקום טהרה
הוא טהר אח בסו הוריות הכל מריכין למי חטוא כס סומך כל
הלמידה חכא העוסקין בתורה מפע הדוחק וכול שר טמאכיע
אתו מזין שכינה שוב והיו עטף רואותיה מנריך ואין הפרגור

נעל בפניו שגלה זכק עור מורדך למה נקדח החלום
הימורים שיהן מורים ואדונים על כל החיכרים ועולים שלגב
המיצה לחלק ארון העולם עפיר דרור שחינה מקבלת מוחות
פיר שחינה מעויה בשוב שלח יתפשנה אדם ואם יתפשנה
הונקה מעמה מרי חלמה לשנאך בילמד פרע וחלק המטפטים
שונאן שולכוכרניר מיהוה יש וכי תעלה על דעתך שדגיהול
מקליל את יסור אילח תלה דכיל את עינו למעלה ואמר רבוע
החלום ומתדוט יתקיים בנכוכרניר שנאך וערך מר בילמדי
בנים אתם מקטרת מור ולבונה מור זה אברהם ולבונה זה
ינחק מכל חבקה רובל זה ישקב ברד כריתות בגמ המפטט
את הקטרת בגמ המפטט את הקטרת מור וקענינה מור וזה הלוח
בלשון יון מיסקון בפט במקלות וחלו חרענין בכילים היפת
והמור בכלי דכוכית חיכה דהמד החמר חמר וההמר היה להם
לחמר מור וזה הלוח חית דהמר מור מסתכו כדחמרי בתוספת
המר והקמזום מר בפדעי ממונות בגמ חלו מפריחי יונים
חלו שוממרים את היונים פיר מלשון מורה כלו מלמדין חיותן
לפחם להקדים אחר מר בפט שבת חין ממדין את העגלים
פיר שאלעיש בירו לגרונם למקום שחינה יכולה להחזירו לה
להבולח לחוף מלשון שור ומריה ותרפ פטימה מר בפ
ד בהרומות שימור המים המגולים כרי שותהבד בהם המרה
פיר אורס שטחש בפ כל ששך ובחר חכונה ובמדור מדור מ
מריחתה פיר חזרת יער עוקיה מרה חומה מרדתה דכופיה
פיר מרה שלרג ששמו כופיה והוא שכוטא והוא קליפה הוא
ספנן בפח שרעים בגמ איזביון עולה אמ איזביון מדיח
היורה פיר בלעז מדיון ואין שפתותיו נוטפות מור תכוינה

כבוד פיר בע טף מר בר גמ דפ השוכר את האומנין הכה
שאלו חלה במר פסל וקדרום בר גמ דפ חולון לה עריכה דבעי
מרחות ינינא מר בר גמ בפסחים דמשמעו שמעו נח
המזדים מהו לישנא המורה אמר ר' רחובין כהרין לישנא יונית
ינוחיס לשטיא מורה מר ובעסיד דמס שכדון תרג כמו
דמרין בר גמ מגלת איכה הווי מורה ונא לה אמר ר' רחובין לשון יוס
הווי יונין לשטיא מורום מראה בכלי מהכות פי יד בכלים
מראה ענשברה אם אינה מראה את רוב הפנים טהור
מורה בזבחים בפ' קדשי קדשים בא לו לגוף הסיר את המז
המורה ואת הניעה גמ תשוכת רבות והסיר את מרחותיה היפק
מריא בפ' אל נא מויזבח שור ומריא על כל פסיעה ופסיעה
שור ומריא בבר גמ רב פרק א' אלו המריאים שברא הקבה את נפש
נפשותם ובה לבריאת גופם וקדש היום ולא בראו וברק יח בשש
בני אדם והוה ודמשובהמה ומריאים פיר שידין מרחא
באלו טר בר הלכה הריאה מוראנא פליגי בה אבא יוסי בר יוסה
ורבנן פיר תולעת שלבהמה שנמעה חיה במעיה בר הפרק מרחא
דבשרא אסירה דכוורי שדיין פיר שהתליע הכשרא הרגס
שרי בר אין מעמידין בגמ סת יש תשו רבות יש מלאת הגי להפוק
לשום מוראנא דלא לבש כשר רמא תרג לבש כשרי מורא
מדבג שלהבנים בערבג מרביות בפ' בשביעית פיר
שהיו בו מרביות שהן שלוש על שלוש על רום שלוש שיעורן
כו אבנים ירוש' איך עבדה ג' זמנין מן פ' תשעה זמנין מן תלת
עשרין ושבע פיר מרביות בפ' בתמיד כאילו רעלון במורביות
שולת אינה בפ' לולב וערבה פיר ענפים גדולים של ערבה
מרבניות בקידושין בפ' אמ' ודא' חבי אמרה לו אם מרבניות

היה מנקה דבקה תלג ידוע מרבעותה מרג בריגמ דפדק
הרזהק ובפ המועיה יין כגמ ערוד אבן ו דבריה מביאין את
הארס לירי תחתונות כול עד ומוריע בהמה פיר חק בהמה דבן
לשון יונק אל חכו נמצא תלג אידבק לושנא עולומא למוריעה צי
בעהותה ועדיז מתוק לחכי תלג ופתגמי אוריהו בסימן על מוריע
מרג בתמורה בלי גמ דפ לו קדשים תשא ונחת הפול ממוריעהו
פיר חמלך תשא ונחת להכי אתה דכיון דהגע הרגל אי אתה רשאי
לטבב מלהציה קדשך ונדרוך מיד אלא תטול אותם הפול ממד
ממוריעהו כלומר שיהפול נכנסין עצמן על הגרון ועל התבואה
ועל המוריע ודשים תקח אותם משם ותביאם לבית הבחירה מאו
מוריעים אמ עולא מיכיה שלטורכיל כבר פיר בפ טרבלט שמטו
הבקר תלג מרגהי תוריה כי לא בחרין ובהריעי הברזל תרגום
מורג פדולה מרגל קשיטה תלג ידוע מדגליין וישמה תלג
ידוע מדגליתא חולון מדגלוטון בשח חולון מרגל בסגמ דפדק
היה קורא מדגלח בפומיהו דרבנן דיבנה וכול לשון רגילות החכמי
כולם מפרשין כהן שהו יסודי עולם אין מחזיקין טובה לעצמן
בהחזיקם בתורה הומו כבעלי הומניות אנו חני בריק זה הומן בריק
הוא מתעסק במלאכות לחרוש ולדרוש ולקצור ולטחון ולהיפית
ואמ מתעסק במלאכותו ללמוד וללמד בו בזה בפ כלהפסולין מרג
מרגל בפומיה דר דימי בדי חגיגה בו מרגל איסור התבס בעקרבים
תלג ארדי יתכון במורגנין מרגע בפ לא יחפור קויצן מלא
המרגע פיר כעיסה לחרוש ומרים המרגע להכות בהמה שח
שחורש בה לא יהו ענפי האילן מעכבין אתו מרגע פי בפ
מלמד מרגעת בפ כמה בהמה יוצאה חמור יוצא במרגעת
מיר בפו בגעיה השחין והמכיה ובקרה ובמורדין פיר כמו עין

שמחה וכן בתורה כהנים שחיו ב' ח' אכל לה מורד הל' ונרפה
 מכלל שמורד כשמכה פחותה והבשר המוכה נראה בלה עד
 וב' טו' ה' מורדים טקורים פיר' מתחרין ויש חומ' מורדיו
 מורד בשרו את זוכו ב' אין מעמידין בגמ' מתרפין שין ט'
 שמורה מותר לכהלה בשבת ב' גמ' דפ' כינר מכרכין ריש לקיש
 פיר' שיינא מדעתו ב' חזקה הבתים בגמ' שלוש חרצות בורה
 מחמת מורדיו פיר' נתבע תביעת נפשות ב' פיר' בגמ' מעשה
 לוקה מכת מרדות מדרבנן פ' למלקות דאוריתא היא על חייבו
 לווי' באומר ובהרהר ובענן מכה משולשת כדכ' הרבעים יבנו
 מכין הסמוך להרבעים אכלמי שעמד על מעות עשוק שיהא לו
 עשה סוכה ואינו עושה מפ' אתו עד שתעז כשומתו בלא אומר
 לה מכה המשולשת וכלמי שעובר על דברי חל' מכין אתו בלא
 מספר ובלא מכין ובלא אומר ולמה קורין אותו מכות מדרות שמח
 בדברי תורה ובדברי סופרים מורה פסיקה בחלו טריפות בגמ'
 סימניה עוף מורה להביא מורה נכנסה ברחת ובמירה תדעם
 מורה מרדיא בגמ' שוכר את הפועל בגמ' עד שלא יתחילו
 במלאכה עריכה עשה כמורדיה דלכרות פיר' כרות טס הנדר
 והוא חגס כל' עריכה ו' במי המשוני שולמחים שומעיהם הדוגת
 בער הנקרה לכרות מורכיתיה תג' ידוע על משענות ונקת המכה
 מרה כפ' מיתות בגמ' המגדף עשרה מינות נפטו במרה שוכש
 שקבלו בני נה קוסיתו עליהן דיינין דכת' טוב שם ל' חק ומשפט שנת
 וכבוד אבותם דכת' כאשר עויתך ואמר יהודה כאשר עין במרה
 מרוב ב' חזקה הבתים המריב אין לו חזקה בקולמוס פחול כמריב
 כשר כבר פיר' בע' גדר ב' חכית בגמ' מי שנשדו חסוד לעשות מרוב
 בשבת פיר' כשיעטוף אדם טליתו ויקבל שני קעיותיה כמו כרך קיפול

ויניחה על כתיפו השמאל ויתחזר ויקפיל שאר הטלית המעל לשל
בעדו הימני ויניחה בכתיפו הימני נמינחת טליתו מקופל למטה
ומפולשת מהנה על כתיפו וחלל כנף השזרקה ונראה כמן מריצב ונכח
קשר כישו בכלייתה שהיו קדשרין עותי כריכות וקדשרין חותרה
כישו וכסכוסו מהני מריץ בגמ' אין עומדין בגמ' דסמך דע
העובר ובסגמ הקורה את המגלה למפרע מחינן ליה במדיפתה
דנפתו שר דמכיון דעתה בילמד בהעלוקה טול כיכר שלזהב והשי
והשולך לאור ונעשית היח וכפתוריה ופרחיה וקניה חי הוא מקיש
ברופתה מגמה היא מתעבדה פי כלשון ישמעאל קורין למקבת
מריצה פ' א מדיפת ויש מהן בע' אדיפתה מריצב בפרק
במגלה דסמך וקדחו ותלת מהה ושתין ושתה מריצב נכח בחמי
פיר ארונים כוריו ב' החולץ בגמ' מחזיר גרישתו ובפרק
דיבמות בגמ' אין מעידין שנו מיח מרזו פי מכה פיר ממדסין פי
מכה ודכיה חיעה שכבר שהכה כויה המים והן מכבין הכויה בכשיל
וכילפות יהלומן תנ' מהיין כמרזופין מריח בסגמ' דפ' וחדל
מגלחין מריח נעטק סר לסרוחים בגמ' מעינות האשה מהו
מריחה אמר ליה אבל כדכ' מה אמר ויו' הלהבוא בית מריח כלומר
האכל הנוח במדידות ומזדעזע מל' ולא יוח החשן כמו מרזו
מריח ב' א דכתיבות ישב בדחש כמו שד פי סרוחים לנשואים
מלשון וסרה העורף מריחה פיר' אל סרי בגמ' סימט העין
שק' טנאי ארימי שקי וסומק שריק וסימ' מחזמה פיר' לשון פרו
הוא שכל דבר שהוא חרוך ואדום נקרא מריחה והם שחקירה
כנסין נקראין קיזי ואית דאמרי גני מריח ב' א בפיהה לעולם
נותן משום פיהה ופסור מן המעשרות עד שימחה ב' א חכית אב
נקובה לא יתין עליה שטח מפני שהוא ממחה ברי' גמ' דפ' הגזיל

ובדלגה דהמורה לה הפריש מן העומדין יפרוש מן הכרי עד
 שלא מידחו מידחו ונותן לו פיד שמטהרין את התבואה מן הקש
 ומזהבין עושה גידן שלכ שכן מנהג שנהג שמתללק התבואה
 ועושים אותה רחבה מלמטה וקצרה מלמעלה כעין כובע ולוקח
 לה ומושח כמזל כל הגידן ולשון מסה הוא וימרחו על השחין פי
 סיכה מכה משיחה טיחה מריחה שיעה ענין אחד הן במטות
 כפ"ר ישמעל בגמ' והשאר נפרה מרוח הקדש פי' א' עפ' דמירוח
 כשהוא הקודש לכשיפרה אינו פטור מן המעשר לפי' היב ב"ה
 בתרומה ובמעשר כפ"א בכבודות בגמ' אחת ביכירה הלוקח טבלים
 מרוחים מן הגז מעשרן מרט כפ"ל גדול בגמ' הגז השן
 רבית המלש את הכנף הקומטו והמוסטו כפ"ד הנדה כסוף גמ'
 אם איתה דמיה נפל שלה אימרטוטי הוה ממדטי כפ"א חזקוני
 נשך בגמ' אין מושיבין את הדחיליה מפני שגזירות ושטופות
 ומורטות בגמ' דבמה טומאין מימרטו דבית איטמי פיר' העמד
 שבין הידיכים ושלבהימה כחן שתמיד משהנה שוות בין יד
 ידיכותיה יש בו לחלילית לעולם ואינו מתנגב ואפלו עושה
 חיתו העמד כסות יש בו לחלוחית מדט כפ"ג הנשיה
 בגמ' ונהג בשליל רבה ממדיט ליה כלומר מדוטט אחריו וזהו
 יפה מריה כפ"ג דפ' הנזקים מוריה ואמרה בירב לויאל
 חמימה ואנה איבול קדירה פיר' מורה קדוחה לעעמה כאילו לומי
 לזכות חומרת חומרת החליט לחבר החמה של בעונת של
 כדי שיאכל הוא הטוב מריה כפר פי' בעהר המוריה בערך
 אדם מרם כפ"ג מדחולק לתית יתוך המרים כפר פיר' מורמס
 בע' אימן מדכיון תלג ירוש' ותמהר ותעב כדה חל השוקת מלכ
 מרכותה כרה טים כשקתות המים לעני הענין כרה טים מרכותה

בגמ דף עד כמה יש חכמה טבחה דהוא חשיך לכוונת תורה
רחמיה במרכבה פיר מחכמי מגננה יהיה מוכר חלב שלחך
והיה חומה הוא טהור שולך הדורה דכנתה טהור כמחן
דלי ומה לו ר' דהמ משום ר' יעקב האולימי דל דקדוק נאקשה
והיה דקדוק כחולין כחלב שלקידה הווי אכל הדורה דכנתה
כוליה טהור ולדבריהם מרכנתה בדלת מרכוף בכלכל עץ
פרטו ככילים המדעוף טהור פ' א' שמעו תלמי כלום בארץ דס
דוחה ומעו בו פ' ד' הדיבור סוסייה דכר גניתה ודומה לחותו
שגרסנו כלותה וביעותה ויש חומ שולך מרכוף הוא כלל מארץ
טעושיין לומר כדל ושורות ארזים ומתרגמינן וסיקריה דריתפת
יוש טרית ארזות ובפ' י' בכלים המרכוף שלחמר פיר מרכב של
שלחמר והוא שחמר שיש להמרים כמו קוס מן ארץ ויש ששונן
המרכוף טהור ומפ' העץ ששכניבור ששודכין עליו החוט ומדכין
חתו עליו והמרכב שלחמר מעד' בית שלחמל מלשון לא תזמור
מירוס בפ' ידים וספדי המירוס בחול ט' בגמ דכמך סימני העץ
חמריש לקיש הדבה מקדחות יש שדחויין להשרף בספדי המינן
לא מרון פיר ספדי הכפרים בכורחם ומפרש בפ' כלתבי הקדש
פ' א' מין חיה ושמנו מירוס פ' א' התייעונן שלחכמת יונת שמש
בלשון מירוס מדמקדו בדפוחות בפ' מי שחחז וכו' בשילח
גווי דמהרמוז פ' עץ שלחמל שקורין מדמקדו שהוא קשה ודאו
כשילח כוליה אחריות מדמטה בד' ד' פרע יח ויפלא לקים
תדרמה ובפרע' מ' ותדרמה נפלה על אכרס דב חמר ג' תרדימור
הן ט' עד תדרמת מדמטחין דואה וחיין מקיץ כי כלל ישינים כי
תרדמת יהיה נפלה עליהם פיר בלשון לעז מודמירוטו כדל ידמו
כחם ובר' גמ דפ' השותפין באכמי שישא כוחלה ומדמרה מר

בן השותפין לה את המור וְ וְ לה את השוכך כי מגל קטן שבונין
 בנות מדנה בפס דוידו בשלח פר איתגלו שבעבן יחזאו
 על מרונה ובעד דפ השוכר את הפועל שרדיעהו לבני מריון
 מרן חרב וחנית ביד כל העם תרג חרבה ומורניתא וחניתו מפ
 מעיכה בפס דוידו בשלח נפקין בתריהון גש חלכניה בחורבניה
 מרן תרג תדהר ותאשור מורכין ואשכרעין מרס מרסנא
 כלום מרסו ברס מרסו מנחות בפ דויעהו לו נטלום ממי שהווא
 ממריס בו פיר דגון בוחש כדאמר שביחשין את השתית ברד
 גר דפ מו שחחזן ליה תומא יחידאה ונמרסיה במשוחא ומלחא
 בפ כ בשביעית ממרסין באורז בשביעית פיר ממחקין ומעורב
 ומערבבין מרעל בויק רב ברד קדושים תהיו קרץ כלילה
 ומלא מרעלה וטען על חמדה פיר כלום שמיחין על החמור
 ושמן יוסטא בלעז מרפסת בפ כיער משהתפין הנותן עירובו
 בבית שער אכסדרה ומרפסת פיר כגון חויר מסוככ ובו פתח פתח
 ובאותו החויר הסוככ קירות יש בתוכו בתים פתוחים בו ומכ
 ומעלות מעלות בעליות אין חומ ינתן לכל בית ד אמות בחצר חלה
 נותנין לפתח המרפסת ד אמות בלכר מרפט ברד גמ דפרק
 מעות חליעה מינעל המדות פיר דעו שמשורבב מן הדגל ונפיל
 מאט כמו אם יטעם כבודך את אשר אכל ואת אשר השותה מיכן
 ששפתותיהן שלוקינים מתרפסות ואינו יכול לקפוץ שפתותיו
 לטעים החך המאכל ומשורבבות ומתרופפות מרפק בפרק
 המעניע בפיו ובמרפקו בפ ה בעדכים ממלא את החכות יין ומ
 ומכניסה שר מרפיקו בפ ה באהילות במרפקו כדי שלא יפול
 עלכל אעילו יריו תרג על כל מרפקי ירוהו פיר שח ובלעז פמטיוח

מדין ב' המועד ויון ארמק כחותם המרעופין ב' המועד
את העפיה לא מכר את העבדים ולא את המרעופין פ' כ' ב' המועד
הכרים והכסות והסקין והמרעופין ב' י' באהילות מינעו
כחותם המרעופין פ' שקים גדולים שנותנים בהם הסחורות של
שלספיות מדין ב' אמר להם הממוסד וכפ' השוחט כגמרא
רובאחד קרע ומדין אחר שהיטק על ידו למד לו למדין מענה ולא
למדין פ' מיטת לפילים בשהיטק מינעו פ' סימנים שנשחרו
כדחמל בגל דבריהם ויורק הממדין כלגפו שלאדם על אחת כמה
וכמה פ' מדיקין דמו ומטלין כחו מלשון המהחיל במענה אמר לו
מדין ב' והשולם המענה ב' ד' בתמיד מדין את הדפשו ובהעושה
פ' י' באהילות שוחד החרט מלמטה ואמלמעה הגיפה ולא מ
מדין פ' שויר האומן הגפה סג' ד' להיות אבל לא השלים הסג'
הסגירה ב' מקוות או שהכעסן כדרכן ולא מדיקין פ' להגמל
מלחמון מדין כמה מדיקין בגל עלג עבירות כל הממדין
עצמו לעבירה פניעות והצורות ינעאות כו' שנחצרות פניעו
המדין בדע פ' המהבהב כמו מדין הרמחים ענון הדוד בפרק
שנים אוחזין בגל מינעו שטרי חנה חיקוס והידרכי והימדיק דביני
אלין בובחים ב' דם הטאת טענון מדיקת ושטיפה בעונן
בתרי' הטאת תש' רבות מדיקת ושטיפה בעונן דכרי רב' מדין
מדיקת במדיקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס וחכ' חומ' מדיקת
בחמין ושטיפה בעונן המורק סורו פי בע' סר מדין בחולן
חונעין פ' ט' במקוות ח' חסי מטהר בשליונידים ומטמא ...
בשלמדיקת פ' טיט שמעדין כו' דברים אחרים לחזקתן
כר' המדין בלע ובתמדיקו הנשים והוא שער שלימון ויש חומ'

טיב מתוקן למחשה כליהרם שריו בלבן ביצה לתקן בו כלים עז
 שצטדקו ואין תמים ממחיהן מדקה כפ העדל בגמ אמר
 ר' יהושע ממהוהו רפיה דהימיה בטהר ושתיה שכלת מדקה
 בד' גמ בכל מערביו וכדפדחת דפ' מי שזהו בשתי בתריה חמדה
 מדקה פיו מוזג במים פיר' זה שוקט אל שמריו ולא הורק מכל
 ואלכל פ' יין המרוק וינלו מרוקא כפ' זהב בגמ דסמך
 לחסומין קונן במורקא בע' גמ דפ' או הנהו מוריקא מיתות הפיער
 ענמו לבעל פסור זו היא עבודתו הדורק אכן למרקוליס זו היא
 עבודתו כפ' זר פ' ר' ישמעל אומ' שלושא חבנים זו כפ' זו בעד
 מרקוליס כפ' אלן מעיאות בגמ וחלו היב להכריו כאבני בית קליס
 מהו פיר' זה בות עב' זר שמה מרקוליס עבירותה רגמית אבנים ועו
 ועיקרה כי תניח כפ' גמ דבי ר' ישמעל אלן הן אבני בית מרקפה
 בד' ויץ רב פרט והוא ישקוט דידעה למשאל חזלה לגבי מערתה
 תדענא פתייה מרקפה ליה פיר' מקפת בפתח ורופקת ומכעכעה
 מדש בד' גמ דפ' לולב הגזול הוא כשורה דמטללתא עכדו בק
 תקנתא משום תקנת מריש כדתנן בהנזיקין פיר' ה' בגיטין וכפ'
 ו' בעדיות עלה מריש הגזול שנעמו בבירה שיתן את דמו וכד' גמ
 דפ' מרובה והרי מריש דאיכא שינוי השם דמיעקרה קרו ליה
 כשורה והשתא טללה ותנן על המריש הגזול שנעמו בבירה שנעטל
 דמח מעט תקנת השבים אמר' דסוף מריש שמו עליו דתניא עלות
 הבית אלל המלטופין והפזבים אלל ככר פיר' בע' מלטם כפ' ביבחים
 הקיש על המלכן ועל המריש וכפ' מיעין יעננה תלג' ושיפא מנ
 מדישא עט לה מי פניא אתו בע' מר שנייה דפניה פיר' מקום
 מתו מרתכא בדפואות דפ' מי שזהו והומרתה דפילין כפ' אחרון
 בגיטין ביב גמ' שלגט מרתיכא ובכריתת פיר' אכן שוקורין לה
 ליתרועו מרתק כד' רב פרט נג' מאת ייו מן השמים כמרתק

מן גבר תלג ידוע באבן חן באגדוק מרתוק ידוע בע משק

מן המדע ויהי ליה מרתוקא צלוי ביה

פליק פירק יט אחיל פירק כ

מש - בע גמ דפ וחלו מעלהין הימוש ההית ארתה דחורת
לחידך משה כדור רב בע פד לא יהי מושבם ממישה מיתחבר
חולה לעולם גססת בכל ברית הכנר פד בע בר משעב בפ העור
והדוטב בגמ המפשיט הכה במאי טסקינן דקה לשש פיוג פירוש
להקן כסה שלעור שוקורין בלש פלמיש טורו דערין לעידך אתו
כסה שלעור פלמיש טורו דערין לעידך אתו כסה טפחים ווא
פחות לה הוה הטיב משכר בהנדור פד כל ככלים כסה שלכיה
ומשכר שלהיה פי על החכמים תלג ותחזיין על מתכרה לפנו
והמרה לו עשה בשביל כדור דדים שינקת מהם לפי כך קדו ליה
אלה משגש חרתת דחימיה משה בע גמ דפ א בקירושין
תשו רכות כי באדר מת משה וכו נחל כול משה בפ ח במגלה
הין כיון כהן משוח בטמן המשה למרובה בגדים פיד סו גיור
שוקיה בבית ראשון היה משיח שהיה להן שמן המשה בית שני
שלא היה להן שמן היה מתמנה כהן גיור בלבישת ח בגדים שכל
זמן שהיה הדיוט היה משמש בו בגדים נעשה כהן גדול ומפודש
בגמ דהידיות משיח שעבר בג שאירע פסול לכהן גדול ונתמנה
אחר תחתיו אחר כך הוצו ראשון לעבדות והוא שמש בשואידע
פסול לכהן גדול נקרא משיח שעבר בסוטה בפ ח משיח מלחמה
בשעה שמדבר אלה העם בלשון קדש גמ חותם הלין סנהדרין
פנחס משיח מלחמה כלי הקדש גמ חותם אול סנהדרין פנחס אלו
ארון ולחות שבו בע גמ דפ בתל כהן גדול בגדים שכהן גדול מי
משמש כהן משוח מלחמה משמש בהן כו ושם מפודש תורת
כהן משיח ומרובה בגדים ומשיח שעבר ומשוח מלחמה משוח

כבישת משחח כחיצה צבר פיר בע בשר בפ אין מעמירין
האי משחח פולוקה דחרמא שדו למחי נוחוש ליה אמרשום
בשולי גנים נחכל כמות שהיה חי או משום גיעולי גנים נותן
טעם למגש הוא ומותר הי משום פירובי מיסרח סריח ירוש ברה
פר דבכורות לך נתתיו למשחח לגדולה למושחח לסוכה למשחח
להדלקה משח בפ מי שהוציאו שחין המשווחות ממעין
את המדות בגמ המקכל טודה מחברו לירעה אמר ליה ר יהודה
לרב תדה משיחה פיר מורד החרץ לחלקה משח בפ לולב
הגדול ר מאיר אומי אמר במשיחה בהעגע פיר כח בכלים בחוט
ובמשיחה פיר כמה טומאין כימן שפצעו בשמן וכרכו במשיחה
בפ שנים או חוין בגמ יד ושבע וזה ישבע מהי שנה מדרב חס
חסדא דהמ לחסדא ברי גמ דפ הזורק גט בידה ומשיחה בידו פיר
יתר משח בפ כלאים משיחות שלאחר גמין פיר לשונות
שלאחר גמין משחן בכל כלי פיר יד בכלים משחן שיש בהן בית קיבול
שמן טמאה בפ אין עדין אין משחידין את הסכין בפ א בע ד בגמ
בכל מקום אין משחידין להן את הסכין פיר אין מחרדין טפ האבן
שנחרדין בה נקרה משחח משחח עמים דמשחח פירוש
בע שחן משוט ברי גמ דפ המוכר את הספינה כלהמה
המטהגין אותה אמר הכה חלו המשומות חלונם מבשן עשו
משוטין משטויין משטה בפ הגזיל ומחכיל בגמ והם חמר
לז ובפ מינות חלינה טול דיע והעבירי אין לז חלה שכרו חמר
ליה משטה חני כך ברי פיר הזורק גט בגמ וכו לעטין מהו דהימח
מעי אמר ליה משטה חני כך בפ גמ דפ גט פשוט אדם משטה בש
בשעת מיתה חלה משטה בפ טהרות המשטח שלאחר מה פיר
מקום מוכן לשטוח הענבים נקרה משטוח כדכ וישטחו להם שטוח

בילמדי ויהי כיום כלות משה ממלא את הכלכלה וחתם סך ממ
ממלא את הכל וחד כך ממלא משטוחו לפי הענין כדגדג
משך במכילתא משכו וקחו לכם משכו מי שיש לו וקחו מי
שואין לו כל עד ריעחק אומ בא הכת ללמדך על בהמה דקה ש
שתה נקנית במשיכה בפ היהב בגמ דסמך ההונחה כדרך שתקע
משיכה במוכרין כך תיקט משיכה בלקוחות פיר שלחחר שמשך
הקוסה אינו יכול לחזור המוכר לחחר שמשך הוא וכשנתן המעות
ולא משך הפירות כשיש מהמוכר חוזר כך לוקח בסגמ דפ הויעוהו
ובפ הויעוהו חזיה הוא מקומו בגמ דסמך העולה תנא דבי ר ישא
ושמעל בר עומע בר יוחאי זה וזה יסוד דרומי ומשניה גברי לגי
לגברא בסגמ דפ פדת הטאת חלה מנוחה וחלה טלה תנא דבי ישא
ר ישמעל דו וזו עולה ודבי שמעל בן יוחאי אומ דו וזו ירוע ומשניה
גברא לגברא בסגמ דפ ה בשבועות ברדגמ דזבחים קרבנות ענין
סכין מושכתן להיות ט טרם ימשכו לסכין אין לומר חזיה תמיד
ואחיה מוסף אלא תלוין ועומדין בתנאי לר בבית דין מתנה עליהן
שכך התנה עליהן לב בית דין מתנה עליהן שכך התנה עליהן לב
בית דין א ע פ גומד עליהן כי הם תמידין אם ידעו להקדיכו לשם
זבח אחר דשחין לפי שבזמן שמשך זה הסכין שולתמיד הדי הוא
תמיד ובזמן שנמשך זה לסכין שלמוסק הדי הוא מוסף זה סיוע
לר יזה שחם לא הינרכו להן נפרדים המימין שולח משכתו סכין ונ
לעולם ברז גמ דפ העדל משוך עדיך שימול פיר מעוך במקום
חתיכת העדלה ונמשך הבשר ונראה כערל בפ הגדיל נמאכיל בגמ
אין פורסין מעין לגדל גוי שחסוד שנ אחרי נמכר גהולה תהיה לו שולח
ימשכנו וינעא פיר שולח ימשוך עבד עבדו וינעא מביתו פולגי בכח
משכוכית מאו משכוכית הכי תדגמו כרכושתה ר יעקב אמר עולה

ינוע ושומוט בגדים מבני אדם וכוונת משמע בעגמזעדי
 הועיחו לו ובכח אל מעינות בגמזע השמילי וכדו גמזעו להו
 הנשרפים משמעות דודשין איכא ביניהו פידו יטמעו לרדו
 חתו וחתהו וזה חתה מהו הינו חמותו להפיקו זה חמותו דהינה
 בשודימה בסגמזדפ ידעיה הטומאה משמעות דודשין איכא
 ביניהו פי זה חומך חומ הפסוק וזה חומך פי זה הפסוק בפסוק
 הכפודים בגמזע והואילן עינה הכתוב במשמעו ועיני חכ בעינוריה
 ובגמזעיה מכיה את מנחה בגמזע כדי שיראה וכו עפר הוא והלה
 אפר הוא הכת במשמעו וכול בפסוק בקלמו בגמזע קשר לטון כול
 הפדשה כלה משמע מוציאה מיד משמע ומשמע ממילה
 משמש בפסוק מוציאה יין בגמזע זכוכית חסוד למשמעו בעדור
 בעזבת פד משמוש להחליק מקום חרוד שולח יכרט בעדור טון
 שנמינה בא לידו כתישה חולידו טחינה בפסוק חכית סכין ומהמשון
 בבני מעים בפסוק חמר לו חכית חלכ בגמזע חלועוד חומ יכול חפלו
 משנה הל להורות פי למק נקראת משנה בעוכיל שהיא שמה
 להורה שהורה כושמעו כל יש בהר סיני היה הורה שככתב וו
 ומשה רבט שומע המונה מפי הגבורה פעם שנייה והיא תורה ש
 שבעה ונתכרר הדבר שהיה שנייה לראשונה כמזכיר שנו וישע
 פיה הוא לשון שיעון כמזכיר ושננתה לזכר וכלשון רבותי שמה פה
 כלומר קרה פדק אחר משניהם בפסוק מוציאה תפילין בגמזע
 שדשין דמו במשונותה הקדסלקו לעלהו חסודי פיד שהם יעאו
 מן החילן שדשין הדבה שהו מושלכין עלההדן כנשר זו עלגמ
 חמה שעולה למעלה מגזע הוא כחיל ונאסח למטה מגזע מותר
 יש שגורדין דמו כדו ויש שגורדין דמו כדו בגמזע דוד העני
 העניות החיל ההדריה משופתה לחומ המעגל בפסוק המקבל בגמזע
 דסמך המקבל שדה מהכרו לשניסיו והו מפסקה משונותה חור
 רכ

קרוב דרדקו פיר מקום גבוה מפסיק בין שתי שורות בגמ איהו
 אחת שונות מקום שהם עולה ביעפו וכו' אומ' כמין גמא ויש
 אחת כמין איהו סדק משפוד כולה בוישה כדר פיר צע מקהו
 מופעה כרי גמ דפ שבויעת הדינו כל עבירות שכתורה נפרעין
 ממנו וממשפחתו כל עד אין לך משפחה שיש בה לוסטוס שאין
 כולה לוסטים כל משפחת בית נבלטה היתה בידו והיתה מתיח
 מה מתיחסת משלה כן חיבוש פנים פסקו להן עשו מאות
 ככרי יהב שלא להועיחן חוץ כול פיהו ירוש' משפח' בפרק ג'
 בשביעית שלעשר עשר משפלות בהמרפק פד יט בכלים מעופ
 משפלות שנפחתה ד' מטמא וחכ' מטהרין ובגמ תריסין פד כד ג'
 משפלות הן שלזבל טמיהה מדרס כול כיש מביחין פרה באהלות
 חלו חולטין וחול' ולא מיכמים מסכת פדוסה וחבלי מטה והמשפ
 והמשפלות כוין רב דהתהיה פדעראש אמר דה דמיפורין
 תלויות יד שלעפר מה שודעטיש חו' מו יכול לסיכה חבל הפיקח
 אומ' לא אחר עברה חף חני ב' משפלות היום וכל אחר עד שאני
 פי קומות שמועיהין בהן זבלים ובלג' ישמעל נקרה למשפח'
 משק ב' פד המדיד בגמ כל המומין דיעה גבי כהנים אפשר ל
 לעברה במקוה דהמרה ומורח ומשקין ב' פד כיעד מצרכין בגמ
 והוא דאמ' על המגמדות כולן מצרכין עליהן צורה עעי בשמים
 חוץ ממישך שמן היה הוחמכו כין עליה כו' ח' מיני בשמים
 מושק מושקטו בלעי פ' א מושק משקלת כ' החרוב והש
 והשקמה כנע' המשקולות כ' כ' כלים הוט המשקולות יתמרה
 כעוהר תרג' מסר לה במשקולתה פיר חוט המשקולות חוט הוא וכו'
 ובראשו אבר שהיה עופרת והוא ביד הבנאן שבו שוקלין הכותל
 שלה יביאו עקים דכ' ואת משקולת בית אחאב משקד כ' אין
 מלאדין בגמ מהרפהין ואילא נתי משקדי חלוקה ונחת פירוש

עמד דעין שהיו נכדקין ונפרדעין עת מהן אשר בעצמם
הדועה לעשות שיהיו אשר אשר מכל מין בעל דקדוקין בגמרה
דעמך כלה עושה מעשה דב דע ליה לענתא דבי רב אשר פירוש
ערוצת ערוצות ויש הוה ממשרת ענבים כלומר מהדיק מים

סליק פירק כ אחיל פירק כ

מת אמרו הינשו למתירקא שוקול כבר פי בע יוחנן
מת בע ד מיתות בגמרה עלה זכר בקדשו לה מעוכחת כי מעת
מעוכחת לה במשמש כל גמ דפ הכה על יבמות עוככת דרע וי
דאשת חוש פרט למשמש הניחה למחן דהא משמשות בעיות
פטור חלה למחן דהא היבמתי איכא למימר חלה פרט למשמש
מתה פי גיר בלא קדשי נקרה מת וכול מפורש בע גמ דפ ידיעות
הטומאה נעץ מפורש בקדקע ער שימח הגיר בע חל נערות
בגמ הכה על בתו לפי שמינינו למומתיס ביד שמים שנותנין ממון
ומהכפר להן שנ וגם בעליו יומת אם כופר יושע עליו יכולה פידי
חורס כח חל חורס אשר יחורס לה יפרה חין לו חילה מיתות המודות
שלה נתנה שגגתו לכפרה מפטור מעלות חלה סגילה מיתות קלות
היכה דהרג דרך ירירה דניהנה שגגתה לכפרה דחייב גלות ועלות
מכפרת עליו ומפורש בע חלון העליון בע גמ דפ משוח המלחמה
מה תופש דאמות לטומאה בע גמ דפ א ברז השנה מאי טיבותה
אמ פולה משום ירקה רב אחא בר היננה אמר משום מיתה פי
דקיכא דאחילע יום הכפורים בעשו בשבת או בא בשבת אם ישאר
המת שני ימים וסריח אבל ירקה איפשר בחמימי פיך א פג
דחיימין ירקה איפשר למיכל מניה ויש חזק למשקלנה ולבשולנה
ולמשקלנה בחמימי דחכיל להון במועתי יום הכפורים בעממו
שיקברוהו גוים במעילה בגמ דפ קדשי מזבח מיתה כפרה וחייגמל
הין מייעטתין פיך הלשחע דית מפרה מיתה וחייגמל חזין

מִיָּדָיו לְטוֹמָאָה בְּסִגְמָה דֵּף וְאֵלּוּ מִגְלַחִין לְמָה נִסְמָכָה פֶּדֶשׁ
מִיָּתָה מִדִּים לְפֶדֶשׁ מִדָּה וְכוּלָּה לְמָה נִסְמָכָה פֶּדֶשׁ מִיָּתָה אֶהְרֹן לְשִׁיבֹר
לְחֻזֹּת וְכוּלָּה בְּיוֹק רַב אַחֲרֵי מוֹת בְּסִמֶּךְ פֶּדֶשׁ אֵי יוֹ אֲדוּרָה לְמָה נִסְמָכָה ט
פֶּדֶשׁ מִדִּים וְאַחֲרֵי מִדָּה פֶּדֶשׁ כּוֹל בִּילְמָד אֵת חֻקַּת הַתּוֹרָה מִה דָּהָה
לְסִמֶּךְ פֶּדֶשׁ מִדָּה אֲדוּמָה וְלִפְדֶּשׁ מִיָּתָה מִדִּים פֶּדֶשׁ מִדָּה הִיָּתָה בִּשְׁנָה
הַשְּׁנִית וּמִיָּתָה מִדִּים הִיָּתָה בְּסוֹף אַרְבַּעִים שָׁנָה וְכוּלָּה בְּיוֹק רַב בְּעוֹ
לְמָה נִסְמָכָה פֶּדֶשׁ בְּגִי כְּהֵם לְפֶדֶשׁ קוֹדֶשֶׁת וְכוּלָּה יוֹשֵׁעַ בְּעַ לְמָה
מִתִּיבָתָה בְּגִירָה יִהְיוּ גִדְרֹן בְּרִי גַם דְּגִטָּן כָּל חֲנֻמָּה בְּהוּ מִדְּרָשׁוֹת
מִתָּה הַמָּה מִיֵּד פֶּלֶשֶׁתִּים בְּכֻלִּית דָּד אֲלִיעִזֵּר פֶּדֶשׁ לֹן מִחֻז בְּהַסִּיף
פֶּדֶשׁ יֶגְ בְּכִלִּים אֵם הַתְּקִינָה לְמִיָּתָה טַמָּה שְׁלֵמִיתוֹחַ כִּין כָּךְ וְכִין כָּךְ
טַמָּה הַתְּקִינָה לֵנֵר וְלְמִיָּתָה טַמָּה בְּרִי עִוְלָה לֵא עִזֵּר בֶּן יְהוֹדָה
אִישׁ בְּדוֹתָה בְּמַחֲטָה שְׁלֵמִיתוֹ בְּעַ הַחֹלֶץ בְּגִמָּה אֶחָד בְּתוֹלֹת הַתְּקִינָה
לֵנֵר אֲלִמִּיתוֹחַ טוֹמָה וְיֵשׁ סֶפֶר שִׁכְתָּהוּ מִיָּתָה וְיֵשׁ מִיָּתוֹחַ וְיֵשׁ מִיָּתָה
וְהַעֲיָקֵר מִן וְיִמְתָּחַם כְּהֵל לְשִׁכְתָּה וְכָךְ מִנְהַג הַחֹרֶגִים יֵשׁ לְהַם עֵץ אֲדִין
בְּרוּחַ הַיִּרְיָעָה וְכִקְעוֹתָיו שְׁנֵי מַחֲטִים שְׁבוּדִים וְנוֹעֲעִים בְּרוּחַ הַיִּרְיָעָה
הַיִּרְיָעָה מִיָּתָה וּמִיָּתָה כְּרִי לְמִשְׁכָּה וְלִנְתָּה וּמִכְלֵי אֲדוּגִים הֵם מִתָּה
בְּעַ בְּכִלִּים הַמִּוֹתָה וְיִמְתָּחַם מִחֵלּוֹ לְאַחַד כְּמוֹ וְיִמְתָּחַם כְּהֵל לְשִׁכְתָּה
מִתָּה בְּעַ כִּיעֵר מִכְרָכִין בְּגִמָּה חוּץ מִן הַיִּין וְכַע מִקּוֹם שְׁטַחָה הַעֵמָת
מִתָּה לֵד עֲדִלָה אֲסִירֵי הוֹאִיל וְנִעֲשׂוּ שׁוֹמֵר לְפִירֵי פִיד קִלְיָה כְּפִמֹּת
שֶׁהָן שׁוֹמְרִין לְכַפֻּמֹּת שֶׁהָן כּוֹפְרֵי וְכַשְׁיוֹנִיאוֹת כְּפִנִיּוֹת וְנִעֲשִׂין תְּמִידִים
כְּפִלִּי הַעֵמָת מִתָּה לְהַם מִתָּה עַד כִּיעֵר גַּמֵּר תְּמִידִים בְּסִגְמָה דֵּף הַמִּדִּין
כֹּל לְמִלְכָּה וּמִתָּה לְעֲדִלָה כּוֹמֶקָה מִתִּי מִיָּתָה קוֹדֶשׁ אֵת שִׁמְעַ
בְּעֲדִין פִּיד לֵד מִעֲלִיָּה לֵד הַם הַרְחָשׁוֹן אִינוּ עוֹקֵד וְהוּא כְּמוֹ מִתִּי
אֲכִיל וְאַדָּה פֶּנִי אֲחֵל מִתִּי אֲעֲשֶׂה גַם אֲכִיל לְבִיתִי וְיֵשׁ שְׁשׁוֹנִין מִחֻז
וְהַ תּוֹסֶפֶת כְּמוֹהָ בְּאֲדוּעַ וְהוּא דְרוֹעַ וְהַרְגַּם מִתִּי אִימָתִי וְהַשׁוֹנֵד
מִחֻזֹּת אִינוּ מְשׁוֹכָה שְׁהוּא כְּמוֹ וְכַמֵּתִים מִתָּה וְאַחַן מִסְכִּית

תרג ירוש' ואכן דמתנה מתכלתה כדי גמ דפ' דמויעית מן נשכח
מהכילה חמתי תכילה רדה פי' מאחר עותהליך הלפתן מהחכר
פיר' אחר כולם פ' א שפירש רביע' דהוי גזון דל' כי שוד כלו מכוון
וכך מנהג בצ' אדם כשמתחילין לעשות המלאכה חמתי תכלה ח'
המלאכה מהי שיהיו נוחין וכול' פיר' לשון רפיון ויש אומ' להלח' כו'
פיר' שומתינו דמכשירין שיתלחלו כמי המטר וכן פיר' שומתינו
דהשודל שיתלחלו המתבחר' חל' יסדיות וכן פיר' דה' דגרי ברך
גמ דפ' לא יחפיד ממונה קשי' לכותל וכן דה' דגרי בצ' חל' עזרין
בגמ כישר מפרדישין כו' דה' בר דרעה דה' ממונה מתן בצ' השוחט
או ששחט את אחד מהן והמתין לה עד שמתה בצ' מי שמתו בגמ
קברו את המת הינו דאמר אימ' מתן מתן ארבע מאה יוזי שון
פי' המתין והין ממדד מרויח ד' מאה יוזי בצ' גמ דהוריות מתן
ומסיק בתי ירוש' ויקריב משה את משפטן מתן וזריו הך יד היום
שקיוניהו מינחט דה' תרג ברס דה' יומא דהיינו מתינחן השלכ' חז'
חיונה וליהוה היכה את היוכ' בדברים תרג וליהוה מתן מתן בצ'
חל' טר' בגמ חמותניהו שדי להו פיר' משלשלין חותן עד מותניהו
ומורדין חותן מעט מעט שלא יסבדו כדי שיזכילו לרוץ חיורו
דחיותי מתן כד פיר' בע' חיור מתן כדי גמ דפ' במה בהמה במתה
בעלמה סג' לה בצ' ככל מערכין בגמ נתט' לו בהל' אי דהיכה מתנה
ובוותה לכה ומתנה נכד פיר' בע' לכה בצ' גמ דפ' המקביל מן דאמר
מתנה דכתנה אחרון בצ' המוכר את הספינה בגמ המוכר פירור
הנה נמי במתנה קימא ובע' הפ' קנה ומתנה שולח ג' טפחים
מתן כדי גמ דפ' הנודר מן הדיק לא תותב הכרעך עד דמפרשת
לי ומהי דכת' ומתנה נחליל בצ' ה' דה' בגמ כינר משך האומר לחברו
מתנה סני לחזור בו והפילו מתנה מועטת אב' חזר בו חז' לו עליו
אלה תרעומת מתנה בצ' בסוטה וחילו הסורות אינה יולדת

ואינה משוכחת חילה מהאוננת והולכת בפי נוטלה המטותה בפי
 אדוסה בגמ אשת כהן אמרר הונה במהניתה פיר מהחלשה מתבס
 מתכחשת מדלדלה והולכת במהניתה דרך איברים פי שהתחיל
 ממנה איננו לימוד מעט מעט בפי החובל בהמה התוקע אמדוהו
 והיה מתנה והולך מתנות בפי דם חטאת בגמ אחר שביטול
 רב ששת כי בעינה מניה פשוט לו מהניתה כי משכחא נמי מת
 מתני דפרכה מהנ ומתניתה היי מתק בפי בשביעית ויהי
 אול משיכש המתוק פיר שיכש המכושל ידוע משיכש המתוק
 כקוצה פיר דמיל אחינו זל כמו פקועות שרה מתוקה שנת העובר
 בילמך ברז כי השא מתוקה מרגלה לשון להוכה בפי דרכיו ידמיהו
 וכמגלה אינה מתקנה בפי ויהי כיוס כלות מהו מתלקחות
 אמר ר' יוחנן מיתק מיתקנה ולעשות עוליותיה מתאדה ברז
 דהגיה הוה בקיטנא מתאדה ושגרה ומחדיה הנדה פיר אוד מתא
 מתא ברז דפי מי שאחזו ונתי הורה פונינא עליהו פיר
 מהדין ברז רב מרש נא ויכחו שני המלאכים לאחר שנטל
 הגמוניה מן המלך עד שלא הגיע למיתודון שלו מהלך כפנן כיון
 שיהגע למיתודון וכן

נשלב עירך יג אחיל עירך יד

נא מאי נא אכרנים בע אכרנים נא לא בפי מומין לו דוח
 קערות באה גמ מאי ניהו נחלא פיר רוח שטות ידור נחלא בפרק
 ידור נחלו שרי עוין נחלא אשור לא משיכה תרגום ידוע דלת
 סליק בנהרא כנחלא שיעור דניר נחמן בגמ דפי הבית הכוונת
 נחמן כפוף נחמן פשוט פיר תלמיד עניו ושהיט עניו
 סליק פירק א אחיל פירק ב

נב בפ חלוק בגמ מתבן וכן אהה חומ בניב שולתבן פיראבן
שלמעדיבה כמ חליות שבין שני תהומין שבה דין ניבזה ודין
מתבן שתי הינידות אחר הוא נב ינמה בלו יעשה קמח
והרג נב לא יעביר פירי בלועשון תרג לא יעבדון בפ בלה עלמים
ר יתסי חומ אף לא ידקות ביומי הגשמים מפני שהנביה נשדיר
והיה להן זבל וכל פרג במעילה מועלין בעושים ואין מועלין לא
בשפוי ולא בנביה פיר פוח נב בפ אלו טרו בגמ ואחל כשירות
והני מלי דהתכול ניביה פיר הגידים נב בפגמרפ העור והחוטב
כוליה וניב שפחים איכא ביניהו פיר אין עושין חליפין א פ פ שאין
הבהמה מהה ממט ואם חוץ הכליות וגמם פי הבהימה כרגס מינה
בהמה שפיה גמם וכן נטלו הכליות בשדה נב בפ במה אטה
בגמ ולא בחלה וכפגמרפ מדוכה שוקילו ניביה ועוקילו טופריה
בפ כינר הדגל בגמ הכלב הפקיה לניביה וסדטיה פיר בגו דאפקיה
לניביה עיינ הכלב שהן ניבין גדולים יונמין מפיו לחיץ והנה בחן
חל הכניס ידו לתוך פיו ומחלקות לביא תרגומביהי כבר אריון בפ
אלו טרו בגמ סימני בהמה גמל ניב דחית ליה בבלי רב פרע עז ויהי
חיש מעליה אמר לון אתון מסתכלין מה דעליה ואנא מסתכל
מה בניביה ניבא בפס דנחמ וכתמגלת חיה מה העורך כמה
נביאיה היעירות כנפ אחר בשחרית ואחר בין העדכים שג בין
כל נביאיו כלחודה נביאיו כה בפ חילוחו העתקין ונביא אחר יושב
בבית חליה אמעיה כהן גדול נבא תה שמע מנכא חיה כבר
פיר בפ אנכא וכפ יניבא נכוב בפ השותפין בגמ ולא אחד
השדה כל הרגיל ביין חפלו לבו אטום ככתולה מתקחהו ושני
והידוש יניב כחולות וכל נכוב לוחות ומתרגמ חליל לוחין
נב בפ בגמ שאכל כולה נכאגא רבכתה היא פיר הקוה
מה דורה רכסא ער ששותין כל המסוכין אחר הכרנה ורגילין

העם מחזור כל כוס ברכה ויש מי שאמר נטילו דמעטרו
סחן נקראין נבגה דנרבחת נבג בפה חליל בגמ' הלויס וקח
קאחזינה דאיכרו פורגא קח נבג מיא פיר מפכים המים ועו
וטולין פיר הלו הון הנשרפין בגמ' הבועל אחמית קנאין פוגעין
בו קבדק ודור נבג פיר יונאק להרץ נבג בדגמ' דפ' כייע
עולין מיתני נבגה בדשתיה דלית ביה קטרוי פיר נמר חטר
נבג כך כלבא כנר פיר כע גר נבג מה נבג חי כנר פיר כע
טבלה נבט בפ' גתעניות הא"י מורבא מורכבן דמו לפ
לפדעידא דהותי קלא מיון דנבט נבט פיר כע פרעוד בפ' הלו
מגלחין בגמ' ואלו כותבין ולא אמרין אלא דלא הדר נביט כלומר
דלא ימנא נבט ערב וכל נשיאוי קדר תרג ערב וכל ברביון
קדר נבט נבט בחלק בגמ' שלשה מלכים בזנבט שניבט
ולא ראה דאחש שיעא מאמרו הוא סבר דהיה מליך ולא
היה ירבעם די נפק מעה פיר עניבט בחלום ולא ראה מה שהיה
סבור תאנא הוא מינה הוא נבט הוא שבע בז ככדי נבוכדנא
בכדי דכ מרש מן פרה אדם לקדר ולממלכות חניד אשר הכד
נבוכדנא נבוכד נת שעינרן במדבר והרגן ובויק' ד' אל תטע פרע
דסמך אשורו משכיל אל דל נבוכדנינר את ונבוכד עומך את וכלב
שוין כאחד ההוא גברא נבגה ככלבא נבגה בקולתא נער כינוערה
נבל בפ' כ' בערכין בנבל ונער פיר נבל ונער שמשמרין בוויש
מפרש נבלהיט עין כמן נפה עגל ופירש עליה מיכן ומיכן כרב
שולכש התמיד כדתנן במסכת תמיד מעין לנבלים הינו הכרם
בני מעין לכנורת הינו הדקין בפ' טו בבלים נבליו השורה נבליו כע
לוי פיר נבל פ' נבל שלשדים ושורות נבליו בני לוי שהיו מזמריין
בהן נבל בפ' כיסא מכרכין ועל הנבלות גמ' מהו נבלות ר'
לעזא ור' זורה חד אמר בושלו כומרה ככר פיר כע כמר וחד אמר

תמיד דייקה פיר הנושר מן הרוח ולא אלקטורו כדכ נצח
עלה מגפן וננוב מהחיה נכל בפ משילין בגד האשה שהלכה
שטלה בכבוד הלוקה בהמה בגמ' אוליכר חומה דהמדרב
חסרה בפ' במנחות בגמ' שח' מנחות נכלה בטלה בשחוטא
לפי שאזי הפשר לשחוטא שתעשה נכלה פיר חתיכת כשר
שניתערה בחתיכת בשר שחוטא בטלה טומאת נכלה מן ה
החתיכות כולן ואינה מטמאה בנגע הפל' אחת מהן כי לעולם
לא יתכן להיות השוחטה כנבילה לטמא במגע ובמשה ושחטה
אינה בטילה כנבילה לפי שאזי הפשר לנבילה שתיעשה שחטה
מאי היא דלפי מהרהר פרח לה טומאתה ומפורש בעב זרק
בפ' השוכר בגמ' מעשה בביתוס כו' ותטא לאהכלו כל נכלה נכלה
הדאזיך לג' טמא נכלה ושחינה דחיה לג' אינה קדוה נכלה
ואינה מטמא כנבילה ומו' שחטה חינו חייב עליו מלקות בעין
ערב פס בגמ' לא ימחתו שדה דעניות נכיל שמה פיר מי שמו
שחטביל ומדליל בפת ומשליך בעידודין לארץ ונדרסין בדגלי
בני אדם משחרר עליו שר שלטנות ומי שמעקר אותם ויג
וינעם ישתרר עליו שר שלטנות כמפורש ברי' גמ' דפרק
מלהבשר הרוה גדיה דהוה מהדר בדריה שדה דעניות וכול
בברי' דב' פד' פכ' וכירוע בפ' מיצת חליטה אם נכלת בהתנשה ממ
גרם לך להתנבל בדברי תורה על ידי שנשאה עינך בהן ובפ' מי
זיקו כהיום יום ניבול נילוס היה והלכו הכל לדחות פיר כינה נבר
ברי' גמ' דפ' כישר הדגל חזיר שהיה נכר באשפה וכרמנה חזיר
תרג' יסבריה נבר בר' גמ' דפ' כמה מדליקין כלי מילת נכרה
בר' קורא פיר דקל ברי' עקף שח' יש לו הדיות סביב בין הדיות ולא
לחיות יש לו סביב כמו בג' עבה ודומה לאדג וקדוב לשתי ד
ועירב ועושין מיהן מוסדות לשורים למעלה מהן כל נכמה

שקדוב לבו שלדקל מהעלה יורה מהבדן עד שמגיע לקורה
כדאמ' קורה ל' יהוד' חמ' ונכרה היה קליפתו שלקורה וכדוך עליה
והעליונים שבהן רכים הם כקורה מטום הכי קורה ליה כקורה י
ודומיה דיליה כלי מילה פיר' זה בתשובות בע' גמ' דפ' אמר עקימה
ומכין ומשהכחה בדוקולא דחד נכרה בפ' כי עד מעבדין בגמ' אין
מודרין מאי נרגילה אמר עקימה דקלא דחד נכרה יש מפרשין דגל'ן
שחין לו חלה ענק אחד בפ' לו טדיפות בגמ' נכרה חישין פיר'
ר' חננאל זל' עיקר הדקל נכריה ס' נכרה כבר פיר' בע' הפ' נכרש
בס' אמ' להן הממונה הילני חמו עשהה נכרשה שלחב על פתחו
שלהיכל פיר' נר' כדמתיב אחפש את ירוש' במדות אפקד בלושין
ויכלשון ית ירוש' כמ' דבלשין כנכרשהה דישו מפרש מעורר שיה
שליחב כדכ' לקביל נכרשהה

סליק פירק ב' אחיל פירקג

גב' בפ' חומר בקדש מתיר ומכוביל ומגביב בפ' הולך מיניחות
בגמ' רשמי' אמ' דמי ידיה ונגיב אגלימא דחכריה פיר' מייבשוהנה
חרבו הרגוהא נצוק מיה נגן בד' גמ' דפ' החומר לחבירו בית
חד עפר אע' מוכר ילך ובפ' החומר לחבירו ענה וקדש לי בגמ' על
מט' ובגמ' דפ' אין מקדשין הנהו נגמ' דאמר מיקדו פיר' מקום ז'
אשכוחין מלשון שוררין חגן הסהר וישים באגטות כלמים כמ'
כמשמען בע' גמ' דפ' הכונס יצאן לדיד' אבל מוגטמים לה מפסקי
הנהו נגמ' דחד מקדרי נג' בפ' השותפין בגמ' כמה יקח בעיר
שאלו את שלמה איזהו בין העולם הזה אמר להן כל שכנגד
זקנו כבוד כיהא דיוסף בריה דר' יהושע חלש ואינגד פיר' נראה
כאלו פרחו נשמתו חזרה ואמר לחביו רחמי עליונים למטה
בעלי העושר והשדדה שהן עליונים מושפלים למטה והעוֹפ'
והשפילים רחמי טוב עליונים עליהן אמר לו חביו מה שראית

הוא הכרוד כי שם העיקר והגחונים מירשו קבלה בידם עולם הפך
רחיתי רחוק שמוי דהוה יתיב קמיה ד יהודה תלמידה משוכה
דמיחה בו ויהי הוטם אינו מיפקת דל במעורש בל במיחה
הרועי לך כסר פיר בעהדג נגד כל מקום שנהג בלד גמור
שמתיק חמר ליה נגריה מר נגרי חמר ליה רעדיפה מניה עכדי
ליה כלום השמחה עדיפה מן המלקות רבמעבא מימנו הנגד
דבר בירב מתקבצין חיל הדב ואין מלקין עד שיסמיכו בהכו
בהכחתו ולא מימנו השמחה למה שלא תהיה השמחה חלה על
דבר המור וכדבר המור אין חולקין כבוד לדב לפי כך השמחה עדיפה
אין דאמ נגריה כולל חל ליה לטבה טבה ליה עכדי ליה כי המלקות
קלה היא מן השמחה כל הויניחו לו מחו ד יהודה במעדינה פיר
ד חננל עז על כח שמעלה ידו ומורידה וכל הכאק במקום אחר
הוא ואני קבלתי מר משה הדרשן דגל מעיר נדבונה כך ואקש
ואקשיטן ולא מימנו דמיב חנין למעלה וחנין למטה והתנן היה
ממנו מדם הער אחת למעלה וטבע למטה ושניטן כמעליף ומח
כמעליף מחו ד יהוה דמעדינה וכן הם ל למטה שדחש הרעועה
כתחלה למטה ואחר כך למעלה כך יה טבע הזאות עולמטה מזה
ממטה ועולה למעלה ואחת למעלה מזה למעלה למטה וכול
במקום אחר הן בלד גמ דפהחאה חלמח כושא קשח מנגד פירוש
ממלקות כל יותר שובר לכו כל חלו נעדיות בגמ הכא על אחותו
ממחי דמיתה המורה דלמח מלקות המורה דחמ מר חלמח
נגדוה לחנניה מישל ועיריה פלהו ליעלמח ביכמות כל רכנ גמל
וכדי קידושין מין מנגד מח דמקדיש בשוקא ומין דמקדיש
בביאה וכול נגד כל שנגח את הפדה בגמ דסמך כימהו הדאשין
כד דגז רעיה על עניה עכיר נגדח סמיתה פיר משל הוא לפען
פדנע לפיהדור כלל מסמח את המנהיג לה טענת העין אחרין

וגם אל שפטיהם תרג וחק מנגידיו נגר שוא ענין הלכל
 שפטים תרג על נגידין על יוכל ישלח שורטיו על נגידין ישלח
 שורטיו נגר כפ מרובה כגמ מדה תשלומי ד וק יכול ישלם
 תחתיו נגידים איחלש ואינגד כפ השותפין פיר עמן ויצע ואחק
 תרג והיה נגיד והיה כניש פ א שוורים כחושים שואן עליהן חילה
 עימות ונגידים נגר באבות נגר שמה חבר שומא כול נגר שומא
 חבר שמה כפ גמ דפ אחזק נשך והיה מחוסר עיולי לכו דפא מירש
 ומנגר פיר ענין משיכה וגור העיקר כמוגור אכיק מהיינאה נגה
 כד גמ דפסחים ד אמנה פיר כני לילה הוא עוקרין לסומה כג
 נהודא והעיקר נגה ולא יגה שכיב אשו נגה כד גמ דפ אמר להם
 הממונה איקרי נגה ליה פיר הדבה נתהחר לעשות התמיד כשהעב
 ין נחין למלחכה ופ לשכור פועליון קא אמדו דהיט קודם היום כפרק
 סדר העניות האלו נגר עד דמיתו להו ריפתא פיר נתהחר להביא להם
 מתלעת המאכל נגה קיהו כפ המוכר את הבית כגמ המוכר את
 הפיר דה דנגה קיהו לגיו פיר דה דמלינחן בבית הכר נמכרין בסתם
 עם בית הכר עד שיפדש כלומר בית שער שלהן פהו לעיר הינו
 לגיו נגה ומחיי הים תרג ומנחות ימא דחדישו אלו חוים תרג חנינו
 למימדי נגיון כט כעכ יד כפ חין מעמידין כגמ השולחות השקיה
 נגוטא דחלה פיר כוס עולחמן ומית נגום כפ גיוס טהור שגס
 מן החול פיר כמ לוועס דחין לה לפילה נגיס ככר פיר כע לע
 נגסטר כפ כלהיד כגמ בית שמי אומ ולא אמדן חלה דלה שקל
 כגנסטר כפ נהלו מגלחין כגמ הנזיר אמר כגמ כטר אסוד פיר
 צאון ודקיט כמספדים יוג ונגוסטר מלקוט ידוע הוא ועידתו
 חתיכת כדזל אדט כהדכע חמיט חניכעות ורהט כהני חניכע
 דחשק חר הדבה מניחין אותה על נימת השיש והגדל מיט אחד
 ומורטין דקיט מניפה כלשון ארמו ומקחש בלע ושמעל

שני טוקים יש לה פעמים שיעשויה כל אחד מחובר מעיקרו
ופעמים נעשה שלפדקין באחד נקבות ולאחר זכרות מכניסיה
בזה את השיער נגבטר שוחקי טופרי כלשון ארמיו ופירוש
נוטל נפודנים כך שמו כלשון ארמיו וכלשון יעזמאל קורין למקן
ואמקרהץ וגם לחייבים יש גניסר אכלתשר ומכפרים משוען כמ
כמעט זה מזה ויש שני בין לשון תורה ובין לשון חכ כי הער עלת
שלתורה כלל חכ מספרים ובין מתרגם אותו והוא שיעשוי למילה
והלה שוחתק ואשר איס משהית לגמרי קורק אתו חכמים הער וקשיא
לן עלמי הגמון הה דגריסו כניזרות בפ שני כניזרות אמר רב מיקל אדם
כל גופו בתשר מוהיבי המעביר בית השחי הרי זה לוקה הו בתשר הו
במספרים הארבע נימי בתער קחמ כעין הער נגפם בהמניה פדק
ד במקוות ירד לתוכו עפל ונגפם פי כבש העפר בקרקע המרוב
והמים הולך עליו ולא על הכל כשר והינו כדון מים שהובין עד
בפ פירובין נגר הנגר וחת הפתחיות כל גמ דע המוכר פירות להברו
ד עכיד להו כמין נגר הננעץ בארץ ועומד והנקבר בהן אינו רוחה
שוכב הילה עומד ואינו נמשכן בהער ורהינון כי הוא גמא קבורת
המורים היא עונש לבין כניזרות בריחי עני שמים תרג נגרי העין
ד שטין בפ הקומץ רבה בגמ שני פדטיות אמר ד יהודה אמר רב
עשאה כמון נגר פסול פיד נגר שמים אחורי הדלת ברוחב ונקרה
נגר לפי שהוא נגרד מיקנה הדלת לקימה הדלת ויש מפרש נגר
היתה הנועץ אחורי הדלת בנקב שבאסקפה נגר כדו גמ דפ
כמה בהמה למימרה דנגרי שומדי בפ שול בגמ אין מעמעין דוק
ככניך ותשנה כנגדיך בפ כיטר מברכין בגמ היו לפניו מהן יהי
נגרי דפדילה ונפומענך פיר דגלים חזקים ככדול שנוכל לרוע
ונשמטך ככה כדו גמ דפ הכונס עהן לדיר כבעלי חיים מודינה
לך הוהיל והנקטה נגרה כדיתה בפ גמ דכנה קמא אמר רבה מאי

נא
נגבס
ונגבס
משע

טעמה דר הסרה משום דאנק טיה נגדה בדיהא כפ המוכר את
 הספינה בגמ השולח את בנו אימור דאמ רבא כגון כעלי חיים
 דאנקטינהו נגיה בדיהא פיר לימור אותם להלך כרגליהם חזין לדין
 כפ ערב פסח בגמ לא יפחתו לו ולא חליף עליהו שגין נגדי נר
 כפ שדכ פסח בגמ אפלו עמי כי תניה ההיא בשוליה דנגרי בעב יז
 כפ גמ דפ ר ישמעל ליה נר דיפרקניה כלומר חכס בר חכס החדש
 והנסגר תרג חדש נר בגמ דפ כל שעה נגיה בחדש יתכן פידוש
 בעסרן נר בסגמ דפ שוהל איכא סמיה היכו מסיק לשמואל
 בנגידה בהגדה דהנזיקין הסקיה לבלעב בנגידה הסקיה לישון ב
 בנגידה הסקיה לטיטוס בנגידה פו בעטח בכשוק נר כפ
 עדכ פס בגמ אפלו מן התמחו ליה תשייר נגיה כפ המקבר
 בגמ תכונה דגמירי דאגידה דכפ נגיה כפ השותפין בגמ
 ולא את השדה תרתי ארשתא אתרתי נגדי פיר נחל כדכתיב פרץ
 נחל מעם נר נהר נהר נובע ממעין

סליק פירק ג אחיל פירק ד

ט כדגמ דפ לא יחפור מן הנזיקין ומן המחמיון ככר פיר כפ
 בקע בסגמ דפ לא יחפור הווקא דיקי שושמי הוא דינא
 אפדניה ברז גמ דפ כ בטריס ר אשי נחדי מן טעמיה דהכיו
 פיר מן טע דהכיו כפ עגלה ערופה בגמ נמינא מכוח גופא ב
 בדוכתיה נפול רישא הוא דנחדי נפיל כס האיש מקדש בו בגמ
 התקדשו לו ככוס ואילה נדיח ביקמן שוכבת כלומר מנרנדת
 אותן ומגליה דברי כסמיו כמפו כפ כפס מקום שנהג ברז גמ
 וככל מקום שיש נדנוד לעכירה פיר אפלו רומה לדומה לעכירה
 בקוי דכ זאת תהיה פרש ואכור נר קעיר נרדתם עליכם קעירן
 של מלכיות קעירן של מלחך המות קעירן של יסורין נדבך
 בפהיה קורא ברז החילון חן ברז הנדבך בגמ דפ כלכתיבי שקעהו

תחת הערך פיר נדכין די חבן גלל וטור סביב תרג ונדכין
עבדין להון ובהל שמו דמוס והיו שורות הבנן נרה כד
רב מרש יח מפני מה ניתן להשה מינות חלה ונדהוטר שלשעת
נדול נדיין באלו טר בגמ וההגבין הגכיה נדיין נדל בס
גמ דלן טרני מדבה רגלים זה נדל כד' גמ דעירובין מבוי העשו
ננדל כפ' ה במקוה מעין שהוא מושך ננדל פיר כדאמ' בתורה
כהנים מדבה רגלים זה נדל והוא שרץ שיש לו משני ערדין רג
רגלים הרבה וכן מבוי העשו ננדל שהיו בו משני ערדין
שבילים שבילים נדניה בס' גמ דפ' חיות נשך טרונח משך
דבי חיות פיר לקטת תכשיטין דרחוין לנדניה נדר בפרק
השולח גט בגמ דבן פומטין בוגמ אמתה נדרה אפילו למאן
דהמר נדר פוקודי ברבים יש לו הפרה על דעת רבים אין לו
הפרה הם מלו לומר הדשות וכול כד' רב מרש עה וידר יעקב
נדר לאביר יעקב לאביר אברהם' לאביר יצחק אינו אומ' חלה
לאביר יעקב חלה הנדר במי שפחה בו תחלה
סליק פירק ד' אחיל פירקה

כהג בתענית כד' גמ דפ' בג פרקים בשנה מפירש מאן
דאמ' הלכה דרשינן לה בפרקה מאן דאמ' מסהג מדרש לה ר
דרשינן כי אתו לקמן מוריןן להו מאן דאמ' כהג העם אפול
הדיווי לה מוריןן להו ואי עביר לה מהרדינן להו כד' גמ דפ'
מעו חליצה ובפ' הקומץ בגמ' ב' פרשיות אם יבא אליהו ויא
ק' אמר חולטין במגעל שומעין לו אין חולטין בסנדל אין ש
שומעין לו שכר נהג העם בסנדל פיר ר' חננל דגל בפירושין
בר' פד מעות חליצה וכד' פ' השוכר אות המע ירו' אמר רב
הושעיק זאת אומרת המנהג מבטל את ההלכה ועוד פי' בפר
המקבל בגמ' לשנים מועטות אמר ר' נהמן הכל הולך אחר מנהג

המדינה ואוקמינן להו כמנהג המקום והטוען יולת המנהג
עליו הרחיק וקימה לן כותיה ושור בר מקום שנהג ידוע רבי
הלפיה ברצון כל דבר שאינו יודע שזהו מותר וטועה בו כח
באיסור נשאל ומתירין וכל דבר שישורע שמוזהר ונוהגין בזה
באסור נשאל והיו מתירין כל הדברים הללו והיו במנהג נשיא
דלא למעבר עובדה בימיה דירחא מנהג ודלא למעבר עובדה
באפיקי שבתא עד דהתפנע סידרה ובשינוי ובחמישי עד דת
דיתהפני תעניתה מנהגא נהג בפ' המזכיר את הספינה ואת
כל המנהגין פירי הם המשפחות שהמלחין מנהגין בהן הספינות
בפ' שנים אוחזים בגמ' הן שנים אמר ר' יהודה נחיי אמן דתנן בפ'
ח' בכלאים המנהיג סופג את הארבעים פירי המנהיג בשור ובחמור
וישאו חורט סופג נהל בפ' ארבעים נתי קיטמא נהילא
פירי אפר הנכבד בפ' א' בתעניות נהילא מקמי מטרדא דרבי
מיטרא פירי המטר היורד כמ' הקמח הם תחלת ירדות המטר
ידר מטר הרבה וסוף נפק שניון שמתחלת לעלות הדק הדק פ'
פולטת סולת וינדיך וכיוצא באלהם זו נהילא באחרית המטר
דע' דמטר נפסק וזהו תמיעית המטר וסוף חריה דעניא פ' א' חריה
וכבר פירי בפ' א' באלו טר' כמלה מן הג' קיטמא נהילא חישנין
פירי שנעבר האפר בכברה ודאי לא משוריק וחישנין לריסוק
חיכרין נהם - בפ' הגזול טעמים בגמ' ר' מאיר הו' א' מ' נהמן עבדה
נהים צדיסיה לא שח בכיעה בריגמ' דפ' יוס טוב ככלאי טעמא
אכלי נהמא בנהמא פירי הדיסה פת היא ואין דרכה להיאכל עם הפת
לענין ברכה כבד פירי בפ' דבר בפ' אלו נעדרות כגמ' דסמך האונס
כי נהמא אקושה בחינכי פ' הבולע פת יבשה וכוחכ לבית הבלעה
וכשכולע מועצתו נהר בגמ' דפ' א' בתעניות חשוך ענני סגיאין
מאי נהור ענני סגז מוהי בס' גמ' דפ' חכית תאנא לא ר' נהורא שמו

חלוצי נחמיה שמו ואמרי לה' לעזר שמו ולמה נקרא שמותם
 נקודתו שמנהיר עיני חל בהלכה היכא תדגימו נהריתא כדר פיר
 בעמדיק נהר בפ' א' בהולין בגמ' מתוך הטכשת נהרה נהרה ופס
 ופשיטיה לפי שדכ נהמן היה בנהר' עתה חייב יוסף בפתו כדיתא וכך
 אמר לו ר' יוסף בנו נהר נהר ומה עונפשו בו ומה שנפשוהו שם
 נהר בו התר וכן נהג בו אסור נהר פקוד כדר פיר בפ' מה נהר
 בפ' גמ' דפ' ר' אליעזר אומ' תילין נזכין מכתנא דנהר חכא פיר שים
 מיקום נהר בפ' גמ' דשבת נהיר וחכים פיר דכרו וחכס בפ' גמ' דפדק
 המוכר את הספינה נהירנא כי הו' קיימא ד' סהין בסלע כאלו טר
 בגמ' דחוסת הזחב נהירת ליה בפ' גיד הנשה בגמ' ונהג בשליל נהיר
 נהירנא כד הו' אמרין בכי מדרשא בהמא בחייה העדוקי מפרקא
 בפ' הרומה בגמ' על הדיקין נהירנא וי' שכיילי דדקינא פיר יודע
 דרכי הכוכבים בדקיע כמו שנהני יודע מתיבת מדינתו כד' רב
 מר' ל' ותנא התבא ואדם לא יזכר את האיש המסכן ההוא אמר
 הקטן אין לית אתון מנהדין ליה אנה מנח ליה ויזכר אלהים את
 שו' נהרבליהו בפ' גמ' דפ' כסטהדין נהרבליהו מהנו רמי בר
 ברוכי נהרעא אמורי נהרעא רב חמא

סליק פירקא אחיל פירקו

נ' בפ' בערין אחד שהערך את העני שביטור ואת
 הכבוד שביטורלנותו ג' סלע פ' ט' כנדרים בניה ישור נחוות
 הן חילא שהעניות מנוולתן ס' נאות נחט כד' רב פרע
 וירא חילין אחד נדמה בדמות סדקי ואחד בדמות נוטוי וי'
 ואחד בדמות ערבי נחט שעניות מנוולין מנוולתו בסוף
 גמ' דסיטק מלכותא חילא ונולה בפ' א' בהעניות טובה דשמה
 רטבת מנוולתא פיר' שיהיו בני אדם מכונפין בגליהו ובגדוהו
 בטיט ביה טובת השעה נוול כד' גמ' דפ' השולח גט חזיל

אש פתח דיתכא בטילה פיר חורגת בפ' שותפין כגמ' וזה
 אתה דירק לין וחורג נוולא כסתדקי טולא בפ' אחיה הואשן
 כגמ' לזהו על שריהו אמר ליה את ונוולתה אחי פיר אתה והקוטר
 בעלת המעות שהני עולוה קרובות אחיה ביניכם אם תכיה לה
 המעות תחזירנה לך נון בכד' רב פירי יא מה הוית בעית ון
 דוית לך חר ען ביב מן דינרין תוגדגנון נוסק בכד' רב פירי
 יא בגמ' דכריס קדמה מלכות ידן למלכות הרשעה חזאת בטוסין
 ובפעקטין נוורתיך כנר פיר בע ברנט נות בפ' אחר בשבת
 בגמ' דבר אחד חבימי נוותא ודרג נוולא אחר פיר מקום כרס ניוור
 כדמה וזה הענין טוכי שכרש יא הפרק

פליק פירין אהיל פירין

נ בויקדא רב ביט פירי אהבת עיר לכן מלכים שניז לכו
 עליו פויע טור וניז פיר בע שט נאה כגמ' דפירי כמ' טומען
 נזהיה רבא בפ' ערב פסח בגמ' ואפלו מן התמיהו ניהא דחורבא ה' ה'
 הלוית הויה פיר גערה אם יגשה שור תרג אם יצא וטרה כגמ' דפ'
 היו בודקין מנדיוניה דמר לה אמרין כיה אלה חרה פיר מגערתו
 נזיז בפ' פסח כפודים בגמ' דסמך המלך כי הא דאבא וכן מהני דפ'
 דפחרא נזיזיה ויהבינח ליה לבדיה ותכריטתו פיר שכירין נזיז
 בגמ' דפ' מי שהעך שושמין למאי חזי חזון למי דהוית כח פירוש
 גרעינן דהוית כח בשושמן דחזון למשחא נזיזתה בס' גמ'
 דפ' א בפס' וסיומ נזיזתה פיר כדרך שעושין עובר בתחלה מביאין
 כל שעושין בו השכר ואחר כך השעעין שהן אוכלין ואחר כך
 המים שהן מטיקין ובפ' ערב פסח תמדי בהלויזך לבי נזיזתה בס'
 גמ' דפ' ד בכוכה חזון לנזיזתה פיר כסוי קנקנא שליין בס' גמ' דפיר
 המניח את העיטל ופתקיה לנזיזתה ושתא שכרה ואתסר פירוש

פתח הקנקן נדויתא נד וחבית וקנקן אחד הן נין בם פירוש
בגמ בבבא שכל ערב ולקרייה לרבה נזוף הוה פיר מאתו פירוש
המפורש בתעניות - נזיק נזיה פיות כבר פיר בע חרג
פליק פירק + אחיל פירק ה
נח מנהור בער עקיבה ונח לתשחורת נח בע הבועה טח נחבו
בו ופסי בפ יאלו נאמרו נחבו פוה הביא דבריו שולק נח ופסי שופ
שפיסח על מרותו שולקבה נחל בפ קורה בגמ קרה ולא דק
דקדק למה נסמנו אהלים לתהלים אלה לומר מה נהלים מעליוס זה
האדם מטמאה לטהרה יתק אהלים מביאים את האדם מכף חובד
לקף זכות נחיל בפ הגזיל ומהכיל וכן נחיל של דבורים אם נתיאשו
הבעלים הריאלו שלו בס ב- גמ דפ מדובב וקועץ כוכה שלחכידו
להעיל נחילן פיר לקיבון דבורים המתקבצין בתוך כוורת לעשוור
הדבש קורין להן בלשון ישמעאל נחל נחמני - הוא אביי כמפורש
בע אביו נחם בפ יאן דודשין בגמ יוסף בן יועזר ובפ שבעת
העידות בגמ משביע חמי עליכס אמר שמע בן שטח אדאק כחמה
נחר בפ אותו ואת בע הנוחר והמעקד פטור משום אהו ואה
בנו בפ כסוי הדם הנוחר והמעקד פטור מלכסות בפ ה כנריות
דפ נחירה דפ עיקור דפ הקיק פוהנפש יונאה בו חיבין בס גמרא
דפ ואילו עובדק עם הארץ מותר לנוחחו ביום הכפירים שחל להיות
בשבת נחר כדאש גמ דתינוקת אמר כלאמן שהיה נוהרת
וכול עד כלאמן שהדיוק מינו בתוך הפק מהמת תשמיש פירוש
חכמי מגנינא כלאמן שדפ מינו לה צאתו מקום מהמת תשמיש
בירושלם שולח חיות המטה ואמלן ד דאיה מפרשו דאיה דוק שכתב
זרע ולא מסתבר ליה נחירה דאמ דכ הינו דמי ועומדת ורואה
מהמת שהותו מקום הוא נדחק כשהיה עומדת ונוגע הנדדין
ביחד וכשהיה יושבת שהינו נדחק איה רואה או כשהיה יושבת

יושבת על גבי קרקע שהיה קשה ונדהקת רוחה וכשהיה יושבת
 על גבי כרים שהן כרים רבים הינה רוחה בידוע בידוע שילה חיה
 המנה וזכ בתולים הוא ומותרת נקד בסגמ בפ שואל נחיד בה
 גברא בסגמ דפ יום טוב שראש השנה כי נהירנה לך תקע כסגמ
 דהוראה ובגמ דמסכת המידות פ' ה' כפרה הוא יתיב בבית הכסא אתה
 ר' חבה נהר בדי גמ דפ מי שחחז נהר ליה לך חסדה בסגמ דקדושין
 נהרו ביה נפל נקט נפשיה בשיסכיה פיר נהיר נחר ויפח בהפיז
 הוג ירוש ונפה בנחזי עד אשר יענה מהתכס נחש בדי גמ דפ
 בכל מערכין הוג לא יהא אדם בעל מפני נחש שבו פיר ר' שוריה
 גאון אל שמענו שיה הנחש הוא קנה כעין מקיל שישע באמצע
 הבעל כי גדל ויטה ליבש והוא גכעיל שולן ויש להו הקנה ראש
 כדאשו שולטנש וחב הוא מאר מפני שוממע יענה הדדע וכל דדע
 חס הוא וכך שמענו שיה הוא נחש שאמרו לה יחלנו אדם ואף לא
 יחל אתה בעל ששוי בארץ להויעיח ממנו דדע ועמד בו הנחש
 היה מפני שיענה זה מהותה מאכל ונהיה כמן סם אבל שאר בעלים
 שילה נשתהו בקרקע להויעיח מהן דדע או שנש תהו אלה שילה
 נהקשו והגיעו ליזהת חין נמנעין מהן נחש בדי גמ דפ מיני
 בסנהדרין והוא אומ' להם תתנחמו אימא אולימא כי מנחמו ליה
 לדידיה נחשה קאדמי להו פיר שיהח להם מעד ויהיו עדיכין להת
 להתנחם אלה כי מנחם איהו לדידכו וזיה פיר אדחה בנחמה שאמרנו
 בזה הפירק נחשול בפ' אמלחם הממונה בגמ' ניקנור עמד נחשול
 טבים לטבעו נטלו זהת מהן והטילו לים בהגדה דפ הניזקין עמר
 עליו נחשול שבים לטבעו ויהי סער גדול כים הדג והנה נחשול
 רב בימא נחשת בפ' ח' בכלים חכית שהיה מלימא משקין טהורין

[illegible]

כליוק פירק ח   אחיל פירק ט

כליק פידן ח
 נטל ב' כסנה דרין בגמ דמנך לה ירבה לו סוסים תחנה
 כולם נטלו טחול וחקוקי כפות הדגלים פיד שלא יהיה להן בשר
 כלל בקק דגליון שיהיו חותכין אותו עד ישיעם טרי שיהיה יכולין
 לרוץ על הקועין ועל הדקונים ועל ידיהם היו חותכין הבשר ונוט
 ונטלין מהם הטחול ב' נדרים נטולה מע מן היהודים פיד נדרה
 הנחה מן היהודים יפר הבשל חלקו ויתהא מעמשהו ויתהא נטולה
 מן היהודים נטע בדיגמ דפ' אין עדין נטיעה מקטע דגליון
 דקעציה ורבוטלי נדות פיד מועיה אדם כמה הועהות ונטע כרם
 וכיוצא בו וממתין שני עולה ושמע רבוע לקיים המצוה ומו עומע
 שה שמו נרה אינו ממתין לה עד שתטהר אלה בועלה נידה דהינו
 לוקה מועד מנטיפה וכן הקעב אינו ממתין עד שתכשר אילה
 אוכל קורב בדיקה נטף ב' ח בכריותות בגמ המפטם ארס
 הקטרה ת' פטום הקטרה המנפ הערי והעפורן וכול רבי ר' ישמעל
 תנא במים כלל נטף ושהלה והלכנה פרט מיד ימדי נטף ולמה נקרה

נטף שחיתך מעין הקטף כדאמרי רבן שמע בוגמל אומה עדו חינו
 שדחמ שניו הקטף העפידון זה שחילת כדמתיג נטופא וטופרא והלכ
 קציעה יו קידה שכלה נדר בלעז אפיקה נטף פידיו בפראה
 אפילו כזית נטופא בשעתו פיד שים עיר ושמה טופא ירוש נטופא
 נטף שומן מעשיו שהוא הדבה שהוא עושה ויהיה הדבה מהתורה
 נטל נטע אין הנון עיקר נטבין בדי גמ דפואלו נאמרין בכל
 לשון היאך למדו אומות העולם תורה אמר להם בינה יהיה נתן להם
 הקבה ושיגרו נטבין שלהן וקיפלו את הסיד וכתבוה פיד בלשון
 יון ובלעז קורין לסופרין נטדיקון כסגמ דפ הצונה מנן
 לשון נטדיקון שהוא מן התורה שנ כיאכ המון גוים נתתיך וכול פיד
 כתב אות אחת שנעשית סימן לכל דבר כמה שפחדש אב המון וכול
 נטש בחלק בענין כחידוי אהלו הקבה לגבירא גבירא כלום
 מגלך נטופא אמר לפניו רבוט שלעילם כבר נטופא היא ועומדת
 מששת ימי בראשית שנ כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטופא
 סליק פידק ט אחיל פידקו

ניות בפ איהו מקומן בגמ העולה וילך רויד ושמואל ושם
 בניות וכי מק ענין ניות אמר רמא אלא שהיו יושבין בדמה ועוסקין
 בליו שלעולם בסגמ דפ הקומין רב אמר בר יעקב ונניהו לבר פיר
 נח הקסד יפנה לחוץ עד שנראה בעין דל נייקה בדי הדקב
 נייקה והנגדא כבר פיר בע אנגדא נייר בפ המועצה יון עיר כר
 לכהוב עליו קשר המונסין בפ המכיה כדי יון אין חותכין את הנניר
 בפ ב במגלך על הנניר ועל הדפתרא פיר הוא חיפה והוא מחקא
 וכבר פיר בע חיפה נייר בפ ב ככלים חכיות ניירות טקורין
 פיר כלי הדסקון ואין להן שפה ויש שמפרשין שהכסוי מן ניירא
 ויש מפרש על שם מקומן נקראו

סליק פידק ו

אחיל פידק יח ט

בפ' החומר לחכמו בית כור פחת שתות הגיש עך שתות ~~בית~~
בפ' איתרו כשך בגמ' הלוח על שריהו רבינא אכיל בגמ' ~~בפ' איתרו~~
רפ' מי שהיה נשוי הוה גבדא דמשכין ליה פודיסא לחכמיה ~~רפ' מי שהיה~~
שנין בגמ' כלומר השנה בכך וקש לה שפין פיד זקין ובעל ~~שנין בגמ'~~
מלעשות פדיונהו איש הדון ונכח ליה פידפא למי שהיה ביד
הפרדס משכון דליג בי מלקוחות שקט אחרין מה שפיתח לו הפרדס
דקשאלמה אשה דין בני חרי טרין ממשכדי ההם איהו הלוקח
שלקה מבעל מן החרה אינה מעמידה אלה'מה הפרדס אחר שמי
שמשכן את הפרדס דהפסיד אנפשיה דלא חבשי ליה וכול ~~שמשכן את~~
בזיק דב אלתנו אמר דב פוסנן מה היורה אינה מעמידה אילא נכה
כך אמר להן הק' בק' ליש הרי מנכנס ביסורין בעולם היה בשביל לומר
לעתיד לבוא נכחות ולוט בדי רב נכחות שעה נכס בפהחולין
ובית הילל אמר נכסין בחזקתן כתובה בחזקת יורשי הכעל ונכסין
הנכנסין והיוצאין עימה בחזקת יורשי האב ואם יק' בפ' מי שמת
לענין נפל הבית עליה ועל אשתו פיד נכסי יתן בדיול'הם ששט בית
הילל בחזקת פתם ומירשן כתובה מנה מאתים בחזקת יורשי הכעל
ונכסי מלוג הנכנסין והיוצאין עמה בחזקת יורשי אשה ואמר בגמ' ~~ונכסי מלוג~~
הא דאמר בית הילל נכסי יתן בדיול' שהם בחזקתם בחזקת מי יחל
יחלוקו ד יות וריש לקיש והלכ' כפ' קפרא דתני יחלוקו ובפ' נכסים
הנכנסים והיוצאין עמה הם שנפלו לה שנשאת ונכסי מלוג נקראין
אם הן בעיניהו נכד בילמוד בדי' וחלק שמות שנינו בת ישי לה תנן
בנה של אבדיה אבל נכרית מנקה בנה שלישי ברשותה מהן ברשותה
אוכלת מיתה ידיו ומניקהו נכש בפ' בכלאים י"ח נכש או
כיסא אומר לו עקור את הכל בפ' הכוזה החורש כל שהוה ה' ש' זה
והמקדס והמזריח דורים כל שהוה בדי' גמ' משקין המנכש והוא

והשפחה בכלאים לוקה פיר תולש עשבים רעים מהיך טובים בם
השוכר את הפועל בגמ ואלו חובלין יעא המנכש בשומים ובכעלים
החיל שחינו גמד מלחמה חיו פועל חובל בן המקכל שורק מחברו
ולח רעה לנכש נכת בן החמה בגמ בכל לבבך והא חינו דננה
ובטשא פיר משכנת ובו עטות מהמור רבט לה תשך להחיק לה תנכתי
איכורה לחכרך ובדי גמ רפ איחור נשך נשך איכא רקה נכית וקא
שקיל מדי מניק נכתה ברד גמ רפ המכיה כדי תכסינה בנכ
בניחמא חנין דנפיל ואתי לאתחוק בם פל לא יחפור בגמ אם הכור
קדם כרנייק נכתמא בפומיק דחינכא פיר כסוי שעל הכר נילוס
מינדים תרגידוט נחלק מערים עור הגדול סדר פרת

פליק פירק וא החיל פירק יב

נכ בן ר בדבחים נומי ר שמע אומ בדכר שדרכו להחכלבם
עלמות יבמות חמתו לו כן הדברים בם בגטין אמר יוסי נומינו לשי
לשליח און אנו מקובלין וכול נכ בן ערב פסח אמר יוסי נתנממו
יחפלו גמ היכי דמו נתנמנס ר אשי נים ולא נים תיר ולא תיר וכול הא
נימא חדיקדולא שפיל ככר פיר בע דקל בם גמ רפ ואלו מגלחין חזיק
דהוה קא מנמנס בהלכ קא רפ י יתוסין כי היה קא מנמנס ר פיר כי
שכיב להיפטר מן העולם נכ בם עירובין קישרין נימא במקדש
אכל לא במדינה בם גמ רפ אמר להם הממנה ומניח אעכעו בין יהומין
מן הנימין פסו ככר פיר בע גדר פרט כט ככלים נומי סדין והסודרין
הז הנימין שעל הסודרין ובלט ישמעיל כמל ובלעד ביול ושם אלו
חוטין בלשון אדמו איתקא וג פיר לנימו אלו חוטין ונומי שעל
רגל מכה כמין יבלת ונומי שכנהר עקדה דנהרה ואית דאמרי יב
עירקה נכ בם בם יב בגמ ים גניסיה מי שעליה לו נימא בר
ברגל יקטעט ויחיק ובדי רב פרט מן המדול ימול שכיון שהרצעה

אמם הלכה והמרה לאכיהם בנך שלת נמי בכשרם וגיוהם
שימולו כם בעה כגמ עיר שיש בה עכ יר הויסה הבולע נמיה
שלמים מותר להם לו חמין כשבת נמיה בע לא יחפיד כר
שלא תקפין נמיה בלא סר כגמ רדוסת דזחב רדוסת התול כן נמיה
כגריים וטלהים בכרי רב מדע מן חמסה פניק כנמיה פיר חיה קטנה
כגין התול וכיוצא בו נמך בער ככלאים וגור שדוח נמך
נמל כגמ ניקנוד בע חומ להם הממונה כיון שהגיע לנמיה דענו
נמס בע השולח גט כגמ המזכר את עכדו כיון שיעשה לו גוי ע
נימוסי ינע לחירות מאי נמוסי אמר ר הונא בר ר יהוד נשקי והיה מי
סימן בגופו של עכד כלומר שכבר קנאו והוא עכדו של גוי ור ששת
אמר נימוס זמן כגן שקבע לו זמן אם לא הפרענו עד הזמן יהיה
העכד קנו לגוי נמס בזה אמר התקבל גט פלו כגטק עשו לה כג
כנמוס עשו לה כדאוי בכרי רב ירדא הליץ עיילת לקדמה הליץ בע
בנימוסה ויש א עכד ירדא עד וישתחו ארעה וירדא לוט וירדן לקי
לקדמיה וישתחו אפים ארעה תרג ידוע כנימוס ארעה לא ימכרו
ממכרת עכד תרג ידוע כנימוס עכדיה ומשפט הכהנים בני עלי
משפט המלך אשר ימלוך עליהם מה משפט האיש ושפטיוך כג
במשפטיהם בויק רב כרי מן נימוס הוא וקילוסין הוא שכל מי
שמתגאה לפני הקב"ה אינו נידון אילא כחשוכרי אם בחוקות
נימוס הגרעס בהגדה דפ א במגלה מדרכי בנימוסי היה בעד
פיר מצוין ברתי כל התורה היה בעדו שהיה בודו ידוע והיה
ורבא בר ר הונא עדין מניה בענותות דהא אמר רבא תלת מילי בע
בעדי מן שמיא חכמתיק דר הונא ועיתדיה דר חסדא יהבו לו
ענותותיה ורביא בר רב הונא לא ידכו לו נמפה בכרי דסר
מדע עכ נפתולו חלקים נפתולו נמפה היה לו לעשות לפני אחתי

אחי מלכנו כלל תרגאמר מימדיק עמי תהא יתבה כנישותה
 ריש דדמיה לנמפי דהיה ענינה וכן תרגאמר יפו דריך אחתי טל
 גמ דפ דאווהו היו קורין לכלל ניכפי מאי קראה יפה נין משוש
 ב' החרץ נמץ בולמיהם נסף תלוא חכמה טובה לבעליה זה
 יהושע שנ ויהושע בזנין מלה רוח חכמה למה הוא רומה לנפחפון
 המעקה את כל המדינה והיה הכל משבחין אתו אמר להן אחד
 שבהו למעין שמעתיק לו נמץ בפ' א' בעירובין בגמ' יוסי הוא
 רחבן מאי טע' קא הדר ביה משום ד' יוסי נמקן עמו כס' גמ' דפרק
 האומר התקבל גט ל' יוסי נמקן עמו פי' כי ער הדגל בגמ' הוהו מוש
 ובכורות כס' גמ' דפ' כל פסולו המוקדשים פיר' כל תורתו סדורה
 בפיו כלו תורתו בדורה גמ' מסורה כידו נמר בפ' ב' בעיניה
 שלבית נמר מלק' אתו על הכל עט חבלים להן התכל אחד לענים
 ועל דברי מזכירין אתו לגמאי שהיו פוחתין ומזכירין אתו לשבח
 שהיו ניהנו מכל אומן ואומן נמר במנחות בפ' ד' ישמעיל דתנן
 בפ' ג' בעיה המנמר שריהו ושייד קלחין לחין פיר' הזורע טוריהו
 מינין הדבר יש אומ' קוער מקום ומנח מקום כמו עד המנמר שיש
 בוגזנים הרבה ידוע כהרין נמדה נמר חכר כודותיו פי' כע' חכר
 נמר עולגמר ונמורי כרכים הן כמו שפירש בע' הנטליחות
 נמש' פיר' ח' בפיהה מאמתי כל אדם מוהרין בלקט משיפולו
 הנמושות ידוע אמר' יוח' למה נקדח שמו נמושות שהן בנות
 בקוק' אית' תנייתם משושות שהן ממשין וכחין גמ' במלות דבי
 יוח' אמ' סבי דהזלי אתגרה פיר' דקנים השושי כח שהפמה לכים
 במשענת בידם דכיון שאין בהן כח לילך הדכה בשדה שיכנסו
 בה ללקט לא ינחו אחריהן כלום ומפורש בע' גר' דיש לקיש אמר
 לקוטי בהר לקוטי פיר' ענינם הבאים ללקט בפעם עניק

סליק פירק יב אחיל פירק יג

נס בעה בעד הכקש כנגני פולחן פיר בספר זכיותם וזאת
רצאם בספר הדכדונות נניא בעה אין מעמידין בגמ מתרפא
תגיא אגדנא יתרו ואבדתא פיר נגיא מנכתא בלעז אגדנא לענד
כמפידש בעז יתרו בלעז אבדתא הדוכ בעז ליטיר אומ תולין
בגמ נותנין מים מאי אמיטתא ננהא אבוי שמע מעה האי ננהא מ
מעליא להתלו ברפוא רמי שחחיו לעידתא דליבא ליכולתלת כיעי
בנניא ונכמוני ושומשמי נניא בכדי רב בע פדע סו הביא קורה
ונפעק בארץ ועשה סביבה גיד וקשר בה נניא ונחנק וכדי ויגש אליו
בה אחר וקשר לו חבל בחבל נניא ביניניא ודלה ממנה ושתה
נניא צדי גמ דע משוח מלחמה בר מאה פפי ואר נני פיד כפוך
בן ננס בעג במידות ועליוה עמודים ננסים בעה ביומא
כג ומקטיר מן השולחנות לננסים פיר עמודים קימרים בערין ב
בעדה הננסת כשדה פי קינרה ודקה

סליק פירק יא אחיל פירק יד

נס את הספינה מכר את התורן ואת הנס פיר בעה אדר
נס בעה אבגטין כגמ ר יקורה אומ מירקם והננסין שבים דוחין
חותן כהלוחוט מתוח עליהן חיי הגוים תרג נסי אומיא נס
ולא עע עוד את נשיאיו את עמי תרג ולא יניסון להימיתם מאחוריתם
תרג למינסהון מאחסנתהון נסיב תרג ידוע נדכה תעשה
אחם לפלה נדר או לנדבה מלבד כל נדבותיכם נסיובי בדי
גמ דע והלו עיכדין בעסה מטמסם אתה לב משום נסיובי דחלבה
בעה אייהו נשך כגמ ואין מושיבין כי פליגי בניסיובי ותתרו בעדין
אין מעמידין כגמ והלו דברים איבא ניסיובי דלא קימי פי החלב
המתמיה מקצתין הגבינה נסה וידהו אלכפין תרג ונסחיד

בידיה במגלת היכה ממרום שלח הש בעימותו וידרנה
 נסך נסך בגל דפ כמה אשה דהנסכה כולי עלמא לה
 חליגי פי נסכה חוטין מלשון מסכת דוקתה מטלת קמדה חגור
 שובמותנים מדקאל ליה תרי המייני קאמדת עומע מנה דקמדה
 המינה הוא פיר כלילה וקמדה חתיכות חתיכות שליהב נקובות ומהן
 מוגליות ומעמידן בחוטין שומכניסין בנקבין נמצא דהנסכה כגון
 מלאכת הגניט שלמלכיה הוא מלאכתו להיעשות בחוטין דוקתה
 מטלית שנמינחין בין כלילה בין קמדה חתיכות שליהב נקובות
 ומרגליות קבועות במטלית שנמצאת מלאכתן כגון מלאכת טלית
 מויהבת דסוסה פיר חגור שלעור מערחייתה חתיכות שהן כזית
 זרת יונחות ופודפות ממנו לימינו ולשמאלו ולהדיו ותכשיט
 הוא ושדיו והילה אינו מלאכת תכשיט ואחור לנחת בו בשבת
 כי איתו כליו וזה שהמ' נחמיה בטבעת הלך אחר חותמה לענין
 פוממה קאמ בכל כליו וכליו הלך אחר עיקרו וטבעת שהין עליה
 חותם מה ינודך ישטה הולכך הלך אחר חותמה וכן בעיל ובקולם
 ובעדשה בד' גמ' דפ הזורק והא חגורו בירו בניסכה בתרה פיר
 חוט העדכ שוכסוף שהין חגורו בידי האודג נסך בד' גמ'
 דפ המעניע והא היכה מקום הלחמה דהי בעיה מפקיע ושקיר
 בניסכה בפ' הגזיל פעים בגמ' דסמך כלהגזילין האי מן דגזיל נסכה
 מהכריה ועבדיה זוזי לא קמ בסו כתי אימא ניסכה אמר לעזר
 שכתבו מטבע בפ' מי שהמד הדיני נזיר ושמע אבל נסכה לא בפ'
 חזקת הבתים בד' גמ' סכור נ' רנן קמי אביי למימר הינו נסכה דרב
 אבה וכן שבושת העדות בגמ' ביה אחר וק' הכל מודו כשר אחר דרכ

הבא ובע עבדעם וההוא גברא דחטף נסכא מהכריתא בפ' ישמע
נחליך בגא' האומר איש פלוגי בני בכור ד' פפה אמר הפלו נכסא
אפשר דמכין משקלותא במנחות בפ' הרי עלי בגא' כסף לא יפחות
מדינר כסף ודלמא נסכא אמר לעיר דאמ' מטבע נסך בפרק
הקומץ דוסיח בגא' היכא מפגליה הנסכים והלא חרם מביא זבחו
היום ונסכים מיכן עד יומים נסן כד' גא' דפ' ככל מערבין כו'
הניח ההוא בידנוסני והלא כד' גא' דפ' מקום שנהגו' הלא בדנפצי
בדנפצי קץ פיר' בהלכות גדולות בפניות דניסני דקרו ליה גופרי
מכדין עליהן בורה פרי העץ וכיון דלא עבדי פירא אהדינא הינו
פירי קו' כיועלהדין פיר' הא דפסח ד' הלא קץ בפניותא דכשביעית
ואם קינן ד' הלא בדניסני קץ דלמא הוא גמל פדיו ולא כלה קרינן
כיה פ' א' בפניותא כפוניותא הן פרי שלדקל זכר וכשהן קטנים
נאכלין ויש בהן טעם תמרים אבל לא בתמרים שהן מותקין
הלא טעם אכילה בלבד ולכשיגדילן לימן מועט מתפסדו מלמא
אכל מקנים לדרך אחת כיצור יתבדך שבורה עולם כדעונו כך
ברא את הדקלים זכר ונקבה וכל פרי השני האחד לא יעליח והיאך
הוא מעשיהן בהגיע זמן הדקל הנקבה ומשחלת המכדות שלה
עם תמריה ועדיין התמרים הן בעדשים מביאין הכפיות ומע'
ומע' כיון בעיקץ ידה מהק ומזה ומזה מין אותה וכיוצא לה אצ'
והמכדות שלה מהק מעליחות ומיניא פירות נאין בלבד שלה
האחד זמט אפילו יום אחד שואם תשהה הדכבת דקלים אחד יפס'
יפסדו פירות הדקל ואותן תמרים שישארו בלא הדכבה באורו
יום י' וידוע שואם יעץ יעבור זמן אפילו יום אחד יופסדו לפי כך
אילפיו הורנו במהירות ענים מרכיבין דקלים כל היום שמקעו
יו'

מותר ומקיעה הסוד וזה טעמו בתוס פסח מרזילין דקלום
 בערב פסח כל היום נסים סדודשן תרג נסים ורזי פן
 ויה יעניב יהונתן תרג נסים נסים כס בדחק מיהאף העסות
 שלב על הכית פיר אהוה הדך שמויעיה החרש במגירה נסר
 כס המוכר את הבית המוכר את המרחץ לה מכר את הנכדים
 בה שולחן פיר נכ נכדים שבמרחץ ששיגמן פיר לחות עץ ט
 שמימין על גבי עוש שבמרחץ מרוב החום בעלות דק
 רהיורק דלה ליתו דניסרה פיר טלה יביהב נכדים טלה ה
 חמות העשה מהם קרש שלח חמות פיר סדוקות נסודות
 במסור נסתיה בברזב כח נסתיה לשליחה ואעליה לע
 פרדיסה וברזב קושלח יפקב נסתיה וקרחה וקרעת פיר נסתיה
 לקחה ב מובלעות סליק פירק יד

אחיל פירק טו נע בפרס הבירה הניע והדוק
 וברזב בבא קמא כוחו וניעו פיר הלוחה המדרת מן החף הוא החוטם
 פיר כח נע בפ לולב הגזיל והיכו היו מנענעין בהורו ליהוה
 תחלה וסוף ואנא ויו הושיעם פיר נענע זה אולתי מוליך ומב
 ומביא ומעלה ומוריד עושניט במעלות בענין שיהי הלחם ונב
 וככשי עינות אמר רבא התם ואן לולב אילא עריך לנענע בהולטה
 והבאה שלש פעמים מוליך ומביא ומעלה ומוריד ופיקד תל
 דבר זה בתל ארץ יש דגרסי התם רבאיה בר אבא בשם רב המע
 המשכים ללכת נוטל לולב ומנענע שופר ותקע וכשומגיע זמן
 קריה עמם קודח ומתפלל שלש פעמים על כל דבר ודבר באש
 ל דורה ההנה תחשב פנים והבאה פעם אחת נחשבין ועריך
 מה פורשין מין ויהי ו חמות אמר לון מפני שמחשבותיו רעות

לכסכס ג פעמים על כל אחד ואחד ל זעורה ביני הכן חד והכן חד
אז הכן והכן חד מלא חיתושיט עבדינו להומרה חג פעמים בס
אחד ואחד בפ תפלה השחר בגמ רבן גמלי' נחוניה הומ כיון
שניענע שוב חיו עדיו ס א כיון שהרכין ראשו ומתרחק בכ
בכודע דיו והלכ כותיה מיהו מאן דטרח וכרע טובה טמי עדיו
דהא' ששת כרע כי חדרה שהוה דיו ונכפף הרבה וכי זקן כי
חזיה הרהש לכהחלה בעגמ דפ והלו מגלחין אמר יוחאבל שה
שהרכין ראשו שוב חין מנהמין דשחין לושב אמלו מיר שמה
עדיו לג לקטנים חולגדולים אום בחו דשעים על הדם ונענע
להם ראשו בע גל נעמ דהנפוחה תרגי ירוע חיה התעפה
והיה החיה נעו בס גמ דעב זר דרש רבא נעיה חרתחורה
והשיקו היקבים תירוש ויטורד תרג ויטופון נעויה נעל מעל
לבז פיר בעג נעלה למיטה תרג ירוע את החרגול למיניהו נעמה
ואת בת היענה תרג וית בת נעמיתה בעת יענה תרג כנת נעמין
מפכן בגמ לא את הלוקח זכיכיות לנעמניות בפס דימר היה מחוק
מכשדו זתים זתים ומאכיל לנעמניות נענע ירוע בעמיתה
נעץ בפ בכל מערבין בזמן שהות תלוש ונעץ בגמ דפרק
מרובה ובמנחות ברי גמ דפ' ר' ישמעל נעץ רגליו בחומה ונידב
ונזדעזעה ארץ יש תרג פרסה ברי גמ דביטא נכסייה בדקר נעץ
סולס מועב תרג סולמא נעץ באר וחניות מסוכה תרג נעיעה
נעץ במעין בפה במקוות מטבילון בחריעין ונעיעין כבד פיר
בע חרץ יש מפרש מלכן נקראו נעיעין שיהיה שם מועב עמוד
או דקל ונעקר ממקומו ונשחר מהוה כמו חפירה וי' ס חותה
עלים מרביב י'

חפידה נעין כרהמ דקר נעון נער בפ נוטלאחרם מסלק את
הטבילה כולה ומנערה וברז גמ ולנערניהו נעורז בפ חבית בגמיה
מי שנשדו המנער טליתו בשבת חייב הטאת בפ חלו מיניחות
מינח כסות מנערה ללית פיר כמ העני נעדתו התנערי התנערי
ברז מכשירין הנער אגודה טליתך להשליך ממנו המים בפ כמה
מדליקין בגמ פתילת הבגד רתנן בפ כח בכלים פחות מג עלג עיה
שהתקיע לעוף בו את המרחץ ולנער בו הקדרה פיר אחוזבו הקדרה
כשהיה חמק ומנערה נער בפ ב בטהרות היתה טבילה יום
מנערה הקדרה בפ כל נער בגמ טיפת חלב א"ל נראה דברי רבי
בשלה נער ושלח כיסה פיר לה ביחש ולא כדכב נער מעא
מין את מיט וניעור פי בע נר נער ברז גמ דע מי שהפך
תרג בתוס כס פ"ר ב כטביעית אין מדירין עודה בחולו שלמוער
וחס בחו מחיליהן מותר פיר בבהימותו אין מסייעין אתן ואין
מוסדין להן שומר לנער אחד נחנס אם היה טכיר יום טכיר שבת
וכול פיר אם היו חלו הדינים סכירין לגימ אחרים יום או שנה ו
ודאי לא יעמדו בכך ולא לכן אלה הקראי בע מותר לסיוע חותן
ומוסדין להן שומר לנער את נחנס ידוע בע ב כטביעית תני השוט
את העצן אסור לנערה מהו לנערה ממקום למקום נער מעירין
בפ אחרין ביבמות בגמ אין מעירין הקורא טייעא רשקיל ספסירה
וגיריה לגמליה ולא הפסיק לנערה תיה פיר מלשון חמור נער
כלום חתכו בסיף ולא הפסיק לגמור ינהלהו עד שמת כמ בעאן
פעיה ובשור גמיה כך בגמל נערה נער ידוע בפרק מו
פרמיתו בהלהיה עומר אני קטן שיכול לחיכול כוית דגן פורשין
מינחותו ד אמות וממי דגליו ד אמות בעון קומיר חבא מפני
מה פורשין מינחותו ד אמות אמר לון מפני שמחשבותיו רעות

אמרון ליה ולחן קטן הוא אמר לון חלח כהו כן כי יער לב ההר
רע מעורין אמר יורן מנערו כח משש שננשד בעולם וזה שור
כזר רב כמפורש בעיני נער ברז גמ דחולין והעורבים
מכוחים לון לחם עורבים ממש ודל ב גכרו דשומיהו עורבים וכי
עד נישכו מארץ יש נערה קטנה וקטנה לון קרו לה קטנה וקרוין
לה נערה אמר עדה קטנה רמן נערן וכפ עגלה ערופה בגמ זקנו
מחי נערים קטנים אמר לעיר נערים שוהן מנועדים מן המנוה
קטנים שהיו קטני המנה כמתניתא תנא נערים וכיוזו ענימן כן
דקטנים מהקיף ליה ר יוסף ודלמא על שם מקומן כדכ נערה קטנה
כלומר קימא לון מבת יב שנה ויום אחד ולמ עלמ היה בוגרת ומפו
כפ א בקידושין בגמ יתירה עליו חמה עכריוה סומכין חין להן קא
קעכה למעלה משנים עשר שנים ויום אחד לבת חו זו ערת
שהכיה שתי שערות מיומא וברז גמ דפ חיל נערות מפורש
משתיכיה שתי שערות עד ו חדשים נקראות נערה מיכן והילך
נקראת בוגרת דקימא לון חין בן תחלת נערות לתחלת בגרות לה
ששה חדשים בלבד כעין זה הפירוש יש בע בג מן הגמון
נעמה ברז גמ דפ החוכל בהכרו מחי גרנותי אמ חביו נעמה
כרניתא פיר בשד המת שבהו
אחיל פירק ח קא
ברז גמ דפ יום טוב של ראש השנה התקין רבן יוח בן זכאי שיהא
יום הנקח כולו אסור פי שיהא יום הנפת העומר והוא יום ין בניסן
אסור לאכול החדש כפ ד במעשרות מנפה מיד ליד ואוכל פיר
מנענע מיד ליד שילך הקליפה מלפ נפה ויש חומ מנפה בפיו
שהלך הקליפה מלפ ויפה באפיו כיש מביחין פיר ח באהלות טלות
המנפפת פיר טלות הלויק ברוח והדוח מנשב כד ומנפנף חותה

כללם לה מביהין הכוונה וזה חוץ שחין מקוימין בדרך
 רבה על יבמתו בגמ' לה יבטל או במנחה התנועפי הפוכי בעסקן
 אב מיך פי הוא לשכילו דהו קא פיפי כלו היתה הרח מינשבת
 בשכילם והיו מתנועפים והולכים ובהין אמר להו רבא התנועפי
 הפוכי בסחורה יתר הנאה ממך וישו ששוכין הי במנחה התנועפי
 פיר כמון הנפק שהולסת ובאה כך התנועפי בס' גמ' דפ' א בסוכה חזין
 לפרסו ונפשות בר' גמ' בתעניות איפ' בנפשות פיר יכולין להכר
 בלא כוח לכבוד בכבדה ולהסיר התבן מן הכר בר' גמ' דפ' המוכר
 פירות אמ' ר' חונא אם בא לנפות מנפה את כולו פיר אם מינח הקופה
 בפירות יותר מזה השיעור אחליפט לך ואתו לך פירות כנגדו חלה
 חייב לנפות לו הכל בר' גמ' דפ' אשה שהלכה היא וצעלה חפשו
 בההוה פורתא דנפיהו דשבתה הוה חיי פיר בההוה קמח מעט
 שהטת לו בנפה הוה חיי היה יכול לחיות אמר ליה מר נמי יודע גם
 אתה יודע שכל חיה יכול לחיות מיר הכין דבר דמי אמר נק
 ב' פ' ג' מעשרות הכל הולך אחר הנק נפה בר' גמ' דפ' שחר
 שנגח את הפרה נפחה מיר פיר שבח למי ב' ה' שוכר את החומץ
 השוכר את המור להביא חטים וכול' ע' מפני שהנפח קשקש מש
 כמשו תנן ניפחה כי תיקלא פיר אם פסק טהדיה לתך חטים והביא
 לתך שנירין כלתך חטים דמי דנפח דשערים קשוי' לא כמסוי' שלחטים
 וזה הוסיף עליו ששערים ג' קנים חייב ומתניתין הכי שמעין
 תבואה והביא תבן חייב אם הוסיף תיקלא פיר לא מחייב עד דמית
 עלה כולי האי דלהו בהו משקל לתך חטים ונפח קא חטיב תוספת
 נפט ב' במה מדליקין בעיטון ונפט כ' גמ' דפ' אמ' לן הממה
 בא לטמא פותחין לו וכול' ע' בא למדוד נפט ב' גמ' דנדרים חד
 מן הלוגים נפטו פיר מזכרי נפט וכל' ע' פטרוליה נק' ב'

האיש מקדש בו בגמ' דסמך התקדשו לו בכוס וצפ' הגזיל ענין
הניתן להומצין כגון שהוסף לה נוסף משלו פיר' נסך ספיד יהיה
נפל בפ' אל כד' בגמ' ובחגבים חדל זה נפול נפל עושק כח
וכסיל תרג' דעכר עש בפ' לא חו מושכות כסיל תרג' חו אשור רגין
ניפלה נפס בר' כלחיס הלפת והנפוס הכרוב והכרובתור בר'
נפקעין שרשו החדרין והענין והנפוס ירוש' נפין ופיר' דניל' על
בלעז בדיק ויש אומ' פשוטניקו בעגמ' דפ' האשה שהלסה היא בפרק
המדיר בגמ' דסמך כלהמזמין דנפסא גברא תקרייה כסיפי כבה
וליתכ דקלסא גברא שלופחיה לקידרה לה כעיה פיר' שומרו ירקות
כגון נפוס וקולסו כרוב כלום אפלו בעלין שלהן נשין יודת כבוד יש
להן מלישב באמנות ור' חננל' יצ' פריש קולסא כד' תרדין וכד'
כרוב שמיהן עליהן יצאין ונקדחין קולסו כרוב וקולסו תרדין אפלו
בעלה שלהמה קולסא היה ממתיק את הקדרה ולא היתה עריכה
למתק אותה בעדשים כלילה להרחות כי אפלו איש פחות אפלו
רדינה בו נפוסה כגון נפיה שמנפין בה את התכומה וכל דבר
חרוך ורחוב ויש לו מניין ופדחין וקורחין אותו נפוסה כאשר
ענים הענין והנפוס והוא שומרוכין עליו וכין הוא אומ' אפלו גפר
נפוסה כעלה שלהמה היתה יכולה להתלות על פתחה באמלתה
ומנעיל לה להיות שוב בדרך פ' א' לר' מ' חתי קורחין כלשון יון
נפוס וקולסא כעין לעג וקלס כלום מי שבעלה מהוס ונבזה מאד
נפס ו' אליעזר אומ' האנוג המלבן המנפס כס' חלומות דהרואה
נפס ג' וטווח בפ' כלל גדול אמרו בשבת המלכנו והמנפסו ויש
ששונין כולן בע' ופ' כמ' דייק ונפין בר' דפ' הגזיל ענין דה
דנפסיה נפוסיה דה דסדקיה סדוקי נפין בפ' חכית בגמ' מי
שנשדו רבנן דקא מנפעי גלימיהו בע' יד' בפ' חשוכה בגמ' נטלחת

המשיך קטיו קטופו או נמי נפיעו בפ בהמה המקשה
בג בהמה שנתחתכו דגליה הוה חד שני מן חכריה נפיעה
שוכחיה תרו נפק בפ כינר משהתפין בגמ דסמך גזוזטרה
כגון דעבר לה הרבעה נפקי פיד גפופי דהוץ כד מחיעות עלפי
ההמה דהוי אתו מקום שניחלק במחיינות רשות היחיד
נפק בדפו דפ מי שזחזחו נפקא דכלבה היורה פי ינואת כלב
לכן נפק בילמד ברז ויקח קרח משל לשושביה שלבית
מלך שבקש בנפקין אמר אס הינך בנפקין שלו חק אט אומ שלא
מנחתי לבדך בתולים נפר בפ א בחמה בגמ ללשכת פרהדרין
כלנה זו ניפר נפר בפ א בעזר ויום גביסיה ניפרה נקוט צורה
מקמי הפיפורה אפיפ קמי דוכסיה שלטונס זה שליה נפש
בפ גמ דפ כינר מבדכין כל הקדוב לנפש משיב את הנפש פיר
חתיכה שלבשר הקדיבה לבית השחיטה ששם מדרת הנפש
אם יהכלנה החילה מחזקתו וזהו משיבה לו נפשו והוא עונקה
שמבדכין עליו על השחיטה לפי כך נקרא כי בדוך בכינה ברז
גמ דפ יום טוב וברז גמ דפ בשלשן פרקים שבת וינפש מן ששנה
ויאנדה נפש פיר נשמה יתירה נתן הקב"ה לאדם ערב שבת שנכי
ששת ימים עשה יא אתה שמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש כלן כלמה כוכרוא בעולם להתענג בהם נשמתו ביום הע
השבת נבראו ומתגלה ומתרווחת בשבת וכיון ששבת ויאנדה
נפש לון צתמנטה הנשמה במגלה איכה ותונח משולם נפשו אגל
מן כל תבטיל חרפם ליה לא כין אמרת חכילית ופסקית אמ ליה ומה
שנית נופטה דהיה נפטה בדל דב פלג יר ויפח באפיה שימות
נקראו לה נפש נשמה חיה רוח יתירה רצח נפש זה הדם הוא הנפש
רוח עולה ויורדת מי יורד רוח בני אדם נשמה זו האנפה הוא דכריית

חמדין דאופיתא טיבה חיה חייה שכל האיכרין כילן מתים
חיה בגוף יחידה שכל אברים שנים שנים בגוף והיא יחידה כל
היה ונותנה למעשר והיו חושש שהיו חלה נפש רעה גמדי
היו מאו דמוקים נפשיה חזו מיקרו נפש רעה פיר שמדקדק
בנפשים והיו דויעה בכפיפיו כל בן סורר חלף שמע עילין חותן
בנפטון הרדף אחר חברו להרגו וכול פיר מעילין הנדדף מיד הרדף
בנפטון שלרדף שהורגו זהו כד גג דפ טהן גרול ונדור נפשות לד
להיות רביעית דם שיצאת משני מתים שמתמה בהם שג ושלכל
נפשות מתה יבוא כל בן סורר בגמדה כמותה יעא דחטו חין
נוגעין בוכי טחין דוחין נפש מפני נפש נפש מהנים תלוי
בהורג טפחים כל גג דפ המוכר את הספינה פיר נפשו היט הלשון
שבתוך הינכת כמו הנפש בתוך הגוף וזהו הינכת שהוחזק כן מדרך
להיות ארוך ג טפחים דהיט תלוי בהורג שבהיות עבת תלוי המז
המאנים ועריך להגביה כפנת המאנים ששוקליו טהן מז הארץ
ג טפחים שלא יבעט הקף שבה המשקל לארץ בכם ויתור מהרה
למעלה וטרה הקף האחד מכריע ויהמד הרי כד שיקול וקטה היט
הכדיל האחד שתליון בו הכפית עריך להיות ארוך יב טפחים ומתנה
היט הרעועות שתליון כל הכפות יב עשר טפחים שלחנות שלבעל
הבית שמוכרין כהן חפנים טוט טורטני משקלות ששוקלן בהן כקף
וזהו וכאן זה נפש המסתת בהנוגע פיר אל בכילים ובכל הנגדים
פיר יח כנגעים פיר חוטי הערב שהולכין בתוך המסתת בנפש צה
בתוך הגוף. נפש כל ישנה חלץ בגמ בנות מלפחד ובנדדים בגמ
ונשחלים נדדים רב חסי בדטן קשיא ליה זה מתענת חתה לקציה
ר ששית לנהדרעה נפיש נפיש הזה חתה חתריה דמהוזה פיר
לא מעהו בבית אלה מינה הבית ריקם ונלחש ונתנחש לו לא מעהתו

כבדו וזה מלאה היה ביתו הלך למהוזה ומינהו ושהלוחה הכה
 בעיניו מעב גשורים ונפשות בפ' ב' בעקלית בונים לו
 נפש על קברו פיר בינו שמועין על הקבר וכלע מקרה שמו עיון
 ידוע תמחרתן שמע בן גמ' חומ' אין עושין נפשות לעדיקים
 דבריהן יכרוניהם נפת בפ' אחרון במוטה משחרב בית המקדש
 בטל התמיד תופת מופת מהינפת מופת סלת יפה על גבי נפת
 ודומה לנפשה שנלושה בדבש ושמן נפתחה ערבה שם
 שמלחה בגמ' דמך שנים מעירים

כלוק פירקין י' אחיל פירקין י'

כן בר' ברכות עד הניין החמה פיר ימיאת החמה כמו הינעו
 הרימונים בר' רב פרע' חמה מהיכן הקבה מינן את האדם לעתיד
 לבוא אמר לו מנן שזרה פיר היה חוליה קטנה שבסוף יח' חליות
 שבאדם בפ' כיס מכרכין בגמ' חוץ מן היין ובר' גמ' העור והדוטב
 ובפ' ב' בעיקצין הפוטמה שלרימון מינן טרף והמין שולחניו מינן
 מינן טרף פיר נין הוא פרח שעל הפוטמה שלרימון והוא העיפר
 שפ' בפ' מסרק נין החלב בפ' ובפ' ב' בשכיעות פי פרחים
 לכנים ויש חומ' עשב כשהחתכו יניח חלב נין בפ' חלו טריות
 אדם מילה הנינא כנפים הקטנים שדומין לשער כדמציאין מנפין
 לה בתבן וזה בקט' וזה בגבנה וזה בנימה וזה בכנפי יונה נין כחלו
 פירי ודוסת הנן בלעז אשטורי נין בפ' גמ' דפ' כלגט ובפ' חלו יחפור
 בגמ' מרחיקין את הנבלות ואלמלא בז' נין מעמידה מחדצת כל העול
 ש' המביטך יחבר נין ו' שמעמיה לאותה רוח נניב בקשו לקביע
 נניב אחד כפר פי בפ' חג נטע שיעשו עיו' הלג נמכר דההוהיה
 הנטעו נטעו נמכרים הלג נניבא נמכר בעירא נניבין בר'

גם בם דינו ממוטות יערך יערך וידרוף הלך אחר בית דין יפה חת ר
יהודה בן בתירה לנעיבין חרן וכנה ועדן תרג חרן ונעיבין וחדר
וכן תרג ירוש אחר אחר וזכר כול וכן בכרזי רב זכר נעיבין כיו
ברז גם דע חלו נחמדין נעחו טלוח דחולו להנחה קרבה כפרך
הזהב בגם כשים שחונחך נמחוט בני פיר כגון ויהמר לה שמירב
והוא מלשון למכנה מזמור לרודי נמיה נעיניה כבר פיר
בעמל נמל בעד בנייר ובפ כ נהלות על כוית נמל פו בגם
איהו נמל כשר המת שקדש ומוחל שהדתיח ומקשינן היט
דמו אי נמח דידיעין דמת הוא לו על דלח קרוש נמו וחי דלח וחי
ידעינן כי קרוש נמו מוחי הוי ומשנינן אמר ירמיה כעתם דלח וחי
ידעינן אי מוחל הוא הוי כוחו וניעו קרוש ודחו מוחל הוא לה קרוש
דלמח כחו וניעו נמל בכרזי רב פרע עז וימל אלהים את מקנה חב
ישו מעיל מן הטעולות פי החסוכים נמל בפא בצרכות ובפ גרפס
כנעולו שיהיו בה דגה פא מינולו וכד פו בע מינל נאפה
בע כינך מברכין בגם נובלות דתנן ראש דמחו הקלין שכדמחי
וכל שר הגופנן והנעטה ובגא חוץ מן היין על מיט נעפה על העלין
ועל התמדות פיר קפדו וימכל עם החמין וזוה מלך רבלשון א
אדמית פרהה כגון בע כירה לקבל ניעוצות בם גם אמר להם
הממוטה בשעש שהחמה ודחת ניעוצות וינחות ממט ופעולו
לניעין כל גין כעגל דע וד מה בולע נניניעות כך פילטו בעני
בניעוצות פי הוי דתיהו שער המעיץ בפ קמח דמדות נמר
כפו בעגריס והענייס בסלי נעדים שלענדס בם עכ זר וברז פיר
תינחת העקלין שלנערים בע כינר מעכדין שלנערים בסוטה
בגמ לה פחות בהכרים ער כ ככלים תומר בשירי כלי נעדרם מ

ערים מכתחלות פיר שוטים כמו צמר משורשיו יתרה בע גמי
 פכג פירקים ברהשון אין מתעבים מפני הנערים פיר שיום טוב
 יזלהם הוא סליק פירק יז אחיל פירק יז
 נק בגמ דע משילין קא ינקו תחומין מהדרי פירוש
 הבהמה היכריה ינקין זה האבר מגבוליה האבר והי אפשר שלא
 נשאר מזה החני חלה זה החני ומזה חלה נקבה נקיה בזה
 כבד פיר בעיזר נקד ברהשודה בן עזאי קורה נוקד פיר
 הוא פלגם דכתומי ישע מלך מואב היה נוקד וכל דכרי עמוס ה
 אשר היה בנקדים ומתרג מרי ציתין ותרג מקניהם וקנינם ציתהון
 בעס דכי תשת ובילמך ברז כי תפוח מלך מואב היה נוקד מאי נוקד
 רועה נקד פורה דמוזע נקד שמה בע נכל ברז גמ דפירק המ
 המקכל שדה בעינא דתינקד ארעאי בפ אין מעמידין בגמרא
 נהי דחולוא ליה קפדי א מנקדותא קפדי וברז גמ דע כלהבשר
 האי דכנשו נשורה משום מנקדותא הוא וכול מינוני נקוד בע
 מינוני ברז גמ בפ מי שחזו חמרה נקירה נקד ברז מעשרות
 החרוכין משינקדו וכל השחורין משוינקדו כגון ענבי עדסי ועי
 וענבי סנה משינקדו תנא ל חנינא בר פפא משיעשו נקודות
 שהורות ו נקודות בתורה מפורשות באבות דר נתן בפ עשה
 נמים נעשו לאבותיו במיני ובהגדת משילה בפס בשפתיו יכר
 שונא באבות למה נקוד של לנו ולנניט עד עולם ועל ען שבעך
 אלה כן אמ עזריה אם יבוא אליהו ויאמר מפעמה כתבתה הותפ
 אמרין כבד נקדתי עליהם והם יאמר לי פה כתבת הותם אהליק נק
 נקודותיהם משלהם מעלהם ובהגדת משלה מלמד שחמר ושרחל
 לפני הקבה רבו עולע עלימה עובדיו מעוין ואין מעוין עלימה שכן

עובדת המד להן הקצה דף של מח שבגלו חן אתם יטלק
לעמוד וברז גמ דף נגמר הרין למח נקוד על לט ולכעט ועל עו
שבע מלמד שולח ענש הכה עד שעברו יש את הדרך וברז
ה יקוד המד לו ר נחמיה וכו ענש הכתוב על הנסתרות לעולם
והלה כבר נאמר עד עולם חלה בשם שולח ענש על הנסתרות
כך לה ענש על שבגלו בפ מי שהיה טמה למח נקוד על הו
שברחוקה בדי גמ דף ב במידות המ ל יוסי למח נקוד על וו
שבחמינע עשורון שליוס טוב רחשון שלחג שולח ימור
בשולג שולמד בשולג שולחיל נקד ברז פד הלוקה בהמה
בגמ ל אליעזר בן יעקב חומ ורתנן בפ ה ברומות סה תרומה
וכל עד יחלו נקודים חו קלחת פיד לחם שיש בו דרעונים
שהיה מנהגם לעשות לחם במיני דרעונים חו מעופש והיה
בו העופש כמו נקודים ויש חומ יביטה הרבה נגובה בלח שום
הכשר ואחר דניל יגל פו יחלו לכהנים חייבי כיטה כדי ש
שולח יהו כביטה במקום אחד נקה בפ במה בהמה נחקה
בחטם בהכדור פד כגחל חכוק שלנקה טמה במצת חיכד
שרתי במדינות איתקומינן הדח נקה והיה סמיה ס' גמולח פיד
לגמיל שומות בלשון עדכו בשעיל קורין אתו לק עוד וכשגדול
קורין לזכר בכד ולנקבה בכרה וכשרהויה למשו קורין לזכר גמל
ולנקבה נקה פיד נקה נקה חזרת גמיל חזרה בחורה נקט
ברז גמ דף השוכר את הפועל ולחיה כי בנקוטחו כח בנקוטח
פיראנשים שמתלקטין ובהין ממקומות הדבה ללקוט ולהשכר
את עצמן ועומדין בפועל העיר וכל מי שדועה לשכור פועל
יתנה לשכר שיהיה עיר חדשה ונתקבעו בה בני אדם שנים

מעידיו ושנים מעיר אחרת שהיו להם מנהג שזה כדכתיב
ויהלך אל יפתה נקט כדכתיב רב מרש וכל מנכחם ובויקרה
רב אחרי מות ידוע ויהיון ובמגלת איכה כיון שהגיע לריומו וכן
וקילסו אתו נקיטה בדברין פיר נעחת עם לוטו שהוא מברו
נקטמון בפ' טו כלים הכוונת והנקטמון פיר הוא הנקטמון
שפי' בע' א' נקי בד' גמ' דפ' כל שעה פ' נקי מנכסין
נקלגס בפ' ד' ד' השנה הם את מנכסו ליכות כדכתיב מנה לך
פיר חבוקטר נקלט בד' סוכה נקליטין ב' קנופות ארבעה
פיר עמוד אחד בד' המטה ואחד בשף המטה ומשימין יתר
ארוך מזה לזה ומשליכין סדין שליו ונעשה אהל בלחג פיר
קניעות ד' עמודין עומדים עד קצות המטה ועליהן מלמעלה
ד' עמודים ברוחב ופורעים עליהם סדינים בטבעת פ' יב' והל
נקליטין טהורה ובפ' יח' נקליטו המטה וחמור וחפיו טהורין
וישעיר מהן בעג נקלוט בפ' א' כעב' ז' דקלטב חניב
ולקלט פיר בפ' קד' יטו יח' בפ' כינר מברכין בגמ' כירך על
היון רב אבהוה בר' סופי' חזן ארין דנסיח משלחין ליה נקלוטין
זהו שביק לון בתר מזוניה וכדיך עליהן תתלה וסוף נקם
בפ' ד' מיתה בגמ' מה מעות הנהרגין נקם ינקם נקמה זו הינו
יורע מה היה כשהוא אומר חרב נקמת נקם בר' הו' אומ' נקמה
זו חרב נקמז בפ' עירובין בגמ' נגד הנגד נקמז מותר על
נשמת אסור אמר רב נסים ז' ג' כך כתב אדונינו ר' א' מה
ינעם דנקבין מהל' מה יתגל נקמז הו' מהל' נקמץ והעלה מל' א'
קמיסא והו' פיר' ג' והרבה הוא מעו' אמיליט בנר שעושין
בר' חדיץ ומכניסין בו עץ ועושין בו מסמר בנר רבעץ וכשנעל

מעמיד את העין שבנוך התריץ שבטג והוא נסגר וכ
וכשפותח מפיל והטג נופל ופיתח הדלת ולגהרין ענדה
יסמוך לגרו חמ"י יוסף מאי תבעי ליה ל"י דורא היא לא בהו
בהדיא קתני בכריתא נקמז מותר נשמש חסור ואמר רביהו
חמ"י שומול הלכך כ"י יהודי בנקמז דלמא חסור הוא וטעמא
מאי חמ"י חביו משום דמחזי כשמשמיד את העין בתוך
הטג כ"ל בנה' ומשום הכין חסור לנפול נקז בע"י בכלין
הכידון והניקון והמגפית פ"ר הוא קינו הפוך ומשקל קינו מתוג
סופיניה ניקנור נעשו נסים לדלתותיו ומזכידין אתו לשבח
בפ"א ביומא בר"י קוטה בשערי המזרח ובשערי ניקנור
נקע בפ"ה חומר לחברו ביות מור עפר היו כוס נקעים וטפחים
בפ"ה ישן בגמ' העושה סוכת בין האילנות וכן בנקע שהיה
עמוק וטפח בר"י פ"ד א"ר דמטקין ולא ימלא בקינים מים פירוש
נקיניות שלטויות כעון גמול נקף בפ"א בברכות בגמרא
וחכאומי עד חצות וכל א' במגלה בפ"ד סמך קראו מו שלבו נקפו
חומ כן ובכריתות בר"י גמ' דפ' המביא אשם משום דלא גלי דע
דעתיה דלבו נקפו בר"י גמ' דפ' א' בעה ותיבדוק ומהבכך אפ"ן
לבו נקפו ופירש כיון שדווחה הבעל את אשתו כודקת את ע
פינמה אמר ה' ולא לא הרגישה בעינמה לא היתה כודקת ע
פינמה נמעה לבו נקפו שיש שם הרגשות דם ופירש נקף
בפ"ה במה אשה בגמ' ולא בכולת נעשה נמקים במקום נעשה
נקפית פ"ר כעין ניקוף ניקוף ומתמקמק בפ"ה הועיחו לו בגמ' ימנה
ובא לו הנה אזיל לאחוריה עד דהיה מונקפו כרעיה בגמ' דחולין
דמ' ניקוף כדמ' עולה במ' מעשר ב' ובכסף סוטה אף הוא ביטול

את המעוררין ואת הניקפין פיר היו מבין לפי קרש כשב
 כעובדין לשחטו כדי שיפול בם פיהם וכן נאמין לומר עליו
 של דתו ניקקו הוא פיר הנשחר באילן אחד שנימסקו היתין
 אונתן היתין נקדחין דית ניקוף והו שלפנין דכת כי וחסט
 דיתין לא העאר אחריו ידוע ענהג להיות דורכין את העלי
 העוללת יהא העני נאמן לומר מן זה של עוללת הוא ורכותה
 מקום שנהג להיות מוסקין דית ניקוף יהא העני נאמן לומר
 שמן זה של ניקוף הוא כפג כחלה דית מסך שנתערבו עיב
 דית ניקוף ענבי בעיר עם ענבי עוללות פיר המסיק המדעין
 את האילן עד שיפלו הדתים והוא עומד על הארץ והנשאר בי
 באילן הו שלעני ועולה עליו ולקטן אחת אחת ונקדח ניקוף
 נקר כפ ה בתרומות ניקורי תמיס וענבים וכול עד כל שיש
 בו להא חסור פי חישין שמה ניקרו נחש כפ אין מעמידין בגמ
 והחומץ ואי אית ביה ניקורי חישין פי כה תרגלין שמנקדין דח
 דחישין שמה הנחשים עשו אלו הניקורין ובגמ השיחו גיירה
 משום נקור טחש שאין חוששין לגילוי החלש ושהו בו טחש
 והקיה בו חרס כפ אלו טר בגמ דעמך סימט בהמה לה חיש
 לנקורי פיר לגשיכת כפ גמ בטהרות נקדח תרגלין כפ ד היו
 מנקדין בהן על הארץ פיר היו חק הכלב והחולרה מנקדין מן
 הנבלה והובלין ולה ידו ממקומן כפ ג שחכלו בגמ כימד מזמנין
 והנקדין תופשין אותו כל כך פיר המדקדק שלא בדבר מיוחד
 ובלא ערבי קודין אותו למנקאר כגון תרגל המנקד באשפה
 ידוע באש לר דורא כגון דעמך ר יעקב בר אחא לר חייא בר ווא
 ניקדח נוקדח כרז ילמדי שלא ימנעו הנקדעין ידיהן וכפס
 ויקהילו משנה ואהרן והיו דור שאין בו ליננים והיו הנקדעין אמי

חיו אתם קדעים וכו' כסגמ דקדושין פי' בעסוק והתקדשות
והגדלים מהו מכשין מנקד רחיה כבר פיר' בע' כבש כאלו
טו' בגמ' נשתברו רגליה ההוא יננה דנקורי פיר' חתוכי רגלים
בדקיה בעומת הגדים מקום שהגדים עומתין ומעט הגדים
שלומים קיימים ואכשור נקד כפ' אין מעמידין בגמרה
מתרפחין לות ניקדה מקיקילתא נקרהין בכרד רב דר' אישור
פ' ב' המן קוראי כפדים שלמלך ולאחז רועים להרות זכות
מדרבי והיו הכתובין נקרהין מאיליהן לפי כך ויהיו נקוראים לפעם
המלך הילה נקרהין כליק פירק יח

אחיל פירק יט נר טחילה נר טחילה
של זכוכית שמתילין בו יין ועומד וכו' שכלה שמן בשבת
מגיש חטא חיל המים ונכבה ושאחלה יש בו גרם כבד חלה דבר
זה התר גמור הוא שחזק גרם חלה כששנינו ב' כיהה אין נוהגין
כלי רחוק הנר לקבל בו ניעושית ולא יתין להטכו וכול וכו' דקחת
בכל כתבי ר' יוסף אומר בכלי חרס חדשים וכול אכל נידות על
של זכוכית מותר להדליק בהן ופניסין שמן ואין לערער בהן
ואין לחוש בכך כלום וכו' חט נהוגים להדליק בהן בכל בית
נתיסות ובהי מדרשות ובבית רבנן שובבכל ובשתי ישיבות ב' פ'
ו' יחוסין בגמ' ר' אישור בן יעקב ונר אלהים טרם יכבה ושמואל
שוכב בהיכליו וכו' שמואל שוכב בהיכל יהוה והלח אין ישיבה
בעזרה חלה למלכי בית דוד חלה הכי קאמר ונר אלהים טרם
יכבה בהיכל יהוה ושמואל שוכב במקומו כפ' אין בערנין בגמ'
דעמך אין פוחתין מלא תקישה נר יש כך היה כפ' כל קדשנות
היגדיר ובעיף במקומו מחוץ לעדנת העידות עידות היס לכל
בית העולם ששכינה שורה ביש מהו עידותה אמר רבא יח

נר מעדני שניתן בו שמן כמירת חכמותיו ומאמנה היה מעיים
 ובתמיר בפ' נכנס ומנח שתי נדיות המזרחיים דולקים מדשן
 את המזרחי ומנח את המערבי נר בגמ דפ' קונס מן עבדה
 דנורה אנה פיר באותו מקום שעובדין להש וכל העובדין חין
 נותנין מס יכול לומר אף הוא עבד שלה ש אנו ובניה לבי נורה
 לחותן כומדין שעובדין להש נר בפ' בפניה הצור והעיר ו
 ודע אחד בפ' אחרון בערכין נרה או היכרה פיר חירשה כמו ניר
 לכם ניר כשביעית בפ' בראשונה חוכדין עדין פיר מקבלין שדות
 חרשיות כחכירות נר חוררה דנרה דלא משקף ככר פיר
 בפ' אדרה פיר עמר הינכוע בתכלת ואיט מניפץ בפ' המביא
 שנו בדקינן ליה במיה דנרה פי מי ינבע פולתכלת שיעובדין
 בו עמר ובגדים פ"ח שפירש"י חגל דלא שמואל נתן לה ניר חלק
 וזמ לה הרי אב זה גטיך אם היה כהן אכורה לו חישין שמה במ
 מלין כתבו שהוא עפץ וכול עד דבדקינן ליה במיה דמיה דנרה
 והוא מי קליפת רמון מניהין אתה נתב בעפץ ירושגברה דבעי
 מיכתב כתב מסטריקון לחבריה כתוב ליה במי מולץ והדין דמ
 דמקבל ליה שפך עליה דיו שחין עליו עפינה והוא קולט מקום
 הכתב ומתדיחין ועוד פיר מעבדין עליו מי רמונים ואם כתב ש
 עליו במי מלין מראה כו כתב במיה דנרה ואי פליט כגון דיו אם
 אמרין כתבה ביה ואמרינן כי פליט מנח לן דגט הוא ביה דיל
 עניינה אחרינה כתב ביה והוא הוה דפלט ופרקי שמואל כמו
 חישין קאמ נר נורה בדקה ככר פיר בפ' בדקה בס' גמ דנבה
 קמח תלג חין לוקחין מן הגרדי לה עירין ולה עדין ולא שירי פקע

פקעיות פיר עידן נמר שנותכן בדי הקט שמו לינין בו את
הערב שלח ימח הערב מן הקנף אלה שליר פיר אח בעת
נירין לימח פונקין ערב פקעיות גלומרח מ' בגר מנומד שלמינים
כדחא שחוד על גבי לבן תרתי בבת נורח וחרח בכירה כבר פיר
בע בת נירח פ' א העושק שני בוש נירין מכנים את חוטי השות
בעדין שיעלה יח וירד זה וילך הערב ויחזור השתי יעלה הרח
התחתון וירד העליון ויבה הערב בפ' כ'א ככלים בנידים ובקידוס
יש מערשין מכלי חריצה כס שקלים על עב נירין נהרגת
נורח בילמדי ויחמר משק לחובב וברזי והתחנן נורחות בע
בערך תענינו אמ לו יש נכים וגבורות שעות עושה למ אלה ב
בשכיל שיש בידיו מעשים אלה ערקה עושה לא וכול נרג
ברזי גמ דפ הרוחה שקל נרגח רחח עמר חמות כפ אמ להן הו
הממונה נגמ מולכו בקתתא דנרגח ותעינו בפ' כל שעד בגמרה
האוכל תרומה ובגמ דפ קמ דדי השנה שדח בה נרגח פי חתכו
בהתינת האילן כגרין בפ' א בכתובות כגמ בדגלה כתובה ר' תמרי
מקמי נהמה כי נרגלה לדיקלה נרגל בפ' ד מיתות כגמ הערב
בשמו עשוהת נרגל ממי ניהו תורנגליה ברה יודע ברי גמ דערק
כל העלמין עשו את נרגל דגליה דיעקב ורגליה דיוסף נח שותי וט
יהיה בגליך ויברך יי את בית המיניו בגלל יוסף נדרשיר
בפ' א עפ בגמ רבן שמע דמטלה בגריתא קיספתא ונדרשיר
פיר בלע ערב קורין לרזי אנד נדרח ברי פיר ב' אהילור
אדכשה נוסחין את הנדווד פי מטא שניחין את בה המה ויטחמו
כמו אדון שלמה שנשחין במוטות כדחמו בתוספת והין במטות
בעובי המדע טומאה כ' תחתיו כול נדרח באלו סהדות פרק

כל גזר ד' חלוקה הנשרפין הבא שלהציה היב עליה משום נשג
נדה שפחה גיה זבה נשדור בדפוחות ד' מו שואחזו בו
פקקתא דנישדור פי פקקתא גרעיתא שלפרי שקורין גלגלה ש
שהן מהכל היות נשדור אמוניק ויש מפרשין אמיאנמו
נשוור נשוורא בביתא קשו לעניותה כבר פיר בע' נבל
נשט בפ ערב פסחים בג' ואפלו מן הרמחוי ובדי' גז' ד' יש
נחלין נשוט נבילתא בשוקא ושאול אגרא פיר ענין נישוטא
וכיהוש לא הנשוט גילגל ממוניה כבר פי בע' גלגלן נשך
שך העיקר ושמ הפי בע' שך נשט בפ הישין בג' אכלין
אכילת עדיו נכמק שינת הסוס שהין נשמו בר' חלק ובכר' רב
פדע לא שחלא אנטוניס לרבי מאמתי נשמה ניתנת באדם אמ
לו משוינה ממעיו אמו אמ לו שים בשר בלא מלא ג' ימים הלא
יסריה והורה לו רבנו אלא משנפקר כי גם הפסוק מכיים ורח
אלוק באפי ופקדוק שמרה רוחי מאמתי נדה הנשמה בו
משפקדהני בפ' לך אמ ליה ל' חיה לך מה שונך עביר אמר ליה
מן ענתה דיהבת ירך שלה אינשמה ובזיק רב בנידוקו באפי
ומכין והיא מתנשמת במגלת איכה נפלה להש ליה משום ישו
הנידוי בו פטירה ואינשם פי חירה נשמת כלומר נהרפה
נשים בילמדו ותכחש שדה מיכן פסול רבותי את הנשים
נשף בר' גז' דברסב תדי נשפי הו נשף ליליא וחתא יממא
נשף יממא וחתא ליליא פיר ענין השך ושפי עינמותיו תדנב
וקביל גרמחוי נשף בר' גז' ד' המוכר פירות לחבירו מקבל
עליו רובע נישופות לסתא פיר כגון אבק וקש שנשף וד' ממ
מלקומו ודגון זה משום דאנשפתא שפיר בע' מ וכעין זה ואלה

לנשוא מרובתיה ד' אמות בדי גמ' דמגלה נשוא מאו נמוס
 אמ' ד' הונח כל יהודה נשוא פיר שותק לן אדוט כלי זין על
 שום לקנותו כמו על פיר יסוק כל עמיו עוד נשוא ברזל נשוא
 רזמו קשת פיר אבשלום נמס נשוא כסגמ' דפ' אדוט
 ושוחרת יכס נשיקה ולא כלום היא שיק העיקר נשוא בדי סוכה
 או תחתיה מעני הנשר שר עיקר נשוא דוגכה מרקת ותפשו
 נשוא בכר פיר בע' יוג נשוא בפ' א כפ' זר בגמ' יום תגלה נשוא
 שבכרביה פיר גמון יש בכרביה בית נכית עכ' זר היא נחית בה
 אכן ותקוק עליה ועגרון לה נשוא בפ' א בכרכות בגמ' דסמך
 רבן גמל חסכרה דמיוח להזרה דשילת ליה מגבבה דעכרה דל
 דלהחורו נשוא כפ' גכ כתבט פיר ד' חננל נחין שום דלהחורו
 נשוא ובפ' ר' גורשום ובספריט כת' ושל פרש נשוא העשב טבין
 הקצבים כמו זה ותחתיה מעני הנשר ומסתבך העמר בקוקן ובעשב
 וכשאשילף העמר מהחורו הקוקן והעשב חייט משתלף בלה -
 שבידה נשתק בפ' גמ' דפ' טרף בקלפי תנח בכל יום לא היה
 לה נשתק פיר כסוי נדחמ' בפ' ו' בכר' רב לעמר לבוא הקבה מעדטון
 מנישתקון פליק פירק' אהיל פירק' כח

נתכרח שבככו נתכנה שבשן כפ' א
 בגמ' יום תגלה פיר עכ' זרה הז נתיה בפ' גמ' דפ' בן סורר
 ומודה נמס וגמון בעלית בית נתיה בלז פיר אדם גדול היד
 ובעליתו היה בית המדרש נח בפ' המקבל בגמ' המלוה
 אה' שמואל שולח בית דין מטת נחמי פיר שולח בית דין שומט
 ונותן מידו שולח בהורה עכוס כלים וכיוצא בהן אכל נכנס וצט
 עוללוה ולמשכט חייט רשאי בפ' א' בכימה בגמ' שולשה ומצא שנים

גזולין מנחמו אהרן בן הניזקין בגמ' המועיד מניחה שוורים
מנחמו אהרן הדרי נתן בן העדל ממזרים ונתנון אסורין
ואסורין אסור עולם פיר כגון דוד גיר עליהן ונתנינן הם הגבשנין
והמחוי אהרן נתינין דבת ויתנים מדע נתן לא העשה שו
שניתק לעשה כבר פיר בע לא נתן וכדות כבר פיר בע לא נתן
בסוף דפוחות דע מי שחזו הנתק פיר הנתק נרעת נתן בפ' אה
ל עקיבה מי רגלים נתן ובורית וכפ פו בטה בן בוב פו בלוי כל
חדס וכלי נתן בן כ פו המזבח מקדש נתג על חין מכסין אה
לא בנהר לא בחול מחוי כלי נתן אמר יוסו בר אבון כלל מחופת
שלמנדין כבר פיר בע חפר פ' א כלים המרובקין במגביה והוא כמו
אבנים ושורין אהו במים ונמחו ובלעז אלוני ויש חזם כלים עשויים
מן מגביה עינמה ויש מעדש נתן בלשון ישמעיל נטרון והוא כמו
אבן מהחלחל במים חמין ודוחיעין בו במרחץ ראשון בארץ יש
ומערב ירוש בן אמר עקיבה מנן לעביה נטרון בודית בודית
קימניה קלית נתדות כבר פיר דב פוט עבדה זרה ויעקב חשה
את עצמו לבן הנותרות נותרות כלל מעהון כישיז מנהון עקדן מנהון

קייסדין

נשולם עירך יד עירך טו

בן אין מעמידין הסיחו לדבר אחד בן כמד משותתפין שנכר
הסיחה מילכו כלומר העדיקה ענה בן המעמע על כתיפו
חייב משום מעשה בני קהת גמ' המוניח משוחו למעלה מו
טפחים חייב שכן משח בני קהת ענה בפהזהב בגמרה עד

מהו מונין למעשר שני שנעמה שפודין אתו בירושלם שני כולל
 הכול שהיה והיו שאלות אלה הנהיג שני וישא משאיות ס' א'
 בפ' במנחות התורה באה תמיש סהין ירושלימית שהן שיש
 מדבריהם בפ' כיינך משהתפין בגמ' חנינ' ת' סהה ירוש' עודפת של
 שלמד בריהו שותות ושלעיפורי עודפת על שלורן שלומית שותות
 סהה בשביעית בפ' ה' זכפ' מפניו בג' חבלי קש וזכפ' בא סימן בגמ'
 כל שהוא חיב כפיחה כיהה חיוב וקורנית גמ' כיהה יערי חזוב
 חברה קורנית חשה פיר' סהה מלה ויש חומ סוסו מברן חזוב מפו
 אוריגט ויש חומ שדורניה וכולן מיני חזובתן סהב בפ' בחלה
 ונאכלת בידים סוואבות פו בידים טמאות סהב בפ' מו
 שהיה טמא ירעה עד שישתאב ונכנישין פ' יא בימות ובסורן
 יהא דועה עד שישתאב ומעדיש בפ' ה' בתמורה בגמ' אג' ל' יוח' והנ'
 עלה בכורן ירעה עד שישתאב וימכר ויחבל במומו לבטלים ש' מ'
 עד שישתאב עד שיפול בו מום ועוד פירשו חי בכעל מוסרעו
 עד שישתאב הוא מסתבין וקיימין ועוד מפירש ברי' פ'ק' ודך
 הטהה אם קודם שביערו בעלוב הרעה עד שישתאב וחי בעלת
 מום מסתבא וק' יימא והעיקר בהורה כהנים בתופו א' דתניה אם
 כל בהמה טמאה יכול בהמה טמאה הכת מדבר כשהוא חומר
 למטה כפר' אחרת וחס' בבהמה הטמאה ועדה בערכך הרי
 בהמה טמאה חמורה היא איט' מדבר אלה בפסולו המוקדשין
 שיפדו יכול יפדו על מום עובר תל' אשר לה תקריבו ממנה קרבן
 ליהוק יעא מום עובר תל' אשר לה יקריבו ממנה קרבן ליהוי יעא
 מום עובר שהוא כשר לוקדב לאחר סהח בפ' בחלה ח'

רבעים קמח חיבין כחלה הן וסיחורן ומורסנן פי השחור שנאתן
בתוך העיסה להמין סחור ונחלישום לכחלה תרג ולה יה
יתורון לסיחורה סחור בנז מעשרות התמרים משיטילן
סחור פיר מהכשלין התמדין מהנפתין ונסדקין כמו הסחור
פ' א שישליטו לתלוח לבן כמו סחור כדרך הפגין ידוע משינ
משיטילן סחור ר' חייק ברזיה אמר מעשה מלאה הארץ ר' יונה
בעי מהיכן קימין אם משהמלאה הארץ נובלת היחאם מעותג
משחפרוש גדענתה מתוך האוכל כשילה היה כל עדכה דבנן
דקדקין אמרין משישכחום ויהי ימות לאכילה

סליק פירק א אחל פרק ב

סכ תדקח סכ כסגמ דכעבות סהק סולת סגבין סכ
כל יח בכלים הסוכב שלגלגל פיר אופן ושלגל שמושכין העגלות
מסכבין אחתן מכדיל כדו שולח יסדקן סכ כע ערב פסחים
בגמ הביאו לעניו כרכן כסיב וכלען אף ידי מיטע נמי לא יינא בס
גמ דפ' הית מביא את מעהה בעי דבך השקה כסיב מהו פיר נתו
הסיב במים וכלע הסיב למים כמו ספוג וניתן הסיב בפיה ומוצעת
למים כע לולב הגזול בגמ אין חוגרין את הלולב אמ דבא אפול בס
בסיב והפלו בעיקרה רדיקלה אמ דבא מנא חמינא ועיקרה רר
רדקלה לא מינא דלוליבא הוא כדרי דכ מדע מיה ונגע ייחודיות
לפיפוך סיבים להכלים בויק דכ אחרי מות פרע ויהרין ארץ אפלו
דברין שחת רותה אותן כאלו הן מיתרין בעגלם כגון סיבא למ
למעט הכלים כע אחרון דההילות הן חז את המגל כסיב או דא
עוב פי ינבחה בארמית עובא ויש חומ פנמיה באורה ששניט

הנוגע בעיב היוצא ממנו וכל ודויעב עלתה העלתה ומתרגמן
ומלכה יתבת עיבה ובעך בחוץ תרג ויתין בך בעיבין ויש
הוא קלף והוא קדעם בטיית וקרטא בלעז או עוד כדתעיה
כד תרומה כרוך ביב כיניבין או בער ותתון מלגבי חבן מנוגשת
ויש הוא קתא דמגלא דלת ויבא גם הכעב אחר הלהב ויש מע
מערש כהותה ששניט כורכה בסיב וכולעה והוא עלי ודקורת
ברז עקעין שורש מען גדול מינטרף והסיב של חינו מעם
מינטרף פיר יש לעמן כמו חוטין ברחשו שהוא נטוע בר
בארץ ושמו סיב כדאמר בתוספת בסיב ובשיער טהור סב
כמיסב רחב או כמיסב קער כד פיר יין כינר מברכך הסבו
אחר מבך לכול פיר הסבו יטבו סבבות הפה היו יוטבין
כגון שכל אחד ואחד היה יושב לעינמו פאהיו יוטבין לע
לעסק אחד ונדדמן להם לאכל כל אחד מברך לעינמו הסבו כל
ישבו לאכל לא לעסק אחד אחד מברך לכולם סב כמך
המפלת בגמ המפלת שפיר השוטה יין חי עינמותיו שרופין
פיר אתו שהייתו מכירוף שוהיה רגיל לשתות יין חי תדר היו
עינמותיו שרופין כלומר כישין שחורין כעין שרופין מא
מזוג במים יותר מראוי שבוחין מלוחלתיים הרבה כמו סוכה מ
מזוג כדאוי משוחין חלקים ימים בעז בפ המוסר בגמריה
המניה נכדי ההיא מיסתינא בגמ המוכר ייט אמר להורב ט
להטו שבוחתא כי זכינתו המרה סב בגמ דפ דיני ממונות
קמא סבי דסורא כגון ו הונא וד הסדא רפוס בדיתא ו יהודה
ורב עיינא בפ א בכורות בגמ דג טמא סבי דמי ודענא
סב בפ בפיאה הסוכך בעליון פי נקשר בעלים בסז אלו
טו בגמ הריאה אמ רבינא והוא דסבין בכיסרה בעדק

הע
חכם סת
ישעיה ב
קיי
מט
טוב
בס
4

בשביעית לח יסבך בטמר בפג בפרה מקלחו מסבך מלשון
נחחז בסבך סבך בפ הדורע ועד סובך שלדגל פידוע ש
ראש השוש בשור שקורין מלפא סבכה בפ חלוק שרין
חוטו סבכה שלפסיקיה פי קושרת אשה מפתחי חלוקה היט
הקדמים והלולחות שמדבקה הכג בעזחורק ופעמים שהין
לה קדמים אלה עינים יונחין מכג פעמו וקושרת אותה
וסבכה שבראשה חוטין יונחין ממנה וקושרת אותה לאחוריה
והכי משמע וחוטין שלפסיקיה שהיה חגרה שקושרת במו
במותמה וחוטין יונחין משני רחשיה שקושרת אותן בפרק
במה אשך שן תותבת כל שהוא למטה מן הסבכה יונחך
כול בפ אמר עקי בגר קטן בסבכה גע מי שמת בגמ השולח
סבלונות לבית חמיו בויכח וסבכתה כבר פיר בפ יונח ביהודים
פי כד בכלים ג סבכות הן שלילדה טמאה מדרס שלזקינה
טמאה טמאה מת ושליו נצחות החוץ טהורה מכילס פיר בלשון
ישמעל קהאיות ובלעז קיולה ושליו נצחות החוץ הינו הסודר
משומות הנצחים כשיועאות לשוק בפ כח בליוס סבכה שנת
שנתקדעה אם חינה יכולה להכליל את רוב השיער טהורה
פיר אם חינה מין את רוב שיער האשה בפ הדר בגמ חמיט
חבורות אמר יהודי הסבך פיר גדל הסבכות השביסים והסה
והסהרונים תלג ושביסיה וסבכיה סבלה בעמח בפרק
האשה בגמ הממונה הפלו סבלות דלעותה בעלמא פיר בג
חבורה שהולכין ממקום למקום ואוכלין יחד סבלונות
בפ החיש מקדש בו א ע פ ששילח סבלונות בפ מי שומר
השולח סבלונות לבית חמיו גמ מהו שיטלש בסבלונות פידוע
אם שולח סבלונות בק מטה ואכל בבית חמיו כהני דיע מהו

חמדינו אלו חכל בדינר זכו בית המיו בכל הסבלונות השותח
דחכל כחעי דינר יזכו בחי' הסבלונות והוא הדין בשליש
וברביע סבן בע הנידקין בגמ הפעוטות שיגר לובן ננס
לה סובני וחומס סובני סלסלה ומלמלה סובני וחומס סובני
כאמגוזא סלסלה ומלמלה כי פסקתה ופלא פסקתה מאי מלא
מלמלה רבד הנמלל ומתח אמר גהון הכין לישנא וגמ ובראח
רס כינר מעוטתפין בר נווס חיקלע לקמיה דרב ומהאי דהאי
לשון חתרתהוה ולא לשון חכ הוא ופי סובני בגר דק מאר ע
שמקפלין אותו ומכניסין אותו בקליפת אגוז וחומס סובני חינו
אגוז בגר שמקפלין ומכניסין אותו בחי' קליפת אגוז ורומה כו
סובני שם האיגוז בלשון זה וחומס חינו בלשון היה וכן סלסלה
שמו שלפסתקה והוא בלע ערבי פוסתקה וכן שיגדלו קליפת
אגוז שיש בה בגר וחי' קליפת אגוז שיש בה בגר ופוסתקה ע
שיש בו בגר ומלמלה הוא בלע מלתהק שהם נמלל יהא קטן
ואם נמתח יהא גדול פיר חנבל פיר סובני הוא לשון יון כגון סבן
סבניתה שמתעטף בה כשיענה מן המרחץ כל האדם לפי כבודו
וזה שחמר סלסלה ומלמלה כי אמגוזא כי פסתקה יתכן שיהיה
בגדים דקים כותנים כקליפת אגוזים הנאים מהנרי שהם גדולים
והגרשום פיר לישנא דגמרא שיגדלו בונים בו נתיים לה סובני
וחומס סלסלה ומלמלה פי סרונים דקים הרבה למרחק מלבושין
וקורין הכי לשמות אותם כדינן סובני וכל כך כשמקופל הוא
שיעור אגוז סלסלה ומלבוש ששמו חומס היה דק ממנו נ
שקפילו חינו חלת בהיני אגוז סלסלה ומלמלה היו כמו כן
תכשיטין דקין שקפילו סלסלה כשיעור פסתקה גרעיני פרי

שקורין אל נרש ומלמלה מחזיק קיפולו חצי פיסתקא דבר
הנחיל ונמנה שהיה מפשתן טוב ורך וכשטווה אתו נמנה
הכניסו מחליו בסגמ דפ חבית סבניתא אמר יוחנן מדיך לקשר
שני ראשיו למטה פיר סדין עומת עטמין בה מדיך לקשר
שני ראשיו למטה עומת הפיל וזהו לחיתיו למטה מכתופים
מדיך להתעטף ולקשר ראיו לא מתיו כמשוי ובלעז סנרני
בפס ויהו בשלח פרעה הפלו סבניתא לחיהו יכיל ידוע כפרק
במה אשח המטפחות סבנין רבדכן סבים בחלק כגמרה
הפקידום מאי דודאים אמר רב יכרוחין לוי אמר סיגלוי חסדן
אמר סבים סבר בפ עושין בגמ מותר להקריב שמה תאמר
אבר סיבדס ובטל סיבדס תל עומדין לעולם ולעולמי עולמים
פי סבר שאני סבדין שהקבה מחזירו לטל עומדין שוראי
ועמדו לעולם ונתתו לכם אהרית ותקוה תלג סוף וסביר ישכן
בטח תלג ישרי בעברא סבר ואת החולה אחזק תלג ולמרי
ולמריעיה חוסנר והוא כלכל את המלך והוא סוכר ואת העורבים
עויתי לכלכלך שם סבר הנק השמים ושמי השמים לאיכלכלון
תלג לא יסודין כולם קדושי ענין הם סבר ובעדו והשיקו
בנשיק תלג שגדין ומסתכרין סבר בפ ערב פס בגמרה לא
יפהו לו האי מאן דמסוכר ולא משא ידיו פיר המקיז דם
ולא נטל ידיו מפחד ימים בפ אין מעמידין ובגמ מתרפאין
הלא לסיכורי פיר חמץ ופה להקזת דם ומי עני להתענתה מי דגים
מלוחים ליושב בתעניתא אם טובל בהן פס יפה ברז גמרה
דפ הערל האי יומא דעיבא ויומא דשוותא לא מהלינן ביה
ולא מסבדינן ביה והיראנה דרשו ביה שומר פתאים יי בר

גמ דפ הנודר מן הידק ובס גמ דפ ה שדינים וברז גמ דכתובות
ובכתובות כפ הלוקה כהמה בגמ ל' חסי בן המשולם והאמר רב
עמיני בר הייה משומיה דרכהו מסוברה דנזייתה הסוד להו
להדוקיה בימיה נבא פיר הגהון בשבת נזייתה כר פולין או
שלשכר ומסובריה הוא הנקב שעשויה להועיל וין בזמן ע
שהיין יועיל משם אם כה לסותמן ולהדקן והמ למניע שפיכת
יין חב מתכוין ולא לסתום הפתח קאמר רב דכהא ל' שמעון וכן
פיר ד חננל ב' העדק ומלעלה מזה העדק ובכתובות פי מגפרת
החבית ונשוייה ממטלת או ממך וכינינה ב' אם רב הסוד לחמץ
סתם. אתו לורי סחיטה והנה אף על פ' שאינו מתכוין לסחיטה
אילא למיגף פי החבית בלכר כיון ששחט חוסר דלא כר שמעון
לדבריו שניהם האי נקב למעלה מן הכר ועל כן חסרו חכ להדוקיה
אילא לשומן רפה למאן דחסר משום סתמת הפתח כיון שמהדקן
נראה דמהכר למאן דחסר משום סחיטה כיתה ליה שייחוב היין
בתוך הכר הולכך הסוד אבל בנקב מן הינד כמו שיש לחביות שלנו
לא חסרו להדוקיה ביומא כוכא ליחצר היין ואפילו אם ישחוט כיון
לאיכוור לא נחצה ליה וכע מפודע לעכץ דבר שאין מתכוין כגון
דעבד בארעא דלא דיריד דכיון דלא מטי ליה הנאה שרי
סליק פירק ב' אחיל פירק ג'

סג ראש ערלה הנוטע לסיג ולקורה פיר להיג לעשות
גדר סביב כדמו ולקרות מגדל אותה נטיעה לעשות ממנה
קורות באבות כפ ל' עק מסורות סיג לתורה פיהו הסימנן שיי
שעשו חכ לסדר התורה בפיהם מעשרות סיג לעושר כדגרי
עשר בטביל התעשר נדרים סיג לפרישות התורה אמר
קרבן לוי וחכ תיקנו כינוי נדרים קתם קיטח כדו עידיה פירש

פלה וזכיר השם ויש אומ' מעשרות סייג להתורה התורה אמור
 מעשר דגנך תירשך ויט' וחל' עשו סייג להתורה להן מעשר
 תירשך בזיק רכ' כר' פד' ויתרון ארץ באחריו מות סייגת למיסג
 ג' כ' במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה תרג' ורוע סייג' כר'
 כחמיה סייגמן הכה וסייגמן הכה סג' כר' עק' ינין ל' אפיר
 אומ' ת' הסיג שלר' פות פ' העפר שעל ערש' תירשך מעטות
 שהוא עומר כדתני עלה בתוספתא ל' לעיר אומ' הסיג שלא שכו
 ושלר' פת' מינטרף מעט שומ' שמר את' החכל סג' ת' תירשך
 בדמ' אי אפלו מחותו הסוג וככל כלי עץ פ' א' בכלים הסוגן תג' ו
 פיר' כילים שמכניסין סגן את' התכונה והן קיפות גדולות
 שקורין סוגין ואמרי' בצבא קמא סו' מק' עתו בפנים ומק' עתו
 בחוץ סג' כפ' כמה בגמ' הקיטע להרוגי' סוגיה עבירה בפיר'
 סדר העניות ההל' בגמ' על כל יורה מחיה וזה סגיה כר' גמ' ר' א
 דהעניות סגן מיהי בפ' א' עפ' בגמ' התלמידין לה מעי' ההוא ג'
 להגי' כהר' יש בד' גמ' דהנהדרין סוגיה דשמש כחד מניהו כלומר
 מק' שו' ומפיקי' אליבא דחד מניהו ואזיל הוא ופסק' דינא בהידך
 דלא סגיה דשמעתה כותיה הינו טעם בפיקול הדעת דמא' שעי'
 שעשה עשו וישול' מכיתו כולו שכ' במדועתה תרג' כולהו סגן
 בדעיות נפשוהו סג' כר' גמ' דפ' אלמא' כזונה חכמיה להו נזונה
 תנו כחנשי' גליל דלא סג' דלא יהבי לה כס' גמ' דכונה דהני לה סג'
 דלא מיתרדי' והני דלא סג' דלא קדמי' פו' לה סג' אי אפשר סג'
 כפ' יש לבנו' לנחלה בגמ' חוץ והדאיון תני' ל' יוסף שלא יבוא סייג
 לעירה פיר' כסף סג' מעורבב כשאר מתכות כסף רכ' זאת וזהו
 ביום נטעך תשגשג ביום שננטעת אתכם ל' שגשגין ופתגמו
 כפיה סג' כפ' אלו סג' ספיקותהו' חוכה סוג' סיגיתו

סיגייט דערדכטא נוסכיו וניטל בוסו היל ברפ בכל מעורבין
 פיר עליון שלעפן שדכה סגל כסוגל דפ כנה טומ תולתא
 סיגלו כסגמ דפ כינר מברכין סיגלו מברכין עליהן בורה פשג
 בשמים בחלק כגג חפידוס מאי דוראיהלוי אמר סיגלו סגל
 בפ הוקה כגמ ולא להשה קיבל מן הקטן יעשה לו סגילה מאי
 סגילה ד חסדא אמר סיפר תורה רבה בר רב הונא אמר דיקדא
 סגל ויכחו שר נהליא שכול תרג ירוש סגילה הכשילן חטולתא
 סגילית תרג ירוש סגלל בנדרים כגמ דפ ד אינר סגלל
 הנה הדלת האחת גלילית תרג דרשא חדרה סגללין עגל כביב
 תרג סגלל סח סח ככף רגל כגל תרג כפרסת רגלן סגללן
 סגלרון וסגלריון ככר פיר בע כקיון סגמוס ביילמד כרז
 זידכר כותב על גבי סגמוס כמה מסאיש סגן בחלק כמעשה
 רבלעם מסקנע ושלויטו חדיין לגברו נגרי פיר חנה שהיתה לס
 להגנים ולצקוף לנגרים סך בלעם בוחלה ולצקוף קוסם נגרים
 חדשים ויש חזק נגרים הי מושכו הספינה כרז גמ דפ סגלל
 סגן ומשיח שעבר בפ אמר להם המונה סגן מימיט ירוש
 רברים היה סגן משמש אחד הסגן מימיט ב חסגן חומר לו
 חישו כהן גדול הגכה ימיק ג בתמיד אחז הסגן כימיט והעלה
 ד הניף הסגן בסודרין ה לה היה מתמנה ככהונה גר חלה ער
 שהיה נעשה סגן והתכהני המ שנה ריה שיהו תרג סגן כהניא
 סגלרון כס גמ דפ חלו הן הנחנקין סיגנון אחד עולה
 לבמה נביאים כלומר דכד אחד לכולן וכולן מתנבאין כסיגנון
 אחד כה עליה ויתין יי ביד המלך ש מ חיה כהוגן זה פי שהין
 שני נביאים עליון בסיגנון אחד סגנון ביילמד ויתן שמה

מלא העמוד והם המים ערבכם נטל סגניות שלהם ולהדיו
ידעין מה היו עושין מסתכר ענין חכמה ודעת כמו סגנון שיו
עצמם סגניות שולשין טהורות בכלכל פדיון בכלים
פי עושין כמן קול קטן מן עליו ומכניסין בהוכו פירות וחיו
חלה כלו ערתי וסיגניות עיקרן מן סוגה בשושנים סגנם
בכדי רב פדיון ספר משנה וטרה היה סוגנם ליקדשע פידוש
רגל סגנים בילמד שהי הימניות לציון שמרד במלך מה
עשו הסגורים נטל סגנים וברוח כך משוק דהה שכפרו ישראל
ועשו העל נטל אהלו וברח ומשה יקח את הההל סגים כפרן
כט כלים נומי הסגים בפ יא ביהילות ולד פד טו סגים עבד וכי
נכפת ככל הבגדים פיו יא בצגעים סגים שנדחה בונגע פיו סגים
בלשון ישמעל מהו ברנים ובלעי כפה ושלעמר היה וכולה מן
ענייית כמו לעור בהמה כמפורש בהותו דגעים ר לו עיר הומ
ער עור דה בהריג ובמוכין ומוכין בלשון ישמעל חותקה
ויש חומ הסגים הנסות שעל גבי המטה ובלעו קויע סגן
חין היחיד רשאו להגן עצמו חין הינטיח עמו מסתגן כבר
פוד בעה סגם מהמון רשעים רבים תרג סגינא חון יוסף
רעים רבים תרג מללח מוסף חברי סגינא רבים יחלו פני נדיב
סגוע דמשמשין קדם דבה זו פ במקום אחד סג מצורע
מוסגר מן והסגירו הכהן סגר בדי גמדע במה בהימה חיה
יוענה בסוגר פיד אפסר סליק פירק ג
אחיל פירק ד סר סוד העיכור מפני שבות דקלה
היו מגלין אתו חלה לאומנים לעיין בדבר זה סר בפ המועיה
יין סוד כדי לסוד קטנה שנבנית פיר סיד עושין אתו מן שמרים

תולין בתוך ההכית העפרת ומהלכין ובלעז יירושלם ופסולת הם
 הסיד מערבין בו מלא ומניחין אתו באור בלה מים ימים רבים
 ונעשה אדום ונקרה מיניו עד בגמר כל הכלים ר' מריהו
 ליה הנהו ב' סדוותא בשמשה בפ' ה' ע' פ' שהמרו בגמ' יושבת
 בקתרה חבוי מנחה ליה חפומה דכובה רבה אבסיריה בחלומות
 דהדוחה פטר חמור דקארי חאסרין כנר פי לע אסר סתא בפ'
 תפלתה שחר היה יושב בספינה או באסרה פיר מסימין ענים
 שהי ועד עלהמים עד שיעשו מגדלו ועליון עליו בשל המלחמה
 ויש אומ' ב' שיש להם ענים גדולים ולא יחזקום הספינות יחמרו
 אותם הכילות גדולות ושימו' נס עליהן וליכום ברוח עד המחו
 כמו ד' בר' ורפסר ירוע היה אוסכריה היה דפסידות ונביאים לך
 דפסידות עדים יפוח ויש מהן בעאסר סדר בילמד בפרע' אם
 בחוקותיו כיון שיעלו הסידודין ויתעטפו אותן הן נעשין שוים
 הן נדיים ואומ' לו שירה יתדועש אף ישירו סדום בפ' השותפין
 בגמ' ואלה את השדה הרבה ארעה אחרת ניגרא חמ' יוסף כגון זה
 כופין על מידת סדום הלכתה כד יוסף בעדה קנין ומחצה סדן
 בד' בלמים אין נוטעין ידקת בתוך סדן של שקמה בד' גמ' דפרק
 יש בערבין דהנן בפ' פד המוכר את הבית ל' שמע אומ' המקדיש
 את השדה לא הקדיש אלא חרוב המוכר וסדן השקמה כדק'
 גמ' דפ' סדן תענות האלו וכפ' המוכר את הספינה בגמ' זתים לקון
 בתולתה שקמה ג' טפחים וסדן השקמה ג' טפחים פיר' שורש
 שקמה בפ' א' בכבא קמא בגמ' דסמך נכסים התם סדנא דחרעא
 חד הוא הנה מפסקי בפ' א' בקידושין בגמ' דסמך וזוקקין התם
 גופין מוחלקין הכא סדנא דחדעא חד הוא פי' גוף הקרקע כגון

סדן השקמה בגמ דפ כל ששה נגרא בסדניה יתיר מדויל יו
ידיה משהלים פיר הומן שחוקק העיץ שהיה סדן לעשות
כבליס ברעלסוף שמשימין אותן בדגליו ויש שעוזנין סר
סדנה מלשון יושב בספינה או כחסדה ומפרשין שנהן כמן
כבליס שנותנין ברעלי הכלואים בבית הכלה סדן בכדי רב
פרע כט ויחמר ייו אחחורכויק רב זאת תהיה פרע וזכור את
בורחיק נתט של הסדן והנח בפטיש נחלק הסדן בפ הבונה
חף המכה בקורנס על הסדן חתיכת ברזל גדולה שמרדדין ע
עליה ברזל וכל כלי מתכות וכלי אנקודני סדן בפא בששה
בגמ וכן לענין הטובה אמר מה יושב זה ירך מיכן וירך מיכן וסדן
באמע עשה מלהסן של האובנים הרג על סדנה פ בפא בחולין
בגא השוחט במגלי יד השוחט במוכט שחיטוט כש והתניה
שחיטתו פסול לה קשיה היא בסדנה דמיה האדמיה הח סדנה
דמיה ככר פוי כע מוכני ברזל גמ דפ מי שהיה טמא ורלמא
בסדנה דמיה או בעיננה דרשא פיר כמן הסדן היה אעפ
שפוכ הגלגל קבוע בדעולק ויורד שני קיעות הסדן במקומו
נראין לעולם אין הדדומי נראה בעפון וליה העפון בדרום או
נמי כענינה דרשא זה והדבר אחר זה פיר ד חנבל דיגל
בזיעים דריחיה ובכדי פיר במקומו מפיו ד גירשום דיגל
סדן בפ ערב פסחים בגמ חפלו מן התמחוי תמרי בהללך
לבי סדנה דהוט פיר תמרים בכליך דופן ושים אותן בכלי פ
שעישין בו שבר כלומר עשה מהן שבר מאי סדנה וצמילות
חסדה פיר סוד נאה כלומר רוח יפה ויכיל לעשות חסד לתין
לעניים לשונות ס' סודענה כל עורר ופושא לבעליו להתעשר

סדר בלגא דפ כינר מברכין אמר ליה חביו לך פעה
 סדר אנן תבדינן לך כבי שרה והמרה במנחות כפוך
 ל' שומעל בגמ דמך קויערין אמר ליה סודט בשדה
 כת בלגא דפ א כידר אמר ליה סודט לך מיגניא באפיה
 פיר ידה שמים דכת סוד יווי ליה חיו סדין בריגא דפ
 התכלית אמר ליה קטינא סדיינא בקיטא סוכלא כסתוא
 יניצית מה תהא עליה תשובת גאונים וטשאלתם מינינו
 בתשובות דעבדו תקנתא לאחותי חוטי דכיתנא חס וש
 ושלוס לעולם לא התינו כך והל תעטון וזה דרבה רמי
 אמר ותעתיס פוטרין בין במינן בין שולא במינן ליתאמן
 קטוייתא דמלאכה אשכחיה לך קטינא דמיכסי סדינא חיו
 סלקא דעתא אפשר למרמי חוטי דכיתנא רב קטינא מאי
 טעמא לא דמא חוטו דכיתנא ומלאכה אמר לך אמר
 ליה דמי קולך לא אעכיד בנידה בפ האשה בגמ בדקה
 אחת הכיהו לו סדינין ושרתן במים ופרשן עליהם מקום
 טומאה ניגב מקום טהרה לא בדקו ומינחו בוד גדול מלא
 עצמות סדק בפ הלו עוברין כעסח בעק שבסדקי
 עדינה ויקדעה לשנים פשר קדעים תרג וסדקה לרצין
 עשר סדקין בדיגא דפ כינר מעבדין כמלא מחט סדקית
 פיר מה טדקה שמהחין בה הנקבים שבכגר והסדקין
 סדר בגמ בפ מעך טומכין חייה דפרים דיסתורר
 בריגא דפ המויעה יין סודרת סוד יווי לירחא פיר יריחו
 שמים יוניחין בו כרגס בעלב פלח סודריה דמר כרבנן
 ויתן עלפניו מסוה תרג ידוע סודר סדר בריגא דפ

שני דייני גדילות והיט דאמ סדר אליהו רבה וסדר
אליהו זוטא פיר משניות ודיצנותהו ודכה הויג בבי וול
פדקין ודוטא ודי עשר פדקין ודאמדי בגמ דבי אליהו
כולהו באיהו דגמ דפ ערב פסחים סדר הנח פיר מסדר
הלכות כר גמ דפ המקבל כדרך שמשדרין בערכין כך
מסדרין בבבלי חוב היה מביא את מנחתה מפורש סדר
מנחות כיינר אדם מביא מנחתה וכולל בסגמ דפ המקבל
כדרך שמשדרין בערכין כך מסדרין בבבלי חוב פיר
מעריכין נכסי הלואה ואם הוא עני א עפ שחט נשלב
החוב שולו אין נוטלין כלמה שיש לו חלה משירין לו
לפי כביח כגון מעין לעני ומינע לעשיר כך מסדרין
בערכין כשאמר ערכו עלי ואין עשיר שיתן כמו שכ
בהורה עומד לפני הכהן ומעדינו כדכ ואם מכ הוה מ
מערכך וג על פי אשר תסיג יד הנודר ואם מסר לתן
מה שמעדיכו הולך שולח בית דין וממשכן אותו דת
דתנן בערכין חייבי ערכין ממשכנן הוה וכשהוה
ממשכן אותו איט נוטל כלמה שיש לו דתנן א עפ
שחמור חייבי ערכין ממשכנן הוה ונתנן לו מדון
ליום וכסות יב חדש ומטה מעלות וסנדליו ותפלין
לו אבל לא להשתחו ולכני עיקר פידור בערכין כתאם
מך הוה מערכך ופי בגמ החיהו מערכך ויש ששונים
מסדרין ופ משירין כגון ובסדרים אשר יהוה קורה
בגמ דפ ל לעיור בנדרים שמשעמיה אין מסדרין א
לבעל חוב
סליק פירק ד אחיל פירק

סדר בפג בשביעית המרייר את שדהו עושה
סדר ובפ עושין פסין דיראו סהר או חעיר פי כמה סהר לשון
הקף והוא חצר שאין לה תקרה סהר במרה במגלה הדסה
שמה ולמה נקרא שמה אסתר על שם אסתר כלו יפה כלבנה
ירח תלג סיהר סהרון השביעים והסדרונים ענקיו כמה
דחת אמר ואת השדרונים אשר בינוהו גמליהם והם מניכח
דרהבה סליק פירק ה

אחיל פירקו סווח בפנוס הכפורים
בגמ אסור באכילה קורין לשויטח סווח סוון כטיט
חיצות תלג כסיין שוקין לשומן מדמה כחומר חיצות כטיט
חיצות דמיכה וזכריה - סוסטו בפג בערבין המקדיש
בערדיסות סוסטו פיו מקום ידוע הוא בארץ טווח יפה ביו
ביותר סוור בפג באהילות ובר' גמ דפ הישן וכן מדבך -
שלא כנים וכן סוור שלקורות ובר' גמ המביא כדי יין חיל'מ
מבקעין עינים מן הסוור שלקורות פיר מוכרי עינים והקורות
מתקנין אותה אחד של אחד סרורין שולח יתעקמו ס' א יצר
שלקורות פיר קורות עבדיות זו על גבי זו סוורק בפרק כט
בכלים שני סווריקין תלויין אחד פו עדילרין וכפ כל כתבי בגמ
יה עשר כלים שני סווריקין ס' א מפריקין ובפ' א במקומו
סליק פירקו אחיל פירק

סח בפג באבזת סיחת הילדים גמ סיחת הילדים כיצד
מלאך שולח יתכוין אדם להיות יושב ושונה בתוך ביתו שמסיח
עם בניו ועם ביתו ונמנה בטל מן התורה וכל' לה ימוש ספר
התורה וישיבת כניסיות עול עמי הארץ שולח יתכוין לישבעם

יו שבו קדנות בשוק שכל זמן שיושב עמהן נמצא בטל
מן התורה שג' חטאי האיש אשר לא הלך שיחת דקלים
פיר בתשובות יום עוה"ז צ' נשיבת רוח במקומנו בני אדם
בקיים מורסין סדין בין הדקלים ואין מתנפנע ועומדין
בין שט דקלים הקרובים זה לזה ורואין איך ינועו חריותהן
זה אצל זה יש בו סומנין כשמכירין בהן הבקין כמה דברים
ואמרו על מר' אברהם גאון שהיה בפינת חלף ק"מ לשטרות
שהיה מכיר בשיחת דקלין בם גמ' דפ' ג' שחלו אין מפיחין
על שם שלבדקה פי' כי שקול ליה ללטר מבדך ברב מוזן
בר' גמ' דפ' היטון וכס' גמ' דפ' א' כע' יל' מינן שאפילו שוחזר
חכ' נדיקת תלמוד ת"ל עליהו לא יכול פיר' עלה העלה נקראו
שיחין כדכ' תחת אחר השיחים כמו שנקראו דברי תורה שיחין
כדכ' והק' וינות היא תשיחך פה ולחומם כגללים ונבלת
ונבילתהון כשיחתה פה הפח דעת סחך בפ' ר' במעשדות
הסוחטאים פה במגלת אבה סילה כל אבירי מו' אמר
אבה בר' כהנא בבורניא מנחין לסחותא סולתא סחוס
בפ' כיצד תולין דאשוי כנפים והסחוסין תחת הפ' על חלו מו'
מומין טוחטין את הכבוד נפגמה אצט' מן הסחוסין פירוש
אצט' שלמעלה מן החזן או בדל אצט' תרג' תסחס דאצט'
סחז בפ' המוכריהת הספינה בגמ' מכר חמור מקריה סיחין
מקריה נדיקים שנקראו פווחים פי' סובין מלשון סיחין
והוא אילן כדכ' תחת אחר הסיחים וכל סיה השדה ונמשלו
נדיקים באילנות שג' נדיק כתמר יפרא כהד' בלב יט' וכת'
וקרא עומר בין הקדסים אמ' ר' יוחנן הקדסים אלא נדיקים

כדכ ויהי חומן את הדסה ונתן אחיה בסנסניו ונחמ
רבנן אתו השלה בתמר אחיה בסנסניו ולא עלתה
בירו אלה סנסן אחת ומט דניל חנניה מישל ועזריה
ושל זה המדרש מקרית סיחון מקרית עדיקים שנק
שנקרחו סיהים סחף כס גמ דפ במה השק סח
סחופי כסו אטיבורה בשבתה שפיד דמי פו מושבל
שכורו חוץ ממעיו או ניקב מניהין כוס קטן על טיבירו
כדי שלא יבלוט ויתבקע ומניחין אותו עד שיתרפה פה
כופין פיה כוס על טיבירו למי שחש במעין בפרק ח
שרינים בגמ אכוב רוחה לוסחוף דיקולה ארישור
וליהדקיה פו ישלשל דיקולה ברהשן למטה בגופו עד
שיוכלה הנחש על הדיקולה כס גמ פה כל כתבו וזה
עדיו רוקה קמיה ריש גלותה אמר איתו מנח סיחפה
עלויה כס גמ דפ כל שעה ח עכא דאבטותה חפה
מיר אס מטה כקדרה לעדה שרי כס גמ דפ יס טוב
סיחופי כסו אשירתי פיר מהפך כוס שוט בו ריח על
בגרו משי בחלק בגמ ג מלכים חובלה דקערי סחף ליה
ארישיה כס גמ דפ הנור מן המבושיל שחל דיקולה
רבה פחייה כופרה וסחפה ארישיה כס חין דורשין
כגמ ולא במרכבה כיתרי גלימי דסחיפי אהדרי ואמרו
לה כתרי כסו דסחופי אהדרי פו שמופדשין זה על
גבי זה זה פט חין מדוכקין כרי גמ דפ הכל שוח
שוחטין לא ניסחוף איניש כפלו עליו כשרה פיר לה
יניח כפלו עליו כשרה יש מפרשין לא ימשך כעין חי
חיכוך כסלים על גבי כשר שמה יזוב מלחלוהיר

החלב שעל הכסלים ויכלעוהו הבשר ומקשינו חם
אתה חושש לה יהא בשר שעל הכסלים אסור לעולם
כי זכ מן החלב וכולעין אותו הכסלים ופירקין קרמא
מעסיק בין החלב לבשר סחף בעאחד בכתובות
מעמידיהם הנסתי ונסחפה שוך פיר מן מידוע
נסחף הכיריך כלומר נפסדה ונאכדה למולך סחף
בפא בע' בגמ' בין בתורה בשלמא כלוזין דקטל נפ
בסיחופיה פיר דרך מרועות מה ביה בחמת כחו
והולג בפ' אלו טור בגמ' דרוסקה היחב ומחיה לדעיה
בסיחופיה פיר הכרה את הדלת בחמת כחה בעפרניה
סחף ברי' גמ' דעירובין הללו סוחקות והללו עינות
פיר שמורדין בטפח שבאעכנותיו פתוחות כי היכי
דמפיהן פורתא בגמ' דפ' ב' ב' בכוכה עושה לה טפח ה
סוחף ברי' גמ' דפ' כיצור משתפין ר' יוסי אומ' שתי ביצות
סוחקות פיר האעכנות סדוקות מרווחות כדרך הג
השוהק שפוסק שפתיו והעצב מדביקין סחר בפ' ה
בשקלים מעות שנמנחו לפני סוחרי בהמה בחלק
בגמ' ד' הדיוטות למא דוד דומה לסוחר כותי פי שמונ
שורקמטיו ומחזר על הלוקח להוסיף לו פרוטה כך
דוד בתחלה שגיהות ולבסוף מנסתרות ואחר כך מידים
סחר הרג טח סחור כליק פירק' +
אחיל פירק' ח סט בפ' העור שני
חמאי דיתים תחובין בקסם והסיטון בפ' השותפין בגמ'
כמה יהיה מעדט נבלה יוכיה דמטמיה בגדים והין
מטמא אדם ראש פ' ה בזבין המסיט את הזבחו ש

82
 עוה"ב מיטו והנוטו אותם תרג ירוש' דייסט פיר
 הסיט כל' אמרינן ריש לקיש קנה בקומטו שלטקור
 ונגע בור טמא וזהו הסט מה שכן כן במת והסט
 גופו נדנוד בלשון הקדש ומי שנשא כלום כבד הסיט
 שהנישאה מסיטה לפי שמגרסת בכחו ועיקרו לשון
 לעז הסטור סט בפ' ערלה הינובע מלה הקיט
 בפ' ה' לעזר חומ האורג העובע והטוק שיעורו כמלה
 רחב הסיט כפול גמ' מהו' ה' יוסף נפוף וכבד פיו כע' כף
 ס' ס' פשוט ב' חלקים שלזרת סיט כפוף ד' חצבעות
 בגדל והוא חליט שיה' ביזוטרתי סיטרה בס' גמ' דפירק
 הצוטה ובס' גמ' ד' מיתות אמו סטרה סבת דא מצע
 מבטלה סטין ברז' גמ' דשבת העכיו דרך סיעין
 הר' הבית פטין כפול היא סטין לפנים מסטין בפ' א' במעשים
 ובגמ' דלולב וערבה וכרז' גמ' ד' החליל פיר' זהו אפ' טוה
 שפי' אסטוק שפי' במקומו פי' א' סטין ענמו בדחכה
 שיש בה עמודים הוא ועומד ברשות הדנים ובכדמלות
 הוא דק' אכלים ובקשה והאסטוניות והכדמלות ויט' ג'
 שמפורשין אסטוניות מקום הפיעות המלך שכן קורין
 לספיטת המלך אסטין בלשון ישמעאל בס' גמ' ד' נוסל
 ארס שכתו דסיקוה מליחה פירות כסטין פטיטכר
 כבד פיר' בע' דונטיבה סטטיונר בכרז' רב פרע
 כל' ויחי נח אכל לעתיד לבוא עושה מלאך המלאך
 סטטיונר שולחם וצילמו' שולח לך פרע' שד' חנא אמר
 הק' בה' אב' יבא מלאך המות ויחמד לו על חנא בראת
 אתי בעולם אני אומ' לו אסטטיונר בראתו חוקר עליו

חומות העולם הע' אבל על בני אדם את שלט הוא לפי
ענינו סטבת בפ' המועות יין בגמ' סיד כד' לסוד
ובד' גמ' דפ' אלן עובדין בעסח ובהגדה דמגלה ובפ' ד
א' במשקין כפ' הפ' ובגמ' דפ' כל קדנות מאי טמן
המור' הונה אמ' הפ' סטבת פיר' מורה דכיה
סטבתון בויק' דב' המור אל הכהנים פר' מה יתרון
לאדם אמר ליה לא אנה הכים לה לאכיל מכפר קדייעם
דהוה ספר ובלאו והוה עבד סטבתון והרין זנגא דיליה
פ' המורק שמימיות הנשים לה שיר השיער הוא היה
עושה אתו ועיקרו סטבת כד' אמ' למה סכין אתו שמי
שמי שיר את השיער סטלה ירופ' בפ' כידה' ר' יעקב רובא
על מסחו על ר' אמו אמ' לה מאו להין עלוחיתתה ג' עג
עגלתא אמ' ליה הביה ג' סטלה פ' עגלתא אגן סטלה ק'
קורין בלשון ישמעל לספל סטמתה בפ' גמ' דפ' דפ' ד
איזהו נשך הא' סיטמתה פניה פ' חותם שטוב עין בו
העוחרין על העסקה סטן בפ' ב' במהין הסיטות
ומוכרי הכוהה ובפ' ח' הלוקח מן הסיטון בפ' המוכר את
הספיטה הסיטון מקנה מדותיו ובפ' יב' כלים שלשלת
של סיטונות טמאה בפ' היהב בגמ' כיצד משך טהה
לסיטון מעל מי סיטונת מוכרי קטניות וטמן פירוש
אח' בעל חיות פ' חנוני המוכר חטים וכך חטים בלג'
יון סיטון סטסימה בילג' בד' י' שב' יעקב אמר
דוד אפלו יהי לי פטומות וסיטסימה בחושה לארץ
לא יהא לו סיפוק שלחיכוכין בחדתי הסתופף בכירת
אלהי סטן בד' דמאי חוץ מן המסוטפות פיר'

שנה בשלן באילן עד שנתבקר מאילן סטר בפ החזל
סטרו נותן לו ת מהות זוז בפ ד מיתות בגמ המערך אמר רבי
חכמה הסוטר לועי יש בפ כל העלמין בגמ המועות כלום
מינא גוי גדול אמר לו בטלה חלה בוטלה בפ המעלה בגמרה
המעלה סנדל משל להרס שסטרו לחברו והחזיר פניו להחזיר
ובג המעלה לית מ בא מלאך וסטרו על פיו בילמדו בפדע
והלה המשפטים הרג לה השנה את אחיך בלבבך יכול לה תס
הסטרו ולא הקללנו תל בלבבך פי הכחה ביד על הלה סטר
בפ ל לעיר אמר בגמ עושין עתה פנינו לסטרוה אברהם פיר
שפת חתיכה שלבצר בפ דם נירה בגמ וכן הכתם בסיטרה נמי
בדיק בסיטרה זמנין ולא מתכנס פי שפת החלוק לפי שהוא
כפול היט מתכנס יפה והיט קודם כבוס היה זה הכתם סטר
בפ שבועת הדיינן בגמ מנה ליהנהו סטרוה כינהו פיר מיעד
אחד הוה אילן יוזי וכשכח יקוה פעולו תרגוהיך אגרא דמ
דמזריין סיטריה סטרנליח בפא בפא קלנדס וסטרוה
פיר בירח שנה טמונה שוכח נקם נוטר מראו דוסטם עשין
אמר ייטק בר לעיר ברומי ינווחין ליה סנטוריה דעשין
סליק פדקא ח אחיל פדקא ט

סייבא בפ כלהיד בגמ איזהו ארום אמר עלה בלכושא
סייבא סא סיוהא פיר שלמהו מקום שהוא כחדה סיה בפ
מעין ומדין עגלין וסיחין בפ המוכר את הפינה מכר את
החמור מכר אתהסות גמ אמר קרי ליה שהמליך אחר סיחה נמה
בפ מקום שנהג ובפ א בעזר אין מוכרין להו בהשה גסה עגלין
וסיחין בר' גמ דר השנה הוא סיחון הוא עוד סיחון במדבר

פיר שהיה קל בגליון וסיוח הוא ערור ופי במקומו סיוט
 ביומא ברזי גמ דפ בדאשונה חזה ר נהמן סיוטא בחלמיה ברז
 גמ דפ שורד ור מהו דתימא הוא שופר קמא סיוטא בעלמא
 הוא דנקיט ליה פיר ערור סיום ברזי גמ דפ השוכר אתהו
 ההומנין לה סימא קמא יכח דהמ סימא קמא בפ השתתין
 בגמ כמה יהא בעיר ור חמו סיומיה הוא דלא סימא קמא פיר
 לה שלימא לפעני כלום אמרו לפעני שקיבלום ולא בידרו
 לפעני שפיזרם לגים סיון בגמ דפ כלתהו זבננהו לכולהו
 נכסיה ויכן בהו מרגניתא חותכה בסיינא ברזי גמ דפ ר אועזר
 הוא תולין וכל עירובין בגמ נגר סיינא שרי והתעא חסיד פירוש
 סיינא כובע שום סימין בני אדם ברהשיהס ירינא כמן פסלמן
 דהש כשיעור טפח הן חסידהו יתר ומאהל על הפנים עולא יכס
 שמש ונשהו מוהרדק ביותר ותינו נכסף בגר חשוב הוא כההל
 דחסור הפיק בגלמיה טפח ענתעטף בכליתו והוינא מרחמו
 על פניו טפח סיינא בפ כלתהו בגמ היזהו ארום בלכושא סו
 סיינא פיר לכיטא חוכמא דה פיר ר חננל ז ע לוח גמ שילוחא
 שילנו סיינא ונכד פי ברזי הפ מפיר ר גירשום סיינא בפ מעיאת
 האשה בגמ המשיח בהו שכעה לפי דינרין סיינקי פי מטבע
 כגון סלע כדונית סוף בפ כמה השק לה בסיוף או סייפק
 על ספרך כאן ס' דיונך ונכד פי במקומו פ' ג כלום הסיוף
 והסכין תליין וקשתין סליק פירק ט
 אחיל פירק ט סך ברזי דמאי שמון לסוך בו
 את הכלים מן וסוך לה סכתי סך כס אמ להם הממינא כל ה
 המסך את רגליו טפין טבילה וכל המיטיל מים טפין קדוש

נרים ורגלים מן ויבא שואל להסך את רגליו פיר יציהת
הגרולים וזי היה ובעלי מקדש פירשו שפיכה יציהת
בפ הגזל ומהכיל אכלה ימון את סוכו בגמ דפ א בוסה
סוכי תאנים ובהן תאנים פי אמירי תאנים וכן פיר סוכה ש
שכוחה רע ברזי גמ דפ המקבל כדכ באכימלך ויכרת סוכה
עצים סך בפג במעשרות סוכה גניסר סוכה היוצרות
פי סוכה עושי כלי חדש בנייד פיר כהן גדול ונזיר אכל
הסככות ופרעות מפ בגמ וביש מביאין פיר ח באהילות
אלוהן סככות חילן המסך עלה ארץ פרשת אכנס ארץ
היוצאות מן הגר בפ ר מיתות בגמ הנודר בשמו סככות
ומהי ניהו הרנגלות שמסוככת על בניה ירוש בפ כל ה
העלמין סכות בנות הרנגלות ופרחיה סך בפ לולב
וערכה בגמ וזוקפין אותן שמה האמר אבר סיבדן ובטל
סיבדן יש מהן בפ סכר רב עוד יוסף בני חי הרג ירוש
סכיית למחמי ראה פנך לה פלחתי לישועתך קזיתו וז
מהכר דרדית ויעל ויבט הרג וסליק וסככה ברזי ויק רב אבי
סכנה שהיה אבי שלכל הנביאים שהיו סכין ברוח ה
הקדש בערביה עוחין לנביא סכיה סך פיר מומין חל
סיכי שמש והזגדוס גמ הנר רב סכי שמש פי שהיט יכול
להסתכל בשמש סך בפ א בעזר סך קירי פלסטור
פיר השבון שליעקב החדון פלסטור כזב אחזה דמרייה
דויפנה אחיו שלעשו אדונינו כזבן שלקח הכרטה ברא
ברמאות מהי אהט ליה לרמאה ברמיותיה מכל מקום
המלכה שלנו היה דחמה חמה כלומר מי שרוחה

השחוק מעט אחת רוחה וחס יראה בצוות הפעם שוב
להיראהו לפי שאין עושין זה השחוק אלא פעם אחת
לשנה בל גט פשוט בגמ כתוב מלמעלה אסוכי מסכו
לוק בלודא פירוש הפרוטות בכנס מיערעין חותן ומע
ומשוך להו דודי בשטרה ולא כתבי פריטי סכום למנינא
הרג ירוש כי אין מספר חקכס ללכון פקודי המשכן בפס
דכי תעוה ובירוש בר שקלים כלה עוכר על הפקודים
כלדעכר על סממא סך סיני דוירי ומזורי כבר פיר
בע דויר כל גמ דפ א כביעה לא מדינה דנקיט בסיכו פיר
שחפוס ביתדות בע המוכר את הכית בגמ המנער את ה
השדה כי תבעי לך דנקיט בסיכו פיר אחוזות כפתחים
ובתלונות וביתדות בר גמ דפ התכלת בגמ פרוזבול לא
מריכה דמנח חסיכי בע כלל גדול אמרו בשבת בגמרא
הלש ובפ אין מעמידין בגמ בשלמות מאן דשדה סיכתא
לחתונה חייב משום מבשל פיר הנותן יתדות לחים לכו
לכיבשון כדי ליבשם לנעינע בספינות וכיונא בהן פיר
לשדוריו לחזה ויש מי שאומ סיכתא הן גלל בהמה דקיקין
לטיולן לכיבשון מה שחייב משום מבכיר הרי חייב ועוד
חייב משום מבשל זה שהוערך לומר כן ולא תימא אין
המחפר כלי חרס מבשל מעט שמחוק את הכלי השמעינן
דמורפה רפי כשהן טיט ומתכשלין ואחר כך מתחזקין
כשוינערפו ויתחפרו כדי גמ דפ כינר מעברין חנן כי
סיכתא בגמרא פי שיכולין להכניס יתר בכותל שאין בו
חור בע גמ דפ כל גמ הפול סיכתא בדפנה דפיה פי יתר

הנעושה בכותל מתחלה סך כפ העויל בגמ' ליעזר רב
נהמן סיכו דריקנה הה ליה סך במגלת איטה ויהמס כגון
סכה אמר ר' איט שזכו שני כות כיון שגילן יש שוכה חמור
שלהקבה סך כפ העויל עעים כג' הנותן לחומצין במאי
בסיכתא חרתי פיר הכרזל שכו עורת המטכע ונעשת בו עיה
חרטוק והאי דינר רנפק מתותי ההיא סיכתא עתיקא וטש
בה סמי בלז ג' דפראוהו בית דין אמ ריש לקיש כשהלכת
לתחום קן נשריח הי קורין לכלה נינפולתיתגל סכו ירוש' כפר
הדואה כג' מקום ברומי עותין לתורנגלה סוכיח או מי נתן לסכו
בוטה סכל ברז' ג' דמגלה ומסתכלין בה פ' הזהיל ומסתכלין
האכיונין בקריו המגלה מהלקין מעות פורים לעניים ומשלחין
מתנותהין קורין חוטה אלה בימנה ביר והגחון ז' יל פירשן
חנו שזכנו בה ומסתכלין ופירושה אם השנים כתיקנן ישראל
להעמיד דתות ואין עליהן סכנה אין קורין חוטה אלה בימנה
סכל כפ יש נוחלין כג' החומר איש פלו בני ככור דהו קחלה
בוכרה סכלה כלומר ככור שוטה ודלמא ככור חמיה דהא טאון
כלכך ככור אלה מן האם ולפי סך קדו ליה מכרה סכלה דכד
ככור ממש הוא ואינו נוטל פי שנים סכס כג' דפ' אין
ינדין ובלבד שלה יזכור לו סכס מקח פיר לא יחמר לו ישלך
עלו כסף תין לו אתה ככסך אחד נעשה לך עלוי ב' כספים סכס
יאמר לו ישלך הוגזין תין לו עכשיו אחדים ודאי ישלך עלוי
מאה יה מערך סך השמיני סכין ברז' ג' דפ' כל הכלים
אמ הכי חרמא דאשכפי וסכינא דאשכפיה וחעינא דנגרי
כיתר שלמחרישה דמי ובס' ג' דפ' המקבל ההוא גברא דחגל

כנינה דא שכנתא מחבריה פיר כנינא המיוחדת לטחיטק
והיא החלפה ס' א' כנינא דא שכנתא ועיר הסכין שלחשכף ע'
שמה עיר בה העירות ומסתכדה דהיא החלפה כדאמר כיון דא'
דמפגמה ואין הפגימה פוסלת אלה בטחיטק ועיר היא נקראת
חובצ פיר ר' חננאל יעל סכין שלחשכף עדיך להיות ארוך כמ'
כמלא עואר של כהמה וחוצ' לעואר כמלא עואר והא דתנן אנ'
אפלוכל שהוא ואפלו באומול בעק שמוארו דק אכל כהמה
לא סכין לסכין בעיניכם תרג ירוש' לסוכין בעיניכון

סכן ברוך ברכות סיכנתי בעצמי בפ' מי שמה בגמ' שניכמרע
רב ששת אמר ד' שמע שזורי היא דתנן בפ' האומ' התקבל גט ר'
שמעון שזורי אומ' אף המכוכן כבר פיר' בע' חזר פיר' מסוכן
חולה הקרוב למיתה כדתנן השותף את המכוכנת רבן גמליאל
אומ' עד שתפרכס ביד סכין ברוך גמ' דפ' המוכר את הספינה
כל ברבר חנה סיכסא כבר פיר' בע' ילדקן סכום בפיר'
הנזיר מן הירק בגמ' הטרד מן הכסות תרג יו' עמין בסק עבה
ובסכום עבה ס' א' סגס וכבר פיר' במקומו סכסך ברוך בכה
קמא בגמ' ולא את השור להיותו ליחכה נירו וסכסכה אננו
ובפ' כיצור הרגל בגמ' הכלב במסכת כל הכירה כלה פירוש'
שהדליקה הגמל הכירה בסיכסור כגון חיכוך שנמצאת הדיו'
הדלקת כל הכירה כגון מקום גחלת בגדיש דלדכרי הכל נזק
שלום סכף בפ' השוכר את הפועל סכפה ומתה אינו
אונס ס' א' סתפה כלומר הדעיכה סכף במגלת אכה והיתה
תאניה והניה סכופי סכיפים ובאיכה יעיר באפו לא תס'
תעדינו ולא תסכפינו ענין השחתה פיר' מקום שהעיר סוכב

ויש בו עשר ח נקב שטקבין בנותל במקום שמנעול שלד
שלדלה נכנס בתוכו ושמו שלחות סיכרה וקאמר שקופל
עפרה מז נקבין שלשבעה מנעולין פולו דלתות בסוף ח
שורעים בגמ יועיר נעכרינן לנקבו בהכדור פו כג בבל
מעודות הסכרוב פי שסוכרין הנהר ועדין צ רגים דכת כל
עושו סכר סכרה ברז גמ דפ המפקיר וצפ כלשעיד
בגמ בגן חמין אמ רפרם מסכרה טפה בפ א בחולין בגמרא
השוחט מתוך הטבעת וצפ בנות כותים בגמ דם יולדת אמ ליה
רבינא לך אמי אמר לי רב שמן מסיכרה אקלע מר זוטרה
לחתרין ודרש בגמ דפ הסוכר אתה אומנין אתקין ל חיות
בריוסף בסיכרה פיו מקום סליק פידקו

אחיל פידק יא כל בגמ דפרק
חלו הך הנשדפין דמרי בן סלוא על שהפליה עניות משפחה
פיר שהגביה כמולא תסולה בכתם חופי סל בפ לב בבלים
הסל והכלכלה שמלהן תכן בפ אין מעמידין חגבים מן הסלילה
אסורין פי חגבים שמוכר לפעו בסלאסורין בגמ דפ תיטקד
אפילתה נמי בעיתה סל כסה כדסקל וסלה כדפיר בערך
אסל בר סל ברז גמ דפ מי שהיה נשוי ובפ מי שמת
בגמ שויר קרקע מהינא לך בסלוא דלה מכע דמא בפ אחד
דקירושין בגמ והנרעע נקנא וברז גמ דשנועת ובפ יש
בכור בגמ אין פודין מרעע אין לו אלה מרעע מעין לרבות
הסול והסירה וכול ברז גמ דפ אלוהן הנחנקין ר פפה לז
שביק ליה לבריה למשקל ליה סלוא בפ ג בעכ זר בגמרה
מהרפאין דהדויה סלוא בפ אלו טרי בגמ הרהק מתיינן

[illegible]

אחד מן החרמין יר סולדת בהן הסור היכי דמי יר סולדת
 בואמ רבא כל שכריהו שולתניוק נכוות הימט בהגיה דפיד
 העיזין לובן ביעה סולר מן האור שביבת זרע דיההמן
 האור ברי גמ דפ כל הבשר לה שט חילא שאין היך סולדת
 בהן בר פיר כהן גדול ונזיר כגמ כזית מה תכן התם כמי שטבל
 פה כמ במכשירין כל הנעוק כהור וכול עד מפע שאין סולדן
 אחוריהן פיר חוזרין לאחוריהן לפי שדבש הימים והעפחת
 הוא עב וכשיניק אתו מכלו לכו כשיפסוק העמוד שאינו
 דועה לינוק יורד מה שכשפת הכלי חוזר לכרה ששפך מן
 ממנה וכין פיר חוטמו סולר בפ מומין חלו כגמ החרום שנכוון
 ראש חוטמו למעלה פיר ה בירוש שהיך שולטת בכרי רבה
 פיר נכ ויהיה המטיר בפס כחדשה שולטת חמ' יונתן למה
 אדם מדיח רוח גפרית ונפשו סולדת לאחוריה שיוודעת שנידומת
 בה מהו טע ימטר על רשעים פחים חסוגפרית סללים פיר
 כו ככלים סוללים שנפסק מכל מקום כהור בפ מעות חלועה
 בגמ חליטה כסנדל וכפ ה בקידושין כגמ דסמך עטר עטרי
 נעיל הרחוי לו פרט לסוללים שאין לו עקב כפיפורים ירוש' ה
 יעלה סליק לגבו ר' יהוש' בן לוי כליל מנחה רבה נפק לגביה לכוש
 סוליסיה אמר ליה מהו הכן אמר ליה אסטנס אני פיר בלעז
 אסקר פייטו והזה סמילא פיסת יר סלם סלם שכינורו
 כבר פיר כע בר לושא סולם המערי ככר פי בע חווק בכרי רבה
 ויחלם והנה סולם סולם זה סיע חושבניה דרין כרין ברי ויקרה
 רב ועוד דאיתי שמואל אמ כסולם רטוב והפך הימא גמזא
 הושט סלמנדרה כגמ דהגיגה סלמנדרה שגולדות
 אשה היא הפך מן דמה אין האור שולטת בו תלחכ שכל גופו

אש על אחת כמה וכמה וכול בל ר מיתות בל הנודר בשמו אף
חזקיה מלך יהודה ביקש אביו להעבירו באש חלה שסכרו אמו
סלמנדרה ובל העור והרוטב בגמ תרג העב זה העב למיטתו לה
להביא עדיך וכן הנפילים וסלמנדרה וכול עד שיש לך כדירות
גדילות כחור וגדילות בחור ההלך והענבר תרג ירוש וית כדנשמה
וית סלמנדרה פיר נטמא בשין אש שנעים כוטה במקום אחר נב
נדרה מהיט דמות עכבר ונקרה סלמנדרה סלמנטון
בל גמ דפ המוכר את הספינה והכלתם מן התכונה ישן בלא סל
סלמנטון כנר פי בעדרא בלא שרופה שרפון סלן בערקו
בכלים הברוכה גדלעת או בסילון בע כירה היביוח סילון שלע
שלענין בל ב כלים סילונות א ע פ כפופין פי ינמד ומרוב וסילון
אחר הוא בל לו מומין גמ דדיו סילון החור כנר פי בע ידקון
סלע בל גמ דל לא יחפור סלע הכה בידים פי סלע מדופק
שחין ינריך כלו ברזל לעצוב לו לא חרס בידיו חופר בו
סלע טעל העונות כנר פי בע בת ארעה בע אכל כלו פיר
יו בכלים ובסלע נדוונות בתוס מעשר שני בל המולך
סלע איסדות וריתר איסר וכול ברז גמ דפ שור שונד דנה
המו אפי כלכסך קעוב האמור בתורה כסך עורי פו ל שלענד
ון שלחונס ושלמפתה וק שלמועיה נס רע כול עורי והוא
שקל הקדש שמשקלו דינרין ושלדבריהן יגון זה הסלע
וכנח מאתם כהצת בתולה וכיוצא בהן כול כסך מדינה ח
כספים דרבנן כסך שולחנה רביע שקל ופידושו בשמועה
כי זו הסלע ששנויה לשום התוקע הוא פלג דזוזא ודיקין
מנה מרקה תני שהסלע פלג דזוזא וכלל סלע דזוזא גמ
נמצאו שנים סלעים זוז דאור והוא דינר מיכלל שני דינרין

שבת משה שקלים שלבכור זה פיר' הנלפ' שלבכוריהן הנסות
ורכנן כסיפ' בדגים שקץ הוא לכם לחסור את עירוביהן כמה יהא
בויהא חסור משקל' ו' זיין ביהודה שחן ה' שלשים בעליל
סלעם ב' יום הכיפורים בגמ' ותשמיש המטה מעין היועה
מבית קדש הקדשים כהחלה דומה כמו קרני סלעם פיר' חגב
סלעם ומאושרון מבולעים ורברכוהו מסתלעמין ועפתו חבלע' ו'
והכימיהון היסלעים סלפידה ברי' מגלת איכה להרים קול
בתיועה סלפידים ס' א' סלפינגס פיר' כן תרומה כל' יון ועוד
מפורש בע' בוקיעים סלק בפר' אינדר הומ' תולין ומסלקין
לינדרין מפני הרע תדג וישהק ואסתלק סלק בע' המקבל שדה
מתכירו לשנים מאי לאו עומין לו שקמה לה ירקח וסלקה בע'
חין מעמידין בגמ' מתרפחין חמה לחמה וסילקה לינינה וחילופה
סכנהא בע' ערב סכחים בגמ' הביחו למכין מאי שנה הצטיילין
ואדרזא פי בע' אניגרון סלק בע' כל שעה בגמ' האוכל תרומה
חמין בע' ליקחת ומחיסתה ברפואות דפ' מי שחחזו וסלקיננהו
בהדיהדרי מיה דכולהו סילקי בגמ' דפ' כינר מכרכין סלקי הע'
שלק סליק בע' א' בכתובות בגמ' בתולה כתובה מאתים
והנ' ד' יוסף אישור' זו סליק בע' אלו הגילין אמר' ד' יוסף תרי קדש
הו' אמר' אשו כען סליקוס גמ' מאי מלח סלקנרית שכל מלח סלקת
רומי תוכלק בה בפר' גורשום כת' כל שולקי דומי פו' כלמה ששולק
באותו מלח ברומי תוכלק סלקוסתה ס' א' חליקוסתה פיר'
הגודה שלנרקה כד' אמר' ככיער מכרכין שורין טיט עבה וקוב
האגודה כטיט כדי שלא תיכבט וכשדועק להריח בה בשבתאס
נעיקה ושלפה ונעיטה מערב שבת היית כמונחת ככליאו בעומה
ואחלה נעשית כמחוכרת כטיט ואסור לעקרה סלת בע' כלל

סלק
סלק
סלק

גדול כגמ' השווהו הוא מוח' דסליות סילת' חייב משום שוות' פירוש
חלק' עני' דק' לים' שהן עומדין שיבי' שיבי' כעין ממין' ודש' מפרק
הממין' הללו יועז' מביניהן' הללו כמו קמח' לפי' כך המנפינס' חייב
משום שוות' והו' קפיד' אמושתת' כגון' שהוה' ינריך' עין' ש'
שעבה' פחות' מטפח' והוה' ממעט' כדו' להתכוון' למורכו' חייב
גם' משום' מחוק' ס' דסליות' סלית' שומכ' קיע' עינים' והו' קפיד'
אמושתת' שיהוה' כל' החתונות' במדה' אחת' כפ' א' השווה' לסלית'
חטין' וכפ' ב' השווה' להו' דגר' כפ' העיז' ומחכיל' בגמ' אין' פון'
פורטין' רבי' רבן' דיקל' לסלית' ס' לינלו' פון' זבן' דקלית'
הוה' וגו' ביחד' לקינעו' חתיכות' ולחלקו' אמר' לה' לשמיעה' חיתו'
ל' מעיקרו' שולדקל' מאעל' השורשים' ששם' עביו' רגז' מניינח'
ירע' ובמניינח' ק' מעי' גיידה' סילת' ושרגז' ככר' פון' בערך'
ג' ו' הפכין' סילתין' ככר' פ' בע' ג' כפ' יוס' טוב' בגמ' בית' שמי' חומ'
מביהין' שלמים' השת' סלית' מסליתין' בחולי' שלמוש' ר'
מחתיכין' כחתיכות' העצים' ו' חננל' זינל' כלו' עושה' אדם' מלאכה'
כגון' סליו' וכיוצא' בהן' חנו' חומר' שאסור' לעשות' מלאכה' בחולו'
שלמוש' אבל' לבקע' עינים' לינור' הכילה' שרי' פון' בהשונות'
סילת' חתיכות' עצים' ובארץ' משך' קורין' להם' סילת' סלית'
כד' גמ' דפ' ד' ייחוסין' לה' עול' עזרה' מבבל' ע' שעשוה' כסלית'
נקייה' כפ' אחרין' בהרומות' המסלית' קב' או' קביים' פון' שעשוה' סלית'
מו' חטים' כלו' שהוה' בוחרן' סלית' כד' גמ' דפ' המוכר' אד'
הספינה' ואנחי' סלית' בכותח' פון' העתה' הסל' עולו' בחלון' בפרק'
ערב' ס' בגמ' לה' יפחולו' הלא' סלית' תלה' מזוניה' פי' מי' שהולד'
בקידה' או' ביתור' ככותח' מחרוזות' שולכרות' קטח' לעניות' או'
אי' נמי' שתולה' סל' או' קופה' בית' ככותח' או' בקורה' ומענינ'

בהן מהו ממופת הזה יראה כי כך בע אדם חזק התולה סלו
מזונותיו סלה ברז ברכות כגמ' והכ' חזק ליתו סילתה
דשונרתה אורמתה כפ' לעזר חזקתה לא הביה כגמ' לה
עוזק ליתו לסילתה דחומיק פ' טלוח סלתת והעפיים
בע אקוטם סלדיו בויק רב כיומוך מעלין לו סלדיו
סליק פירק יא אחיל פירק יב סם

כפ' הכונה בסם בסיקרה גמ' סם סמא פיר אורפיו מינטו משני
סמינות כגון דיו וסיקרה כפ' המעלה גמ' המעלה לחם מ' סמא
דנפינתה השקינהו פיר משקה לשלשל הכטן השקו השפחות
דה סהיו מעבדות היו מפילות ואחר כך נבעלו סם בברז רבה
פרע ל' קיזכר אלהים ואשכחית בה אסימתה בילדמ כר' ויקהל
בחלק פלו איכא סימתה ומטמוני מסתרים תג' וסימא דמט
דמטמון סם תג' ירוש' איש עוד תג' גבר סמי סמד
ברז גמ' דפ' כיער עולין בסמידה דמפרד פיר' חננל' ע' למלע
פירודין והנו טונן דה פיר' בר' מל' ויפרוד סמד פירק
א' בעלה ר' יוסי אומר סמור אסור מפני שיהיה פרי פיר סמור
בין לכלוב לכוסר סמידה ברפוחות דפ' מי שאחז
סימטא כמ' אשה בסימטא לומר הכי כפ' אין מעמידין
בגמ' מתרפאין סימטא וכיבני הכנתה פיר' שחין וכלע' בוני
סמטא בר' גמ' דפ' מקום שנהג תגרי סמטא ומגדלו
בהמה דקה ברז פ' הכותב לאשטו בגמ' הנח פידות והוא שג'
שיעצורין ומונחין ברשות הרבים אבל בסימטא לא פיר' שכיב
שליחיד והוא לשון לעז סימטא סמך כפ' יד' בכלים הסומך
והמהגר פ' יש באמינע העול כמו טכעת גדולה בין ממתכת בין

בין משר ציון מעיין בין מחבלי וכו' נכנס דהש המחדשה וראש
העגלה ומושבין הוט השורים הו שחר בהימות ושם אתו טבעת
בלשון קדש סומך וראש העגלה שמשים באותו טבעת שמו
כלעז תמוס כפ במה אשה סמוכות שולן טמאים מדרס פירוש
סמוכות של מדרס שהדיו הוא כמעט שהלכין עלין כך הולך של
זה ויוצאין בהן בשבת דהין יכול להלך חלה בהן חלה דהין מש
מסוהי ונכנסין בהן בעזרה דהין מעל כסה והסמוכות שולן פיר
מי טמא טעו שותי רגלין עושין לו כעין כסה שמהלך עלין ועו
ועושין לו סמוכות טמאנים על השוקים טולת יגדו בארץ והן
נמי טמאין מדרס לפי שסמך עליהן ואין יוצאין בהן בשבת לפי
שיכול להלך בלה אותן סמוכות ואין נכנסים בהן לעזרה פירוש
גחון אם יש להב בית קיבול כתותים בגן ברכובות הקטע חתנה
בולטת ונהפר לה בקב מקום קיבול טמאנה בר טמא הקב הכה
הסמוכות שולן טמאין מדרס הזכ ויוצאין בשבת שהיט משה
ונכנסין בהן בעזרה שהין נשיבה בעזרה חלה למלכו בית דוד
והסמוכות אין מגיעות חל כסה סמוכות שולן טמא מדרס שר
שהוא כלו ואין יוצאין בה בשבת שהיט תכשיט ואין נכנסים
בהן לעזרה שנמצא כדוכב ואין עומד שהיה מגשת להרץ
יושבין שולן מסומכין ככר פיר כע דק כפ חלו טרי בגמ נטול
הכליות בקולטיה חבל בסומכיה טרי כפ יום טוב בגמא מביהין
שלמים ובפ העיר והיוטב בגמ היו עליו אפי היום סמכותי בה
בא שישות פיר אותו היום סמכותי בשיבה והושיבוהו בראש
בסגמ דפ וחילו עובדין נסיב כהנתא ונפסו מיטה הרי סמכי
על מה נסמכה פיר ככר פיר כפ מה סמוכות המטה

ב' ין בכלים פיר קודות שהיו סמוכות למטה שלה ת
תפול והן בגדלו תרג והתנעז בכומכותיה ותשברנה
תחוריתיו תרג והתברו סומכותה כלמיון אמרמת
משק בגמ ד' ח' בסוטה פיר שם חכם והיא דהא שם
מלחך המלך כנר פי' בעכסון סמלון ב' במה חשה
בגמ' ולא בקטלה בעול הלך אחר סמלונ' פיר עול שלחדיעה
בתולה פשוטי כלי עץ הוא והינו מקבל טמאה כיון שנקנין
בו בנקבים מעד זה ומער זה ובהן מכניסין יתירות משני
עמדי מנחה שור הילך והילך והן סמלונ' נטשה כלו
ומקבל טמאה פי' רעועות עהן בעול דהנינן בתורת כה
כהנים שיבד העול וקיעץ סמלונה כדכ יהוה עדיק קיעץ
עבות רשעים סממית בר' גמ' ד' המונינו יין אימת
סממית על עקרב בחלק בגמ' מלכים אמון העלה סממית
יש מפרשין דניטלה כלום ביטלה עבודה והיה חריב
ועליו עליו סממית ויש מפרש' לוסרטה והלטה תרגום
ירוש' סממיתה סמן בר' גמ' ד' האומר לחברו עז
וקדש דבני לה מזבניה לה דהרעה קמיתה היא ולא
מסמנה פיר שדה זו כהחלת מקנתו היא ואיט סימן יפה
למכרה בר' גמ' ד' אל מיניחות סימן העשו לדרס לה
הוי סימן פיר כגון קשירת הכריכות וכיוצא בהן טמא
יורכו וחרו הקשרים בר' פ' כל גט בגמ' המביא גט
סימנין דהוריתה בגמ' גט פשוט אם היו משולשין -
יכתבו סימנין פיר יעשו כש שימות שניהם יוקף בן שם
ישלישו יכתוב כל אחד שמו ושם אביו ושם דקנו ובכך
יתכר הדבר ואם היו משולשין ששימות דקנים שום

וכתוב סימן המ שפחד ואם היה סימנין שנה יצתול כהן
ואם אחד מהן כהן פ' א יכתוב סימן אם יש בזה אחד מהן
סימן אחד הוא הרוך או גין או לבן או שחור דברים שיש
בהם והיו בהם יכתוב את סימן פ' בנדה בה סימן התחתון
עד שיהיה בה העליון פי התחתון שיש שלמות מקום הע
העליון דרים בפ העליון בגמ' ליעזר חזק ת' ל היתה הוה כי
סדים חמה כל שהיה בן עשרים ח' היתה שתי שערות ו'
והפלו היתה שערות לאחד מכן הרי הוא כסדים לכל דבריו
וחלו הן סימנין וכול סמנטי ב' ויהי בשלח פרעה
ובויה רב היתה את המקלל פרע סביב כל אחת ואחת נוטלת
חותם שלבעלה וסימנטיהן שלבעלה ידוע בפ' ה בברכות
בגמ' חמ' ר טרפון נביא וחקן למה הן דומין למלאך שושלת
שני פלמנטיהן שלו למדינה על אחת מהן כתב אם אינו
מרחק חותם שלו אל תהמיט לו וכול פי מענפת
סמניה בפ' בתולין בגמ' השוחט במגל הא' פפה בסיפ
בסימוניה דהגמא פירגאון סימוניה באגמא קניה שבחבה
שמו ומהלך במים על הארץ וקרומיתה מטועה וחדה
והיתה מתפגמת ומתחככת כשאר הקנים לפיכך השוחט
בה שוחטו בפ' א בסמיניתה דהגמא כלומר ברוחב
עלה שגדל באגמא כלומר בלעז סמנים בפ' א אחד בגטין
בגמ' יחודק חומ מרקם כל ששומע ויורד מטורי סמנים
ולפנים ארץ יש סמנים כדתנן בפ' ד בחלה מגזיבו עד הנהר
ועד אמנם עות חלות אחת לאור ואחת לכהן סמפון
בפ' ב הוחיין אם יש עמהן סימפון יעשה מה עובדמפון
בהגמ' דע דיני ממונות בגמ' והסמפון שיש עליו עדים יתק

ותקיים בחותמו פי' שובר או הנאים בפ' מי שחזר קורדיקום
גמרא דבני מערבא אמר ר' אבהו בשם ר' יוחנן סדר סמפון כך
הוא אנה פלגן פל מקדיש לך חנת פלו סה פלו עלמט מיתן
ליך מהמת פל ומנכסיך יום פלו דאם אתה יום פלו ולא כנסתך
לא יהוי לו עלך כלום סמפון בד' גמ' פ' אעפ' שחזרו זו
מטנה קמיתא משום סימפון בעבדים ליכא בד' קידושין בגמ'
בביאה וזין בגב סימפון בעבדים ליכא פ' קמיתא משום
סימפון בעבדים ליכא פ' קמיתא משום סימפון שומא ימעה
בה מוב ויניחה ונמצאת בשעה שאכלה בתרומה כי זרה
היתה סימפון בפ' לולב הגזול בגמ' נסדק והוא דקימי
סימפוניתא פי' הקנים החלולים שבתוך הריאה שיכנס מהן
הרוחמן פסנתורין סימפוניה בכלי מתכות פ' יא בכלים וסומפנה
וחליל שלמתכת ובפ' יו כלי ומדה הם כמ' פסנתורין וסומפונות
סמפר בעל פ' פיות תדוש הרים ותדק תרג' מלא סמפורין ת'
תקטל בעממיה סמפרינון בילמדך עלה מזה הלוחית
משקל' א' סאה הן ושלס פרינון היו בפ' דעניה סעדה ובהגרת
תלים יסודתו ויסדתיך בספירים בסמפרינון מעשה באחד
שלחח הכן אחת שלסמפרינון אמר לו תעה לו שנכדוק אותה
והנה עליה בפטיש נחלק חפטיש והנשבר הסדן והאבן שלס
שלסמפרינון לא נשברה סמק ברפואות בפ' מי שחזר
ליתילי סימקי מצא דחיותה פי' המורה שלמנעה ד' חתיכות
בשר כחוש מתוך הבהמה פ' א' טחלו בפ' הירב בגמ' כש
שהונחה חיימה דהזיל סומקא ואתי חיורה פי' כיון שמקפיד
מת הדם שצליכו והולך האדמומית ומלבינון הפגים כגון גת
גז המת סמרטוט בפ' נוטל אדם מקנחה בסמרטוט

פקחה בסמרטוט חתיכת כגד בלוי סמרטין בקה את
הלויים בלוימר הפל סמרטין הפל בדברים פיר הומות מסזין
הן כמפורש בע ברבר סמרון בכתובות ידוע בפה השק
שנת למטה התמול חמרת טמאה אני סימרון טהורה יוס לש
לשון יון סמרת בפ המקכל כגמ המקכל טרה מחברו
לדורעה התס נמי או לאו זיקה הוו עבדו לה סמרת ברז גמ
ההשה טהילה חית דמחו לה בגרה או ברומחה סכרה ודאו
מיתו דעבדה ליה סמרתה וחיי בפ המוכר את הספינה הנך
עשבה סמרתו הוו

סליך פירק יב

אחיל פירק יג

סן כסגמ דפוק

הקורה את המגלה עומד האי מאן דסחמ שומעניה שרי
לבוזיה בגושין פי השותה בר מיני זמר וכיוצא בו כמה שם
שמעינו בלשע אחד שהו עיניהו חלו הדברים לתרבות דעה
ומפורש בחגיגה וכל שכן בדבר שהוא יותר מזה שרי לבוזיה
בשין וגמול כלו מי ששמע דע מותר לזכותו בזונה דגידה
וגידתי ונלו שולח ונחמסו עקיביו ופ חבן שפחה בין גייה כר
כדגלם בסנהדרין כמחן קדינן לרשיעה בר נדיקה דשועה
בר דשיעה כי האי תנה וכול ברז גמ דפ ואחל מעלחין ההות
מדבנן דהח סנו שומעניה דעבר כר לפהו דתנית לפהו
הדין חומ אב דוהה אדם שיערו מתגבר עלין פיר מבקיש
לשהות במיט זמר ולשמוח בשמחה המוגילה לידו עבירות
כגודה חמ מי שמתגבר עליו יערו ילך למקום שהין מכורין
התו וילבש שחורים ויתכסה שחורים ועשה מה שלבו חפץ
כגון אכילה ושתיה במיט זמר וכיוצא בהן אבל דבר עשה
שיש בה דין אדם או דין שמים ואפלו חייבי לויין או חייבי

עשה וכל שכן לע למעלה שהסודן איסור עולם חס ושלום
שהתיר ד לעהי והפול בסותרא חלה כגון הדרך שפירשט
הוא שהזמ לעשות והפול הללו דברים לה אמר אלה כמשיח
עניה לעשות כך כדי להבטיח חת יינרו לה שלום ואוהו וכיון
שיראה עצמו לבוש שחורים ועטוף שחורים משתבר
ינרו ונמנע עושה וזה עורכת מרבנן עשה כל לעהי ולבש
שחורים ונתעטף שחורים ואח זה כולו חזר לשהות במינו
זמר כמ שהיה עושה ולפי כך שמתיח ד יהודה ד מינ זמר
כנור ונבל ותוף והליל נמפורש בם כוטה בגמ דפ קונס וין קכר
משום סניות מלהת הוא דקאמר ה'ין גבדה ברי' גמ דתעניות
סנו טעי הווגמירי בפ יש נחלין בגמ אחר הכן אלימא שופרה
וסוניה פיר בין שרה טובה ורעה בפ גמ דפ אמר עקיבה חמשה
עומות יש לו מדבר עין שנעה ושר עליו מדבר קדש שנתקדש
שנתקדש ושר עליו מדבר שנתנה קדומה עליו מדבר פרו שפרו
יש עליו מדבר סינ שירדה שנהה לאומות ומה עומה הר חורבנפ
אלו טר בגמ כרפ פנה דיבי לשון זיבא סן דפשוטיט תרגום
סין וטין סן בפ גמ דהוריות ובפ גמ דברכות סינ ושקד הריב
פיר שבירוגמ תל כהלכה למטה מסיני סן קנו וסנחין וטונה
כבר פיר בפ נחייב סן בלו כלים פי בבבליין עשאין כסנים
או בגשמים במעשה מטכסן הכינן וזנחין מן הקרשים פיר
כמו סינ שיונחין מן הקרשים ב מיכסן וב מיכסן ומשלכין אותן
בהן וסנביטין כבר פיר בפ אב סניגור ברי' גמ דקידושין
כסף מכנים כסף מוניה סניגור יעשה קטיגור ברי' גמ דפ שביעת
העידות תרג מנין לדיין שלא יעשה סניגור לדבריו שנ מדבר
שקר תרחק כיון שראה דכות לאחד ואחר כך ראה לן חייב לה

דאומות

והא מטעים הרחשונים כרי להעמיד דבריו הרחשונים העפ
רהיכה למימר דשפיר מינ לקיים דבריו הרחשונים והיה לו עשה
כרי להעמיד דבריו כמשקד רמי סנדל בפ' בצעירותו על סנדל
שלס'דים שהוא טומא מדרס פי' לאחר גמיר ד'ן סד'ן הכותל
בסיד כלוח שהוא שיעור סנדל ויש בו רעויות שהוחיין בהן
ומעבירן עלהסיד כמה פעמים עד שתעשה שיעור פ' א' כלי
שיש לבנאים שדומה לסנדל ויש שעושין שלכרול ויש שע
שעושין שלעץ ובשעה שטחין הבית מחליקין בו ונגזן זר
ק' שלסיידין שפי' בע' ק' פ' א' פועלין המסידין בתים עושין
להן סנדלין כשכיל הסיד שהוא חם וקשה לדגל או למעלה
פ' יב' בההילות סנדל של עריסה שפחתו פ' כ' כשרגלי המטה
אין שוות משום חתיכות לוח תחת רגל הגבוהה והותה חתיכה
מינר אחד עבה נמנר אחד דקה והוא לוח נקרא סנדל בכר
מתכות פ' יד' בכלים סנדלי בהמה שלמתכת טמאים פי' בפ'
במה השה בגמ' דסמך ולא בעיד למאי חזי אמר כלשהות בו
מים במלחמה וכל בפ' ב' בערה עשה לה סנדל בשמיל שלא
תחליק פ' פרסגיה שלפוחין סדוקות וכשהיא מהלכת בו
בחלקיה נופלת פ' ש' לה סנדל בו בתים פ' ג' בעשים סנדלין
וטבעותיו בידו בפ' א' ביום טוב אבל לא בסנדל מסומר גמ' מאר
ט' גידו ביה רבנן משום מעשה כמפורש בגמ' דפ' במה חשך
מינות חלימה כרי גמ' סנדל התפור בפשתן אין חולעין בו בפ' ב'
בבכורות ובפ' ג' בנדה המפיל סנדל או שליו פ' חתיכה עולה
שלכשך בעידת נער בפ' מינות חלימה בגמ' חלעין בסנדל סנדל
שלנחל לא תחלוץ בו פי' סוכל נחה שליו כמוכן ולא תחלוץ בו
לכתחלה בהמות בפ' ד' יוח' הסנדלר פי' עושה סנדלין

סנדלכין בפד מיתות בגמ המצדק והחר משגרו לדרוב
להביא לו סנדלכין טובים פי מדגריטו רחמות וגביש הרג
סנדלכין וצידועין סנוהרתה בפ במה השדה לה בקסרה
גמ אמר רב סנוהרתה פי כובע שלגה של שלברדול סמריה
בילמד סקוד כל בניור דכד כביכולהני ומלהבי נעשיט סעוריה
שלך פיר בלג יון שורה סנוריה סנוריה שסיחת ריב
בחלק סנט בבד רב פרע סט אופזין בו קופיים בו סונג
סונטין בו ובפרע עה וירא ויל כי שנואה להה והכל היו סונטין
בה מפרשי ימים מהלכי דרכים הק הנשים מאחורי קורים
היו סונטין בה והיו חומ להה ח חונה סתרה כגלויה וכול סנמא
בויה דבוייה ביום השמיני פרע ל קצוריה קבע סונמא בעצירה
דתענה והוא מפני מלצו והוא מלבד סנטר בפ המוטרת
הכית לה מכר את הסנטר בפ הזורק גט בגמ היה במורח סנטר
שבעיר בבד רב פרע יח כנגדו אתנסיבא לסנטירה דקרתה
בריק דב אמור אלההנים פרע מה יתרוץ ובפס דעומד סנערך
חנח לית את הקיב סנדרות בפ דאיכה חות לן סנטורי
קרתה והיו מיתא לה רחש מטרתה וסנטרה והו אמרין להון
חלין נטורי קרתה חלין חנון חרובי קרתה וחלין חנון נטוריה
קרתה חלן סופדים ומשנים פי שומר סנטר בפ מי שמת
בגמ היה עומד ולא הניח ידו על סנטרו פי לא הניח ידו עט דפע
דסנטרו היט סיטרה נ ותירה קינסה קיסה נ ותירה חנגה חג
והוא כסלו שנראה כעומד בקלות רחש סנטר בבד רב פרע
סח ויסטום עשיו אמר לעזר ביר וסח נעשה לו סקם שומא
ונוטר עד כדן קורחין סנטרה דרומי סנן בפד איכיר חומ
תולין מסננין את היין בסודרין וכפיתה מימית נותנין ביעד

במסננת שלחדרל בכל מתכות פ' יא בכלים מסננת שלחדרל
שנפרעה בה ג נקבים בס גמ' ד' אלו ט' ואת נבלתם תשקעו
לרבות יבחושין שסינו פ' בגר ש' עוללין בו מה שירעו אמ
אמרת י' מרפתהו תל' מימרה דיוי סנן יתיה סנינית
ד' אלו ט' בגמ סומט העוף למיטהו להביא סנינית לבנה ב' ד'
גמ ד' המוציא יין אימת סנינית על הנשר פורח בין כנפי הנשר
ומחירו עגור תכג סוננ סנינית ותר וס' ועגור סנין
בשתי הלחם פ' יא במנחות ו' סניפין שליהב היו שם מפועל
מדהפועל שהיו סומכין בהו כג סדר העניות האלו ויש חומ
סניפי עשחום פ' פלומא אמ כל אך נתארכו שהותירו אמר
לכן ומהם לכהן ויש חומ כל אך נתארכו שחתכו מהן ועשו מן
החתיכות סניפין בין קורות העליונות לקורות התחתונות פ'
א שהיו הקורות מסונפין זה עם זה ונתחברו בהנגע פ' ד' כה
בכלים בחוט ובמשיחה באמה ובסניפין אלו הן הסניפין ראשי
המורה הנעשין מן הפץ ויש חומ כמו סניפין אחרין ובסוף
גמ דקורות אף בבית המשתה עושין אותן סניפין פ' שמושיבין
אותן כג דיקנים מפע כסד אכיהן דהזיון סניפין לזקנים
כסנין זה שעושין לקורה גדולה אמ דבה ובח' אכיהן הוא
דעישין אותן סניפין מפע כסד אכיהן ד' ג שחלו בג' נשים
אבל עושין אותו סנין לעשרה פ' ד' דאי הוותיע וקטן מב
מברכין עמו ללהיט כג' השוכר את האומנין פ' תיבין
בין מומין אלו שלח היו בה שמעדים ואמר אינו משבח אותה
נחנית נשכנית היא ובדק ולא מצא מומין אלו וסבור כשים
שהיו אלו כ' י' ולסוף נמינה בה ד' ד' מה טעם מוס זה
ומוס אחר שפירש לו שהיה בה ברהשעה ואמ מוס זה ב' ד'

ומוס פל ופלא עג דסכפורה הוא הוה ליה למכרך ברישא וסכר
וקביל ברז גמ דפ השותפין סנפיר לבר פי מוציא דאשו הקנים
ודפנא שהוה הקנים עומדין לחיזוקי המחיינה לחוסן פא דלכו
דלכידיל להויניח דלהווי שיהו דהויניחו כיפי לבר לאוהו מר
שילחברו סנפיר דפ אל טר וכדגים כל כווש לו סנפיר וקשקשת
סנק דפ ד במקיות המסנק את הטיט לערדין פי האמלא וכן
פ'גרי מסנקי כדגס ברז גמ דפס שהוה ממילא מבועס ותבלים
וחוכל ממט חכילה גסה וכמו כן הא דתנן בפ ב בתמיר האברין והפ
והפדרין שלה נתעכלו מבערב סונקין חותן בעירי המזכה פא נגרי
מסנקי בגרי שומע עם חכרו ועמד ועיקר כך שהיו נושאים ונמ
ונתנן במלחמתה שולחורה ונבר פיר בעג סנקלט בגרי רכה
נעשה אדם במלאכת שמים וארץ נמליך למלך שהיו לו שני סנק
סנק ליטין ולא היה עושה דבר חוץ מדעתם כוין רב בפ ויהי ביום
השמיני ובהגדה דתילים יכרהמנה חזיר מיעד מעשה בשלטין
אחר בקיסרי שרץ ביום אחד כשפין נחפין ורועחנין ואמ לסנקליטין
עולן עולשתן עשיתי בזה הלילה ס' סנקתיים ובחשה כי יחב פרט
שמע כל סנקליטין שלו וינאו לקראתו ובאמר אלהים פרט לעולם
י' ובפס דרחש השנה מעט סנקליטין שלו ויורר ומשרה שכינת
עם התחתונים בפ ביום כלות הרינו סנקליטין שלו עולמעה ויורר
ומעמנם שכינתו בינכם למטה ובחל הונס פרט הק דפתור וד
יחווהו וירע שוה סיפיים לו סנקליטין עולן סנקרת ברז גמרה
דפ המניח את הכר לרכובה שלוש לבעיטה ה מפני שומכה בק
אעכעיות שברגל לסנקרת יג סלעים כנגד יב חליות שוכרשי
אזינכעיות וחלילה ראשנה שהיה בוקן שהיה כנגד חלילה שלישו פי

במעצ שבעדו ופי' סנקרת מהחורו היר הכהו בפנו ויש הומרון
הבהק בהגרון תחת היר סנקתדרון בברי רב פל מח במע
במעשה כל יום ויום נמלך למלך שהיה לו סנקתדרון ולא היה
עשה דבר חוץ מדעתו ובעד נ' למלך שהיה לו סנקתדרון וכל
עור אמר לו המלך כלום עשית סנקתדרון חלה שלא לעשות
דבר חוץ מדעתו אמר יודן כך אמר הקב"ה כלום קראתי איש עשתי
חלה שלא לעשות דבר חוץ מדעתו ובעד עט ויאמר שלחני
אמר ליה סנקתדרון דידיה והדין יורנח מהלך וכול כאלמדיט
וחלה המשפטים אמר לו סנקת שלן שתדין אלו עשו משתה
שיהו מלכים עומדים מפניהם פיר שיושבים עמו תדיר בקת
בקתדריות ומיעין את המלך סנר בפ המעניע באמר
האשה חוגרת בסינר בין מלפניה בין מלאחריה חובת שכי
דאח להיות חוור שלא תראה הגבשוטית בשפול מעיה וכל
באמת הלכה היה בפ אח בשבת בגמ דסמך אלו מהלכות סינר
מפסיק ביט לבינה פיר מכנסים קטנים ובעד דפ מדובה ושהתה
אשה חוגרת בסינר פי כינר אשת אחיו בגמ הטוען על אשת איש
דוכליונה ואשה חוגרת בסינר סנר בהפיגס פט בשביעית אוחלין
בדיגלה עד שיכלו סגירות פי דומשתקי סנתח בברי רב פרע
נה ומינות אפה להם אמר ליה חוק הדא סניתא בישא אתבני מל
מלפיה הכה פיר בלש דומי מנהג סיניאחיה

סליק פירק יג אחיל פירק יד

סס . מו הסיסין כש כבד פי בעגדר ססס בפ א' בחולין דמיה
לססס מאי בדיגמ דסוסס מאו ובראש שכולת ימין אמר חר
כשיבלתה דססס פיר הענק שברה ש השכולת כמו מחטין ארוכין

עומדיו ואיכן נחלקין חלה בולטות מהן כעין שינים דקות
מהר מאד ונקררין מלעין ופ' ב' חויל במקומו סביל
ב' חין מעמידין בג' שמו מהו חויל קמיניח עולא חמר
סוסביל כפ' ב' חויל סביל ב' חמר מדליקין בגמרא
כלהו עמ' מן העין היט דמתרג' תחש סבילנא שם סביל
הדב' פיר שמעו בגמ' הדב' ורומה לזה רג' ב' ג' דפיר
הב' של יכרת ל' אחת בר הונה אחרתיה סוסבילנא פ' טנ' טייר
בשרו גוונ' עי' מן החול' פיר א' סבילנא שמו כשד' רבי' שיהי
ל' גוונ' הדב' סבילנא בד' דומה בג' ל' שכת פרהדרין
ח' חומה היח נבט עליה טירת כסף פ' ח' עלו כולן והיו כחומה
ולא הי' נמאסין כד' הן אל כביר לא ימאס והיו נבטין בטיית כסף
והיתה רוח הקדש טורה בהן ואם דלת היה כיון שעלן בדלתות
נסתלקה מהן רוח הקדש ורברי הנבואה באין להן כמלות ארז
שהן בד' כלום בת קול פיר סבילנא מן הדב' שחין שולט הרקב
בסלים עץ כמו בארז סביל מיסיסין יכישין וקיכא והרת
כב' פ' ב' הפרת סיכע ב' חויל נשך בג' חויל ואי ח'
אגבהינהו בסיסנהו קננהו פ' כלים סבילנא בד' ר' ר' פרש
כ' כתנות עור ר' יוס' בר חנינא ח' סבילנא

סביל פירק יר אחיל פירק עו

ס' ב' השותפין בג' כמה ידא בעיר רשחין בני העיר להתנות
על שטריב ועל המדות ועל שכר פועלין ולהסיע על קיעתן פ'
להתנות על המדות למחוק או לגרוש או להוסיף ולגרוש ועל השט'
השטריב פ' כור שולחטין בקדושן מעות וכן כל דבר שיש לו שער
כיוצא בו ועל שכר פועלין כינהו תנאין עלמה שישמכו ויתרעו
ולהסיע על קיעתו פיר לשטת פעם אחרי פעם כאשר ידאו הני

מלו היכה רלוכה אדם חשוב בעיר אכלהיכה אין להם לה
להתטות אולה ברשותו ואם לא עשו כן לא יעשו כלום
בפ' ח בכולם ו' שמעון אומ' עדיך להסיעו פיר להסירו
ממקומו למקום אחר בר' גמ' דפ' ואלו נחמין תרג' עברו
יש אתה ירדן בכליום ארון טסע אחר ב' דגלים והיום נוסע
תחלה סע בס' גמ' דפ' מי שחחזו ולא הודו לו כל פיעתו
מי בע מדדס ואם להם כל שעתו פו כלהחכמים שנמצאו
שם באותה שעה סער בפ' ג באבות והכל מתקן לפע
לסעודה אילו משנות פ' ר' משולם קלנימוס דל ויהיו עניים
בני ביתך שיהיו בע' ביוק' עושין מלא כקך ולא אחר מחו מקו
כדקאמ' הקדוש עניא סבא דאיל' עבדיה לרישוק דלדקניה ב'ו
באוכמא אתא לקמיה דרב אמ' ליה ויהיו עניים בע' ביתך אמר
לנה זינא לך כעניא אכלא זכינא לך איל קמיה דרב פפא
בר שמואל זבניה וכול בסוג' דפ' ה'הב הכל עפוי ואור דאמר
הכל עפוי שכל מעשיהם של בע' אדם עפונתו אזל הקבה
כוכ הלא הוא כמזם עמד חתום באונינותיו והרשות נתונה לו
מלמד שניתנה רשות לבע' אדם לטוב ולרע ועוד כתוב בחדת
בחיים אין אומרים לו לאדם בחד' אלה בדבר' שיש לו רשות
לבחור אלא הרשות בידו ובטוב העולם נידון מלמד עוקבה
מפרנס ויד' עולמו בטוב אכל לפי מעשיהן מנן את למודין
מבריתו של עולם עד שניתנה התורה מדקאמר הני ט' להוו
בתלים כנע כו דורות מאדם עד עמיתה התורה שלא להם
וזן אותם בחסדו הוא היק אומ' הכל נתן בעדבים מלמד ש
שה אדם על ידי ערב משכיל ש' כו מלאכיו ומנה לך לש
לשמורך בכל דרכיך וכת והנה מלאכיו אלהים עולים ויורדים

כו' ללמדך ששני מהלכין מהלכין עמו ביום ושני מהלכין
 אחרים מהלכין עמו כלילך אחתן שמהלכין עמו כותבין ביום
 כלילך מה שהיה עושה וזהו שמהלכין עמו כלילך כותבין
 כיום מה שהיה עושה כלילך ובהין ומעידין לפני הקב"ה ומעידה
 פרוסה על כל החיים זו מעידות שולמלאך המות שנכ"ג גם להודיע
 האדם את וג' וכתב אתה הלא מרוחק ואנה מפניך אברהם התטית
 פתוחה זה דרך הטוב והרע שהן נפתחין לפני אדם שכ"ג ראה
 נתתי לפניך היום וג' ועוד אמרו חכ"מ לטמא פותחין לו כח לפחד
 מסיפין את והתנונו מקיף זה יער הרע שמקיפו לאדם מעט
 מעט עד שימלא ספקו וכיון שנתמלא ספקו חבד ובטל מן
 העולם שג' במלחמת ספקו יער לו הפינקס פתוחה והיר כותבת
 זה פינקסו שנכתב כל שמה עשה זה שאמר הכתוב גלמי ראו
 עניך ושל ספרך יכתבו ימים ויערו ולא אחד מהם וכתב ביד כ"ה
 אדם יחתום ואמ"ח א"ע פ' שכל מעשיוהם שולבע אדם גלויים
 וידועים לפני הקב"ה נכתבין הן משוקע שניער אדם כולם כתובים
 לא נחמד אלה יכתבו והגבאים מחזרין ודור בכל יום וג' אלו פירות
 מעשיהן מלדשעים שעושים בעולם היה והקב"ה פורע מהן שג'
 חזי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו ויאכלו מפרי דרכם וממנוע
 ישבעו ואם תאמר עברה טיט לך קרן ואין לך פירות שנכ"ג ג'
 גמול ידיו יעשה לו כבר פיר עבירה עושה פירות יש לך פיר
 פירות אבל קרן כולו קים ליום הדין ויש להן על מה שיוסמכו
 ט"ט שהמרע על כל אחת ואחת והדין דין אמת כמשמטו והכל
 מהיוקן לסעודה זה כטי שלמיתה מלמד שהכל מתקן למות
 שג' הכל כאשר לכל מקרה לכל ולמה נקראה מיתה סעודה לס'
 ללמדך כשנקראה בני אדם לסעודה הכל נכנסין בפותח אחד אבל

כשיושבין אין יושבין לאכל אחר ואחד לפי כבודו אף בשעת
מטלתו מקרה אחד לעדיק ולרשע ולענין כבוד כל אחד לפי
מעשיו. סע בפהן מפתן אכל מסעדין ג' כיסר מסעדין
אוחז בולד שלא יפול לארץ. סע בכדי דכ פרע ער ומ
וימצא רוראם ר' יצחק אמ סעדין סע ויציא ר' יצחק
לרצות את הערים תרג' למסער ית קרויה סער בפ' בבלאים
הזרע וסייעדו הרוח לאחוריו ענין רוח סערה בהגדת תלויס
יסודתו בהררי קרש רכת יהי סער גדול בים סער בפ' נוטל
אדם את נט שער שלחופנים ושלעדרשים הנפיות והתקנים וה
והמזמורות והתכן והמדן שלחבואה ושלקטנית כולם נקראו
שער בפ' המוכר את הספינה בג' קוזה ג' דתנן בפ' ארבעה בבל
בבלאים מעשה בעלמין וכול עד היה הופך את השער במקום
הזרע וזרע את הכור פי אדם נטע כדמו שורות שורות והלח
והרחיק זמירות שורה זו מזו מזמורות שורה זו ין אמר והיה
הופך מזמורות של שורה המזרחית בתוך ין אמר שהן מופנות
בלי זמורות כנגד השורה שהיא לה מערבית ומזמורות של ין
השורה שהמדט שהיא לה מערבית מתוחות בכלל ין אמר
שבינה ובין השורה שהיא לה מזרחית וכענין היה כל הכרם
נמצאו זמורות ב שורות מתוחות בכלל ין אמר שביניהן וז
ואחוריהן קרקע פטי יא אמר בלי זמורות והיה זרע זה הק
הקרקע הפטי תבואה כלומר אינו כרם והתירו לו חכ בפ' ד
בפיאה הכל מפסיק לזרעים ואינו מפסיק לחילן חלא גרד ואם
היה שער כותש איט מפסיק פיר' אם היו הנפיות כותשין זה את
זה על גבי הגדר ומתעדין חילן זה עם חילן זה נותן פיאה אחת
לכל הכלאים פ' ה שומרה שבכרם גבוהה ורחבה וזרעין

זורעין בראשק פי מין אחד וסביבותיה מין אחד ואם היה
שיער כותש כלומר אם הנופות כותשין זה עליה ומעדין
זה גס זה חסוד בברזל רב פלג כר כלו כאדרת שער כלו אדרו
שיער פי כשער אדרו והוא המון שבגדרן הראה הוא דנת כאדון
רקנבחדה מרילה חספה נחשה כספה ורהבא והו כעור מן
אדרו קיט אמר חננה בר יצחק מי גרם לעשות כעור מן אדרו
קיט אמר חננה בר יצחק מי גרם לעשות כעור מן אדרו קיט
על שפשוט ודיהם בארורים שער כפ מי שמתו בגמיה
עומד היה שער ויצא לו בגדרו מהו קורה חי לה קרו ל עליה פי
השיער הוא ולא כשר כבשרה מכוסה ושערה יוצא מתוך ג
בגדה כיוצא בו קרו עליה גי בהלכ קמ דפ אלו טר שר שישער
ושט פיר שר אותו מקום שמולגין הכרס מפע השער שמגדין
ושט עד וזה שר בכלל פיר א יסעיר כוון רונעיר בלעז סעיר
בס גמ דברכות ובס גמ דתמיד אכתו לה עיילת לשער גמדת
מול דשעיר פי כשעלה ו ספרא לארץ יט היה יושב בבית כסה
בה ר אבה ונחר על בנה רבית הכסה שומער ספרא ואמר לו הכנס
למך אתה שוהה הושיכו ר אבה שר כהן לא באת לארץ נעיר
למדה מדה כהה היאך אתה הומו לו להכנס בבני והלא שניע
מיעאו לבית הכסה שכעידה נעול וכול ופירשו רבותינו ר ספרא
לא מדרכי שיעיר אמר לו לר אבה להיכנס אמר כיון דשמעיה
דנדר סבר מסוכן הוא ומחלחל ואם ושהה עממו מסתכן
כרתניה וכן שמע כן גמ אומ פא כיון דשמעיה דנחר סבר
מסוכן הוא ומשולשל ואינו יכול לשקוד וניקום ר ספרא ויצא
ויכנס ר אבה משום סכנה כרתניה ר שמעון כול סעתייה
כפס עשר תעשר אין בעיה מתין לו קינטירין דכסף מן סעתייה
דביתך את יכול יהב לך ס אחרותיה פיר דכל

ס

סליק פירק טו אחיל פירק לו

בר' ג' דפס ספוליה בחליה בפ' לאחפור בג' דסמך עורר
דאמר ליה ליספת לבדחיליה משה ירך בפ' גר הנפה בגמרא
שולח להחזירו ספח' לך משום שלפסם בפ' אעפ' שאמרו בג' ד'
סיפי מכל מינה בסו' ג' דפ' חרש מאי ליה דאמרינן ליה ליה
תאכל דלא ליספו ליה בידים פי' שולח יאכיל הקטן בידים בפ'
ב' מעשרות באבטיח סופק ואוכל פי' ענין שואב סף מה
דמוסק יוסף דלא מוסק יאכף פי' דע' תבר' מגל בפ' בבלים
ובפ' ד' בעדיות מוסק יורה של שולקי חתים טמא של עכבים
בזהר פיר' ענין תוספה סף בפ' בבלים כלי חרש שיש
ל' ספיות פיר' שפיות בפ' א' במקוות העבירות על גבי שפה
מ' הס' ד' חתה מעין על שפת השוקה מבהוין סף בר' פ'
ה' שותף בג' מול חצר שואב התם דכל שפה ושפה זומניה
חוז' כל צדק ועד' דומניה דזה סף סל' א' דפס דהה' תט'
ס' ו' תאנים ומשמר עודה מפני עגבים ומשמר שדה מפע'
מק' שדות ומדלעות פי' שכבר הספו התאנים ונשתירו בסופה
שמים שלוש והסיוח דעתו מהו והיט' שומר אלה העגבים בג'
ר' פ' כג' ויבא קין מפרי האדמה מן הפסולה משול לאריה
רע שהיה אוכל את הביכורות ומכבד למלך את הסייפות ובקטן
כלה תרג' ירוש' סוף בבכורות ובסייפות כבד פי' בעכב' סף
ב' משקין אהל' ליה גברא דהוה מסתפינא מניה על כן זחלת
ואירא מנוול הכי מסתפיה סף במחלתא ולהו מן הדם
ונתנו שומע אין בין ביר' בין בכלל תל' אשר כסף מלמד שפוקה
חוקה ביט' האסקופה ושוחט בתוכה אין סף אלה האסקופה שג'
בתם צמ' ספס' את ספי' ו' וכתוביעו חמות הסייפ' דבדי רבי
ינא על' עקי' חומ' אין סף אלה כל' שג' והספיים והמזמרות

ספג ב' טל ארם ספוג הם ישרן עוד בית החיזה בפרק
ו מאמדות ספוג שהוא סופג את הכל ב' ט כלים ספוג שובל
משקין ב' ו בפרה זולף עד שהוא מגיע לספוג ב' ו במקוות
הספוג והדלו שיש בהן ג' לוגין ב' ו לעיר אומאם לא הכיה
כלי בגמ מרחיעין מוך יכשן ספוג יכש ב' ו מאכיל בגמ זה כח
בחביתו ארם שלחש דומה לספוג פיר ספוג הוא על ראשות
מחר גדול שבים ובשעה שקווא מרים ראשו להסתכל בעיולם
יורד אהו הספוג על עניו ואינו רואה כלום ובחכמה בראו הקבה
יתברך ויתרומם לעדי עד שלח לאמר עולמו שלא היה ספוג
בניולת מפניו וכמה כן עשה מפני המזיקין מסיה ונקרה פורמא
שחם חם ושלוס יראו בע ארם מיר משתנה ובע פרמא מפורש
ויש ספוג מימר ב' גמ דפ מפני בנות נשירים בספוגין של
שליממר ב' א בע ד' בגמ חין בונין היביאו ספוג שלעמר ושו
ושרהם במים מטפחות הספג חין בהם משום כלאים בכלאים
מפה שמנגכין בה וב' באלו כהן גדול ירד וטכיל ועלה ונסתפג
ב' הכיה ובלבד עולה וספוג ב' ובים כדי סכילה וספוג ב' ו
בדבחים ספג על גבי במלה ודרקו על גבי אשים ב' ו גמ רחכות
לספוגם במלה לא הוכשר ב' ח בכלאים המנהיג סופג את האג
הארבעים ב' יא ביכמות ואפ' נטמא אינו סופג את הארבעים
ובר' תמורה אלא שחם המיד מומד וסופג את הארבעים פדוש
כמו עילה ונסתפג סופני במלה כל שואב את הארבעים יש מפרש
סופג כמו סופק וספיק את כפיו צמל וקף מתחילין ספגן בפיק
ב' בעיקרין פת ספוגות משתערת בכמות שהיא חם יש בה
חלל ממעך את חללה פיר ספוג עולו העסין בסיון ובל' ישמעל
קורין אספג והיא עושה שלשנה ועשאהו כמן ספוג הסופגין

הרבענין והאסקריטין פיר בע א ובער ספר ג' פ' סדר
תעניות כיצד כל הכתוב במצות תעניות דילול למיספד לפ' בפ'
הער' בג' ממזירי אמר דוד שחול נפקר להו' יב' חדש ולחן
דרכיה למיספדיק בפ' ג' דברכות בשם שפירעין מן המת' כ'
נפירעין מן הספרעין ומן העונה אהריהן פי' בשם שפירעין מן
המת' אם הוא חוטא כך נפירעין מן ספרעין שהוא עליון שהוא
נדיק סתם בר' ג' דפ' מקום שנהג אמר דב' בר' חנה
סח' לי ונתן בן לעד ראיתי את' שמש' בן יוסי בן לקועה ש'
שנטל ספיחי כרוב ואכל ונטל ונתן לו אמר לי' הער' עוראית' את'
דבי שמש' בן יוחאי שחל ספיחי כרוב בשביעית כד' יי' הוא לה'
לסמוך על' בפניו ושלה בפניו אתה בפני אכול שולה בפניו ה'
תאכלו וכלהו פלגא דייקה אדידיה פיר' לענין איתרא אמר אתה
לא בפניו ושלה בפניו מכללה' מנה אחד אחד שראה מי שעשה
מעשה א' ע' שראה באותו אחרים אין כומצין עליו בפניו וכל'
טובין שלה בפניו ולענין ספיח' אמר בפני אכול א' ע' דב' מכה
אחד מאיר' שמש' דהן בשביעית פ' ט' שמש' כל הספחין אסורין
חין מסיפחי כרוב עומין כוונת' בהן בירקות השדד וחל' לית להו'
ד' עק' דתע' היו לא נזרע ולא נחסף את הכוחות אמר עק'
מאחר שאין זורעין מאיכן אופעין מיכן לספיח' שאסור פיר'
הן לא נזרע מי שאינ' זורע ודאי שאינ' אסוף אלא אפילו
הספס' לא נחסף את' מיכן לספיח' שאסור לאיספו בשביעית
וכל' על הספיחין אסורין וכספיחי כרוב פליג' רבנן סברי גזירה
ספיחי כרוב אפ' שאר ספיחי תישינן אם נתיר ספיחי כרוב
שמה יתירו הן שאר ספיחין ואמרי מאי שנא שאר ספיחין
חדא היא ו' שמש' סבר לא גירי דהא אין כוונת' בהן בירקות

שדה רחשינן לאיחלפי הני בהני הלכה לה גזרי וכו' שנה
ר' שמע אומ' כל הפעחין מותר חוץ מיספיהו כדוכ מכלל
שהסור שאין כיוצא בהן בירקות השדה וגם בגמ' ר' המא
בר עקבה בשם ר' יוסי בר הניטה מפני שדרך לגדל המהות
וכי מפני שדרך לגדל המהות יהו הסורין אמר' שמואל כל
ירק אתה יכול לעמוד עליו בן חדש בן ישרן כדס הכה שלה
ילך ויביא מן האסור ויאמר מן המהות הנחתו לכאורה רבי
שמע אומ' כל הפעחין מותרין משמע וכו' גמ' ר' שמע בן יוחאי
היה עבד בשומטו חמו חד מלקט שביעית אמר ליה הסור
אמר ליה הפיחין אנין ולית חנא דשרי אמר ליה וליה חכירי
חלוקין עליו וקדח עליה ופודין גזירי ישובט נחש נח' עג' דמינה
לטנוח מן הפיחין הללו דהיה מלקט ספיחי כדוכ הו' מיהו כ
מעיינת בה בקינרת ספיחין חלקו כדתני ספיחי שביעית אין
תולשין אותן ביד אילא תולש כדרכו ובהמה רועה כדרכה מד
סבר גזרי ומר סבר לא גזרי ספט בסגמ' דפ' אויהו נשך
מוהרקהו דהט בפטרה דמלכה מטז פ' קמטרה בלע משנה
ובלע ספט ספל בסגמ' דפ' לולב וערבה ושני ספלין ע
שולכסין היו עס ובפ' מתנן בסגמ' בספלין שלשמן בסגמ' כר
ההדיר יין הקריב לנסך לספלים או הוט אלא להשי' אמרה
לא ינכה בפ' גט פשוט בגמ' כה' בו מלמעלה ספל מלמעלה
וספל מלמטה פי שמוות שלכלים ספל סאה ופולגה וקפליק
ופלגה פ' אה קפל דס' מקופל וקפיל כמו מקטורן שהוא מכנסה
מן בגד מבהון או עוהר בגד יפול ויש בהגטת תרג' ודו' ספלים
בסגמ' דפ' כיסא מברכין ספלי טרית פי ספלין מלאין טרית
והוא המליח שאוכלין ש' אחר שאוכלין מפירות גיסר הרבה

האכלין שבמעון אינמו דניגדיה לליביה סעלי - ברפואות
דע מי שחזרו תלת גרו סיעלו בביעה בפ יום טוב בגמ בית
שמי אומ חנו סופלו להויתא קיכו שדינן פי גרענין חיך
מטלטלין איהן ומשליכין לפע בהמד ביום טוב ואלה אמר
לכס ואלה לכלבים פירא דסופלו פירא במיקומי סען בשני
בשביעית בפ ח לא לספר ולא לסען בפ אלו קטדין ובקשר ה
הפנין בדי גמ דהטוב את הפועלים עייל לה ספינא פיר
אדנקי בדי גמ דפ שתי הלאם כמין ספינא דוקרת בפ אמר רבי
עקי מנין לספינא שקיה טהורא פי שחיה מקבלת טומאה
אנשי אוניות גבין ספנין כל חיות הים ומלחיהם תרג טלמא
ספינא ימא וספניהון סע בדי גמ דביעה ובפ אלו פדיות
בגמ נשתכח דגליה בדפמא מאדעא פי בשחין לך תורנגור
מתעפדה בעפר ויולדת ומאותו בעים אין יוצא מהן אפרוח
בפ המדיר בגמדיד את השוה שילא תלך לבית האיכל ואן כל
בריה סופנה והית דאמר אין כל בדיה סופנה פי איע קברה בעט
סעו בפ גמ דפאלו מעלחין מאן השיב מאן ספין מאן דקיע
פי כיון שמי שנימסר אדם ביד מלאך המות אין שם חשיבות
בילמד קה המטא ולא ספע הק בך ליגרין שחין ואל כלום שן
להגים כאין נגדו ובהן עם לבדד ישכון אמרין דלית חומה
ספמא כלום שן להגים כאין נגדו ובדי וחתחכו התחיל מבקש
על עינמו ולא נספן ובני תאמר בלבדך אמר הקבה ליש אין
הגים ספנין לפע כלום שחין להם לא בדיה ולא מיעה ספן
בדי גמ דפ תחיל עיניו יכול להעבירה עלידי סיפון בסוף גמדי
דמדה עפון עבר ליה ס' ספין פיר ספני כלעז וכלעז ישמעל
עבון ספן ומשקל קיע תרג מתקל סופיניה ספן

מפני דו הליון בע טרית ספסל בפ שול בגמ קורה שנשכח
סומכין אותה בספסל בפ מקום שנהג בו גמ יושבין על ספסל
גוים בשנת פ"ה במקוה ובל"ג שלה יטביל על גבי ספסל שהוא
בהיק המעין שיבוה לאח טבל כלי ספסל בפג מין אסו
אסורין בנייד או שסיפסל כל שהוא חיב גמ תלש מירט סיפסל
פיר תלש מעיקרו ספסל תלש מקינת השיער והניח מקינת מירט
שהנביר השיער עליו סיכה שמעדת השיער דוג מסעריס
הער אומיל חוסף מתחכך מפספס מפריד השיער ספסל
בר' גמ דפ דאלו עוברין בפסל פתקיבר ריפתא סיפוסקא בהגה
דפ הנידקין יומא קמא אשקיוה מיה דפירי למחר מיה דקמחא
מסולת הסולת והוא פתקיבר ספסל בפ הזהב בגמ אחר ה"ל
הלוקח משום שהוא תג אין לו אונאה אמר ר' נהמן בתג ספסל
שנים פי דזבין מהכח וזבין להכח ואוולו מוולו מדעתו כדי ש
שיהו לו מעות מינוין בידו וקשתא מיהא כשהיט מינא סחורה
יפה באותה סומכד קא הדר בה ובעי טעין אונאה כיון דמידעתיה
זבן לא מעי טעין ספסל בפ לא יאפור בגמ חנות שקל כ"פ
ספסל למקטיליה בר' גמ דסכה כי הוה דתימתין עזיזא אפי
אפותיה דספסל שכיבנא פיר גמון אפותיה דסיפסל פירוש
כשהיתה אהבתי עיה הייט שוכבין על סף השער ודילנו -
עכשיו שאין אהבתינו עיה מעט שלים אמה אינו מספק ולו
פיר ספסל סייף וחרב ספסל בילמו בר' יושב יעקב ולא
יהא לו סיפוס של חרובין בארץ ישר ספסל בפ מסילין ובר'
גמ דפ המביא כרי יין אין מטפחין ואין מספקין ואין מדקדין
פיר מספקין שוכה מחמתו הסיפוס קדל ויחד אף בולב בעלעם
ויספק את כפיו ספיק לרעוט ידוע במשילין דיקוד עוקר רגל

אחת ומניח אחת קיפון פיה רגליו כאחת ספק חטאת השן
הכחה על הספק כבד פיד בע סט ספק זמן בכלאים מספק
בכל או בגמי פי ספק את הזמורה בכל או בגמי מאילן לחלק
בפה מקביל ופניהן מספקין את הקנים פיד עץ שמשים בתוך
האילן בפ יב בפרה מספקין בחוט ובכוש פיד באיזוב הקצר
קושרו עם חוט בכוש שר שוגע למים ושמו סיפוק נדמה גמין
סופק לך מדרך אי דחמד קושר בחוט או בכוש שר שמגיע למי
נידה שבעלוחית בפ שיה מדות בגמי מיות הילח ובפ הזהב בגמי
וחלן דכרים כרתנן בפ ו' בשקליו המקביל עליו לספק סלחות מו'
ועמדו מג יספק מו' פי המקביל מעוה מן הגיזבר לספק סלחות
למטות למקדש בכל השנה כולה ו' האין בסלע וניתקדו ועמדו
עלש באר קבל עליו לספק סלחות מג והיזלו ושמדוד נתן ו'
שיר קדש לשלחה ספקל בילמדי ברו אחרי מות אכלהו
שהכנסו מה עשה נותן להם ספקי ליה ויש מיהו בע דמ ספק
ספק לטור ברו גמ דפ השרינים ואחר הרג ספק לטור
רב הטבחים ידוע רב ספק לטוריה ברו מגילת איכה לפתח פה
ברמון ספק לטורין בילמדי ואלה שמות ספק לטורין עורים
וכרח משה ספקל בפ כלים ספק לריה טהורה ותמחוי י'
נשאו ספק טמא בפ לולב וערבה בגמי זקפין הא דמסתכלו
בספק לריה המחירה הא דמסתכלו בספק לריה שאינה מחירה
בפ גמ דפ החולץ כל הנביאים נסתכלו בספק לריה שאינה מי
מחירה משק דבינו בספק לריה מאדה פי כיון דחמ ליה
משק דכך אמר כי לא ירחיני האדם וחי ואת אמר ואתה את
זהו חילקו דבר אנה ידענה ביה דלא מקבלהו בעי למימר
ליה והלא הוהו העומדין עכ נאמר משוק בהם ויראו ארת

אלהי ישראל וכת כי לה ראיתם כל תמונה אלה כבודו רחוק
אני כבודו ראיתי ויש כבוד למעלה מכבוד והכבוד שהוא
ההיר הגדול הקדוש לשכינה לה רחוקו אדם ושלך נאמר כי
לא יראה אדם וחי ומקטע ממנו בקש מעת שגוראמר
הראיתי נא את כבודיך והשיב כלה יראתי האדם והוא שאמר
בשמועה זו מכל קשו קראו אהרן ופידשו בענין זה הפירוש
ואמרי תנאי הוא ויש ספרים כתוב בהן תנאי היא אלה נבוא
נסתכלן בספרה ליה שאינה מאידך ומשה רבינו נסתכל בספק
המאידך פיר כי לא יראה אדם וחי על קוד שכינה נאמר
שהוא הדי בזה ואלו בריה יכולה להסתכל בו וכל המסתכל
מת הוא מיד וכל הנביאים ראו כבוד מתוך ספק לדיה שאינה
מאידך באור בחוש וכדמה להם שראו מראה וזה נא אדם
זקן שאורו בחוש ורואה הנביא כאלו גבוה והאחר פשוט
וכן כיוצא בהן ואין כך וזהו דעת וביד הנביאים אדמה כלומר
מראה שרואין דמיון הוא ולא עיקר ומשה רבינו נסתכל
בכבוד ובהוד השכינה בספק מאידך מאחרי הוד השכינה וז'
ובקש יותר מראה מן ההוד ולא ניתן לו וכענין הזה מפירוש
ברא ויק רב מה בין משה רבינו לכל הנביאים ליהודאי ביר
למנו אומ' כל הנביאים ראו מתוך ט ספק ליאות מראה
ונראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בצואי
לשחת העיר נאמר הנה המראה אשר ראיתי אל נהר כדור
ואפול על פני ומשה רבי ראה ספק אחת שגוראמה ויהי בחי
בהידות ורבנן אמר כל הנביאים ראו מתוך ספק מלכות
ה' הי דעת וביד הנביאים אדמה משה רב ראה מתוך ספק
מינוח ענות שוב ותמונת יהוה יביט הרי יקראו ורבנן מילן

שוין שדחה משק רבו מרחקות כל הנביאים הנה כח לא
למחן דגריז ומחוי היה נר יהודה ביר יאלחי ודבנן וכין מחן
דגריס בלזות מחוי נתברר פיר שמועה זו מקום אין שם דבר
מברר דמות ידיעה שהרי יהוה קל שפירש במרכבה ולא
הזכיר אילא רוח גדולה וענן גדול ואש מתלקחת ומתוכה
כעין החשמל מתוך האש אבל דברו הכל הקור הכבוד הגדול
הוא כבוד השכינה לא נתנה רשות להסתכל בו כל ברוך וכל
מי שהזזת כס מביין מדעתו אבל לפירש יותר מזה בהור
השכינה לא ניתנה רשות ספר דפ"א בשביעית לא לה
לפירש לא לבין פיר ספר גלב דפ"ב במילים זו שלמסדים פיר
שנחלקה פו דפ"ג מספרות שנחלקה לשנים ברז גמ בפרק
במה אשה מספורת שלמסדים פו דפ"ד כנסטר מכלכלו עין
שנחלק פו יו בבלים תיק מספרות ומספרים והתערב דפ"ה גמרא
דפ"א בסוכה שלשק ושלספירק פיר השיער שמשפר מקום
הכוס ומן העור ספר בכלכלו עין כל עור פו טו בבלים
כל המספרים מטמאין את הידים הוץ מספר עזרא פו שהכהנים
זריזים הן ולא יבוא להינבע ספר העל תרומה בשביל טגורו
עליו טמאה כמפורט דפ"ה דרשבת בגמ יו דפ"ה וספרי
המידות שאינן מטמאין שאינן חביבין אינן מטמאין את
הידיים דפ"ז ערב פס בגמ ואפלו מן התמחוי וכשאתה מלמד
בקר למדו בספר מוגה פו ספר מבואר שלא יהא מטוטטש
פ"א בספר מדוקדק ירוש דפ"א במגלה ודפ"ר חננל יעל דפ"ר
הניזקין הלכה למשה מסיני עימו כותבין בעידות בדיו מק
מסודגל וכודבין בסייער ושוין במטלות ודובקין בדבק ות

ותומדין בגדין ועדין שיהא כותב על הגיל במקום שיע
ועל הקלף במקום אשר ואם שינה פסל חלה יהא כותב חציו
של עור וחציו של קלף ופניו מפרש בע דכסוכטום כפרין
א בדרכות בגא דסוף רבן גמלי חומי מאי דכל ועזבי יהיה
יכלו זה המנח ספר תורה ויזנא בפ א בע זר וקרטיסים וסו
תנח תוספתא סיערא בעירא פי מנהג מקרא ליכתוב בחיסור
כגון משה בלא וזבלהתה מנהג לקרות התיבה מליהא בלא
פיר מנהג מקרא ליכתוב בחיסור ספרא ועפרו פירוש
סיערא תורת כהנים מפני שהוא ויקרא לברו סיערי הוא וישלחו
שהוא שני חומשין ספר מתא כבר פיר בע הומן ספר ברו
גמ דפג שאכלו וכרז גמ דפ כל הבשר עינים שאכלו מיננה לוחלך
במה דכ האו בששניהם סופרים בלא אחד סופר ואחר בורסופר
מכרך וכוז וזנא בפ א בקידושין בגמ כל מינות הכן לפי כך נקי
נקראו ראשונים סופרים שהיו סופרים כל אותיות שהיו חומ
וו דגחון חציו של אחתיות התורה דרש דרש חצין שלתיבות
והיהגלח בפסיקין וכויל ברי כלים ומעורע בימי ספרו בערין דין
המיעורש ללחך כשמתרפה מביא שתי עפרין וישב א ימים
חוצן לזהליו והלו ימים נקראו ימי ספרו וכינא ח מקריבג קרבנות
וטחור לגמדי כמפורש ברי פיר דאתהיה בפ אחד בקידושין
בגמ חכ חומ בכסף והוא שנספרת על גב היד פיר נספרת כסדח
המעבדות בפ בנות כותים בגמ המקשה נידתמה ימי נידתה אין
רחוץ לדיבה ואין ספירת + עולה בהן פיר כימי נידת דויתה לה
עריכה דהא כתיב וטמאה + ימים אלה לדרשא חתא דכימי
נדרה כן ימי לידתה מה ימי נידתה אין רחוץ לדיבה דאין בהן
נעשית זבה ומה אחד שאין רחוץ לדיבה אין ספירת שנעש

עולה בהן רכיון דהין דיבה אין ספירה חף ימולידה אתו
זם שהיה יולדת בואין ראויה לזיבה כדאמר מהמת עינמה
ולא מחמת ולדוהין ספירה ז עולה מהן חלמה דהינה מתרת
והינה עולה למנין נקיים בסגמ דפ בה סימן זאת חומדת ימו
נדרה שהינה רוחה בהן עולין לה לספירת דיבורה פא מה ימו
נדרה אין דהויין לזיבורה שהפול כל שנעה רוחה דם חנינה
נקבעת זבה והם היורה זבה קורם אין ספירת ז עולה בימו
נדרה רכיון דהגיע זמן נדרה ודחתה דם הפול ספירה מקינת
נקיים כהנה ולא סלקא ספר בסגמ דפ החולין וכעיר
הסמוכה לספר אין מעדין אתו כל עיקר שמה ישמע דבר
יין ויגד לחברו גוי ברז גמ דפ משוח מלחמה תל פעמים מ
מדבר עמהם אחת בספר ואחת במלחמה בפמי שהועיחוהו
בגמ כל היינה להניל ובסגמ דפ מרובה בכל כעיר הסמוכה
לספר דמיה תרג נהרדעא בילמד עולה לך עמלק יושב מדחא
עמלק לושב בארץ הנגב על הספר על דרך כניסתן עולה לך
ישדל פי ספר ארץ העמים הסמוכה לארץ ישד ועיר הסמוכה
ליום נמי נקראת ספר כדמתרג זבולון לחוק ומים ישכון ספר
הפול והספיר בעפול ספרגס בכרז רב פרעלג וכפרע נ
נטלאהכו וחכשו בבית הסהר ונתן ספרגיס עליו כך ויסג יהוה
בעדו פי חתם ספריטון תרג ירוש נפך ספיר כמעטק לבנת
הספיר ספיר בפ כל כתבי הקדש בגמ להיכן מעילין מ
מעפודת וטע ספריקין יש שגורסין סוכריקין וזן כלשון יון
המכנסים והגאון פי כלים המלכישין בהן את הידים עד האמיל
ויש בהן שתי אעכעות ספת בגמ דפ כל הכילים ולא יקפות
מימנה שגור לכסות בה את הכלו פיר לא יקפות לא יחתוך כדנתן

קופות בארמא פ' א' לא יחבר שני שכרים לכסות כה את הכל
פיר לא יספיק בפהסוס את העופלים בגמ' והוא חולין קסופות
במלא האוכל פיר מטבל ומחבר וא' פ' שיעירב לו ואוכל הרבה
מזן שק' עין מותר ספתן בגמ' ד' המוכר פירות לחבירו
כיון דהשתכח חלל כופקתא פיר חומץ חזק

סליק פירקין י' אחיל פירקין י'

פ' פ' ב' בעיבת כירה שהסיקוה ב' כל שעה לא יסיק כו
תנא ב' ב' במכשירין לא יסיקו חלל בידים כהורות אף יסיק
ואתה לחם ס' בהסיק פ' י' בכלים ושלסקחים שניטלה
פיר מחט גדולה שתופדין בה הסקין בויק ד' אם בחוקית פיר
לפניה הא סקא הא סלעא הא סאתא קוב כול וכול ס' ס'
בדפואות ד' מי שאחיו לאסוקי ליה עפרה פי להעלות ולסלק
החול כ' ג' ד' מיצות חליטה לח חפצתי לקחתה בבת אחת
ודבא אמ' אסוקי מזלתי אהיה סקא ב' ג' ד' תעניור
ומעלה סק חיו פיר מין ארבה מרש העליל ת' ג' יחסניניה
סקאה סקב ב' פ' חלו מעינות בגמ' ואף השמלה ונ' האשה
שהלך בגמ' חיו מעידין חוקה חילא שחלו חונטיו משום דמט
דמסקב להמריהו פי פעמים תהיה בהמת בעלת האכוס רזה
ובאמת השול שמיצה ונשניתין עליה זה האכוס מפתח וכטניה
וכפומחזירו על בהמתו דמטחיל מסקבה עומדה חבורה כד
כד' אמר' בסנהדרין גמ' ד' ייחוסין אמ' אביו סקבא דטתא דג'
ריגלה פי חבורה עילכל השעה הרגל כול כיון שהוכלין ושותין
ובטילין ממלאכתן מיתחדין ובחין ליה עכירה בחלק כענן
משיח ויהיב בין סקב דרומי פי בעלי חבורות סקב
לוחים שולסקב כב' פי בעלל סקד - כען הרין מסכה

ובעסקיך סקבט בעס דאדור מות וכו' רב באהרי מות
פרע וינאורי וישע מי אורה לוי אמר בעקבטרין שכתבת
בתור סקבטרין גוויס וסקווסתן בדיתא בע א כיומא בגמ
ללשכת פלהרין סקל תג ירוש אסון וקרהו אסון פן יקראנה
אסון סקל בע ב שביעית מסקלין עד דאש השנה פירוש
משלוחין האכנים במוסקלי מאבן סקל בריגא דפ השוכר
את הפועלים ניהי כסא דכספא מבי סקלי פיר מבית האומן
סקמיוו בריגא דפ סדר תעניות האלו נעשו גשמים סיקומיוו
וברביס הרבה סקונדי בכל פיר בע אסקונדרי סקס
בכדי רב פרע ויכלו השמים לכל יש סיקוסים חוץ מן התורה
שאין לה סיקוסים וכפ מא וינגע יי מה תמרה וארץ אין בהם
לא עוקמי ולא סיקוסים וכו' רב ויהי כיום השמיני פרע דבי
עיריך אמר ר' סימון לקרבנות נתינו סיקוסים לעמך היאנה
נותן סיקוסים סקף אל מעתה הבית ורג אסקופת בירת
מקדשא ונב עץ עליות והבית והעבים סקפני במגלת
איכה גלות יהודה אומות העולם כשהו גילין בסקפטיות
שלהן אין גלותן גלות פיר סקדפוטו בלעו סקפסט
כפס דבחדש השלישי בתוך נתיבות מטפט אמר ר' חננא
לסקדפסטו של מטדונה שהיתה עובדת בשוק סקפסט
בויק רב אשה כי תזריע בהמה מהלכת רבויה והולד נתין בי
בתוך מעיה סניגרו ויעמידו סקיפטורין פיר פקידים סקי
בע הבינה וכפ הקורא את המגלה למפרע כסם בסיקרא כפג
במידות חוט של סיקרא חוגרו באמצע כס בכידות והיועה
עשירי סוקרי בסיקרא כפ א בחגיגה בגמ עולות במועד ואי
היפטר לעשירי ביום טוב משום סקרתא כפג מען בגמ סתם

נזירות סקדיתה דעמרה רדעו מלתחת כפס דות אמר עיון
ומסקדות ד נוסח דקיסרין אמר שכין מסקדין עיניהון
בסיקרה פיר עבישה סקר בכדי רב פרש יב וילא מן העין
שלא תהא סקדנית והיא סקדנית ומסקדות עינים פיר עימן
ראה כדאמ' וילא מן האין שלא תהא עייתהנית עין שיפתו
תרגעו סקדתה סקר בפ כיעד הרגל רגמדסמך הכלב
שנכיל כלבה בסיקרה וגריא במירכא פיר דרך הגדי בסקרה
כדאמ' כרי שיידיקר הגדי בבת ראש והכלב במירכא כדאמרן
דלמא אתי למסקר ואפיכו מנהגס סקר בהנזיקים פ'ה
בגטין לא היה סיקדיקין ביהודה ונפ' חזקה בגמ עדים תנן התם
כפ הנזיקין לקח מסקדיקין והור ולקח מבעל הבית בערך אחד
במכשירין מעשה באנשי ירוש' שטמט רביתן במים מפני
הסיקדיקין פ' כשהיו מעיקין הנסין את האדם היה חומר עוה
קדקע והניחני סקדיקין בכדי רב פרש טכך מוכתב
בסקדיקין של פרש שחין עכר מולך נראה הרברים שיה סק
סקדיקין וסקבטין שלאמשה אחד הן סקדיק בכדי רב פרש
מז ותעניה שדי ר' ברכיה חומ סקדיקין על פניה סקורטיא
בכל כלי פ' י' בכלים תיק טבלא וסקורטיא וקטבליא כסנדל
עמקי פ' ט' עור סקורטיא עורקטבליא פיר חלוק שלעור
טלובטין אתו העבדנין בשעת מלאכתן ובש' מביאין פרק
ח בההילות ויריעה וסקורטיא וקטבליא ובר' גמ דפ הנורד
מז הירק תניא הנורד מן הכסות מותב מן השק וביריעה ובה
ובחימליה והסור בפונדה ובפסיקיה ובקטבליא מאי אסקורטיא
אמר רבה בר בר חנה כיתוכה דעליה סקוריה תרג ירוש' גרין
ונרחק ירו בגרין

סליק פירק יז   אחיל פירק יח

ער   צע במה טוממן בנסורה שלחשיס בפ טלהכלים חוץ
 מיסר הגדול פי מסר היה המגדל ומה שיעצת מהחת המסר
 נקרא נסורה ס' בד' גמ' ד' הדר רבינא סר סכינא בכבל צר
 גמ' ד' השיכר את האוממן הא דסדק להרעיה מהורתה צר
 ד' השול רלמיסר טעוניה הוא דנפק בד' גמ' ד' כל הכסור מאן
 דאסיר נכסיה כל יומא מרונה אסתירה בד' גמ' ד' שום היוממן
 אמר להו לפועלין סיידוק ניה לו בגמ' ד' א בשבת מנין שהקצה
 ער את החולה יוי יכעדרנו על ערס קרו ביה יסערנו פי סר בהטלעת
 עין הרג פוקד מכשר וכן דרך לשון ארמי להכליע ח' וע' כגין
 שודה דרייני שהזה שוחדא ובג מסותה שהזה מסחותא ורג
 רהיעה ושיתה שיחתה טבעו גייס כפוחת פשו שותיה דמר לה
 גמ' ד' שועתיה כישי דפייא בישי דפיעיה כיוולדה אפעיה אביה
 להו אבעיה להו וטובא הכין   בגמ' ופי' למיסר טעוניה לפקוד
 המשוחי וכן פי' סיר נכסיה פוקד נכסיו עמו כמו ברוך הבית
 מעיין מה מדיכין צע השילוח גט בגמ' עכר   שנשבה בגמרא
 מלי דנחתי בעלו בתין מנכסיהון דסיידו בשבתא ובי פיר   פ
 מה שבין כמו תקנית וכמה בנינן יעשו בהן למחר בפרק לה
 יחפיר בגמ' הנות שחני דגים דיהבי סיידא פי' נותכין הדגים בוג
 בניהון סימן ומוריעין שיש ביה המקום מרעה ומתקבעין
 כולם שם וכל דגין שהן הולכין בים פחות מפרסה מן המקום
 שהן שותות פרוסות שם כולן באותן הולכין וכל עייר שער
 מהן כאלו מתוך הדשות ער אותן זה פי' ר' חננאל לור גירשום
 ל' פי' מסני כי מסיר ל' דבר שבה כמר למינחות הכזו במאכל

שמשים במינודות לפי שכשם עינין ורואין מאכל אחד בידחין
ממינודתו שליה והולכין לשם וגז' במים שכבר בא במעודת חכמו
אכל בידחוק פרסה איתן יכול להביט המאכל על גבי דליכה למימר
הכי דבר הכה לידו אתה מסיר ממנו שעדיין לא בא לידו כלום מ
מורה דמינו להוקימם סר כלי חלק ה' ונשים נעטו באתו
היום יתן הכבשן ונפרץ הכבשן ונימק סורו פיר ר' שרשולם יש
ח' חומ' שלהבחת היו סדיות ויועצות מן הכבשן נימקו ורעכו
יש מפרש רבות ונבחות שלהשן ושלחביות כעין סדות שלחדם
נימקו ורעכו ס' ה' הומיק סורו פי יתן הכבשן שהיה משוקע בא
בארץ ועלה למעלה שידחוהו כל האומות נפרץ הכבשן שפירק
הכסוי מן הקרקע ונעטנו הומיק סירו שנימק הסיר סר בסוף
גמדה דקידושין כל שעסקו עם הנשים סודו דע פיר ענין שאור
כלומר המיט דע כדאמר חזר לסאורו סר בד' גמ' ד' כל הקשר
דהוה אדיל בתריה סדק דעניותה פי סר שוממונה על העניות
סר בד' גמ' ד' כל חקן גדול בסנהדרין חד סרי ולא גנב נפשיה
בשלמני נקיש פיר' א' תשש כוחו ואין בו כוח לגנב ואומ' חזרה
בתשובה כך היה זקנת ואין כך כח לשמש אשק מפני כך תהמר
אפירות' ס' א' חסדיה לגנבה נפשיה בשלמני נקיש כלומר כשיש
לגנב הסריון דגניבה שאין יכול לגנב חומ' שלום לנפשו שלא
יגנב עוד כך אהק זקנת וכול סר בס' גמ' ד' השוכר את הפועל
אשכחיה ואמר לוק גנבה סריה בדוכתא פל' כך וכך גברי איבה
בהדן פיר' אשכחיה רעה לגנב ואמר לוק גנבה סריה גנב רשע
בדוכתא פל' שריט' וכן וכן גבר וכול זקתא מקלות איה דיה הננים
ואחל הליסטים ואיה גברו בהדיה שקלמניה סר כברי רב פרע
מיה וינגע יי' ונפ' נ' כי עמר עמר יי' אברהם וינח בהכשחה ואב

ועתה באמנה חזק לסירה ואט נהנה בסירה ובפרט
מז ויקחו את לט נהנה בסירה ונטלוהו פתחם ובסמך ויגש
אליו בני אדם שנמינה אחד מהן בגמיה חין כולם בסירה פי
ענין סגור סרב בפאין עומדין ולא ידע סרבן באותה שעה
פיר ממאן ולא יגידך שיפ עירוהו חדרין מאד הרג וימאן וסריב
וחמ' רובן דע ומיעוטן יפק השאור והמלח והסירוב סרב
ברגמ דפ במה חשה כולהו רבנן לא ליפקו בסרבלו חתימי פיר
דת המלך היתה בשעה ההיא כל הקונה סרבליה מיתו ליה גבי מוכס
ויהיב ליה מכסיה והתיב עליה במטבע שלאיוכך כדי לירע ט
שניטל מכסיה וכל טלית שנמינחת בלא חותם חונך לכנפך
נהפטי לוב שח עליה כגנב המכס היל מתירא אדם למנחת בנ
בטלית שתלוי עליה חותם זה חוש שמך יפקק החותם ומפני
פחדו מן המוכס יקירה מעליה ויקפלה וישחיה על כתיפו כמשה
לפי כך אסרה לכל אדם למנחת שיש בה חותם אבל חנינה בר
שילך שיש לו נשיאות פנים אינו חושש מן המוכס ומותר לו
למנחת בטלית שיש לה חותם שחם יחתך החותם אינו חושש
שהינו מתירא מן המוכס ולא מזולתו בל גמ דפ אפלו קשורות
בהוט הכביל בל גמ דפ בהמה המקשה אמר שמיא נומיה הגדום
שהמירו אפלו לא נשתיייר בה אלא כחוט כשיר פיר חוט כפול ונע
מן כפיתו בסרבליהון סרבליה בקיתיה כבד פי בע סרן
סרבליה דכדתי בע מית סרבליה עדיפא בע מנח ברי ילמדינו
הין האדם ובאתם הדבקים בפיתו בסרבליהון אלו שברגליהון לך
דבר נוח לישון מן העור כיון שמריח מן האש מיר קופץ ואין
נכנסו לכבשן זה עור עמהן ולא ניזוק לפי כח וסרבליהון לא שנו
ורכוהו שכבכל אמרו אלו הטליות שבהן והכרושים הרעלו

תרג ודבט רתיכוהון מסרכלין ביניב ענין בס גמ דע ר אליעזר
 הוא אמר לא הניח קטן המסורכל בצער פיר מסובך כהל כפיתו
 בסרכליהון בהגדה דפ א במגלה ובר' גמ דע י יחוסין ובר' גמרא
 דער דרומיה לרצחלו פדסיים שמסורכלין כרוב גדלי כשר תרג
 מסרכלי בשדא סרבק ומסקרות ענינים תרג ומסרכלין ענין
 סרג בפ הקורא את המגלה למפרע קראה סירוגין ומתנמנמ יינא
 תרג קראה סירוגין יינא סירוסין לא ינא פיר סירוגין פסקי פסקי
 כגון שיקרא ומפסיק ביני וביני וחידור ומתחיל ממקום שפסק סירוגין
 לא פיר בתלמודינו אבל בירושלים כך סירוגין קטועין סירוסין חרה
 פירא חרה פ' א דולתי אחד כגון שקורא פסוק ומניח פסוק שלישי
 וחוזר וקורא פסוק ב שהניח לא הו ידעו רבנן מאי סירוגין בערך
 חלג בפ אמ להם האמונה בגמ אף היא ובגיטין בפ גמ הניקין ומק
 כתוב בטבולא אם שבת ואם לא כוכב הכא במאי עסקינן בסירוגין
 פיר כותב מן הפסוק מקינת ומשייך מקינת בר' גמ דפ המוכר את
 הבית אכעיה להו סיים לא את הקרנות מהו כמן גמא מהו כסוד
 בסירוגין מהו פי כגון שהיו עומדין על המעדים ראובן שמעון ולי
 על רוח מזרחית יקודק יששכר וזבולון על רוח דרומית בנימין
 דן ונפתלי על רוח מערבית ג' ואשר ויוסף על רוח עפונית ובין הני
 מינדים מכר לו שדה וכתב אלו מעד א' רחובן ולא כתב לו מעד שמינ
 וכתב לו מינר לו וכו' לכל רוח דילג מעד הא מעד מהו מי אמרנן
 הוהיל דמינר לו מעדים לכל רוח קנה כולה או דלמא לא קנה אלא
 נגד המינדים דמי דמער ליה קנייה נמי דלא מעד לו לא קנה
 תיקן וכבר פי בע גס סרג בפ א דמשקין ומסרגין את האטות
 גמ מסרגין שהו ועירב ממתחין שהו בולא עירב בכל כלי פדק יא
 בכלים המכיה משיסרג בה ג בתים ובפ יט הוהכל מהימתי חיכו

לטומאה משיסרג ברג בומס ופס כב סירגו בוגיו או במשיס
טמיחוק מטה מסרגין אותה על גבה בעג כיט מביהין פרק
יה באהילות הסריגות והרפפות מעטרפות מלא מקדח בפי
העיר והדוטב בגמ קלות דתניח יסויאגמ חבלי המטה וסריגי
חלונות פיר שחין בה פותח טפח תועינין מן הכית לעליה בפי
סריגי המטה כן פי סריגות שבהלונות כמו עמודי כרזל דקין
מרכיין זה עליה שתי ועירב כדי שיהא החלון שריג וסרגיו ה
השכנה אחת תרג סריגותה חרה ויפיל כעד השכנה ולכך כפח ונל
ונלכך במעירותו סרג בחרומות דפ הרוחה לא קטוחה
דמסדגה דלה מסרג פי שיש עליו הכסה כרזגמ דפ המוכר
זה הספינה סרגו ליה תרתי חיותה וקיומין אתרין גשרי דרדונג
ושוור מהאי להאי בגתריסין פ כד בכלים פולסרצין טהורה מכ
מכלות פי עושה המרככות סרג בעצ במדות לפנים מאט
סורג גבוק : טפחים פי כותל בין חומת הר הכית ובין החיל והחיל
כותל יותר גבוק מן הסורג סרגל בדרי דכ סרגל כה זה ספר
אפלו סרגול הספר אדם הראשון לימד בויק רב ואת תהיה פ א
קדמות תלמיס זה סרגול פ א זה השדטוט כלשון ערבי קורין
לשדטוט סרגול סרד בתור פי ח בכלים סרידה שהוא
נתונה על פי התנור שוקעת לתוכו חין לה גפים פי כמן עדיקה שה
שוקיא לתשמיש הנחתום ללש ביה כדכ וחת בגדי השרד ומתרג
לכוש שמושה פ א תרג מעטה רשת נחשית סרדית שוקעת
לתוכו אם תהיה הסרידה לתוך התנור מלכ אשתקש כאכרא גפיים
הז אונים ויש חומ ללחות ובעט ובעט יב באהילות סרידה שהיא
נתונה על פי התנור כתנור פי ח באהילות סרידה עמין לה גפיים
בכל כלי פי ח בכלים סירוד שלנחתומין טמא סרד מגז עירין
ואשר חרב גחוקר תר ירנע מגז סעדיכון ותדים חייליכון וסריד

וסריר דיכיון סרר בת מטורד תוגירופ סרדא דהוק
לעי במטורד סרר לויה שרר פו הצאון יטו אומ שדוא ש
עושה בגדי שרר לפו נקרא סרראו שדוק עושה כלי סרר כגון
המטות סרריוט בגמ דל במה מדליקין דומה כמי עון
שנמסר לסרריוט בסגמ דל ההליל מרים בת בלגה שנשאת
לסרריוט בפו בפ שנגת דוק שורים בגמ שור שולטרדל
שולחה מלכות הדפועה סרריוטות מעל חכמי ישו פיר שרים
ממונים לעשות דין מהדפועה סרר בפ של אלו מומין לבן
הפוסק בסירה פיר הוא כל חוט שסוכב השחור סרר כפי תורה
תוג ירוש כעם סירה סרר בגמ דל שאלו הוה קא
מסרהיב והכיל בגמ שבת בגמ לא ישב לעלווי והוה קא מכ
מסרהיב וימירו לשפך דם תוג ומסרהיבין למשפך דמארה
תגלים ממקורות תוג דמסרהיב וימיר המלך להמן מהר תוג
וימיר מלכה להמן סרריוט סרר בפ מסכת כלים מפע שהיא
סורחת את היד פיר הניא מנחול שניטלה דכר שלום עפ שהיא
המקבל שלום מלא חלודה טהור מפע שהיא סורר את הפין כי מטא
בארמית ובירוש בטיית ומין שכן שניט בתוספת הכוסות היצו
העידונים החוטכין טהורין מפע שסורחין את הפה וזהו במקום
כף הוא כה שר נאמר סירכא סרר בפ כלאים לא יקשור סרר
שילעמד בשלפועהו פיר עבותות שילעמד סרר בפ הכוטה
והמסרר על בשרו בפ אלו הו הלוקין בגמ הסורט סרריוט ובכרך
א בקידושין חוץ מכל תקף סרריוט ועיירה אחת היא בפירק חל
טרי בגמ סימני העוף עוף המסרר בפסוד לטורד בו את המעורר
סרר בגמ דל בפ שבת סרריוט ופלטיוה פו סרריוט בלעז אום
איסקראטא מקום שמהלכין בו רבים תריר והוא דרך המלך פל

שליטה שוק גדול שלמה וממכר ובלעז פלטיה והיט א
אוסרט שנכר כתכנ בע א בע שול אדם בגמ גשו לן אהרן
ארוחאם שול בעומד באיטוטיה פו פואין דרך לקכל
במסלה קרטק בילמדי פרט קחאת המטה עכשין
אזה ראה קרטנה ואזה אומ לגמור חסדהן באין פריה
בען ברמחי המונר בקוריה בע יז ובסוריה משכורין בתים
בע אהילות הקונה שרה בסוריה סמוכה לדרך פי מדמערן
ועד ינוכה קורין לן רבות פריה והן הנקראין יחיד
סך בגמדע במה בהמה ובלכר שלא יקשור לן מסדמ
בלעז פי טרל ויש מפרש חגורו סך גריח בסירכא בע
סך בע א בכינה בגמ בתוך הקן פונוי סרוך וכליקו פי במה
המישה כדכ שטומית בידים תתפש והיה כפ כל הבשר בגמ
הכחל חלבה סרך סך שפ פנים ושוט תלג ירוש דיומן
וברכין ויעו פרעה את נגשו העם ואת שוטרין תלג שלטון
עמא ומרכוהו סרמט סרמיטין ככר פי בע חמס
סרוג בווק רב אחרי מות פרע ויתרון רגבי כנישתא עתיקתא
רסרוגניה סרך בע יום הנמוריק בגמ ועד אמר מותיק
מקיד דם לסודנכי בשבת פור הסכרה ברז גמדע לן נערוות ובפ
ה בסיטה בגמ במידק וכפ א בדיע ממזנות בגמ כיצר מאימק
פיד שטתחייב הניקה אז טובע בנהר אז מת בסרונכי ותבחר
מחנק נשוי תלג ובחרית סרונקה נפשי סרס כפ ב ביזין סרים
אדם וסרים חמה סרים ארס חתוך ביר ארס סרים חמה שנסתרים
על ידי קרחת סימט סרים חמה וסימט אילופת מפורשין בפרק
הערל בגמ א לועזר אומ ברז חלק והיו סריסים בהיכל מלך בגל
רב אמר סריסים ממש ור יוח אמ מנפתרסק עכ א בימיה

ידעו הכל שאין בה ממש בפגבנה יעא מחותק ומסורס פירוש
ינא מחותק כדרך בריתו הראש בעינמו והחריו כתפים והחיה
והשררה והידיקות והשוקים והרגלים פיר מסורס שלא כסידרו
כדתנן במגלה קראה סירוגין כל המונח את הספינה נוטל ג'
נחילים במסורס והוא שנוטל אחד ומניח אחד והויר ונוטל אחד
ומניח אחד וכן פיר במגלה קראה סירוגין ונכר כי ביארנוהו
בזה הפרק בסרג סרג בסגמ דסוטה ובסגמ דפ מרובה
חמיר בארץ יש יש לשון סורסו למא או לשון קדש או לשון יונ
בגמ בברז רב פדע עה אלוהו לשון סורסו קל כעיניך שבתורה
ובכתובים הק כל חלק לו כבוד בתורה יגר שהדורות בנביאים
כדנה תאמרו להם בכתובים יורברו הכשרים למלך אדמית
פיר לשון סורסו הוא לשון ארס ינובה ופואר הארעות שככשם
דויר והוא נקראה ארץ פוריא ועל כן נקרא שמים ולשונם לשון
סורסו כמו יין לשון ינע מדס לשון מדס סרג בסגמ דפרק
המפקיד נימא ליה לסרסייה בדי גמ דפ כל פקולו המוקדשין
ד אדי דביר ששית הוה פיר שמש סרסור ככר פיר בברז
רב פדע ה נעשה אדם למלך שפשה סהורה על ידו סרסור וה
והפסיד על מו להתרעם אילא על הסרסור פיר סרסוס הוא ספסר
סרג בפ כ במקוות סרג היביש וגלרי עוזה סרג הלח י
ולכלוכ עוזה בפ א בערה בג ר איעיר ובע כ בעכיר בגמ הסיחו
המעמיר בסרג העליון בסרג העיקרין מחדר בסרג הפגז מסור
שהוא פיר וו ה' מ שעה בפ א בעירה פיר סרג הוא קומיס והרבה
מהו כתובין שרג כש והנס בע פו סרג בפו בנלאים איזה
הוא אילן סרג כל שאינו עושה פירות וכ בפ לא יחמד כל אילן
סרג כנגד המטקולת בוקי סריקי ככר פיר בפ כן סורר כגמ

אכל בחכמה מעזה חט הוב עד שיאכל בחכמה שכולה סרוקין
חנשים ריקים ופוחים תל גדין סרוקין ברי גמ דסדר תעצות
האל סרוקו לסופטו ומלינהו עפדה סרק בפא בדמאי
ושהסרוק נותן בינמר פטור מן הדמאי פיר לשון לעז קר
קרדירי שעצושה בקומים ויש אומה הסורק שסורק העמר
במסרק בסגמ דפ כלהיד סרוקוסתה מקטלה קלומו ברי גמרה
דפ הגזול נעים הא דנפניה הא דסרוק סרוקי פי נפניה קר
קרמנהו סרוק במסרק היכה דנפניה והרד לבנה הקוה לוכון
ההוא לה החוי שינון דחט מתלבן כל ערכו בסגמ דפ יוחוסין
היעובין והסרוקין פי ערובין היט נפחין שעושין מלחכת
זהב וכסף ושנייה נשים גביהו לה לעיורך תכשיטיהן סרוקין
נשים גבוהו לסרוקי פשתנן והנקודות שמנקדין בריחים דהו
ריות לטחון והגדין רשים קגביהו לחוצ בעיהן והסרוקין לגלח
בניה בפא במשקין בגמ מעמידין רבא עדה לסרוקין סוסיה
פיר להסרוק הסוס במסרק שולכדל בטכשת פיר יב כוילים קטה
מחזים שלסרוקות טמא פי מוכרי פשתן סרוק במגלה איכה
סלה כלהכירי סרוקן אמר ר' לוי בעדביה עוזין למסרוקה
מסילסלה כדאמ' לה הו ירע רבנן מאי סלסלה ותרוממך
סרק בפכל שעה בגמ אלו דברים והביאו לפנינו סרוקין המע
המעניידין בפסה ר' יוסי אומ' עושין סרוקין מן דקדין ואין
עושין סרוקין מן גלוסקאות פיר סרוקין היט מינוידין סרק
בסגמ דפ אין דורשין ימאו עמו פיר תלמידין לובשין שוליהב
בפא בקידושין בגמ כל מעות האב על הבן פעם אחת היה לובש
סרוקין שוליהב פיר גם הוא לבוש מינוייר שוליהב סרק
ברי גמ דפ במה מדליקין הכלך והסרוקין פיר לעצמן לעז סט

סיריקון סדק ככל כלו עץ פד עו ככילים סירקן אז כרכמן
טמאות ובה שלחן פד ככ כומת שריסקו וכרכמו בלע ושמעאל
שמו דירקון אז יפעם כסדיקון טמאות והוא השאר כדכחקוקים
כששר ומשוח בששר ובלעז מיניאו סדק בכדי רב וירא
אליו מו אחד נדמה בדמות סדקי בולמדי כההלים נטע יהיה
בקש לעשותן כההליו שלסדקון שהן מטלטלין ונעקרוין ממ
מקומן מיד הישמעלים תוג מידה דסדקאז אורחת ישמעלים
תוג ידוע קיעה דסדקאז סדר הנו כסערים תוג ידוע מהו
בסדרותיה סלוק פירק יח

אחיל פירק יט סה בפד מיתות
המסית והמדיח והמכשף תר ידוע מסית בקול נמוך ובלע הדיוט
מדיח בלשון גבוה וכלשון הקדש בדי גמ דע ברהש מעשה
דאוריא ורהסית מו כשמנה את יש דכח ויסתדויד בהם סתו בהכ
בהפוגם פד ט בשכיפית אכללה על התנוניות פד ד דניל ד ינ ל
ענכים שכימות הסתיו חין אכליו עליהן ואם כיכידו קודם שינלה
הקין כדכדי ל יהודה בפ אח דתרומה ולא סתנויות חומץ וצפ הנודר
מן המבושל מן הסתנויות מותר בחומץ סתנוית כיס מכרכין
בגמ חוין מזהיין כמהן כי האי תמא דתנן בפ אח דתרומות רבש
תמרים נייז תפוחים וחומץ סתנויות וכול פי ענכים שמעחים בגפעים
עד הסתיו ומשקה היוינה מהן הוו חומץ סתם בדי פד אלוהן
הנחנקין בגמ הגונב נפש סתם מהניתין ל מאחד סתם תוספתא רבי
נחמיה סתם סיפרא ל יהודה סתם ספרי ל שמעון וכולהו אליבא
דד עין סתומתא בדי גמ דע בעה עיר דו דכדי ל מנחם בר יוסי סת
סתימתא דו המשנה א פ פ שהיה סתם משנה חונה לר מאחד
כיד קיומא לן סתם משנה ל מאחד אלה ל עקי היה אז לר מנחם

כד יוסו היה ין המשנה והיה שטיה סתם ולא לכל הדברים שלח
הלל סתומים הן אלה המטניות שהזכירם לנר סתק אלו
נאמדין בגמ' ברכת כהנים אחד מוכר חכמים טובות ומרגליות ואחר
מוכר מיני סתקיות והיט מהט סודקית שפי בכדקן ושקעת שטע
הרג ירוש' סתקית סתקה סתק בסגמ' דעס מאו ואלמנסה עתק
זו שמנסה דברים שגולה עתק יומיה ומאי ניהו סיתרי תורה סה
טעמי תורה ברי גמ' דפ' אין דורשין בסתרי עדיות פיר כגון העד
הטרהה ונשיקה ואיהרה וענש לזכר הנשכב וכיוצא בו בארץ
יש פ' ח' במקוות בית הסתרים ובית הקמטין אינן מרינין שיכא
בהן מים פי הפה והחין וההטם הרחוקין לכה בהן מים אם סתמם
לו שלתק לו טגולה בסגמ' דפ' כינר מולין טומ' הסתרים אינה
מטמאה פ' שם נטמא מקעת הזכר חק יכול לטמ' קעות
האחר שדרי חין ניכר מקום נגיעתו הכהנא לאכי חין מטמא
יוצא לחותו שבפנים דטמא סתרים אינה מטמאה חכורי אובלן
לחו חיבור הוא קא דטמ' סתרים דמחברי אובלן להדדי לא השויב
טומאת סתרים בפ' בהמה המקשה בגמ' הועיא העיכר את ידו ואמאי
טומ' בית הסתרים היא וטומ' בית הסתרים לא מטמ' פידוני דהן
חולקין בשאר טמאות דנוגע טמא לטהור אלא מהוברים הן
אמאי הצטר מגע נבלה סתק בפ' הגזיל עינים בגמ' ר' מאיר
אומ' ודפ' יהיה הוא נשך בגמ' המלוא את חברו נוחה ליה דלא נפ'
נפתרו עבדיק פיר' נוחה להו לבעלים שלא ישב העכר בטור
קיסיה עינמו מן המלאכה ולא ישוב לעשות מלאכה כתחלה וה'
והעיקר מן עת לסתור סתק בחלן טרי בגמ' סימני חיה
איתי מסתוריתא סתק דוללא בטוקא פיר' מסטור סתק
פ' הבינה המסתית והמכה בפטיש ובה שולחן פ' כב' בלע ושונת

סתת טמאהק מדרם פו חתיכת עץ גדולה שיושב הסתת כפ
כט ככילים יד מקבת שלסתתין ששה ברז גמ דפ הגיזל עניס
אכנים וסיתתן כס גמ דככא מעעא ההעכ שמסר לסתת פו
חזינכ אכנים הפוסל אכני גזית שהיו קורם אכני גזיל

נשלם ערך טו
אחיל ערך י

עכ כדז גמ דפ אמ להם הממונך יומא דעיבת כולך
שמישא פו הוחיל רכוס המעונן מפנינע לכאן ולכאן יומא
דעיבת כוליה שמישא שהשמש מפעיע לכאן ולכאן ויכול
לשטוח עורות במקום פולה דוח העומש במקום שזורחר
ומיתכשין כדז גמ דתעניות העבים והרוחות שניות למטר
פיר מטרם וכתריה זיקא בניהותא או פיכא מעיל מטרם תנינא
עכ כדז גמ דפ א בשבת וכפ יו באהילות כל המטלטלון
מביחין את הטמאה בעבי המדרע כפ לולב וערכה אחר מ
מעובה ואחד מירך פו ספלאחד קלוחו עסד שמועיה הדכה
ואחד דק מוציא מעט מעט כפ אלו טר כגז הריאה מאו
שנא ממהט שנמצאת בעובי בית הכיסות וכג כסנרל פרק ט
ככילים עכ כסות פו עכ ארגמן לבד חשוב ענינע ארגמן ותכריך
ארגמן פו לבד שמשין ממנו כסות והוא עכ כסות פו עכ או
ארגמן לבד חשוב ענינע ארגמן תכריך כסות בגד עכ ואין ראו
לעשותו מלבוש ועושה מאט בגד שלא כמנהג העולם בערך
כה העבים הרבים אין כהן משום ג' על ג' תוספה אלו הן העבים

הרכים אין בהן משום כגון הסגסים והלצים הרבים הכרסם
והכרסם והפומלות עולדתו בל מו ששכך בגמ' ל יהודה
הוא נח מעבים ל חיות ול אסו חד אמר מחפץ הקלושו כ
מעבין אסמוכי וכול עב בהנוגע פיר לא בללים הננוגע בעול
וצק ורטוב בעין ובכנות פי הרינועה הקבועה בכלינות ותו
והפעה הדונכ בירו פיר בעין חלו שחורשין עם החמור או ט
קוב או פיר וביאו בגדים שלטמר או שלטמר או שך ויעטומהן
כמוכליל ודומה לעין ונותנין לינחור ועליו העול וכו' בריחים
ויש מפדט שיש מחרישות פוהעין נכנס בתוך המזכרת י
ויש מחרישה שהיא נדבקה עם העין ועין שהיא טבעת ו
ונתן על גביהן ומדביקין ומנין שכן דתניה העין שצמעינד והעין
שצמחרישה ושמו בטיית חלקה בעבות פיר ומנין שהעין והעט
והעביות בגדים הן או עור זה שך דתניה בתורת כהנים הן וכול
שחמי מדבה את העין ואת העבות ת' אשד יעשה מלחכה
בהם לא העושה מלחכה באחרים כן הארוך שלמחרשה ש
שהוא נכנס בתוך העול שמו מישחנה בלוישאנה דרבנן ודומה
עין עב כמו שפירש והעבים אלו המחרשות עב במגילת
חיכה איכה יעיב ל המה בר חניה אמ איך עייב ברוגזיה יתבת
עיון חיה אתרה רצוחין לעוהות עייבא ל שמואל בר נחמני אמ
איך נייב ברוגזיה יתבת עיון עבד בפ' ג בלחים היתה
שדהו זרועה תבואה לזרעה וביקש לוטע בתוכה שורה של
שלדלושין נותנין לה עבודתה ל טפחים ל יופי הוא נותנין לה
עבודתה ל אמות וכמה היא עבודת הגפן ו טפחים לכל רוח
פקי הוא ג בפ' המזכר את הספיעה בגמ' קנה ג ותע עליה ל

אמות שחמרו כדי עבודת הכדם עבדה דנורה כבר פי בע
נר ככל האסורין פו בתמורה המקצה והנעבר חיה ההה
הנעבר כל שעובדין אותו הואומה שעליו הסוד היה ויה מ
מותדין באכילה פי בהמה נעבדת ונעשות עכ"ל כפי הגזל
ענינים בגמ' הגזל את אחיו נותנה לכהן שנצחיתה משמר עבו
עבודתה ועורה שלו פי עבודתה מהטתיה מהטתיה שבו
עבודת מהנה ככלי רב פרע נז' אמ' לשני נעדין רואין אותם
מה שחמרי רואה אמ' לו לא אמר הואיל ואינן רואין בתמור שט
לכס מה עם התמור עוהתם דומין להמור מיכן שעבדין דומין
להמור בילמד פרע וטרי אשת אכדס למדוט רבות בשים רב
ירמיה שחמר בשים רב השלה שולה למנון י' בשעה שיש
קורין בתורה בשבת כפ' א בקידושין בגמ' ויסמך עט כנעני
כ' לו כפ' יש עבדים ולא עבדי לעבדים בערבין בגמ' דפריך אין
מקדשין עבד עבדי מהאי פרכיה הוה דקימח לן לתצא כלום
ישיבום חילה במקום שאין בו עבד בפ' המקביל בגמרא
תבואה לא יזרענה קטנית עבד מהו דעבד אמ' ינז' בעין וי'
ואחד בדרך ארץ ויש אומ' נטע אולנות על הקדרים והשביעין
שלא ישרשו ושלח יפרחו חלה אוחן הנטועים טמא ב
בי מיכן ולא ינאו אחד למאה בפ' במה מדליקין בפ' עבד
מהו דעבד כל היכא דהוה קמיט טהריה פיר הכאס דינין וש
ושראן במים כמעט דמסכת נידה שפי בעסדין פ' א כאן
דיעץ כו עזאי תרומותי תרומה חיל איהו ועבד הכי נמי א'
איתי תרומסין דעץ פיר הכי תרומס ונעץ מכל מקום שהיה
שם קבר היה דפי והיה יורד וכמקום שלא היה שם קבר היה

חזק והיה יודע שולת היה שם קבר בכור רב פרע פ' אמר
ליו צדיה כל הדה טבתא עבדת לו טבריה ולית אכנ מדמין
יתה מן קטוליה מה עבר נסיב הרמסין והיה קיניץ תרמוס
ושדי קיטמיה וקטיליה סליק בזיק רב כס פרע חלק והוא
ישקוט אפיה טבין אהל לגבי מדיה טבריה לרגל המלחמה
תרג יודע עבדתה דכירי עבר ברי טבת אין כותנין
עורות לטברין בל כלל גדול אמרו בשבת המלח והמ עברו
עברין בכור פ' בעדליקן עכט בפ העזיל ומאכיל בגמ'
המכיר מלך יול שדי עכסוך פרע אהל רב לה הוא שגנב לו
תו הדמים ופרע המשכן שלך מכלל דעבר עשו לו תקנת
השוק מה לעכט עכטו עכט בפ היוהו נשך ועל העכט
של עכבים פי כג עריבה גדולות כסו טהדות מן העכט ומן
המשטיוח של עליון בהכדור בפ כג כליה והעכט של גמל
בפ א' בעידובין בגמ' שוירה בגמלים באיכופוס בעכטין פי
כג בכר הגמל ור' בכר בעביטא דגמליה בפ גמ דפ המוכר
הת העפינה והפלו עכטו של מינא רגלים פ' פעמים שרוחצה
ומעביר טניפו ומודיר בו עכין ופניהם לא יחפרו ואפיהון
לא עבינה עכד פ' המונינה תפלין בגמ' נר הנדר חזמה
לה הוא דהוא תלו בעברה דרעה בפ אלו דברים בפס בגמ' ר'
א' עדר רב ששת כל ל' יום מהדר תלמודיה ותלו בעיברה דרעה
והמר הדי נפש ברז גמ דהחליל תלח נפשוך בעברה דרעה
והו מיטש טובה בפ גמ דפ משילין תהלי ליה בטרה בפ
בעברה דרעה בפ אין דורשין בגמ' דסמך כל המסתכל
אכזחיה שמול ל' יהודה דהוא קה תלו בעברה דרעה

בס גמ דגטון התם דרמו בי עיבדא פיד בצדיה הדלת ברז
גמ דפ השולח גט רבינא אשכחיה לרבה בר יונה דתלו וקאו
בעברת דרעה בס גמ דגטון התם דרמו בי עברת פי עורות
הללו כמן ברין מבדח מה לא ואח גבן כלפי אחד מהן
עבר בס גמ דפ המוכר את הספימ עברת עירא דכותי זה
הוא אור כשדים פי את מעבר מעבר קטן פוכותה כפרק
השחר כל פרע העיבור ערכיהן מלפניך פיד בלת אפילו
כשיש עובדיו על דבר תורה יהיה נרכיהן מלפניך בפ אמר
להם הממונה בגמ הביאו לו עבדיו דרעה אטוטפתה אכיר
פי להעביר תפלין שכיב בכל יין קורס תפלין של ראש אסור
למה כשיכזה להיניח עליו כידו תפליס של ראש ואסור
להניח קורס תפלין של יד כמפורש בס גמ דפ הקומץ רבה
תמ כשהוא מניח שליד ואחר כך מניח של ראש כשהוא
חולץ חולץ של ראש ואחר כך של יד ומפרש פוס מהו טע
זהו לטוטפות בין כניך כל זמן שכיין עיך יהו שמים הלכה
חולץ כתחלה של ראש כמינוחה ומניח בכיס עולה תפלין י
למטה ואחר כך חולץ של יד ומניחה בכיס של מעלה וכו'
וכשיכזה ללבוש לוקח תפלין של יד ופס שהן למעלה ומניחן
לאתר ואינו עובר על המצות ואחר כך נוטל הטוטפות שהוא
למטה בכיס ומקיים כל זמן שכיין עיך שמים כלו טר בגמ
דסמך סימני העוף ואת העם העביר אתו לערים מאינפקה
מינה כי הווי דולח ניקרו לאחיה גלותה בע גלותה ברז ברכות
וחכ אומ עד חצות וכל העובר על דבריו חכ חייב מיתה בכל
היבחים פר ח ביבחים העובר מעורתו ויעא לבית השריפה

כֹּפֶה כָּל שֶׁעָלָה בָּגֶמֶל הָאוֹכֵל תְּרוּמָה חֲמִשָּׁה בָּדָם וּבְבַעֲלִים הָעֹבֵר יַעֲרֹתָ וַיֵּינַח לְבֵית הַשְּׂדֵיפָה כִּי תַסִּילוּ בָּעֵשׂוֹ כִּגּוֹן פֶּעַל
בָּדָם וּבְבַעֲלִים שֶׁהוֹדַע בּוֹ תַסִּיל מִחֲמַת הָדָם שֶׁנֶּשְׁמַךְ הוּא
מִחֲמַת הַבְּעִלִּים שֶׁמֵּת דְּבַעֲסוֹל טוֹמָהָה הוּא מַעֲשֶׂה הַכִּי
בְּעִי עוֹרָה וּמִמֶּתִין עַד שֶׁתַּעֲבֹר יַעֲרֹתוֹ וַהֲחֵל כֵּךְ מוֹעִיָּה
לְבֵית הַשְּׂדֵיפָה עֵבֶר בְּרִי' רַב פֶּרֶעַ מֶלֶךְ וַיֵּצֵא לְאֹהֲרָם
הָעֲבָרִי יְיָ יְהוָה הוּא כָּלֵה עוֹלָם מֵעַבֵּר אֶחָד וְהוּא אֶחָד דְּבָכָן הֵן
אֲמָרִי שֶׁהוּא מֵעַבֵּר הֵנָּה שְׂמִיָּה בְּלִשׁוֹן עֲבָרִי בְּרִי' גְּמָרָה
דֶּפֶה כֹּלֵה כִי עֲבָרִית עֲלָמִית כִּי לִשׁוֹן דְּעֵבֶר הֵנָּה עֵבֶר
בְּרִי' גֶּמֶל דֶּפֶס וּבְגֶמֶל דֶּפֶס לֹאֵב הַגִּיּוֹל וּבְנֵרָה כֶּפֶה הַחֲשִׁי בְּגִמְרָה
מִי גְרִיסִין מֵהוּ מִשְׁמַע דִּהְיִי עוֹבֵר לִישָׁנָה דִּהְיִי דוֹמִי הוּא
דֶּפֶס וִירֵץ אֲהִימַעֲזָן דֶּרֶךְ הַכֶּכֶר וַיַּעֲבֵר אֶת הַכּוֹשִׁי כְּלוֹמַר רֵץ
אֲהִימַעֲזָן וְהַקְדִּים אֶת הַכּוֹשִׁי עֵבֶר בְּרִי' גֶּמֶל דֶּפֶס הֵיכָל
מִיֵּהמֵתִי מִשְׁיָחִין מִשְׁוֹהוֹת לְאוֹר עֵיבֹרֹו כֶּכֶר כִּי בֶּעַ כִּיֵּר
מֵעֲבָרִין כֶּכֶר פִּיר בֶּעַ אֶבֶר בִּילְמִדּוֹ בְּדֵה שִׁית וַיִּדְבֹּר מִשְׁוֹכֵת
בְּמִדִּינָה אֶפֶלֹו הוּא גְּדוּלָה כִּהֲנֻטוֹכִיָּה מֵהֵלֶךְ אֶת כּוֹלָה וְעֵיבֹרָה
וְחוּץ לְעֵיבֹרָה אֶלְפִיָּה אֵמָה וּמֵהֵהוּ עֵיבֹרָה הַחֲכוֹת וּפְטֻרִין
שְׁחוּץ לְמִדִּינָה שֶׁעַל הַדֶּרֶךְ מַעֲרָה עֲדָקִידָה שֶׁהִיוּ בָּהּ יוֹ מֵהֵלֶךְ
אֶת כּוֹלָה וְחוּעָה לֵה אֶלְפִיָּה אֵמָה סְבִיב בְּרִי' רַב פֶּרֶעַ גֶּבֶר עֲבָרֹו
לֵה כֵן בְּרִי' לֵה כֵן עֲשֹׂו תַחֲלֵת עֵיבֹרֹו שְׁלִמְזָה לֵה הִיָּתָה לִשְׁם
זֵנוֹת אֵלֹה לִשְׁם שָׁמַיִם בְּרִי' לֵה כֵן עֲשֹׂו אֵלֹה לִשְׁם זֵנוֹת וַיֵּשֶׁב
יֵשׁ בְּשִׁטָּה ר' סִימּוֹן הוּא מֵתַחֲלֵת עֵיבֹרֹו שְׁלִמְזָה לֵה הִיָּתָה
לִשְׁם שָׁמַיִם אֵלֹה לִשְׁם זֵנוֹת בְּרִי' לֵה כֵן עֲשֹׂו וְתִרֵד הַגִּרֹן וְכוּל
מֵעֲמִידַת הָאָרֶץ תִּבְרַג עֲבָרָה דִּהְיִי רִמָּה וַיֵּךְ שׁוֹדֵשׁוֹן כֹּלֵבֶעַן

ויהבון על הקוף ארעהון כחילן לבנן ומשלח עוברתיה כר
תאמר אלו שאהיו בהקוף תלג ירוש ארום תאמר לו טוליהון
בעבר עבר בכלי רב מדע סה עד אשר תשוב חמת אחיק
והוא לא עשה כן ויטרח לעד אפרו ועברתו שמדח נעח ריש
לקיש אמ עוברתיה ניהדתיה לא זיעת ממומיק
סליק פירק א אחיל פירק ב

עג בפ סדר תעניות האלו עג עוגה ועמר בתוכה פיר השם
הקמה בחדץ ברז משיקין ואין עושין עוגיות לגפנים ככר פיר
בע ברך עג בכלי רב מדע סה ויבא הפליט הוא עוג ולמה
נקרא שמו עוג שוכח ומעח את הכרם יושב ועוסק במינות
עוגיות עוגה בגבולין וכל שוון עגה ככר פי בע חגה
עגל העיגול ככר פי עיגול הדבילה בע המעניע בגמרה
המועיה ככר בעיגול שלדבילה והועיאהו לרשות הרבים בע
ד בתרומות עיגולו דבילה הגדולים מעליון את הקטנים ברזגא
דביעה ואין יודע באיזה עיגול רדסה ככר פי בע דרך ברזגא
דפ א בקידושין עיגול זה ~~בחס סלפים למדיון~~ בע פדיו
עגל ככר רב מדע נ כי ירעתיו חד עיגולא דפיתה בעיגול
מולדי במגלת היכה ותונח משלום ונמנץ עיגולין דפיתה
מן פיתה עגל בע א במזטח בגמ וכן לענין ומלקט להם
בעיגולין א שלשמן וא שלדכש עגל ברז שכת בקורת
בית הכר ובעיגולו הגה בסדר טהרות בין העיגולים ולעין רשות
הרבים ככר פיר בע טלופח עגל ברזגא דפ א בנייר וברזגא
דפגט פשוט בית פתח דיגון פי סגלל ככשן שאין לו פטור
עגל בע אשה כס הלכ ברית עגל זה רעוב שלדדיון בע במה

השם ירוש עגול קדשיו כמה דתימר ועגלים על אונן
עגל ערכו מגין וענה הרג סדרו עגלין ותריסין ענה
ומגין וכובע ישימו עליך עגל שוחט הוא להך עיגל
שלמים ס' א' חוגן וכבר פיר בע' חוגן עגל בפ' כמה השם
בגמ' הם ישרו דהנן בפ' יום טוב עגלה שלקטן טמאה מן
מדרס מאי טע' דקה דרים עלוקה וכל מדיר דמכין עלוקה
מטמאה מדרס' עגלות הן וכבר פיר בתוכות בע' דרס טולחנעס
טהורה מכלום פ' עגלה טולחנעס עעים מסובכין שתי ועוד
עשוין החלונות מניהין שם הננים ומושכין אותן והם חותין
החלונות דביקות שמקבלות רמונים והן נופלים משם טמאה
והם לא טהורה אל תשעה קרובי ענין הן ודברים עגולים
מסובכין בפ' כיסר מעברין בגמ' היו שם גדוריות וכר' גמרא
דפ' מי שהיה טמא עגלה בעמון ועקרב בדרום עגל עיגלה
תולתא בע' תלת עגל בפ' ד' מיתות מינות הנשרפין פיר
היכי דלשט לעגל פי הוא חייה והוא מהרה כי דנת רשעים
מקריב תרג' ארום בועת דשיעב טיעיה בעגל עגס בפ' בני
העיר לא יתלוש מפני עגמת נפש עגן בר' פ' המוכר
המוכר את הספינה מכר את הנס והא' העגון תני ר' חייה אלו
שלה וכו' הוא אומ' הלהן תיעגטה פי הן הברזלים הגדולים שוק
שקושרים אותן בחבלים ומשלוכין אותן כיס להעמיד חותמה
הספינה ופוגרו על מסגר הרג ויעגון בבית עגנח ובבתי כלהים
החביון תרג' ובבתי היסודין עגנהון לא פור בחשך הגל' הרגס
לרעגנין ענעג וכדס ענכים סוטה תרג' ירוש' מעגעגן
בדמא בויק רב בר' אחריו מות ובפס דאחריו מות ואפרוחין יעלעו

דם המי גזליוה מעגעגין בדמיה ושתיק עגש בכוי רכה
פדנ' א' ונתנה דינה ליה תורה עגשה וכרחק בעיטה
פליק פירק ב' אחיל פירק ג'

עד בוי נידה המשמשת בעדים ובהרואה פ' ח בנדה עד
שהוא נתין תחת הכר ונמינה עליו דם פיו מטלית ומדרכוט
שלכך האשה בודקת עיניה בהן לאחר השמיש והם היתה
נידה בשעת השמיש נראה בהן דם פ' ח ע' פ' שחין לדבר זכר
וכבד עדים כל מקוהיט ויש שמועין המשמשת בעדים בערך
המוינה יין בגל צדור הכן הם יש עליה עוד מותר פי גאון כגון
פמדכוט או מקוולין כדתנן המשמשת בשני עדים והן תקינה
ועיותיק והם קאמר א' ע' פ' שניתקט בה ככר הרי הוא מותר לטל
ולהתקט בה פ' א' הם יש עליה עד שינטר שכבר שנתקט בה מותר
להתקט בה בשנת עד יבוא עד עורה פ' א' הרורה כבד פי בעד
אוד עד דומם אכיו אמר למפרע הוא נפסל פי רחובן שהועיה שטר
על שמי' בניסן בשנת תשי'ע שלום ממנו כן וכן ממין וימן הש'
השטר בא בניסן שנת תשי'ע ועדים הכתובים בשטר לוי יהודה
וכאן בניסן שנת תשי'ע וקיימו חתימתו וכאן עדים כאלול שנת תש'
תשי'ע והזימום נפסלים למפרע משעה שהעירו בבית דין ואל
מזמנו כתיבת השטר שחיו אפשר שבו ביום' שהיעירו נכתב הוא
הדיקא וקודם כשרין הוא פיר' ר' חננאל יג' א' על בע' מדוכה בסוף
גמ' דפ' אל' הן הלוקין ובע' מגלת חובה ואעידה לו עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת ינריהו בן יבדכיהו וכי מה ענין אוריה הינ'
ינריה וכו' כצ"ל רב פד' נב' ונהדן שהי' בעת מהביהן אמר רב
תנחומא עולטו בענימו והועיחו עירותן כימבואה שניה ובפרק
פ' א' לפי שבעת גוים משמרות עינמן ממקום עירותן וממקום

אחר מפקירות וכול פי עירותו היט בתולים עד בן מקום שנהג
בגמ מקום שנהג להדליק אמו ליה עוד תהיה פי הרה דגדסי בן
השולח גמ בגמ אין מכריחין עדי גבירין נהדר עמי גבירין כלומר
אלה הנשים והלהנשים וכדגמס בלגמ דפ כלגט אמו ליה
עדי מסורה דריקו קדמו פי אמו רב אחא בר יעקב אע ודמי מסורה
נינה דריקו קדמו וכן פיר עדי כפנה בענפו וכל כשך בהקומין
רב בלגמ כ פרשיות אמר אמימר קמי פתחה דהקתא חייב במזוזה
אמ ליה ר' אשו לאמימר והא לית ליה פנימין אמר ליה עדי פנימיה
פיר פתחה דהקתא פתח העומר בזוית הכית והא לית ליה פנימין
כשאר פתחין אמר ליה עדי פנימיה כלומ א עג שמשותין נחשכין
פנימין עד ברי גמ דפ כלהבשר עד כהן לחולין והן מעבדות
זולתהק עד כהן לתרומה הכה שליח והא עבדות מקום הקדוש
המחוכר כקדש ברי גמ דפ היה קורה עד על לבך בעמידה פיר
בירוש עדיך לקבל מלכות שמים מעומר כיצד היה מהלך בדרך
והגיע זמן קדית שמע לא יקרה כשהיה מהלך אלה יעמד ויכוין
לצבו טהוגן ויקבל מלכות שמים ואחר כך יחזור לדרך אבל האומר
שאם היה יושב יעמד טעות היא בידו עד היו לבד ואין מ
מעילת דגהו לעדי מי נתן למשסה יעקב הרג מן מסר לעדי יע
בבקר יחל עך עד ענכוס והרונק ינעדרו עדרו וכו' בברי
רב פד' מיט אחרי כלות היתה לו עדנה אמרה האשה כל זמן
שהיא ילדה טיש לה הכשיטין והע אחרי כלות היתה לו עד
הכשיטין ה' א והערך עדי כל זמן שהאשה ילדה יש לה וסתות
ואני אחרי כלות היתה לי עירכין ירוש' עירדין עד ובהוין לעו
לעורדין ה' א כשוק לעדן ירדפם יעבר שולם שח ונעברה
עד בל עגלה ערופה בגמ נפטרו וכרי גמ דפ אין מעמידין

הניח עליה עורה של שקן פיר בהשובות מאחד שמניחין חזק
על המדה חזקין אותה באר שלה ושמן בלשון ערבי חיהם
ומניחין שקין של משוח עליה מביאין כמות חיוק אחד וארץ
הדבה ואוגרין השקן עם הערה וכך פי אבה מארי גהון מיר
יעחק ראש ישיבה למה קורין אותה עורה עולשקין על שם מע
מעורר ענוים ויו הפל על פיה הדומה עורה בלא שקים פסולה
והני קורה בה אשר לה עליה עליה עול שחפול כזה קרוי עול
עד מוכהר בנימוסי כמדי כבד פי בע נמס במנחות בפ' רישמע
בגמ העומר מהיר הטיס שירדו בעבים למאוי אי למנחות וכול
ער ומי איכה כי האי גונה אין כדערי טייעה נחיתה דוסען קב
חיטי באלתה פרסי ס' א דוינקתוהיא בגמ פרסאות בפירוש
מגנינה כת דוסינכה חטי ופי טפח גנה עליה ארץ בארץ ג' פרסאות
ערל בס עוקעין לולבי זרדין ושלטרל פיר דומה למנון
וישחזם שהיה שרודיא ערל בס גמ דפ' א בביעה עריל
ערילדין אין בהן משום כלהים פיר כלם שליממר כמן מנעלין
ונעלין אותן וחת מנעלין ושמן בלשון ערבי גורב ובלעז פיה
פיהלו ערן בר' גמ דפ' אלו מגלחין עריט העעני בשעה
שעוסק בתורה מערן עעמו כתיולעת פיר כשהיה מהעסק
בתורה מערן עעמו שר שמתרכך בשדו כתיולעת כותהה דעמו
מיושבת עליו וכשיומנה למלחמה מתקשה בעץ כל מידה עושה
כשעה הערך ערן בר' גמ דפ' עורבה מרבט לה נימח בס
בערנה בס פיר כייער מברכין בגמ והוא חומ אכל קביע ליר
עירנה מידע ידיע דלערה קא הזיל בפ כמה מרליקין בגמ
עלג עבירות שחני רבא דהנסו ליה עירעה בעל כודהה בפרק
הזריע בגמ כנוד שנתערב ולפרוס יריה הנסו ליה עירעה פיר

לא היו מניחין אותו לעמך לפי שהיה לומדס כס גמ' דפ' הניחין רב
שימי בר חשי הוה לקמיה דרבוי אמ' ליה לותבן מר בעידנא אמ'
ליה אית לי עידנא לך ידי פד' עת ללמוד כמ' קדיעת עתים לתורה
כסג' דפ' א' כנדרה וזהו עידן שלענועות ערך בפ' החובל בגמ'
זה חומר לא נערכה חלה לה עדפה פ' כלמ' שיסחר מדמי ותכ'
תחבילת אחרי פסוק מיועוניה הוה שניטלהאב ערך בפ' במה
בהמך כגמ' חנועית טומעין לה עדין בשמן פי טומעין לה ספיג
בשמן עשיתה מר ענק באש הוא אדם עשיר וזה ששון רבד יק'
כזה ולא לסתמך עוד בפ' תימקתגמ' דאת ועודה אפיה לא
הטבול חלה דרך גדולה כרתנו בפ' בנעם האיש נראה כעומד
כעמד וכמוסק דתים פיר' ריש לקיש מעריכה שתטבול דרך גדול'
גדולה עומדת והיא לא בענן חלה לטהרן כרתנו גבי כהן שר'
שרואה נגעי אדם האיש עומד ערום לפני הטהר ומחזיר פניו
לטהר ומגביה ידועותיו למעלה כדרך שהוא מגביה המעדר בפ'
בשעה שהוא מעדר בעודה כדי שיראה בית השחי שלו ובטט
שלפניו והופך גבו לכהן וכופף קומתו כדרך שכופף בשעה שח'
עומסק זיתים כשנפילין מן הזית ולוקטן מן הארץ ומה שיכול
לראות בכך מבית הסתרים רואה סתר על כן אינו עריך וכן הי'
האשה כשרואה נגעה נראה באורגת שפושטת ידועותיה
למעלה ומכה הערב וחוזרת גבה וכופפת קומתה באיתה שמעיקה
מתבטה ששוכב על הארץ וכי היכי דבענן דרך גדולה כשהוא
בדרך לטהרה מעגשה היכי בענן שתטבול דרך גדולה לטהרות
אבל לבעלה לא עדיכה ועוד פי' זה כע' מסק בפ' רבן גמ' בגמ' נתוגט
הא לא דמי חלה לעיור בנכסי הגר היה וכסבור שלגר אחר הן דקע
כפ' בפיאה וכלההדים אשר במעדר יעדרון כס' פ' הגזילומאכיל

לחלוקת הדבר רכת שכל הרוחא אחת אחת עזית שהצדו את
 את העולם והינדו מן העולם וגדלו לשלם שיעור ה' א' עזית
 עזית עזית אשוימנה ר' אלעזר כי רבי שמואל שהו בקימה בן
 בעפדות כהש כגילה מוחין לחויה עזית וכן פי בחי כסוף
 רעויות רפ' מי שהחזו ת' ר' המשמש פדום חוחיות עזית כפ'
 היה קורא בגל' אמ' ר' יהוש' רב שלוחיה הוא רעיות פי השלוח
 לח' הלך בדרך ישר ואחר והכיו תפלין לאחר שקרא קריאת
 שמע עזית בדי' גל' רפ' הזודק גס רעיות ליה כחריעה וש'
 ושוקלית פיר' שעיקר מתני' ומעלה ליתן לה הגט והיה שלחתי
 ממתיני רביון רמר עתה הוא ונתן קרינה ביק כפי רב חננאל וחס'
 רהדיק ליה חריעה ופי' כגון שהיה הגט רבוק כמתני' בחזקת ו'
 ועמינס מתני' ותחלחלו כאלו הוא נותן לה לפי הדין זה גט
 עזר בדי' רב ד' אלעזר פד' לז' אמרו אנשי יבוס להנדה כרות
 עמט ברית שאין ידעך יורש את עיר היבוס ואת מוכרין לך את
 מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו ככלמי נחשת והעמידו
 בדחוב וכהוב עליהם ברית כובעת וכעבאו ישר לה יכלו להכנס
 מפני הטובעה שנ' ואת היבוס יוכי יושלם לה יכלו בני יהודה
 להורישם וכשחלך דויד רעה להכנס שם ולה הנחיהו שנ' והאמרו
 אנשי יבוס לדוד לה תבוא הנה אמרו את יכול להכנס עד שותסיר
 העלמים הללו שנת עליהן ברית הטובעה שנ' כי אם הסירך הע'
 העזרים והפסחים והלוהן הינלמים שענינם להם ולא יראו דגל
 להם ולא יהלכו שנוחי נפש דוד שונא מלשמוע ומלעבוד עב'
 סליק פירק ר' אחיל פירק

עז ב' בצרכות עז בת שנתה וראו לכתן פי אם יש לו
 שנה וילדה אתו הולך בכור וראו שעדיין לא ילדה אחר וא

ואם עברה שנה תמימה עמך אם הוא בכור אם לאו פרה והמור
במ' ודא לכהן שטת שקודם ג' לא ילד בפ' כיט' הרגל בגמרא
רמז' אידה הוא מועד המ' עיזי רשוקה פ' העומדים לטכיה
בר' ג' דפ' אה' ואת דט' הט' עיזי רכלו כעדות מידה שלבר
הנמצאות במדבר פ' א' רבדה עיזה ר' קורקסה כד פ' ב' טרבו
ע' בלכלו בעלו בתים פ' יז' בטלים הוץ מכק' העז פירוש עוז
עוזניה ויש חז' הווד ע' כד הוה רחמתן עיזיה כד פירש
ב' ספסר ב' נגעים בהרת עיזה כשלג פ' לכנה בתורף כשלג בפ'
במה מרליקין בג' המכה פ' עליו פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי
פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי
ומעיות פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי פ' עיזי
שעירי בא' לכפר מעשך עיזי ועיזי בכריתא ד' אישך פ' דשח
מ' לפי כ' ק' נותנן שחר כיום הכפורים לשמאל שלח וכתל קרנע
ש' גורל אחר לקרבן וגורלן שולעזא ש' עיר חטאת על כל עינות
שליש עליו עיז' בר' ג' דפ' נדרים אלה חמתה מליו ד' ע'
ד' עיזיה פ' רב' זומא עיז' קליל תרג' ירוש' אלה שלוחה
עז' ויביאו מטה ומיתן כיו' עיז' וכפיה תמכו פ' תרג' וידה
לכבין מעזלה עיז' ומלק את ראשו תרג' ירוש' ויעזים ית' רישיה
עז' בפ' ג' דיבמות פירות הללו שולעזא הן שולעזא הן
פ' נטע בחור שהן חושין אלה הן שלשנה שלישית שהן יפון
ושמינין כדו להשכיתן שולעזא פ' עיזיה פ' עיזיה פ' עיזיה
כלומר לה תהא כבוד רבסדה כור גדלו אלה נהח' ש' יפה ונעזק
כמו ש' ויעזקהו שולעזא רכעו דהו מבחרות א' פ' שכל אלו אם
אסורין לא אמר כלם ולא חושין לדברין דלהשכית מקחו אמר
בג' דפ' כל קרבנות העיבור הלך בשור ומעאז עוזק תחת היתום

פיר חומר ומשליך האבנים בפ' כ' בל' השטה ובית יעקב היתה נקראת
אבנייה להן בית יעקב תנן לישנא מעליה דבת ויעקבה ויעקבהו או
דלמא בית ניק תנן לישנא דיעברה דסת והוא חסור בויקיע בכור
ההילות אף העוין בית הפרס מקור פי משליך אבנים ויש מפרש
שעושה לו גדר מן האבנים מן ויעקבהו ויסך ומפרשי ויעקבהו
הסביב גדר דטבעת הרג טבעה עיקה עין והוא חסור באיזים
תרג בעיזקיה עיר כסגל דפ' א' בתעניות תנאי היא דתנן בפ'
סדר תעניות ה' על לו מהריעין בשבת וכול ש' ד' יומי חומ' לעיזה
אבל לעיקה פיר לעיזה כל אחד מהן מהפיל בפני פנימ' אבל אין
משון מנופיה פ' א' לעיקה אין חומ' עניט כל העבור ביהר ענינו
בקול פ' א' לעיזה מתפללין להק בה כדי לעיזר ולהעילן אבל לה
לעיקה אין מתפללין להק בה עולה לה רחוקת ערה כמו שראו אנ'
חנשי אותה ספינה פ' א' לעיזה מתרישין פויבה להן עירה
עירר - בר' רמאי העיררין בר' כהים הפרישין והעיררין בר'
גמ' דפ' חבית סוחטין בפגשין ובעיררין בפ' כיסר מברכין בגמרא
ונבולות עיררין טולשי פיר טולשי פירות ה' וכלשון ערבי גברי
וארומין הוא ויש חומ' לעירר וכלשון פורכא ויש חומ' לביסרין
בגמ' דפ' סירה בינים מינמקות בעיררין עירר בערר בכל
מערכין בגמ' נתנו בר' הקשה כהן בעיררין כהן בשחינן עיררין
פ' מהט בקנים עיררים שהן חוקים מן הילן ואם יבוא לה שהמש
בהן כיון שהן חוקים ואין יכול לנטותן ולוטול העירוב שעל ראשן
גידה שמה יקטוב כי קאימנא בקנים דקים שחינן עיררין שהן
ירק ועתיין להדכיש ולנטותן ולא אתי לקטמן דהע' לאו מין הילן הוא
ולא גירו בהו רבנן עירה עזרת הכהנים יש מפרשין בשביל
כהן נקרא עירה מן עירה בעדות כלל טישם מתפללין להל ושומע

פליק פירק ה' אחיל פירק ו'

עט
בסגמ דפ במה בהמה ובסגמ דפ השותפין ר' מירנו
בעטין שלנחש פ' קולמוסו שנכתב בו המנת כמו עט סופר פ' א'
בעינתו כמו עטה נטעס ועובר הוליד את ישי תלג היא יומין סג'
סגיוין עד עטמהתא ר' שורה נכד פ' בע' אטס עטן בכל
קרבנות פ' במנחות הזית השליטו עוטנו בבית עד שילקה פ' י'
לקט אתם שהחת הזית לפני שאין השמש זורה עליהן הרבה ו'
ואינן מהכשילין יפה משום הכי עוטנו בבית כלומר משימו בבית
הבר ככלו במעטן כדי שילקה עד שירכך קלופתן וישתנה מ'
מדאיהן ומטלן ומנגבן בל' הגג לפי שוכשהו ביחד בכלי או בהרחק
ימא מהן ונתעפשו עטף הכאנה ירך בחוקך תלג העיל כען
ירך בעטק שאתי באקי כל רבים עמים תלג סוכרית על עטמי
כל גרופיהון דסגיוין עממין עטפת של דעטפת יעטיפק נכד
פ' בע' טף עטף בסגמ דפ ואלו מגלהין כל עטיפה שאינה
כעטיפה ישמעלים פ' מכסה עימיו וקטן וחטמו במיננפתו חו' י'
בטליתו ועוד מעורש בע' גמ עטף ובס' טורי דבר רב רבי ודבריו
הוא פ' כמו אדם האומר להרים התעטפו והתכסו במלבושכם הנאים
כי זה האיש הבא להיקבר אצלכם בן גדולים הוא ויש אומ' לבט' אדם
אמ' התעטפו והתכסו במלבושכם הנאים ועמדו על ההרים וכו'
אותם בשעת קבורתו כי בן גדולים ורמים הוא פ' א' טורי הם השרים
ותכס בענין ותהעלף תדג ירוש' בדרידא ותהעטפת עטף
כי רוח מלפני יעטף פ' לשון איהור אמ' חונא הרוח היו בשעה
שיוצאת בעולם מכשלה בהרים ומשכדה בגבעות ואומ' הזהרו
שלה תזיקי לבדיות מה טעם כי רוח מלפני יעטף מהו יעטף מ'
משלהו ה' א' בהתעטף עליו נפכו עטר בסגמ דפירק עילטה

שחכלו עיטור ועטוף בע עשר בתנוד פיה בבלים עטרת סירה
טקורה פי בנן שסביב הכירה כדי שלא תנא האש פי יד באהילות
העטרות והפתותים פי כגון למעלה מן החלון ויש בו חודין עגילין
כמן עטדות כדכ והעטות ההיה לחילם בנג במידות עילין ורוחין
זאת העטדות שבחלונות שג העטרות ההיה כגמ דפ ר ליעור
חומ בשר החופה את העטרה פי מקום שמהל העילה נשאר
הבשר כעטרה סביב לגיד ברי גמנפ כל היד גבול יטלה מעטרה
ולמטה מותר מעטרה ולמעלה חסור פי למטה מן הגרית בער
הגן מותר לאחור ברי גמ דפ כן סודר ומורה תנו חייה עד שתקין
עטרה כי אתה ר דימי אמ הקפת גיד ולא הקפת בעים בעגמרה
דפ יוינא דופן ר יסו חומ משתקין העטרה פי שיער בע סוטה
בעולמוס עולה ספסינוס גזרו על עטרת חתנים גמ אמ דכ לה שט
חלה שלמלה ושלגפרית פי ר גיד שוב י יכל מזהב היתה אותה
העטרה ורחצו אותה במלח וגפרית שמה יפה אבל שלודר נפ
ושלהרס ור חננל יע ל פיד קימא לך רבין מלה ובין גפרית בין
הרב ובין ורר ובין קנים כין חילית חסור והני מלו רגברי אבל דנשי
שרי חרה בהריח אמרו רבות הלכתי כלילת שרי ותוב זו דגרסי
כפא בהטין רבינא אשכחיה למד בר רב אשי דגיד כלילת לבדיתה
עד דומיה דכהן גדול בגבוי אבל דנשי שרי וקימא לן הלכתי כמר
בר ר אשי בכליה תלמודא בר מיפך שבועה וחיורה תניה
אזין היא עטרות כלות עיר שלזהב אבל עושה הוא כוכה שלמלה
פי לא אמרן הלא למתלו לבלות אבל לשאר נשים לא דהא עקיבה
עבר לדציתהו עיר שלזהב ברי גמ דפ ביה לו כהן גדול למה נקרא
שמה אנשי כנסת הגדולה שהחזירו העטרה לושנה עטר
פר אין בין המידר בגמ תודם עטור סופדים פיר לשון עטירה הוא

לא סרו לא עטרה וכן הוא דגם בפ המגיש בגמ גופו שלגט ופטיד
ועטיר כלל פטור ומסולק ונראהו הדברים שבתחילה אנשי כנ
כפרים לזו הוא דיקי במקרה והוא קרוס עדו לבככם ואחר תעבדו
קדמו שדים אחר נוגנים ערקתך כהררי אל ומשפטיך תהום רבה
והוא משתכשי בלו מלו בההוא זמן וסכרי דהכי דקדוק משום
דהכי דקדוק משום דהכי מסתבר ואהו סופרים ופילקו להני חי והו
קרו אחר תעבדו אחר נגנים משפטיך תהום רבה ונר חיו סופרים
קא עטרי להו להלן וזו קרו להו להלן מילי עיטור סופרים ואהא
ר יינחק ודודי דקבלה הינון הלכה למשה מסיני ועוד דורות קרובים
הו משתכשי וקרו ולא ישמע על פך וסופרים מגמרי דלא מקרי
בזו עטר כפה מפקיד בגמ רבן שמע בן גמ וברי גמ דפ חזקה
הני מלו דלא עכוד עטרה קלה איהל פה שטרה עטרו
בצמה מדליקין אין מדליקין בעיטורן מפרש ברי גמ דפ עטרה
פסולתא דזיתתא שעמד פסולתא דרובשא עטש בפמי שמה
בגמ היה עומד עיטוש אעטוש לא קשיא הא מלמעלה הא מל
מלמטה פיה מלמעלה יפה הוא כגון זה דגמכי כס הלומות דזר
הרואה עיטוש יפה לחולה רמת עטושותק תהיל אור והוא מחטמו
ובפי ובלעז אישתור נוסו ובהאשה פר ט כנה חלוהן הוסרות
מפיקת ומעטשות מלמעלה כגון זה דגם בפ דפ הרואה ובב
ובכקעה כל זמן שמתעטש ואין חברו שומעו כילמד ויהו כי זקן
יינחק עד ימי יעקב היה אדם עוטש ומת תדע לך שקד אדם עוטש
והוא אומר לו חיים טובים מכלל שהיו מתעמר לו יעקב עליה רח
רחמים כול סליק פירק ן אחיל פירק ז
עיון בפ כימד אישת אחיו בגמ מי טיש לו אח
ובזו אין לו עיון עליו ברי גמ דקידושין מפורש כדכ קרה אין מלא

ביום ולא כתב את חסד רשעים ליה לאו והין לאו חסד לא דין זה
וכי התיבמה דתניא ודרע הין לאו הין לאו חסד כשר דרע פסול
זה פי' ר' חננאל ד' על במעכת קידושין ברי' יש נוחלין בגמ' סדר נחלות
הנ דבנן בן הין לו הין עליו לו חסד דלהו קודם לעולה בן הבן דלהו
לאביו אביו והכי נמי בתהבן ובן הבת הבן שלבן שיהיה חרש אביו אביו
חמו ממן ה' לו הין לו כלו מההו חמד דהין עשה עון עליו ומכל
יגדרין הבאין מכת כחו לו ידושה והכי נמי דרשין כ' והוא הדין
נמי לכל הני דקדמין לעולה יגד' לפשפש ולחקור לעין אחריות
יש להן יורשין הבאין מכל כחן וליתו להן ירושה זה פי' ר' חננאל
ד' על ת' מנן שהין מעיינן במקום שמכדיעין פירגבי משקל
הין מוכדין עין בעין כלו שיה' בשוה במקום שומנה להן הכרע ב'ו
ג' דפ' גט פשוט ג' עבדות הין אדם ניעול בכל' וס' הרהר עברה
ועיון תולה כלו שמהשב בדעתו אכזון בתפלתו כדי שיעשו לו
רעיונו והיו שדומה כ' מונסק לכורחו עין תלעג לאב בתיהו ירוש'
עין תלעג על כיבוד אב וביזת על תקח האם על הבנים יבזה ערב
שהוא אכזרי ויקרנה וא' יהנה ממנה ויבזה נשר שהיה רחמני ואכלה
ויהנה ממנה בתנור פ' ה' בכלים שרץ שנמנע בעין שלהנור בעין
שולכיה בעין שלכופח פ' חלה עולמטה עם הקרקע ברגמ' ליכנס
בו הרוח כדי שישק שמו עין ולמה מפע תמיד פתוח חלה פעמים
סגור פעמים פתוח בהנוגע פ' כ' בכלים בעין ובעבות פ' טענת
שלעין בעול דתניא העין עצמא עין והעין שבמחרישך ובעבות
כמו ובעבות העולה חדשה וכבר פ' כ' עב ועור בפ' כ' ובעין
שלמהס פ' טענת יש בה החבל שמשך הבהמך כ' חומר
בקרש בגמ' וטענת הגתות ושייר קופה אחת נתננה לעני הכח
פ' שמרחהו לו שלא נסחטו והין מאן בלין טומאה אכלהם נסחטו

הינן נחמנים לומר טהור אלמא דבש הגיתית אין נחמין דהדת
יתנא לעני הכהן בהפלה דהיט כשהל ימות השנה אבל מתניתין
דתנ נחמין בחרפי דבזמן כפ א עפ שהמדו בגמ ומניקה הו
לה במעניה פי' בנים גדולים ענים כפ ל' ישמעלי פי' במענה
מעשה שבה מצגות ינריפין וטחי הלחם מבקעת עין
ומפרש בגמ ובכגמ דפ מדובה ועל אותה שנה שנינו מעשה טובה
מצגות ינריפה וכול כפ תפלת השחר ל' יהוה אומ מעין כל ברכה
וברכה פי' מזכיר ג' ראשונות כסדרן והוא ברכה רביעית חנינו
מהקך דיעה ובינה והשכל ברוך חונן הדעת החזירט בתשובה
ב הרועה מחול לט כי פשיטת לך ב חנון ומדכה לסלוח גאלנו מ
מלכית למען שמך בגיל ישר וכן כל ברכה וברכה ש מלא רחמים
רבים אתה ב שמע תפלה ואומ שלוש אחרונות כתקנן חלו
דברירב ושמול אמ הביטט פי' אומר שלוש ברכות הראשונות
כתקנן והוא הביטט וכול עד ברוך אתה יי שומע תפלה ושלוש
האחרונות ומינאט טעם רב ושמול מפורש בירוש בזה ענין
שכתב רב אמר סוף כל ברכה וברכה חיה תני תאט א מעין יח
וחית תנא תאט יח מעין יח מסיע ליה לשמול ג' ראשונות ושלש
אחרונות הדי שש והביטט ברכה אחרת שחתם בה כ' א יי שומע
ב תפלה הדי א מעין יח מאן דתני יח מעין יח מסיע ליה לרב
דאמ חתימה מעין כל ברכה וברכה כאשר פי' למעלה בפ' אחר
בסוטה בגמ שמשון ותשב בפתח ענים אמ ל' לכסנדרו מלמד
שהלכה ישובה בפתח אברהם הביטט שכל עינים מעפפות לעפפות
לראותו שכל אורח ושכ בהין אטל פתח אברהם רב חנין אמר
מקום שמו טנים כח תפוח והעמק ל' שמול בר נחמני אמר
טענה שטנה עיני לרבריה וכול עין כול עין קוצ כש בית

גליה עכב בפ ב במחזה הקומץ מיעוטו מעבב אהר
רובו פי אם נחסד ממט כל שתוח בן המיעה להקטרה פכול
וכנאם יחסד מן העשורון כל שהוא קורם ההקטרה פסולונן
כולן ומפורש בגמ מאי טע עכביות בפ אחרון בעץ
בעקעין ר שמעון חומ חוק מן העכביות בסגמ דפ המבוי
כדיין אבל מהקעין את הקורנס ואת העכביות פי ורקורת
שהן מדין וערך למתקן על ידי האחד ברותחין דא עפ
שקודם שמייתקן איכן ראויין לאכילה יכול לטלטל כרו
למתקן לאכילה בכדי דכ פרע בא קוץ זו עכביות דרור זו
קירנס שהיא עשויה דרים דרום והיא בערער בשך תרגם
ויהי כעכוביתא במישורא יש לו עכביות בלעז רופי שהן
ממין מעמטה קירנס בלעז קרר עכב בהגדה דפרק
השוכר את הפועל לא שבעו ליה בני עכבריא בויקרא רב דאת
תהיה על להדא עכבריא והוא מכריז מאן בעי למיזבן כמה
דחיו מי שכוה עכב בפ דינע ממוטת בגמ זה בורר בגמ
כיער בורקין ההוא דהוא קרו ליה עכברא דשכיב אדינרו כלו
כעכב זה עוגמ דינרי וכל שמועה בחורו שוכב עליהן כן זה
עערן איט נותן מכל נכסין כולן לפניו עכל ברז גמ דפ
בכל מערכין ליטרא הבלין בעוכלא ירק פי בסגמ דפ המוכר
את הפיסה מפורש כמו עוכלא אחד מחמשה ברובע והוא
בינה וחומשה רביעה בפ אחד בסוטה בגמ במידה ממין לו
לרבות תרקב וחמי תרקב קב וחמי קב ורובע וחמי רובע חומן
וחמי חומן ואפילו עד לה תל לו כי כל סהון סהון ברעט בפרק
המוכר את הפיסה בגמ המוכר פירות אמאי פשוט ליה מהאי
דמחיה מזה עוכלו בעוכלא פיר כמה מירות מדרן כאן כלו

תמיהו עליה ותיריט אוהה תירוני הרבה בפ ג ד ג מ נערה שנ
פונתפתתה וז פג דהו למימר יו יו הנסוה דהמינה כמחן
דמהו לו מהה עוכלו בעוכלה כלן מהה מכות עכל בסוף
גמ דפ המזבח מקדש אשר תאכל האש את העולה על המזבח
עיכולי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עיכולי הטאת ובר
גמ דפ גיר הנשה עיכולו בשד אתה מחזיר עיכולו גיריט וענמות
מיד כמ כדו שתאכל ורבר מכוער הוא ולא לגמרי עכן זה תענו
שלעכסו שהקיפוקו הלכות כעכנא זו וכירכוהו על אשר חלק
על דברו רבים עונמעה כאלו זלזל וחסיקנה ר יהושע לא בעי לשון
נריו מפורש במשנתנו אלא מדמי מילתא למילתא ומשכח
כר ור אליעזר לא מדמי אלא בעי נריו מפורש במשנתנו ולא
אשכח אלא הלאת ועוד מפורש בע דוכן בס הגזל שדה ובהגרה
דפ השוחט את הפוע עכנא עכנא פתחי פין ויכנס בו אעל אביו
בפ נגמר הדין בגמ דמוך ואם איט וחד המ זמרי עימו אלא נקדח
שמו עכן שעיכן עונותיהן שליש מיד שסיכב עונות שלישורל
עכנא שמיסבדת ומעקמת שהיו כל יש בכל החחט עכס
בפ במה אשה ידוע עכסים קודקדקיה כמה דתימא וברגליה
תעסכנה עכסה בתמודה בפ יש בקורבנות מאו עכסה אמ
ר יוח כל הרוהה כועס על אשתו בשביל שלא היתה יפה כמותה
עכר בשתי מירות פר ט במנחות אלא שהלח נעכר ר
והיבש איט נעכר מיד שהלח נעכר מלמטה ומתערב ומתבלל
ואיט ינלול וממה עיטקדש בכלי ימנה לחוץ בגמ כת נעקר
בך ולא נעקר ומגניה דמנח קהתי כלומד מתק הכלי עפין הפיר
הבידועין ועולין למעלה והיבש איט נעקר מתק הכלי הברון
ואיט ינק אלא נכנס ברוך הכלי למי חול בסגמ דפ מי שמהו ויש

אומ עמך ברעלן בסגמ דפ השוחט אחר זא רחב בעכודין
שט בסגמ דפ מי שמתו א' בנידה אימור שמש עכודן בעירק
הגזל עינים בגמ המהן לאומכין א' ל' עכוד מוחך פי הקהל
כלן מכלכל כוחו ס' לעכל מוחך ובגמ דגזל מטבעה הע' מלו
בעלולין דקא חזי ליה אכל בעכודין דליה קא חזי ליה לא

עכוד ב' המוכר את הבית לאח מיכר את העבירין ולה אחר
הגלגל פי בתשוכות עבירין בנז תנן והן כבשו שכובשין את
הזיתים בבית הט' והיא קודה פ' א' עכו דין הן העגלין פירוש
כריתנן ב' יא ככילים הכירים ופ' ד' כבשי והן גלגלי חכמים נקו
נקובות במיעט וטוחנין וכובשין בהן זתים

סליק פירק י' אחול פירק ח

על ב' תמורה ומקדישין אותן הקדש עלנו פי אחר
קדשי מזבח ואחר קדש בדק הבית אין משנן אותן מקודשה
קלה לקדישה חמורה כגון שלמים לעולה ומקדישין אותן קד
קדשי בדק הבית והיו עליו נותן לבדק הבית ומהו עליו כדאמר
בערכין ב' המקדיש שדיקו מחרים אדם את קדשיו בין קדש
קדשים קלין אם נתן נדר דמיהן פי שחמ' שור זה עליו לעולה
שהיב באחריותו כיון דלא סגי דלא מקדיב ליה נותן דמיו לבדק
הבית וחס נדבה היא אותו קדשו מזבח שהקדיש לעילוי כיון
דנדרק לא אמר עליו חלה הרי זה עולה דאיט חייב באחריותה
איט נותן לבדק הבית חלה דמי טובת הנחתה ומהו טובתה
חמ' כמ' ארס כהן אחד ממשמר העיטב בחודש זמן רועה לתין
לבעל השור שימתין לו עד זמן משמדתו ויהטו לו כדי שיזמה
לו בעודו שחיט דשחיה זה כהן להעלותו חלה בזמן משמר
וכמה שחיה כהן רועה לתין כן הוא חייב ליתן לבדק הבית והיט

שלך ומחרימין אותך קודש מזבח יכול למד יהוה חרם ואם
אמרין אם נרד הן נותן את דמיהן לכהנים ואם נרדה נותן את
נזבתו טראגד ועוד כפ המקדיש כפ הבעלים נזבתו לש
לשחין מוסיפין חומש על עילויה שלזה כפ כ בכבודו בגמ
חוק וחלבן הדיהן כחולין לכל דבריהן אין לך בהן אילה מינות
עילה בלבד פי חומרה דכעי פרייה והיה ערכך תשור רבותים
ויהי עליוך בדי גמ כפ האיש מקדש בו וכשטחו במקדש
גמ לא אמרו אילה דפלוג בשלוייה פי כשפחה ד שופרה וסנה
וחוקמינהו ברמא אבל איפלוג במיטחתה פי במדק אפלו כר
שקוה חורר כד יבמות וכי כת רחמנה לא יעלה הוה אמינא כל
העולה אסור רחמנה פי שנושאין הבלאים ביריהן להרחותן קא
אמרין לא תלבש כס גמ דפ הערלה עונה עיקול בעיגול עולה
אלא מדמע הכל כפ א גפ שאמר בגמ ומניקה עולה עמו ואמה
יורדת בעלה בעל בעליוהו שלבשל ולא בירידתו פי אם היה
עשיר או ממשפחה חשובה ממעופתה עולה עמו כמנהג מעט
משלתו ואם היתה עשירה והוא עב או פחות ממשפחה אינה
יורדת עמו ממעלה בגמ דפ הכל שוחטין סבין עולה ויורדת
מותר לשחוט בה פיד פוקעותיה רחובות בהמעעיתה עד יו
היא עולה ויורדת והוא שפיה חלק ואין בה פגמה כלל בפרק כל
המסחות באות נותן שתי הלחם על שני כבשים ומניח שתי
ידיו למטה מזליך ומביא ומעלה ומוריד אמר ר' יוחנן מעלה
ומוריד למי שהשמים והארץ עולו מזליך ומביא למי שהרעות
שולן וכול שר וכן ללולב כס שבת בגמ מה לקטין והבי משע אמר
ר' חסדא על יד פי מעט מעט כס גמ דפ אלמנה ניונת איכה רג
דנחמה לה באשה דשקלה עליה על יד כדו שבו פירינה כחלה

ויריעה כסוה עולם בינתים הרי זה בעולה ויורד בפ"כ בכריתות
הילכו מביהין קרבן עולה ויורד דמי רבו אם היה עשיר מביה קר
קרבן עשיר עני כילמד מלאכו אל עולין ויורדין בו יורדין ועולין
מיכעיליה אלה שהמלהים שמסורין לו בהרץ יש עלו והותן
שירדו הין משמדין אותו חוץ להרץ בפ"כ מו עומתו בגמ קברו
את המת ובפ"כ יש נוחלין בגמ בנות עלפחד ובפ"כ אלו נחמדק בגמ
ו שוכטים אנה מירעה דיוסף קא אתינח דלה שלמה ביה עינא
בישא דנת בן פרת יוסף בן פרת עליו עין אלה עין פירוש
כל מה שמעינן להו בעין דע לא ידיוקום אלה משלין להן ביותר
ומועיל להן ר' גרשום ד ע"ל פי שהן עולין על העין כדבר שיש
שיושב למעלה מן העין ואין העין שולטת עליו ורביט חננאל
ד ע"ל היה שונה עליו עין כלומר בואי העין במקום אחר והא' תידיקני
בפ"כ קמה דהעניות עלאי בעו מיה תתאי לה בעו מיה פ"כ שמואל
בנהרדעה נרב כסורה ותדויהו על פרת ונהרדעה לע"ל מן סורה
טמי מן מ פדסו שמואל ונהרדעה בעו מיה נרב נסוראי תתאי
לה בעי מיה דכיון שהן תחתיים נקויים המים אזיהם ומתקיימין
העלם והלכ יוס ששים כלאחר ששים בגמ דפ כינר החיו חעורי
מוסיף אף חשת אבי אמר וסימניהון דעילאי דרב פי רב אמר
חשת אחי החס ודעורי אמר אף חשת אבי האם האב שהוא לה
למעלה נרב מחי טע לא תאמ לה משום דמיחלפה בחשת אבי
אבין אם תאמר חשת אבי האם יש לה הפסק חתו למימר חשת
אבי אבין נמי יש לה הפסק ודעורי אמר לגבי חשת אבי אבין שכיח
דחזיל ולפי קד אף לה הפסק אבל לגבי אבי אמר לה שכיח דחזיל
ולפי כך יש לה הפסק פ"כ אף לגבי משפחת אבין שכיח דחזיל
משום דחתי ליה ירושק מהתם וידע דהית ליה קרבה להתם

ולא אתי למיסב מהתם גבי משפחת אמו לה שכיח דאזיל ב
בגמ דפ לולב וערכה רחיתי בני עלייה והם מועטים פ' רחיתי
ברוח הקדש כגון רחית חלום שוה עיקין שוה עדיקים בדור היה
הרחוץ לגן עדן הם מועטים בפ' קמ בניקים מועד משלם נזק
שלם מן העלייה גם מאי עליה מי עולה שבכנסים אמר מעורק
שבמשפחה ומאי ניהו דור ושלמה בפ' אלו נערות בגמ הבא
על אחתו בין דרך ירידה לדרך עליה כדכ' יודע כמביא למעלה
כשהגויז ביד אדם ומעלה למעלה ממנו להורידו ולהכות על העץ
חו על דולת כיונא בו בפ' וכו' בפ' יאה אל תסיג גבול עולם ידע
ר' ירמיה ור' יוסף הר' אמר חילו עולו ממדים וחד חמ אלו יורדן
מכנסיהון לסמיה מוחין סגי נהורה וכו' עטן קראו החדיר מלא
ריקם היהלו לומר חילא ביעה לה שכחו בעל הבית דכח קעירך
ושכחת לה שכחוהו פועלין דכח כי תקעור ושכחת עליה בפ'
ה' שרעים בגמ אין עושין הלמי אמר שמואל עלין אין בהן משום
רפואה פ'ר עליה נדק למנן בהן העין אין בהן משום רפואה ועוד
על בפ' הגזל ומאכיל בגמ המכיר כליו כל שכן שעולה ממנה
פירעא עלולק בפ' בכתובות בגמ העדים והאמר ר' שמעון בן לקיש
בפ' גמ דנזיר מלא מעא וטיהרו כל ארץ ישור פ'א פילטא פירע
עלע מעא ומהרו הטומאה שהיו מחזיקין זה העלע היתה וטהרו
כל ארץ יש על בפ' בבלאים מלא העול העורע עלו בפ'
קמח בבינה אין נוטלין את העלו לקעב עלץ בשר פוד עלו בוכנה
שכותש בה הדיקה והפודה וכיונא בה באסיתה מלאכת החול
ואינו עומד לכתוש בו מיני מאכל לפי כך זה עלו דבר שומלכותו
לא יסור על בפ' מי שהחפץ בגמ מתירין חספתא בעלו
דוטרו ועירים עשרה תרג ועלי עשרה על בפ' קמ דר' השנה

בין שחרחר בעליל גמ' מהו משמע דהו' עליל דהו' עליל לישנא
דמי' על הו' רכ' בעליל לארץ כע' א' בסנהדרין בגמ' עריפת
העלה ומדרו שחפלו נמי' בעליל קרוב לעיר מינ' לעסוק
במרידה כדרי' רב מד' בעליות עליל' בס' גמ' דפרק אחר
כעסחים יטמא לטמא את המשקין שהן עלולין לקבל טומאה
מן חרורי ומן עלילי' כדרי' פ' ב' טינהר זה מערך על שליש
על' ב' + כפי' כד' שכולו עוללה עלעל' בהמכריך פ' .
ח' ככלאים הרוח שיעלעלה את הגפן עלגבי תבואה פ' ו' סיעה
רוח עלעולה בחולין בגמ' הכשר במרי' מחמתי בני יונה כשרין
משועלעלן הו' אתק' לה ו' הו' אמר לה ואפרוחיו יעלעו דם אחתי
אמר אחי' מבי' שמיט גפא ואחי' מבי' דמא עלב' כד' גמ' דה
ד' סדר תעניות כיי' עדיק ורשע עלוב ושחי' עלוב מי נדחק
מפני' מי ב' השולח גמ' בגמ' הל' תקן פרוזבול או פרוזבול עולכנא
דרי' הו' פיר' הו' עפ' דרי' דמפקע שמיט' עלובה כול' שמונה
בתוך חופה פ' חעופה כול' ת' ה' עלובין ואינן עולבין שחמ' עין
הרפתן ומל' ואכיונים מהד' ת' ל' עלובין מב' אינש' הם היו תהיה
עבר' ה' תעלי' בעפניה ע' ע' ודל' ענותן ומקבל' עולבין בויקד' דה
ד' מד' ו' הו' יסקיט וכהן מי' תע' ל' ל' עלובה מדי' דהסיה
פ' טגריטוס עלג' עליון עלט' עלב' בס' גמ' ד' היה קורא עולמך
תראה בחי' פיר' מעיין הו' טבות שעתיד הק' כ' לשלם לך לעולם
הב' תראה כ' שות' בחיים כ' חלק בעטן סנהדרין כי' מ'טו עלמין
המדין בעלמין פיר' ל' מקום ששמו עלמין כל' ידוע ע' הו' כ' ד'
העולמים בויק' ד' ביום השמי' כ' כ' פ' עק' הו' ינהג' עלמות
עלמות בעולמות עלמות כדרי' ד' עלמות כ' חל' עולמית' ה' ד'
בתי' עלמות תופיות ה' עק' ילם אתנפיה' עלמות פ' שמי' עולמות

וכול עלם חזק ואמץ תלג תקף ועילם עלם כנף דננים נעלם
 עיין בעשה עלף ברז גמ דפ הכל שוחטין שומה יתעלפה ברז
 גמ דשבת ולכה חלה אמאי לה גזירה שמה יתעלפה פיד לשון עייפות
 כמו על ראש יתה ויה עלף עלף ברז גמ דפ כינר מעבדיו הענינו
 והיכן ר לעה ינפון אמ להן עלף בנערה אהרנית פי העינינו הרהר
 לט עמן עופה ורהר ינפון ענין ינפנת פעטת כלום היכן ממון עלף בע
 בנערה יטמי שומי שומך שנשח חשך בהנת מורע אהרן והיה
 אהרנית עזרנית מבנות הכפרים כדגדס בע המכיה כרי יין מאי
 הירנית אמר יהודה בנירניות אמר אבינו נעו חקליות אהרנית היה
 אשה אחרונה שכבר נשה אחרת ויש שחומ שמה ששנה מסכת
 מהורה כהנים כגון שהיטת קדשים וכיוצא בה עירנית כלום משנה
 היינונה אחרנית שגירסה באחרית ימין עלש ברז כלאים ועולשין
 עולשה שדה ידוע עולשין טרק סימון עולשו שדה עולתין כדתן
 ברישו שדה הפלוטין פיר עולשין שבפרדס עולשו שדה שבשרות
 דמשותקי פיר שותקי ובלשנו ינוס ויש חומ כריס פשו עלת במעלה
 איכה נחנו פשענו אין דעוליותה מדירן בדומה חמיע עולשו שדה
 עולתין עלת ברז גמ דפ כינר מעבדיו עלת נפקת בכר פירוש
 עלת אנטל שמשלה בו היין נקפת כל דם ניקוף מכה לטר הגע לשול
 הכר שהין בו יין יבעון נמריה ס"א ידאון פי ילכו התלמידים לביתם
 אזהרתי כתר היט מגופת החכית כלום פותחין כר אחרת לשתורת
 התלמידים גפ כל כתבי בגמ כינר נפלה דליקה אשוכה ביה מדגעתה
 זבנה יב עליותה דדינרי ובע פד יש נוחלין בגמ הכנת נכסיו אדל זבן
 בניתה קרעה אשמה בה מדגעתה וכל ער שמוה ניה בוג עילותה ד
 דדינארי פיר כלי קטן כמו אנטל
 אחיל פירק ט
 סליק פירק ח
 עס בברכות כס

גמ דפ' חלו רברים אכעיה להו חוממיה או עוממיה ארזים לה
עממיהו פי עוממיה כיה חורס תרג כהה נגע עמיה ממתשה
וכהתה כל רוח תרג ורעיה כל רוח עמר בפ' בתמיר ראש המעמר
היה מעמיר טמיה פי היו שמדין יש על הקודניות בידוי ויש להו
ראש להעמירן לתפלה ורחין התמיד כדחנן בתענית גפר בשלשה
פרקים אלוהן מעמדות וכבר פי בע' אנש כפ' ב' בכתובות מעמר
ומושכ היה לפל במקום היה בס' גמ דפ' המוכר פירות לחברו ת' ר'
חיו פוחתין משכע מעמדות ומושכות למת כגמ הכל הכלים
וכבר פי בע' בק' בבר' ר' פר' פ' ג' יהי בהקשונה בלדתה כת אחד
אומ' נעב לריב יוי ונמיר לדין עמו וכת אחד אומ' כי שם השכ' לע
לשפט את כל הגים כשרז' את יש מעומר מקצר את הדין ומפרש
הדין ולהומות דן מיושכ מהדין ומדקדק וכול' בס' גמ דפ' מ' מ' מ' מ'
הליעה ישיבתה זו היא עמידה פי' ישיבתה בלה יבום זו היא ש'
עמידה וכן תתקין יפה אמר לה והיא ידעה כלומר יורעת וכלום
שחית מתכוין לשם יבום בר' נגעים להפגיר את העומר בס' שבע
ראש כד' ואם בענין עמר הנתק בר' גמ דפ' כל הזבחים שנתערבו
נפילה נמ' נבדק קמבר עמדה עריכה מפת לעת חליכה עריכה
בדיקה עמדה חזיר פי הרעיונה מפת חלוחלת ולהזבחות
יבש כמן עמוד פילון הוא קלוח פשתן שיוינא כמ' הסילון ככר פי
בע' הרקון וירקון בע' תפלת השחר בגמ' ר' נחמיה נר יש עמוד
הימט פי שני עמודים הם במקדש ועליהם כל הבנים בפ' אחד
בערלה המעמיד בשוף העולה פי המדבק עובדי כלים בקומם
של עולה ויש אומ' המעמיד בו חלב ומקפהו כפ' ב' בידים ר' יהו'
אומ' שבעוף חיו מ' טמיה עד שיעשה עמוד בר' עקעין העמוד
טהור מכון כנגד האוכל פי כשידקיע הכרישין והקפליטות וה'

והבעלים יעשו באמצעותן כמן עמוד ובראש המלך וכו' הורע
עמד ירוע בר פד אמר עקיבה להדינה לקרות עמדה קודין
חיתה עמידה וברז פד בה עמלה בשך הרהון עמם בעמר
שעל גבי העימה סה האימה וכבר פיר במקומו עמל בפרק
הבית הכלל מהעמלין פי פושטין ומקפלין דרועיותיהן לפניהם
ולא הדיהן וכו' רגליהן על גבי ירכותיהן ומתחממין ומדיעין והוא
כממעט דפוחה וחסוד בפ כל שעה בגמ' דאלו דברים הם אמרו
בפת עמלה ואמרו בפת שאינה עמלה פי פת עמלה לחם הפנים
שהיו בה שלש מאות דחיות ביד והמש מאות בעיטות ברגל
פת עמלה בפד כמה השא כבר פי בע וין עמל ב בפד אוחיו
בגמ' מיני שטרי חינון ועמליהן ופובחיהן פיר חנון דמיהון
עמליהן הוינחותיהן שבחיהן מה שמשכחין עמל בפרק
עובדין ועמילן שלטכחים בפ השוכר את הפועלין בגמ' מעשה
הלל לעמילן שלטכחים פי הפת ששטין את הדומה שלקדרה
עמל בגמ' דפ מעיאת ההשה וברז גמ' דפ המוכר את
הבית כסמך המוכר את ההמר מגביתן מעמלה דבחתו פירוע
משכירות בתים עמלק בפ דזכור עמלק עם לכך פרה בהדין
מילה עם לק שבה ללוק דמן עממו אפטר בעממו כבר פי בע
מת עמון כס פד א ביבמות על מדוכה זו ישב חג הנביא
ואמ' שלשה דנה עזת הבת הסודה עמון ומוחב מעשרין מעשר
שני בשביעית וברז גמ' דחגגה הלכה למשה מסיני עמון ומוחב
מעשרין מעשר עני בשביעית כדי שיהו עניים סומכין עליהן
פיהו מהפרנסין מיהן פיר קדושה ראשונה מה שקדשו עולו
עולו מערים שיהא בה קדוש שביעית קדושה לשערה כלל
שדרו יש בה ולא קדושה לאחר ענחרכה ועולו בכל כשעלו לא

והנחום שלה יהא בהן קדושת שביעית עמוס כזקדח רב
בינו מרע אהבת שלחתי את עמוס היו קורחין אתו פסילוסה אומ
קדשח בריך הוא לא הוה ליה עלמא לא שראה שביעיתא אילא
עלהדין פסולסח פיר קיטע ליטנא דאמר פנחס למיה גקרה שמו
עמוס על שם שהיה עמוס בלטוט עמעב בידוע בפסחח
בשבת עמעמו עליה והתירו מת שלגים במקום שחזין פת ישראל
מעו מפני חיי נפש עמין בחלק בגל עדת קרח כל רחמי ליה
ההוא שלחח ערטל עמיין עיני ואדיל מו כמו עינים עכו עמה
בבדו רב מרע מב עמק השדים שלוש שימות גקדחו לו עמק שדים
שיהא מגדל סנדין שעשו טורים עדים עמניק את לבו כשדין
עמק שוה שושם השון כל אומות העולם וקנינו חרדים ועשו
לו בימה גדולה והושיכוהו למעלה ממט והן מקלסין לפננו ואחמדין
שמעיט אדני סכות שהיה מסוכך באילנות וכול רבנן פה וישל
וישלההו מעמק חכרון והלא חין חכרון נתונה ואת אמרת מעמק
חמר רב אחא הלך להשלים העצה העמוקה שנתן הקבלה ביט
וכין חכר הנאה הנאה הקבור בתבדון ועברום ועט אותם בפ
בפ גמ אב שלום את מעכבת אשר בעמק המלך בעצה עמוקה
של מלכו של עולם שג העי מקים עליך רעה מכיתוך כזינא בו
חנה אומ וישלההו מעמק חכרון וכול כילמד ויהיה הולך לפניהם
יומם וקבינתי את כל הגים והודרתים אל עמק יהושפט ושפטתי
אותם של עכ דר וגלי עדיות ושפיכות דמים לא כתוב אלא על עמי
ונחלתי יש עמק בארץ טרוי בגל סיממ העוף את כל עורב זה
עורב העמקי והוא עירב לבן וכן הוא אומ ומראהו עמק מן העור
כמראה החמק העמוקה מן העל עמק בפכו בכלים סעל עמקי
פיר על שם מקומו כדכ שאירית עמקם גרס בתעניות עיר המוע

המוניאיה תמש מאות רגלו בגמ ספר עמיון עמק כגון תרג
וסדוהים של עדותם עמר בדי גמ דפ במה מדליקין עמר
עמרניתה רבינו ביני פיר לשון עמר שיש בין קליפה ובין החיל
דק כעין עמר בהדן שמו לבש עמרניתה דאדבא שמו פתילה
העידן בגמ דפ אין דודשין כל עמר דנחית לנורה סליק פי כליהו
עמר שנותנין לנורה גדולה למכוע שילה כמלה העכע ופה חלה דעל
גבי אמיה נקי כלומר כל אדם העמר שהיה נקי ואיט מלכך בטיט
קולט הינכע יפה כך ר' עקי מתחלה היה יפה עלה בשלום ירד
בשלום אחר שמתחלה לא היה העין לא ירד בשלום עמר בפרק
כלל גדול עמר כמלה פי טלה כמ' וכעמר מה חרי הקוצר עמר
כפ' אלוהן הטנקין הגנב נפש מיש אט חייב עד שיכניסנו בדשוט
וישתמש בו שנהתעמר בו ומנרו פי עין שימוט עמר רבי
יעומעלאומ העומר היה בא בטובת משלש סהין
סליק פרק ט אחיל פרק נ

עין כפ' שור שנת את הפרה בגמ היתה שפחה עני מארי
לעור עלפי מלותיו הוא מדיך בפ דינו ממונות בגמ אמר שמעון
ואמר ר' נהמן ההשוב כשר לטדות אמר ליה רב ששת עני מדי אור
אדבעין בכתפיה וכשר וכפ' התודה בגמ ולד תודה חידך דקומא
תודה היא להאמה והא תהי תמורה אמר ליה ר' נהמן עני מארי
אדבעין בכתפיה וכשר עני אדוני הוא חוב מלקות א' על דלה
ידעינן אי בעלודא נקיטינן שלוקין על לה טובה השמועה כפ'
גמ דפ ההומין דומה אמר ליה עני מארי מעומה דרב ס' עני מארי
מלך אמר ליה אבוי לך מנשיה אומ' לו מארו תימיה ר' חסדא
משמיה דרב עין כפ' במה מדליקין בגמ על שלש עבירות
על עני יודעין שום ענין אתה דין לאחר שיודעין אתה דין מי

מאחרין את עיות הדין הדינין שמעוררין הדין קלהול הדין
בעל הדין עיניו שמקלהו לין את הדין ען ברי גמ דפ שינו
ביומא נעניתו לך שאול בן קיש מלך יש בם מיניחת האשה בגמ
המיניח את בתו נעניתו לך קוס אכול שע עינינים שיכי ען
בם מעדין נשים במועד מענות אבל מטפחות וכול ער עטו
עונות כולן כחחת קינה חחת אומרת וכולן עוכין שג והשה רעוטה
קינה תרג וחיתה לחכמה פנויה ען בם האשה שהלך בעלה
ובטה שומא אמר בעטיהני עריכה גט פי עניות חכמה שאין בט
כח הספק לבד ען בם ה במקוות ובגמ דפ אמר עקובה רבי
ישמעאל אומר פנמים שהן ר עונות ובגמ דפ דר כמה היו עונות
אז יום אז לילה ברי נדה כל פועליו עליה ג עונות דיה שפחה בפיק
ר בפיתה המקדוש פרותיו עד שולח באו לפוסת המעשרות בכדי רב
פדש לך מן ענתה דיהבת ירך עליה אינש מה פי ומן ועת בם ההולץ
בגמ ר אחים עינה כוכה ק מל ר אין טפי לא כי היכי דנמטוניה
עוטה בחדש פיר ר הנגל זל אדם הראשון בערב שבת שימש תחלה
בם א עפ בגמ הגמלים עונה שולת למידו חכ אומת מערב שבת
לערב שבת אשר פרו יתן בעת זה המשמש מטהו מערב שבת
לערב שבת וגט עליה פי שבו נכרה אדם הרא וקשיח האדתנן
בם פיר א עפ שהמרו האוכלת ממז בלילו שבת לשבת ופי ר יוס
בד חנינה אמר תשמיש ענכ בם לולב הגזול ענכה מרובין מעלין
פי פריעדין ענכ בפיתה בפו רואין חותה כחלו היא עטבה
שלש עורין פיר קמח שלש עורין דבר אחר בסנהדרין ירוש בם
כהו גדול עקי לכפר חנין אומ עדשים היו חלה שהיתה עטבה
שלהן שלש עורין יפה וכול ענכ בם אין מעמידין בגמ מתדפאין
הא עינכתה פדונק דמיתנתה פי מורסה או הכו לית עינכתה בת

כֹּת מִינָה שֶׁהֵיוּ מִרְחִיקֵהוּ בְּהוֹתָה מוֹדֵסָה אֶם הָיָה לִבָּהּ יַעֲבִיר
עֲנֵבִים לִבְנֵיהֶם וְאִם הָיָה שְׁחֹדֶק יַעֲבִיר עֲלֵיהֶם שְׁחֹדִים בֶּן עַל
אֵלֶּן מוֹמִין חֲלִיזוֹן נָהָשׁ וְעֵנֶב מִן פְּיוֹשׁ כְּשֵׁיט כְּעֵצָה עֵנֶב בֶּן
אֶרֶץ עֲנִיבָה קְשׁוּרָה מִעֲלִיתָהּ הָיָה וְיִרְכָּסוּ אֶת הַחוֹשֶׁן תִּדְגֹּם
יִרְוֶה וְיַעֲנִיב עֵנֶב בֶּן יָד בְּלִילִים הָעֵינֶכּוֹל וְהַיִּנְטָרָה בְּרִי
גַּם בֶּן כַּמָּה אֲשֶׁר מוֹתִיב רַבָּה מִיָּהָ דִּתְנֵן בֶּס מַסְכַּת פֶּדָה הַזֹּג
וְהָעֵינֶכּוֹל חִיבוֹר מִן הַכִּדָּל שְׂבִיתוֹךְ הַזֹּג הַמְקִיֵּשׁ בְּרַפְעֵי הַזֹּג
וּמִשְׁמִיעַ הַקּוֹל וְעוֹד מִפְּרֹשׁ כְּעִזּוֹג עֵנֶב בְּאֵבוֹת דָּרִי נֶתָן
בֶּן ר' נֶתָן אֲוֹמֵי אֵין לָךְ אֶהְיֶה כְּאֶהְיֶה שְׁלֵתוּדָה ר' יִהְיֶה אֲוֹמֵי כֹל הַמֶּלֶךְ
הַמְקִיבֵל עֲלֵיו הַעֲטוֹג הַעֲלֵם הִיָּה נִוְתָּנִין לוֹ תַעֲנִיגָה עוֹלָם הַבָּה
עֵנֶב בֶּן מְדוּכָה בְּגַמֵּי אֵין מַגְלִין וְכֹלֶכֶר עוֹלָה יִשְׁתַּחֲוֶה הָעֵ
הַעֲנִיגָה שִׁבְהֵן שֶׁל שִׁים יָם פ' אֶ כֹּמֵ הִלְהֵן הַיִּנְגָּה תִתְחַחֲרוּ
עֵנֶב בֶּן יֵשׁ נִוְחָלִין בְּגַמֵּי סִרְדַּת עֲלִית מַלְמֵד שִׁבָּה יַעֲבֵעוֹן עַל
אֲמוֹ וְהוֹלִיד מִמֶּנּוּ עֵנֶב מִן לִפִּי שְׁאֵמֵר לֹךְ הַיִּנְדוּקִי וְמָה בִּתְכֵנִי
הַבָּהָה מִכָּה כּוֹחוֹ תִיִּדְשֵׁנוּ בְּתוֹ הַבָּהָה מִכָּהוּ לֹא כֹל שִׁכָּן וְהִיוּ הֵי
הַיִּנְדוּקִין בְּשִׁטְוֹתֵן אֲוֹמֵי כִי הַמְמִידֵר יוֹדֵשׁ אֶת אֲבִיו וְכִקֵּשׁ לִיּוֹה
בֶּן זִכִּי לֵהֲשִׁיבוּ מִתּוֹךְ דְּכִרְיוֹ וְלֹא רִמָּה לֵהֲתַמְשֵׁל בְּרִחוּכָן וְשִׁמֵּשׁ
וְנִתְמַשֵּׁל בְּיַעֲבֵעוֹן וְעֵנֶב וְכֵן אֵמֵר לוֹ מָה אַתָּה בְּיַעֲבֵעוֹן עוֹמֵת
וְהַנִּיחַ בֶּן אִיָּה בֶּן שְׁהוּה בֶּן כְּשִׁיר אֵלֶּה נְמִינָה עִם כֵּס שְׁהוּה כְּשִׁיר
הִלֵּל נְמִינָה בֶּן אִיָּה שְׁהוּה מִכָּה נָחוּ יוֹדֵשׁ אֶתוֹ וְעֵנֶב עֵינָמוּ שְׁהוּה
בֶּן מִכָּהוּ אֵיטֵ יוֹדֵשׁ אֶתוֹ מִתּוֹךְ שְׁהוּהוּ כִּיֵּס זֶה נִתְעַדְדָה הַכֹּלֶה
זוֹ בְּעֵד זֶה זֶה פִּיִּר ל' סַעֲדִיָּה גִּזּוֹן דִּל מִן אֵה שׁוֹלֵךְ חֲנַטִּל זֶה לִבָּה
וְדָהָה שְׁעֵנֶה בֶּן כֵּס שׁוֹלֵשׁ עֵיִר קִרְחָהוּ כֵּס שׁוֹלֵשׁ עֵיִר כְּמוֹ לוֹטֵן
וְשׁוֹכֵל וְיַנְבֵּעַ לֵלְמִדֵּךְ שִׁכָּן הַבֶּן הַדִּי הוּה כֵּכֵן וְכֹלֶם נָחוּ הֵן וְהֵן
הַפֶּדֶשׁ בִּינִיעֵהן לֹא שִׁיָּה כָחוּ וְזֶה כָחוּ הַשִּׁיכּוֹ הַיִּנְדוּקִי אֵין לָךְ
רִחִיָּה אֵיִלֵּל זוֹ וְכֵכֶר אַתָּה מִטְרַנִּי הַשִּׁיכּוֹ רִכָּן יוֹחֵ לֹא יִהְיֶה מִקְרָה

שהבחי מן התורה כשיחה שלכם וד גרשום י צל פיר ט
סעדיה ולא תהא תורה שלמה שלט כשיחה בטלה שלכם פי
הכי ברין שהפסוק כך שלא תהא עולמית תורה שלו מה שי
שלט כשיחה בטלה שלכם הלא אתו קל והומר שאתם הומרים
מופרך הוה דמה לבית בט שבן יפה וכול עני עם פני ורל
בעפמיה והרג עם עניתן עני ורונב עלחמוד ענתון רכיש על
חמר עני העאן עניה דע פיהה ולפי רוב העמה פי קמח
ניד פרשין לעיל בעינב פ' א קשירה דבר מדור בלשון קידר
עניבה והרג לולאות עניבין וכמו עניבה בקשירה ותנא שהמר
העניבה ביח שם והו במקום צ יש חומ לפי ענינתמה שלכעל
הבית מן וענתך הרביע פי לפי גודל העדה ולפי רוב העניים פי
שדהו מדוכה ועניים מועטים נותן לפי שדהו מעוטה ועניים
מדוכים נותן לפי עניים שנכתה טל תרג ירוש ענות טלה
עין טכ בסגמאם אינן מכדין זיל לפין טכ וקדשיה
פי מקום טכ בקידושין כד' גמ דע' והומר להבדו עני
המהפך בהרריה ובה חכרו ונטלה מהו אמ ליה נקדח רשע
עמילך כל ד מיתות בגמ הנודר עמילך דעם ולמריה בקדח
פי סוס שטעה לדכ כלומר עמסייע לו ורין כשרועה לברוח
עניתא בפ' אלן טר בגמ הריהה ההיא רביבי ביע דהתחי
לקמיה דר שטות כבד למטרפה אמר ליה הנמר כלהני עני
ברחיתא הכי אית להי וקדו ליה טבחי עינוניתא דורדא
ענין עניני פשון כד פי בעהב ענין בפ' גמ דפ כינר
מכרכין ובפ' איעיר חומ תולין כמי מרות דר חסדא האי בר
בירב דזבין בשדה לחכון עונקא דהית בה תלתא מינ בשר
שמן וכחוש ולכן נחר גרונא אתחדחר עונקי רוממות אל בגרונא

תלג תושבון דהלחא בעינקוהון עינקיה נשירי יריה תלג הנטימות
והשדות ענקוקלות והחדענים והיוגין בפ' א' פי' הרכים ע
שכרה שי הגפנים כמו שפירש רב אחא מן שכחא בשאלות והיה
נינהו קטינתא כדאמר קנקנות גפנים ענקמון בבר' רב פרי' סו
וידרא את עשו משל למדינה שהיתה מכתבת עונקמון למלך

פדק י אחיל פדק יח

עש בפ' כינר בית שמיאומ' אף לא מעשה קדדא בפ' הנודר
מן המבוטל הנודר מן מעשה קדדא אינו הסוד ממעשה דותחת גמ'
אמר אבי' כל מדו דמכשלה ביה דיפתה תכטיל קריליה פי' חטיב
מבוטלין ואלהן חלקה טריגיס אורז זריד וערסן עשה בר' י
גמ' ד' י' יחוסין כל הארעיות עיסה לארץ יש ובס' גמ' דהובות דאמ'
מר כל הארעיות עיסה לארץ יש שהן חולין לגבי ארץ יש וארץ ישור
עיסה היא לגבי ככל אלמנת עיסה כבר פי' בע' חלמן בערך כ' במכשורין
אם היתה מה עיסה פי' להם נקי בפ' כ' במעש שני ר' טרפין אומ' יחלקו
לעיסות פי' חטיב המבוטלים נקראין עססיות עססיות כס' גמ' ד' פ'
א בשבת לא תמלא חטה עססיות ותורמיסין פי' בתשבות אחד
ממיני קטנית שגדלין בארץ יש וככל אין מינון לא עססיות ולא
תורמוסין עמוס וטורא ומארי דואר עסק בפ' א' בכבא
קמא בגמ' דסמך כל שחכתי וכפ' מה שהיה נשוי בס' הלכ' ב' ראובן
שמכר טורא לשמע' טורא באחריות וינאו עליה עסקין בר' גמרא
ד' שבעת העידות ואמר לא טוב עשה בתוך עמיו ר' אמ' יח' נכח
בהר שאח' ושמול' אמר זה הלוקח עודד פיש עליה עסקין פירוש
ערעורין עסק בפ' כל שעה בגמ' תאכל תרומה חמץ לא בהם
אמר דה' בשאר מעות שכן לא חיב בהן טהין מתעסק כמה עסק
שחם נתכון להגביה את התלוש והתך מן המוכחר שפטור תאמר

במעולה וכול בפר מיתות בגמ דסמך המקבילו המתעסק בחלבים
ועניות חייב שכן נהנה מתעסק בשבת פטור מאי טעמא מילחמ
מהשבת הסרה תורה בס גמ דפ משוח מלחמה פו חלבים שולח
נתכוון הולך קסר רוק הוא ובלש עריות לה נתכוון לבחור אולה
לקטיח בטולובא על הערוה שבת כד אמרן נתמזן להגמיה את הת
התלוש וכול בס שבת אמר ליה מתעסק בעלמא הנה בס פריך ד
בכריותות הם כן למק נאמר אשר הטא סך פרט למתעסק ובה הפ
בגמ הלבושתי מתעסק בחלבים וערוה חייב שכן נהנה מתעסק
בשבת פטור מאי טעמא מילחמ מהשבת הסרה תורה דפריך
משוח מלחמה כד קארי ליה מינח ומר קרו ליה רשות נפקה מעה
לעוסק במינח שפטור מן המינח שם לכל הוצג עינין לכל ע
עיסקה עסק באלו מלחין בגמ הקום על כל המינח רעה מ
ממעט כעסקו רעה אדם ממעט בעסקו פו לישא ולהין בפחדו
כל היום הם רעה בשאר מהם הרשות בידה עלהבין ועל אמו ממעט
בעסקו ואפילו על ידו אחרים כד גמ דפ המקביל שדה זה עסקה
פלגא מלוח ופלא פיקדון מילתא דעמא לתרויהו פיר נוחא למלוח
דאי נאנסה כולה מיפרע מההיא פלגא דהיא מלוח על המתעסק
בעיסקה ואו מטיבין רווחה שקיל פלגא בפיקדון ברשותא דמריה
קאו ולא מיוחזי כריבית ושומר שם הוא עליה דהא שקולאג
טורתיק וניחא ליה ללוח דאז מתניסא משלים פלגא המלוח שע
שטלן בלכר ואז משו רווחה שקיל מהא פלגא בס גמ דפ המוסר
אתהבית שטר כים היציא על היתומים עד דאמרו נהרדאזי הא ע
עסקה פלגא מלוח ופלא וכול כד גמ דפ מעיאת האשה תאנא ע
עיסקה רבא והתע לה עיסקה זוטא בפ א דקידושין בגמ דסמך על
מינח דהבזי באעית להגמורי עיסקה עשר בס גמ דפריך

שאכלו באחת עשור דברים נאמרו בנזיל שלכרטה וכול פי הדחה
מכפנים ושטופק מבחון בחי כר אשר דאמי עד של הדק מחגן
שלי מים מפע כר הוא ויון חי דקימח לן בדרנת הארץ נותן לתוכומם
חם הוא חי דהא חמרו מוריס חכמים לר אליעזר בנזיל שלכרטה
שאין מבדכין עליו עד שיתין לתוכו מים מלא כמשמש עיטור
בתלמידים ל חסרה מעט ליה בנטול פו היה נותן ליושב לומין
המכריך ולחשכ לשמאלו כיסות וכשחומדן המכרך ברכת הארץ
מוסיף מאחר מאלו הכוסות בנזיל שציד המכרך עכשו כל ששותין
מזוג הוא במים עיטור דמעטף אי פדים כודרדא חרישיה
מקבלי בשתי ידן ואותו בימיט ור יוחנן לבייט בשמאלו ומגביהו
מן הקרקע טפה פי בתלמוד ארץ יש עדיך להגביהו מן השולחן טפה
ותתן עינו כו שלא יסיה דעתו ממנו בפה כדאש השנה בגמ ולירקות
שנת המעט שנה שאין בה אלא מעט אחד פיר תורה מעט שורר
כך שנה ראשונה של שבע מפדוש מעט ראשון ללוי כדכ ולכני
לוי הנה נתתי כל מעט ועוד מפרש מעט שנה ומעלהו והוכלו כי
בירוש וכן בשנה שניה אבל בשנה שלושית מפרש מעט ראשון
ותמור מעט שיש מפדוש מעט עני ונותן לעניים והיו דכ
בשנה השלושית שנת המעט שנה שאין בה אלא מעט
אחד והיו מעט ראשון לפי שמעט עני אין בו שום קדושה לפי
שהוא ומוכל בכל מקום בלא פרייה ולא קדושה וכמי כן מפרש
במנה דביעית וחמישית ששית מעט ראשון אסור לזרים בפרק
יט מותרות בגמ בת ושראול מפרש האוכל טבל שנשאר שלא
הופדש ממנו שם דבר אפלו מעט עני חייבין עליהן מיתה וחומש
דמיה ר' יוסף אומי יכול לה יהא חייב אילא על הטבל שלא הורס ממנו
כל עיקר וכול אבל מעט ראשון עומד לאחר שהופדש ונותן לכהן

אם הכהן נותן במכירתו חו כמתנה מותר לו ואפילו קודם שטתט
לכהן לר' מאיר שאוסרו לזר חזן חזקין עליו מיתה וחומש בפרק
היוהו מקומן של זכאים הכללי והמעשר והתעסוק קדשים קלים
וכל ער הכבוד נחל לכהנים והמעשר לכל אדם כד' גמ' בפ' מעשר
כהמה והכאתם שמה ו' בשתי מעשרות הכת מדבר אחד מעשר
בהמה ואחד מעשר דגן וכול תוספתה במעשר שחיטת קדשים
יפה כוח הכהנים מכה וש' בקדש קדשים ובכבוד שאין לו שדה
בהן כלום ויפה פ' וש' מכה כהנים בפסח ובמעשר פ' אין לכהנים
בהן כלום עשרה תנאים התם יהוה עשר תקנות תיקן עזרה
עזרה דברים נאמרו בירוש' כולן מפורשין בסו' גמ' דפ' מרובד
כפ' אמר עקיבה בגמ' מנן לפולטת ויהי בחדש הראשון בשנה
השינית בחדש אחד ש' הוקם המשכן תמה עשר עטרת נטילת
היום וכול עשר נטיעות ערבה וניסוך המים הלכה למשה מסיני
כד' גמ' בפ' לולב וערבה וכד' גמ' דפ' תעניות פ' עשר נטיעות
כד' תנן כד' נטיעות עשר נטיעות המפורשות בתוך בית כהן
חורשין כל בית כהן בשבילן עד ראש השנה ויהי על גב רחמיה
לחרוש קודם ראש שנה נטיעות שדה הלכן ושרה החילן מעט
וער עזרת כמפורש בר' פ' ב' נטיעות ל' שמעון חזן וכול חילן
נטיעות שהן ילדות מותר לחרוש בשבילן עד ראש השנה כד' גמ'
כד' משקין הולך לאיסור ילדה בכ' פ' נערה שנ' בגלה כתב וער
ע' ורהבה דאמרי תרויהו עד עשור נכסי בעסורי אחת דבירב
וכ' ג' דתניה ר' חזון בת הניזונת מנכסי אחים נוטלת עשור נכסים
המרו' לו לר' בריך מי שיש עשר בנות וצ' אחד וכול כד' דבירב
פ' ע' מנן לעשרה נאמר כן ערה ונאמר להן ערה עד מותל ערה
הדעה מה ערה שנ' כהן וכול כ' גמ' דפ' הגזל עמים וב' גמ' דפרק

הזרוע והלכתא עשרים וארבע מתנות כהנה עתה להדרן ולבנו
נות בכלל ופרט וברית מילה וכול שג כל תרומת הקודשים אשר
וריימו בני יש ליהוה נתנו לך ולבניך לחוק עולם ברית מילה וג' בפרט
חטה שג כל זכר כהנים ואכל אורו וג' הטאת השם העוף ורמו והשם
תלוי שג כהטאת מהשם תורה אחת ונזי זבחי שלמי עבד שג על שג
כבשים קדש יהיו לוג שמן שלמי עבד שג ולקח הכהן את כבש ה
האשם ואת לוג השמן הקדש לוג שמן להשם מותר השומר שג והם
תקריב מעות ביכורים ליהוה זו מנחת העומר וכל מעלה כלולה
כשמן וחריבה לכל בני אהרן והיה איש כההין וכתוה באתם את עומר
ראשית קינידכם אלה כהן שתי הלחם שג והתין הכהן אותם על לחם
הביכורים תנפה שירי מנחות דכח והנותרת מן המעלה להדרן ולבנו
ארבע בידוע בכורה שג כל פטר רחם לכל בשר וג' ביכורים שג בכורי
כל אשר בארץ וג' והמורס מן התורה ואיל נזיר שג והקריב ממנו
אחר מכל קרבן וג' איל נזיר שג והעף הסדן תנפה לפע וזו קדש
הוא לכהן על חיה הרגומה וג' עורות קדשים שג עור העולה אשר הקריב
לכהן עשר בגבולין תרומה וראשית הגז שג ראשית דגן תירוש
ויינהדך וג' תרומת מעשר ונתתם ממנו את תרומת וזו כולה שג
ראשית ערוסי הים תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אותה
ותרומת גרן לכהן היא פריון הבן שג ולקחת המישה תמישה שקלים
לגלגלה וג' ונתת הכסף להדרן הכהן ולבנו העורפים פדוי פטר חמור
שג ופטר חמור תפדה בשה אחוזה ושרה החדש שג והיה השדה
בעמותו ביוכל קדש ליהוה כשדה החדש לכהן והיה אחוזה ונתיב
כל החדש בישלך יהיה גילהג שג האשם המושב ליהוה לכהן מלכר
חיל ונא חלו כך מתנות מהוה כל המקימן כאילו קיים כלל ופרט וב
וברית מילה וכול כפ ב בחלה שיעור החלה אחר מכר וכול ער ונתתם

סוּמַר מִמֶּה יִרְדֵּעַ נַחֲמֵם עֵיסוֹת מְרֻבָּה וּשְׂבָה סֵי מִתֵּנָה לִמְהָן
וּבְעֵל הַבֵּית עֵיסוֹת מִשְׁטָה וְחֵין סָה כְּדֵי מִתֵּנָה לִכְהֵן כֶּפֶה הַמִּזְבֵּחַ פְּחִיז
לַחֲכִירוֹ בְּגַם רֹמֶן שֶׁנֶּשְׁלֵשִׁית אִמָּה קֹמֶת וּמִשְׁנֵי כִי קָה חֲשׂוֹב
מִשְׁמַת קֵנִים וְלִמְעֵלָה פִּיר אֵלֶּל לֵאמֹת מִרְאשֵׁי הַכְּרוֹבִים עַד שׁוּמֵי
הַקֹּדֶשׁ כִּי הַכְּרוֹבִים קֹמֶתָן עֶשֶׂר אִמָּה עֹנֵינָה עַד בִּיר שֶׁנֶּשְׁלֵשִׁית
עֵנִי שִׁמֶן עֶשֶׂר אִמָּה קֹמֶתָן וְקָמָל הָיוּ קֹדֶשׁ רַחֲמֵי עֶשֶׂר אִמָּה
שֶׁהַכְּרוֹפִים עֹמְדִין בָּהֶן כִּמְהַר הַכְּרוֹבִים עֹלֵמֵלָה מִן הַכְּרוֹבִים כֹּוֹל
חֵלֶל וְחֵין בָּהֶן רִבֵּר סָךְ גִּסְהִישָׁה וְהַכְּרוֹבִים בְּנֵס הָיוּ עֹמְדִין עֲשׂוֹת
וְתִרְתִּי שׁוֹכֵמָה לֵהוֹ כִּי גִמְרַת עֲנִיּוֹת פִּי הִלָּהֵם מִפְּרִשִׁים מִהָרִין
קָרָא וְלִקְמִיָּה כִּי נִחְמָה חֲשׂוֹב כִּי וְשִׁכִּין כִּי וְהָיוּ הֵן אֵי חֲזֹתִי עֹבֵד
כִּי לִחְשׁוֹב לֵהֶם גִּמְרֹן וְיִי אֱלֹהֶיךָ יִי רִשְׁתְּךָ הַמִּשְׁכָּן וְיִי
פְחִדִּי יִי לֵה אֲעִבֵּר הַעֲשֵׂה טָוֵה יִי נִהַפְכָה יִי נִכְתָּם עֹנֵךְ יִי לֵה
נִמְמָה יִי דִרְכְּךָ בְּכֵה יִי כִי אֲהַבְתִּי דָרִים טֹו וְאֲחִירֵיהֶם אֵלֶּךְ יִי הֹוֹב
הַזִּבְיָשׁוֹ יִי מִלְכֵיהֶם יִי עֲרִיָּהֶם יִי כִהְנִיָּהֶם כִּי וְנִכְיָהֶם כִּי אֲחִירֵיהֶם
לִעֲקָא בִי אֲהֵךְ כִּי וְלִחְשׁוֹב אֵת יִדְלִדֵּת כִּי פִעַל אֵלֶּיךָ עֲרֹךְ כִּי מִסְפֵּר
עֲדִיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ וְהִוְדָה וְהִמְדִּין נִמִּי דִהְנִי דִאֲמִירֵן הִכָּה כִּי רַעֲוֹת
דְּכִתִּיבֵן בְּעֵינֵן הַתְּשׁוּפֹט הַתְּשׁוּפֹט וְדִהְנִי דִהְנִי הִוְדָה וְהִוְדָה וְהִוְדָה
עִיר שׁוֹפְכַת דָּם כִּי וְעִשְׂתָּה גִלּוּלִים גִּמְמָה הִשֵּׁם דִּי רַבַּת הַמִּהוּמָה
הַ אִישׁ לִדְרוֹשׁ הָיוּ כִּי לִמְעַן עֹפֹךְ דָּם וְיִי אֲחִירֵיהֶם הַקִּלְכֵּךְ הַלֵּךְ עֲשׂוֹ
בְּעִפְיָן טֹו יִתּוֹם וְהַלְמָנָה יִי קֹדֶשׁ בְּזִית יִי וְהִתְּשׁוּפֹט חֲלִלָה
יִי אֲנִשׁוֹ רִכִּיל יִי אֱלֹהֵי הָרִים אֲחִירֵיהֶם טֹו דִמָּה עֲשׂוֹ בְּתוֹךְ יִי עֲרִיָּה
אֲבָלָה כִּי יִי טֹו מִמֶּה הַעֲרִידָה עַד כִּי יִי וְהִוְדָה אֲשֶׁת רַעֲוֹת יִי
וְהִוְדָה אֲשֶׁת כִּלְיָת כִּי וְהִוְדָה אֲשֶׁת אֲחִירֵיהֶם כִּי שִׁחַר לִקְחוֹ כִּי כִּי נִשְׁךְ וְתִרְגִּית
כִּי וְתִרְגִּית כִּי וְהִוְדָה שִׁחַר הָרִי אֵלֶּיךָ כִּי כִּי אֲחִירֵיהֶם כִּי תִרְגִּית הָיוּ
וְהִוְדָה כִּי הָיוּ אֵת תִּרְגִּית הָיוּ דְּעִבּוֹר כִּי שִׁכִּיָּה אֲמַר לִי הַכֹּו אֲמַר

תרג ינרה עקב כפ יב דיבמות בסנדל שיש לה עקב נשר
בפכו בכילים סנדל שנפסקה אחת מהזנבין וכול עד נפסק עקיבו
בפכה גדול ונזיר בגמ מלא תדוד בעי ר ירמיה רקב הבח מן העקב
פיר ממזנותים ולמטה מחמיו שלער העקב כס גמ דפ ב בערדים
המסתכל בעקיבה שלאשה הוין לו בנים שיחנן מהוגכין אמר יוסף
ובחשתו נירה אמר שמעון בן לקיש עקבה דקתט מקום התורף
שהוא מבזון כנר העקב כוין רב ביום השמיני פירר עזריה למח
למאחרים על הין אלין ד עללין לחטתה קרמחין ונפקין עקבין פה
ויוצחין אחרונים איהרה לעיקב אחר מנחם מנין לה תנחם פירוש
מי שמדך והולך על עקיביו ומימין לחברו ניהוק פו א מיכין לו
מקום ונשים לנחם מנין פותיב תל תנחם לה תנחם לה תגריב
ניהוק עקב בפ אלוהן העלין בגמ להיכל גליון מאי עקבה
מדם אמר אולעיר שהי עקובין להריוג נפשות פו מערימין ועקב
אחר מנחם נדמה כענין יד בפ היה מכיה את מנחמה בגמ מקום
היה שם בג מקומות הלכה עוקבת מקרא פיר מלשון ויעקובימי
זה פעמים כלומר עוקרת לא עוקמת לא עוקפת כע ור בפ העוסר
בגמ נטל את המשכך אם יש עקבת גין אסור ס א עננת בתוך המ
המשכך יש מקום שומעכב את היין וחינו יורד כולו עקוב
בחלה בגמ אנשי דוד המבול יש לנו מן אחד ועקוב ואמרו לה וענ
ועשוך שמו פיר שהיה מין סכנא ושואב את המים ואין מניחין
אתו על ראשו לבלוע המים פיר א עקוב שמו שומעכב את הגש
הגשמים עקובה כעקובה דחלבה פ בע בן יכביר אב עקיבה
כפ א בקידושין בגמ נכסין שיחין להן אחריות עישור שואב עתיד
למוד נתון לעקיבה ועשור אחר נתון ליהושע פיר יהושע היה לוי
ור עקיבה פרנס לעניים ומקומו שלחות מעשר מושכר לו

עקר בצמה כהמה לה עקור ולה דגל פירי בתמיד לה היו כופתין
את הטלה אלה מעקירין אותו גם אמר יהודה עקור עקרת יד
ורגל שלה יכונידו על זרועו ויקשוד וכול עקר וחקור ואשתחיה
להודה תרג ירוש ועקרת ואחיה ושבת ויאמרו שלום לעבדך וג
ואמרתם זכה פסח עקה בפ"ה במעשרות השמן משיוור
לעוקה גומה שמתכנס לשם העומן בפ' כיצר משתתפין מקעתן
עשו עוקה בפ' במקוות עוקה המערה חן מטבילין בה פיר גם
אלה הפירה להתקבץ בהן המים עקל ברי גם דפחבית מוהל
היוצא מעקל בית הכר טמא פיר עקל שם הכפיפה שעוברים בה
הזיתים והיא עשויה כמן קופה והינה יכולה גדולה לה מכורגה
כמעשה מצודה וסבבה ואחר שעושים הזיתים ושאר הגפת שהן
הגלענין של זיתים מכניסין אותן באת עקל ישחט מן הגפת כל שמן
עיש בו ונותנין על העקל ממל שהוא מערבתה והוא מפרט בעין
לולב עקל בפ"ה במכשירין המים העולים בספינה ובעוקל
פיר דגל הספינה ויש חול החבל שהוא תפוס כספינה עקל
ברא גם דפ' פולמנה ניונת ואעלהו סילתה דארבי בעיקר ליהוה הו
בפ' חן מעמידין בגמ המורים אמר ליה התם עקולו ופעוריו איבה פיר
עקולו מקומות שיש בשפת הנהר עקמומית ופעוריו מקומות גבו
גבוהין ונמוכין שהחבית אינה נמשכת בפ' לה יחפור בגמ נפול אב
חיתה דמיהא אתאי עקולו ופעוריו וטבעוק בפ' גם דפרק
המוכר פירות לחבירו בנותן להו דרך עקלתון פיר דרך עקמומיות
במומין אלו פירי בבכורות ובעל פיקם והעיקל איזהו עיקל כל שהוא
מקק פרבותיו ואין ארכובותיו נושקות עקם בפ' השוטר את
הפוע בגמ ואלו הוכלין ובעירך ד' מיתות בגמ בעל אובד יוחסן אומ

תיכ עקימת פיו חיו מעשה וכל ה בכורות ג המחלל וכפרך
נערה שנתפסתה בגמ הגיורת וזה עקימת שפתיו גרמ לו פיר
שמש שפתיו ומנענע בכלי רב פרע לו ותנח התיבה ובנה
עליה מעורים גדולים עקמן וכמנן . עקם כפ הרוחה בגמ
על הדיקין וגמירי חלא עקומה דעקבבה דמנח בנהר דיטרפי
נראהו הדברים שעוקן עקרב מסככו כימה הוא שהן ממונין
ביניהם עשה הוא דנכ טילה בפ המונח תפלין בגמ שרשין האדחית
ליה עקינתה הא דלית ליה עקנתה פיר יש למנעל לסופו עוקן חר
ושובר את העשכין עקם בסגמ דר אליעזר הוא האורגו
וכרז גמ דפחין עדיו כל היכא דהית ליה אוקעו עוקעו שבר
גדול פו זניות שבורחות לשם רחין יכול לתופשם אילה בטורח
עקם בכורות כלד גמ דפ כל פסול המוקד עין אמר רב ששת
מחן דעקם עקסתיה עקרבא שנסכמ ישכני נחש כמו עקיסתן
עקיסת עקרב עקן בפ כלל גדול חוץ מקלפיהן וגלעניהן
ועקסיהן בגמ הוי בודקין פיר ה בכנח דרין מעטה וברך בן זכאי
בעוקסי תמינע פו כמז דנכ יש להאינה שכן היא תלויה כאילן ו
ונקדה עוקן מחט שניטל חרירה או עקמה כנר פיר בפ חר בפ
ה בנידה כרי שיהא נתן על הקוץ פיר החידור שלדר והוא ראשו
בפ כ בומה וכל בתמורה העוקן והרגל פיר העוקן הוא העינה
כדכ לעומת העינה בפ גיר הנשה בגמ ונהג בשולל אמר ר יהודה
חוטין שנעיקן אסורין באלו תבות עקן ועקם אופא חרין סוע
אחדהן עקן בכל דית פיר בפומה עקן אתה אשכול כפרק היו
בודקין בגמ מעשה וברך כמז שועקן תמיסה תמיסה בשבת דעלה
מקטל פו עקר עקן בפ הגדיל ומאכיל בגמ אין פורטין רבי
עקיבה אומר אין בחין עליו בעקיפין פיר בפ מנות עקר עקור

קטנות מהיות דעות נכר פי בעלמר בעתחולץ בגמ' אחד בת
 בתולות או שהיתה עקרה וקיטת וכול עד כולל ינדיכוד
 להמיתו ג' חדשים דברי ר' מאיר ר' יהודה מתיר ליהרס ולנשא
 מיר ותנן בפ' הדין על יבמתו לא יבטל הרס מפריה ורביה אולה
 אם כן יש לו בנים וכול עקרב בכלו מתחת פר' יא בכלים
 עקרב של פרומביה טמאה פיר הכרזל של כליותם שהן מתגוהות
 רפן והוא פרומביה וניכנס בתוך פי הבהמה כגון חמור או סוס.
 ושם אתו ברזל שקרב עקרב בפ' יבבכלים עקרב בית הכר
 טמאה לשון ישמעאל מעקרבא ובלשון יון אלופוס אלוא וטרי
 בואו עקרבית מן העפוף פיר מקום עין בפ' אולה
 סליק פרק יד אחיל פרק טו

עד בס' מעשר שט ובסוף ספטה אף הוא ביטול את המוערין
 ואת הנוקפים מעורש בגמ' בר' גמ' דעורזכין ובר' פ' הלוקח בזה
 בהמה בגמ' ר' ליעזר מינח מין את מינע וניעור פיר פתוח לכרמלית
 שהוא דומק לו נתערב בין לחיים בין הכרמלית ונעשו רשור
 אחת כמו מין שמיצה את מינע והקייט לה שתתק עמו ואסור לה
 להשתמש בין הלחיים עד שיעשה לחי שחומץ ביט לבין ומעל
 ומעליג ממע וכשכין לחיים פתוח לרשות הרבים שאינה ממינע
 אינה מתערבת עימה בזכאים בפ' דם חטאת ובויק רב בע' פרשת
 דובח עורי עפון וכואר תימן עורי עפון זו עולה שנשחטה בעפון
 ולמה קורא אותה עורי דבר שהיה ישין ונתעורר וכול בר' גמ' רח
 דתעניות עורו פולו עד בפ' הועיאו לו עורה דם הפר לתוך דם
 השעיר בפ' תינוקת הינצבת של דם טהור היתה מערה מים לפסח
 פיר היולדת בימי טהרה מותרת לעבד בקדש ושופכת מים על
 קרבן פסח שהיו שוחטין בעזרה ורוחצין ויעולין אתו בביתיה

ואיסה נוגעת בגעו שלפסח מן ותעד כדה ער בפ ככריותות
עלה עדיות עשה כהן את המערה כעמר בפ הלכ קמיה דפרק
הבא על יבמתו אמר יוח הערהה דן הכנסת העטרה גמר ביחה
גמר ביחה ממשי מיכן ואילך אינו אלא כנשיקה ופטור בס גמרה
דפ העור והדוטב ודילמא טע דר שמעון התם הואיל ומערה בב
בבעלי חיים דתניה יחור שלהאיטה שנפלה ומערה אפלו בקליפתה
בפג בטבוליוס אוכל שנפרץ ומעורה במקעת עוקעין יחור שלת
עולתאינה שנפשה ומעורה בקליפתה תכואה שנעקרה ומעורה
אפלו בטורש קטן בפ אלו טר כגמ הכבד שנדלדלה ומעורה בטור
בטורפשין פיר רבוקה ובג משניטל מהו כמעד איש ולוית אמר רבה
ברר שילה כאיש המעורה בלויה פלו ותודבק באשתו שומע מינה
שהמיעור הוא הדבוק בפ המביאה בגמ בכל כותבין בעי דב פתח הרר
זה גטך והנייר בין שיטת לשיטה מהו וכול עד לא ינדיכה דמערה
פיר כעון הלמך שלמטה מגעת לשיטה שלמטה וכעון הנונין לע
לשיטה שלמטה ברר גמ דבינה ר יעקב אומאם הו מעורין בצדן
הסורות פיר גאון מהו אריה דקה אדו לה לשון עירוב כדאמ בטבול
יום ולשאר מעורה ניש מהו הרבה בהלמוד וכמשנה והרבה בלשון
אדמו מחלופין א בפ כלום מירי מערבה ער ברר גמ בפרק הבא
על יבמתו ערירים יהיו ויש לו בנים קוצרן ערירים ימותו און לובנים
הולך בלה בנים בס גמ דפ כמה בהמה ובפ אלו הן ע הנשרפין בגמרה
הגונב אתהקסוה יכרית ויו לאיש אשר יעשנה עד ועושה אם תלמיד
חכמים הוא לא יהא לו ער בחכמה ועושה בתלמידים ופיר זה לחולין
אחר ער בהטגע פיר כח בכלים בלחיים ובפדין טמ פיר ערין
דומק לכלי הסתת וכו משבר גשים שלפטר כדכ ערו ערו ער היסוד
בה ואומ ערש תתעד ער ויש אומ שאת עולמחדשה ראש חד

ונכנס בדרך להפירה ועולה ומרחיב כמין לחיים ומרחיב המענה
כרתניה כלכלי חסות טמא והעדעין עמהן עד בפניער
מברכין חוץ מן היין לא יערעט בשמן זית תחלה בפני נוטל ארז
מנחה נמחקה המגילה והמרה אינו שותה מעדעין חוזה פיר
גם זה לשון שבו עד בלוגמ דפס אינו מכירין וגם המזכר
את הספיקה בגמ' וברקלין ערויין עד ברעוזות דפס מן שוחזן
קוריה טרפה דערה פיר בלעז להוד עד בפני בעידית וינח א
יוצא אשה בעיר שלמה כבד פי בעיר כגמ' בפני נדרים עיר קטנה
זה הענין והגשים בה מעט אלו האברים וכול עד ופטיר ועטיר
מן חרדי ומן עלול ומן עדורי מלכה כבד פי בעיר טעה עד בפני
בכלים ובעירה שחם עתיד להחזירה פי והוא חוט עבה והוא למעשה
רוקם וחושב ופעמים מוציאו ופעמים מחזירו ופעמים מוציאו ואין
מחזירו כגמ' רבבה קמה תר אין להקחין מן הגרדי לה עיר עד
בסנדל פיר כו בכלים עוד החמוד ועיר החמד פי עוד החמוד שמשים
על החמוד עוד החמד שמשים על כעין עוד הכתף שלובש אומן
שלפשותן עוד הרופא רופא החבורות משים עליו מפני הלבד
ועוד העדיסה שמשים על עינה שלקטן עוד הלב שלקטן היה
מטהגן לחסר של מתע הקטנים שמה יכהו החתול על לבו וימז
עוד הכר והכסה שלמטה עוד הסודק שמשימין אומני המכדיקות
במתניהן עוד הסודק שלפשותן כגמ' דפס ברהמא המיקשה ונימא
מה עוד משלים לבעד להומדה פיר כגון הכבוד חופה העי הענים
והעד משלים לרוב ולא תימא עוד מעטדיך לבטל ואפלו חינו
בחוץ עוד בפני שעה בגמ' החולת חמה בגידת עירין פתג
פתגמה פיו גרה ומאמר שוין הן עירין וקדישין פתג שהילתה
שוין עוד בפני בכלאים כרם שהיה נטוע ערבוביה פיר

מכיל כל בר גמ בענה דין עירוב פרש כתיב בהן פיר אפלו
הלואות דבת בהז הם כסף תלוז את עמי כל מה שנת בפרשת
אלה המשפטים מעודבין כן וכי כתי אלה הכולהו כתיב ואפלו
הודאות והלואות ינדיכין שולשה ממחין בפ א ברז השנה כד
לעורב את השטן כיון עומעט שיש מלחך מלחן פודה מדות
שחת כך יש מלחך משטין ומכונן יש ואומ בכל לעבם שחם
יעמוד ישטין עליו לרקדך במעות ומאחר שרואה המשטין
שמתכין המעות מיושב ומעומד כאלו מתערב מלשטין פא
כתוב בידוע בלע המות לנענח וכת ויהי ביום ההוא יתקע בשופר
גדול וכי שמע שטן קול שיפוצה בהיל ולה בהיל וכד תעין ליה
אמר ודאי ההוא שופרה דתקע שופר הגדול מטה זימנא למת
למתכלע ומדותיע ומתערבב ולית ליה פנחי למעבר קטוצריה ומ
ומיכן חס למידים דכענן ל בעמידה כמ ל בישיבה והע דמהמרי
ועבדי ל כד יתבי ול בלחש ול על הסדר כנע מיחה פועיות דפע
דפעיתא אמיה דביכרה ואילו והן חנון כעוצמדין כל התפלה קל
תקועיה דיחיריה מתעבר למאחי תעודת תשת תרתוהו ק בפרך
חלון אמ ל יהודה במה דב אמר בעידוכי תחומין אבל בעידוכי חנ
העירות בין מדעתו בין שולח מדעת גמ אמ שמואל הלכ כד יהוד
אמר כח בגדונאה הפיל במכו שנטלו קודתו או לחיו אמר לו
בעידוכין אמרתי ולא במהעות וישנו בעגמ דפ כלגעה בכוח
גמ פר שני שעירו עירוב הועאה לשבת והין עירוב הועאה
ליום הכפורים בפ א בכיעה בגמ הין מוניהין לה את הלולב מד
סבר עירוב הוינאה לשבת עירוב הועאה ליום טוב פיר יום טוב
בדברים שהין מנור הוכל בשבת מה שבת הין מוניהין מד
מרשות לרשות הילא על ידו עירוב כך בזה טוב ברז גמ דפרך

וְלִיעוֹר אֲזֹמֶה אֵין תְּמִלִין כְּשׁוֹתָהּ בְּכַרְמָהּ עִירְבָהּ פֶּרֶךְ כְּלָהִים בְּרָה
מִסְכַּת כְּלָהִים כְּדִי לְהַקִּיפוֹ כְּחוֹט עֵרֶב פֶּיֶר חוֹט הָעֵבֶה שֶׁהוּלָךְ
וּמִתְעַרֵב בְּתוֹךְ הַשָּׂתִי שֶׁמוֹ עֵרֶב עֲדָבְרָתָה דְּרִישָׁה כְּנֹד
פֶּיֶר בְּעַחֲדָף עֵרֶב בֶּפֶלֶל בְּהִמְדִין בְּגַמ־הַפֶּסֶס פְּנִיָה אֵיבָה
בִּינְיָהוּ עֲרֵבָה וְעֲרֵבָה דְּעֲרֵבָה פֶּיֶר אֶסְקִינָה דְּלִישְׁנָה קָמָה דְּדָבִי
שׁוֹמֵעוֹן נִכְרְתוֹ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כֹּחַ בְּרִיתוֹת לְהַדְרִיג
מִעֲוֹת שֶׁהֵם יַעֲבֹד עַל אֶחָת מֵהֶן יִלְקָח בְּעוֹט וְגַם עִירֵב כָּל יִשְׂרָאֵל
שׁוֹמֵעִים יַעֲבֹד אֶחָד מֵהֶן וְיִדְּהוּ חֲבֵרוֹ וְלֹא יִקָּה הַדִּין מִמֶּנּוּ יִלְקָח בְּעוֹן
אֶחָד נִמְיָנָהוּ כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרֵבִין זֶה לָזֶה הָלִישְׁנָה דָּתָה רַב מִתְקִיף מוֹסָף
עֲרֵבָה דְּעֲרֵבָה כְּלוֹמַר אִם תִּשְׁמַע שְׁפֹל עֲבָד עֲבָדָה וְרִחַהוּ פִּלּוּלָהּ
מִיָּחָד בּוֹ תִּהְיֶה אֶחָד מֵהוּיֵב בְּדֶרֶךְ עֲרֵבִין לִיקָח הַדִּין גַּם מִזֶּה הַכֹּחַ
הָעֵרֶב שֶׁרָאָה וְלֹא מִיָּחָד בּוֹ וְאִם לֹא תַעֲשֶׂה כֹךְ הֵיאָה נִתְקַטְטָה בְּעוֹתָהּ
בְּעוֹתָהּ זֶה הוּא פֶּיֶר עֲרֵבָה וְעֲרֵבָה דְּעֲרֵבָה כָּל מִקְוֶה שְׁעוֹנָה רֵבֵן
שׁוֹמֵעִים בֶּן גַּמְלֵל בְּמִשְׁנֵתֵינוּ הֵיכַל כְּוֹתִיק חוּץ מִעֵרֶב וְעִידוֹן וְרִחַה
אֶחָדֹנָה פֶּיֶר עֵרֶב בֶּפֶגֶט פְּשׁוּט הַמִּלּוֹה אֶת חֲבִירוֹ עַל יָדוֹ עֵרֶב וְכֹל
עַד רֵבֵן שִׁמְעֵי בֶן גַּמְלֵל אֲזֵי נִכְסִים לָלוֹה בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ לֹא יִפְרַע
מִן הָעֵרֶב עִידוֹן בֶּפֶגֶט מִי שֶׁאֵחָד אֵין רֵבֵן שֶׁמֶ בֶּן גַּמְלֵל מַעֲשֶׂה בְּעִידוֹן
אֶחָד שֶׁאֵמַר לֹא שָׁוִי הַדִּין זֶה גָּטָךְ עַל מַעַת שֶׁהָתַם אֲנִיטְלִיתִי וְהָעֵדָה
אֲנִיטְלִיתִי וְאֵמַרְוּ חֲכָמִים תִּתֵּן לוֹ אֶת דָּמִיָּה וְרִחַה אֶחָדֹנָה פֶּגֶפֶק
דִּיעַ מִמוֹנֵת בְּשׁוֹלוֹשָׁה זֶה כֹּדֵר לוֹ אֵמַרְוּ לוֹ הִבִּיא עֲדִים אֵמַרְוּ
לִי רִחַה שֶׁהָתַם הֵיכַל וְכֹל בָּזֹר רִחַה אֵין הֵיכַל כְּמוֹת בְּרִחַה רִחַהוֹנָה
הִלְכָה כְּמוֹת בֶּפֶגֶט פְּשׁוּט עֵרֶב הִזְנִינָה לְאַחֵר הִיטָּם שְׁטָרוֹת
פֶּה חִיתִים עֲדִים כֶּתֶב וְכָל עַד עֵרֶב עוֹרְבָה בְּרַח עֵינִין בְּעֵסֶמֶךְ
פֶּיֶר שֶׁחֹר כְּעוֹרֵב עַת פֶּיֶר לִשׁוֹן גִּבְּאִי וְתַחֲתִיתוֹת הוּא כְּלוֹמַר דָּעַת
נְעִדִים הוּא שֶׁשֶׁחֲחִקִין בְּעוֹדֵבִין קוֹעֵמֵתִין תִּלְתִּלִּים שֶׁחֹר כְּעוֹרֵב מִעוֹ
בֶּפֶגֶט עוֹשִׂין פֶּסֶין בְּגַמ־דְּסִמֵּךְ לִי הוֹדָה וְכוּיָךְ רַב זֶה הִיא תִּהְיֶה פֶּרֶשֶׁת־

פרק ראשון בפני נפשו שנתפחה בגמ' היא שורבא בעי צניה והיא גבורה
לה בעי צניה וכול ברז' גמ' דפ' הכל שוחטין והעורכין מביחין לו להם וכשר
ערב בפ' אין מעמידין בגמ' דת' יש וברז' גמ' דפ' העורכין עורכי מהול
וגבנו מהול ב' אהלות אהלו העורכים ב' צמח' חטה ערביור
דעלות פיר' נטיב ערביור וימאות ברעלות כר' השדות והרשות
משימות בג' על דאש' ומכסות כל הפנים שאין נראה ילה העינים
וקושדות למטה ידוע רעלות כלו ציריזה בפ' כל כתביונפ' אבות מעי
מעשה בא לפני דבן יוח' בן זכר בערב והמר הושש' חפ' לו מחטאת
הערים תשב קיזר תרג' מעין ריהבין במדבר ערבה בברז' רב פרע
ע' ותחלה בג' ארעות בפניקיה ובערביה ובפליסטיני ערב
בפ' בפרה מטמאין היא כהן השרף את הפרה מפני העורכין שהן
אומ' במשדכי שמש היה' נעשת סמכו ודיהן עליו פיר' היות מכ
מטמאין אותו באלו המיכה שסומכין עליו דקימא לן לאחר שטבל
אין מגעין בו כדגס ברז' יומא אין בין כהן גדול ביזם הכפורים לכהן
השורף את הפרה אילא שיה' פדישו לטהרה הכהן השרף את הפרה
ואין אדם נוגע בו וכהן גדול ביזם הכפורים פדישו לקדושה וכהנים
הטהורים נוגעין בו ולאחר שניטמא מן המיטה טובל ועוסק בפ'
בפרה אהלה בלא הערב שמש ערב ככל כלו עץ פ' טובלים
ועריבת העובדן פיר' כלי עץ כמון ספיעה והיא לעבודת הצורם ובלעז
מטרה ובפ' עריבת הביסונת יש לבנאין ספיעה קטנה שקורין
בלעז טנטרו ומביחין בה אבנים קטנים לתן בין העורכין ושמו כל
בלשון הקדש בימי פ' א' ערבה שטושין בה הבנאין הטיט ובפ' כל ופ'
ד' בידים בו ביזם נאט על עריבת הדגלים שהיא משפ' לוגז ועד ט'
קבין פ' כמון קערה לרתיצת הדגלים ערב ברז' גמ' דפרק לורב
אערכה יסודנביאים פ' הנביאים הורו אותם לעשות כך מנהג נביאים

בלי הורה וצלה תקון שנחזה וחידו להן ההלכה ויסדו להן כלום
יסדו כי הלכה למשה מסיני היא ערג בפ' אמר ר' עקיבה
מנין לערוגה שהיא ששה על ששה פי בע ברך באלו טרופ בגמרא
נקבה הקבה לא אמרן אילא בחותה ערגה פיר' חומה דריאה
ערוך היה שם ערוך והוא מויק ס' א' חודור וכד פיר' במקומו
ערוך בפ' ה' בכלאים הערוך מן חיה בר' גמ' דפ' ראשון דר' השנה
ערוך שדומה לערוך במדבר פי כדכת מרה למור מדבר והוא חמור
מדברי פרה אדם תרג' ידוע מדמה לערוך בר' רבה פ' כ' ערוך
עירדן חמ' מן העולם מהויחל מוחץ מנו שחל מתישן ערבליה
וסרבליה ככד פיר' בע' הרר' חל' ערד' ח' אסי' ואספ' מ' יא
ב' חזקה בתים בגמ' דסמך שנים מעידים ערד' ס' בביעה כסך
גמ' דפ' יום טוב מביאין ערד' סקחות של ברזל פיר' כלו של ברזל ומניקב
עדות כס' גמ' פ' כישר העדים איש אשר יקה את אחותו בת אביו
וג' ש' בת אביו ובת אמו מנן תלילן עדות אחותו גלה ללמד שאין ש'
עושין מן הדין ערך בר' שרכים ובר' חולין הכל מעריכין
ונערבין פי כל' יש יעריכו עינמך ואומ' ערכי עלו הוא שם הכת' והיה
ערבך בשרכין אומ' שך פ'לו על' גידרין דמי עלו ונרד' דמי פ'לו עלו
ערך ק' עוב' בהידה נדר שמי' אהו כעבר ערבות של צוים ככד פיר' ע'
בע' הרמ'ז בפ' מי שהו' עי' אהו' בגמ' שו'טן וכפ' השולח גט בגמרא
המוכר עבדו וכותב ומעלה בערכין מ'פע שקו'א כמ'ניל מידן בפ'ק
א' בהבות אלה תעט עינמך כשכ' הדינ'ן פי לתומים ולבני אדם שו'
שאינן יודעין לטעין משימין לו הפטור פוס' שו'טעין בשביל וחד'ין
עינמך להיות הוא כו'טן ולסדר טענות מ'ער אחר חי'ט ראו' בפ' נשה
שנתפיתה בגמ' דסמך לא כתב לא אמר' יוחנן עשי'ט ע'נימ'ט כשכ'ני
הדינ'ן ידוע הדא היתה אהת לגבי ר' יוח' אמר' לו קיינן הוא אסיך א'

לן לה כן אמר יהושע בן לוי אל תעש ענימך כערכי הדייכין שלה
לגלות דית ידע בק שדיח כש נכפ הכותב לאשות בגמ הניח פירות
אמר נהמן עשינו ענימך כערכי הדייכין ברז גמ דפ דיתו מאונות בג
בשל ושה זה כד אמר ר' יוחנן בערכות שבכוריה פי' שהיטן ממחין
ברז גמ דפ נדרים מפני שערצה שלהרין יש הוזה פי' ערך חלקו ש
שילכל שבט ושכט כתלן ולה סוגיה דלאז הכי ולפי שבכטו והטאו
נוסח עליהן רוב רוב חכמה דקיקי מענת תרגידו עריכין פטירין
רקיק אחד תרגידו עדין חד ערל בפ' ג' דטאן גדול בסנהדרין
ובפ' כלהזבחים שקיבל בג' ערל תרג' בן נטר ממש אל ערל לב אכסן מה
תל לן ערל בן נטר בין שניתנכרו מעשין לשמים פיר' היט משומד אין
לן אילה ערל בשד משום דלכ' לשמים אימא לאו ואי כתב רהמבא
ערל בשד משום דמחיס אכל בן נטר דלא מהיס אימא לא עריכא
ערל לכ' וערל בשד תרג' שיעו לונא וערלי בשדא ברז גמ דחולין
ערל שמתו אחין מה מילה ישד מעליה בפ' מה הוא פיר' נמטו ישראל
לקיים המעות במקום שיש מיתה שנ' אשר יעשה אותם האדם וחי
בהם ולא שימות בהם אילה פשיטא שכפר במילה ולא ביקש לימול
או משך לעצמו ערליה כמי שפירש בפ' משך כפס בפ' גמ דפ האשה
ערל הוזהק ואיזמיל וכול פי' ערל שאל בערב הפסח ראוי הוא שיט
שיטכול ויהנהל הפסח לערב בפ' אלו שצדין בגמ כיסר מפרישין מ
מיכן לערלה שבטלה במחתים ערב בפ' במה אשה בגמ פוג
פורפת תבעה למאן דהא מעדימין בדליקה פיר' ד' חננל בפ' כל כתוב
בג' ולובש כל שיכול ללבוש ואפול יותר מזה כלים וכו' הלכ' וקמל
דמותה לה שדים ידוע תע' אין מעדימין ופליגין אמדינן דפורפת
תבעה למאן דהא מעדימין תבעה למאן דהא אין מעדימין
ערס בפ' א' בדמאי ומפרישין אחוה בין השמשות פיר' מפרישים

הוא ערום שאיט טעון ברכה שאם היה טעון ברכה לא היו מפר
מעדישין שאסור להזכיר את השם כשהוא ערום בין השמשות
הראיה דתנינן ספק השפה וספק לא חשכה כול שר אבל מעשרין
את הדמיו תנא חלפתא בן שחור מחללין דמיו במרחץ שאיט
טעון ברכה הא ודאי טעון ברכה רב מנא בעי קומי ל' חזן כיצד
הוא מברך אמר ליה אם היו פירות על פדיון מעשר שני אם היו
מעות על חלול מעשר שני ערמון ערמונים דולבי עיין
ב' דלב ערמון שפיפון על ארזה תרג ידנ' ערמונה דכמין
בפר' תרג בכלי כהני חודמן ישרי של אורחה נחש עליו דרך שפיפ
על ארזה שוין הן ערן כל המביא בג' אין פוחתין מאי חזן
חרניות אמר יקודה עירניות מאי עירניות אמר אבי עמי חקילאמא
ב' הוציאה יין בג' כוהל כי תניא הדיא בעירניות פיר בנות כפר
שאינן רגילות למאכל בשוק שאין שם שוק למאכל בו ויש חומדין
בנות כפר שאין יגנועות בבדי דב פר' נא למדיע שהיו בה שני
פטרונים אחד בין מדיע ואחד עירני עדם בפ' בבלים ל' יקודה
אם עירסן מלמעלה הדיאלו מינטרפין פיר התקין הסדיגס על
העצים ודעפן ועירסן וכמטא דתנן בפיהא עדם קיזעא מן הכ
הכוהל לשון עירוב פיסקי עדם שאפסיק העירוב הפירח הדיעא מן
הערים פיר מתוך ערביניה פ' שרסן מלמעלה עושין מקנע כמין
עדם למעלה ומדלין שליה סריג גפן ושמו בל' ושמהל עדם
עדם בג' חוץ מן היין וב' חל' מנחות נקמטת הכה במאי
עסיקי בשעידסן פי' מלשון ערוכותיכם דכיון שעירבן נעשו אחד
ויש בו כוית שויך זה ב' הר' שלמעלה סלח זריד וערבן כבד פיר
בשרך ורד ברי' ג' דפ' הוציאו לן די דא בערבן וכדרכא בדיהותן
דאמ רבא בדי יהונתן דאמר ר' יחי' ב' אין בין המורד הנאה בגמרא

דס מכ מרפאהו רפואת נחש ערסן יפה לחולה לרפואתו מהי
ערסן אמר יונתן חולשה רשערי עתיקתה דריש נפיה אמר הכי
ובעין בישולא כי בשרח דתורה פי מעט שדין בניה שולחמחיר
בעלו נח שגדלם בערסן שמהמץ נח החולים וכל שכין הכריחם
וישאומ בשכבת דרע כמ שהיתה עושה בת שנע הם שלמה כמפ
כמפודש בע בר בטני וכדכ ותזכני חיל למלחמה כלומר דודתע נר
זורה את גודן השעורים וזירותו ומהמעתם כל העולם כולו נוצרים
מכדור שלטיפק של שכבת דרע וזה מן הכדור שכדור ערס
בפ חוקת בגמ העדיסין בעדיסי בתיאכית פיר ידוע לאותה משפחה
ומסגן לה שלים הכל בידו והוא העותז לבעל השדה חלקו וכל מי
שהוא בענין הזה אפילו נתן חלק שחר העדיסין ולקח הוא חלק בעל
הבית אין לו חיקה אמרו הרמבם שריה פיר הפטורפיה מורשה
ערס בגמלפ עושין פסין מערב לכולה מהוזה ערסותה ערסותה
פי שכונות שכונות ולא כולן בחד וישעו בפ כימר מעברין בגמ עיר
עליהם כל שאינה עשויה לטת אינה מחימה פיר מחימה חזותה
שרייתה דקביעין וקיימין ועשויות לטת בדרי גמ דגיטין רבא בר
אבא מינדיך מערסא לערסא ור שטת משכונה לשכונה ורמא באתה
שכונת פיר ערסא בלעז דיווני והיא גדולה מן השכונות ושכונה בלעז
קונטרס ערסל כאלוה במקשה תוג כערסל מבתותה כמ
במקטיה והתנודדה כאלוה ערסל בדרי רב פרע להגכירים
היונותנין רעליהן על ההום וסותמין אותו והיה בא ליכנס לתיבה והיו
רעלין מתערסלות במים הדא היא דכת הרפאים יחולין ערע
ונפק ערעיותה מן טתלה עיין בעמציפי ערע בפא בחולין
המולק מן העורף רחנל אל ערף הואקעה הגלגלת שעלה עואר והן
נקראין פנ הגלגלת הפנים ואחריו הגלגלת נקרא הערף ושנייה

בגלות פיור ממול ערפו קדיהק את העירק וקוה החורו היטור
שכנר העורק בפ לא יתפוד בגמ מרחיקין את הנכילות יעורק כמטר
לקחו זה רוח מערכות שבהק מערפו של עולם זה פיור ל גירשום
זעל יעורק כמטר לקחו זה השמק בתורה לשמק ומרכין חזנו לש
לשמוע לקח עושה טובה לעולם כמטר זה טובה מרוח מערכות שהיה
בזה מערפו של עולם רבדוח מערכות ערפו של שכונה דכת יפון וימין
אתה ברהתם דמשמע דימנו של שכונה בדרום ושמילן בעמון ופנז
במורה וערפו במשך תול כטלא מרה היט מי שמזלול בתורה מו
שמוסק בה שלא לשמק מביה דשה לעולם כדוח עפונת שמינסבת
ומביה רכב לעולם עד שמזלת הזהב שטמון בע אדם כסעס וזהבם
בזול לקנות ההכונה כש עירום עליו דשא זה העוסק בתורה שלא
לשמק כשעור כשר וכל העוסק בתורה לשמק מביה טובה לעולם
כרביבים הלל שיוורין בנות ערפה בלי גמ דפ משוח מלחמה
כת ערפה וכת הרפה וכת עד ערפה שהכל ערפין חורה לאחור הרפה
שהכל דשין חורה כהרפות ערפה בע גמ דפ א דבבה קמה
עטלף לאחור ז טנים נעשה ערפה עטלף תרג ירוע ערפדה
ערעביה בפ אלו טר בגמ ובחגבים למינהו ד פעמים להביה נפחות
כדמים ויחנה ורשלומה והלירעוביה והורבונות ערף בכל כלי
עין פיור ין בכלים והערק משיעשה בו עפירה אחת מיר נפוחתה
בלשון חכמים ערף ברזל עשות קידה וקט תרג ערקין דב
דברזל ערקה בפ א בעב זה בגמ עיר שיטבה עב יד לה
ישתה אדם מים מן הנהדות לה בפין וליה בידו מפע סכנת ערקה
מיה סכנת ערקה מסייע ליה לך חננה דהמ הכולע נימא שלמים
מותר להחם לו חמין בשבת פיר תולפת חרובה ומיניה במים וכ
וכשנפילת על הצער נפילת בו ומיניה את הדם וכל ימן שמוענות

היה נמלחת מן הלה שמוינעת ומתנפת עד שיהיה נמי חבית
וכשארם בולעה בתוך המים מוינעת לחד שבמעין ומתגלית
במעין ונמינעת כרסו עבה ומקשינן עליו בפ' מומין הללו בגמ'
כריסו עבה ותפוק לי משום סכנת ערקה חדה קימא דתניה
מעטוק כהחד שבקש להשתין מים ולא השתין ונמינעת כרסו
עבה ומקשינן מפני מה אמרת שזה שוכריו ענה מפני שלא
השתין ולמה ערקה בלע ומעבה כרסו ופרקינן שהיה חתה
האיש שותת והבולע ערקה כל לחלוחית שבעו מוינעת ערקה
וחינו מיכן ידעינן מפני שביקש להשתין ולא השתין נמינעת
כריסו עבה ס' א' עלקה כדום ילות תרג' מעלקה דמינא דמיהון
דבני אינשא בל' שרעים מאי יועיר פונדק למיהא כלו ליה לעי
לערקתה פירגם זה תולע שבכבד כמא חת שפירטנו אבל יד
נברה מאתו מאכל שמפרש בגמ' ערקה בפ' גמ' דפ' סוחר
ומורה מאי מיעוה קליה אמר רבא דמינחך אמר רב אפלו לשיני
ערקתה דמסהמא פיר' ושקושרין שחורה משום דמיהא בלו על
ירוש' כדאמ' מאי טעמא סיימת מסמי חוכמי חמ' דמאבילתה אי
אירוש' וגירי הגנים לשויה לבש' בזיק רב יתתהיה פר' פנחס
ובר' אס' בחוקתי ובפסק' דשמש יחיה מככנותא ליהודיה כה
כחיקתה סומקתה בקרליה דכוסיה חיוורא ס' א' על לבליה
ערק' בפ' ב' ב' כורות ינכ' העל שיחיה מגעת לערקוב
ובפ' ד' בהמיד נקב מתוך ערקוב פיר' בלשון ישמעאל קורין לסוכן
שלגל ערקוב והוא למשל מן העקב ויש סממק' ששפרט
מקום ק' הירך והינו קפץ העליון פיר' העליון ובלע' אינעו
ערק' בפ' ב' ב' בשביעית הערק' בליון וההלביעין והכוכריה כה
פיר' ב' א' עוק ערקמה דמיא ביומא דפסחא בפ' בני העיר

בגמ ועוד אמר יקו ריש לקיש הוה חזיל באורחא מטא ערקומא
דמיה אחת הקוה גברא חרכיך אכתפיק בריגמ דפי ויחוסין
וקח מענד ליה ערקמא בל בהמה המקשה בגמ בהמה שנתה
שנתחתכו והלוהו יממת הגידים אמר אשר דעליו ערקומא

פליק פירק טו אחיל פרק ין

עש דע הרוחא בגמ על היקין מאו עש אמר יהודא
אב טול עש בגמ דע ערב פסחים עשה שבתוך חול חולונאטוך
לבריות עטור דברים לפושלן ודבר בהן לשמן נגמ דפקותם יין
פיר לפושלן לשמן שלמקום בגמ דע החולין תר ותלה ארד
רעשה ונעשה את מפורניה ר אליעזר חומ תקוין ר עקיבה הוא
תגל וכול בברי רב פירי יכ אלה תולדות השמים את אשר כבר
עשהו חין כתיב כן אלה עשוהו כביכול מלכי המלכים הקבוצה ובית
דינו ממנים על כל אבר עשן מעשנין עד ראש השנה
פי בעדל בבינוך בגמ דע יוס טוב לעולם לעשן מדי דהוד
בשרא אגמרו פיר לעשן פירות שקוה מכשיר חוכל נפש פא
להניח בשמים על גחלים לעשן שום דבר שיאח לו ריח טוב
אסור מעט שמכבה גחלים בשעה שנותן בשמים עליהן ולומר
מותר מפט שמנעיר שהבשלה ביום טוב שרי על גבי חדש מו
מותר פיר שליבן לבינה ונתן עליה בשמים מותר דהיט כלל צעו
גמ דע אג להן הגמורה משלה עשן דהיט כנגדי פי השם שנתען
בקטרת ומשלה עשן כמקל שאינה מפעלת לבא ולבאן בריגמ
דע אחרון דיבמות עישע עליט משלה פי אגשו חיל שהולכין
לכבוש עיר ורוחין מערות ומדמין טיש שם בע אדם ומתאדראן
לכנס שמה כלו חין בידם והורגין אותן מה עושין מימיתין ברו
את האור על פיה מערה שתמלא מערה עשן והין ירעאין אלהן

אין אנו שאלים כל עט ודניא נא לא תפאק וכו' ויאמר
אילו נשתתף בה כמעט והיה נקדחת פיהה וכן פיהה נכרית
דמיקפתה דראש ולא מכסה פיהה בסגל דפ במה חשה
הכנים וינאים בקשרים מאי קשרים אמר יהודי קשרי פיהה
פיה לא של פיהה נכרית אילה פיהה זו דרעונן כדאמר בספיו
אפטיס וקוניה חרד של ינובעין בואדום ושמו בלשון אדמו
פיהה ובלשון ערבי פיה והכי קאמר ג' קשרין מן הקט של מן
מוקמו שלא ישלח חלוקה מכו' אפילו לכשעים מעל פיה נפל
פיהה בעירה ימינא כענין היה ולא ראה כל אלו הדברים ושד
מאי היריה בנים בפ' אמר ר' עקיבה חסידים ופיהה סיו למכוע
בהו בגד קטן כשככה בפ' בשביעות פיהה של ערית וכול עד
ומודין בפיהה של עלעית פי מקומות ירוש' פיהה פטרת פחפי
וחד נהני פי בעבן פחד בד' גל דפ' הדרוש לא תפחד אחרך
תנה דבי' וישמעל עולה תטול תפחדת ממט כלום פיהה שליו
פיהה ירוש' בפ' במה חשך הפהירם והעשרות פיהה
כליליה כמודתימה ופיהה על ראשונה פיהה בפ' ערב
פסחים בגמ' לא יפחדו לו פיהה בביתא קטור לעניותה בר גמיה
דפ' שור שנגע ובס' גמ' דפ' הבית והעליה ובד' גמ' דפ' המוכר
פיהה ממרו רשותך פיהה אופדע בגמ' דפ' הנזקין יומיה קמ
קמה אשקיוק מיה דפיהה בדפ' דפ' מי שחזין לבשולו לית
פיהה דריש נפיה בפ' אבכורות בגמ' היימא אפשילן לא חבלה
דפיהה פיה לשון לפיהה פורפרי פיהה מנקטת פיהה עין
בפ' מנקטת ובפ' קטלה סליק פרק א'
אחיל פרק ב' בפ' אמר להם
הממונה מחימין לוחמין ומטילין לתוך העונן כד' שתפוג י'
ניעתן כל פ' כל ששה בגמ' אין מבטלין מים שאין מפיצין טעמן
סליק פרק א' סליק פרק א' סליק פרק א' סליק פרק א'
לוד, מין אשכנזין למיקח דפ' אשכנזין
סליק פרק א' סליק פרק א'

אסור שאר משקין שמפיגין טעמן לחכל שכן בסג' אחד
בביעה כל התכלין מפיגין טעמן ומלאה הינה מפיגה טעמיה בפ'
השוותפין בגמ' כמה יהא בעיר אחד קשה מן מפיג' בסג' דפר'
סדר תעניות כיצד ובס' גמ' דפ' מהן גרול בסנהדרין ובר' גמ' דה
דפ' הדד' אמ' דמיבר חמא דרך מיל ושינט' כל שהיה מפיגה
אתה יין הסירי יינך מעליך הלא תפיגין המדך מנך וריחזלה
נמר תרג' וריחיה לא פג בס' גמ' דפ' הקדשה את המגלה עומד נ'
ניחוש דול' מיגה דעתיהו דעיבורה בפ' א' דכריתות בגמ' המפטם
את הקטרת בימות הגטמים עובדה כדי שלא תפוג ריחה בסו'
גמ' דפ' המביא כדי יין אין מפיגין אותו בעונן כדי להסמן פג'
בבר' דכ' פ' טז' וטע' וז' לפיג' שהיה נתונה בגט' ומטיקה את הגט'
שותים עטורק עינות מים תרג' ירוש' פיגין דמיין פג' בפ' ביזמא
עמוד זה פג' אחד על הרעפה בויק' רב' אמור' אל הכהנים בקוק'
פרע' עזקתך כהררי אלונב' דשור' או כשכ' לה בעי' אלה לא יתפו'
יתפוגמה עם כנוי פולטין פג' הפגים מישיזרחו פורז' בע'
זה פג' בזהל' ונמל' בע' בחל' ב' פג' בו' וזמני' וזהיני' דמזכריה פיר'
מקומות בחלק' בג' אדכשה' הדיוטות' דהויק' היתה בת' שבע' לרוד'
חילה' שהחילה' פג' כלום' באה' העל' קודם' ביטולה' באיבורה'
בר' גמ' דפ' כלה כלים' תר' בס' תוספת' שבת' פג' שטמעה' בתבן'
פי' פג' כדכ' דהאיני' חנטה' פגיה' והן' פירות' שלא' נתבטלו' בחלן'
וטמעה' בתבן' להתבטל' בהמות' התבן' להיכסר' לאכול' פג'
בפ' שר' פסח' בגמ' לא' יפחתו' לו' מז' כוסות' שליון' יד' לפג' ויד' דה'
לפחדה' פיר' מנהג' בני' אדם' כשיש' להם' פחד' לשכח' על' לחיון' ודרך'
בני' אדם' כשיש' ידו' על' פדחתו' בלי' גמ' דפ' כמה' בהמה' חמדה' לונב'
כפג' דבר' זה' בפ' א' וזמין' בגמ' היו' ב' רוכבין' זה' קנה' המור'

פניה פיר דענעז שלמוסירה הענוות על לחיה ועל
פדחתה פגי חומת ביה פג שם מקום חוץ לידו ס' כע בית פאג
פיגה מי קדמיון ומי פיע מי קדמיון ופיגה ירמך פמיהם שם
נהרות הם דקאמר בר פה המוכר את הספיעה מאדכתו הוא על
ימים יסדה ועל נהרות יכונעק לו + נהרותו ימים שומקפין ארץ
יש וכול עיין בעכץ פג ומחיק כלוהו ומחת פג שיהי פגיון
ברז גמ דפ השוכר את הפועל יג בכלים הסיף והסכין והפגיון
בפה בצורות נטל פגיון ונרם בחוץ פי סכין בטהי פיות ויש טמ
שמפרש את פלאהו פגל בפהתמיד בגמ טחטו שלא לחולין
דלה מיקנע פיעל אלה בזריקה פי מי שטוחט היבחו בשעת טחי
שחוטק או בשעת קבלת הדם או בשעת הולכת הדם או חישב ב
בזריקה לוכל הבטר למחר או הפלו כזית מבשר או שד האליה למחר
או חישב לזרוק מקעת דם למחר או להקטיר מקטת אימורין למחר
פגל וזה חוץ לזמנא ואסור עלגבי המזבח ואם עבד נהקריבו ולא ע
עירב בו מחשבת חוץ למקומו ואחד כך אכל ממנו חוץ כרית
וזהו עקדב המתיר במיעותו שלא עירב בו מחשבת חוץ למקומו
ואם חישב לזרוק מן הדם בחוץ או להקטיר אימורין בחוץ או לז
לאכל בשר לחוץ פסול עלגבי המזבח ואם עבד נהקריבו ואכל ממנו
אחר כך זהו חוץ למקומו והין היבין עליו כרת והכל מפורש בפ
ב בזבחים במטה ובגמ פיעל טעון מורה ברז גמ דפ כינר מולין
כלומר הינו נסדק אלה עד שתעבור מורהו פגלה בפ כינר
מברכין בגמ חוץ מן היין וברז גמ דפ בכל מערבין ענון נטעי
אינשו הדעתה דפוגלה ברז גמ דפ כלהכלים ובפר' אליעזר חומר
תולין בגמ הגש האי מוגלה ממעלה למטה טורי פי פוגלה ענון
אם לאדם פוגלה טמונה בתבן או הפלו בעפר תוחח עומדה כעין

נטועה ראשה ועליו מגולין כשכח ליטלה אם אוחד בעלים ו
ומושך הראש ומסלקה זהו ממעלה למטה אף על פי כשנגביה
התן משתדלה ויודר טעם אבל לאחוד הראש הטמונה ולהגביה
ממטה למעלה לה כדל' רב פר' ס' הנח משמע הארץ יהיה
מן שמימא דהו' שרי עקר באילן פט' מוגלין רב רבין ושתל דקיקין
פגם בל' כלאים חין מרכיבין פיגם על גבי קורה לבנה מפעם שהיה
ירק באילן פט' בשבועות הפיגם והידבדון בראש עקנים שורטו
המיטתה והפיגם ידקות שדה בפ' מתנין בגמ' חבילי קט' וכן באמיתה
וכין בפ' פגם פי פגם בלעז רוטח ולטון ושמשאל פיגון פגם
פר' ב' עירובין כיצור מעבדין את העדים בית נכנס בית יוצא פגם
פי' העיקר פוגם והיה כדן שובך העשור לעופות ואינו חילוק בקנים
דגדלי בפ' דיני ממונות בפ' ג' בגמ' מפריחי יונים הוימיה חירתן מ
משי שדוהא פגמן והם כלאים עומדין בהן פגם בעב' ד' פרק
השוכר את הפועל בגמ' מעשה בביתוס בן חנין מדברי כולן נלמד
נותן טעם לפגם מותר ובל' גמ' דפ' ואילן עומדין בפסח וכד' גמ' ר' א
דפ' ג' מעין הסורין בנידנותו טעם לפגם מותר דגמרי מעלה
כמו שפירש בע' נכל' פי' פרק' ב' כבודות על אלו מומין שוחטין
את הבכור נפגמה אצט' פר' ה' במעילה הנדנה שזה פדוטה מן זה
ההקדש ה' פי' שזה פגם מעל בפ' במידות שהכריזל פוסל בעגלה
והפגימה בכל דבר הכותב פר' ט' במתכ' פוגמת כתובתה וכול' בגמ' ר' א
דפ' אם אינו מכירין פגימותה לפני החמה או לאחר החמה פגם
בס' גמ' דפ' ה' בר' השטה הפגים כלילך מדעקת מוטל בכסילים
תרג' מקבלת קלגריה רשיעה דהוא טליט על שטיין דפגין וזה
מקביל' אני קוהלת הייתי מלך תרג' בכח ופגן וכן אמר חנני קהלת
דהוה שמי מתקדי שלמה ס' והפגס וכבר פי' בע' פגן פר' א' פגן

141
פגען פ מובלשע בדריי רב פגען לו פגענוניך ושושעאלך תבה
תרופעני קוימך תיעול בדריי רב פד' רב' ובויק רב אמוראל הכהנים
פד' ר תנחות לאחד שנטל הגמוניה מן המלך עד שלא הגיע לבית
אוריהו שאלו ס' עד שלא הגיע למדינה היה מהלך בפגן משהגיע
למדינה מהלך בקלמין וכול בילמך כל ויקרא נפש כי תחטא לפולה
ופגן שהכעיסו את המלך וכול עד הפולח הזה יודע נמוסי והכעיס
אתו לכין הרגתו אכל הפגן הריוט הזה והינו יודע נמוסי ידוע בפרק
החורק בולכטיה ופגניה והקומת את המטכן כמטפטו פגן
תר' ידוע יג מהרענים ופד' יג פגן בפ' אין מעמידין בגמרה
מתרפהין הטיפגנה בדוכטיה פי' הוא הפיגן שפירשנו פגע בראש
גמ' דע' חבית סוחטין בפגיעין ובעריטין פי' בלש פרוגה פג
כל גמ' דפ' מפנין יומא דמפגרי רבנן אמרי הידנא יומא דטפמי
פיר' הם טוחין מתלחטין יגיעין ועייפין ולא יכלו למגרם כלכ' אשר
פגרו היה קורה אתו יומא דשפמי כלומר יום בטול בלא ריוח דהכי
אמרי מכריז רב' ק' דוסי בדוסי ק' קרנא בדוסי ק' שופמי ולא כלום
פיר' היה מעהג המצלה מאה רישו כלומר מאה בע' אדם נוטל שכרו
דוד וכן המשים מאה קרע של דוכות על בני אדם נוטל שכרו דוד
והוא ריבדא דכוס ילחא ובלטון שומעל מתגמא אכל לתקן היקן
ולטול שפה ולהקטילא היה מעהג ליקח האומן כלום הלא אהן בעו
אדם שומעל ראשם או עושה האומן תשפמות לא היה נוטל שכר
והיה הולך לביתו ריקם ועל כן היה למשל כל מי שהיה יגע ולא היה
שולק בידו שכר היה קורה אתו יומא דשפמי אי' אגרא לא פגרא
כבר פי' בע' אג' בפס' דידכר ובפ' דענייה קשה עדו פגרו פגרו
ונגזן אתה בית תל' ידוע ופג' ית ביהא פגם בפ' בבלים בית

התעים ובית הפגשות פי חנינים רחבים ויש הולמ הפיגות הרגומה
קבלו ומחת פגזיהו פגש בולמדהנה הבך חולה לבו חדרו
ומתפגש עם המלאך פגשו תגירוש פגשו שמנת עבית
סליק פדק ב אחיל פדק ג פד

בפ טרף בקלפי בג נתנן על שם השעירים ובס גג דכריתות ובפס
בפרד שמיעת הקולאין פדיון לעוף בס סיפד ודעמיד אתהבהמה
לפני הכהן הבהמה נפדת ואין העיפות והעינים והלכונה וכלי שרת
נפדין אין נפדין קדשים להאכילן לכלבים מפורש בתמורה בס גג
דפ כל האסורין תר תזבח וזאגיה ואכלת ולא לכלבך בשר ולא חלב
מיכן שאין מורין את הקדשין לכלבים איכא דהא תזבח ואכלת
אין לך בהן דבר אכילה אלא משעת זביחה ואילך דקסבר פורין
את הקדשים להאכילן לכלבים פי בשר ולא חלב דאסור להלוב ב
בקדשים דהיט עבודה פד פד כפיד שלתודנעלים שמנקדין
התו באשפת פדא ברז גג דפס המניח את הכד לפדא דמרא
לקופינא דמרא מי פי פדא קתא שהוא עין המרא שחופר בוד
קופינא קתא בדדל ולא מחורו אלא מגבו ששם החור ששמו
קופינא כדאגד קופינא דמחטא פדאמו רבא ברז חננא משמא
דעולה אגד פדאמי כדר פי בע חנקטמין פא פושין מסוד שלעור
ומניחין על פניהן ואין נראה אלא העינים ומשחקין בהן פירוש
דזמק לעטר שלמלכים והוא שלכתשת ומניחה אחד בראשו
ומציא כמין סוס על עץ ודוכב עליו ומשחק בו פדגוג בראש
ברז רב אמון פדגוג המדא כאשד ישה האומן את היונק ותרג
ירוש פדגוגא ית ינקא פדגוג צפא במוסה בגמ שמשון
אסא כרגלין דלת חלה את רגלין אמר רב שאתהו פדגוגא לשון

לפי ממש פורגרה פרהת ברי ג' דפ' יש בכור ובר' ג' דפרק
 האשה טהור' בעלה הר פרהת בלה פריעוף פנים פריעוף פנים בלה
 פרהת אין מעידין טהור שניהם עם החוטם פי מעה פון ברה
 ג' הגזיל עמים בג' כל הגזילין הקוא גברא דגלל למדנא דתורי מת
 מעבדיה במגלת איכה כד ש' ידיה על פדנא ויקח עמדי בקר וינתחיהו
 תדג פון תוריה שנים עכור עמדים לפניו תל פדנא פדס בג' ג'
 ככילים יבלות שטופלין בה את הפריסין ס' א' פטסין והוא כדגרסין
 הללן בעל פטסין פי בעניפל פדע ב' פאין מעמידין בגמרה
 מתרפאין אמר שמואל האי פדעמה כמכה שלחלל דמיה פיוח
 מכה שלכרזל פדר ב' פ' בתמיד נטלאת התמיד ונתט על בית
 שחיטת הר' מלמעלה פדרה ב' המעלה בג' פוליה כען שט
 שטדמו על גבי פידרה פי בהשוכת מקום שומעמירין בו מאן בימות
 הגשמים ומטילות זבל הרבה שם ונפלין עליו גשמים ומימי רגל
 רגליהן ורשות אתו יום אחר יום והוא נרבה ונעטוק עבה ונתמלאת
 כל ההינר ממנו וכיון וכיון שבה קיין מחתכין ממנו במר או בקדומות
 כשהו אמות על שני אמות ומכסין בו תגד נכירה ודבר שהווא רחב
 מן התער והין נימוח בימות הגשמים ומטלטל בכלו וקורין אותו
 בלשון ארמי פדרה ונראהו דברי הגאון שהמרו ששוחה מלגבו
 פדרה ברשון ואח' שם באפדרה פ' א' הפידרה שולחן שלטיש
 פדרה במגלה איכה ישבו לארץ לך הוית ואיה מלכותא אף
 הוא פידרת ליה ואמ' חמיתה דאכיל בישורא דארנבתא

סליק פרק ג' אהיל פרק ד' פה
 בודבועה פה פתוח פה סתום פיר יש שעה שוראני לשתוק ברברי
 תורה ויש שעה שוראני לדבר כענין אתר דמפזרין כנש ואחר
 דמכנשין בדר בג' דפ' שתי הלחם ובחלק בג' אפקירוס ועליהן

לתרומה חד אמר להתיר פה שלמטה שמטלטל להתיר פה עקרות
 שעקרה שחולת ממע הזה להתרפיהו פי לרפואה לכל חולו לה
 לתואר פנים שיהא מראהו נאה פה בסגמ דפ' אמר עקיבה פה
 רתהינו פיך תולשת שמתלועין התמינים כשהן מחוכרין בקרקע
 פה ^{פיר} לרפואה יבקש ^{פיר} נדח פה בסגמ דפ' תרגיגתא בעי פהיה
 כוהם בהיתגלות לבו הרג ארו בשטיחתא פהיה לויכה פהך בצפ
 בניה מפהקת ומעטושת בצפ מי שומע בגמיה עומד צוהן ופיהק
 בצגמ דפ' אלועד אומהם לה הכיה כלו כי פליגי בשפיהק ומת פי
 מותה פיך בכל כחו וכלעו לרי אשטנדלריו פול ברז כלאים המול
 והפיר והפרקדן והטופח ידוע פול פיולאספיר מי שונה פורקדן
 גולבונה וכו' מתניעו דקלו גלבהן טופח מלתא פולאספיר ספרה
 שיעועית פסילתא אמר ר' יונה למה נקרא שמה שיעועית שהיה
 משעשע את הלב ומהלכת את בע מעי לשון חן הלבן אספרון
 פי פולכא ספיר עיעיריקלא מן שחור פרקדן פיסוי מין לבן
 טופח נרבוץ פול לבן פחבא בלנקה שיעועית בינה פול המערי
 פסול פול המערי והחרוב חינון כלאים זה בזה ידוע והחרוב אמר
 ר' חסד כמו פול מינרי הוא וקעניו דמין לחרובא לפי כך חינון כלאים
 זה בזה פרוסדוס ידוע בצפ הדואה בצגמ מקום שנעקרה וכי
 יש דרכו שולבן גמל להביט לנשים אלה דרך עקמומית היתה
 כמין אהה פוסדוס והביט בה פחת הלך וטפח תלכנה הרגע
 פוההון מקפן סליק פרקדן אחיל

פרק ה פד בצפ בצגמ יוס תגלת
 מירז מתקל ארבעה פייה ותלו ליה בעוריה בצפ הגרה דפרק
 הנייקין מאי מכלאים בפז אלימא דהו מחפן בפיה וכול עוד אלה
 שהיו מגין אתהפי ביופיו פד בצגמ דפ' בנה אשה פיתה חבנה

חביתה פי עזרת שכבת חרע נמו ויפזו זרוע ירין פיז בפאמר
ר עקיבה בגמ מעין לפולטת שכבת חרע גי רכזכות עמה פחזה
דקדמיה פומיה לאורניה הכת בפוזיות כוקמיה כלומד עם קשה
פזמה בפס בחדשה שלישי יחלמיונו חפץ בו אמר ר' יוחנן
פזמה דיריה היא סלקת ביה במיתן לויאוריה פזמק בגמ
רפא בשבת נקיט פזמקי ומעלו ולא במגפיה אמר רבא בר בר חנה
פזמקי כבר פיר בע מגפיה פזד קשב ברזגמ דיומא ובפרק
לולב וערבה בגמ דסמך החלל וכרז גמ דרז השנה פיר פ' פייס ס'
כדתנן בשמיני חוזרין לפני כרגלים + זמן שהחית ר' רגל לחטות
אתו + ומים לענין הכלות במפרש בפר אחרון במשקין אמר רבינא
הלכיום אהר לפני החג והחג ושמיני שלו הדי כאן כא לענין ל' ק'
קרבן בכל הימים פרים ובשמיני פראחד שיר בפני ענימו ב' כרנה
בכת המזון ותפלה פיר ברזגמ רפ' המניח את הכרובס גמרה
דפ' המוכר פירות לאחר לנקוט פירה וליתוב פיר שבטיו וסך קורין
לניקוד שיזקוף בשבט פיר
סליק פרקה
אחיל פרקו פח מנפח אדם כיר

הפרס בפס בסו גמ דפר האשה פי שמנפח העפר למקום שחמה
לילך בו כען חרה ברחת וכיון שהיט רוחה עינפ אדם אפרו
כשעורה עובר ואינו חושש ביה הפרס שנידש ברגלו העיבורים
והטבית טהור לעושה פסח בסו גמ דפ' כלל גדול המנפח בכלי
זכוכית חייב משום מכך בפטיש פי למה חייב משום מכה בפטיש
דבפטיש מדרדין לכל מתכות כדי שידויה וניפוח בכלי זכוכית כן
הוא כדי מבשרדין הניפוח בערשית כדי לבודק פיר הנטל עדשים
בנפון ונפתח לבודקן פח ברזגמ דפ' ח' בבינה ביש רפחיה
למן פיר חיה כדכ ויפה באפי' ומחי בהדוגה פח ברזגמיה

י' פ במד טומנין וברז גמ דפר אליעזר הוה תפלין עריכות גוף
 נקו כהלוישע בעל כנפים שולח יפיח בהן ושלח יוצא בהן פיודוש
 שלח יתעטש בהן מלמטה פח בלגמרפ חזקה הבנים אין
 משידין ואין מפייחין בזמן הזה פיר אין מלכין הבית לאחר ש
 עומכוור בזמן הזה מעט אכול בית המקדש פח בלגמרפ רפרק
 הטור מד המצושל שקל דיקולה רבה פחייה פופרה כמו וכפרת
 אותה בכפר עיץ הפוי פחה בפ הקורח את המלה פוחה
 פורס על שמע פיר לבוש בג קרוע ואין בבגדו בתי ידיה אולה
 ירין עלומות כתמתרג כאשר הלך עבדי ופועיהו פרום ויחיק
 כמד הלך עבדי ופועיה פחה ויחיק פחו בפ א בנידים בגמ
 כעריו כשרין נסתכלתי ברואה שלו ופתח עליו יעדיו פוי קפין עלין
 יעדו בשביל דמות נאה והדהר לשכירה משוככ זכור פחו בלו
 ד מיתהו בגמ המצרף ואידך הפחיהו רקא מגלו פי אורהיהו דהכי
 והכי עבדו וליכה למעומע שחסר להם כלום מחלק בגמדה
 תריסין פ כו בכלים הפוחלץ שלגמלין טהור מכלום פיכלו עומט
 שמשלויכן כוזבל פא כדהמ בשבעות ירופ המיהו סבור מלכא
 בעל כדוכין כדבעון מקטלוניה איתק פוהלימן שלגמלין ומלאון
 הכוויכון ביה גמריין ומלימן הלכה כנדרים אם לא ראיתי נחש
 בקורת ביתהטר וכבר פי בע אדר פחם בפ תפלת השחר מכדלי
 ביתך אותה ניכר שפהמי אותה פי ד חננל ד על עושה מעשה מהט
 שלמלכתן בפחמין בפ ט במקוות לא יטבול את הקומקום
 בפחמין פי שחורות שפל הקומקום בפחמין חוץ ברז רבה
 פדע יפ על כל יעזב איש בשעה שעלה נהמיה מן הגילה נתפחמו
 פע הנשים מן השמש והניהו אותה ונשאנו נשים כנדיות והיו מקיפות
 המזבח ובכות הוא שללבי הוה וזאת טענת העשו שנסח לשטים

שנים לשמים הודו

וכול ב' ב' ב' כולו פשתן הדקין הבאין מבית שאן הן מתפחמין
 כמעט והן אובדין וכפרע ל' חם וכלב שמשון בתיבה לפי כך יעא
 חם ממוהם וכלב מעורסם בהשמושו בילמוד וישמע הכנעני אמ
 אמרו הכל מטרונה מפע שנהפחמך יורה לשעה הוינאה המלך
 את שכולה ממוהמת כושיה אומדת לזה מלך טטל פחם בעב
 דרה ב' ר' ישמעל פחסה א' ע' פ' שלה חיסרה ביטלה ב' ר' ג' ר' פ'
 כל הינלמין פחסה א' ע' פ' שלה חיסרה ביטלה פולה ששיברה
 בשבדין אלה מעכה שנמחקה העורה פחם ב' ר' ישמעאל
 בגמ' לוקחין גת כדהני ר' חייא שפחסתן עלוהיתו הכה נמי שפחם
 שפחסתו בורו פיר נתמלא ינלוהיתו והקיהתו לחוץ הכה נמי
 שפחסתו בורו ועלה לגרגרנו ופחסתו גופו הקאה הוא פחש
 בב' ר' רב מ' ר' נ' מתנט מההיה לה שטפה אין יהיב אנה אעכע
 פחש אנה ליה או חרופ או שרוע ת' ירוע און פהיש או פסיע
 פחת ב' י' י' רופן פחות מיכן כנותן אעכע בעץ פי הכה על
 נערה שהיה משלט שנים ויום אחד אינו חייב כלום שהיה כאדם
 נותן אינבעו בעיט ובנגיעתו יהוס עליה שמה ישחיתנה וחסיונו
 עליה יותר מתאווה ופוסל והיט מחכיל ב' המביא כרי יין בית שהוא
 מלה פירות סתום ונפחת נוטל ממקום הפחת אין פוהתין את הנר
 מפני שהיה עושה כלו כי כרו שוהה תדגאדי כלו פחית ב' ר' רב
 אמוראליה כהנים הדין גבריה זבין לי חר פחית ס' א' חר חורבא בב' ר'
 ר' פ' ר' ל' וחס הוא אבי כנען אבי רפחא
 מ' ר' ו' אחיל פרק ז' פט' בפדק ר' ר'
 איעזר ר' ה' תולין בגמ' אין שורין דמפטיח ליה יב ירהי שותא פירוש
 אני ערב עומפסיק ל' ב' חדש פט' בילמדי והאמר משק לחובב
 פוטיאל שהאיר במעשים טובים שאת אומר חנית פוטיאל פי אחד

הורר מט בסגמ דפ יש בערבן הוא מעשה מעשה פטיט
למי כך אמרה הורה יביא קרבן פטיט מיד פטפט והשמיט קולן
בלשון הדע לפי כך יביא קרבן פטיט נפרדים שמשמיעים קול
בכל שעה כדרי דכ פרע עא ויהמר להם השלום ביניכם לבינו ויו
ויהמר שלום וחין פטפטיה את בעי הנח רחל בזה באה עם היצאן
הזה אמרה שהדיכוד מינח בויק רכ ויהי צום השמיט למי מרע
למי שיה למחן ריונין למחן פטטין וצפרע סביב שלומות כפרק
דברי ההות בטמא שלם ליק שלם לך בכ ברכות ידוע כל פטטיה
בישין ופטיטיה דאוריתה טבין כרי יש נחלין בגמ דסדר נחלות
חוק מיקן אחר שהיה מפטפט כנגדו ומה בת בט הכאה מכתבחו
וכל במטהות כרי גמ דפ ושמעל חוק מיקן אחר שהיה מפטפט
כנגדו ואומ מעשה רביט אוקב יש ויורע שפערות אחר וכול כדאש
גמ דפ משוח מלחמה וכרי גמ דפ יש נחלין לקח לו מכנות פטיטיהל
לאור דאמו מיתרו שפיטם חבי אמו עגלים לפי יד לה דאמו מיוסף
שפיטפט ביצרו וכול ער דאמו מכנות פטיטיהל דאמו משמע כלומר
משנים שפיטמו חוט פטחם בהגדה דפ הכיקין וכטמא אמרה להו
ספרו ליה שפיטפט בית ביצרו יותר מיוסף פטפוט כפרק
המוציא יון ויהודה אומ כרי לעשות פטפוט מרן בבלים העושה
ג פטפוטים בארץ וחיבדן בטיט לקחת שופת עליהן את הקדרה
פי גבשוש הנחלה מן הכורה שהיה עשוי לכמיכת הקדרה כדאמרי
כרי גמ דפ הכונה כל שהיה למחי חיו טבין היו עושין פטפוט
כירה קטסד לפומות עליהן קדרה ג פטפוטין עושין כירה ושופתין
עליהן את הקדרה ויש כשסומכין פטפוט לכותל ומניחין עליו את
הקדרה וסומכין אותה לכותל פטטור בפ א בע יד ובנות טוח
ופטטות גמ אמ רב בר צד חנה אמר ויחנן בפטטותיהן שניט

מי תהינם לבנות בעיק מיהן שלא יתלום כע יד פטטרכה
ברז ויקדח רבה פדע טוב מלא כף נחת מסניה דיכח לפטטרכה
ומפטטרכה לכורה פטגטרוס עיין בעלז פטיליה טמ
טמיהה כפ ין בכלים מי קופה שלגרוגרות כרתניה חותל שלתמרה
ופטיליה שלגרוגרות מקטע ואוכל ודירוע כס כלל גדולה רבי
חושעיה חותל שלתמרים ובלשון לעז אוסטריה ויש בדבריו חכמ
פטילו עושמן כלשון וטמעל טנגד ובלעז טליה פטיליקין
בכדירכ פדע עז הלח נוכריות נחשכטלן כי מכרט אפשר כן הלח
אין הוה המי קוקיה טבאהוה נסיב פטיליקין טבהוה נסיב פטיל
לאתסלה בנתם אופיר תרג בפטיטלון רכילה השתלחך פמס
בלז כדיותות המפטם את השמן המט הפי המפטם את הקטורת
פיר המפטם והממלה כל הצטמים לעשות הקטרת וקה מרדחת
מעשה דקה תרג ירוע מפטים איש בריח ובר פטים כס ערוכין
מעשה בשוק שלפטמים פיר מוכרו עפות כדהמרינן כס פיר
אין עדין אעל פטס הדגיל אעלן והומר לו תין לי תור אחר אוגור
אחר פיר כמין כולן כמ משמן היח פטס כע יוצא דופן כן פי
עזאי אומ מטתשחיר הפטומה מי ראש הרד וחורו פטמה
שלרמון עיין כע נן פוגבו הוא חורו שלרמון וכו שם חורן עול
שלבעלים ושלכדושין פיטמה כפ לולב הגיול נטלה פוט
פוטמה פיר ר חננלי ינל מדיהן הדברים שהוה דר ההוטם כפיט
כפיטמה שלדר כדתגן פיטמה שלרמון אבל דאמר רב יעחק
נטלה בוכנתו היא קעה העץ הנתון באחריו כחותו דשחיטת ח
חולין האי בוכנה דשן מדוכתק טר ושם המדוך עמד בוכנה
ואסיתה ובאחריו עץ שהוה הלוי בו באילן הוא כמן בוכנה
ובעיקר האחריו חקיק כמו אסיתה והעץ נתון בו וקימה לן שהם

נעקרה הבוכנה מן האסיתה הישן שמה ניטל מינו שלח
שלח ארוב עמה וחסר האתרוג ופסול להאם הבוכנה באתרוג
קימת בתוך האסיתה ותחת העץ למעלה ממנה כבוד שהרר הנ
העיקר קיים וזהו ניטל עקניו גרשום יכר על מיד בוכנה שזה
שזה פיטמה נכנסת באתרוג כהאי בוכנה ואסיתה והם ניטל
הפיטמה כולה שנשתרשה מן האתרוג הינו ניטל פיטמה דתע
במתניתין וזה הפירוש סבירה לן שזה פיטמה לא יקטוק על
שאר הפיטמה פטג בגמ דפ"ח שדעים מאי יועד פוטג
ירוש פולטריוסון בלעז מולין פטינן סדים פדעה שנשתרש
בגופו בברך רב פד פ"ז כיון שירד הפר לשם נעטק פטינן
פטג בפ המוכר פי לחפ הנקנים בשדוך מקבל עליו עשר פוטמות
למחך פיר פוטמות בלשון חן הכרות והקנקנים והחיות דשח לו
וזה השואכות היין ומדיעות אהו בחוץ ופדחת מגמדות נהות
ומגפדות פיר נטמכשילן נותו כהן גפרית ומלחכתו האור בצנ
בגפרית מבושלות נהות ברך גמ דפ חס טוב בבישה הללו בעלו
פטסין פיר פטסין הן רני דומין לקנקנים אלה שזהקנקנים ארובים
ואלו עולין כמו שאמר בראש התוקע לתוך הכור אוליך הפסי
הפיטס בעלי פטסין הם בעלי חיות גדולות כלומר יש להן יין
הדכה ומשכימין לשותיה בעלי כרות פחות מהן לגטון פחותין
מן הכרין כוס פחות מן הלגון כה ששית בעל מהחך חין לה כלום
לא קיימו שמחת חם טוב ולא שמחת בית המדרש שכבר יענה
פטג בגמ דפ לולב ועדנה יכולה לפטור את כל העולם כולו מן
הדין וכול פיר שומעין בן מזהו היה במעדה יגשטם ונראה לו
אלם בדרך גורל כבודו והיה אומ' יכולה לפטור את העולם כגון
האמור בסדרים הם אמינה שם קך וכך עדיקים ונפוחתי מיום

שנכדארו ועד עכשיו כלומר בזכות יתקיים השלם ולא ישהיה
האלהים ואפילו אם אין שם עדיק אחד ואין בני עמי זכות מגת
משנכדא העולם ועד עכשיו דאם יותם בן עזריהו עמט מגנים על
כל באי העולם שלא תהא כליוה נדור המכיל ומהו שנאחלו ג
שנכדא להם אפילו שכל העדיקים קבלו בעולם היה מעין השמור
לעולם הכתולן לא קבלו כלום לכן זכותם גדולה משאר הינדיקים
בם גם דא דקידושין אין תחלת דינו שלאדם נידון אילא של דבר
הורה שן פוטרי מים ראשית מדון פיר התורה נמשלה במים שן
פוטרי מים ונא הווי כל יצמא לכו למים ראש מדון פטיר ועטיר
עיון בע טעמא ודופ כד' רב אין עומדין אליהו לא נפטר מלושע
אלא מתוך דבר של תורה שן ודי המה הולכים הלך ודבר כמה היו
עסיקין בקרית שמע ה' ו' ודברת בם כהאומר התקכל פרק ו'
בגטין פטורה פדנסה טולא רענינים הפטים תרג פטרו דהו אמסין
בני חורין פטר בדפו כל מי שאחיו וכול וכנגדן כנתא
פטירה פיר כנתא אפטריל כגון הדרא רכנתא פטירה שלעו
טולא היה לה ולך כגון פטר רחם פטר בד' גם דפ' א שרעים הא
מאן דתלש פיטורה מיאונה דחל חיב מטום עוקר דבר מצדוליו
פיר פיטרה באונה דחצבא כעשב בעעין שיחיט נקח דמו
בפ' א דעקעין כל ירקת השדה ושמרהעין ופטירות בד' גמרא
דפ' הנורר מן הירק ועל הנמהין ועל הפטריות אומ שהכל נהיה
ברכרו ויש מקן בע' כמהין טירה נובלי פטריות פוכו פטר
בד' רב פדע נא למדינה שהיו לה שני פטרונין ובפר' ויטימיני
לאב לפיטרון בכליזאס לאדון לרבנן מושל שליט בויק' שוראו
כשב בסמך מה יתרון ובפס דשורה כשב לעתיד לצדא גגבא אמר
שוטין כלאלו שהן באין ומיידועין להן ליש ולא היו יודעין שיש
להן פטרון וא' ופטרינן מתקיים עליהן ונת שפ' ו' תחילה ואחר

כך על משיחו ירוש בדי פיהק לכו שיהיו חת דמה בן הנעדרהש
פטרבולו היה פעם אחת היה מסטרותו למנו כלבולו של פטר
בבלי רב פדש וכל עבדה וכו' רב אחריו מות פדש ויתרון ארץ
הנעסיהו למדהין כיון שיעה מישג לו פיוולין פוטידין אחר כע
כשהוא שוותהו יומן לו הקבה יתוש באותו הכוס נכנס כחוטמ
מקד במוהו ז שנים וכעדש נל ויהיה המטיר על מנת כוסם רבי
ושמעאל בר עתן בשנים ריונתן בפיונין של פוטידין אחד המה
המדהין וכע פטרבולו מטיקה זמב נמינה לשר המטיקין לפיכ
לפוטידין שולן ולשר האופין עדור בגלופקין שולן פי כוס בלשון
פיהול ולשון רומי פוטידין פטרה בולמדי מויעה למטה
פטרה בכי מדאש יערים ארחס פטרוזה בריגמ דפריק
איהו נשך מה ודאו פטרוזה בר דנקת אף ספיקו פטרוזה בר
דנקת אף ספיקו פטרוזה בר דנקת פידוש ככש שטוח שותות
דיתר כדאמר חטאות בת דנקת פטריקון בבלי ר פרשת
נ ויהיה אמ ואלו מפטריקון שולן היינו מבקש לה היינו מעכב
כלום בילמדי וישמע הכנעם אמרו וורעין את שיש להן מי
מאבותיהן פטריקה שהיה אומר הקול קול יעקב וכול וישלח
משך מלאכים מקדש הפלו ישו לך כמה כלי דיון קול אחר הט
מנוהין קמי קדשם בריך הוא ומפיל לך וחילותיך לפעט למה
שהוא פטריקון שולן שכ הקל קול יעקב אמר להם אתם כע
בטוחין על קולכם אף הע בטוח על פטריקון שולן עונ ועל
חדבך תחיה פיר פטריקון הו פטרון שולמעה פטיפר
בפ א בסוטה בגמ מי לט גיול מיוסף ויקניהו פוטיפר אמ רב
שקטו לענימו בא גבדיל ופידעו מעיקדא כל פוטיפר ולבסוף
פוטיפר פיר שהיה מפטיס פדים לעב יד פוטיפרע שוקיה
פידע עעמו לעב דרה פטיש בפ תפלתה שחר בגמ רבי

פ' בנדה חוששת מי כריסה טיבדה ושפילו מעיק וכמך נמר
מדינת אוהזין אותה מי כריסה טיבדה שפילו מעיק מקום התנה
עופעת ממורט בגמ' נמר מדינת אוהזין אותה חמימות כמו
הישראל נמירדה המדרב האי גהון זל דומה לו סמר מפחדך
בשרי פי סוד בפהמוציה יין חרסית כדי לעשות פי כור
שליעורפי זהב ר' יהוד' אומ כדי לעשות פטפוט פי פטפוט גבט
גבשושית קטן פועושין אותו בתוך כור שליעורפי זהב ושופתין
עליו הקדדה שמכשילין בו זהב סובין חב כדי לתין על פי הכור
שליעורפי זהב שטוחקין הפחם ונתנין לתוך הזהב כדי שיהבשל
הזהב ופעמים עונותנין הסובין לתוך הזהב כדי שיהבשל פי
כוש בל' גמ' דפ המוציה וין טיט כדי לעשות פי כוש קורין
אותו כלשון ארמי ריש פילא טעושין על פני הכוש כמ' כדור
אעלה עטרה כדי הכוש ויסוב וטושין אותו מן העינים ויש מעושין
אותו מן העין ויש מעושין אותו מן הטיט פיוט בויקרה דבה
מ' ה' בכלאים הערוד מן החיה הפיל והקוף מן חיה ואדם מותר עם
כולן להרוש ולמשוך בפ' לא יהא מור בגמ' חיות פיל טבלע כפיפה
מערית והקיהא דרך בית הרעי ועבדינהו כפיפה מיהו ויכולוהו
להו ככלי גללים דלא מקכלו טומאה או דלמא לא יהו וכולו כלעו
חליטרו פיוט בפ' בסוטה היה מצוה פילה שולחש פ' א
בנגעים כינר מטהרין את המעורע היה מכיח מיהלו שולחש
חדשק בספ' אדירים ד' פיהלו גיכריות קובעת כוס התרעלה תוג
פיהלו כמא דלוטא כוס בל' וון פילא וכלעו פיהולא שותים
במידקי מן דשתיין בפילא חמר ועשית קעדותו תוצירוע פיוט
פיולותא וביקהל קעדת כסף אחת ובפינח את הקרעות ואת הכפת
פיים בפ' מיתות בגמ' הפודע עימו שקל פיסה שדחב ח' ל
מקוליס הוא כדי גמ' דפ אלו הן העלין האי מן דשרה פיסא ואמר

תמרי בגמ המועים וין מהי פייס אמר דורת כרשיני בבלותה
פי פייס חתוכי אדמה שמשות מן הכותל ופטיש שלנהד ומכרית
בור ובלטון ארמי כרשיני ושיעורן כתפוח כלמון פי גאון אחר פייס
החמוד כאן בהמויניה מן ערורות הז והן קלאי דהמור במסח בפרע
תמיד שקל קלא פתק ביה והן הוכרשיני בבלותה ולמה בבלותה
מפני שתרשיני בבל רבות הז ונוחות הז לפי הטבת נמשך בהן פ' א
טיט טיבט ועושה באבן פ' א בלויס פ' א שלעמד בשלפשתן
חסוד פי עלמול שלעמד פורשע בטבעת פ' יב בלויס וכל
גלמי כלי עץ טהורין חוץ משלפירשע פי עין ארז והוא עיני גפר
עץ שדומה לשכרופ פוק סינן פי הקרה ב' פ' א בסוטה
בגמ הרחיק אביי אמר כשרה אמרינן פי הקרה יודר וסותם פירוש
במחשבת הדעת ולא בעיקר המעטה

סלוק
פ' א ח' אהיל פ' א ט' פ' א ב' ב' בלויס הפכים
פי כל שמן מגיל מלשון פ' א הטמן אמר' ע' א בגמ מנן לסמינה
וב' פ' א כי ע' הדגל בהילך דדין ד' טרפון ומה פ' א קטנים טטהורין
כז טמאין במת פי כלי חדש פ' א ג' אהין בהן לא ישיבה ולא יוכי
שכיבה פ' א לפי שנקב שלהן מאד קינר ולא יכול הדב להכניס אינכעו
לשם לטמאין לפי שיהיו מטמאין אלא טמא מת דכל אכלי חדש שיהיו
עמיד פ' א ח' א טמא במת ב' יב כנגעים על מה חסה תורה על כלי
חדש ועל פ' א ופ' א פ' א פ' א ב' ב' בלויס לא יאמר הטע
ואחר כך היפך אלא אומך ואחר כך נוטע מלשון ויהפכו פ' א ב' א
במשקין מי שחפץ את זהו פי שהזמיתו על גבי בית הבר להוסיף
מהו שמן ב' א כנגעים המהיה מטמא בקרחת וגבחת הפוכה ופ'
ושלח הפוכה פי מלשון והיה הפכה שער לבן כהלו נעדות בגמרא
אלו נעדות שיהיו להם קנס אשה מזנה מההפכת כדי שלא תתעבר
הפוך בה והפך בה בערב פסחים פ' א ופ' א הפני לך בטמשתא כפרק

אין מעמידין בגמ' החומץ בין הגלות שט' דכיון דקא אפכו כולו
עלמא מירדת המהשתא אהו ומדכו לי יש מי דאפכי כולו עלמא
דיש מחזירין בכפרים לקנות היין ומידתת הכותי ואמר השתא מי
מדכו לי יש וחיו כי נגעוני ולא זנני מינאי מן בפה שרעים בגמ'
אין עושין הילא פון מעכיר בת מלך פי כוחל כדאמרי בסגמ' דפ'
העוהתפין מאי קרן הפוך כי כחלה רישוקא פי שוקא שחור הרבה
ומבריק הרבה והוא משוכח במיט' מיכורכמא רישוקא משוכח במ'
במיט' שוקורין קדמוי אריו נטול כזק אהו עכע יפה הרבה במיט' כך
היתה יפה משאר הנערים פכח בפ' כלהיר בגמ' שחור אי אה'
דיהוה אגינה כיפסחותא דריותא פו הוה עלול ואדמדם במעט
קמ' לן אה' בחרתא דשחור הרבה ובס' הפ' כען דתוה דכל כמא רננה
יומא אשורג' אה' הוי טמא הוא ופרוהי הוא דפרה ואדיל כלומר
שרינה והולך בפ' גמ' דפ' א' בתעניות מאי שנה מבשרא וחמדה התם
לפרוהי פחדא בפ' איחור נטך בגמ' הלוהא שכחיה דקא שחרה וא'
חמדה וכל ע' דלמא לפרוהי פחדיה בפ' השותפין בגמ' כמה יהא
בעיר פחד קשה מן מפיע יין קשה שיער מפרחה בהגדה דמגלה
נימא ליה קטלך למחר מפרח ליה חמדיק ס' א' הויל ליה חמדיק
פחד בגמ' דפ' א' בשבת פכח יריק ומעלי אמר כעכרה קמי מריק
ובהכלו חטאתו יתמיך תלג' ובחלול דחטוי יתחבר פכח בגמ' רבה
פר' כד' לב' אילוכית הסמוכין פכח רוח אחת ונפל על חברו ומכרה
כך תחת הכל כי הרג קין וגפ' סוף היך תרעה מכיר ומקלך ובפרשת
פו לרוע שהיתה משכילת בבט' אדוניה אמר פיכרין עביה במגילת
איכה זכור יהיה שרו שרו פכחו פכחו מאן דאמר פכחו פכחו הפל'
יסודיק ארימיון המ' דה' חומת בבל הרחבה ערש תעערש פריקו ע'
נימו היהב תלג' ירוש' פכחו קדשיה עת לפרוץ ועת לבנות תלג' עידן
לפכרה בינינא ועידן בחיר למיכני תורכנא

סליק

פרק ט   אחיל   פרק ו   פל   בפ גמדה
דפ במה כהמה פיללת פו עשית פלולות שתבעת עלבון אמך חלת
התמללת כמו ויחל משה היה תנה סכר לה שכב עמה פל ברד
שבת לה יפלה את כילין כל גמ דפ כל היד פלו קודמה דריותה פ ה
פלו קודמה דגרגושתה פו היה מגלף ומשטר חתיכה מהותה אדמה
בלח מים כל הילכ אחר ההיכל שו דלמה דפלוליו וברילן לה פו פתח
בעצם ורהה המיוח שהין בו נקב וכו פו ההי דגרב ברד גל דגט
פשוט פלייה וחזייה פתח הגט ופשוט ורהה הזמן שול ומנן שם
שהוא בריקה דכת לה תפאיר אחרך ומתרגמ לא תפלו בתרך
ברד גמ דפ המפלת חלה דפלאי פלומו היכה כיניהו פול נפוחה
בחתוכה פא הם נתפלה ונתבקשה כמו פילח וכו ע בארץ ער
יפלה חין כדון ועדיין לא הגיע לה חיל כחרס זה פור מהה דגרסין
כל פור מי שמרתו אל חיל עיין אומתפלות פלו פל בפרק כמה
מדליקין בגמ עלג עכירות חיה דהוא ליה פילח בגפיה ברד גמ
דפ כייה יער עולין לה אמרן חולה דלית ליה פיהלו חבלהית ליה
פילו כולי אסיר ועוד דהע כל כל הכשר בגמ הכחל כל חזקת הכ
הבתים בגמ כמה דכדים אמורים דהי מאן דשורא לופוחה בפילו
דאיר דגד לא קטח כל תעניות מהו ערפילה עורו פילו פו טיפה
היחררת בכה מתערערת הגומות פילו היס פילחי כדמפרשין לעלה
בענין שלפנייה פלו ידע כמה חפז מן דמשון לפילה
אמר ליה דה הוא פתח העירך בפס ויהי בטלח דה ויכסר טמילה
על פילו מינרים ברד חלומות דמגלת איכה אתה ניהיב ליה על
תרע פילו לויטמה משום אבר מן החי פור הם דלדול האבר
חשוב כמתכוין שנידלדל כאילו נפל לויטמה משום אבר מן
החיותם אין מיתה האבר תשזכה נפול לויטמה משום אבר מן
הנבלה ובע דה בגמ המסיט תדגר אכין ראשון ראשון עושה

נימול בפה בפיחה וכפ המקבל שדח כדי נפלה ידו אמר ר' אבהו
בניפול לה כדי לדרעה ובההיא אמר הכין נפלה מיה שדרע בה מנ
מעלת יד שדח לו שורים להרוש ומנכש בידיו וזרעו למפלה
שחורים בתריעות שחורים מיה כדי נפלה דהא מקביל כדו זריב
זריבשה כדי נפלה דפיחה שיעור להט שרגיל להיות כשדח ש
שדות לכור דרע או לכור תבואה פו לכלכור וכור שליקט ממנה
ואם תמימה לומד לכור דרע למפולת יד שזרעים בידו למפולת
שחורים שהיו מהקצין במהדישק מקום ונותנין שסוכותה וכשהיה
שור חורש את התלם היתה תבואה וזרית על יד עליה לתוך הת
התלם וכענין זה אינן יכולין לזרעה כי אם בחטים הדבה כפ לה
יחפור נימול שנמינה בתוך נ' אמה פי גזיל שחית מפריח אולה מ
מדרת בדגליו נמינה ונפל בארץ כפ ד' השוכר כג בולטת ובירוש
כפ פ' המקבל בדמיו לא ואמר אדם לגזי פלחתי לעוין פירוש
הכל עמך לפיכך אתה עושה השלטון כמו זה יעצר בעמי לפי
שיש לחש שפייסו ביין נסך וכשהיה נותן דמים לגזי שפייסו
נותן לו דמי יין נסך פלחתי קאמדת כיון דהמרתחותי והיה היה
רגיל להאכילן ולהשקותן וזה שנופל תחתיו ומשקהו יין נסך אכור
האלה דמיה אלה הנה דמורד לומר לו מלטע מזה עוין בפרקמי
שומת האתין ש השותפין אחד מהן לאומסת שלא חלקו ירושת
אביהן ונפל אחד מהן לאומסת המלך מה שמדויה באותה האומסת
יחלוק לאמינע עם אחיו וזה הוא לאומסת המלך שהיו מנהילין
מבית שבראש המכו למנות דעיל הבית גבי מטת המלך מבני
העיר ומה שמדויה באותו ממון הוא שולן בשטר שמקביעו
והקדן נותן לאומר המלך וחדש או שנה יהיה זה גכא וחדש
האחד שוכטת סמך לו וכן הולכין בסדר הבתים לכל בעל הבית
חדשו וכשהגיע לבית שולחין הלל ומינע אחד מהן השטר לז

לאמינע בפהגזיל עינים בגמ' הנותן להומען וכלי גמ' דפהמוכר
פירות להכירו חטים לטחון ולעשותן סלת ולא לתתן ועשהו
סובין או מורסן קמח לעתותם ועשהו פת ניפולין פי ולא לתתן
כעין שולן תתן הוה להסיר הקליפה שעלה הטין ומן הגלעין
אפס בלא קליפה עושין סולת סובין הוהו והקליפין שנקלפין מ
מגל החיטין מורסן הוה הדין פת טפלין שנפל מהלון ומתקמ
ומתקמין פלא בפאלוהן הסחנקים בגמ' זקן ממרה תרג
כי יפלא ממך במופלא שבכית דין שנעשה זקן ממרה הכתוב
מדבר בפ' בהוריות או שלא היה מופלא שלכית דין שם פטורין
עוהיה להם ללמד מימע שהוה הרב שבכולן ולא למדו בסגמיו
דפ' מי שזמר הריני ושמע ממופלא הכמוך להישקא מפלגו
פי' היט בז' שעה דנדרין נבדקין הי' הו' מופלא דירע לשום מי
נדר נדרין קימין פלא בגמ' דב' כס' הוה הלדות טחמה את
מופלא כי ויורעין אינון פי' מפני מה דאתה מלעיג עלו פלאה
בדיק' הלהנו פיר' געת ואומר לבלע נהומים תרג עקילס פליה
פורע דהוה מכליה גרייה פי' בלסאן יון לבלה וישן קורין פליחו
פורעני לזוטה פלג בפ' תפילת השחר ד' יהורק אומר
עד פלג המטה פיר' מטה גדולה מן שעות ומהעה ולמשה
כנגד תמיד שלבין בערבים דתנן ערב שבת נשחט ב' ומח
ומחנה קטנה מ' שעות ומחנה ולמעה הן חמיש שעות
ומחנה חלקים זו פלג מטה גדולה פלג מטה קטנה מ' שעות
ומחנה ולמעה הם כ' שעות ומחנה חלקים זו היא פלג המטה
מטה קטנה ויבוא ביה שעות מחות רביע בס' גמ' דפ' א' בכבא
קמח ובס' גמ' דפ' אלו נעדרות מר סבר פלג נחקה קינעה ומר סבר
פלג נחקה ממונה בלי גמ' דפהמוכר את הבית פלגה דהוה לו כ'

בארעה פלגה פלג באר דהיה לו ריבעה פי לרהובן ושם שורה
בשותפות ומכר דהובן ללוו והמר לו כלשון הזה החמי שיש לו
בשדה זו מכרתיו לך ודאי חלקו המגיע והוא חצי השדה אבל אם
אמר לו החצי בשדה זו שיש לו עם עומעון מכרתיו לך לא מכר
לו אלא חצי חלקו שהוא רביע השדה ואמר רבא מפר ארעה
דמינה פלגה פי מער לו שורה ואמר לו חלוקה ממנה נתתי
לך קנה החצי אבל אמר לו כלשון הזה התיבה ממנה נתתי לך בפ
בפתות עכשדות והוא ט קבין כפג בגיטין רעיין לא הגיע לפלגה
רהובן שהיו בהן חכמים גדולים הקרי לכוהן היו מעבין אם הגיע
זמן הקטן הנראה בגדול בכל דרכיו כשאר גדולים וליחשם גדול
ולהיות קדושים גדולים אבל הענין בט כח להבחין בין קטן ה
הנראה כגדול ולהיות קדושים קדושים ובין קטן יולתי ואין לו
חלוקה בורקין לגיטין ולקידושין הלכנה בענין יג שנה ויום
אחד למעלה והוא דהיה ב שערות ובלבד שלא יהא שם אמתלה
מ' הדין דהיה קדוש לקטן הנראה כגדול כלום קטן בשנים ובעל
קומה ועדיין לא הגיע לפלגה רהובן וקטן הוא עדיין אינו יורע
לחלוק דעתו לחזור בין דבר לדבר כך לפי רהובן גדולים חקרי לב
בגמ' דפ כינע מעברין אמר ליה רבא פלגה בעירובין לית
דחש להאדרי עקיבא בגמ' דפ כל הגט אמר ליה מקמי פלגה
ניקום כלומר על כל דבר חולק ומפליג בד' גמ' דפ שחלו וזה
הוא חד מניה מופלג מחבריה פי לא היה אחד מניה מופלג
מחבריה פי לא היה אחד מופלג ומעולה בחוכמה אלא מולן ש
שוין בד' גמ' דפ הדר שחנני' אחא בר יעקב דמופלג פי חלוק
היה מחנני' דורו גדול מהן בחכמה בפ כל הגט בגמ' המביא גט
והניחו יקן בין דאפליג מפליג פיר' חננל' ל' כמו פלגם כלומר

כיון שעברו פי שעברו פ שנה והוא גבול הצורות והפליג
עד קרוב ל שנה מזקין הרבה והוא דמופלג בחוכמה והוא ד
דמוי דמופלג בזיקנה פי מופלג בחוכמה עומין הכס למעלה
ממטה מופלה בזיקנה שחין דקין למשלך היגע בפ יט נהלין
בגמ בנות עלותהך רוח פלגה עיין בעגדר בפ חס הכפורים סג
מי שחזו ההדרה בלוג וינע פי חתכות שלפת מן היצאן ולא
מן הפלגס בפ אלו עובדין בגמ כינר מפדיטין בר פרה ד טרפון
קורהו פלגס כיקר כרים תרג היך יקר פלגסין בפ שתי ככרות בגמ
אלה שחטתה ובפ א בחולין בגמ הכטור בתרין דתכן בפרה הק
הקריבו מביא עלין נכמי חיל והין עולה לו מדכחו והמר יוחנן ו
לחיל לרבות את פהפלגס פיר פלגה ביטני שהוה בין יג חרטינא
מכלל ככש ולכלל חיל לה כה כלומר פלג ממוינע בין זה לזה והין
כשר לה לה ולה לה פלג בלמרד אס כסח כלה מוכיח אתחננו
לשם שמים וזה לפלג שלהק כה שג מוכיח אדם אחר וזה עור
אלה שמושיכין חוט שלחסר שגחן ומינע פלג בלמרדנו
בדברות אחרונות אלפים שנה קודם ברית שלעולם בלוגוניו
כה ואהיה עושועים חס יום פי כדאמ בפ עג להתפוגגה עם
בגוי פלגס לשלה לי למטרה תרג לפלגליסא דרך קשטו
וייניבני כמטרה לחץ תרג כפלגליסא לצידת פלגס קפאו וזהו
בליבוס תרג ירוש פ בג פלגיס פלגיס פלושה סרינין
תרג תלתין פלגיסין ככדים כסח בשט חריטין תרג בתרין פל
פלגיסין פלג בפ הגוילן מהכיל בגמ חין פורטין שמואל
זבן להנה דרה כה בכלל דפליח פיר ספל שליחב בכלל שול
שלנחשות נחשת מועהב ואבלע לי חד יודא ונתן לו ה בר
להתראות כמ שנה שטעה וימחר הגוילך פלח

בכ"ה בדמיו וכן העני עונותיו לו פרוסות פתחו פלחי רבלי
חיב מי חתיכות תאימם יבישים פלח פולח ומגן עיין
בע פגן בילמדוהי עקב מדע מיתאמר דרכן פולחולחין לונג
לובטין סנדלין מסומרין ובכ"ה כי יכרית היו מוסדין לכל אחד מ
מיש שני פלחין שופומח אתו שלא יחטא פלח בדרי רבא
מדע נז וישב הכהן לאשה שהעשירך מפלחה המרהוהיל
ומן הפלחה היה העשרתי אינו יז מיתחיתו פיר פלחה כמו פלך
פלח ברק"ל ויהי ביום השמיני מדע ל עיריך איז שתי פלחיה
חסר יתר מפלחה המד פלט בכ"ה מי שמתו ונידה שפלטה
שוכבת דרע פד"ח במקוות נכריות שפלטה שוכבת דרע כומאך
וכול ברד"גמ דפ הטור מן המכושל כל מידעם לא תפלוט קמי די
רביה פיר הכה לפני רבו חיב מיתה הוין מן קרה ודיסח לאחר שז
שחכל קרה ודיסח חב אינו דק אחריהם מזיקין לו ששורפין גופו
כעתילה שלא כר ולא תקיח הארץ תרג ירוש' ולא תפלוט ארעה
פלט בטרה בכ"ה האשה בגל בדקה ויבא הפליט ויגר לאברהם
העברי ויהי יוח"ה עג שפלט מדור המכיל ועור מפורש
בע עג צבריתא דר אינער פרע כו ויבא הפליט מוכלאהיה הא
המגיד שג ובעל כנפים יגר דבר ולמה נקרה שמו פליט בטעה
שהפילה קבה שמאל וכת טלו ממקום קדושים ואחז בכנפו
ובקש להורידו עמו ופולט הק"ה מיוחד לפי כך נקרא פליט
ועליו אמר יהוה לבא אלו הפליט נפילת שמאל בכ"ה יד
פלט ברד"ג מלך בשרודם בונה פלטיין בכ"ה בסנהדרין
מתלו מתאשו מפרח פליטין טלו בכ"ה חזקת בתים בגל ולא
לחב הצונה פלטורין גדולים בנכסי הגר בחלק בגל אפקודוס כל
העוסק בתורה לשמה כאלו בנה פלטורין של מעלה ושל מטה

שנ' לנעווע שמים וליסוד הרץ בת פרעה תרג ידוע פלטודין דפרעה
הבא הנשים הביתה בבד' ר פרע עב יורש אתגג בלטריות
מיה שלא ידע יקודה חרענות פלטין פליניאה פלט בילמדי
וישח מעולן מעם אחת הרעש עהיו הפליטו ומעין מבקשין לקבוע
לו ללוטין פולטין בעב בתרומות מפני שהוא מאכל פולטיקין
פיר מאכל שלבם פלטין ויש אומ' מטעמו מלגים פלטיה בגמ'
דפ' א שבת סרטיה ופלטיה גדולה בבד' רב פרע לוב פלטיה שלד'
דויבן את נינה את רהובות עיר תרג ידוע פלטיה אתה אלתך רחובה
בעיר ובשווקים וברחובות תרג ידוע ובפלטיה אתה ובפיהתין פירוש
בלעז פלינה פלטיה דבהחדש עבדות וגדות בארץ לה להם וע'
ועבדות וענו אותם חרבע מאות שנה הפלו על פלטיה פולחם טע'
אפלטיה פיר מנחה פלטנים בבד' ר פרע לג' והמים גברו ובפ' עב'
קדק' ומעיליה בירוש' עבד בהרין פולטוס והמתיה חד שומגאו
וכול פיר הר פלטין בעב' זר פ' ושמעלאכל מוליכין עמו
מת לפלטין בעהין מעמידין בגמ' וחלו דברים אמר רב אין כאן פלטין
בבבדין העם פלטין גוי ורב לא אמ' אלא פלטין יש בכ' גמ' דפ' המטות
והנסכים בירוש' בשוקלים בפ' כל הדיקים ולא תאמין כחייך זה הלוקח
מן הפלטין והנה הפלטין סמיכנה הלוקח מן הפלטין עיין בערך
דמוס פלייה בכ' גמ' דפ' אמ' ר' עקימאי עפורה כרמים אמר
רב פלייה ביהדי פו' ין עפורה כרמים ששמה כן ואק' אביי ומקריה
עיפורה דדקלה ומשהתחא בדקלה דהר כבארה שכל הדקלה יש
להן ב' וג' נבחרו שמקיפין אותן בראשי אריות שלהן ויש מין אחר
שלא יקראוהו בברא אחר שיעולה עם כלו פלייה בילמדי כי
העללה ב' ראה פלייה חויה והאנקה תרג ידוע ופלייה חויה ס' א' פילוג

חיוה פלה בילמדו ויהוה הליך פרה וכל שעה היה חזיה ומפ
ומפליה בעיניה פלויטון בפ כמה חשה וזה בעלוחית של פלויטון
גמ ורה שית שם ומשחוה המ רב זה פלויטון ר ליעזר פוטר בכוחו
ובעלוחית של פלויטון כמה דברים חמו ביש שם בושם ומל בילמדו
כההלים של פלויטון שחין דיה יפה מימט שנ מור ההלים למח
נקרה שחין ההלים שהות באדרך ההלים בצד ר פרע לך והנה עליה
יות לה היה לה להבוא דבר משוטח חו קנמון חו פלויטון סה נפיר
ניפוס מון יש מפודשין פלויטון רבמה חשה בשמים מערבין
משוכחין מסך ועגבר ושמן בלשון ערבי גלוק פליון פירק כט
בכלים נומי סדין והסודרין והקדטין והפליון שולחש כנה פרק
הרוהה וכו בפליון פי מטפחת שמתכסה בו ובלעז פליוט פלך
פי בהדומיכ פט בכתובות חמלו על פלנה ועל עיסתה בפ השותפין
ולח את התודין וחדא ירעה בלצה ועבדה ביהתדקי בחלק בענין סנה
סנה ריבנב המדיר בגמ דת יהודית עולם היכלו פילכח כמ וכפיה
תמט פלך בבלי רב פרע עכ תפשא לחה פלך הודחה הפעם חזרה
חת יהוה ועמדו כל צניה בעלי הודחה יהודה ויכר יהודה וכול
פלך בפ לא יחפור בגמ חנות טבחינר שיהו מושיבין מלמדו
הינקה בל פלך ופלך גס פד מיעד העידים בשעריך חתה מושיב
בתי דינן בל פלך ופלך ובכל עיר ועיר אבל בחוטה לארץ בל פלך
ופלך חתה מושיב ואי חתה מושיב בכל עיר ועיר כס גמ דפ חלו
הז הגליון ובפ פר חטאת בגמ קדטיו קדטים בן לוו שהרג גילה
מפלך למלך והם גלה למלכו פלט קולטו בפד מיתות בגמ המצדק
כטס שנידווג יש להוטיב בתי דינן בכל פלך ופלך וכ ונפנות דור
דור מים תוג ובפלני דים מערבה התשחת מיצרים פנת שבטיה
תוג דבע פילכהה פי לו חו לח עורות שהן מקובעות במקום אחד

אחד קורין מדינה והינו פולך פלך בעגל דפ נגמר הדיו מחיך בפלך
מאסה דנת רק לעת זקנתו חלה את רגלין אמר ל יהודה אמר דב
טאחיהו מורגיה פלכין בילמד ויהי כדך ושאק מותב בחנמל
מהו בחנמל יורד בפלכין וקוצץ האילנות פי יומם קורין לנרזל
פלכין פלכ ב' כב בשבת אין יורדין לפילומה פי פיל בקשאניש
בה מים ותתיו טיט כמ טפלוהם יבקע ויטבע בו אינו יכול לעלות
אלא ער שמתקבעין הדבה בע אדם ומעלין אותו משם ויש מי ש
עומד ורוחץ באורה בקשה מינכן ואותן המים מפולשלין מעין
וזה מיד בוקא פה אין יורדין לפילומה משום בוקא פילומה לשון
לעז ממש הנהר פילומה בוקא בקיעה מין מובלעת שמה יבקע
הטיט שבתוך המים ויטבע לשוק ואינו יכול לעלות משם אלא אם
כן מעלין אותו אחרים בטורח סה אין יורדין לכירומה גמ אין יורדין
לקרומה משום בוקא רכן פי קרומה נהר כמ קרמיון ופיגה פה כמו
קרמי דהגמה אין יורדין לתוכן בשבת שמה יטבע בטיט שבת
וכולן טעם אחד פלמוד בעגל דפ אין מעמידין ובדגים כל שיט
לו סנפיר וקשקשה אמר אביי כי תניא ההיא בפדה ופלמודה דדמו דיש
רישיהו לטמאין פלמוטוס בע מי שמת בעגל האחין השותפין
הט רב אחד מן האחין שמיניהו גבאי או פולמיטוס ובפ כל קרבנות
בגל תקיעה פעם אחת נעטפעט אנשי לדיקיה לשמן מינו להם
פלמוטוס פלמוטוס בלי ואותחנן בילמד או שהיה פלמוטוס
שלהק כה למלך ששילח שם פלמוטוסין וכול בע סמנטר
פלמוטוס מצלת היכה לשום כדים פלמוטוסין בפסד שוטה
שולח המלך בולמיטוס אחד להחריבה והרבע מאות עמו תרגמהרבע
מאה גברין דעמיה פלמוטוסין עימיה בתר יהאמר המלך החשורש

אעביר מינך הגמונין ופלו מרכין פג חלן ענין אחר הן שלטון
חיילין פולמוס סוף סוטה בפולמוס של אספסינוס ~~פולמוס~~
בערה הסמוכין בפולמוסיות ובשע בערוך בעב ורה בע השוכר
המביה נכדי ההוא פולמוס דאדיל וסליק לטהררעא באו טרוס
נטלה הנכר ההוא פולמוס דאחא לפוס כריתא פו חיל פלן
רפ שני שפירי יוב הכפודים שחל אחא אי עזר פל מהו לעולם
פי אצטלס שבה על פילגש אצטלס מהו לעולם הכא מי סביח
דאמר דב נשים בקירועין וכהוכה ופילגשין בלא קירועין וכת
להן לא שאלתו חלה על פלן פלן על שלמא ושלמא מהו לעולם
כלן עז שאלוהו על שלמא מי סביח לן כד יונתן דאמר כל
שלמא חטא אינו חלה כחטא כול כדכ בגמ דב כמה מהו לה
להעיל הדועה מיד הארי פי להעיל הדועה מיד הארי פי להעיל
מיד דויד מי סביח לן הולקין בכור לתלמיד יונתן במקום הרב
דוד ומפני שאמרו הדע יונתן חטא מורד במלכות וניתן להעיל
דלמא חין הולקין בכור לתלמיד במקום הרב ומורד במלכות
הוא להן דומה שלא שאלתו על הכבשק אמר לו ואת הכבשק מהו
להעיל פי בת שבע מיד דוד מי סביח לן הא דאמר ר' יונתן בערך
במה בהמה כל היוצא למלהמת בית דויד גט כריתות נותן לא שרנו
ואוריה נטו גט לבת שבע זה בדי תוספת יבמות פלן חומרתא
דפילון כד פי דע אמר פלן בדדי דב בר וירא חילן פלוט שלי
שלא בדהם אבינו מפולש היה פי מקומי ובפדע סך ויהי כאשר כלה
יגחק פלוט יש שלא חזן יגחק מפולש היה בפס ולקחתם לכם תודיע
אורה חיים אמר דוד לפס הק' לה רבון כל העלמים הודיעני איז פילון
מפולש לפתיד לבוא בדדי ר' פדע ס בא בימים בפילון מפולש לחיי

העולם הבא כלומר מקום מפולש והורחיש עליו בויקל וחת תהיה
מרש ודכור כי הולך האדם אל בית עולמו ח' ע"פ שכולן נכנסין בפילון
אחד שורה לפי כבודו ס' ח' פילה וחת הינו פילה של ראש הפרק ושש
הוא פלמה ברי' גמ דפ' הנורד מן הירק הנפליה ומלניא ומכנסים
ברי' גמ דפ' כל היר מנכסי הכהנים למה הן דומין כמין פלניה טולפדטוס
ס' ח' ממלניא שלמעלה עד מהנים למטה עד ירכים קוש להן שנינים
פלגין במגלת היכה איכה יעיד בסמך הדם בעכדתו פי חליות ט
שלמו כדי מולונן היו במגלה פי פרולו פלן בפ' שבושת הדינן
על גפנין בפילון פלנק בולמדי כי ידבר אליכם פרעה כל הקורה
פסוק זה סבור שמה פלינוקיה יש למעלה ענתו תקום וכל חפני
אנשה וכול פי לשון וון מהלוקה פולונקיה פלס בפ' א במטיקין
בגמ' אין נושאין נשים כת אחד אומ' פלס מעל רגליך וכת אורה י
חיים פן תפלס פי פלס מעל טקול המעיות וראה איזו מימיה גדולה
ועשה אותה וכת אורה פן תפלס כלומ לא תשקול ותנח הקטנה ממני
הגדולה לא קשיא הפטר לעשות קטנה על ידי אחרים הנח הקטנה
ועשה הגדולה וחם לאו עשה הראשונה הבאה לדרך בכרז רב בראש
וישכ יעקב פלס ומיח' משפט אמ' לו הקנה אתה אמרה חשודין על
אבר מזהחי הפלו בשעת הקלה שוחטין וישחטו פער עדים אמרת
מזלילין בבני השפחות וקורין אותם עבדים לעבד נמכר יוסף אמרת
תולין עניקה בבנות הדרך אני מגיה כ' את הדוב ותשא השת חז
אדוניו וכול על תליתיהון נלטי פלס ומוחיני כים פלס בפ' הזהב בגמ'
אשימון מהו אשימון פולסא עיין בפ' אשימון ל' שיקל ליום תרג' עמר
פלס ליומא פלס בפ' כיצר הרגל בגמ' כיצר חשן ההוא חמרא
נהמא ופליסיה לסלה פי שיבד הסל פלס בהגיד דפ' השוכר לקט

המועלין אתיוה לא ליהו ומחיוה שותין פולסי דגורא בפ' וס הכפורים
בגמ' מסור באכילה הועיאוהו לגבריל מאחרי הפרגוד ומחיוה שותין
פולסי דגורא פ' עיקר פולסי כגון שוטיין שמכין בהן השלטונין
מי הגחון חס ושלוש שוש עליו דין למיטטון חילא להראור
לחלושע שושלן ארון שהוא עליו כדי גמ' דפ' הזהב אי הוה לו הוה
מפיק לחפץ פולסי דגורא פ'לס בפ' אמר להם הממנה בשחר
היה לבוש פילוסין שלוב מסה מי פילוסין והנדרין שניהן מלבוש
בלשון יון פ'לס בפ' אין מעמידין בגמ' טרית חזקתו אינן באין
חילא מפילוסה ומחספמיה רעמסס תרג ירוש' פילוסין ויכעו מו
מירעמסס בארץ רעמסס את פיתום ואת רעמסס פ'לס בגמ' רבה
פרע ס'ה מו האיש הלויח את רבנן אמרי קרח פ'סוני הלויח אלון זה
פ'לס טיט בגמ' רב יוא יהי ענפ רעב בכל הארצות בגמ' ארצות
בפניקיה ובערב ובעלמ' פ'לס טיט פ'לסליב בגמ' כליהם השום וה
והשומנית הכנילן בעלמ' התורמוס והפלתוליס פ'ר שום שולג
שלפדרס שום שלמדס וב'לעי סלכתקי פ'לסופה בגמ' אמר
הישן כללתי פ'לסטר בפ' א' בע' י' בגמ' יום תגלחת סך קירו פ'לסטר
בוי'ק רב זאת תהיה פרע רחשו ו שביד בה עלה ונשתטה לפ'הקנה
אמר לפ'נו רבון כל העולמים עקדע שלמה ועשאו פ'לסטר בילמד
בד' זיקה קרח יודעין את שחטן ורחום הוא שמה יתמלא רחמים
על הלל ויחמו כל כחי העולם פ'לסטרון היא תורתו שלמשה
פ'לס בפ' כמה חשק בפ'לס ובגמ' מלא בפ' אמר ר' יעקב עקיבה
מלפ'ת כל שהיה בד' גמ' דפ' חלו עוברין בפסח זנגבילא ד' טיבה ופי
לפ'לו ארובתא פת נקיה ובשרי ושמן ויון ישן דמ'עלן לכוליה
א' בפ' יום הכפורים בגמ' אבל אוכלין ובגמ' רביע' מבדקין עין

שטעט עיען ופריו שווקה הוי חומה פלעלין דע יום הכפורים בגמ
רסמך הטאת וכלי מילה כגון קריה את ובעס א בהגיגה בגמ רסמך
הלכות שבת ורוא לית ליה פירכא היט דאמרינן שבת חרה פלמית
חריפתה ממלעגא דקרא פי שהיה אמורא וקטן מכולן כמו שהפ
שהפלעל קטן מכל מיני תכלין וחריף מכולם כך יזה האמורא חריף
מכולן התנאים שהפליג עליו פלומס בפ"ח שרעים יד מעלה
פיליפוס בפ' המדיר ובשל פוליתוסגמ מאי בשל פוליתוס דב יהודה
אמ' שמואל רות החוטם במתניתא תנא ריהה פה פלעור בהכרור
פ"ג בבלים המדך והפליגור פי בלעז רופי והוא חרוך כמו אמה
פלק בויק' אמור' הלהנהנים פדע' ראבא ובפ' ובילמדי ולקחתם
לכם את ענור הקוא ליסטאה ואיהבש בפילקי בפס' ויהי בחמי הילול
ובילמד ויהי חשך ואחר כך הבשן בפילקיות יזה החשך ס' א לה
חידו חכשן בכית האיסורין פי בית האיסורין בית הסהר בלשון
יון פילקי ובלשון ישמעאל הסדן שכובלין בו רגלו האדם פילקה
דרפואות דפ' מי שהחיו והילא הדרי עליה ופלקו ליה פי כעינין
שאמרט ואוסרין אתו פלקט ואלישך דקמה רב סיסי אמר
פורפירן תלגא עקילס תרג' פורקטון פולקטון פלש מכוי מפא'
מפולש פ' פתוח משני מע' עדרין בפ' אלו הטהנקין בגמ חומר בו
בדברי סופרים בית המפולש לחברו פסול פי אי מתחלה עבדנהו
ה' בתי ופולש חד בית לחברו דהיט' ד' בתי דכיון דלא כהילכתן עבר
עבדינהו לא תפילין דכת' באוריתא נינהו כלל וקאיי לא היגרע שה
שהזכין עליו אלא גרוע ועומד מעיקרא דהא פסול הוא כדאמר
וירא דאמ' בית המפולש לחברו פסול פלש במגלה איבה הם
לא פילשו אחר מידת הדין ומידת הדין לא פילשה אחריהן ס' א
לא היטעו פלגה בפס' דפרה רגלוי דתורנגולתא רמיין לפס'

למלה דטעם א להדס מותיה דנוט פי לקשקשת כלוק

פרק אהל פרק זה פמס

בפ מי טמה בגא שהטחשוכינות תרג עטוק עמו בפמס ובקש
לעשות עמו בענשה דע דז בפ וי שומעל בגמ שאלו לה דיון
לרשעים שהן עושין סלע שיל פומכי פי עוחוטהין בעהסיה
שאנו עריך למרספ חטאתם שהן חוטים ביהודי על הערוך
וחמ מפרספ שיחני ער את הוולד במעיק הלא שמטריחין אותו
בעל כורחו לה טילכו נשמה לפי שהעולם כמנהג נהג שהנשים
מתעברות מן האגשים א על ששוכין עושין שלא כהוגן פה
כגון שמשבין נחשת בכסף לעשות גזולה כדגריס בגמ בתרה
עתיד ננסין עתיד פומכי דבד הנראה גדול הלא שמטריחין אותו
שנ הוגשתם יהוה בדבריכם בלמד בפ כי תשא וכוהיה עקב
תשמעון פסולתך לוחת הדאשונים על יד טניתע בפומכילעין כך
שליטה בהן עין מויניח אסירים בכוטדות תלג דאפיק בית ישור
דהו אפירין במע על עוודי דאכחדון כשרין בפומכי פמוט
בפ כירד בגמ מטלסלין נר אמ דורא פמוט שודדליקן עליו באחיה
שבת לרברי הסלסור לטלסלה בפ גמ דפ כל כהכו פמוטות שולב
ו מוטר לטלסולן בשבת בפ הקומין בגמ קני מנירה והימא נמו
באה זהב באה קנים אינה באה זהב אינה באה קנים ההוא פמוט
איקרי פי מנירה סתם ושל קנים כמו אותה שלמשה שחין לך
אלה עמוד אחר ובראשה נראח נקדחת פמוט פמלוח
בחלק בגמ האומר איך תירד כל העוסק בתורה לשמה מטוס שלום
במלחיה שלמעה ובפמלוח מלמטה וכולפי חיילות פמלוח
בהבג פר כי בכלים אפמלוח ופמלוח ופמלוח כברי רב פרק פה
כתת העסיב זה הוא מדגור אשר עליו הפלחיה זה הוא פלחיה

שכפרק שלפני זה מפקח בעגמ דפח שוכר את הפועלין
התגגרי דמימוסקה הוו פי גורנא דמלכה פ"ה אנשים גבירים ח'
חזקים היו מינון שם ממריק ס"ה פירמא ומפורש בעפודמא
פליק פירק י"ה אחל פירק י"ב פ"ז
פ"י י"ה בשבת מפנין אפילו ד' וז' קופות פי מעתיקין התבואה ממקום
למקום מלשון ופינו את הבית בע שוחל אדם בגמ מוה אדם אדל
תפנו אלה אלהים מה תלמודא חל הפט חל מדעתכם פי בזמן
שאתם מסתכלין בהן אתם מפנין חל מדעתכם בגמ דפי כמה י
אשה מופנה מינר אחר פי מופנה דלח עריך בהאי קרא למכת
למיכתיה בע המפלת בגמ המפלת כמן בהמה מפורש מאי בין מ
מופנה מינר אחר למופנה משני ערדין ולשחיט מופנה כל עיקר
ותער כדך דג ירוש' ופניאת קולתה מדיקים שקיהם תרג ירוש' פנון
בעס דיכור ובפס דענייה סעיה ערו שרו פנון פנון ה' מ' ד' ותער
כדך כסו טהרות יוצאין חוץ לפתח בית הכר ונפנין לאחורי גדי פי
להפנות כלומר להעתיקה הרע מן הגוף . פ"ז בפ' סוכה פנה חלת
תפלה הערער הפסוק היה לה ראשו סופו ולא סופו ראשו אם ערער
תפלתו אם תפלתו ערערים חלה עד עז תפלתו של מגשה תפלתם
זו תפלתו ותפלה אבותיו . פ"ז פ' ב' א' בכתובות מיכן ואילך אי אבא
פנים חדשות הרשות מדרך כולו פי אדם שלא היה בחופה או בפס
בסעודה בשעה שמכריז כשילך אדם עם לכתחלה קרוי פנים
חדשות וכן לבית האכל אלה הלך לשם ביום ראשו כשעשה ברכת
רחנה בכליוס שילך שם בתוך עושים מתחלה ברכת רחנה
בשדילו וכן מפורש ביו הלכה ברכת רחנה כל שבעה מאי איכא
משכחת לה בפנים חדשות כיהא דר' הייא בר אבא מקרי ברירה

רדיט ליקיש הוה שכיב ליה ינוקה יומא קמא לא אדיל גביה למחר
רבריה ליהודה בר נחמט מתורגמניה ואדיל לגביה וברך ברכת
רחבה מכתלה בבלי רב פרע פיר ויהן את פט העיר חטן את
הפנים שלעיר הנהיל לשלח להן דודיות ובפ עב והרעב היה של
פט כל הארץ היה לכתוב של הארץ למה נכתב על כל פט אמר רב
שמולל נהמן לא הנהיל הרעב תחלה אלא בפשידים בזמן שז
שארם עשיר יש לו פנים עומדים לראות את חברו ובזמן שאדם
עני אין לו פנים לראות מפט שהוא מתביש מחברו בפ כ בנידה
כדי שתרד מן המטה ותדיוח את פיה פילשון נקיה על מקום התקן
בפ כיה בגמ מעשה אמר רב המכיה ידך כנגד פניו של מטה כי
כאלו כופר בדינתו שלא כדקם אבינו מי שמתביש מן הכרית ש
שוכשרו משום הכי מכסהו כיס ליק מותר להנח כדי שלא יראהו
עדותו בני אדם שעומדין על גבי הנהר ובירידה שאין אחד ר
ראחו אסור כי נחתי דקפי מי יורדין כדרכן שאין רואהו אתו כי
סליק שחו שלא יראהו בני אדם פן בכלי מתכות פדק יא
בכילי הפין והפירנה טמאין איכא דאמרו חמי ופי אלו שנים
הקניעין בפיהת ונכנסין בתוך הפורני קוש מפדשין הפין והפ
והפירני הוא הקלסטרין וכל ערבי קפול וכלע קעטרו והפירנה
נכנס לתיבה הפין מינר אחד ונשל ונסגר מינר אחד יש לפירנה
נקב שמיניפין בו המפתח ומרחין את הפין לחוץ ונפתח והותה
שעה נפתח פי הפין מן הפירנה ויוצא ממנה להפין כלש קררו
פנדה בס גמר דפ הרוחא ובפונדו מופלשית לאחריו כפדק אלו
קשרים בגמ קושדין דלי ובע א בפס בגמ ר יהודה אומל בורקין רבי
יהודה אומר בורך שלן פונדא או פסיקיה כפ כל כתבי בגמ יא בכלים

ממנו חתיכה מאחדיו והיא שקל מיניה פס בדוד רב פרש
לויש שמחליפין העילוינן לכולין כינדר הוא עושה כמן קטריקון
היה לו והיה מוססן מזה יס פסג בדי עקעין פסיגה שלא שכול
שדינקה טהורה פיר אתו שמלה ענבים כמו השכול והם נפסג ממנו
מקצת האשכול ונתפצל ממנו ויש לו כתר ונטיף שמו פסיגה בעליות
פי יא בפרה אויב שיש לו קלחים מפסג ואוגדו וכל ויצטר אוהב
בהוך תרג ירוש ופסג יתרון תטה לנתחיו תרג ירוש הפסג לפסגוי בס
גמ דכח קמ תרג מפסג אילנות ומפסקי גפנים בסגמ דפ מדות
התועה בין הכדמים מפסיג ועלה מפסיג ויורד פי מפסיג הכומים
והשדות ומהלך בהונס ח פפ שיאין שם דרך שמפסיק המקום
עומהלך בו בדי משקין אין מיורדין ואין מפסגן יש מפורש מפסגן
זה סומכין האוילן שהוא רענן יתר מראי פסג בדי גמ דפ הכית
והעליה כמ מפסדה עליה כהאי ביתא תולתא הלכתא חיה תולתא
פיר קחסבר ר נתן דעליה חכסתיא לבית ודיקתא דאי הוא בית בלח עליה
הוא קאו שותין שנין השתיא ואיתבכית עליה קס ליה מ טען ונפול
ח שתכח ליה עליה לבית תולתא ושהל בעל עליה תולתא דליגני וכטורי
ושקיל תהי תרי תולתו וכן כי יבני תרוהון חד שתא דהני זבני דת
דתחתא יהיב תדין חולקין ודדי בותחתא וצפ עליה יהיב תולתא
ודדי בעליה ותחתא ליה ליה רשותא לא שהמושו בעליה וכי הוי
דיה בין בדמי מעיקרא דהס הכי פלג לגמ דבי נפל ליה בידיהון תולת
למיבני זה פיר ד עמרם פסדיות צילמז בדי וינא יעקב כיון
שינא יעקב לא ינא עמר דבר בעולם ואף לא פסדית שנ ויקח
מ חכמי המקום ואב היו לו פסדיות לא היה נותן חכמים תחת דחשו
פיר כסות ושמא בסדיות הוא פסג בדוד ר פרש מז המל

ומול בשעה שזינא למולה למה עשו לו טעם פסון וירד מלהך
להעיל מן מארב לפי הענין פסול בולמו רב לנכ כעוה לך דוד
לעשה מלחמה בארוב הזעיהו לו אפוסטלין והיה כתוב בה רב לנכ
פיר לנשותן קורין בלש פוסטול פסטק בויה רב כיט פרע זבח
אמר אחר לחל מה דחיל הדין שליטה אמלית ויהא פוסטמא ריוך
טבא ולית את דחיל מיניה פיר הדיבור שוך יהא טוב כלומר התעסק
בהורה ואי אתה מתירא ממנו כמו הנשים סונטות בה פסנטר
בויה רב אמור אלה הכהנים פרע מה יתרון פסטידך אנה ואי את מטעים
לו מן הבשילין דאידע מה אמן עריכין בפס דה עומד מגרוסך אנה
וכבר פירשטה בע מגס פסיון בדיגמ דפ יוס הכפורים שוכלו
שוכל פסיוניו שלון בפ א בקדושים בגמל מינות האנוש מאכיל
לחביו פסיוניו וטורדו מן העולם בסגמ דפ פמר שנעזאת הפרה
תרנגול טוח ופסיוניו מלחם יה ביה פו בלעז פסנו טאל ויבא סלק
תרג שחילן בסרה ואיתי פסיומן פסך קוינים כסוחים תרג כוכין
מפסעין פסכבר סה פסתקד ומה הוא לפנינו פסל מודדין
ומפסלין כנר פו בעיכל בפ יג דכלים המפסילת והמקדח פיר מלו בי
ברזל כמן מעניד רחב שהוא פוסל בו חתה עין מן רפסול שני לוחת
בס חלומות דפ הדוהה וכסגמ דפ השוכר את ההומנן מרפסלוק
וקרדוס פסל בפ המויניו יין בגמדין רבפ חזקת הכתים בגמרה
דסנך ב מעירים הכל פיסלה לא רבה אמר הפול פיסלה לא דרשות
שבת כרשות גטויס דמיה ברז גמ דפ הדורה גט איל גיטח נפול
בפיסלה אמר יוסף אי היהו ד אמות על ד אמות פלג ליה רשותה
פיר פיסלה כגון עמור שהוא גמח ורחב ד אי כגון זיד היוענה
למעלה מן ו טפחים מן הכותל רחב ד אמות ופי פיסלה כגון פסל

היוצא מן הסיכה פסל בפ"ה בשבת בגמ' יח דבר גידו בוכות
 מהו יח דבר דהנן כס' וזין חלו פוסלין את התרומה האוכל אוכל
 ראשון וכול כפ' כל שעה בגמ' האוכל תרומה פסול טומ' פירוש
 שפסולו שנטמא מהמת דבר אחר כל הג' פי' בכפ' חזיר טהור
 לו התיר לעולם פסלו עיין בפ' עמוס פסולות עיין במטילות
 פסע בפ' כיצד הרגל בגמ' הכלב ר' אשי מפסע פניו פי' כגון כפ'
 בינע מקום שנתחבבה בהן שיצרה האבנים ושחקהן והפירות כד'
 בדריסה שניפוחם ודרסתם וכליתם כגון בינע אמרו לשון כלמה
 והוא תמימות והשולמות פסע בר' גמ' דפ' במה עיקר לה פסעו
 על ראשו עכ' קדש פור מהגב לישב על גבי מחלילנות בקרקע
 וכשהמלך עומד מהלך על ראשו פסע הדג ידוע או חרום
 או ערוע פסע מקול שעת תולג מקל מפסועית פסיפון
 בפ' ומהמר עיין אמ' ד' תחומא פסיפון חנון עכרין וחנא עכרית
 חינון עכרין ועיכמי וחנא עכרית ועיכתיים פי' השכון לעזון דומ'
 פסיפון פסיפס כס' שבת מפספסין את הכיפין פי' מפרכין כגון
 פיתות לרכבו להיות נח לאחילת כמ' כל ידות הכלין שצססן לגרן
 נייר הופק ומפספס עיין בפ' ספסוף צמלת איבה ישיב רבנן התיבה
 פספסן פסיפס כפ' דיני ממונות בטל בגמ' הלוהן הפסולין כגון
 המשוחך בפסיפסין מהמתי חזרתן מעיכרו את פסיפסיהן פי' לוחת
 מינורין ששוחקין עליהן פסיפס בכל הנגדים פ"ה צנגשיב
 קיטא שיש בה פסיפסין פ' מסך שיש בו גוני עכירה ס' אבנים
 קטנים כחותם על הסכעת ודוינפין בהן תנדותיהן כ' יט' ודומה
 להן לענף בג' שיש עליו כגון דיכרי וקוטי פסיפס חכז גיית אכז
 פסיפס פסיק בפ' א' שפ' שאמרו בגמ' קטילין לחמיר הפסיק לחמיר
 הפסיק פי' לא רב יוסף ולא רבא אביה חבין ביזב הכפודים סעורדך

המסקנת בע חלו טו בגמ נפלה מזהג והו מהיה פסקה פיר חס הסה
הבהמה במטה לה מדישוק ועד ינבה ולה מזנבה ועד ראשה לאדסה
שלכהימק חלה לרחבה שלכהמה עומד בעדה ומכה באינפעה וא
היה מכה פסקיה בע יא בגעיה היתה פסיקה ואנה מיפמאה בג
בגעים ל יהודה חומ הפול פסיקה אחת וקשרה אינה מטמאה
בגעים פיר חתיכות וחל מלחין בגל וחיל כותבין ולפ ח בקדושין
בגמ דפמך בביחורבלי גמ דפהטשא אתהחשק מהו לחו אירוש
ממש לה שטרי פסקאחא וכדרכ גדל אמר רב דאמר כמו אתה ניתן
לבך כך וכך כמה חנה ניתן לבך כך וכך עמדו וקדשוהו הן דברים
תקטן בהמירה מעל לו ארעה דמינה פסיקה עיין בע פליג ברי פ נגמר
הרין בגמרהוק שומות יש לו פסקין שפסק דברים כלפי למעלה
אטמון שחטב עוטתידב שלוש סגרון כיון שסוגר שוב חוט פותח
והיה כדויב בלדדה חנה תרג ירוש והיה מן דפסקת מן דילדת פפרק
לולב הגזול בגמ והם מיעטו כשרובם גמ דיצמות ובסגמ דפ הלוקח
בהמה מודה ל שמש בפסיק רישיה חלה ימות פוי מן שחוקך ראשו
שלאו והכל יודעין כי בחתיכת דהע ימות ואם חמו חני מתכוון
למיתתו לחילה להועיה ממע דם לדבר מנחך חין ממש בדברין
חילה דריהוה כמתכוון להמיתו ודוטח הזה והיכה פליגל שמשון
כגון גירוק ראשטור דלה עכיד הריץ ואפילו עכיד הריץ אפטר
דלה ניהא ליה וכך בפ ליעיר חומ אם לה בגמ בסמך כלל אמר עין
והי איכה אחד ליעכיר אחד וזה הכי הכן וכן כלולב הגזול והוא רחית
ליה הושע אחריתו אבל פסיק רישיה ליכה לספיקה דלה ימות וכודאי
נחא ליה דח לה ניתח ליה היכי הוא פסיק רישיה ברי גמ דמגלה ובפ
חין בין המורד בגמ תורם ויביע במקרה זה פסוק טע ואמר לך חל
המסורות כוין רב ברי דאת תהיה ב פסוקין נתנבא בארץ ויהא בהן כדי

ספר ונטפול בישעיה ואלוהו וכו' יאמר אליכם ותיצרו בזה וכו' וכו'
ימוך פר מוט כשהייתם בארצכם הזה ותפסקי את רגליך וכול ברז
גמ דמשקין הכרכות והבריכות פיר חדא מילה היא פסיקיה חלו קע
ק שריס בגמ חבל ובגמ דפ אלף בפס כרך עליו פונדה או פסיקיה חוטי
עבכה שולפסיקיה בשר עבכה מפורש ותחת הגירה נקפה תרגומה
והוהסרן פסיקיה פסקהר בסו עירין כופין עליה פסקהר ועשית
פירותיו תרג ותעביר פסקתירוותיה פיר כמו כפיפות שנחשת באמור
להם פ' דהמיר ובזכות כופה עליהם פסקתיר ופסקתיר הוא כליגדול
מהזיק להך בס ברע לאתכבההך במסעות ומהו עשין כופין עליה
פסקהר פסקתה ונישדוד כדר פיר בע נשדוד פסקתה ופולג
פסקתה פי בע סכן ירוע בפא במעשרות אפוסתקין ואינפדוילין
ירוע בפא דכלהים ארס נוטע לחין ובוטמין מה נפק מנהון פוסתקין
פסים בסגמ דפ מי שמת ובריגמ דפ חשה שנפלו לה נכסיה שטר
פסים הוא פיר עפייסתט בשעה שהיתה רועה לישא חשה שחנתוב
לך שטר ששדה זו מיוחדת לך בעבור שיהא חודך יהיו סמורים כך
שאתה עשיר קוטף נכסים ומעולם שוב לא תחזירה ולה שוך היא
השדה או שוכר חמסו שמכרתה לך שדה זו של מסת שחאמין לך
הדמין עד זמן שיקבענו ומעולם לא נתתה לו הדמין ויטו מפורש
אחד בעאמן ירוע שטר פסים הוא זה לשון יון אמנה פסטין
הרועה שתכריח נכסיה מבצלה כיצד היא עושה כותבת שטר פסטוס
לאתה פי שפיקה לאדם אחר הריוני נשחת ואין רעוני שיבה נכסי
ליר בעלי אכתבם לך במתנה ולאחר זמן אם יגרשם או שימות אטלם
ממך כליך פרק יג אחל פרק יד
פע בפא בסוטה בגמ וכן לענין פועה זו מדים ולמה נקראה
פועה שפועה לולד פי לוחשת לאשה ויוצא הולד כמו חל עכשו י

שקודין באוזני האשה בקווי בויק רב פרע ינדרקן אמר אלההנים
ופעלכם מהפע כל ברכות טובות ונחמות שהקבה מביאו על ישר
בשכר פיעיה אחת שפטי בסיני כל אשר דבר יוי נעשה ונשמע רב
אחד ופעלכם מהפע מן פעיות שהחשה פשה בשעה שיושבת
על המטב יט למיתה ואחת לחיים ג שומות נקדחו לה היתה
מחבלתה ומתברר היותה דקות מאתה נחית מחבלתה דקות ממ
משתנה למיתה ה כל זה הם חבולת חבול מתברר דקות תבירא לה
למיתה בדלי רב פרע כל לאחר שהטף גדי וזה טיול אהרין בעל
המשה כן אהרין ואמ לו מה בדרך ולא כלום אמר לו וזה מפה
אהרין כך קולרני אחיך מעיקים כל גמ דפ הרד סתם גוי הם היתה
דאר מפעם פעי כל דורק בגמ והמשתתף ואי הי סתם גוי מיפעם
פחמי פיר מעק אלה תעקול בה כדעה ומגיד שהבשר טול כדמדין
ברז גמ דפ לולב הגיול פעיתה היא דא ברז גמ דפ חלו טרז וטב
דחילה ביה ופעיה ביה פיר גשה בכבודות כל כל פסולי בגמיה בכר
מה טעם נעקרו מזמן מלשון דפעי ומחזי מלשון כיוורק הפעה
פעי מחיה ודלפה רקתו תלג פעם מוחיה ועבדת כינירעיה וננ
וכפטיש יפזעין סלע תלג וכפטיש דמנפע כיפה כל ה שרעים
בגמין עשין הלמו פעפועי פיעי הסיר פי לטרוק בגמ ביין צמד
השותפין בגמ כמה ידה ברזל קטק אחד מפעפע בגמ גיר הנשד
בגמ ירך גדי שיעלחו בחלבו אסור לאכל מרשט איט שאני חלב דמ
דמפעפע פי בהחממ נמס ונאע ומתכלע בהיכרים ברז גמ דפיק
כל הבשר מים אחרונים כטולים צנינן חבל בהמין לה טמפעפעין
אתהידים ואין מעבירין את הוזהמה פיר מפעפעין מצעבין
מלשון שחין אכעבועים פעוט בגטין כל הכיזין הפעטות
מקחן מקח ומכדן ממרר במטלולים פי תינקות פעל בגמ

אחיל פרק טו עף בכל כלי בעלי פרק
יז כלים פפירות טעפיה להן קנים מלמטה למעלה לחיזוק טה
טהורה בדור רב פרט לחיזוק חרמות רב הונא אמר מקום טהור
שמן חרמות שהן אוכלין כרישין ולובשין פלור פוי עשיר שהיה
בלע ערבי פפיר והוא כמו מלכא עושין מאט קלפים והיו לובשין
אותן בני חרמות ויש חזק פפורות מן הילנות כמו הפפורות רב
דכלאים שפי בעהלה פיר פופירות כלים כלו שנעשה מכלי פופיר
והיה כמין קופה גדולה העשויה כמעשה שבכה ומינורה שהינה מק
מקבלת הרומה אילה כגון הפוחים והגסין ורמונים פופייתא
ברזגמ דפ כישר משהתפין הרתו ריפאתה נהר פופייתא פיר מקום
ידוע בדור רב פרט לחיזוק פופייתא פופיליון בעס ויהיבום
כלות אין כמורה שלכתי שהמדבר עמיה בפרהסיה חלה עשו לה פון
פופיליון ואהה מדבר עמיה מתוך פופיליון פיר אהה בילמדי היספיה
לי אנו עושין לה פופיליון והיו חרס רוחה חוקך פפולסמון בדור
רב פיר לך קנמון או פפולסמון ובערע לה וירח יור מעה עלוחית של
שלפוסמון והדך לריחה ובע מלמך היה חרס חבתהם דומה לעלוחית
עולפולסמון וכול

אחיל פרק יז עף בכל כלי בעלי פרק
זה הינמר המלכט והמנפיש סה המנפכו וכדי פיר בענפס ובג הדש
והמנפין והמנפס כולן מלאכה אחת הן פיר גהון המנפץ את האכלמן
עפרותיו חיב משום דש וכן המנפס מולל שזולב בכגמ דפ א ביומא
איתגרת ליה פון עמדיה פיר פעם אחת נשכר עני בן סזבים אמל בעל
הבית שלא היה מכורד נתן לו ינמר לנפיש ונעמר הנשכר שהגעלו
הפחיתה והרגיש בעל הבית ואמר לו הניחהו והשיב לו מאחד טנשס
הנח לנפץ העמר בפ לא יחפך בגמ אם הביר דבי מדיון בדיק דדיבין

דפ אמר להן הממנה כל פעליו למעניהו פעליו ונתן חכמה לזה
יותר מזה למענהו כד שולתה המלחנה חלה כמו שהיה הפץ
פ זה לדביו הנני יגל פועל בכניסתו משולו כבר פיר בע כנס
פי חח בכניסתו משולו כשנכנס לבקר במלחנה ברשות בעל הבית
הוא ויכול להחשיכו כמ שרועה תורה השמש וג' ולעבודת עורו
ערב שר שותה שך בפ אידהו נשך בגמ חין מושיבין חנוני אמ חבי
כפועל בטל שלחותה מלחנה ריבטל מינה פו כגון חייט שתופר כל
בגר בכסף ופת שהין בורו מלחנה לפעויות יושב ובטל תופר בגר
בשמי שלישי כסף נותן לו שני כסף בשכרו וחלקו בריחן בפ חלו מינו
מיניחות חילה נותן לו שכרו כפועל בטל שלחותה מלחנה שבטל
מינה פו כגון חרם שהיה כסף וסבל שמלחנתו במער חס ואמר לו
חרם מה אתן לך שתבטל ממלחנתך ושבעמו חינו מבקש ממנו
חילה שבר מועט בעבור שמלחנתו בבירה אכל מו שמלחנתו
בטח כגון יורה וכופר מבקש יותר חס יתבטל פעל בבירר כפר
ויחלוב והנה סולס חיל סכ פועלה דהכין סכדה אחרנה מרלה כפר
פיר בע מרן פעס בבירר לכ פרע עוהכא אמר ותפעס ולהלן
ותתפעס כאן פתרון בעה גביה ולהלן חילמת ופתרניה כאן על ידו
שהוא סמוך לבקר ותפעס על ולהלן ידו שהיה מבטל ותתפעס
פעס לפא בסוסה בגמ שמטון לפעמו במחנה דן מלמד שהיתה
שכינה מקשקשה לפניו כוצב כתיב הכה לפעמי וכת התם פעמין
ורומין פעפועין ברז גמדפ בכל מערבין בפעפועין ובחלג
ובחלגלוגות ירוע בפ פיתה פעפועין חס קהקולי ויש בהן מלחות
פער בפ ד מיתות הקוש עעמו לבטל פער זוהיה עסדות
גמ ח פג דיקא מכויץ לבזויה

סליק פדק יר

דרכין נפעני כיתנה הווי בר' גמ' דפ' תיעקתאמ' שמואל דין ממלא דם
ונופנית והין לה תקנה בע' המדיר את השתי בגמ' או שיהא ממלא
ונופנית אמ' לה משתשמשו מטהך מ' תהפך יפה כדו' שלח תתע
תתעבר אלה תנפני השכבת דורע מפורש בירוש' תמן אמר בג'
במעשה עד ואוכן שהיו מ' שהיתין שכבת דורע שלהן בע' גמ' רח'
דפ' המפלת היה ד' אמרי אינשו פוץ מילחה נשרי לכלבא כלומר
אם יסוד המלה לא יעלה אלה לכלב וימץ על הגזיה תרג' ונפץ טלה
מן גזיתא התנעדי מעפר תרג' אתנפעני העיצע כלו' דיקם תרג' נפעני
כמיון דיקם פץ בפ' ערב פסח בגמ' לא יפחת לו ואי פעה מאי
תקנתיה נפחת כלבא בפ' א' דע' ד' בגמ' אין בועין ר' חנינה ור' יונה הו'
קא' אילוי באורחא מ' פ' חנינה תרי דידעו חד פ' חניני לפתחא דע' ד'
וחד פ' חניני לפתחא דיעת פ' לשון הליכה פץ בפ' חזקה בגמ' רח'
האומנין בר' יש' דזכין חמרת לאגריה והתאגי ואניס לה מיניה ד'
דינא הוא דמפעני ליה מניה בגמ' דפ' מי שדיה נשויא אהיה חמיה
מערערה מנפננא לך להנילך מדרך רע תרג' דהיתפעני מן אורחא
בישא להנילך מאשיה דרה תרג' דהיתפעני מן אורחא קלוניתא פ' חניני
והניליני הפינה דור עבדו פ' יעד גבי תרג' פעידים ועלה על
כל הפיקין תרג' פ' חנינוהו ולא שוק מים מעבא פ' לגים וכלו מים ול'
לא פיקים ולגזיות תרג' ולפעידים וחיליה פ' ע' מ' כעין מחדה
תרג' פ' חוהי תבדח פ' ע' פ' חיתיה פ' ח' כד פ' כ' אכל
פ' ע' כחם ע' עלי אור כשחין פ' ח' כדדים א' מעים תרג' פ' ח' חין
ק' עמנין ע' קורים נ' קורים וברדים ר' גליון נ' מורין ופ' ח' חין פ' ע'
בשתי הלחם פ' י' במעלות ד' סניפין שלחב היו שם מפ' ע' לין מ' ר'
מ' ר' שיהן בפ' לך כהן גדול בגמ' כהן גדול בגמ' וכו' פ' כל הזבחים

שקיצל עמדה מפינל בפ עלהלו מומין או שדיה ראש הזנב מ
מפעל את העצם בסגמ דפיוינא דופן אמר השו משיפעל ראש
ההוסס פיר משיהחיל לינקב שערדהא כמפועל בריגמ בכל מע
מעדיין ולא אמרן אלה דלה חפעיל דרתה פיר הם הויניח עלה
דימפעלו דרת דרתה פעם בפהמועיה יין חרש כדי לתין בין
פעם לחכירו פיר בתישבות חלו צומנסרין הקורות לעשות דלתות
ולוחות ונסרין ונתנין חרש בין הנסרים כדי שזכנס בהן הרוח ויוצטו
מפס שלחין הן ומנין טפעים לשון סדק וקדע דכה הרעפות ארץ
פעמיתה וכת וקדע לו חלוע תרג ופעים ליה חרכין ויש לפירש עוד
ששם הלחי זה מזוזה פעימה כל שון דרבנן ודאי כקרא איש יהודי
ג דלתות והרבעה תרג ג פעים בפחכית בגמ חכית כגון אין ניקבין
ומי השותפין בגמ אין חולקין בית סתם וטל הדכעאמט פורץ
את פעימין אין לו הדכעאמות קבר סתום אינע מטמא כל סביבין
פרץ את פעימין מטמא את סביבין פיר הלוח פעימין דהשותפין
שע ערדיהפתח לפי שקודע בכותל כדי לעשות פתח משוין הבנין
משכ יגדדין והשווי נקרא פעים כאשר פירש בתרג וקדע וכשמש
וכשמשלקן הפתח לגמרי ומכאשין לסתום פודיען אותו השווי
ועושין עירוי הפתח הנכנס מדורגות כגון לולין ומעלות כדי לחבר
הבנין ולה יודע שהיה כהן פתח לפי אם פרץ פעימין סילק דשט
לגמדי בסגמ דפא בסופה סיכך על גבי הכסדרה שיש לה פיר גאון
לחיים בפ הקומין רב בגמ ב פירש בית שאין לו חילא פעים אחד
כ מאיר מחייב במזוזה וחל פוטדין מאי טע דרבנן דכת מזוזות
ול מאיר מאי טע וכל מראהן הדברים כי הלחיים והמזוזות והנס
והנסרים בשביל כן נקראים פעימין בשביל שהן משוין ומחשדין

פעע בע אחרון בתרומות פיינושי חולין עם שלומי תרומה
בע כל הכילים נוטלי ארס קורנס לפיעע בו חוגזים בע גמ דפ כלל
גרול ליהדרק אומ פעיעה בכלל דיעה בפיר הערל איזהו פיעע
דכא גמ אמ רבאקייט דקרינן פיעע ולה קדינן פיעע בידי שמים
אכל פיעע כמו פיעע כדכ כי פרע אהרן דבר נעטה בידי אדם זה
פיר ר' חננל דגל וצקע עעי עולה תרגירוע ופעע קיסין פעע
ברז גמ דפ אמר להן הממונה תמור שולחמה מפעע לכחן ולכחן
מה חילה זו קרניה מפועלות לכחן ולכחן שחר מפעע לכחן ובגמ
בית אבטינס להחין ודעין להעלות עשן כמותו שהללו מתמר
ועולה כמקל והללו מפיעע לכחן ולכחן פי מפעע כמו מפעל
פעעל בע כידה בגמ מטלטלין ובכ גמ דפ מטלטלין בעה מינה
ר' שמעון ב' ר' מרבי פעעילי תמרה לר' שמעון מהו פיר בתשחבות
פגי תמרה שהכניסו פירות ונמתקו יפה יפה ועדיין לה בשולו ולה
נעשו תמרים פועעין חותן אחד ואחד לטנים בסכין ומעלין אותן
לגג ליכשן ומיכשן ומכניסין לקיוס וכירה לן דכיון דהעלן לגג לכב
לובשן אקעינן מדעתיה ואמרינן אין מוקיעה לר' שמעון חילה
גרודות וינמוקין בלכר סליק פירק ג' י'

אחיל פירק ג' י' פק בע כל הכילים
ר' אליעזר אומ פקק החלון וכול פיר פקק כגון מסך מבצר חולדו
העשוו לכתום החלון בע כמה בהמה בגמ חמור ופיקק לה דוג בע
בינו ארה פיר שולח תוליד הקול צגמ בע כמה מליקין בגמ פתילת
ובכ ח' בכילים פחות מג' עלג שההקינו לפיק בו את המרחץ פירוש
המרחץ חלול כדי ליכנס בו האש בכול שויהב ויש בו נקבים ליעות
העשן מהו ויש להן מטליות שלבצ מוכנין לסתום ולפקוק בהן את

הנקבים תחלמה שפתי שוקר תגתפקו שיעותי שקרה בפ
תפלה שחר בגמ רבן גמל עד שיתפקו כל הליות שבשורה פי
פקיוק יולתי פקוק דקומא לו פקוק סתימא כרגס פקק החלון
ופיקפיק פתוחה כרגס בפ א בסוכה מפקפק וניטל אחר מכנתם
וכשכורע ארב קומת מתמתחות חוליות ונראת כו מתפרחות
החליות מבחין מאחריו ומסתמות מבפנים ורגמה לדבר קשדו
זינכיות פק דסוכה גמ דפ א בקידושין מה שהפיק מרגלות
יאהך עמד פי שהועינה לאור טעמי תורה שהן יקרים מפניכ
בס גמ דפ כיינר מכרכין פוק חלו מזו עמא דבר בויק רבובי ימוך
אחיק ממך לפדש חשבת דרכי ותפק לרעב נפשוך אמר ריש לקיש
היו לך לתין לו נחמה בדברים אמור לו תינה נפשו עליך שהיו
לומה לתן לך פק בד' גמ דפ הדד כל המפיק מגן בשעת גחזה
פיר כל המעביר מגן ומכסה יינרו בשעת גחזה כלומר בעת שמת
שמתגבר עליו טומן אותו שלא יתגבר סוגרין וחזתמין עדות בעדו
ולשון מפיק כחפיק נחלים יעברו ור' יוח' אמ' כל שהיט מפיק אתמר
כלומר כל שהיט מעביר ומכסהו שלא מגלהו ומפיק מגן לנגדו לה
להלחם כנגדו ולכבוש וזו הגחזה היא עת שכדוהו שלאדם רבו
חבינה סבר לכבוש ביטח כדי להעבירו ולהיעצו טפי עדיף ור' יוח'
אמר הישינן שמה ישתקע בשינה וימנע מן התפלה הלא לגלותו
כדי להתעסק בדרך וכיוצא בה כדי להפיקו ואחר כך יתפלל טפי
עדיף פק בד' גמ דפ לולב וערבה אז הכי כל יומא נמי לרחו
אתי למק פוקי בלולב בד' גמ דפ מי שמתו ובעידיות בפ ה' את מי
מרוחא חלעזר בז' הטר שפקפק בנטיולת ידים בפ אין מעמידין בגמ
השיחו גזירה חדשה היא ואין מפקפקין בה בס' פ' הבא על יבמות

בגמ' לא יבטל כיון שנשאלה ה' עוונותיו מהפקפקין שנמינה
השה מעתה כח ויפק רעון מיה בכדי לכפר על פני שהיו
מפיק פקודות בידו היכן נתה ששן וידה יעקב ויכר אתו
ובפרש פט לפי שהיו מפיק פקודות בידו הם נה ששן כחן אחי
יהי' א' שר' לך פי כולן קרובי ענין ה' ענין ילדול הד' ושיעור
פקה כל הדורע עד פיקה שלגרת פי היא הטבעת הגדולה
ובהנתיים בנגעים אייהו זקין מפדק שללחיו עד פיקה שלגרת
חיוו הקרחת מן הקורדוד השופע להחדין ועד פיקה שלמוחר
פיד עינה היועה מאחורי הינח' כ' מומין לו פיקה ימנה מגדול
פי כמן חתיכות בשר ימנה מגדולו בהטג' מ' כ' כליה הניגע
בפיקה עד שלה פירישה טמא פי פיקה בלשון ישמעאל פלכה
ובלש' פר עניולו עד שלא פירישה קודם שימיתה בכל כלי בשלו
בתים מרות יין ושמן שיעורן בפיקה גדולה שלהן כ' פ' כוש
שלרובן לא יחד לא שלהכוש ועל כולא על הפיקה עור שלעדיקה
שהוא מחובר לפיקות היבד כליו מתכין פי א' בכלים פיקה של
שלמתכת ל' עק' מטמא בכורות כל הלוקה בהמה ל' אינדר תנן
התם בה טומ' פ' א' באהילות אין לנפלים פתיחת הקבר עד שיעגלו
ראש בפיקה מאי בפיקה אמר הונ' בפיקה שלגמר אמר רב
יהודה שלש פיקות שמשתו אחת שלשתו כי חתה רחבין פידע
שלחשה בשלשתו שלבהמה בשלשכ' גוש הבא מכית הפרס
ומהרץ העמים שיעורו בפיקה גדולה שלסקהין טהיה כחותם
המרצותין וישנו בעד העליון שלמגעת החבית הלחמית פירוש
פיקה הוא כמי נדוד כאשר פיר' בע' פי כוש ואותו שעשוי לטוחת
השתי קטן ופיקה שלסקהין גדולה מכילן טחוט' השק ענין וט
וינדיבין יותר כוס' וארץ העמים כבית הפרס דמי' וכיון שישעור

בתיקה גדולה חישין שמה בדואו עפר עינם כשעודה פירוש
הלחמיות שששין במקום הנקרא בית לחם ואותו שישר כער
העליון שלמנפת החצית הקצר שלמפלך פקדון בכרז
רב ברז ויגש אליו לחו שמיה פקדון אלה פיק וין פקד
ברז עדיות וברז נידה הילל חומ מפקידה לפקידה פי בדיקה כל
דבר שנגשה בו מן הפעם הראשונה טמא אפלו מומים הדבה
בפ' ה' במידיות ובפ' ה' בנגעים שיש פקודה עקביה בן מהלל
מטמא איזהו שיש פקודה מן שהיתה לו בהדת וכה שיש
לכן והלכה הבהדת והניה שיש לכן במקומו וחידה וכול מאמת
נשמה ניתסת באדם מטעם פקודה פיר שפקידה מבעלה שאין
הולד פיר אלה לסוף מיום וכה ופקודיך טמרה רוחי והרוח
זו הנשמה ומטעם פקודה רוח את הגוף עיין בפ' יער ובע נשם
פקה בפסח בפ' האשה חוץ מן המפקח בגל בפ' רז השנה שופר
גדל הש השנה אין מפקחין עליו את הגל בכל המטלטלין פיר
יו בההילת המפקח את הגל אינו אוכל ברמש ברז גמ דפ' אעור
חומ אם לא הניח כליו מכן לפיקוה נפשו שדוחה את השבת בתוס
שבת בפ' סורר בנגמ הכא במהדעת לא אלה לפקח עליו עת הגל
בשבת עת לה שלף אגנים תרג עידן בחי לפקחה דגיר אבנן
פקט בנג המפקד בנגמ אם היה שמו לזקן מקבל עליו לנג ומה
ומחנה שמרים בלא פקטין פיר שמו עבד שהיה למפלך מן
השמרים אך שמריה בלם דוריהא ופקעדה פקל פמין
א במעשרות הבעלים משיפקלו ואם אינו מפקל משיעמיד
ערימה בפ' ב' בעווק בעווקעין ההחיל לפרק בהוגיון ולפקל
בבעלים אינו חיבור פי מישקל משייר הקלטס מעלהו ולפקל
ולקלף אחד הוא ויש מפרטין מפיקיען עליו אלא ביתר ה' או

164
אנר דאשיס' והרדא שים תלויין למטה ותולין אותם ליושב
פקל בפ' בלהיד בגמ' בית שמי מאן בעו פקולין דנחמא
פיר פקולין פשתן נקי כלומר מי דוינה לקנות פקולין לעורך
בדיקת תשמיש נחמא הינת תשמיש כלשון נקי כדכ' כי אם
הלהם אשר הוא הכול פקל בכדי רב פרע עטלמה נקרה
שמוציד הנשה שנשא את מקומו והנח חמד הדא פקולתא
דגידה שריח ויש קדושים נהג בו חסוד פי כדאמר וקנאמת
שלו מיסד חסידן מדרבנן פקס בילמדי חשים ויידבר
בעי בלעם פקע בפיו ופקמו ויקר הלהים יאל בלעם וישם דבר
בעיו היה פיקס את פיו כהרם שניהן כליעוס בעי הבהמה ופיקתה
פקס בפ' המניע וכין הגדולה וכין הפיקסת גמרא גודלת
ופיקסת מטוס כהה בפ' במה אשה בגמ' יועא אשה והדוה כטה
דקינים הדא שונים אמרו שלא תכחול ושלא תפקוס כפרק ה'
במשקין בגמ' ועושה אשה תכשיטיה במוער תלג חלות כשיטו
נשיכ' כוחלת ופיקסת וכיל בפ' אלו מגלהין בגמ' הקדוהת מיתו
דבהילכה אחת דכתובות מי שמית חמיו וקמותו אינו רשאי לכוף
את אשתו להיות כוחלת ולהיות פיקסת ^{פיר} כפרק שעשה שעה
לכאן ולכאן בפ' מי שהחשיך בגמ' אין ממדין איז היה המד
המדיה וחיזו היא הלעטה המרה מדביעה ופיקס את פיה
ומאכילה כדמנין ומים כבת אחת פיר פידה את פיה בגמ' פיקסת
פקס כד' מעטדות הדילוחין והקשוהין משיפקסו ואם אינו
מפקס משיעמיד ערימה וזו המטנה בגרה בפ' גמ' דפ' א' בביעה
וכפ' השוכר את הקוע בגמ' ואיל' חוכלין מותיב מר דו טרה איזוה

גרנן למעשר בק שוהין ובדלושין משיפקו חמד רב הסי
משניטל שלהם מהו להן משיפקו חמד רב הסי משניטל פקס
שולחן מהו להן משיפקו בשורה לה משיפקס בבית פידוש
הק שוהין והדלושין משיפקו השיש המומח בהן כמ נועה
כשהן קטנים וכשמתגדלין נושד וחותה הנשורה נקדחת פקס
פקס כשל הפיקס סא בעלה פיקן וכבר פי בענין כהת פקס
ממגדל חננל תרג ממגדל פקיס וכן ממגדל חננל בזכריה פקסו
בפ הין מעמידין בגמ נידות רבי יצחק יבן הנח מהנח דפוקסנה
מליטת מה התינה בשימשה פקס פי ככילים העשויין
מחרמה ומעמישי בקר פקסן כדל דל פדש ויטע תאש
תחבור פקסונו למת נקדח שנת תאשוד שהוא מהושד בכל
מיני חרזים וכך ישנו כולמך ויקחולי תחומה פקס מתירין
פקיס עמיד חגורות בפקיע כפין טע חגורות בקח בפ הגזול
ומה כיל בגמ הגזול שדה חמר לו חנס הושיט לו פקע זה וכפרק
השוכר את הפועלים רשאו בשל הכית להתיר פקיע עמיד לפע
הבהמה כדי שלא תאכל מן הדישה פקע כדל גמ דפ טימ
בזממה ולא עוד אלא שלוקח מן הממונה בפקיע מהו פקיע
חמר ויקדוק מדוודתה פד פקיע מדוודתה והיא מטריקה והיא
כמין חבל פתיל תלוי במקל כגון הדינישה שבית דין מכין בה
ופי הממונה להכות בה הפקיע חמר חבי הא דתנן בפ"ה בשקלים
בן בבי על הפקיע מהו פקיע נגדא פקע כדל גמ דפ במה
מדלויקין תנן החליל מכלא מנכסי פהן גדול סאה מדלויקין ט
נירות שכחין כת לה עלות נד תמיד שיכרו לחמד אין לך דבר

165
 עושהו שלחבת חלה פשיה בלבר מהו מפקיעו תני דכיהג
 מפשילין בפ' החדון בפיהה ר' יוחי על לפרה בעה מקמה
 לון פרנסין ולא קבלין עליהון על ואמר קדמיהון בן כמ על
 הפקיעומה הם זה שנתמנה על הפתילות דכה להימנות על גדולו
 הדור זהם שאתם מתכונים על חיי נפשות לח כל שכן פקע
 בפ' כירה לה יפקיענה בסודרין פי מביהין סודר חו מטלה ומנ
 ומניחין אחת בשמש עד עומתהממות יפה וכורכין הבינה בה
 ושמן ומשולטין עד שתתגלגל באלו כלים בפ' ו בליל הכרור
 והפקעת שלגמי וכפ' יז החמת שיטורה בפקעיות של שתי כר
 גמ דפ' חין דורשין בשטה שכרה הקבה אתה עולם הזה מרחיב
 והולך בפקעיות של שתי כרז' ר' פרע' ו יוכלו כינר כרה הקבה
 את עולמו נטל שתי פקעיות אחת שולחש ואחת של שלג ופתון
 זה כזה ומהו נכרה העולם וכפ' יז אלה תולדות נטל פקעיות של
 שלגמי וקשרן כנגד הפתח ההחיל הכל נכנסין ויוצאין דרך הפק
 הפקעת בפ' ראשית הגז בגמ' כמ' היא מדי יך ר' איסר בן יעקב
 אומ' כפקעיות של שתי וכפ' גמ' דכבכא קמח ולא עוייר פקעיות
 פיר' קיבורה בארמית וסיסה בלישנה רדבן ויש אומ' פיקה עפ
 מובלעת פקע בפ' סדר תעניות כימר חין גזרין תענית ער
 הינכיר לכתחלה באמיט' כר' שלא להפקיע את השערים כר'
 גמ דפ' הקורה את המגלה למפרע מה ראוי לומר ברש' השנים ב
 בתעניות אמר' אלכסנדר' כנגד מפקיעי שערים דכת שבור
 דרוב רשע ורוד כי אמרה בפ' ט אמרה בפ' חכיה בגמ' שוכר ארס
 ושלגזרות מתיר מפקיע וחיתך בפ' חין מעמידין בגמ' מרפאין
 ר' יעקב חש בפקיעה פו מלשון פקיעה והיה פיקה כלומר מקום
 עונקע בתחתונות של אדם פ' א בין טבעת לטבעת הגרצית תומ

מיקעה להדי פיקעה פיר יניח סדק שלג עינה נגד חכרתה
פיקעה עלאה מה שיש לו בחוץ תתחזק מה שיש לו בפנים
בן פקיעה כבר פד כעבן פקע בר גמר רעגס פשוט מי
פקיער נאקושר פי כמו בקו פקועות לפ כמה מדליקין
בשמן פקועות ככלים נס פד יד ר שמע אומהן שלפקועה
כיועא בהן וכן כל עקנים פיהן כגון אביסחין קטנים והם מרים
ופושין מהן שמן ויש מפרשין דולועין מדבריות פקקל
בפע נפרש שלמים אשר עלהכסלים זו חלב שעל הפקוקלות
וכפ מוכח השלמים חלבו האליה להכיה את החלב הסמוך לחלה
והחלב שבין הפקיקלות פקד בגמול סדר תעניות לא להדי
מיקר טהרי יהודה ס' עסק דברים פקד בס גמ דפרק
הקורה את המגלה עומד מתוך תשובה עושיב אהרן למטה
פקדו המנין בר פרק וחלו מגלחין ומנח לן דהו מהפקד בש
בשליחה דבי דינא הע מל לממונה אבל להפקדוה ער
דחילה שמתה עליה ל יום שלמד שלה לך ויספרו לוןפקד
שהוא בא לומר לשון הרע הוא מתחיל מן הטובת וכול וזה ב
הוא הפקידוס שפירש במקומו פקד בפ הערל בגמ פיעע
דבר מיתנין נהמה חמימה דשערי ומנחין ליה חבי פוקריה
ומקרי פיר מקום הסדק בר' גמ דבמה עומבין בעיקדין ובעיפי
גמר בבירב פרש שו ויותר נטל פוקרין ונתן בתוארו פו מה
שגדיין מן העמה כולה ביהור פוקרי בלשון רומי פ'א בפ
גיפי פקדס בר' ויקרא רב ובר' קדשים ובפע דכי תשא
למלך שהיו לו פקדיסין הדכה וכול עד שהני מדכוק בגופי פיר
מלצש שלובש על הצר פקדס בר' גמ דפ'א סימן בעות
טפירים ער ימין ממהיר לבוא מפני שנשון בפקדוהן ס' א

אפקידנותן וכבוד פיר בעה פקדס כפרהחדש השלוש
היכל פקדוס ומילה הדיקה פקדוסין וניקהודכש מסלש ושמן
מחלמיש עור פקתה בסגמ דפ אין שומדין אמרר השו
העין עליה מהן דמילי כפקתה כמו שרה או רחוב וכפרך
השוחרט אחד בגמ התיז דמזמן לה לכולה עמדה דפקתה כר
גמ דפ הרוחה מר כדיה דרכנא הוק חזיל בפקתה דערבות כגון
זוהו דלח שכיח לכו מיה משו ידיכו מעמדה ואתה פליקו לחילה
דמיה כרז גמז ואלו מגלהין אמר חסדה זכוני מיה דפקתה דערבות
פיהדין עייה רחוקה לדכוני מיה כרז פרנסתו בסו פרז גמ מינין
לג נזיר שוקיה שותה כיון חקח חזיל בפקתה דערבות ופסקוה
גנב להישיה סליק פדך יי

ההיל פדך יח פד בגמ דביעה בתרנגילת
העמדת להכילה חוכלה דהיפרת חזיה בפ בהמה המקשה בגמ
דסמך אמר להור מהיר וכסגמ דפ כימר יטלין חכמי הכלין נאמן
דמפרהי דמי בפ נוטל אדם מעבדיו מעל גבי השולחן פירודין
פחות מכזית כרז גמ דפס דדט שלתינוק לתור וכפ כל שעה מפרד
וזורה לדוח פיר ענין חתיכה ושכירה ותדירה זכריעה בימי עת
עפכונז דקיעו תרג הא כביעי דחיוון חזמנן מפרתין והזורה
תיבקה הפעה פד כפ כימר מכרכין בגמ על הידקות וכס
הפ וכס חלומות דפ הרוחה דגם קטנים מפרין ומרכין כל גופו
שולחם בפ זיזה הוה נטך מפרין על שדהו ואין חוששין משום
רביא ובגמ מפרש כימר בפ כל כתבי הקדש בגמ נפלה דליקה ובפ
ה שותתין בגמ כמה יהא מהו פרנסת לונה אמר ר פתח פוריה
וכיסדיה בפ א בכתובות בגמ בדילה כותכתה ר מהי פוריה
דאמר ר פתח שפרין וזכין עליה בפ הנה על יכמות לה יכטל

[illegible]

וְנַעֲשֶׂה חֹדֶם מִהָּ הֵן אֲמָרוּ דִּימָס הֹוֶה מֵהֵן אֲמָרוּ פְּרִיכֵי טִיחוֹת
פְּרִכֵּר בְּסָגֵם דֶּפְחִיזִיה הֹוֶה מִקֹּמֶן וְכִגֹּם דִּתְמִיד הַהִיךְ וְהַפְּכֹר
חֹד חֲחֹרְנָה בַּעֲבֹתָה הֹוֶה אֲדִיל וְיִתִּיב גְּבִיָּה מִשּׁוֹם דִּקְהִי אֲכֹרָה
מֵחִיל פְּרִכֵּר חֲמִרְנָה בְּרִבֵּי שִׁילָה כִּמּוֹן דִּהֵם כִּלְכִּי כִּי פֹתַג
בְּחֻקֹּתֶיךָ אֲשֶׁתַּעֲשֶׂה תֹלַג אִיתְּפִדֵּג פִּדֵּג לְהִימִיד תֹּרֵג יִדּוּעַ
לְחִיפִדֵּג פִּדֵּג בְּרִזְגָם דֶּפְ מִי שִׁמְתּוֹ חֲכֹרְתִי מֵהָ שִׁמְשֵׁת
מֵחֲחֹרִי הַפִּדְגֹר בְּסִיגָם דֶּפְ הִזְכֵּב שִׁלְשָׁה אֵין הַפִּדְגֹר נִנְעֵל בְּפִי
בְּעִמְהֵם וְכִסְגָם דֶּפְ חֲלִהֹן הַחֲנֻקֵּן כִּי שִׁמְעֵנִי מֵחֲחֹרִי הַפִּדְגֹר
הָשָׂה לְשׁוּלָה וְאֵין יִנְחֵק לְעִילָה וְיִשׁ מֵהֵן כִּעַ פֶּלֶס פִּיךָ וְיִלְחֹן שִׁישׁ
לְפִנֵּי כִילֵת חֲתָמִים וְלִפְנֵי פִתְחֵי הַמַּלְכִּים בְּרִזְגָם דֶּפְ מִעֻזַּת חֲלִיפָה
וְתִנּוּ נִמִּי כִסְגָם בְּשִׁקְלִים אֵין הַתִּירֵם נִכְנֵס לֹא כְּפִדְגֹר חֲפֹת וְלֹא בִּי
בִּמְנַעֵל וְלֹא בְּסִנְדֵּל כִּפְ כָּל מַתְכִּי בִּגָּם יֵג כִּלִּים בִּי מְנַעֲלִין וְכִי אֲנִי לִישָׁת
וְכִי פִדְגֹר כִּפְ כִּפְ בְּכִלִּים וְהִמְעַפְרֵת וְהַפִּדְגֹר נִימִיָּהֵן כָּל שֶׁהֵן בְּכִרִי
רִב פִּדְגֹר פִּה כֹתֶת הַפִּסִּים זֶה הַפִּדְגֹר וְהַגִּירֹעַ מִיָּעוֹד פִּרְגִּיזֹת
וְדִמְסִקֵּנִן עֵינִן בְּדֹר מִסְקֵנִן כִּפְ אֵלֹן מִיָּעִיזֹת בִּגָּם לִי יִחְדֹּדֶה אֹמֶר
לִי אֲמִי אֲשֶׁכֶּח פִּרְגִּיזֹת שְׁחֹסִין כִּי טִבְרִיָּה לְעִימֹודִי בְּכִרִי פִי
יִחְ אֲעֲשֶׂה לֹן וְכִי קִרְיָה רִב אֲשִׁרִי בִּי אֲזִיל וְגִלְיָה אֲעִיזֹת פִּדְגִין
פִּיר הַתִּגְלִיךְ קִטְנֵי פִדְגִיזֹת בְּכִרִי רִב פִּי אֲפִי כֹן כָּל הֹוֶתֶן הַפִּר
הַפִּרְגִּיזֹת שְׁעֵשֶׂת אֲמָךְ לִי שִׁמְעֵל סִנִּיָּה רִבִּיתָה יִדּוּתָה פִּיךָ עֵינִן
בְּעִיפִיָּה פִּכְכֹתָה חֲמִדָה דִּתְרִגִּיזֹתָה אֲמִיָּה דִּרִימְכֵת פִּיךָ
יִין שִׁלְמִקֹּת שִׁשְׁמוֹ פִּתְגִּיזֹתָה וְיִיב שִׁלְמִקֹּם דִּימְכֵת טֹוֶבִין הֵן
וְעִרְבִין וְכִי שֶׁךְ לִכְשׁוּתָה אֲמִתֵּן בִּהֵן וְהִיט רֹוֶעֶה לִהְיֹוֹת וּמִתְחַחֵר
שֶׁם וְאֹתֹן מִקֹּמֹת אֵין בִּהֵן כִּי תִידֵק וְהִיטְחֵחֵחֵר שֶׁם יִמֹן הַרְבֵּה

מתקתה ושוטח תלמוד עיין בעדימסת פרגין בשכיפית
בפ' לה פרגין ואשמשמין פיו מקום בלשון כנען ובלשון ערבי
כשכחש והוא ענין דמון אבל לא עגול כמחז ומלוח דרעטחדול
וכשמנענעו קורא קיש קיש וכשניקב יצא הכל מן הנקב והוא
ועושין ממנו שומן כמו משומ' שמין פרגל בפ' כט בכילים
שידי יד פרגל כופת פיו עינים נדיהם דר דוכן ומשולב דה
בזה והמד השני שלהן ברזל כדאשם כ' א מכעית ונפתחין
כמו הכים לעשות כהן העורות העגילות וכלעו שמו שיסטו
פרגל ויקרב הוינח את המקלל פרג' כביב מה לך לוקה בפרגל
על שני שית דמון אבה שצטמים דה ד והומר מה המכות האלה
בין ירד' ופיר בלעז גורדיון פרגמטיה בפ' גמ' דפ' חין עומר
ולעושה פרגמטיה לתלמיד חכמים בפ' גמ' דפ' המוכר את הספ
הספינה תרג מתריעין על פרגמטיה אפילו בטבת פיו אם היחול
הבחורות מבקשין עליהן רחמים ואפילו בשבת בפ' המקיד
מעות לעולם ושלש אדם מעותן שליט בקרקע שליט בפר
בפרגמטיה שליט תחת ידו עובר לסוחר פרגמטיה נפקת ס' א
פרגמטיה פרג בתום שביעית מפרדיון ממונין לעשותו
פרד בפ' א במעשרות הפרד והיממוקין פיר ענבים המלקטין
גרד גרד בפ' עמו ומעניעין אותן ויש מפרשין גרגרים
סלדימון מתגבין אתו כרי לעטל בפ' שם בעקצין הדמון סנמרח
היכור פיר שטיכרו והפדירו והוציאו הגדיכן שלו בפרק ט'
בטהרות נמצא על גבי פידורין פי נמינא הסרץ על זיתים פדורין
ועדיין לה נכתבו מהו חרינויות רשע תרג פדושכנישת

פחד ולא מן הרעל שזלח פדרנית פיין בע איסטניה הומיה
 היא וסודרת תרג פרידתא חשה כעילות הומיה וסודרת תרגום
 איהתא כלהא ופרידתא פחד בקוק קימין חמש פרידין בע
 גמ' שוכר פרידה אחת יש לי כינכס כדאש סעו והקריכו הסהן
 אפילו פרידה אחת ובע נפס ליתקריב אכל מהנר בין ועור אפלו
 פרידה אחת בע שור שנגח ו' ח' שורים לג שור טליש שור
 פרידות טובות ימלו להוציאו רות המזרחיה ונעמה העמינית
 פחד בע המעלה בגמ' שיליה א' אפשר שלא ירבו שני פרידי
 עפר פי שני קרמין של עפר שמועזין על קורט אחד של רקב
 פרידה בדעוהות דפ' מי שחחיו וחמשה כותי פרידה פי פרוטת
 נזרה פכרכוס בכרי רב פר' ס' א' ולרעה אח' י' ינחק
 אמר פרכרכוס פיר לכן כיותר שהיה מ' שונה כמו שאמרנו
 בלזקן פורבש בהגדה דמגלה אפילו קרהא בביתיה בביתיה
 פדרכיה מיהו כס' גמ' המעניע בגמ' אתה הוה פדרטא דרתא
 מלכא עליה ורהטג' מדכי בדרעק פיר פקיד שלמלך בע גמון
 כת פרכסחך פרידלויס ס' א' בידלויס וכד פיר במקומו פורכת
 כד פי בע אנדיסקי פדרס בגמ' בעהין דוד שין ו' נכסו
 לפדרס פיר כינהו פדרס ענין ג' עדן שהיא גמיה לעדיקים כך
 יחזי המקום הוא בעדבות הוא שהנצמות של אנדיקים עדודות
 בו בע השותפין בגמ' ה' אתה שורק פריססא אמר אבוק
 דשמו' בה ג' קרים תניא נמיה כי האומר לחברו מנת בכרס
 אני מיכר לך כו' בע איהו בגמ' אין פוסקין מדדיסר רב אפר
 פיר לקנות פדרס לפידותין שלחותה וקנאה קודם שמשח
 חנטה בדול ואחר גדול פירי שוים יותר על כן ושמו' שור
 דמק כל תורה פיר שגר כעין כרד או קרה לא מחזי כי אג

כטר ולדיטרו זודה בעפיקאן מורי דכ בתוריהם פרדס הוא
לעבר ולחכט אלטען קפידות כשוורין מעני שמפסידין את
הפידות בכמה פרדסקן באדם פי יד באהילות רוחין את
הפרדסקין כאלוהן אוטם פי חלוטת הטומות ויש אומ קיר
אחרי קיר פרדטן בהגה דמגלה שדר פרדשני
ולא גליה ליה פיר שולח דרעות כדכ ויעזא משהגדלו כרגא כדכ
והטקה למרינך עכר משתנה כדכ אור משתנה אסתר בעב זרק
השוכר בגמ המוכר יתו תועד משדרי פרדשני ולא הדרי בהו פי
משלחין דרעות אין חוזרין שולין אותן להחזירן להן לפי שקנו
במשיכה האי דשנא דהאי פרדשנה כבר פי בער דשן אם הי
היט מועי אין ספר פכתיב בזהאי פרדשנה להאי דיעזא קוא
ניהאלן פרדשנה מנח דשנה אדם גדול כדכ כל שמן וכל איש
חיל מדהגבון פי בכל מערבין בגמ מהנה הא כפרהגבנה
הא כמרי מהתא פיר פרהגבין שבה לענש בני אדם הא לגבות הימע
הדיהוא בורח מלפניו כי משנתט שנויה באוגים למזרח עירובי
למשכ ידוע מהן דהמר במזרח בחלו טקסיני מאן דאמ במערב
רומאי בגמה שוכר אתה פושלים ר ליעיר כיד שמעון אשכחיה
י לההוא לפרהגבנה דמלכא סא פרהגבנה מדהדיה בחלום
דפ הרוח וטאעבן קשיאתא כפרהקיא דדהבא דהר חזיה סא
בדיהיא דדהבא פרהדרין בר יומא כלט פרהדרין כגמ אגרמיס
הממט לעותקים ולשון יון פרהו בשחילת שלך לך מכש
ליה לפרהוזי נפשיה פיר בלש ערבי לזר פדהו קורין פרוה
בפ אמ להן הממט הכי אהו לבית הפרוה גמ מאי פרוה אמ רב
יוסף פרוה אמגושא פיר פרוה שם אדם אמגושא ויש מן החכ
מי שאומד כי הפר מחלה תחת הקרקע בקודש עד שירחק

עבדת כהן גדול ביום הכפורים והרגישו הכהנים בחפירה כחוט מ
מקום ומערו ומימחו חותה הלשכה קרויה של שמו פרוה ונמתק
על כתיף הנשיאנה תרג על פרוח ותבטלן פרוקנה בסוף גמ
רע לולב וערכה יומא חד שבקדק ושויקך פרוקנה כרז גמ דפרק
השוכר קדיאנה דאגדתא איהו להו פרוקנה כס גמ דפ אחר דיו
ממונות הימנות בדרך דהפלו פרוקנה דמיתותא היא פירי ש ב
ביריה שמהליך לפני אורי וקורין אורי פרוקנה כך כשיבוא דר
החל על ארס הוא פרוקנה דמלאך המות והוא שלוחו ופיר פרוקנה
שליח פרוה כסגמ דפ נערה שניה פתחה בבל וכל פרוה דהא נהג
כשמואל בפ המביא גט קמ בגמ ר מאיר אומ הקונה שדה בסוריא
בקונה בפרוורי ורוע ושרה מגרשי עריהם תרג ירוש פרוורי קרו
קרויהו ירעשו מגרשות תרג ירוש פרוורי ככר ירד פד
ס ט עילין ורוהין איקונין שלן יורדין ורוהין חיות ישן למלך שהיה
יושב בורן בפרוור עילין לב סלקי ורוהין אורי ישן יורדין בפרוור ור
ורוהין אותו יושב ורן פרוורים כילמך ואתם הדבקים ומנין
שהיה עושא פירות טג והיה זהב פרוורים פרוותא דלול
שפט בפ לול שפט פרוותא דמשמיה כע משמיה כפרק
גיר הנשה בגמ שולח ארס התיב פרוותא רגויס קואו ודאוסורא שניה
טפי פרו כע ח כערה כגמ וחל אומ ולא כדכריה לל עה פרוי
על מדותיו פיר טעשה הדחקה יתירה והרהיב את הדבר כמ פרוות
תשכירוש פרוי אנדר פומא ככר פי כע אנדר פתא פרוכט
כילמך כרז וחדא וחדא כחו מטה ומהרץ יום פרוכטיא של פדעה
היה והיו כל המלכים בהין ומעטרין אותו וברז אלה הדברים שבעים
לשון עומדין בפתח פלטון של פדעה שחם יבאו פרוכטיא שול

של מלך יהוה יהוה משיחין נגמון בלשונן פרוזבול כס שביעית
פרוזבול היו משמיט זה אחד מן הדברים שהתקין הלל זה הוא
גופו של פרוזבול מוסדו לנו לבסוף כל וכל הדיינים שבמקום פלוט
שכל חוב שיש לו שהגבט כל זמן שהדיינים והדיינים חותמין מט
מלמטה חוה עידיה ומפורש בגמ' השולח גט בגמ' הלל התקין כס
פרוזבול וכבר פירש בע' חוס טרגיס וכע' מט פירש פרוזבול זה הוא פרוס
הקנה הדבר כענין פורסא דמלתא כלומר תקנה למלוה שלא יחבר
ממוט והקנה לעט שומעא מה ילחנו פרוזבין כלומר רב בסמך
ודלמא קטולא יעקב לקה מהלו קטולא לפעו הה' וישולח
יעקב מלמכים פרוזבאות כס גמ' דתעניות וכפ' יש נוחלין בגמ'
בנות ינלו פחד יום שביטול הושע בן אלה פרוזבאות שהשיב יר
ידובעם בן נכט על הדרכים כדי שלא יעלו יש לרגל ב' גמ' דגיטין
כתיב ביה ביהושע בן אלה ויעש הדע בעיני יהוה רק לא כמלכו ונת
עליו עלה שלמנחם אמר ליה חותן פרוזבאות שהושיב ירבעם
בההוא ובטלן וה' עפ' לא עלו יש לרגל אמ' הק' כה חותן שנים שלא
עלו יש' ילכו בשבי פיר' פרוזבאות שומרים פרוזבול כפ' כ
בנייה החדר והפרוזבול והעליה פיר' עליה מקום השתת מו' ^ט
רגלים נמינה בפרוזבול ספקו טמא כפ' לא יחפיר בגמ' בפולחן קטן
נמו' תנינא דם הנמינה בפרוזבול ספקו טמא כפ' בן זומיה התקן ע' ^ט
ענימך בפרוזבול כדי שתיכנס לטדקלין פיר' פרוסרור לפון יון
הוא והוא בין השער לחיס המלך קורם שיכנס לפעם מלך ושלחשה
במקום ערוה כשפתיה ערוה שמו פרוזבול פרוזבול איכה
דאמר פרוסבול פרוזבאות דאמ' פרוזבאות במדינה ונפלו
פרוסדירי פרוזבאמה כילמ' כי תטח ויתן אל משה מלך בשד

וזה פורס פרוס דחמיחות במדינה והפלין קומס וכול בפס דשור
 אח כשכ למלך ששלה פרודגמה שולן למדינה נטלוה ועמדו על
 רגליהן ופרעו את דחשיהן וקראו חורה באימה ברתית וזיעק
 חמ הקבה ליש קרית שמע פרס טגמה שלי וכפס דבחרש השו
 השולטו לה יהודברי חורה בעיניך כמדודגמה ושנה פו חגרת
 פרוס ברפוחות דפ מי שחחו לנפרת חפזמינה למיה מניה
 פרומה בפ א בסוסר בגמ הדלה וכפ התכלת ברז גמ רמי תמי
 תכילתא בפרומה רחוכה שו ביתיה פיר תלה מניעית בטלת שולד
 שולטו בגמ דפ כלהכילוס אמר דב שירי פרומחות חסוד לפ
 לטלטלן בשבת פיר שירי טליות ירוש בבמה אשה המחלעות
 פרומטח בפ פרומה בפ א פסח ומק פרומה בעת מניה מדב
 פיר שבר תמינים וחסע בפ חחיש מקדש כוכגמ מעשה כה נשים
 ההוא גברא דשקל פרומה דשכרה וקבלה להא חותתה וחמרה
 התקדשו לו ברה פו כלו מלא פוכר פריק בפ היהב בגמרה כל
 שהכסף שומע דקה בעי למנסציה רבי פריק רופילא פיר גי חנס
 פרח בהקומץ רבה בגמ א קנו מנורה כפתר ופרח פרחים למה
 הם דומין לפרחי העמודים בכלו מתכות פ וח בכלים קנו מנורה
 טהורים הפרח והבסיס טמאין פיר הרחב שלמעלה שיושב בו
 חס עומד פרח והחמיעו העומד שמו קנה וחורת ג דגלים שיה
 שהמנורה עומדת עליוהן שמן בסיס ומנין שמן דתניה מנורה
 ברשות הרבים גזוהה ו טפחים ופרח שיכרה שיה ו טפחים נטול
 ממנה מנורה שהיתה במקדש לה היתה כזה הענין שהיה היו
 א קנס והנירות קבועין על גבה כמפורש ברז גמ דפ כמה מד
 מדליקין והח הכה כיון דקביעי נרות לה סגיא דלה למשקל בקיטסא

ואדלוקי ופדחיה היו בקנים וממדה פרה כליו פדוהו כבר פיר
בע כל מה בער גדול שנתען על כל הקשרים שולח שומשום
הכי כליו פדוהו וכבר פי בע כל האוחז כל הבגדים המפדיוח
אילך ואילך ומשום הס הינה ויענה דכיון שהיה למעלה דלמא
שלמה ומתווה ואחיה להיותו פרה בפא במדות פרחי כהונה
כפוח בארץ פיר בע כהנים הראוין לעבודה ארחי ופירי כבר פירש
בע פרה פרה בפא שאלו בגמ נשים קטן פורה מזמנין עליו
פיר ד הנכלי מל זה שנדהה עליו נמא שיער נקדה פרה וזה
שנמא ד נהמן מי שהיה נכנס בכלל שנת יג וזה הכיה שערות
ידועות שהיה חשוכ כקטן א ע פ שהיה גדול אם יודע למי נכ
מכרכין והיה בן יג שנה מזמנין עליו פחות מזה וזה דשבהו
לחצי דנפק לבדה ואחיו כלפי נמיה לחו דוקא לחזמוני עליה אלה
שבהו שיש לו בנה והיה קטן וג שאלו ירק וז דגן דהו לחו
רובא דמינכר מינכרפין לברך לאלהיו ובלבד שיבדך מי ששאל
דגן ורבה או גאון ינל פירש דהא אמרין דלית הלכתא בכל הע
שמענתה אילה כיהא דאמל נהמן קטן היודע למי מכרכין מו
מזמנין עליו ועלה סמכין וכיון דאמ קטן הפלו בן הובן טכר
בדקינן ליה וחזין שהיה יודע למי מכרכין פרה בפא עפ פ
שהמז כגמ וחלו מלכות הדריסה שילכין בתו והכילה פרחים
וישקט חלב כמך לפדקה פי הפדחים בג תדין ובני יונה פרה בפ
המניה בגמ המעניע לה שצו אלה במפדיה אבל מממע פטור
פיר ממחר פרה ברפוחות מי שהחיו לפדחה דלכא כל שכן
דפרח ליכיה אצא לויקרה קאימנא פיר כולן קרובי עמון הן כגון גדל
ורייבוי פרה ויהי הילק מורד פדחה פדט בפא בפיהה שע

שני גגרים פרט ג' אינן פרט כפן היוהו פרט הט שר בשעת הקצירה
כפ' ב' במעשרות ברמון שהבור לו פורט וחול ובפ' מגדג בהשכול ופ'
ופורט ברמון פיר חול פרדריני רמון אחד אחד פרטיה עהף להוציא
ועדך כפ' ג' פ' שוטר בגמ דפ' יש בכג' מונדיון ית מה פייט קולכון
לפרוטרוט פרט וכלל כריגמ דפ' מינן חסדרין בנייר פרט
כדי קידושין פרוטה שואמדו אחד משמונה בהיסד היטלקי בפרק
ב' במעשר ב' הפורט סלע שלמעשר ב' פיר המוכר סלע ולוקח בו
מעט שלעשרת שהן פרוטות כל גט פשוט בגמ כתוב בו זוזי פריטיו
דדבא לא עבדי חינשו כפ' השותפין בגמ כמה ידא פורטין לאחרים
והין פורטין לפינמן אם יש בכיס שלמדקה פרוטות שלנחשת ומתירה
שמה יפסירו מחליפין לאחרים מפע חשר בריגמ פד אין בין המורד
דקא מהני ליה פרוטה דר' יוסף פיר פרוטה דר' יוסי מפירשת בפרק
הכנס בגמ הועאות לסטין שומר הבדק דבא חמד כשומר חנם דאמרי
הנחך קא מטיח לדיה ד' יוסף חמד כשומר שגר דאמי כיון רבעל כר
כדדיה שיעבדיה רחמנא הוה ליה שומר שגר כפ' מחסרי נמדה בגמ
אלו מביהין מיכא חת למיך שע שירית האיתה בפרוסה פרט
כפ' ב' שנים ככלה ד' יוסי מטמא מפני שהוא כמונייה פרוטות פירוש
טיפה אחד טיפה פרט בריגמ דפ' הודק דלמא חדוחדו בפיו
בפרוטות שנינו פיר כגון חסימון שהין בו מטיב שיקונן כדלמן
מעוהרעות קונות אתהיפות פרט בהגז דפ' הדיקין ובגמ דחלק
לענין נבירחדן שרה פירטא כשתיק ואגיר פיר שטר יעוה
פרט כפ' ג' דבא קמא ר' כהנא פריטו סיפוחיה פיר נדיהן שפ'
שפתותיו כמשחקות בכל שעה במגלת איכה ישבו לארץ יתכין וקא
פרטין בנכסדניר פ' משחקין פרט ביילמדי ויהי כיום כלות
משה חד חמד כפרסתא דרמונה דהרינינתיה מתחדיה מלגיו פירוש
כתלינה שילדימון הוה שבענים שיהלגדגרים נדיהן מהוכר פרט
בויך רב חמור אלההנים ולהתם לכס מה עשו בני המדינה רחוקי

ו מיל וינחו פרוטוי מדינה לקראתו וקלסוהו פיר שלטון מדינה
כלעז פרוטוי ובתם ולהחתם לכם כת פטרכולי מדינה פרוט בברז
רב הלא את תטיב שחת פרוט כג אית כלכין בוזמיר עין למשורה
הזליתכ קומי פליטורה ועביר גמיה מתנמנמ ומרי פרטירה פיר
שושר וכלעז פרוטוי פרוט בפרח בכלאים פטרוטיות אסו
חסודות פיר הן פדדות וכלעז יחני מוזמוט פרוטנס בויק רב
ויהי ביום הטומינו פיר אותן שבע שנים הן הן פרוטגמיה שלעזות
לעתיד לבוא וסימ דאכיל פרוטגמיה אכיל משהיה פרוטרוז
בהשוכר פו בכח מיניעה פרוטרוז וחלילין לכלה או למת פיר ענין
אפריון פיר חיצוי פרוט ורמוט ברו כפר פיר כע בחון פ
שחתהן האוגיון השוכין ורכים שנפרכין ביר בפו בכטות יכט
שתהא נכרכת כפ היהל כגמ מפרין או משהתכ גברה דהיה ליה
רהבא פריכה ברו גמ דפ משהת האשה הכה במהו עסקינן ברהבא
פריכה יכש היה כעץ תגהוה פרוט כקיסה פרוט במ בהמה כג
חמור יומה סכין ומפרכין לאדם פיר מגרדין פרוט ברו רב
התפרבן והנה חמט משהלמים הלמים פרוט קטירה פרוט
כפ א כסוכה כגמ פרוט עליה סדין וכעב זרה כפ ושמעל וכלאש
גמרה דפ כמה מרדיוקין וברז גמ דפ המכיה כרוזין פרוט ע
ענבים פטרות שלשולין ברו עקנים יר בפרכיל טפח מיכין וטפח
מיכין פיר משנלות שלענבים שהן כהתין עם חזמורה שמו פרוט
פרכיתא ברו רב פרוט פיר אור אבהו כהרין פרוטיתא שמשט
את המרהן ואחר כך מרחץ את כ המלך כן למה ימא עשו תחלה
כוי שיענה ועידתו עמו פו כולן פרוטיתא בילמלך אורה
להלך שהוניה כרוז לאחר ימא ודן את כ פרוטיתא פיר
כן קורין לאבוקטו כשון ויט אומ הנכנס ברו המלחמה פרוטין
כפ אח דרו הש כגמ הלחיות מוטך שיעושין פרוטין אדור ודן
בר השדשה פיר מערו מערי ומערה זו מתמלחה ומכיתה כוליש

וענין יולא נתמלאה הכל לפי שומן המקום כיון שהשרתן כהחת
אמור רבנן חיוכו במעטור בשעת השדשתן ואם בשנה שניה ואם
בשלישית שלישית לפי שזמן השדשה באילן כגון קטילה באילן
ס"ה מדגן מדבין בטבעת פיר יב ככילים היתוכין מהורין
הפדלין מהורין פיר חתוכו בג שמקטחין כהן את הקדרה ויש
מאמרים המכנים שהקדרה יושבת עליהן ויש אומה קבועין בקידום
כרתניה אלוהן הפדלין הקבועין בכידים איכא אומ' בקידים
מרכיות בדריה דר' ליעזר פד' תלה בחופת בנו מרכיות שחורות
פיר יריעות שחורות באוהלי קיוד פד' לא כחלולא שדק ולא
מרכ' עיין בע כחל' ב' פד' היהב אין מפדכסין אתה אדם גמרא
פדכוס אדם מאי היא כ' היא דהוא עבדא סבא דאדל עכעיה לו
לדושיה ודיקניה מרכ' ב' כ' בחולין עד שהמרכ' ביר וברגל
כ' אהילת הותיו ראשיהן א' ע' שמפדכסין טמאין כגון העב
עלה לתואה שהיא מפדכסת פיר מתגרנדין ומתגרעין
מכריגמא בד' פד' ר' ישמעל קורח פי לשון יון הוא מטבע
שימסל המלך חדש שחולקיה לו מטבע בא דוד והטביע מטבע
אחר ופסל שלטאול הוא מוכריגמא הוא בוני וכן ע' שהיה
כבש היה כשר יגא מכלל כבש ולכלל אילולא בא הוא מוכריגמא
והכש הוא כשר בן א' ימים ועד בן י' חדש והאול כשר בן י' חדש
יום אחד עד כ' חדש מרכש' ס' א' מדכש' ונכר פיר' ד'
במקומו מר' בפדל' גדול אמרו בשבת והטוחן גמ' רב פתח
האני מאן דפדים סילקא חיב משום טוחן פיר פדים סילקא שהוא
כעין כתישה והיט' כעין חיתוך חיב משום טוחן ושמ' שאומ'
מאן דפדים כמ' הלא פד' כ' כיצד מוכרין בגמ' על הידקות פד'
מ' ממינהו פדמי רבדי פיר חתכן וחתכות גדולות כ' א' בוגלה
פריגמא ומדיעה הגלחת ועפרים פיר מדיעה לגדל מרע שש' ראשן

לכשיטהר טעון גלוח כל שעה פרימק קרישת כגדים בפעל בסופו
הכהן הם נקדשו נקדשו והם נפדמו נפדמו קדש בעשו שלבגר שלא
במקום התפר פרימק במקום התפר כפ המפקיר כגמ המפקיר מ
מעוה והידנה דשיני פדומהו פיר מלשון בגריו יהיו פדומים כפ
גמ דגטין ופדומק משני ערדיה כגמ דפ והלו מגלחין פרוק בבי
והפקוה בר גמ דפ מי שחזון פירמא דסילקא פיר מלא הירחתינת
שלכדישין ושלחדיין פדמא הקוהגכרה דשקל פירמא
דשיכרה פיר שבר מהיק לקה מבית חכיו בלא דשוה וקירש ב
סה פדומא ונכד כה בגיהו ביה הפרק פדמא כפ השור והדוט
והקופה מאי קופה חמ דבה פירמא פי בשד מינומק שנמחה בקר
בקדדק ושהייך לפנין דהשין פדמא בילמודהס הנכי שוול
מלאך וכני הם שמור תשמרון וכהגדת תלום העלה לדור שמע
ויי נרדק חיון לך ביה דובע כחלון שלעמלם שחיון כו פ קבין מייקין
והיהך עשוין פירמא בפניהם כגון המורים עולטוחין וכשעניות
גירמין הכסוי שבפנין נגלה ודוח מסתכל בו ומשתטה
וכרהה החלותי הלכיש הקבה פי מאריה על פניהם
והיו רוחין חלו את חלו בפניהם שליש פיר מסוד ודוח כעין ספוג
שפירש במקומו פדמכיה כפ כמ בהמד וולח בערוביה ע
שבפיה פי בלעו קורקימא בכפלי ריכנו תוג ככופלה דפדומכיה
פירקמוס כרדי פדע שה אמר ליה פדמקום פדמקום לוח חרשין
מגלחין בלילוח פי מכשף בלשון רומי פדקמוס פדמשתק
כפ והלו מגלחין כגמ דכמך מככסין פירשה שהיה בימי מסה הוה
חמה ודקמ חמה ופדמשתקו חמה ודית פי הגיר שול פיר
כפ כל שעה כגמ נכרי שחלוח גוי שהדהין פת פורני העלי שדחל
כפ גמ דפ המכיה כד יין מסיקין והופין בפירני דחין חופין כפ
בפוסני חרשק שמה תיפחת כפ חין מעמידין כגמ פת והביא לעמו

גוי אחד מת פורנו מהמה סחה בתנור פרו ח בכלים פורנה חם יש
לה ליהביו טמיהה פו לעי הוא פורנו פרו העין והפורנה ככר
פיר כע פו פרו במקוה פרו בטהרות הפרן רשות היחיד לש
לשבת פיר בית שהיה עומד בחמץ רשות הרבים ויש מעדש
כמו מגדל שלטולש רוחותיה בהן הים ורוח החת ליכשה כמו מגדל
אלכסנדריה שלמערבים פרו בסגמ דפ נערך שנה פתחה ההוא
דאמר יארו נדוניא לבית אמר דאמר בדאבין פורנה ליתמי פירוש
רחה ליתמי פרו בלי גמ דפ מעיחות החשה גמלים שלערכיה
חשה גובה פורנה מהם פירנה רבעלי עיון בפס בברזי רכה
פרש פא מהר פורנון פרו פורנון תרג ירוש פרו וכתובה מהר ומהר
כמהר הכתולות בפסוקה לו משם חשק הכה לו מערה פורנון שול
פרז בברזי רכ פרש מא יובחר לו לוט וג באיניש רבחר פורנה רז
דאימיה פו ענין סנות כדאמר כע מליחה תרג עקילס פליחה פורנו
פרז בברזי ר פרש סא ויכדכו את רבקה אמ חיכוץ דווין וטפוין היו
ולא היו מפרינין חלה בפה ובפרש עה וישכם לבן אמר רב חיכו דווין
וכפוין ולא היו מפרינין חלה בפה פו מפירסין בפה ולא בלב
פרנדסון בפמי שהו עיאותו מעשה שבה מפירנדסין והפליגה
ספינתו כים פ שם מקום פרנס בסגמ דחגיגה ושל פרנס המית
המתגאה עליה ניכור בחנם בפ א על נותנין לבתולה יב גרש מש
משתכנה בה הבעל למדס את עממה כל נערך שנתמיתה בגמ
זה מדרש לפירנסה שמין ביה פיר עסור נכסו שמפירנסת עי
מחז ומוליק לעל כסוף עייה לו נותנין לו מדנסת לינה פו כ
פירנסה בדי גמ דפ במה טומנין מהו שנה מפירנסה התל
פיר חתיכה שלבג ועשויה לכסות בהמ יים או יין שכליו בג
חליעור יחומתולין בגמ מסננין אמר רבא הוא פירנסה חתל
שרי בפ הין מעמידין בגמ החומץ פש ליה חמרה בכוכה
בפירנסה פיר נשחר לו יין ככלי קשר פו הכלו בסמרטוט

הריכה כך והענוגה תלג ירוש דמחטיה כך ודמפרנקיתא בתל ירוש
בונקדב את קרבן יהודה והויז המיין תמן בטהון מלכיה מדינאיתא
ומפדנאיתא פרס צע פיהא חו מעה ל עקיבה חומ פרס חני מעה
צפ המישו בדמחי וכן העני שניתנו לו פדוסה פת בפ העוד והל
והדוטב בגמ נשחטה הכהימה ודמויה מהח דתנ בפג בשקלים
בג פרקין בשעה תודמין את הלשכה בפרס הפסח בפרס עשרות בט
בפרס החג והזגרנות שלמעטוד בהמה דבדי ל עקיבה כן עיזו
חומר וכול ירוש בשקלים ל יוסו בר יהודה חומאין פחות מחמשה
עשר יום קודם לחגל ודמחי בגמ כמה פרס ל יוסו בר יהודה חומאין
פחות מן מן מהו משמעה ל אבהו פדוסה פלגא דמחי פלגא דהלכות
הפסח כדתניא שוהלין בהלכות הפסח קודם הפסח ל יוס בפרק ב
בגמ השוחט בהמה היה הנח למיך דלויכא כותא בכדיא כילת פרס פי
נייד הדמע תכשיל שיש בו שמן שלתרומה התרומה שנתעדרה
בתולין נקדחת דמע ותנן בפ דהשה שהיה כוכשת ירק הדא שון
שבתולין טמא ומטמא השני פסול לה מטמא וק שלישי מפורש
בכורות כענין המדמע בנייד הדמע ומק ישינן או אמרת ש
שלישי פולחולין שנעשו על טהרת תרומה פסלו גפיה מלהכל
בתרומה היכי סמינן לה מיידו פסלו גפיה מלהכל בתרומה הלה
נייד הדמע יש בו שמן שלתרומה ופרקין נייד הדמע חן כות
שמן שלתרומה במקפה שלחולין בכדיא כילת פרס לה משכחת
יה מפורש בגמ דפ ואלו שוכרין בפסח דתנן מקפה שלחולין
יה שמן שלתרומה במקפה שלחולין ונגע טבוליום במקפת
ל מלה מקפת מגש מהו טעמיה דהיכא כיתמן השום וה
כדיא כילת פרס וכ איהכי אמיה פליג דבנ עלל ליעיר
ובכל הנח לכותה הבכילי כית בכדיא כילת פרס לה משכחת
ל יתכן להדם הא וכל בפסח כותה כגון שאוכל פהו בכורת
וד מישטוד והו כל כית מקומניתא דאומא שהוה חמץ

בכרי הכולתך בעיני עוהוה צווער פדס וכל שיהוה מחות פיה
מוחת דערט אעל כלארס והוא הדין לנדיד הרמס מעטרפין
לפטול את הגויה בכחצו פדס ככר פיר בע גויה בע גבעיות ובפר
ראעות הגז המש דחילות גזזות מעה ועדס היבין בראשית הגז
פיר ק' דיער שהן ק' זוז בע ג' דפ' ראוקו לא יערוס פרוסה לאו
לאורחין אילת אס כן אוכל עמהן פי לא יכרך להם ברפת המועיה
להועיחן ידי חובתן בלא טעימת כלום אבל לבנו יכול לעשות
בלא טעימת כלום שמלמד להן פדס באלן טרו בגמ הגלחה
ר' שמעון אומ אחר עור פדסת בהמה דקה פיר אינו חשוב עור אלא
כבשר כדסתן פדסתן בע פדס בע בהמה המקשה בגמ רבי
עומעין הפדים עלגבי קדקע איצא ביניהו פי שהלך הילוך בפדסותיו
עלה הרץ במעין פה במקנה ובפדסות חמור מ' המעורבת בבקעה
אס תלך החמור בטיט ונשאר מקומו הפירה ונהמלה מים והיתה
הבקעה מלאה מים מעורב עם מקום רגל החמור וכל מ' סאה טובל
באותה החפירה בכר רב פדס מ' ויבן ובפ מ' ושרי ובילמד ותעא
ריסה ולא מן הרגל שלא תהא פרסנית ס' א' פדרנית ס' א' נפקעת
פדס בדקלא פרסה ככר פיר בע ארס מהי לאו בפדסיותה דלא
הדיין אגב אמיהו לא בארמיאתה פיר פרסיהתה גדולים שמינו
ראויין להיאכל עיין בע ארס אופי פדסיותה עיין בע אופי
בע ד' בשביעית הפרסאות שביעית עולה למועצו שביעית שהן
עושין לשתי שנים פי הן תמדי פרסיי שהן עושין לשתי שנים פ' א'
מין תאינים שעושין מ' ל' שנים כר' אבות אלהין כעבדים האם
המשמשין את הרב על מעה לקבל פדס בע אין עומדין בגמ העובר
לפני התיבה וטעה אמעניות דומות לעכר שמבקש פדס מרבו
בע לא יחפור בגמ מדחיקין הנבולות ואומ' כעכר שנוטל פדס מרבו
וחודר לאחורין פיר מתנה ויהי מוצא לעבדים אנשי מענה תרגום
נבלי פדס פדס בע החולץ בגמ מהחזיר ראשו הכשריה לר' מארי

המוציאין אתו פרעיה שרו לטלטוליה פי כע חתל מי אחרינה
פרעיה פנים גדול כרהמ לעיל ביו הלכה מחו פאיים חמר
ר' דורה קרשינו כבליחתה דורעין עליו דרעוין בשמים וזולתן
ועומחין ודומין ליגדור שיעלן כ ששים ולשון פר דהבא מלשון
פרסי הוא ככנפי יונה חף הזורע העומה עליו נקרא פר וזה פר
פרעיה נכיון דקאמ' ריש לקיש מותר לקטו בו קאמ' שמע מינה
ר' פפה דשרי לטלטוליה מתקן ליה ר' כהנא אם אמרו ליגדור וחרו
שלה ליגדור והאמ' ריש לקיש מותר לקטו אבל לטלטוליה שלא ליגדור
לא שרי והלכתה לה מריכין לדרב פפה אם אמר חביו האו פרעיה הוא
והאמ' לידן נומא ביה מלתא היה מונח על גבי קרקע והניחו על גבי ית
יתדות חייב משום תולש כיו כשזורעין אתו עושין לו מקום כמין או
שוליים שיושב עליו שיעור שנינו על גבי קרקע ואפשר שהוא
משריש שם ומתחבר לקרקע וכדמן שמניחו על גבי יתדות הרי הוא
מעבירו ממקום שמתח' ומתח' משום תולש אבל אם דרעו מעיקרה
להניחו על גבי יתדות והיה מונח שם ולקחו והניחו על גבי הרי הכיט
במקום שמתחבר לקרקע וחייב משום נטע פרעס כילמד
חגיגות כסף לדונס שהיה יונה למלחמה והיו הפרדפוסין
באין וחלה ואחר כך הלגזנית כך הנשיאים באין וחלה שנתקעו
בה ונפרו חליך הנשיאים ואחר כך הערב לשון לעו ממש הוא
לגדול קורין פרדפוסין עד פסולה יונה ינערה וכן הפתחים
והינעדות בידו כע במה אשה פרעו בדי גמ' דע ביומא בא
אביו שלתימך ומינחו שהיה מפרפר בהתחנה אליט' חג ידוע
מפרפר קדמינו פי מתעגל באמר פרפר כע יום טוב בבינה
בגמ' בית שמו אומ' ב' תבשילין ושון שהם פרפר בינה וניתן להן
היג' שהן שט' תבשילין פיד מלע' שליו הייתי ויפרעדימ
פרפרת כע כיצר מכדין כדך של הפרפרות שלפע המזון פפרות

הפרפרת של אחד המזון בדרך על הפת פטר זה הפרפרות פיר
פרפרת עת יצומה בקערה שהיו בה תוריתא דנהמא דכורא מינ
מזונות וכן הלכה בדרך על הפת המועיז פטר הפרפרות וכל מינ
מאכל אכל בדרך על הפרפרות לה פטר הפת אכל מעשה כולהו
פטר בפ' שוחל אדם מונה אדם זה הורחיו וזה פרפרותיו פירוש
מיני ליתן בפ' ערב פסחים עד שהוא מגיע לפר' הפת מי היבואו
לענין מטביל בחדוסת החזרת ומכרך בורא פרי הארמה ומפסיק עד
שהוא מגיע לפרפרת הפת והיה עת הפילת המעק פרפרות
בפ' עקביו תקוף ובגומטריה פרפרות לחוכמה פרפרות
בכרי' ר' פר' מ' אדרת טנער פרפרות בבלאח ברי' ויק' ר' הכן יקח
וכרי' קדשים פר' ויגבה יו' ובפס' דכי תשא למלך שהיה לן פרפרות
בילמך בפ' ואלה המשפטים ובשלה לך הנשים כי תבואו אדרת
טנער פרפרות בבליקון שהיה מלך בבל לוכש ושולט בירוח
פר' בפ' גר' היה קורא חין פר' שלא תהא סיפאט כסיעט
שלשהו' שיעא ממט דחג פיר' שפר' בעיר הבונים וחין יונאות
בסיעתו שלדור שיעא ממט אחיהתופל פיר' שהיה יונען ובענין
רע כ' יד ביה יענא ש' ממך יענא ענין בליטל ואין עוזה זה גמ
שהיה מינורע וניזות כ' טמא טמא יקרא בפ' הישן בגמ' שלוחי
מינור פר' קורא לגמ' פיר' כשהגמ' רואה פר' מהשכ' לבן חס
יכול לגמ' הכח נמי ח' כח סופק אמרי גמ' סר עיול למיכל לה מע
ח' לי ומינין למיגמ' פר' פריני זהים וככדים כ' פ' ב' לל
פר' ברי' גמ' ר' כמ' מדליקין ומפר' עידוקי עבדין מישחח
וכל מינה מירע הארץ ומירע הפירות מקראת פר' עיר' ברי' תעניות
עורפילא אפול' למר' עיר' דתות קלה מה' פיר' הפר' שוחת האכז
ששוח' שחוב וכיון שינמא מנח' בבת אחת ברי' גמ' דפ' השוכר
זה הענין ונמליק פר' עיר' דרומא סומקא פר' ט' ברי' רב

פרק מהם כן ילך ויביא לו פרסטיקון פרינס בנהמוכר פירות
בגמ מרתק שליון מודה ויהודה בפרינומאה הוא שהוא כגון חומץ ת
תקין רחמיץ במודענין שאט נמכר חלה בחגזיות כפג מינין הם
חסורין בנייר ליוסי כמחן מתרגמ מפורענין ועד עינורין כמחן כל
יוסי מי ריג היט העינורין ורחו חיעון שמענידין חוהו כל יוסי רמח
רמתניתין ופורעני היט הפכמי הגדג כמו פריערה פרונוף
ברזגמרפ עושין פסין ויכן יהודא אלהים את קינלע חר חמר פריעון
פירגון פרק ברזגמרפ דפיוס טוב שלדחש השטח ברחשון מה
חומליוהו הארץ ומלוהה על שם שקנה שמים והרץ שג קונה שמים
וארץ כי ביתם דחשון נכדחו והקנה שג והארץ נתן לכני אדם והוא
שלוט בעולמו שג תכליושכי בה בשטח חומ בעיר חלוקה הד קדשו
על שם שחילק מעשיו כדפ ויהי מכדיל בין מים למים כך חילק ה
העולם ובחד בידו ונקדחת פיר להיט בשלושי חומ אלהים נאב
בעדת אל של שם שגילה חרץ בחוכמתו כדפ ותיראה היבשה והינה
לעדתו שקיבלו משפטיו שג הם לה כדתי יומם ולילה וגרביש ה
קשוי פשוטיון הן על שם מעשיו שלהקנה כדביש מזמור שיר
ליום השבת ליום שעתיד להיות כולו כשבת כלום חרבן חלק שנה
שקוח וומו שלהקנה ואחר כך תחית המתים אמר נחמיה מה ראו
חכמים לחלק בין הפרק הללן כלום ששתי ימים על שם מעשיו ויום
ליום שכולן שבת חלה גם יום ז על שם מעשה הוכנה השירק
וכך פירושם מזמור שיר ליום השבת על שם ששבת כדכ ויברך להם
זאת יום השביש ויקדש אתו כיבו שבת ברזגמרפ כלל השטח קידוש
ידים ורגלים במקדש עד לפדק לתדומה עד לפדק פי פירק מקשרי
מעצמות חלתי חקף שליו ודחצעות מקנה הזרוע המחובד בכך
היד והיא נקרה הפרק כדחגן בניסר עולין חבר שיינא מקינט חותק
עד שמגיע לעצם והולף עד שמגיע לפדק וחוקך מקום הפרק שליו

הוא עד מקום המדפק כדתנן בערכין כפ' האומר משקלו עליו
ר' יהודה אומר ממלאה חבית מים ומכניסה עד מדפקו ושוקל בשם
חמור וגידים ועצמות וניתן לתוכה עד שיתמלא והוא כלל הדור מן
האעכשות עד המדפק היא הנקדחת יד כפ' ב' בידים והידים מנא
מטמאות ומטהרות ש' הפרק פי' שתתפרק הידוע מן היד כפ'
הידוע והוא הידוע מן הפרק שלחרכוכה עד כף שליו פירוש
מקום שמפדקין הטבחין הרגל ש' הכף הנקדחת בלעז חספלה
בהמה בהייה פדוקי מפדקה כפ' גד הנטק בגמ וניהג בשליל פיר'
זה שחינו רוחין קיריעות מחובדות והחלב בתוכו אחר שחיטת
הבהמה נתחדרו קיריעות אבל בהייה פתוחותהין והלכה זה מגלה
היה ויהו תרבה דהקליבותה אבל מוסרין לו ראשי פרקים בגמרא
חין דודשין פיר' פותחין לוראשי דכרים עוקציש לפדוקו ולא הגיש
כד פ' כ' טפל פרק אימוריה כד פיר' כפ' אמרה כמותה
פדקין הא במיקד שמע כפ' ככל מערכין בגמ' מתנה פי' שיושב וקובע
פדק ומלמד תורה כך שנינו בא חכם למורה עירובי למורה שדויעה
ללמוד ממנו במקדא שמע ממנו הנאה שיש חילוק כמו כמורה שם
שמקדן שמע חלה שהוא מבקש מהו ממון שיתנו לו ורגיל לבזה
חילוק ולתבוע ממון לבין בידרו ממנו ידוע מהו דאמ' במדרח
באילין חכימיה מהו דאמ' במערב ברגיל מוכלין ומפדקין ככר
פיר' כפ' דכל פ' א' משכרין התלמך התחיל לפ' אוכל התחיל לפד'
באוגיון כפ' ב' בעקצין פי' למדק כמו לפדש האוגיון יש להן שני
קליפות זו על גבי זו וכשעושין אותן חמרים חמרים מפדקין מהו
קליפה האיינונה כפ' שגה בגמ' רשון שבוחשין מהו לפדק אמר
להן מותר פ' לוקח מלפני בהמה זו ולהניח לפני בהמה אחרת פ' א' לפדק
להתיר פקיעין חולב חייב משום מפרק כפ' גמ' דפ' המעמיט אבא שחול
אומ' ניהגין הייט שיונקין מבהמה טהורה ביום טוב וכול ש' לא מרובה
דחייבה ינערה וקסבר מפרק כל אחד יד הוא טובת אדיבור סקילה

גזרן ביה דבנן יוב טוב ראיסור לחו לחיז ביה דבנן ביהמות
בגמל דפ חרש בפה עפ שחמרו בגל מעקה תעור מרעס
אומנא יונק חלב בשבת מאי טעמא פרק כלאחר יד הוא וצמ
וצמקום ינערה לחו גזר דבנן פרק בפנשה שעתה חייב
במזנותיה ובפרקונה גמ תיקע מזונתיה תחת מעשה ידיה
ידיה דהוא שכיח תדיר והא שכיח תדיר ופירקונה תחת כידות
קרקעיות דהא לא שכיח ולא לא שכיח וקבורתה תחת בתובתה
דהא שכיח פעם אחת פרק ברזגמל דפ סדר תעמות כיוס
ופירקונה מאי פירקו מהא אמרבינו עולא ינא עלן שסרש
בולדותו פרק ברזגמל דפ היה קודם וברזגמל דפ כלהיד
פרקדן לא יקרא קדית שמע פוה שוכב על שדרו ופנח כלפי
מעלה וכן פיר דהא ינא דגל וטעמא מפרשו דהא לחיהמומי
ובנייה מפרש שגזרת חומס הוא וריקי חפודקדן אפי בקירק
ור משה בר יעקב בר משה בר חסון מנרבנא היה מפרש הפוריה
קדי בפ שוט הלחם בגמ השלחן ולמאן מסגרתו למעלה הוא פר
פרקודי הוא מפרקדא פרקד ברזגמל דפ מן יונת בהגיה
הכלעלמא עקדתי אתכם בשביל הראים את מראיך עזריה מטום
רחנא כד שותהינה מית פרקות על בעליהן בט ייהן פרקדן
והטופח עיין בעפול פרקדס חעל פרקדס ומאלח חיקה פודק
פודקדוסין פה פקדס וכבר פי במקומו פרקדסן עשיתו לז
ברכות מים תרג פרקדסן דמיה פרקדל ידוע בעל פר היה קורא
פגע ביה למנן ויהב ליה חד פרקדל והו פוגל שפירש במקומו
פרקדל בפס דשונה ואחר כך הוא נותן לה פרקולה תאשט ע
שומרון כו מרתה בלה פי פירון פרקלט בפ בן זומא העושה
מינה אחת קנה לו פרקלט אחר בפ במה אם יש לו פרקלועין ג
גדולים נעל ברזגמל דפ ריבחים למא חסאת באה לפע עולה לפרקלט
שוכנס לרעות ריטה הפרקלט ונכנס דורון בפ השותפין בגל כמא

כל יצירה וחד שישי עושין בעולם הזה שלום גדול ופרק לויטין גדול
בין יש לאכיהם שבשמים מליני רעו הדג פלוטו חברי פרקלמן
בסנדל פ' וב כלים והפרקלומין טהורין פי דבר שמחתל בו פדחת
ויש גורסין פרלומנן פרקלן בגמ' תריסין פ' כד כלים ג' פרקלמן
הן שלמדו חיה ועוף טמא מדרס טהורין טמא טמא מת שלקניעין
טהור מכלום פ' לוי עור העכוז כעורת יד אדם ומשימו בידו נתפש
העוף ששמו אחד כלשון ישמעל ובלעם השטורי וכו' יתענין לעור
חיה זה עוף טהורין לתפוש חגבין שלקניעין ללקט הקדש
פלרימון ופרקלנין נראה ששטין אחד יש להן פרקלום בן פלוס
פלוסלום נ' כל הנילמין פרקמטיא ברי' גמ' דמגלה חינו מועיל
במדיקמטיא שלן כלום ברי' גמ' ד' מפנין טמא פרקמטיא נודמין לן
ל' זה הוא פרקמטיא שכתבט במקומו פרקס למלך טהור לן
פרקסין הרבה ס' א' פרקיסין וכבר כתבנוהו במקומו פרקופי ברי'
ו' ב' יב' הארץ עשה יציוע תחלה הרינו נותן לה פרקופי שלח והיה
מיתעור פרקופי נותן לו וצ' יצ' על פיך וצ' כל עמי שלא יהא אדם
נוטל פרקופי חוץ ממך וצ' פ' התחיל מחילק להן פרקפחות בויק
ד' דאז תהיה קס פר' וזכור בשד וד' נותן פרקופי ה' שיהא
רחש בילמד בעיניית עושה מהן רוכסין וח' פרכין ונתן להן פרקופי
סיפר ליה ר' דניל ד' גל שטחל לדיון אחר פולסמן גרמטין מהו מו'
מדיקופי השיבו כבוד הוא בלשון גרמטקא פרור ירוע ב' גמדה
ד' כינר מברכין פיתה ופרור חזמ על הפרור במקום שהן עושין את
הפרור עיקר ברי' גמ' ד' וחלו עובדין וקולן טלחפדים הכא תרגמו
פרורא ד' אשכחתי נמתי קרו ליה קולן שלסופדים ד' ע' נמו מדבקין
ב' נידותיהן פדיש ברי' כלאים ובחילן האגסים והקדסטמילין
הפדיסין והעזרין חינו כלאים זה בזה ברי' מעשרות האגסים והקדס
והעזרין מטקדמא פיר עקעין עקני האגסין והקדסטמילין והפ'

והעור ברזל גמ דפ הכיה סוחטין בפגיועין ובפרושיין ובעור ברזל גמ
דפ לולב הגזול לא מינח התרוג לא יבא לו דמון ולא פרוש ידוע ברז
כלאים וברז מעשרות פרושיין אמר חנה איספרגלין למה נקרה שמו
פרושיין טהין לך מין חלה פרוש לקדדה חלה זה בלעז בן כורה קדחן
ספרגלין ובלעז שמועל ספרגל פרוש בעז טרינים בג חבוב רואה
חירמו בערשה אוכליה בשותה במלחה בעגל ריבמות חבל של מדשה
זרירה רהור בעופ בריתה רשמיכ בעז בעז יד בגמ חן בוכן חיל נקט
נפשיה בחר מן פרושיה אמר השמעיו לו בפ המוכר אתה ספינה בגמרה
השולח אתה פרוש מרשח מניח לפרשח ולטורחנה כפרחירט בע
טחין פרוש בע היה נוסל את מנהחה חשן פרושה ומכוח פרושיין
חשה פרושה כגון יחש וכבר פיר במקומו ידוע מכוח פרושיין זה הא
המשיח ענה ליהמין להכדיו מזונות חלמנה בהרה חלמנה רב עי
שבתאי הוה מכרזזה בניכסיה חתו יתמו לר לעזר אמר לון ומה מזונ
לכון וחתון עמא שטיח מד נחתין חורעון לכתובת היכי לעזר אמר
להן הכותב חתומון מזבני נכסיהון וכר חתיו הוה דחתון מזבנין
נכסיהון היה תבעת פורכח ומוכח מזוני עבדין כן לרמשה חתיה
קצילת לך למיד אמר מכת פרושיין נגעה בה פרוש שכתו העושה
מעשן שכת שאלן שלח לשום מינוח פרוש נקמה מהרחק מלדחות
בני אדם ונדחק תהן רגליו באבנים פרוש קיזחי כיוצא בו נדחק
שלח להדיק העובדים והשבים ומקיזרם בברגלים פרוש ימרוכח
רמשתע בין מדוכיה כלל כורך בגדין בידו ומראה עצמו מהרחק מ
ממגע בע אדם עולה יטמא פרוש מה חובתי והעשנה כלומר
נשחקה לו חובה פי אחד נקפי שהולך כפוף כהלל הוה עני מרוב
ענוה איט מעיין בהליקתו חלה מנה ידועו חתיו לכתל וייבא
הימט דם ולא לשום שם חלה לרמות בע אדם רמשתע כמדוכה
ומי שמתעטף בטלית משתע הזה כעין מקהש שהפיק הפה
למטה שרה שו חמר שלמעה קינר ורחשו קחד מלמטה רחב

כך זה שמושה לפניו הולך וטליתו משופע ככינו קצר מלמעלה
ורחב מלמטה מה חובתו והעשנה כלומר הודיעני מה פשעו והתקן
הוא מפלגתה היא מה חובתו והעשנה כלומר שהן אדם יכול
להגיד על שם משעו פרוש מההבה מההבה אדם נעשה פרוש
כלום בשביל ההבה אדם או בשביל רחוק שמים שגדולה עושה מה
מההבה שמים מירח שמים ירוש בל הרוחה ומההבה תיוו להך
ובת את יור להיך תמח עשה מההבה עשה מירח עשה מההבה
עשה באת לשנה דע שמהה בהב וחקן אוהב שונע עשה מירח
עוהם באת לבניט דע שמהה ירח וחקן ירח בועט טבעה פרושין
הן פרוש טכמי מחיו טען מינותה חנהפיה כגון עינים לעשות
סוכה וכיוצא בה פרוש מקפי חקין לו והני העבר מינות פרוש
קידור עבר חרה חובה וחר מיעוה ומקיד חרה לחרה פרוש
מה נביתא מה דחית לו חנה מנכה עבר מינה פרוש מה חובתו
והעשנה הי דח חובה עבדות דניעבדך הרה מיעוה דכותה פרוש
יראה כאיוב פרוש חנה כחברה כדכ זרע זרע חברה חובה
כל חין לך חביב מכולם חלה פרוש חנה כחברה בגמ דפרק ח
בטבת כיוצא בו לא יחליב פרוש עם זכ עם הארץ חטו זה פרוש
לאו דבריה כומאים חביל בל חלו דברים בפסח בגמ חמתי וחנן מ
מביחין וחנן טעמי דפרושים ניקום וניפרוש כלום מדרש פרוש
הוא זה חלה טעמה דהאי קרה הכי הוא ויבחת פסח לוי להיך בם
פוסח מרה טהרה ופרישות בפ חין דורשין בגדי עם הארץ בחילן
בטמא מדרש וינריכין ג סבילה להכל חילון בטהרה בפרידים
קובלין חט עליכם פרושים פי פרוש הוא שפירש עצמו מכל
טומאה ומן מהכל טומאה נעם הארץ חינו מרדך במהכל
נמין שהוא כן דקחמ לנחל לא יחליב פרוש עם זכ עם הארץ
נעם בהלכ שחל יהא רגיל חילון ויחילו דברים במה טהרה

מתשעת קנים ופרישות פיר בע קב בד נידה פר ורחת היא טמאה
ותן טהירות פיר פירשה ממטותה בפס גס פר האטה הפורש מן
המזלך כפירש מן הקבר בפ היה קורא בגמ לא דקדק כפירש שר
מלכים כה תשלג בינל פיר כשחתה מעדש ומדקדק חולץ חיותות
ותיבות שיש בהן מלכות שמים והיו קרית שומע מלכים כה חתו
גיהנם מקום מלכו חומות העולם הוא כה תשלג תענו בפדק אחד
בקירושין בגמ עבר כנפני איכא דאמ גרול הזה זה פירש למיתקד
וזה פירש לחיים פי עבר גרול היה ומתידה מר זוטרה דהו מגיר
קנה עבר נפשיק בן חודין וחזקה דמחיים ולא כלום הוא לכך החזיק
כו בשעה שהיה גיסם והינו זה פירש למיתקד זה במקומו פי לחיים
כפ פיוחה מו שיש לו י מהות דול לא יטול לקט שחזקה ופיוחה ומעשר
עניו היו מהתים חסר אחד חפיל אחד מתנין לו באחד הרי זה יטול
ירוש בגמ אחד תלמיד מן וד היו לו י חסיד דינר והוא רב יליף זכי עמה
חדא לתלת שני מעשר מס כינן עכרון כה תלמודין עינא בישרה ו
ומלון ליה חתא בעי מזמי עמיה אמר ליה רב אית לי שיעורה אמר
זה מכת פרושין נגעו בו רמז להלמידיו ועלזניה לקפילין וחזרונה
חד קירט וזכו עמיה היך מה דהוה יליף בפס נמיח בפדש
כולו כולן טהור בפ שוחל אדם בגמ אדם עושין כל ידרכי המת וזריות
פדש על פניכם לאחר ג ימים נדיסו שלאחר נבקעת ונפילה כל פניו
ואומרה טול מה שחתה בי לב גמ דפ כל הצור מעמידין נכדי
ובקיעה שחיטת ונכשה שינקה מן טרפה וכן שכן בקבת טרפה
שינקה מן הכשרה מאי טע דחלב המכונה בעוד קיעה פרטא בפ
דעלמא הוא בפ א בכורות בגמ שהיונא עוד הכה כנגד פניו שלח
אחמור מותר מאי טע פרטא בפ הוא פיר בשמולד החמור וש
דק על פניו כעין שליח ולא שליח היח ואיט דבוק נמי בפניו
כך הוא נדיה בפני עיניו ופרטא בעלמא הוא וכן נמי יש

ולא עקר ולא הניח בג' דף המנוח מאי לאו כשעמק לכתב דחורחיה
לא כשעמק לשון לפוש פש ב' במה מרליקין בגמ' על ג' עכ"ל
תופיש תירוש חמתה חדא חד מחטרה להוי פי ענין משלהיה כלום
פעמים רבות תהטא ובחזת יתקד עליה הכליש אומ' וחד מחטא
להוי ועמ' אחר הוא פשג דמיס הוא פשגה עיין בע דמס
פשח ב' ב' בשבועית אלו שני פשחוכו בדיכא ב' עק' עין יחור
שולחניה שנפשה ומערה בקליעה ב' ג' דף משקין אמר רבא הוא
מיהן דתפשח דקלא אדעתא דחיותה מחד גיסא שריא דשתא די
דקלא כגון דשקל מהאי גיסא ומהאי גיסא אסיר ב' חזקת הכתים
בג' במה דברים אמורים בחזקה אמ' שמואל האימאן דתפשה דקלא
אדעתא דדקלא קע' והיכי דמי כגון דשקל מהאי גיסא ומהאי גיסא
מחד גיסא אדעתא דדקלא לא קע' פ' שדימר דקלא מן הענפים
ב' בג' דיצמות כותלה ביחוד שולחניה ופשחו פ' פירקו ושיכרו
פשט אדבשה דיומדין ומדבשה פשוטין ב' עושין פסין ב' בג'
ד' אה בשבת כלי עור כלי עץ כלי עינס כל זכויות פשוטין סהודין
ומקבליהן טמאין משנה ח כלים תהיה פ' כ' פ' טו ועל חלו המטות
קשיות ליה ל' נסים י' אה דתניה בס' בעמ' שדינים כלי חדס אק' ל'
חלה כל חדס מנין לרבות כלי נמר הלל' וכל כלי חדס מנין לרבות חזקלין
ורין הוא ומה כלי עץ שטימא פשוטין טיהר חזקלין חלמא פשוטין
כלי עץ טמאין ופריק בהני דחיו למדרשות קהמר בגון המטה והכסה
והפסל והקטורה טהר פשוטין ומקבלין טמאיה וההם בבב' א'
כשהקשינו ואין לתקן כלי שטף מדאורייתא כד קבול טומאה
הוא דומיא דשק בעמ' דמטלטל מלא וריקס ופירקנו בהק' דחיו ל'
למדרסות פ' דלמא מקבלי טומאה מדאורייתא וההם נמי כ' במק'
אש' שנינו כהן סמוכות שול' טמאין מדרס ואמרו לענין קנול
ש' אסירין טמא מדרס והה' לא להקלובא עכ"ל אמר ר' אחא בר ר' חויה
שנין הכייר מניחו ברגל' ומטייל' ש' שמגע לביה וגמיה מינה דכל

לחרם עוד דק כשנולד והתו עוד חיט לה מין ולה מן הולד וטהור
הוא משום טמאת מת במעילה בגמ דף וולד הטמאת היכל והפרש ע
שטחער שלה קדש לה נהנין ולה מועלין פיר הקדש נמי נומה לה מקומה
בהמה בלח פרש שלה יקח לה מקצת פרש בכטטה ולמעולה אמרי
לה דחמ דמה לפירשה דפרש מעל אחי לה לבהמה מחמת מהכלה פול
א וילי האי לגמרי מגופה חתה אחרינה כטחחור ותכליל לה דחמו
לגיפיה פרש פרטותה דכלה כד פו בע כל הרביע פרש
הפיבור כד פו בע עבר פרש הלנעה תכלה הרב תגלה הפרש
דקטל חרבה אם ישמור לנעה תג אם תיתקף עלך מחזה לה פרש לה
היה כחבי ננח ועברתה שמרה ננח פרש אך כל חרב אשר יחזיק
איש לזו תג ירש לה פרש דפרש גבר לטמא דיו כל חרב
קדש קדשים תג ירש כל הפרש קדש קדש פרש בן השוכר
חתה חומנין בגמ השוכר את הפרק דנקוט פרשק משולם במלמד
הפקד תג פרש תורה איש את מהרשט פרת דף א ביומא בגמרא
ללשכת פרה דין רחובות עיר יה פרת דמישון כלל ח פרת דכורסין
בפ א בחולין בגמ חוץ ממגל קעור הינה רלה נמינאת סביני יפה ממכנס
לה בפרתה דאחיל לנים נמי לה מירבן בובחים בדיגי דף המזבח
כינר היה עיסק מוריד הקדשים למטה ומריחו היכי נעביר נקריעה
בפרתיהו הקריבהו נה לפתתך כס גמ דף א מיתות לבהר הכירם מי
הוא פי מי הוית להם רם ופרש פרת דמינא בפרדבחדש ה
השלוש למלך שקידש מטרונה וקבע לה פירות דמינא כיון שהגיע
פירות דמינא חמרו הרי הטעם שהיכנס מטרונה לחופה

כלל פרק יח אחיל פרק יט

פס בדיגי דשבת לפוש פטור לכתף חיב חוץ לחדש חמות
לפוש חיב לכתף פטור פיר כגון שוגע במשחז ומתכוין לעמוד לה
להקריח ולנוח כרי שיחור יגשו והחשוב כחל קניח המשא עליו
אכל לכוף שכוונתו לתקן המטוי שכל כתיפו פטור דכמה דמי

דכל דעביד להילוכא טמא מדרס אבל שאר פשוטו כל עין דלא
עבוד למדרס ולא מטלטל מלאוריקם בלי עין העשוי לנחת
הוא וכלכלי עין העשוי לנחת איט מקבל טמא דבענן דומיא
דשק ובגמ דכל הכלים המטלין בשבת שיצט קטא שלזיתים אפי' יש
קשר בדאשו מקבל טמא דאמרין עלה בגמ אפוא פשוטו עין
ניחו וכול והתם בפ' חומ' בקדש לענין מולחן הקשינן כל עין הפ'
העשוי לנחת הוא כול ופירקנו מלמיר שמגביהין אותו וכול ואחיה
במנחות בפ' שתי הלחם וכוותה אומדינן נמי במגלה בפ' צמ העיר
והתם בגמ בתרה בפ' המוכר את הגזית אמרינן לענין דף שולח
שלנחתומין שקדש בכותל' אלו עמד מטהר שני פשוטו כל עין
דרכנן דלמא מדאוריתא טהורין נמינאו פשוטו כל עין דרכנן
דלמא מדאוריתא טהורין נמינאו פשוטו כל עין דרכנן דלמא
מיהו דהאז למדרס מקבל טמא דמדאוריתא וכלכלי עין הפ'
העשוי לנחת איט מקבל טמא דאמרין מלאוריתא לאהם כן דרכנן לטל
לטלטל מלא וריקן כדקאמ' מחו פשוט ככר פיר' בעקף בערק
אחרון דכה הפוסק מעות לחתע ופשוט לו את הרגל כל' שהמר
לו טל וכלי שאין לו המעות שפסק לחין לך לשק כע' ארס הוא
פסוק כגמ דכונה משכן כמק' הוא שותין טעם סביב תרגומיה
פושקה פסל בפ' בנהשד ואון מפטילין בהוכו חכמים
בבלי' א' דכל שעה ובס' בלמים והינני עין מפטילין במקל בערק
המביא כרי יין המולין אתהתבן לא יפ' שיל אתהקיפה לאחרין בפ'
כיש הרגל מוש' בגמ כינור השן היתה קופתו מופלשת לאחרין
כגמ דפ' כל קדעות העיבוד לאחר שהשליש מלאכה הפשוט לכל
לאחרין פשוט הגמל במדה כפושא מרד פי' בע' כפ' פשוט
בבלי' פיר' טו' שם ה' אחד פישון שהוא מגדל פשתן רבי אומר

מיאיו מהלכין בשופי פשע בפה שולח גט בגמ דעמך ה
העדים חותמין ההוא מקרו דרדקי דהדרה דההדרה פשע
בינקי ודהדרה רבינה דלה השבח דייק כוותיה נמי כפרק
אלו הן הלוקין בגמ דכמך הכל נבילות פיר שהיה מכה חותם בותר
פושע כפא בעידובין בגמ משום לא ישמעל נמנו וגמרו נהלה
לחדר פולח נברא וותר משוכרה יפושעש במעשיו פוימשמש
במעשיו מעיקרה שיהא יהיר מן החטא או מן החטא הוה
חטא יפושעש במעשיו ויהזור בתשובה לפני בוראו שיוזכר
לחיי עד וימשש לכן תרג ירוש ופפושש לבן ויחפש בגדוליהוה
פושעש בגמ דפ הרוחה כתם תרג פושעש זה אדכו כרחכו לענין כתמים
שאה הכתם הגדול עד כפושעש תולה בו ולא וותר דהוה אדכו כ
כרחכו וואהו כתם טמי מהאי גוה טמא טעמו כריחו לענין תרומה
דתנן בפה בתרומות או שטעם טעם פושעש בתוך פיד הרי זה יפלוט
פיא עג דחסור להצר אוכלי תרומה משום דמימחיס ומנה ידע
דטעם פושעש בפיו משום דטעמו כריחו ומהכו מנה ידע דטעמו
כריחו למי שכרית כרוחה לו שכל המוללן מריח בו וזה פושעש דמש
הוה ויש לו דע הדבא ומעיו באשככות וכלש עיניו פושעש
בפ' בשקלים ושע פשיפשין היו לו אחד מימיו ואחר משמאלו
בפ' אבתמיר נטל את המפתח ופתח את הפושעש פי שער קטן
בתוך שער גדול בפס דעניה סועדה וכדגדה תלים נסודות עמיד
הק בה לעשות שער מזרחי ושני פשיפשין אכן אחת שלמרגלית
בפ' הניקין בגמ המטמא ודלמא דחזוניה בפושעש קשיא כס גמרו
דפ אחיו מקומן לא דלגכיהו אינדי פושעשין שמונה מותיבי כר
השערים שהיו שם גביהן עשרים ורחבן עשר פושעש שני
פושעש בפ' אביומא בגמ ומקטיר ורמינהו הא דתנן בר מדות

וראשו הפשיטין מבדילין בין קדש לחול ס' א פסיפסין פירוש
שהקדשו קורות וועהין מן הכותל עד חזו שהיה קדש והיה יודע
חיה קדש וחיה חול כדי להכל קדשים בקדש פ' א ענן גמדין וכלעז
מירחלו פסקצא ברזגמ דפ' המוכר את הספינה אתה פישקעא
ובלעיה לתנינא פו ערב נקבה פשר בפ' כירק נותן הוא לתוכו
לתוך הכוס כדי להפשיטין כס' דחרשין ולא כוס דפושדין ככר פירב
חרש פשר ברזגמ דפ' המנחה את הכר מהיובל מהיר אפלו נפשיק
בס' גמ דפ' מיתות וכו' המדא כו' מטה להשקויה מיה פשר פו' כע עקל
פשוש בויק' ד' אחרי מות פרש ויותרין חמא תדין פשפושין מתנתשן
דהורה קטלת חרס הכרתה חולת ואיתיהא עושבא ויהבת עליה וחיות
פשוש בחלומות דמגלת איכה חמיתו בחילמה דלית ברגלו פשוש
פשושנא בפ' א שורעים בגמ' וכוס עיקרין ליתו פשושנא ולסטרה
פיר עשב שהינוגס אלה רחב פ' תבנה דפוס בדיתה קאי ליק
לארס דילא עד חרעיה בפ' המפלות בגמ' המפלות שפיר פיר אדם בעל
קומה ששמו כן סליק פירק ו

אחול פרק כ' פת בפ' אצומה בגמ' דסמך
מסרוהו אינו דומה מי שיש לו פת בסלון למי שאין לו פת בסלון פיר
מי שיש לו פת אינו תאב למאכל כל כך ומי שאין דעב בפ' כישר הדגל
בגמ' כישר הישן אינו לעולם בבהימה ופתירה בתוך המדק פת
במילה ככר פיר בעמין פת ברזגמ דסנהדרין פת באפדיקי שותם
פתה בפ' יא ככלים הפותה שותת העיר פיר אבקתה כלשון גמרא
והוא כמו כוס קטן של בדיל שותת העירן ומסכת הדלת עליה ומת
ומתמחרת בפתוחה וסגירה כדכ' הדלת תסוב על עירה יש מפרשין
כמו מפתח כדכ' והפירות לדלתות הבית ותרג' זמולסיה פתגה
סדין עפותה ותמכור תרג' פתגה עבדת וזכיתו על לבושי יפילן גרל

תרג ועל פתג ירמון עדכא פתגתא בלד ויקרה פרש והוא
יפוקט השותים במדקדקי וון מפתגותא שהיה מנה מפיח חרב
הגוף פתח בגמ דפ אתה כונה מאמר פתוח ומאמר סתום פיר
ישרנד שהיה רשאי לדרוש כגון מעשה מרכבה בפאלו נערות כגמ
דסמך אילו שהין להן קנס חידקה טעין טענת פתח פתח יש דמין
שהן מועטין באשה וכד בגרר ממעטין טובא ואינה דיבשין
לגמרי והיה תנא דקא תנא הוצרת היו לה טענת בתולים לפני דמוס
קאמרי חבל לענין פתח פתח פתח פתח חן על פי שנגרה רחמי ו
הפתח להית כהקט ואיע נפתח בגרר כדרך הדמים מומקין כגרר לפי
יש לעולם טענת פתח פתח וכיון דהו בוגרת דיבשין דמה לגמ והו
דלא יבשין אמר רב כגון דהו עתנין לה לילה אחד בפ כמה אשה כגמ
ולא ככולה פתגל פתחים המכחין לידי גולה פיר דהו מקום
פתחן יערה פועשו פתחיהן כישר פיר דהו מקום מלא שיער כישר
מלא טעים ברז גמ דפדק במה טומ מהידין בית העוהר בשבת חבל
לא פותחין פיר כעניותגין חלק חד שבית העוהר שלו פתח ולא תפור
וחש תפור שמה יסתיר וכורך עליו חוט ושולל ויון שחית תפור
בהלוק ועשו ערה מותר לטולטלן בשבת ולהתיר בית העוהר חבל
לא פותחין ברז גמ דפ בכל מערכין עוג מלך העשן פתחו כמליהו
וחיטב להוניהו ממס מטהר שאר פתחי הבית ואם לאו כלה פתחים
טמאים במנחות ברז גמ דפ ל ושמעל ואינו דתנן כע שוקלים פתחיה
על הקנים ולמה נקרא שמו פתחיה שפיתח דברים ודורשן וידע
בשנים ישון כולהו סנהדרין כמי פ לשון ידעי וכול עד דהו כאיל
לישנו כדאמר עין סוכר גגת ינריתין ודינו דכת מרדכי בלשן כעגמ
דפ אלן מעיאות פתוח תפתח הין לו הילה לעניו עירך וכול בפדק ב
בכלאים ג תלמים שלמה פיר מלשון פתוח תפתח פתח בפיר

באה ילות העטדות והפיתוחין מביחין את הטומאה בפתח
טפח פיר ציורים פתחה ברזגמ דפ קצורל ומאכיל שלוחה
דרבנן מהימן כבית דין מלי לשמחה אבל לפתחה לה מאו
טפ ממונה קא מחסר ליה פיר דבני למיהב לספרא פשיטו ול
ולממונה בענן תרי שהרי ולכך נקראה פתיחה דהוה כתבין
עליה לכתחלה ואחר כך השמיתה דהיא אחרמיתה והיא יותר
תמורה מינה ואחר כך אדרגתה הרעוה למיפדע מן נכסיה
ורין אדרגתה כד פיר במקומה פתחה כל המוכר פירות זה
עושה לו פותחת וזה עושה לו פותחת וזה עושה לו פותחת פיר
בעלה בור ובעלה בית עו שין מהגר כל אחד ואחד לעינמו על פי
הבור וכל אחד מפתח מסגר שלו בידו ולא יתכן לפתוח את הבור
עד שיהקצו שניהם ויפתחו פתיה בגמ האשה ובהמה ומלה
אמ ליה עניא סבא ויאמרו לה פתיה אוממה פיר דוא טפוח כדאמר
שחור לא ישא שחור שמה יינא מיהם כפיה ואמאי קרנא לה פתיה
מפני שהוא חסר ושחור ופתיא הוא קרויה כדתנן האבן שזקרויה
והוא דלו כלומד עב שחור כמן משול ואחר נקרה פתיה ורצים
פתיחתה כדאמר בפאין מעמידין בגמ נדות אמ דכ פתיה פת
פתיחתה דבי מכסי כיון דלא כלעו טובה משכשכן במים ואינו
חושש בדמוחות דמו פואחיו לטגרונה לות פתיה דמי צוני פיר
להולו הנקרא גוטא ליתו דלו מלא מיה שלדגים פתיה בהלק
בגמ ו שבטים וכדכ' דכ' פדג פחוארה בפתאים אלו השבטים
אמר לוי בערביא מוחין למינקה פתיה ס' א פנטי והוא לשון ט
לעז פת בע הדואה בגמ דמק על הזיקין הדואה את הקטע
ואת העומה ואת פתוי הדאש אומ צורך דיין האמת פי מר שאין
ראש סגולה אלה דהנה מלא דחב ארעך תרג פתאי ארעך פתך
ברזגמ דשכעוים הימור דשמעת ליה לר עקיבה בפתוך בראש

נגעים הפתוך שבשולג כיין המזוג שבשולג בפ המיד בגמ שחטו
שלה לאוכלין דמתוכי מולם בכדי דכ מדע ו נטלהקבך כ פקעיות
אחת שלה שואחת שלשולג ופתקן זה ביה פיר עורכן פתכא
בפ אלו מיניחות בגמ מינא שיק ההוא גכרה דהוא דארי פתכא די
ראחצי פיר הבילה שלחריות שלדקל פתכא דומרי פתכיהתא
עיין בע המר פתכמר במות טלחות תרג במן מהפין
פתכומדין ועושות המספחות ועכרן פתכומדין פתכר וקלל
במלכו פתכדיק עניותה סמות מלכנס תרג סכות פתכדיכין בע
בינפניה והנכבעים במלכנס פתל כפ במ מדליקין לה בפתילות
העידן עיין בע עמר עשהו גדיל ופתלהו מתוכו פי בע שעטני
בגמ דפ ד למידה אורג שני חוטין מה לו לבשל פתילה מה לו
לבשל סממנך פיר בשול פתילה שלחצר שמש לויכין בפיהן
שלמויכו שדיפה בישול סממנך דהוא במשכן בפ כימר הדגל
בגמ כימר הטק כי קאמר דהיה בפתילה דהספספתא פירוש
קשירה שלספספתא שהיה תרומה בפתילה ודי אטח מק עתה בחוץ
פשע דידע כי אכלה בהמך מה שבחוץ גורדת מה שבפנים לחוץ
משום הני כי אכלה בחוץ פטור פיתום בעלחוב זה פיתום
עיין בע חוב פתום בפ א בכוסה בגמ וכין לענין את פיתום
ואת דעמסים פיתום נקרא שומה ולא נקרא שומה דעמסים שר
שראשן ראשון מתמסמס וחר אמר דעמסים שומה ולמה נקרא
שומה פיתום שראשון ראשון פיתום כולש פתין פ יה בגעים
ראש ופתין פיר אותה האבן או אותו העץ שותפש מימר מערב
נרצך שלו למד מזרח נרצך שלמכרו שם אותה האבן או אותו
העץ ראש ואותן אבנים ועצים שנרצך זה במערב אחד ומערב
אחד במזרח שמו פתין פתק בחלק בפ דגמ מלכנס ימא ירנעם
מידוע ימא מפתקה שלירוש פיר ימא מן הכתב הכתוב למדויקים

לעיתיד לבוא שיחיו וישמחו בירושלם כדכתיב
לנשים ערקה ניות שלהן בפתקה שלהן כדכתיב
עלה כעוץ תלדי בעם ירושלם כדכתיב כדכתיב
עשה משק בשעה שחמד לו הקדש כדכתיב כדכתיב
חמד חיון שבת מקבל עליו לתת חמשת שקלים לגלגולת מה עשה
נטל כדלף פטקין ומעגונתב עליהן לוי ורעג וכתב עליהן והטילן
לקלפי חמד להן בואו טלן פטקיסין כל שעלה בירושלם חומ לכתב
פחשך בן לוי וכל שעלה בירושלם חמשת שקלים חומ לוי ומה עשה
ומן השמים מתיב העיז לחכמיה הגע עמך שעלו כולם לוי חמ
לוי מעשה נס היה ומסורגין היה פתק כגמ דפא בשבת פו
פותרין מים לגינה מערב שבת בתמורה כפא כגמ אין מים שמו
שאובין פותרין לגינה והן טהורין כדכתיב דפא מי שאחזו וכפא אחד
בעב דר כגמ אין בונין פתקה בית פרסי כדכתיב דפא מי שאחזו פתקה לוי
במתניתיה כפא חל טוי כגמ נפלה מן הגג דפתקי גבאי פיד שמשולין
הבהמות מעל הגדיד ולחוש כמ שקל פתק ביה וכן פתק ביר
גירא פתק פתורה פתורה כדכתיב פתק פתורה פתורה
דיחנים עיין בעינים חלן טוי כגמ עד כמה תחסר יוחנא פתורה
פיר יוחנא שולחני פתק כגמ דפא כלהיר דא בגלימיה דפתק
פיר גלימיה פתק פתק כגמ חלן טוי כגמ חלן טוי כגמ חלן טוי
פא פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק
דכתובות כגמ חלן חלן חלן חלן חלן חלן חלן חלן חלן חלן חלן
כחש משמן תרג וכסרי פתק מלמהו פתק חלן חלן חלן חלן חלן חלן
ושרד פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק פתק
אוריתא דא תרג משנה התורה היתה והיא כמו פתק חלן חלן חלן
פיר נסחא כי הנתב הנכתב בטעם המלך ונחתם על פיו נשלה ביר

נשום	עירך	יד
אחיל	פודך	יח
עא		

בפ' א בקידושין בגמ' הנדעע תרג' וי' עא מעמך הוא ובנין עמו
 אמר שמע' אה' הוא נמכר בנין נמכרין מיכן שורכו חייב במזונות
 בנין אה' בעל אשה הוא וי' עא אשתו עמו אה' הוא נמכר אשתו
 נמכרת מיכן שנתחייב במזונות אשתו ועדיקה וכול' מעין שהו
 שהו עא' של שבת נקראת מלאכה פ' וי' עא משה ויעבדו קול
 במחט' להמר איש ואשה אל' עשן עוד מלאכה לתרומת הקדש
 וכל' העם עא' ב' אלמנה פ' וי' עא ביכמות הכניסה לו עבדו
 מלוג ועבדו עא' ברזל אלוהן עבדו מלוג אה' מתו מתו לה ואה'
 הותירו הותירו לה ואלוהן עבדו עא' ברזל אה' מתו מתו לו ואה'
 הותירו הותירו לו פ' כגון בר' יש שנתן לאבדו ק' עא' ב' דינרין
 וכל' הולדות זה עמר וההלכ' יהיו חולקין למחצה לשליש ולרביע
 עד' שלוש שנים הין חסר הין יתיר ואה' מתו המקבל זה הי' עא' חייב
 באחריותו אסור דהוא אה' נטר' לו פ' א' עא' ברזל כל נדוניה ש' עא'
 שמכנסת אשה לבניה ושמה אה' בדמים עליו קיבל אחריותו
 ונקרא עא' ואפלו כולה חייב לשלם בפ' איזהו נשך אין מקבלין עא'
 ברזל מ'ש מפ' שהוא רבית אבל מקבלין עא' ברזל מ'ן הג'ים
 בפ' החובל בגמ' חדש אה' אמרו בנכסי מלוג יאמרו בנכסי עא' ב'
 ברזל עא' די בפ' אין מעמידין בגמ' החומץ תיזיק לה הוא
 חייב דהוא ק' עא' די ואתי להדיא פ' היה משמש ובה עא' די
 בפ' החמץ פ' ליה חמרא בכוכא עא' די בפ' ד' קנה כס' גמ' ד' קומץ

בעבדות וכאילות השדה עב והביאו בניך בחינן תרג ירוש
ויהיו ית בך בעבין והיעב גילתה הועלתה תרג ומלכת יתבת עי
עיבה בגליה עב אלו לעיבין ולעונות ואלו להספריוטין
עבין עובין שלעונות עב אכל שדה ביה עיבו לית לן בה עיין
בט חדש פיר כגון הדס וסיוהה בפ סדר העניות האלו האמור בגמ
מעשה שהמזל לן להוציא האשגל כי אתה דרש עיבו אחר כתפיה ועלמה
אחר כתפיה בר גמ דפ כל הכשר האי דשדן מיה דפומה דחעבה
משום נביינה הוא וכו' עב חד הלא שר מעט מעט תרגום
הלא עוד עיב חד כי עוד מעט מעט עב עבוע זה הפה
עיין בע הפה בכדי ר פרע ור הומה בשם רב מתע היעבוע היה
מטיפה של לובן הוא יש בו עובב מיני נכעונין כאנין ימותהמה
עבוע בפ ל ביחמה ובגמ דתמיד כיומן שהן שנים שוים הממונה
אומר להם היעביעו הנח הועיחו היעבועים למען ירוש מהו
היעביעו הועיחו היעבועים וכך היה הדבר מקיפין הכהנים ועו
ועומדין כמן כוללך והגדול הוא נחשוב סאו פ היו הוא חסודן
יותר משהיו הכהנים והאמונה בא ואחר כך סטל מיננפת מראשו
שלאחד מהם ויודעין שממט פאם מוחול והאמונה לא הקי יודע
החשבון שדיין ואחר שנטל המנפת מודיעין לו החשבון והוא
אומ להם הועיחו היעבועים ומונה וחולך כל המנפת אכל לה
הגופים שהסור למנות את יש ובמקום שיש שלם החשבון הוא
החכה עבוע בפ א דפדלה בג שיעבש פדלה ידלק בפרקן
בשביעית ממין היעבועים ספיוס הספיוס וקויה בש מגלה זה כי
שהיו ידיו עבועים הספס לא ישה את כפיו וטבילהם תרגום ירוש
ותעבינו בדמה וטביל הכהן אעכש בע גמ דפ היה נוטל אחד
מנחתה אלא מן היעבועין הדומין לפדיוטין כלום לובשין שחורים

למנים עבד בכל הכלים כליו הקדש אין להם אחוריות וחסין
להן בית המצוינה עיין כע בית עבד עבועים בסוף חלק וברי
ביכורים הענין הד עבועים היכיוו כנוריהן קורם לעצרת פידוש
מקום עבד בפ הדיניו לו עבד את הקטרת על גבי גחלים כפ
אחר בהמין עבד את הגחלים על גבי הרעפה פיר כל גגית גג גדול
עיבוד בגדולה ושולח עבד בקטנה יוציא ידי חובתו עבד ולא
ישפוך עליה כוללך הדג ולא יעבד עליה מלמדה עבד כפ
לעיר הוא תולך בגמ מסננין לה נחירין היניש עבדה הפומה
דכונתיה משום דמחיו כמשמדת בפ ג דפ אלן טר לא לשפי או
אניש שיכרה בעמרה באודתה דלמח פדוש ממנח לעובדת
וכל פיר מוך הדש וכדומה לו בסגמ דע לר הני חלתה דדיקה לו
דחייטו בקכל דינדי מדיהן ד עבדה וכיתנה מייסח ויש חומלך
שולדקל וכדומה לו עבד בפ א ברז השנה בגמ בר פדקים חזיה
לחלושלת פלמח טובח אמר ליה עביתו לך דוודתה בפ בנות כותם
בגמ המקטח חול שילה בר חבנה אמר לך לרבינו עבית לו דוודתה
פיר הביא לי תכריכין בפ אלן טר בגמ אחות דם בעינא ואעבית
לחמה לא להיכו עבד בפ המועה תכלין מימין עביתין או כרו
כריות במנחות בפ ר ישמעל לא יעטוד הדם כריות אבל מניחן
עביתין פי כמו שולח שולן לה מן העבדים עבד בפ ד מיתות
פיתחין את פיו בעבד שולח בטובתו בסגמ דפ המדיר ושיקול ליה
בעבדה קהליון כנורא בהגדה דפ הנדקין מתיינן עבדה ושקלינן
לדקין וקטלינן לה בפ י מאמדות וכפ מקום שנהג בגמ מקום שנ
שנהגו להדליק ד יקודה אחמיה העבד עבד בעבד העטויה וכול
כלי הדא שהיפסין בו בכל כל מהכות החמין עבד בפ א בברכות

בגמ' וחכ' אומ' וכפ' במק' מרליקין בגמ' ה' מכנח כיוזה כלהארס כל
העולם כולו לה נכרה אלה ענת ליה בדי' גמ' רפ' ההלילה אורחא רח
דחיקה ויצהין בסומא כפסה כפ' האשה אפול סובלונות דלעבתא
כפ' א' ככה קמ' בגמ' כל שחבתי האם עבתא וחדש קא גרסינן כפ'
המכר פירות בגמ' הול' הלוקה פירות אימא בכרתא מינכבתא פור
מתחדות יש ספרים שכתב בהן לענות כו' אלו ג' עבתיס אחרונים קר'
קדמי ענין הן סליק פריך ג' אחיל
פריך ג' כפ' אמר להן הממונה בגמ' כאלו למורה
דמערד מערדו פיר' לאחלך תלמוד אמר דכ' שהוא כנגדו ממשי
שהעושה כן הדין בור' גם הנהליך אחורי דכו הדין הואגס רוח
אלא דמערד מערדו מקעט כנגדו ומקעט לאחדין כפריך הועיאו
לו בגמ' כטל אתה דם כשהוא מזה למטה מערד ידו למטה
פיר' נותן קף היד למטה ואעכעיתיו כלפי למעלה ומזה וההוא
עולה למעלה מן הכפרת כנגד הכפרת מהוין לכפרת וחור' ונפול'
למטה בקדקע וכשהוא מ' מזה למטה מערד ידו למעלה כלא
שהיד למעלה ואעכעיתיו למטה ומזה כנגד עכיד שלכפרת
שהוא מעלה והיא טפה כדאמר ארון ט' וכפרת טפה וההוא
יורדת ונפולת בקדקע מהוין לארון כנגדו בדי' גמ' רפ' הכועה אמר
שמו' המערד את הקבן פיר' שמישכ אתו במקום הראוי לו ותתא
בעדורו ונפריא פיר' דרך הכנאין ביתי מערדיו האבבין עלה
העפר ומישבין אותן עד כפ' כניה עיר בגמ' אין מוכרין
בית הכנסת ונפ' איהו נשך כיסד לקה הימנע הטיס מנר אחד
בבית אי' פיר' אם ותייה ההלואה צ' דינרים בג' וכיועא בזה
ד' רבית גמורה מ' מערדים גבי מילוח וגבי לזה ושניהן עובדין
אכל העושה שרהו מכר על תנאי גבי לוקח הוי רבית דאי מיתו ליה

והוא מהדר ליה בעל כורחה אבל גבי מוכר לא היה רבית דהיינו בעי
לא מהדר ליה לעולם ולא אתו לידו רבית ואפילו למהדר ליה לא
היה רבית אילן כשיחזיר וכן מוכרו מה שתה שוחזק דשמה
לא יחזיר לעולם רבית של מנת להחזיר פיר כשיכזה לו מעותיו
יחזיר מה שחבל מן הפירות ל יהודה מתיר והנה קמה אוסר בפ
י יתוסין בגמ כל ונוקמה בבת שלוש שנים ויום אחד ואפילו
בר שמוע בן יוחאי אם כן מינדה תכרה בפ' חננל פ' ע' אפסן
מינדה תכרה ממקום חידוק דיווגה משם שבידעה שנמנה מ
ממנה עינמה פירוכה מנר כגמ דפ' ליעור אומהם לא
הביא כלו כדיו דרש דימי איתיליד ליה ינוקא בג' ליומין שכיב
יתיב קה מאכל עליה אמר ליה אביה עורערתה קה בעית למיכל
בפ' ואילן מכלחך בגמ הקובר את מתו מד עקבא שכיב לה בר חמיה
סבר למתכ עליה + ולא אתה ר' הונא אשכחיה אמר ליה עורערתה
קה הניח בלי גמ דפ' כיסר מעברין וכס גמ דפ' כיסר מעברין וכס
גמ דפ' א' בעב יד מאי לא יחרוך רמיה ערו לא יתיר ולא יחרוך
ימים עיין הרמיה כלומר תלמיד הלמד ברמיות שלומד והיט
חודד ללמודו ור' ששת אמר עיין הרמיה יחרוך כלומר הוא
לא יחרוך בתומה ודאי יחרוך ושתמר כידו שלומד ברמיות טט
שאמר לדב' איסרו עק' ללמוד ואינו עושה אלא שדושה לח
לחודד תלמודו פ' א' לא יחרוך רמיה עידו כלומר אם יחרוך כנפי
העוף רמיה עידו יעופו ממט כך דברי תורה אם לא יחזיק בהם
בטוב יעופו ממט לא יתיר ולא יחרוך ימים בויק דב' אמור אר'
הכנים ולקחתם לכם את עיר ההוא ליעטאה ואיהבש ובמ' ימין
אחיק מדינון וחכשינו בפילק' בפ' א' ברי' הפ' אם עידה לה
לוקחין בידם מקלות פי אורב להם אדם כמו ואשר לא ערה ומחזין

מאט לוקהין בידם מקלות כו' ויהו ביום השמיני ועדיו לו
מן נטוריה עד בכל תושיו ותגלע תרג וכל מולכנא מע
מענדיו וכל אחיל ותגלע תרג וכל דשטו מינענדיו כינדו עדיהם
מכליו ושב עד ותשם כפוף עניה תרג וכלת בענדיו
מרכיץ בעמך חכניך תרג בענדיו עדון כפ' דכלים טול
קוסם והעידים לוי כ' קם כ' חלו ט' בגמ' אחיות דם עידונים
יקראו להרמון שריון תנא הרמון ושניר שני הרים של הרמון יש
הם מלמד שכל אחד מהומות העולם הלך כרך לעצמו גדול
והעלה לו שם ארץ ישר מרוב חגיבות עדע מנדע וכלת עדע
כד' פי כ' בת מרה עדק בגמ' ד' הכוטה עדין כפוף עדין
פשוט פי עדין שחיונו עניו ויש מדיק עניו פ' א' כפוף בשולם הזה
משוט וגדל לעולם הבא בע' גמ' ד' אמ' להז' הממונה עדין מעצמו
פז' כשניכר עדין מתכרך הוא בעצמו כד' ז' מל' שניכר רשע
מתקלל לך כל הרשעים שנ' וטע' רשעים ירקב כד' גמ' ד' ר' השנה
ובפס' כ' א' ב' כלם שלע' זו למדקה בשביל שיחז' בני ובשכיל ש'
שחחיה ב' ל' עולם הבא הרי זה עדיק גמ' כ' ק' כלנו מלכ' משה
דרשן גמ' פי עדיק חשובה היא א' ע' ד' ד' חזיר שיחז' כנז' חכה
עולם ש' מדיקה תרומם גוי כד' גמ' ד' א' בהשנות פין ובילמדינו
בדני תשא ענין מדיקה בידע' כ' א' ב' פיהה ובסוף פיהה כד' גמ' ד'
וחלק הנמדד ב' אליהו עדיקים שעתיד הקב"ה להחיות שוב חן
חוזרין לעפרים שנ' והיה הנשאר ביניו ואותן חלק' טנים שעתיד
הקב"ה לחדש עולמו עושה להם ננפים כנשרים וטסים על המים
בימים שנ' על כן לא נורה בהמיר ארץ ושמה תאמר יש להן מעש
תל' לו וקו' י' חליתו כח כל עדיקים שנת' בסדום מדיקם כ'
עין כ' יק' מדיק עבדא דנ' מדיק לעכוו ככר פז' כ' ע'

פוינהר עדוק וביהוס כנר פי בע ביהסון עוד בעהזהב
בגמ שר מהו אמר ר פפה בערריתהיז אכל מהני תשמושתיה
דיקידו עליה לא ובגמ מי שהו טיל אמר ר פפה בעררווי דיהבי
איעשו ארבעה למאה פיר עררווי מוסרי בגרים שלכעלי בתיב
מנהגם להוסק להם ר אמות למאה שורויהו חותם בסגמ רפרק
וחלו מגלחין וברז גמ דכתובות והירנה נהוג עלמה אפלו בעררה
בר יונה סליק פרק ג

אחיל פרק ד עהב בדז חילק ובס פרק ואם
מין העין תהלת העיהוב ניה וביה מסול פיר עיהוב כדל ושיער
ניהוב והוא קרוב לגזון היהב בפל במדות מפני שחושיתן מע
מיטה יכ בפג בעעים הנתיקין מטמאין בצ שבוטיות ובכ סימנן
שער לבן ושער עהוב וכו' הפרק מנהבו פניו שליוסף הככלו בפ
ר ישמעל בגמ העומד שתק ר טרפון מנהבו פניו של ר יהודה כד
גמ דחולין רעונך סעור אמלי אמ לו אין מנהבו פניו של ר בפרק
ערב פסחים בגמ ואפלו מנהבו פניו של רב ספרא ברז גמ דפרק
הנידר מן המכושל אמ לו ר טרפון היום פניך עהובים בכתובות
בסגמ דפ הנוטות את האשה פניו מנהובין סימן יפה לו פניו יח
ירוקין סימן רע לו עהב בפואלו מגלחין בגמ דסמך אין קו
קורעין הימנה במטה רבים מיטהיבים עליו פיר מדגיטין ומט
ומינטעין עהב בחלק בגמ דהדיוטות משל לל כלבים
שהיו בעדר והיו מנהובים זה לזה בויק ר בעו בענין שלום אמ
אמרון ליה מגירתה כדו אתון מנהובין בילמז ויהי ברך אש וז
וכד מנהובין זה לזה כיון שבה זמן מלחמתה של מערים עשה
הק בה שלום ביניהם וכעסרה עררה תרג וינהבה לה מנהל בפרק
משנה מלחמה אל ירך לנכנס מפני עהלת קופים פי דק דעק

הסופים נקרא ינהל בעגמ דפ א בבינה ודלמה מאר
מאתמל עברוה חזיוה דקא קלין יניהריוה פי מקום שנקלף מג
מגהץ דמתחזי שהיום נקלף יניהריוה כמ עהר בפא בקידושין
בגמ כל מעוה שחניה תלויה אמר להו לא ינהריתו פור לא נתבו
נתבוננה עק שמועה כינהרים לכב לא קימא לן כר יאשיה דאמ
עד שידע חטא ושעורה וחרען צמפולת יד וזה לא זיע חרען
סליק עדיק ד אחיל פרק ה

עו כידוע בפדיני ממונות בגמ זה זה בורד לו מכן שהם אמר
גז לויש לפעור על אחת מכל מינות שבתורה חזן מפכ חז וגליו
עניות ושפיות דמים יעבר ואל יהרג הדא דתימר כינו לבין
עצמו אבל ברבים אפלו על מינה קלק אל ישמע לו נגז פכוס
ולולינים אחיו שנתט להם מים בבלי דכוכית עכושע ולא קביל
מהן אמר לא נתכונע משודרתון אלא מגבי ארפנן ענה בפדיק
ראשית הגז מלובן ולא ינו כדו לעשות המט בער קטן בעד נמה
פ' בכבודות ואין לוקחין הימט עמד מלובן ועני פור לבן מאוס
עליו נזאק ענו בפ מקום שנהג בג' דברים וכל דקאים כ' ד
אמות ולא עבדו ליה הכי ענו בפ ערב פס בגמ לא יפחתו לו אהל
חכיה לרקלא פקע גכרא ועוה דקלא בפ לא יחפור בג מרחיקין
גז קכושע בשלמה מקשהו ומדלעין אדיל יתיב בליביה ומעני
ליה פיר שורף ומיביש לחלוהיתו ענה בפ כיצר מעברין בג
עור שליחיד אמר ליה לא בני אל עדיב להו וחזי דלא מעוחר
שלי בני מדרשה בפ גמ דעב ד' אל דחיה לרב קום דול וחזי
דקא מינחת עלי בני מדרשה אמר היע דאמר לי חביבי חזי
דקא מעוחרת לי עלי בני מדרשה ענהר ברי חולין כלהעיק
כעוד למליקה וכל העוהר כשר לטחיטק בפ גמ דפ שתי מדות
ת' ידו על ראשו ולא ידו על העוהר ידו על ראשו ולא ידו על

גביים ידו של ראש ולא ידו של חזה וצריכה אי השמיע כתב ראמר
עואר משום דלא שח לכהרי ראש אבל גביים דשוו להרי ראש ונכ פי
ינואר הינו הגרין עוורן כפי יוחוסין בגמ דסמך אלוהן שח
שתוקי ומפיק מינו עוורני פיר גרירות חליות

סליק פרק ה   אחיל פרק ו

ינח ברי גמר דפ חכיה לפי שחי הפשר בליה עח עוחי חלב פירוש
לשון שחיטה המה בויק רל וכי ימוך זה שביע בעה עות נפשיך כנ
כשההא נפשיך מעוח עוחה לינחא חנ מי שבה ינח כפי יוס טוב
של ראש השנה בגמ שופר אנה שאול חול מיס נין מוחר כרי ל
לינח עוחו ברי גמ דפ השוכר את הפוע מהמתי גמר מלאכתן ריש לו
לקיש אמר משיעח עוחו במיס כל גמ דפ א כביעה מפני שערך
לינח עוחו כפי המלל בגמ אמהיה מרוקם בודקין חותר כשמן שהשמן
רך ומעח עוחו עחן זרמת סוסים דראתם תרג ינחנת סוסותא
עחנתהו כפי דרברי ירמיהו ארם אוכל עחנה פיר סרחון עחן
כפי הנודר מן המכושל הנודר מן העחנה אסור בטריט טרופה ואמר
ביניר ובמוריס כפי בתרומות ל יהודה מהיר בעחנה שחינו אילה
לטול את הזוהמא פיר עחנה דגים קטנים ככושיסן אס משויכ
בעל שלתרומה בתוכה משליך את העלים והדגים מותרין וכל
שירה בעל בעודתו ולא נתערב עם הדגים כפי גמ דפ א בסוכה הוא
עחנתא דכנהרה שריח כל גמ דפ אין מעמידין ההיא ארבה
דעחנתא דאתי לספרא עחר ברי גמ דפ אין פומדין לא אריך
ולא גין לא חוכם ולא ינחור פיר לכן כמו ימאר עחר

סליק פרק ו   אחיל פרק ז

עטם	טיתא בעמוד השחר בעטימא לפדילה ככר פיר כפי
אינעטמא	מיון ברי שקלים ומענין על הקדרות וכראש מושר

קטן פור מלשון ובעה אצלו עיון כרם דבני מעינין אותו בקוויזית
אדמה עיין בע חרם כפ א בכרז בם הלכתא וחכ אומ אוהב יוו שעי
עיון אוהב יוו שיערים המינוינין בהכל מכל כתי כניסיות ומדרשות
ברז גמ דפ כינוד מעברין הניכולך עיונים עשי עיונים לתורה מאי
משמע דהאי יניון לישנא דסימנא הוא דכתיב וראה ענש חרם
וכנה אצלו עיון ד לעידר אומ מיהבא ומודע לבינה תקרא וכת
בעס ויהי ביום כלות עב מעוינות מצב מטוקקות פיר מטוכסור
מעוידות ניין כס דחרטין ולא כס דפ שרין דכת אכל עיון לות
לן בה שין בחרש ברז פסוק דדבריו ירמיהו עהלו קולך מניע בקלך
בברז ד פרז פו אם מעהתם שם תינוקות מעיונין בקולך ס' א מינ
מעפאפין בקולם כפ יונא דופן בגמלא העשים מטמאות שמעתי
דינין בן השמשות מיתור במגלת איכה היו עריה לדא שאמ
אספסיאנוס מן קומי הרין מיתורא חתקיים על רגלך
סליק פדק א אחיל פרק א

על ברז גמ דפ במה מדליקין הוה מהדר מר המישחא דריתא
אמר האו עייל נהוריה טפי בם גמ דפ במה אשך כי היכי דעילהא
עיל המריה דפלגיה בר פלגתא כפ א שרעם בגמ הילמוחמר
זעירי נותן אדם יין עילול ומים מלולין להוך המשמרת בשנת
וכה בערב פסח בגמ ואפיל עני שר דהוק עיל לאהרוריו בפרק
המפקיד בגמ אם היה שמן בכעל הבית עסיק דנוחא ליה בעילה
בפ אין מעמידין בגמ מהרפאין הנחו מיה דעילול מינה כפ' לעיד
אומ נותנין מים על גבי שמרים בשכיל שמינל ברז גמ דפ חרש
שנשא דעתא מעילהא הוה על בם גמ דפ כל שעה איכה בינודו
עיל קדר כפ א במגלה בגמ קראוהא המגלה בשולא בהרא הווקח
לך מיל קדר פיר שיעלהו בקדרה בלא מים ובלא שום משקה

על בם גמ דפ וחל עובדין מאו על מעולת הטוס עד שעה
שהסוקרין ומיעל פו עד העי הים עושמה הסוס מל לעינמו
מתחתיו בילמד ברז כי תטה יטוב העל עשר מעלות מרורך
בלארך היה למור לוכל בשלוש מעות וישן עד ט שעות כיון
שחזר גלגל המה בימי חזקיהו עמד ומינא שחרית וכול על
בפ אין מעמידין בגמ העובד ובפ הקורא את המגלה עומד בגמ
עם טוב חזיט להו להבי ורבה כי נפלו על הפיהוץ מעלו העלו
פיר להו טחין פניהן בהריח בקרקע אלה מטין על הער על
בם גמ היה נוטל בתולה מילנית פי מראה עורה קטנה שמתמדת
יומם ולילה להתפלל על בדכחם בר גמ דפ ערת חטאת ופי
ובפ אלו קטריין בגמ מקפלין וצר פד תפלת השחר למה נקרא שמה
עולה טכל מיתו עולם נוטל טלו שם ור יוחנן אמר למה נקרא שמה
טנער טכל מיתו עולם ננערו לטם בפ החובל בגמ אמר עקי עלולת
במים אדירים והפליט חדש בירך עלל כעופרת מלא בפ העור
מן הירק בגמ העור מן המטה מאו דרגש ערסת דגדא ויתחליפה
בר מעדכא טמיה דהוק שניה בשוקא דעלמו מאו דרגש ערסת
דעלח פיר עלה הוא עור נטוי וקטור בחבלים על המלכות ומי
ומסודגית מלכות המטה בחבלים הללו והעור בהובס וכיון ש
טמעמידין אותן ישנים על גבו העור ברז גמ דפ ה שותפין אורי
ארבעי לעלה וארבעי לעלה פיר משל משל לן ספרה לרבינא
מה אתה מספיד על דומה לוטול מינו את השדה לה רכות לך נג
נכסים מלא פועל שעושה ועומד בשרב ובשמט ואוכל ארבע
ככרות ובעלה בית שישן בעל ואינו עומד בטמש והשורב אינו
אינו אוכל אלא ארבע ככרות הולכך רייך במה שישלך ועיזב
את העורה ילדוניה פא כי היכי דעריכו לאושקן עטור שהיה

עלה ר' ככרות למזונותיו והנשי ביהור כך עדיכן הדבעה לעללה לז'
לאושקק עני משל אמר לו כלומר מעשרה זה בר מערה וכיון שזה
רונה עטרה א עג אינו יכול להיות בלא שדה שזה לא יקח עטין
שדה זו יפסיד מעותיו ואין לו במה להתענג מסוס הכי לא יכלה
לסלוקיה דהין לך ועשית הטוב והישר אלה משום ועשית הישר
והטוב בעיני יו גדול מזה שישכוח ליה למיזבן עלב תר
תלוי עלכתה בס גמ דפ אין מעמידין כך סימט עובדי דגיס מאי
ניה עלכתה פו דהוה דגטמא עלב שיער מהוב תרג ידוע
שיער מיכלה ויער ביעקב כהש להבה תרג ואדליק בבית יעקב
כחישתה דמעלהבה וכלבה תלהט הדיס תרג והיך שולח הבית
דמעלהב מלה בדי גמ דפ כלל גדול בעובת מי היכן עלעלה
מבעיה פו לא נחמה ליה דהיפוך נשמה דכמה דהיה בלא נשמה
כופי מינלה מבעיה שיער מעלה יפה ויהא מבעי יפה ונב
ובדי כוהא תעליה מלה בס גמ דפ אמר עקי עטרן כל שהוא
למחי חא למלחתה ליה תורנגלה ברא וכול פיר עטרה דנקיט
בחד גיסה דריושיה ושמו בלשון ערבי מלחתה פה מו פיוש לו
כאב בא מערדשו כמו ויבק ע תרג ומלה בס גמ דפ מפני
שמול עלחו תכתקה דשגה בפ השוכר את האומנין בגמרא
והכריקה נעלהיה למעוביה וניבנה עלחיה בס פבז נטר
משק ומדר לתוך מלחיהו בפ במה חסוק מלוחית שלפילוסוס
מנענת תרג מלוחית מללוצה בדי גמ דפ במה מדליקין
ולעלוליבה דמי פיר בתשובות חילן סדק יש במקומט ועושין
גר עינין ועושין מהן שמן ומן סממנים וכלבו ענה הדבה שוזה
משמט ושמו בלשון ערבי כדוע ושמו קורין דהו כדוע עלב
בס גמ דפ היבב רבא שרה לעלומי גרי פו לעיור העינים למידק

לשירך צירי עיר לחכט ולמנך במקלות בגדים שחוטן עבה
כדי להדחות דך ולעלומו דיקולו פיר לגנייד כלי נערים דערבך
ובעתיקי זעיר דמיהאיו כחדתי בילמדו ואזה תעז כבוד חכמים
ינחלן זה דוד ועולמך עובט בית המקדש וכסילים מרים קלון חלו
אומות העולם עוההדיבורו והך כה הוא עושה להם קלון דאז מה
בגמ בעיר עלמם תבזה למה בעיר המשל אומ מקום שהלסטים
מקפיה שם הוא נתלה עלמות בילמדיבם כיתשא כלימיהח
החזל הרשעים נדונין וכשבת אינן עדונין וכשה סדרין שולמין
מלוא מלאך ששמו דומה הממונה על הנשמות בא ונוטל נשמתן
הך ד ארץ עיפונה כמו אופל נלמות ולא סדרים מה נלמות עא לא
למות שפכר שלמו סדרים עלמים בפך בכלאים ובפ המוכר
אתה פניה בגמ קנה שלשה מעשה בעלמין באחר שנטע את
כדמו בפ ין ביבמות מעשה בעלמון באחר שואמר אני איש פלוג
בו איש פלוג פיר שום מקום עלע הנחהו יעניע הוא העלע
הוא התה ככר מפורש בפ אפתה מלך לא למעלה ולא למטה
אלה מינליך ככר פיר בפ מינליך ובפ נגדן ובפ ער יודע כמביח
למעלה תרג ינליך בקורסנא מלך בפ ה שרעים בגמ כל האוכלים
כל המשקים להיותו מהו להיותו מינלפים בחומץ ברז גמ דפירק
אין מרין ג פזין הן ישראל באומות וכול ער יש אומה הן מלך בר
באילנות בפ במה מדליקין עתידין אילני סירק שבארץ ישראל שמו
שמו מניחין פירות וכול שר נפק אחו ליה מלך ברז גמ דפ חזקת
הבתים אכלה ג פירות בגמ לא תהינה אכלה ג פירות ביום אחר כגון
מלך להו חזקה פיר מלך הוא נעפה יש בו קפריסין עליו ואבי
ואוביונית וא ע ג דאביונית אינון עיקר פירא הני נמו כפרי תבוחה
הן חשוכין תהו חזקה מלך מהעשר המדות אביונית וקפריסין

עיון בע הציונות מי מלך הוא נעפה זהוה פרחו והוא שם האילן
ובלשון ישמעאל לכבר ובלעז קפריה תמדות הוא לולבי נעפה וכנ
וכשהן רבים נקראין פועה ואוכלין אותן והן עיקר העץ שעושה
הפרו ועליון ועלה עליון אומ בודה פרי האדמה שהן יונעין מן האד
האדמה והציונות שהן יונעין מהן הן עיקר הפרו ומכדין עליון
בודה פרי העץ וגם על הקפרס שהוא שומר הציונות בוטיהא
ינלעל בפ' כשקלים בן ארוא על הינליל בפ' ג בתמיד מיריחו
היו שומעין קול העלעל בפ' ב בעדכין והינליל לבד גם מנה העלעל
המר' אסו ראמר קדא ואסף במילתים משמיע מילתים תרי
קוול' רהדה עיבדיתה הוא דעבדי וגדרת חד עבד קרו להו חד
פיר ינלעל שני גלילי נהשת ומכין זה את זה וקורין אותן צומעלו
ועיד קורין פלוטטור ינלעל בהגדה דפ המוכר את הספינה
עתיד הקבה לעשות למסיקים מעורו שולליותן שנהתמלא בסוכת
עידו לא זכה לסוכה עושין לו עלעל שני ובעלעל דגים ראשו כלום
על מעל ראשו עושין לו קמיע פיר דבר הנקשר והלוי בעומר שני
ותק שורנו לעדותך עלעל בפ' כמה אשה בגמ כוכלת ותחד
חגירה נקפה מקום קטן שני חוטין ברוח ג' בתי נירין בפ' גמדיה
רעירובין ובפ' גמ דפ כלה יצחיים שקבל אמר רבי יהודה בריה דרבי
חייק לא שט אלא גמי אכל עלעול קטן הוי יתור בגדים גפ מקום
שהנהגו בגמ' מאיר אפלו עלעול קטן ואפלו שבכה קטנה בסוף
מנחות הלכישו באונקליו וחגרו בעלעל בבז' רב פד' ב' ויעשו
להם חגירות תגור חגורי תגורות מולעין קולסין סבכין עלק
בפ' חלומות דפ הרוח ש' תינטליק רישיה פיר עלחיה כלו בקש
לשנים תרג ויבקע ועלח בפ' העיד והדוטב בגמ המפשיטו התם
דעלקיה מיעלק הכה דעבדיה גסטרה עלקת נפ'ט כנגעים

חזרו וחיו וא עפ שמקומה עלקת נידונין בעור הכפור בפרק
 המדיר בגמ כל המומין נשכו כלב ונעשה מקומו עלקת הרי זה
 מום פיר משה תרפה המכה וקדם עליה עור ולא נשאר אלה דומם
 המכה בלכך עומו נלקת כדאמרי בתורת כהנים יכול עד שיעשה
 נלקת הל שהין הא כינר נתרפה ולא נתרפה מכלל שעלקת נתרפה
 ממש פא נעשה מקומו שומה לבנה בד' גמרפ עור הנדה אמר
 מר בר ר' אשי בשר נעשה מקומו נלקת

סליק

עפ

אחיל פירק ט

פרק ח

בפסוק חשוד חשיש כיון שעמדו יש עליהר סיניהן מעמינמין
 עינמן ככלה פותחין אהת וקומעין אחת פיר מקשטין עם בד' מלת
 איכה גם מגבוה מגבהו של עולם נתיירה אמר לה בעי אלה
 מעמינמיה יתו ומעמד לו מה דעבי להכי וכלה האמיט מלכי ארץ
 עם ועשרה את עמודיה הרג ירוש' ותינמיה ית טופרהה עם
 בויק' אמור אלה הכהנים סמך לפדעל עולם לא את חמי גבר עמים
 בשקא וכתגביתה עמד אינכומיר בפ' מי שמה בגמ' יהודה
 חומ אינכומיר העניה דר נהמן פיר נהצר השכר שנשכר כלומר
 עליה לא ארוכה בפ' המוכר את הספי מכר את הינמד לא מכר את
 הבקר פי הינמד הבקר שיעומד הבקר למשכו במלת איכה גדר
 דרכי נקוי ספירה דמגדלה הוה עמד שית קנטלון בעדבותה וסליק
 לירוש' כלומר הוה מטיב את הנירות ולנשכרת לא חכמות הרג
 ולתכירות לא עמדתון עמח בפ' ההובל עלון בו עמחים מהמח
 המנה חייב כחלק בגמ' ר' עקי נפקי ליה עמחו באפיק בחלן טריפות
 בגמ' הוה העלית עמחין הוששין לה פי אכעכוועות היט כינע
 עמח בהתקין פי כנגעיה העומח מייל מיר שער עהב דק עים
 מינמוחיה דומח בויק' עמח בפ' מומין אלו העמח והעמים

היהו הנימה שהזניקטנות נימם שהזניקטנות לספוג
פיר גולות מקובעות כי חר הנח אף הנימם מהן בני עמע ואפות
ואשתכח גריה תיזוח פי שהזניקטנות הלניות לן למטה גמל
פנה בהל ונימל כנר פי בע צהל עמם עמע פיר למעלה בינמח
עמעם בפ אלון הן הנשדפין בגמ אלון הנהרצין כוכש מנח לן אמ
שמוול דהמ קרה או באיבה לרבות את המעמם בפ כינר אמ
התין בהלכה מכר לה כר יוסי הגלילי דהמר הפטור לעמעם פירוש
בפ ב בכורות הנן רחל שלה בכרה וילדה ב זכרים וינמא רח שיהן
כאחת יוסי הגלילי אומ שניהם לכהן שכן הזכרים ליהוה גמרא
א יוסי הגלילי שמע ליה דהמ היפ שר לעמעם בפ החולץ בגמרא
המהזיר ארפו ליה וניממעמה ליה בפ עגלה ערופה בגמ מיעה
מכהן מהו טעמיה דר לעיר קסבר הפטור לעמעם פיר שוור
בכיון שתיהן בכרזי רבם פיר מיו וניממעמה פניה וראה שפחתה
והיה לה ראה כמגלת איכה אפי הגבר למטרונה שוכעס עליה המלך
נטרדה חוץ לפלטיין מה עשת הלכה וניממעמה את פניה ועמדה
לה אחרי העמוד פיר כשהה עמק בגמ דפ כירה מיטמק
ויפה לו הסור ברזי גמ דפ המעניע הדיניה כגדוגדת להכילק וניממיה
בגמ דפ אין עדין היה אוכל בענכין והותיר וה עלן לגלעשות מהן
עמוקין בפ אלון טרו הרותה ה' איזו היא הדותה כל טעמקה ראה
שלה כנר ר' פרע כל אשר בארץ יגע יעמוק עמר בהמכריך
פ' כנלחים ו מהיר אומ וניממר גמן הסור ואיט מקדש פ' וכלעו
בניכני עמר בפ עירובין ו יוסי אומ שוק שלעמרין ויה
בפ ש' כלים חוט מהזנים שלעמרים ושלשוק לזכוכית
טעמיה עמר בפ מקום שנהג בגמושיכין שוככין משום
דאכתי לא פירח גמרה מינה פי עדיין החמיות בה והיה תחמם

כפ' הכונס בגמ' ליבתו הרוח' דורה אמ' דעמדה עמודי פ' חיממה
חמומי שלא נשף בשפתיו הלא פער פין ונשף מן הג' דהינורו
הם לפי כך אינו דומה לדורק ורוח מסייעתו פ' א' שלא היה מולכה
בכל כחו הלא מנשם על גבי האור וליבתו הרוח כפ' יחזן מעמידין
בגמ' מתרפאין הרי אשתה עומדתא כמכה שלא חלל דמיה ינמד
כרי' גמ' דפ' השוכר את הפועל קאכיל עליה שית דעמדתא פיר אכן
שכמקום יכרות ואינו יכול להטיל מים הלא בעשר על כן בעיתה דעמיל
דב' בית הכסא להטיל מים היה חזק ברפואות דפ' מו' שאחיו דעמדתא
לית' תלת נטפיהתא מישווא וכול' ער ונעיין בהומדתא דנפקא מינה
דמשלח לכולהו נמדי פיר אתו אכן שיוינא ממע כשיתרפס אם יע
ישחוק אתו יפה יועיל שישתה מימנו לכל מיני אכן שנגוף ויש חומ
בכל מינו קרחת וכן מעורש לינמדה ברא קדחת פועורף אותו
מכענים עמד כפ' חלו טרי בגמ' נפלה מן הגמ' ע' פ' דמיון
וקימי עמדה מן סמך מפחדך בשרי הדג לכי עמרר נמא
כפ' בהמה המקשה וכן שניטל עומת הצדים גמ' ממקום שעומתין
עד מקום שמהפשוטין פיר ממקום שמתקווין חד אמ' בעמדת
עמתי ליה פין כע' אומינא פיר מינמא נממט ליה גמרי בחתיכה
ומיכשה ליה לדמיה צגיה ואסיר וחד אמר מי שכ שיכח ליה גמרי
לחדתא ומיתיה ליה לדמיה ושרי אלמא כל מעמא יכישוהו
כפ' החובל בגמ' שכת עמא ידו וסופה לחזור פיר בגמ' עמדתו בחד
חיהוה כגון שעמקה שאינו יכול לעשותה מלאכה ואין בא
למכדו מוחלתו בדמים וסופה לחזור כפ' האשה שהלך בעלה אמר
יהודה בן בבא היכא דליכא מכה מוינמא עומתי כפ' השולח גט
בגמ' מי שהניו היכי דלא כליא קרנא כגון שהיכח על ידו ועמדה
וסופה לחזור בגמ' דפ' א' שרעים מו' שנגפה ידו או רגלו עומתה

בחומץ ואיט חושש בכגמרם כלשעה ל יומי חומי שורן בחומץ
 וחומץ צומתן פחדה עמית בשתתה מרפיה במגלת איכה רבתי
 בגים ואינמתינן לכשרה ושלחה בשו ולה הוה ליה רביתין ליה
 לך ואת בשו חמר ואינמתינן חלה הא לן רביתין לך ויהינן לה מעה
 בגל עזרת קרה ההוה חמה דהוה מינמתינן קמת ואשקיתיה חמ
 חמרה בכד' רב פירש כג ועד דהומיה מינמתינן הוה משכח עזולה
 ומתליך ביה ויק' ר' אמר אלה הכהנים פירש מה יתרון וכפ' דעומד ונ
 ושהן עמים חילם מינחק ממונפ שלסיחון ועיג משה דכ בילג
 ואת יהודה מבשד לעמקך שהוה מינמתינן לחתי כעסיות ושותין
 דכרי תורה בעומתה בירוש' כפ' יתרון כפיאה ויהי כג עד דהוה

מליך פירק ט

מינמתינן לון הוה מסכן

אחול פירק י

אחול פירק י

הנחתים מעשור מן ההמה של העונות ומן העונות של החמה
 בהגיה דפ' המוכר את הספי' הדג את הזכר ויננן את הקקבה פירוש
 מלשון כעטת שלג גיר נאמן יננא כפ' אלו מעיאות בגמרה
 ואלו חיי להכריז הא בכוכא וכיתנא הא כענא ופירי כגמ דפירק
 הנודר מן המבושל' ש' שקיל ענא סבתפיה אמר גדולה מלאה
 שמככרת את בעלה פיר' היה מזליכה בבית המדרש ויושב על
 עליה ומתכבד ממנה שהינו יושב עלג' קרקע והוא כלו שדרך
 לשום שם פירות עני כד' גמ' דפ' אין עומדין מפיו נדראו עד
 עינמתינן רבכל כפ' אלו מעיאות כגמ בלי הנפיריה ההוה דין דג
 דשקל בעורא ושויתיה בנינימתינן רבי כד מביין כח בעינין
 נכוכדנער והלג עינמתינן רבכל כד' גמ' דפ' עושין פסין תנ' רבה ט
 מארי בירכי רבן יוחנן בן זכאי ויהי המודות יש בגיא בן העם ועי
 ועולה עשן מכיניהם וזו היא ששנינו כפ' לולב המבטל הגדול

עיני הדר הברזל כשרות וזו היא פיהחה שלגהנס ברזי גמ דפדק
 הדר רבינה הוה יתיב קמיה דר אחי חזייה להוה גברא דקא
 קטר חמריה בעניחיה בשבתא וכול פיר היה קושר חמורו
 ברקל בפ המוכר את הבית בגמ לא את מחמת הקנים קנה לך
 דקלין ותאלין הועין ויעין פיר דקלין המרים גבוהין תאלין
 שאר חילנות גדולים הועים שאר חילנות קטנים עינים דקלים
 קטנים ענם בפ ראלו עוברין בפס בגמ כישר מפרישין ראו
 ראיות לכתשם בלאחר יד בעונמה ברזי גמ דפ לא יחפור הכח
 במאי עסקין בעונמה כס גמ דפ המוכר את הספי תרגאין עושין
 משקלות לא שלכעין וכ שר אבל עושה שליכוכית ושלעומא
 פיראכז חזקה וקשה מאד בפ א בניה בגמ איזו היא בתולה
 נמינא בה חרס אין זו בתולה קרקע עונמה הרי זו בתולה קרקע
 ענם בפ כישר מבדכין בגמ על הירקות פת העונמה בקערה
 מברך עליה המויניה להם פו פדורה כריפין בקערה ויעק פא
 ענימה יבישה פא ואינו יכול לאכלה אלא בקערה במקפה
 ענון בפ א ככלאים אטוען לפת ונינונות בפ כמה מדליקין
 ולא בשמן מנונות בפ ד במכשירין ענון שבמערך נדה מדי
 מדיחתו והוא טהור פי ענון במים שבמערך וכלי שנה דרכון
 שמו פוגלח ובלשון ישמעאל שמו פוגלח לעזאמגושת ענון
 בילמד בניהשה ענון וחדשה ומגדלג ינון - היא עיניה
 חדשה שהקבה מחדשה לעתיד לכוז מגדלג שמשים הקבה
 יניא ומגדלג משתותם שלחומות העולם ענון דקיקן תרג
 ירוש ענומיות דקית ענם בפו בדמאי וענוני בית הלל היו
 נוהגין כדברי בית שאי גמ מהו ענוני כשירי אמר ר' חסדא כך
 שנינו שאכשר נקרה ענוני בשגמ דפידוכין מלפנינו מכהמות

אחרי כן פירדק שכורשת ומשתתב עוף השמים והמינו זה
תורגול שומפיים ואחד כך בושל למדנו ינניעות מחתול פי
שכובעל בעיננה פ' א' שומכסה עוהתו גזיל מנמלה שומכנה
לחמה בקיץ ואין נכנסין לחור שומינק שלהן לגזול עריוור
מיונה כל זכר הולך אחר השות ולהאלישות חכרו כפ כישרה
הרגל בגמ דסמך מיזהו מושב הסד ליה אכיו זולהענפיהו
פיר הזהר לבעליהן שישמרו אותם והשיבו אכיו דהמרו בעליהן
יגדור גרור לשדהו ענע כפ' א' בקידושין בגמ והל' חומ
סבי דניזומה להאלי לפדקיה דר' הסדת אמר ליה ל' המענה
זיל ענעיהו לך געור ופגע בהן נוייהנה שם עיר וקריבא לה
לפודיה וכשחמלו ל' קדנתא חס ושילום לה בזוהו אלה המרו
לווכי הדגים המים קרים הם קר נונת ראוילומר לך כפ כננת
בגמ המקשה כי ניהא נפשיה דרב אמר ליה ל' הכו זיל ענעיה
פיר מנעיהו מהא והילח מיית גרדיה כלומאם אינו מקשוב
והויר בו מנעיהו בהכאות ופינעים מלשון לאתגודר
ענא תפי בגדיהם תרג ירו' ענפת גוליהן עלהרפס כנפת
תרג ירו' עלהרפס ענפת גוליהן כל' גאדפ' מי שחמר
הדיני נזיר וטמע חכירו ואמר הרי עלו כנשר זכחי שלמים
מהו כי מתפיים איניש בעיקרה מתפיים פיר בעיקרה בש
בשוריה והיא קודם שניזרק בענפה בענף כדאמר בראש
ענפה והי' לאחר שניזרק הדם ס' א' בעננה פי בעיקרה קו
קודם שניזרק הדם שחפור באכילה ובהנאה וכן נמי האי כשר
חולין עיננה כמו שהן בסוף לאחר זריקה ומותר באכילה
אף הכי נמי מותר באכילה ועננה לשון הוא כדכר שיהיה
חב לכתילה כלומ חמור ואפור ומעטנן ואגומהו ענף

194
 ברז גמר פכייט קרגל כוס שענק וחמור שנער בפ ערב פסח
 בגמ ואפלו מן התמחוי ואלתרוד במתה דלא ענין בה סוכיה
 בר גמ דפ אתו והתבט עמדי קליה מדהמרה ענין קליה כד
 סוכיה פיר נעשו דק כמו עהל ער מחטין ונעדרות כרה
 גמ דפ חומר בקדש גזירה שמה וטביל בהן מחטין ועינדות
 בכל שחין בעין כשופופרת העוד בכל מתכות פו אחד עכור
 ככילים ענודה כהורה העשו כמין השכול ונפדק טהור פיר
 מנהג בארץ ישראל לעשות נזמי דרב באיניהן ועטויין דאו
 ה התיבות שיהיו כמו השכול שם נא זה מקבל טמאה הכל הם
 נפל לארץ ונפדק נטהר ונעם העשו כקדירה מלמטה ונעדרשה
 מלמעלה זה עורטו Δ בפ יג כלים ענודה שפשטה טהורה
 חזר וכפפה טמאה פיר ברזל שעלה כוש שטוין בזה יתה כפופה
 שיתפוס החוט ואחר כך פשטה כפר קמ ביומא כגמ ומתקנין לו
 לובש ח ומהפך בענודה פיר מהפך במזלג איכרים שולתמיד
 השחר הדג מזלגותיו ענודיתיה רבנו חננל ז"ל פירש עינו
 בירח ער ברז גמ דפ מי שומית אמר ליה דווי היכא אמר
 ליה דול שקלינהו מתחות ענודה דרשה בפ כל כתבי בגמ כיצר
 נפלה דליקה ומשלב להו אענודה דרשה ברז גמ דפ מיניחת
 האשה מר עקבה הוה שארי לההוה עניה ר' חזו בעפדה דרשה
 ברפז דפ מי שחזיו ונפקינהו ניה ליה בענודה דרשה דלמה
 בדיעונא דרהיה אינמי בענודה דרשה ככר פיר כע בעין העיר
 והענודה קורה והמעיל פיר כע ער ענר הני תערה דמו
 לענודה דברקה כיון דרויה דוח עין בבדק פיר מדוב שלמים
 בפ המוכר את הבית מכר את הדלת תר יננור שחקקו ולכסוף
 קבש מיהל את המקוה ברז גמ דפ כל העשרה ענודה דברקה

בחדשיך פיר חמת המים ענר בפ מפנן ברזגמרה
אמרע נתייה מנערה מעיה על כגון שלר בס טהרות מו
שהיה עומד ומלכד על שפת הביר ונתיה ענדה מפיו בכור
בגגמ דפ הועיחולו ספר עם ערמיונתיה מנערה מפיו ע
כגון ברזגמ דפ המור בקדש ומשום ענדה דעס הארץ דנפל
פיר ניצון שלרזק יננית מאי ענית בת חרעה פיר לשחין
בלשון ערבי לבתר וכל שון ארמי בהרה ידוע יננית כורגרה
ותבר פיר בע בת חרעה
סליק פרק ו

אחיל פרק יא עע בפ חלוק שריו
מעיעין את המטות מליל שבת לשבת ברזגמ דפ מיתות
כך היה העושה שלמשה יו בפ מו שמוס בגמ בעל קרו שהה
הוא בדגליות וכלכר שולא יעין פיר שולא ולמא לאחדים
כשהיה בעל קרי ורבר דה את למידין מקל והומד מפניו אם
ללמוד הסוד ללמד לה כל שכן עע משה מוא בעינא
עין כבדק בפ א במגלה בגמ קראו זאת המגלה קריבו ליה שותן
מפי רשות מני לפרה ואכל פיר שותן קעדות במיני מטעמים
נבא עו הקולחתא עין בע פדן עע עע בס גמרע המוכר
פירות לחביו תניא חתקלום הגר חומ כרובים מעשה מעיעים
היו פיר כמ ינא עמים כלומר עודומין מעיהן לנערים דלהכי
נקרה שמו כרוב כלומר כרביה כילד מעק בפ מרובח בגמ
הין מגדלין ושאר מיני פידעניות כגון חיכוך חגב ינרעה לה
היו מהרועין הלא עושקין לעידה אכל לעקה בפ פיר
עע בפ כ בערדין ועעירי הלויס היו נקרהין גמ תנא ופוערי
הלויס היו נקרהים כלומר מהייעי הלויס בשיר ותנא דידן כיון
דקטנים קולן דק והגרמליס קולן עבה משום הכי קרי מעירי

הלוי עשר ובוטות ורעה שבת וזקן מנח לן פי נזק גרסינ
 בר גמ דע החובל אתיוח תחת תחת כל הכח עין תחת שן וכל הדם
 תחת אשר עינה באונס מה התם ממון חף כחן ממון יליף אדם
 מחרם ונזקים ממזקים רפוי ושנת מפחד שך שבת יתין ורעה
 ורעה ינעד דגרסינן ברז גמ דע החובל ובסוף גמ דע כיסר הדגל פגע
 תחת פגע לתין במקום נזק בושט בע גמ דע כיסר הדגל ושלחה
 ירה ונהחזיקה במבושין אינו חייב על הבשט עד שיהא מתכוין
 סליק פרק יא אמר פדק יב
 עק הכליגפוי והרשות נתינה כנר מוד בע סעד הנשקף על
 פס הישימון ונשקפה על פני הישימון הרג ידוע ומינטיח מן
 כל קבל ברז גמ דע מקום שניהם המנפה לשכר אשתו ורחים
 מיר כרי להתעונס ממנה מתקולתה משקל המטוה שטווח
 בכל יום שכר הרחים שכירות מעני שהוא דבר מועט אינו רואה
 סימן ברכה בזה הדרך פ"א מתקולתה חנוניות ששוקלת במשקל
 נפדינות הוא שמגבחת זרועותיה ומרחק אינולותיה לבני חרם
 רחים אגרות משכיר רחים שול רכיון דעכרה אונלנפש מעוס
 שכר אינו רואה סימן ברכה אבל עכרה מלחכה ומזננה ליה
 משכח בה קרה בפ הרוחה בגמ לה יקללה אמרו חלה מן העופים
 וברוחה פיר מקום הוא שהיה על שער ירושלים ושמה היה בין
 מקום לעופים וזהו דתנן בפ ואלו עובדין בפסח מר שיעצו מי
 מירושלם ונזכר שיש בירו בשד קרש אם עבר העופים שורפו
 במקומו פיר והרוחה מקום שהמקדש נראה משם כמין ש
 שושנים לענין שילן קרשים קלים ומעטד שימי במל הרוחה
 בתו בג בעק איזהו עופה הרוחה ואינ מפסיק יקן ברז
 גמ דע בת נהנה תחת ארובה מים הניתזין והטינפן אינן בכו

יתן ב' כ' במכשירין כדבשה שיוך הדלף להוכה מים הצתזין
 והמנעין אינן כבי יתין ב' כ' בטבול ים מקפח ומאיטח שולח
 שלחולין ושמן שלתרומה מן על גביהן. ב' עגלה ערופה או
 תלו באילן או מן על פני המים ג' נפל ולא תלו באילן בשדר
 ולא מן על פני המים מן הכבשן ונימק סודו עיין בע סר
 עולישי ב' א ב' ד' השנה בג' באר פרחים בוננים מינענים
 בה ועולין פיר שטין פ' מתפללין בה להק' בה ועולין ב' כ' בנה
 וכמימי ארמה מבקעת בית כרם מימין מבקעת בית כרם מהות
 מקום שהיה אדומה ומימין עליו מים כמעט ויראה אדמימותה
 בקליפת השום כלומר שלא מנף שליו אלא מעט מים שולח יקו
 עובין יותר מקליפת השום מן ב' א בסוכה בג' וכן לענין
 המנענים והמהגים ינפין ואין יודעין מה עיפין מהגים ואין
 יודעין מה מהגים יש חומ ענין הגיון ויש חומ ענין דהיה ועם
 אים תרג' הנעפון חתולין ומעפר תשח אמרתך תרג' ומעפרה י
 ינעפון מילך ומעפר אמרתך תעפין קול ישורד בחלון כסוס
 עמד כין העפין מן ואם לא מדהגה מדבר תרג' ואם לא
 מינענין וראג' לא דשחול כלל מעב יהיה מותר תרג' כלל מה ד
 דהעפין מן כעשדה מאמרות עומדין עפופין ומשתחווים
 פ' רוחים פ' דחוקים ב' כל קדננות בג' תקועה הלפ' לשמן פ'
 פעם אחת ניעטפיתנו אנש' לדקיה לשמן בילמרי בדברות ה'
 האהרונים ראו היסד עומדין המלאכים עפופין ומתניתין לפני
 ע' ב' ד' פרע' נ' אלימין להדות דגער ביה מכל מקום
 יראה לו השד מן בעג' ד' מ' שמיתו הני עיפי דב' דב'
 פיר מחלחות שהיו ישינים עליהם והיו שלחתי מורה ואחרים
 בני רב עוסקין בתורה ב' האיש מקדש את ביתו הנהו בית י

דהו יתבי וקח שוט חמרה תותי עיני דבבל שקל חד מניה
 כספא ונ כפ העותה פין בגמ כמה יהיו בעיר מריש לה הוק
 יתיב מר העיפו דבי כנישתה כיון דשמשה להא דתניא ורנ
 ורשחין בני העיר לפעו קועה תמחוי ותמחוי קועה הלכתה
 יתיב בם גמ דפ דלעזר ואמ תולין בר בירכ לה לאתב העיפתה
 חדתי פיר מחילת חדשה ברי גמר דפ העיר מן המכושל דל
 יניפתה א' ל לשלוחה חזו מאי איכא פי מאו מחילת אחת ע
 שהיתה מונחת על גבי גומא של הקובים והמאה לן לשלוחו
 של רבן גמל שהיה עשירי ולא היה עדין לטליתו חלה שר
 היה דועה ליהנות מן העולם היה עק ברי גמ דפ במה
 טומנין ונפ לא יחפיר בגמ מרהיקין את הגת טומנין בגיזי עמר
 פיר עיפי עמר המנופס שעישינ הנשים כשטוות הגייה וכוונות
 אותן כגון אגדה כדי טיהא נח לטותו ועדיין לא נעצע יוניחין
 בפיקרין ובעיפי עמר חדס קרח מביא עמר ועובעו וקושרו
 למפיל ממוינחו עם חתיכת בגד שיראה כי שער הוח ומויניח
 קנותיו מן החת הסודר ואמר חכ כיפה של עמר היה מונח ברי
 כהן גדול עין מונח שנ ושמח אותו על פתיל תכלת עק ככל
 מתנות פ' יא בכלים היתה מעופפת שלה שלמתכת טמאה פי
 היתה מינפה בכסף או בזהב או בכדיל העיפה טמאה וחס היה
 העיפו כל חדס העפוי טהור בפ אלו מעיחות בגמ וחתיכות
 שלבשר אחר הושעיה במעוק פיר רסום ששם על פי החבית
 טיט הערוק ורשם עליו כמו אות אופס כימן בעולם ברית
 בפתוח טהור בפ החבית כלום או בפתוק חבדה מדעת שני
 שנשפטה להרץ ולמחי מעמרך למימד הרז אלו שלן אמר רב
 הושעיה במעוק טמא עופה פיה החבית ואינה חבדה מדעת בל

בהחזקה בהמורה ברז גמ דע כל האיכוהן ונה אהנן ומהיר
שעפויק מותרין הן הסודין נעבר שעפוי אסור איט דין שי
שיהא הזה הסוד עפה בפ אלו כור בגמ הכוס הפנימית
כגון דקימן תלת קשיאותה בעפה ברוהקה פיר כך עילן תלת
קשיאותה עם שירוי האוכל שעלין שכשחוכל התמרים איט
יכול להוכלן על הכל ונשאר על קשיאותה קעות מן הפיר וה
עפה בלא ינעה ערוס בלא אוכל יש לומר גם זה ענן ינעו כמו
שלמעלה ינעה בנה בפ האשה בגמ נשים רישא דגניין
בעפה סיפה דמשלמי שלחמי פיר שוכנות כולם ביחד בשורה
סיפה דמשלמי שלחמי פיר מתפרדות זו מזו ען בניה רב
מדע סך ינעה העפית סדר מנחתה אית אתרה דקריין למנחתה
עפיתתה עפדינא בפ יופ הכמורים ועור אמר מתנה ובע
אין מעמידין בגמ מתרפאין ר יוחנן חש בעפדינא בהגדה דהו
דהשוכר את הפופ שית בעמרתה ושית בעפדינא פי כאב
שנים ינעה בכל שאטך בנפש תרגי בכל ינעוה נפש בשמות
כל לוכב בשאט בנפש ינעה כל הנינוק טהור מן רבש
הזכר והינעוה עיין בע יף פי מהכל העשו מקמח ורבש והוא
דך כל כך שיכול להציקו ודחייה לדבר כעפית בורש ינעו
העפינו היכא ר לעא ינעו דבר פי בע שלן ינעו פנעו דבר
ר מדע אע עפונות מופיע ונחות לו לומר חזקים אמר עפונות
מופיע בדעת מנה רוח הכריות בהן ופ ינעו יכול להעבירו על
ינעו סה כפון וכבר פי במקומו ינעוה בפ לולב הגזול בגמ
ערבה גזולה תר אחוה היא ערבה ואיזו היא עפנעה זכ כללו
ען שנתלק מדע יו כלים הקופה משיעשה בה שתי עפירות
לרוב שלה והעדין משיעשה בה עפידה אחת פי אלו שעושין

לקופה גרילין ותפרין ומסככין חורה ומנין שזה נעירה לשון כ
 ענינה וחזרה היא שני שוב וינפוד וחומ בזה הנפירה נפיר
 נגידה שני שני יום הכפורים משוך נפירה זה נפיר חובי דוד
 סגחין פיר מהד ונח טעור זה קטן וחטאת הדור מרובין סה
 מה שיהי למפירה למה אתם שזהין השעיר בלוי גמ דפ ואלן עשין
 כפסח וכרפוחות דפ מר שחחזן מפירותה דלא היפתח פיר שפירה
 שלא נפתח רהמך כלומר כולל ילדה ויש חומ כופות שמינים שלא
 ילדו נפיר בפ החובל בגמ התוקע אם הנפיר נפשו הכח פירוש
 תחת גרוע למעלה מה יה שלא הכח לדע אם מת מתמת אתה מכה
 נפיר בפ אמר ר' עקיבה נפירות כרמים בין חיה בין מיתה כל שהיה
 פיה ממיט חגב הוא שמעוץ בן קטן כתב התנחוק בן כינפיר ותק
 ותקשרם לנעדרותך במי שטבל ה' פ במכשירין הששה נפיר במים
 העתידין ואת שבה אינן ככי יתן תוס ואת שבו הרי הוא ככי יתן בגמ
 יש בקדשים בפ תמורה שן נכטיל ברוכה כלומר האי שיער בשק מ
 מרובה אמר ר' פפה בעפרתה נגון שארז מאותו שיער נזיר בשק דמות
 עוף למלאכה חשובה היא הלכתה לא כטיל וידלק נפירי
 בעיפודי בפירך החשט פי מביאין סיב שלהל שנרצלה ותופרין את
 הספינה בו וכשמיניסין אתו בנקב שולספינה שדומה לו שטננס
 וקולו הולך וקשה מאד וכפיטורי הצנית בעיפודי ומאי טנא הלל
 משאר דברים שהלל קשין בייניאתן פיטורי מפודש במקומו
 עפרדיע בפ אמר לו שנים בגמ ר' אליעזר אומ יעא שרץ טמא
 ונפרדע טהור שטתה וין מוצין בידויילקדי כי דב הוא דשרץ
 טמא ולא נפרדע נפירן בפ אמר בכרותות בגמ המפטמאת
 הקטרת הינדי והעפירן נפירן זו שחלת כדמתרגמ נטף ושחלת נט
 נטופה וטופרה ובושם הוא טעטוי בעפירן שלהדס באלו חוועין

פירק טו במקוואת עזרה שותחת הינפודן ועפודן המדולדלת פוי עפודן
שכזדעזע במקומו ונשאר תליו ואיט דבוק עם הכשר ויכנס לתוכו
מיה בכר' ד פד' מו בזה וראה כמה בין ראשונים לאחרונים ומה
מנוח חומ מות נמות כי הלהים ראיט והגר שפחה רואה מלאכים
ולא נתראה מהן אמר ד אחא עפודן שלאחות ולא כריסן שלבנים
עפודן בויק' ד פד' אהבה ערך לבן מלכים שנידיין לטו עליו ונטל
את העפודן לעמוד על אכיו בולמדי כל' אלה עקודי מי עשה נטל
אלה מה עשה נטל את הינפודן שולברזל והיה מכניסו תחתיו חמ מתוך
טאני מפילת הפיים האודיונטוס נפל פיד כל' סובליע והוא חר
בעפודן שלאדם וכן אמרנו לענין האכעות מפני מה אעבדות משו
משופין כיתודות בתוספת שכת' ד חסי חומ' אף עפודן גדולה
כלוק פירק יב אחיל פירק יג

עץ בפ' אין דורשין בן עזאי הויעין ומת פוי הוסיף להזכיר—
שימות כזי להביט באספקלריא מאירה ומת עין בוי' גמ' פירק
כיעד מעברין בעי אדם דומין לעשבי השדה הללו נועצין והלל נוב
נוכלין פיד נוינעין עומחין כו' ויעין עין כלומר שמתעשרין נובליו
מתענין בוי' גמ' דפ' חבית יעין ופרה יש תע רב יוסף אלו תלמידיו
חכמים שבבבל עושין יעין ופרהין לתורה פיר שאגדילין מדרשות
עין בפר' לועזר הוא אפ' לא הביא כל' אלוהן יעין המעכבין
ת' האיי גאון דל ואכיו דכע שרירה זמל' ע' מ' בשור החופה את
רוב העטרה דאמריתו אמאי הפקה בלשון יעין כד הוא כלהבשר
החופה העטרה איט נקרא יעין אלא הם נטל מקשת ונשתייד מ
מקשתו הנה מעט והנה מעט נקראו חותן מעט הניתרין יעין מפני
שדומין לסנפירין ותר סנפיר יעין כע' גמ' דפ' המאנע יעין שפי
שפירשו רובן עיד מוהר בכלי פטור אבל אסור וכל' בוי' גמ' דפ' משולין

אמר לה הכי נקטוה בער עותיה ואפקיה פיר בשערן מלשון עו
 ניצית דאשי בכל כל עץ שנחלק פיר ין בנלים סקורטיה משיחיים
 ויקניב ויעשה עינייהו נתן ריטעיותה דבר פיר בע נתן פיר כלה מלמדי
 בגא המעיה כלים כל שיש עינים בין פרקין פיר שערות כמו עיניות
 דאשי בהנייקין בהגדה שולן וכרז בריתא דר ליעיד למה נקרא שמן
 הכסת שהיה בן עיניות הכסף שהיה עיניות נגדה על גבי כרים ונס
 וכסתות פיר כלאדם כשהולך בדרך עיניות נגדת בקרקע ויה כשהולך
 מביתו עד שער העיר והיו מונעות כרים וכסתות בקרקע במקום
 שהולך ועיניות נגדת עליהם ידוע בפ הדוהה העושה עיניות לה
 לעינמו הוא ב א ק כל וצ לעשות עיניות לאחר לעשות עיניות לה
 לשמו נתעטף מדרך להתעטף וכן ללולבום וזה וכל מעותהני כוב
 כובשני נועני עיין בע כבשן פיר למה קורין אותם עיניות שיש
 להם עיניות בראשיותם כמ של ויקחיני בעינתה פיר כרי גמ דפרק
 התכלת תוג עיניות אין עיניות מלא ענף וכן הוא הוא ויקחיני בעינות
 דאשי אמ אבא ונריך לפרודה בעיניותה דארמאי פיר ונריך לפרד
 הפתילים היוניאין מן הגדול כקוצת שיער של בלורית שדבוקה מול
 מלמעה ופרודה מלמטה כי עיניותה דארמאי בדי גמ דפ המוכר
 את הספינה האי גליא דמטבע לספינתה נפק לה כי עיניותה דנורה
 חזרה ברישיה בדי גמ דפ סדר תעניות החלן חזיה רבכא וחאין
 ונפק עיניותה דנורה מאותתיה פיר יש לומר חלו שנים כענין עיניות
 ויש לומר כענין ניעניין דער מעליה בדי גמ דפ המוכר את הספינה
 ובחלק בג א פוקדוס השתא כבעתה דמעליה לא מעוכחין ופס
 דעניה סערה חא אפלו כביעתה דשפנענח לית פיר כי עק שלעף ור
 והוא דיוניא פיר ומיין תורין הוא

סליק פירק יא יג
 חהיל פירק יד עץ בפאחדיון ביבחים היוניא

והכולל כרז גא דחלק יונק יהב רתוח לתוך פין שלמותו רשע פיר
משום דהוא מלך לא בעה למימר ליה כלשון גנאי הלא כלשון כבוד
בפ' ירמיהו ינדוקים קובליו חנו עליונים פדושים שאתם מטהרים
את הנביא כל הנביא טהור חוץ מיבש הזנים עין בפ' זין וצב סוף
בפ' ו' ישמעל בגא לוקחין גת שמעת נטק חיבור פיר יש שנו כולם
אחד למעלה עוממין לכלו שלמטה וכלו שלמעלה טהור ושלמטה
יש בו יין נסך וזאתו יין טבין כלו לכלו קורין נעוק על שם יעקרב
ונעוק משעך שמתחיל להעיק מכלו לכלו אינו פוסק עד שירד כל
הנעוק והקטפרס משקה טופיה עין בפ' טפח עין בפרק מקום
שנהגו בגא ירבים משיל לבת מלך שהיריחה עיקי קדירה בפרק יוס
הכפורים כביש לן בעדור מלמד שירד להן ליש עיקי קדירה עשהמן
בפ' השוכר את הפועל בגא מעשה כל יוהנן הללו למעיק קדירה בהג
דפ' המוכר את הספינה חנו ראיתי עמרי בטלותה אפ"פ שחמרו מנ
מעשה בביתו של מקדימון שפסקו להחל מאתיים למעיק קדירה
פיר דנר היורד לקדירה עין בפ' טני שעירי עשר סכות מירוש
ועד עוק בפ' השוכר את הפועל העלה לראשו העוקין ונפלה בפ' עין
המתקין בג' השוכר פרה אומא רישא עלתה לראשו עוקין ונפלה
הדי וה' אונס פי בראשו הקרים הגבוהים והאכנים והעורים של
בסנין יקלג בפ' א' בעטין ויקלגומדמה וסנכנה ל' אחא
חתיים בה מי שיש לן מעקה לגימה שוכנ' כנה עוטה לזיזא עין
בפ' כיצד עולין המענין שורפין אתו לפני הכירה בטביל ליהנוד
מעמי המערה פיר בני אדם מדי עין
פרק יד אחיל פרק טו
בפ' בו כולם ל' מאיר הוא עדור ששך טהורות עדור עולם טהורות
ל' יוסף אומר כל חמדות עדורות טהורות פיר לפני המלכים עושין

חכמי אומות העולם עלמים וטתמן ביריהם כד חכמים ותחתיו ס
סכל גדול שלנחשת ובס כל טשק משליך העלם מידו אבן אחרת
לתוך אתו הפל ונשמע קול הסכל ככל המרינה ויורעין השפעת פ א
אם היתה התמת שנה מרה בדי ההלכה קטורה בקטר ואינו מתקן
אינו שלקוימה והוא לשעה אינו מקבל טומאה ואם הוא קטר
שלקוימה ועומד בקטורה לעולם מקבל טומאה וביה אמרו ערור
עולם טמאות בהמניה פרק ראשון במקוות החוטפו בענין לקבל
ערורות פיר חותר בענין שיקה רחב שחם יפול שם ערורות ילכו
להם ולא יסתמן הענין כד טבול יום ערור שבגתה וגרר מלח העול
פי יש מנהג בכמה מקומות שמשומין סימן בככר אבן כד חולק
בכל שוחטין בעור ובקנה עד כפ שוח שנגח את הפרה בגמרה
היתה שפחה ובס הגרה דפ המוכר את הספי וכי לעור על מלוחיהו
הוא עריך בפ המקבל בגמ תכונה הפי ינידי וחתימו והני שראו נש
ושראו לית בה משום דינא רבד מערה פיר ביר מינר ינרור הכסף
ערור וחתיים וחומ הניחוחו אעלו עד שיעמדו במטקלם וימכרו
ל ונכשו וכו' בסנהדרין ין בבלים ערור המוצלית טמא ערור
המטות ו לויעור מטמא פיר בגר וא עד נטשו לעור כו מוצליות
או מעות בפ מיניית האשה בגמ המשיח' אבא הוה עהיד דור בס
בסודאריה ושרי ליה לאחודה בפ ל' ושמעל ב' לוקחין גת והא קא
מנפך בידיה וניירנח ליה ליריה בפ גמ דבבא בתרא ובכרין בגמ
דפ שום הירומין להונא בריה דרב יהושע אגד אומד עררי 4
אתפסיה פיר שמה ערור שלכסח התפיסו מלוה ללוה קודם מיתהו
שיפרע חובו מהם בפ במה בהמה העידין ויעהין ינרדות ליבש
ער כגמ דפ כלל גדול אמרו אמ ריש לקיש הער בכל עורה חיב
משום מכה בפטיש פי א עג דפליג' שומעון כגמ דפ הכונה

דתינהו יס בכל עורה כל שהוה ל שמש חומ ער שיעור את כול
כלום שר שיעור את כול כל הנורה יחידה היא ואי הקיה עורה
הית בה חותיות דמקדו חוב משום כותב ולה חוב משום מכה בפטיש
בפחיתות הכנים בגג בנה רבדים אמורים בחידה אמר רב הינר עורה
בנכסי הגר קסה בפדכ כלים ושלמנורות טהור מכלום פי בגר שיש
בו דגא רקמי רקס ובו מיני עורות כרי לרחותכן לעשות כמות כגד
אחד בלד עו בילמדי ונשטלה הקצה ליתחיקל ואמר לו הגיד לביתיש
את הכית אמר לו רבוט שלעולם וכי עכשיו בעין אתה עומדת ושמדו
את כל חוקותיו ועשו אותם אמר לו עכשיו יתו קורין בעורות הכיר
ואני מעלה עליהן כחילן בבינט הן עסיקין וכין בסדר קדנורה
בסגד מפ מטיקין אמר ליה לביה חותם בע חדם אנשים שלטה
הם בפדועיהו לו בגג משנעטל כרובים במנודיתא הוו קימי פי א על
שלה היו החיזין והכרובים במקדש שני כרובים מיטירים בכתלים
היו שם אפילו מיגל טעון עורה ככר פי בע פל המתרגם פסוק כג
מעורר פי ר בעין תרגם יד בפ מי שהחטיך בגמהגיע יתר
ובלים ויפלו שקים מעטרו זיקי בגג חין מעמידין בגג התומין
ח טילה לה חיוה דמינכי זיקי בפ השוכד את הפועל בגג שכו
והרועה בקיומו דלא ניעטרו זיקי פי עכין בקיעה כול ומבקעים
ומינודים יד מאו הכד מיר אמר רב חייא אבקתא עיין בע
אבקתא בפ מומין כשים טעידין לבית כך עידין לא טק פוג ומטע
ותילד כי נהפכו עליה עיריה בפ א במטיקין הינר והעטר והקודה
והמנעול בפ יא כלים והפועה שתחזות העיר בפ המומין תפילין
מהידיין עיר התחתון במקדש אבל לא במדינה והלעליון כהן
וכתן מסור פי מיר טקכין הדלת וקובעין בו עץ חד כדי להכניסו
בזחן לחזור לכהן ולכהן ואם ינח מן הדלת מהידיין אתו בטנה

בשבת ועיקר שתי ידות לקדש תרין עורין וכיר הינער הוא
 החור שבאבן יער בם גמ דפ כל שעה לה מבטיח חטין דכין
 דחית טרי עריח עילו כהי מוח פי חרין שלחטה והשעורים
 שועי ואין בהן סדק בפ על אלו מומין בגמ מומין אלו מעה אלה
 בגמ המפלות מו בהמה אמר יוסף לה קטיה האבכהמה הה
 בעריח פיר הוכמה שלעין דומה שלאחר עריח הריץ שהעין
 עומד בו ואינן דומה לשלחם בפ דכיס חגל יגל כת בעהרה
 ופיר הוכמה שחור שלעין מנהרה הדום הכובב את השוחר
 ער בפ העור מן המכושל מותר בעיר ובמורים בעדק הק
 מעמידין ועיר שיש בה דגה ברז גמ דפ בכל מערבין היו לוקחין
 עיר בכסף מעשר אמרו שמה לה שמעיה אלה בשקדכו דגם
 מערבין בהם אפלו תימא ר' יהודה בן גריוש לה קאמר אלה
 בשומנה דפירי פיר כשכובטין הרגים הם ומתניעין ודוחקין
 ומעידין אותן לחלוה היועצ מהן נקרה עיר ער בעדק יש
 בכור לנהלה סלעים פולבן במטה יערו ל שלעבר נ שלחונם
 ומפתה ק שלמועיה שם דע כולם בשקל הקדש במטה עורו
 גמ מחי עורו אמר רב במטה שלעור אמר יהודה אמר ר' אסו כל
 כסף האמור בתורה סתם כסף עורו ושלד בדיהם כסף מדינה
 כליל הוא והלא הטענה והדי הקדש והרי מעט דמת פי כסף
 יעורו הוא כסף עורו יהוה ר' יונתן כסף מדינה הוא סלע מדינה
 פלג דיווח חמי דינר ועוד מפחדש בפ כע סלע בכור רב פרע
 במ ובילמדי יהוה חשך הפילה ובפ דויהו בחיץ הלילה אמר רבי
 לעור כל עור סת במקרה פולב בעור המדינה הכת מדבר חסר
 ברומי הכ מדבר יער חסר העורית כנר פיר בערך הער

ענין דינרי מדיחן בגמ דע זר בפ אמר עקיפה ענין דקל שנים
מי מביחין נערים והועין וקורעין אותן ועושין כמן חוטין
ועושין מהן חבלים כדמ' ד' יוסף ג' חבלים הן של מוצג ושל
ושל בני נדריים ושל משתן ינדב בעמה כפ' ונגעים ובפרק
וכפ' ז' ובפ' ח' השחין והמקפה והקרח שנעשו ערבה מי מלשון
ערבת השחין כפ' ג' בכלים הנוגע בערבה טמא פיר הסותם
פיר ההבית ביפת יוהר מערבה נקרא אותה התור ערבה שמו
ערבת השחין ערב בר' ג' דביעה משום דעריבן פיר
קשין וחזקין כדמ' ערבה מרבנן חזק הלח ערב הערובין
והסריקין כד' פיר בע סדק ושבה והיתה לבער הדג ויהיו לערבה
עוד כפ' א' בפ' תפשוט דבע ריש לקיש כפ' ב' בחולין כגמרא
השוחט בהימה עריר של מנחות מונן בו רחשין ושני כפ' ב'
במעשר כ' ובר' עריות ביה שמי אומ' יאכל עריר פי מטה יב
בישה שחינה בלולה פ' א' פסולת הסלת בג' סובין וכיזעה בהן
ינרוד בגמ' דפ' ראהו בית דין היה קולורק או ערוד פיר ברעז
רובו ושייך בעריר מה המורסן עב במוני אף זה עב במיט
ערדה בר' ג' צומא מכין לפניו באינבע ערדה ג' אמר רב
יהודה ערדה דר' מה היה אגדל תוס' חיוו היא אינבע ערדה
זו אינבע גדולה שלימין כפ' ג' דפ' הקומין רבה אמר ריש לקיש
ער אינבע ערדה ומה ערדה אינבעית פי' כי אינבע הארבעה
ערדה כפ' ערב מסח' בג' לה יפחחו לו האו מאן ריג' אגד' דר'
דרקל' אחר' ליה דוח ערדה בר' ג' דפ' בלהבסד לה שקלו מ'
מדי מפתורה כו' נקיט איניש כסא בידיה משום דקשו לרוח ע'
ערדה פ' דא' החו כוס שיני' מהרר פריעופיה לאחוריה כההוא

רדבה בר נחמני המפורש בפ השוכר את הפוע עררה בפ
אלן טרי בגמ סימני העוף אמר ר' יהודה עררה שרי ערה
בגמ בפ כמה מדליקין בפ כיצד מבדכין בגמ דיסמך בורה מ
מיני דשחים אבל כל יומא לא משום דקשו לעירוחה דליבה
ברפואות דפ מי שחזיו לעירוחה דליבה ליכול תלתא ביעו בע
בנניה ובמונה ושומשמי פני כהב הלב עדו בגמ דפ במ מדליקין
חין מדליקין בערו מפני שהוא נקף בפ א בכריותה בגמ המפטם
את הקטרת הערו והעפרין ככרי רב פרע עב מעט ערו קטף וכן
תרג כי שורף היו יצא מן העץ כיצד רישמין העץ ויועא ממנה
הערו ערך בפ השואל מרה בגמ שטף נהר אמר רב ירמיה
כגון דה עריכה דבה פו טעם זה שפירש ל יוח פיר גדולה וואו
לאו דפי רבי יוח שהוא רב מובהק לאו כל איש יכול לפדושיה
אלא רב כמדת פד ט בעדה האשה שהיא עושה מרכיה ודחת דם
חיש ואשה שעשו ערכיהן בתוך שקבל דמן בגמ נשפך הינורים
אין הפר ואחר כך קיבל דמו פסול שכן ולקח מדם הפר וכול בגמרה
במי שהפך וכפ השולח גט בג המוכר עבדו אם תמצא לומר
ערס אין בכור ומת קטנו בנו אחריו וכול בפ הגמל עעים בגמ גזל
מטבע אמר רבא העורס אין פרתו שלהכרו פטור מאי טעמא
פרה כדקימא קימא לה עבר בה ולא מדי כולהו שורים לאו לג
לגבי מזבח קימי פיר סדק סדק אין הבכור בידו או מועכו ועטה
בו דושם בפ החובל בחדרו מרס באויזע תלש בשערן ערן
בפ מומין אלן היגדים והיגידן גמ תנא עיניו תרופות מרננות ו
דומעות דולפית וטורדות פיר שעגל אתו מקום שהעין מונח
בו יורע בפ אחרון במכשירין דבש ינור עין טהור ומותר

באכילה פיר טהור שאינו כול משקין להכשיר ומורר באכילה
כי הערעין רבדים מדבריות ויש מערשין מנעיה ולמה נקרא
ערעיתא שעומדת לקראת אדם וממה דכל אשר קרך בדרך
ומתגמל רעך ערך בפה בכופה העושה כוכו כמין
ערך ובגמ חלו קש הא רבא אמר שמואל הט עריפא דאודבני
כיון שהותרו ראשו מרמן שלהן כשירין פיר מלון שלטומרי
עודות ואותן עריפין מעכבין אותן במדבריות של ערכה וקושרין
את ראשיהן ומשלשלין אותן מהנה ומטה בג וקושרין עוד
קצותם שלהן יפרדו מלמטה כפ כינר מעבדין בגמ היו ט
גדוריות יושבי עריפין כפ גמ דפ המפקיר ההוא דאפקיר יוזר
גבי חדריה אותיבינהו בעריפא דאודבני מין גמי ובעלי כפרי
עושין כן ערך כל גמ דפ כמה בהמה כמתניתא תנא אתו
היום שהעמיד ירבעם שני בגלים אחד בבית אל ואחד בדרן נכח
גריף אחד וזו היא איטליה שלמן ערך כסוף גמ דכתובות
עירוף אחד עירוף דכל ועור בה עשידיה פיר ערה אחד ערה כדכ
ומדפתיס כרו למדק עונות כמו שטבל פרה במכשירין המוליק
את הספינה לים הגדול לינרפה המוינא מהמר לגשמים לערפו
פיר כשהדר מבקש לעשות סוף או סכין או כלכלי כף שויחמו
כ כחוד והפגיון וכ עד ומחמת גמר מלאכתן ד יוח אומ מיע
משיערפן ככשן ריש לקיש אמר משיערפן כמים והלמא
כדיש לקיש דהוה לו ד יוח והע מלו ככלי נהשת דנידופן במים
אכלכלי חרס וראו עירופן ככשן דתנן כפ ד ככלים כלו חרס
מחמתי מקכלין טומאה משיערפן ככשן והוא גמר מלאכתן
כפ המחביא כרו יוז בגמ אין פוחתין כלו חרס מחמתי מקכלין טומ

טמאה משגמרה מלאכתו דברו ל מאור ל יהודה לו משנינו
בכשן ערך בכגמרה בפס זכס חגיגה אמר ד חנין אמר
קרא כף אחת עשרה יהב מלאה קטרת הנת עשאו לכל מה
שכך אחת אלמא גידוק דאוריתא כפ ל במעטות אופר
אחת אחת פטור ואם עירך חיב פיאם חיבר שנים חיב כפרק ד
במעשר כ כמו שה שולחנו פירטולא כמות שהוא מינרף כז
באמר לו פ' ג בכריתות עירך את המעילה בזמן מדוכה כפרק
ג במקוות אלה שנפלו שלטת לוגן מכלי אחד כ כ וכג מינרפין
מרכישו אין מינרפין ערך כדזגמ דחגיגה המקמין זהמערך
נחשת והכרסי פטור מן הדמיה כפ האדיר אלו שנופין אותן
להרעיה וכול עד מקמין ומינרף נשחת גמ מערך נחשת מהו
אמר רב חולשו דיריכד פ' כע אשול ערך כלו מחפורת
שלימריך כד פ' כע חמר פ' א בכל כליש העשויים מאדמה נ
שהומרין ממנה ערך שקורין אלוטו אין לו טהרה שלמיר
שסופיג הרבה משקין שנותשן לתוכו אמר ל זכיר האי קוניה
אוכמא וחירה שרי ירקה אפיד משום דמינריך פ' כדוק א
מעורב מאותו המין שהוא ערך שכולע הרבה והי איתכד
קרטופני שהן בקעין כולח אסורי ערך כפ נגמר הרין
בגמ רחוק אדרת שנער שמואל אמר סרבליה מריפא פ' רבנו
העל ג' טול נקי לבן כד מתרגמינן ותרבי לך בורית ותסע לך
מריפי האי אלו ה ערך כולס קרובי ענין הן ינרעור כס פירק
כ בכלים המסדק שלפדסור ד לעזר מטהר וחכ מטמאין כפ
ג במקוות המעה מן הערעור מטיל למקומות הרבה פ' הלגן
שדומה כראש הרמון כסים ששניט לועיד אמר אף המסרין

מהוד וערעור על פיו ינודת רשת כדו שולח יכנס לשם דבר
 דבר דע ולכן שניט מטיל למקומות הרבה וכלטון קרש ש
 שמו בקבוק שכשארם שותה כדו או שופך ממנו עושה
 בקבוק וכלטון לעז ויון ולשון ישמעל שמו כדל בחלק נג
 ו' הדיוטות וכלמד אל תנוד את מואב ועלעור מן העמונו
 מוטה העלה ועדיין לה נהסר עמוס ערעור כפ' אל
 טו' נג' ובחגבים והלא הינעור היה יש לו' כנפים ודרגלים
 סליק פירק טו' החיל פירק יו'

עת כפ' היקב כג' כשם שמונח אל תקרא מונח
 חיל מונח כפ' שני שפירי כד שיינת האור בדוכו מלשון
 ויינת הש עתרי סיהק עתרי כד פי כע . סיהק

נשלים ערך יח
 החיל ערך יט

ק קאת

כפ' אלן טו' כג' סימני העוף קאת זה הקיק רחם זה שרקרק
 כפ' אלן מגלחין כג' אין קדד עין קאת וקפוד הוכפלו לראות
 בשור ושכר הכה משנשר פיר הפל עופות רעות באו לראות
 כשמתו קב כד' גמ' דפה אומר התקבל גט ופ' הלוקח
 בקמה כג' רבן טמ' עין כג' משנת ר' ליעזר בן יעקב קב
 ונקי פיר מעט ובחר מן ספיק שהיה כסולת נקיה כד' שבת
 כג' לא יעא החיט חלה מעתה הדיוט שהקק קב בבקעית
 דר' מאיר בשבת הכי נמי דלא מחיוב פיר לקח תתכת קורה
 וחקק כה כד' שינח כה הקיטע שוקיו כד' תנן כפ' כמה השק

הקיסר יוצא ללון ומירושן עושה דמות דגל מן העץ וחזק
בו ומשים בו שוקיו כדי שלא ירגלו קטע ומשים בו כתיבת
כדי שלא יכחז במקום חסבת שוקיו בעץ שהוא חטוש ועוד
מפורש בפ' כתיבת כרי גמ' דחגגה וכרי גמ' דפ' האומר משקלו
עלו דגלים מעט לבעול קבים בפ' יא' בכלים הקב שולך טרפון
מטמא גמ' זה פ' נדתק שלא וכלי הוא כמי קב הקטע שהוא
כלי נדהק לרגל כרי גמ' דפ' מינות חליטה חליטה בקב הקטע וי
ובמוק ובסמיכת הרגלים פ' ר' הנכל ז' ע' ל קב הו' מחופה פ' ו
וכן הקיסר יוצא בקב שולן בשבת בפ' דיני ממונות בשלשה בגמ'
מיט' בודקין ההוא דהוה קדון ליה קב רשון כלומר יש לו חובות
מלא קב א' ע' פ' שאמרו בגמ' הגמלין ובפ' היה נוטל רוינה אשה
בקב תפלות מתשעת קבים מדישוח כיער פ' המטרה חת א' י
אשה עלידי שלוש לה יתחות לו משני קבין חטין בטבת ו
ומשמש עימה והמורד על אשתו מהטמויש המטח מוכיפין
על כתובתה ג' דינרין בשבת וג' דינרין פ' וטוין יא' קבין לפי חשבון
ר' סהין בעל כיער הקלע ר' דינרין והולכין ר' סהין בעלע הדי
סאה בדינר גל בדינר לג' דינרין ג' סהין וג' סהין הן יא' קבין הדי
נמצאו כשחיו משמש עמה יא' וכטמא עמה ג' קבין הדי ט'
קבין לנלקב וקב זהו שחמור רוינה אשה תפלות מט' קבים ו
פ' דיטות פ' א' רוינה אשה שהיה בעלה מחסר ויהא מצוה העלה
בכל שבת להיות לה עונתה ולה יביא לה אלה קב חטים כלבדולה
יהיה גמל שהולך בדרך רחוק ואינו נוטן לה עונתה אלה אחת
לשלושים חס' וא' ע' פ' שמביא לה בטברו ט' קבים חביבה עליה
העונה בכל שבת וקב אחד מתשעת קבין ומדיטות ליה בפרק

מציאות האשה בגמ' המשיגה את בט' המסמך את עיני והמ
והמיננה את כריסו והמקבה את רגלו ואת שיקו פיר' משיג קב
בשוקו להתרחות שהוא חג' קב' בפ' כמה מר' ליקין לה
יקוב אדם שפוערת של בינה ברי' גמ' דסנהדרין ובפרק האשה
שהלך בעלה למדינת הים בגמ' נישאה על פי ב' דין יקוב הדין
את ההר כלומר אם יש דין לקוב את ההר על כדהו יקבעו אף
על פי שדבר גדול הוא פ' א' יתרש' הדין הדין כלומר יפסוק
הדין בלא פסוק וההר הוא הדין קבה בפ' הקומץ רב' בגמ'
שהו פרשיות לה יעשנה כקובה פיר' קערה מלמ' עליה ורחבה
מלמטה כהח' ל' בפ' א' בפ' יד' בגמ' חין בונין ועל בית שלה תשב
בקובץ אהל שמושיבין בו חנות כדכ' ויבא אחר איש ושרה
אלה הקובה פלג אלהים מלא מים תרג' קובתה דהילה קבטין
בזיק רב' ב' ע' ובפר' ד' את קרבני למלך שהיה מיסב על קובטין
שלו פיר' קטנה קומה קבטתה ידוע ברי' גמ' פ' כמה יאשה
קבטתה דבר שהיה נתן במקום טוטפת קביה בפ' שול
ובלבד שלה יתכון לעשות מנה גדולה כנגד מנה קטנה מט'
משום קוביה בפ' א' ברי' הטנה וחלו הן הפסולין המטחק בן
בקוביה פ' מתנין ביניהן הע' הן אנצחק תתין לי כך וכך וכי
האיגונה אם מכתה היא וממנהו כגלעין לפי כך פסולין יישוב
העולם בג' אמניות ועבודת ארץ קוביסטוס בפ' גיד
הנשה בגמ' ומהג' בבהמה ויאמר שלחני כי עליה השחר וכי גנב
אתה הו' קוביסטוס שאתה מתירא מן השחר ברי' בכורוד
בג' טהנים וכי משה רבכם גנב היד הו' קוביסטוס ברי' קידושין
בג' דמקד' וי' בכסף ובגמ' דפ' המוסר פירות המוכר עבד לחבדו

ועדר ויגוד המקבץ עוררים לתורה יגוד במחנותיהם קבר
בערך מענין בגמ' ומילדין מאמתו פתיחת הקבר בלא דם קא מי
מיפלא מור בית הרחם קבר . בע גמ' בערה וברז גמ' דערק
הישן ותחתיהן חלול מפני קבר התהום שאין אדם מכיר בו כל
עיקר כרתיה חיו היא טומאת התהום שלא הכיר בה אדם כלל
דבר זה כחלון משוקע בתהום ואין דרך לעמוד עליו בע' א' במעשר
ב' תיקבר על ידו עורה פ' לפי שיעור הבהמה המוקדשות אדם מהתק
אסורה בהנחה ותיקבר שמה יפשטה אדם ויקח העור ויבא לידי
מעילה קבר קיבורי דחילו עיין בע' חילאיתו ליה תרי
קיבורי עיין בע' טרם בע' גיד הנשה בגמ' שולח אדם אתווד ליה ק'
קיבורא דהכלתא קבר בס' גמ' דפ' בהמה המקשה כמאן תלינן
קיבורא דהכלתא כי האי תנא ובס' גמ' דפ' במה אשד כמאן תלינן כיב
כיבסא בע' דינ' ממונות בגמ' זה בזה בגמ' אמר' שמעון וחד גב' ק'
קיבורא ופסליה ברז' גמ' דשבת סליק פסק קיבורא בשיעיה פ' סנסי
תמיה שהן מכבדות של אמרה קבר בס' גמ' דכרובות סאה סובין
סאה קיבורא בע' ב' במכשירין הולכין אחריו אוכלי פת קיבור פירלחם
שאית נקו קברנונה טרי וסימנא קברי גוים בס' גמ' בע' אין מעמי
מעמידין פיר שם דג קברנס בס' גמ' דפ' המוכר את הספינה
ביום שנפטר אביט אברהם ספרו לן אמות העולם אחי לן של עולם
שאבר מנהגו ואזוי לה לספינה שאבר קברעטה וכו' רב אחר
מות פ' לרור ובעסקא דאחרו מות כי בתחבולות רב אחא כתר
קדייה בקברני טין היך מה דתימיה ויהמר אליו רב החובל דאמר רבי
יוח' לעולם יעשה אדם את עצמו קברנט היאך לעשות מינות פירוש
לעז ממנו הוא גבר נטורי קברנט בע' קא' בסוטה בגמ' מילתא דרור

מיוסף ר' נתן חומ בקבורתו של מלכא היה קבור פיר בבית
הקברות של מלכא והיו שם ארונות הרבה ולא היה יודע משה
איוזה הוא עד שנידע מעצמו קבורת בסגמ' ד' הקומץ
ר' ובר' גמ' ד' המזעיה תפילין הנאדבי מנשה על ידיו זה קוב
קבורת פיר על הדיוע כנגד לבו והוא גמ' שליו קבת בחלו
כלים פיר בכלים וכן קבורתם של מוריים פיר קנקנים שדומים לקב
פליק פדק א אחיל פדק

קר בפ כיצד מעבדין שמעתי שמקדדין בהרים פיר לא יטין
למי שחוק לגובה ההר חלה חזינו ליה כאיל קדור ונקוב בפ אחר
בע יד ועזרות לבוכים גמ' תט רבנן איוזה הוא פיר לבוב כל שקרוע
כנע וקדור כמן ארובה פיר ענין נקיבה וחתימה וכין קדור בקופים
וכין נמי קדור כל ארונות שבו בפ חלו טרו בגמ' כרים הפנימית
אמר ר' אסי נקדרה כסלע טר פי ניקבה נקב עגל כסלע בסגמ' ד' פ'
המקשה נקדר כמין טבעת מהו פי נפתח בעצם במין טבעת ופ'
ופשט משומן אכל בריל שורף ואינו מעלה ארובה בפ א בקידושין
בגמ' והנרעע באזני וכלת קדור ויורר עד שמגיע העל דלת

קר בריגמ' ד' אחד דיני ממונות טענה בנוסף ונוחפת מהו אמר
ליה ארמו והוא דקת' אותו העצם דירה והוא לחלוחית וכשתניש
סותם את הפתח ודקת' בעצם מסרטו אכל בריל שורף ואינו מעלה
ארוטה בפ א בקידושין בגמ' והנרעע באזני וכלת קדור ויורר עד
שמגיע העל דלת קר בריגמ' ד' אחד דיני ממונות טענה
בנוסף ונוחפת מהו אמר ליה ארמו קרי יקיר קוין קרי ועלי פיר כגון
שאמר על העוף החמירה תורה שנוחשת עמיתך לא תתין
שכובתך לנוחפת לחהזירה מהו א ל ארמו קדר יקיר קוין קרי

ועלי שר שאש יוקרה ליגלויה קרו ראה כמ שיעולין אהו ורוץ התק
עלה גס אתה כלומר אם איך יודע עליות קרו הנה מוקדה לעליותם
רוץ ראה ולמד כך אינו יודע דין נחמ ונחמית הא מקרא מלא מות
יומת הנחמ והנחמית ילך וילמד בפר קמ בשבת ומחזין את האור
במדורת בית המוקד מקום היה בעזרה שמדליקין בו האש תמיד
ומשום מולדיון אש על גבי המזבח פי בלה ע פ שהאש יורדת מן
השמים מעוק להביא מן ההדיוט מלחתות אש מיקוד ולחסוקאם
מגבא קר בכלכלי עץ פר יו בכלים ויקודה חומ אף המגס וקודה
בכלי ברזי גמ דפ מי שחזיו קורדיקום וצפ בפ כהן גדול בגמ מועציון
למלחמת ובוין רב ברזי אחרי מות ויה היה חלקי מכל עמלול ושמול
חד אמר מקלו וחד אמר קודו פיר מקלו שסונך עליו והולך ממקום
למקום קודו קערה שלחרס שאוכל עליה בכל מקום שהולך כמו
מקידה שלחרס והוא מכלל גילה המפורשין כע שטח בסוף שבת
קשרו את המקידה בגמ ברזי גמ דפ והלו נאמרין וכמה היתה שותה
במקידה שלחרס ובפ ב בסוטה מביא פוילו שלחרס חד פוק שם
שמע מינה דבר אחד מהן קדה ברזי בלחם חין מרכיבין פגס
על גבי קדה לבנה מפע שהוה ירק באילן וזו קדה לבנה מין אילן
אבל קדה סתם מין ירק פיר קדה לבנה קושטו בלעז וישלו ריח טוב
מן ידיו מן וקדה חמיש מאות והיא קניעה קדה בפ הכונה
הקודח כל שהוא בפ יג כלים המפסילת והמקדח שנפגמו טמאין
בפ גמ דבבא קמא היוצא מהחת המקדח וכול הסל והסירה והמקדח
ענין בעל בפ ב באהלות וברזי גמ דפ אלו טר ובגוללות בית שמו
אומא מלא מקדח באיזה מקדח אמרו בקטן שלרופאים דברי רמאיר
והכ אומ בגול שלל שנה בלי גמ דפ ראהו בית דין קדחו ותקע בו ימא

משיטת כולה נמו מיקרה קדח אמר ר' אשו שקדחו בזכרותו
מיר נקבו במקרה בזכרותו שכתב הקרן כס פיה כלירות הכלים
הקדחות חיבור פיר יש בירות הכלים שהן קדחות במקרה וג
ובמרעע ובניקבות והכל נכנס בהן ושמך קדחות ופעמים שהן
שקנעב שהיה קתה משופה ביותר ונכנס בכלי ברז גמר משקין
שרה להקדוח נהר כורענין קדח ברז גמר דפ כיצר מעברין
על ושיה הקדחות במלח כס גמר דפ אין ערין נחתום מורד תכלין
בקדירתו כרו שלא יקדח תכשילן כס גמר דפ אין עומדין אם
מסריב יותר מדא דומה לתכשיל שהקדחות במלח בסוף גמר דפ
היה קדח אין פרץ ואין יוצאות ואין מוחה ככר פיר בע פרץ ברח
ברחובותיט שלא יקחלט בן או תלמיד שמקדח תכשילן ברכים
בגמר ישו הנערי פיר שהיה מעמיד עבדו בשוקים וברחובות ופח
ובחלק בגמר ג' מלכים במעשה ונעלה יקדח באוהליך שלא יהא לך
בן או תלמיד שמקדח תכשילן ברכים בגמר ישו הנער בפיק הגזל
עעים נתן עמר לעבד והקדחה היורה פיר ענין השחתה הוא
כא מקדח תכשילן שמשחיתו ברוב מלח שאיט נאכל מחמת מ
מלחו קדח ברז גמר דחגיה אטחתה חגכה דכרשה קדח פירוש
נשרפה רגלה כס גמר דפ הבונס צאן לדיר לא טע חלה בקודחת חבל
בנכפתת פיר כגון אש נוקבת ושורפת מלשון קדחה באפי חבל אם
היא נכפתת כא נקפתת יש ששנין קולחת ופי עומדת כא קלח
שלכרוב נכפתת הילכת ובהה כפ אין מעמידין בגמר מתרפאין קד
קדחה ותחלת חלה קדח בעבד דפ כפ וישמעל בגמר לוקחין
בת אגדמיס גמר שקדח במינקת והעלה פי ענין שאיכה כפ כל
הדבחים שקיבל בגמר דסמך ערלוהם קדח ממנו רביעית מעכילין

מהטיון ויניירות קדח כפה מקבל בגל שבע שנים ל פפא קמל
חרעה להסתפסתה קדחו בה תאלו בלי גמ דפ חיקת הבתים היכידמי
דקרה ויהכלה דקדח ואכלה פי כיון שגמחה חתך ואכלו עד עמחה
לו ימים חתנה ואכלה בחלק בגמ אנשי סדום נקטיה גכך ש דקד
דקדחה פיר שר שיעילן אחיו כפ אלן מיניאות בגמ מחרוזות וכפ
כלה בשר בגמ הכהל דקדח בהו חלפי מי עמחו בו עשבים הנקראים
חלפי וזה קאסונים פנימחים בכרמים כלומר ושנים היו מזמן
רב קריא בס חלומות דפ הרוחה כל מיני עופות יפין לחלום
חוץ מקריא וקיפוף דעיניהם הולכות לפניהם כשל אדם כוס וינשוף
תר קריא וקיפוצה פיר עיניהם לפניהם כשל אדם אבל שאר עופות
עניהם בעדיהם בעידי הרהש קדל תרג עורף קדם חשוך
תקין נפשך קרים תקין נפשך כבד פיר בע חשך ידוע בעה בדמאי
קדמאי בע מלא הכין מנן בני אינש כריז גמ דפ כל פסול מעשר מי
מידבן והתניה במעשר נחמד לה יגאל והינו נמכר הא מילתא
הי קשיה ליה לרב ששת באורתא ושניא בקדמיתא מבריתא במע
בהמה ש ליתומין עסיקי ומשום השיבא בדה ליתומים נגע קדם
כפ כל הגט בגמ פרקים בודקין את היין בקדים שלמועאי החג בשק
פ במכשירין בשעת הקדים למים בהכרים פ ב כליים בקדים ונסדקה
מקבלת מדרס פי עריבה סדוקה הניחה בגשמים ונתנפחה שומחמת
גשמים נתפח הסדק ונסתם ואחר כך הניחה בדוח קדים ונסדקה
קדקד בלי גמ דפ מומין אלן קדקדה דבשרא בעל חיה פיר תלול
בבוי רב פרע סג ואלה שפ חיי ישמעל מה הכת לוחס שמו שלדש
כאן שלדי שבה מקדקדו פולמדבר לגמול חסד להביט בויקרהו
בני פרע חבה אלן בני אדם שנהגן בשפחות התר בעולם חידק

הקצה תלה בקדקודו ראשיהן לעתיד לבוא ההד אמר חן חלוקם
 ימחץ ראש אוביו קרץ שע מתה באשם כל עמא יומרו ייחול
 ההוא גברא בחוביה קדר נפישוקטילו קדר מגפיהו כפן פו
 במה מדליקין בגמ על עבירות פור קדר רעו שהן משהין פעם
 עצמן ואין נפמן קדר בפלא יחפור בגמ מדליקין קדר
 דשותפיה לא חמאמא ולא קרירא פור כל חד וחד סמיך אחבריה
 ולא התבטיל מהבטיל ולא עונן ישאר קדרא רבת יומה או
 אפשר דלא פתיה מורחא עיין בע פגס ובע נכל בפ חולן טריפות
 בגמ נקב קדוש שלמות כמין שני פולין מועהין על פי הקדרה
 פור מקום שמוח מועה שם נקרה קדרה ועוד נקרה חיהא דא
 דמתעבה מוחא קדרון בברוך ברא חלה תולדות נח
 עני גפר ל נתן אומר אשן דקדרינן וכן תוצ ירמיהו ויראו יי
 עץ ל יהושע בן קדחא חומ קודרנן קדש ירוש ביהרוחא
 כי חלוקים קדושים הוא קדוש בכל מיני קדושות בסגמ דסוטה
 חלה עלמא חמא מיקיים הקדושה דסדרא וחיהא עמיה
 רבת דהגדתא פי החובה קרית שמע בכירכותיה והתפלה
 מפע שמוסיפין הידנא וחומ מזמור ארוממך חלה המלך
 ובה לעיזן וקרא זה חלה ועונן קדושה וגם קודץ משנה
 או תלמוד וחומ קדש ועונן יהי שמויה רבה על חולן שמוס
 שמוסיפן על החובה בהן מקיים עלמא הידנא ופי עלמות
 ולא סדרים מפע מה הארץ עלמות לפי שהן בה סדרים
 בגמ קידושין דסידרה ליהא שמויה רבה מכלל חיהא ביה
 הע סדרים ותופע כמו אופל אחד אחרי האופל הסמכתא בשלמא
 בפ החולץ בגמ המחזיר רב א עפ שאמרו בגמ דסמך ואלו
 מלאכות ונס נדר בגמ דסמך נדרה אשור ופ החובל בגמרה

207
 • חדש שוטה וקטן כדרכה דהמ רבא הקדש חמץ ושא
 ושחרור מפקיעין מיד שעבוד פי חמץ בגמ' וש' שחר חמיצו
 לגי והגיעה שעת הביעור לה אמרין כיון דמשעבד ליה
 לגי והגיעה שעת הביעור דגוי הוא חלוא חויל עליה הסורה
 הקדש מגדוהו הקדוש הגוף כדהיה אהתא דעילה חוסטלה
 דמולתא וכלי ואמר רבנן לטעמא כיון דשדייה אמיתא הינה
 חיתסרה בהנאה דהוה ליה כקדושת הגוף וכן אמר ר' אשי
 קונמות קדושת הגוף הוא וכדרכה הכל הקדש מידו ללה קדושת
 הגוף הלה קדושת דמים לה מפקיע מידו שעבוד דף דהא מקדיש
 נכסיו והיתה עליו כתובת אשה דקא משוינא ליה הקדש טעוה
 ושאקלא כתובתה ולא מפקע הקדש לשעבודה דכתובה
 שחרור כדמפורש בפ' החולץ אמר ר' חמא הלוקה עכ"ל מן
 הגוי והדש וטבל לשום בן חורין קנה עינאו בן חורין קדושה
 רחשונה קדושה לשעתה ולא קדושה לעתיד לבוא כפ' חלוהן
 הלוקין בגמ' האוכל בכורים ובפר' א' במעלה בגמ' אין בין שילה וברי
 גמ' דפ' השוחט דהמעלה בחוץ ובפ' אחרון בערין בגמ' חלוהן
 בה קדושה רחשונה שקידשה יהושע קדשה לשעתה כשהיו
 שם ישר עד שנחרב בימי נבוכדנצר ולא קידשה לעתיד לבוא
 לאחר שנחרב בפ' ב' דכתובות בגמ' וכן שני אנשים במה הייתם
 אוכלים בעלה בקודש הגבול עשר בגבולין כבר פיר' בערך
 עשר בפ' ב' דגמ' דפ' האומר משקלו עליו כיון ש' האעיל דמעהו
 קדוש ידים ורגלים במקדש ער הפרק וכול' כדגמ' קידושין מע
 מעיקרה הע' לישנא דאוריתא והוא האשה נקנית ולכסוף לשנה
 דרכן האיש מקדיש דאמר ליה הכולו עלמא בהקדש וכו' הלכה

נתן הנשל קידושין וחומה הרוחת מקודשת לו נתנה היא וחמה
הדינו מקודשת לך אינה מקודשת נתן הוא וחמה היא חוששין
מדיבנן ובגמ בביאה כיהא חיש ובעלה קידושין המסורין
לביאה הוא קידושין שחין מסורין לביאה לא הוא קידושין עור
ישט כפ האיש מקדש בגמ המקדש אשה ובתה ובגמ בית הילל
חומ בפדוטה קדשה בגזיל ובחמס ובגניבה או שחטף סלע מידה
וקדשה מקודשת בגמ האומר להכירן בגמ האומר להשק קדש
קדשתך המקדש בער אחד חין חוששין לקידושין והפליג
שניהם מודים קדש מילמטה כבד פיר כע"ה קדש
וחמר דתקן כל המקדש עעמו בדברי תורה וחזיר עליהן יונה
לפעט דברי תורה הטונה בסיון שהוה תרגתן העור כמו ח
חזיר כמו עלין על פיר ו בפדה המקדש ונפל קדוש עלידו ט
הנותן אפר הפדה על גבי המים ומקדשן למי חטאת קדש
ככרס פיר א ככלים הנוטע ירק בכרס חומקיים חמי גפנים פירוש
שורף מן הקדש מן תמריה קדש בפד מיתות הבא על
הזכור אזהרה לנשכר מנזח תל לא יהיה קדש שלא יטמא גפן
שלא יהא נשכר כמ אשה ומנחלן דהא קדש בזכור מיירי דכת
והיה וגם הקדש היה בארץ וילקח תועבת מאת זכר לא תשכר
משכרי אשה תוע הוא מאת להלן זכור אף תועבות דהכא זכור
קדש וכת הנפש והלחשים הלג וקדשיה וחליטתה והנמים
אשר באיניהם וקדשיה דחורניהון קדש נומה בסנהדרין
גמ דפ"ח מנידין קדש נומה אסיר פליק פירק ג
אחיל פירק ג קה כס חלומות דפ הדומה
קוה חמדיה כרומכא בפ ערב פסח בגמ ר לעז בירבי עדוק

ערוך ערוך לקהויה וערוך לסמוכיה בגמ דפ המביה פירות
לחבירו מי סבירא מרע הוא קיוהא הוא כפ ה עפ בגמרא
יושבת בקתדרה כללה דמלותא כל דחית ליה דיוהא ואית
לקה קיוהא קה בגמ פ בית שמו בגמ מי שיהיה כיכמות
יתבונן מהן קהיחא פיר מדקדק בשמועה יו ער אחריה
כחוס המדקדק הרבה הרבה ברבר כדגיס ר יהושע חזי קיהא
עיון בע כה כלומר מהן לחזור בו ודקדק ברבר הרבה וטהרו
כדגיס בפ היהב בגמ ואם היה מכירה הוא מהן דקהר חזוי
מקדיש עפ רעה וכן הברזל כשתחתך בו הרבה קיהא הברזל
זה פירע חננל ז ער קה בויק רב גס דאת תהיה חמר ליה
הקהיתה וי חזל ליה חמר קהל בפ ה בכרכות בגמ מאמת
קורין את שומע בשחרים העיר ר יוסי בן חליקים משום קהל
קדושא דבירוב בגמ דפ אין עדין חמר ר משה קהל קדושא
שבירוש ר שומע בן מנסיא וחביריו המדו הלכה כר מאיר ירוש
במעשר כ כס פר ב ערה קדושא שחיו משלשין אתוהיום ש
שליש להפלה שלישי לתורה שלישי למלאכה ויש חומרים שהן
נגיעין בתורה בימות החורף ובמלאכה בימות הקיץ קהרמנא
בפ חזקת בג עדים מאי טע חומר קהרמנא שוניה פירע
מורשא אנטורפה בפ כינר מעכדין בגמ עיר שליחור כה
כיון דשליחי גבי קהרמנא מדברי מהדרי פיר השלטון שול
שלמקום קהת ותקע כף ירך יעקב תרגירוש וקהת כף
ורכיה דיעקב קהת בפ ין בכלים התודמול משיחסום
וניקב ויעשה את קיהותיו ויש שקורין קיהותיו פי מסגרות
ובלעז שמו הסולו שובחן סוגין כלו עור חזניו כמין חזנים קט
קטנות סביבות התרמול כאזנים שלדיסקות שיתין זו לתוך זו
וסביבות הקטבולא ומכניסין בהותן חזנים חבלים וסוגין חותן

בהן ומנען שיהיה קהותם לשון סגורה שכל הסודים פתחוק
סליק פתק ג' אחול פתק ד' קו בלי גמ דפתק
הין דורשין תוהו זה קו ירוק פתק ח' את כל העולם קו בפתק
הין עומדין בגמ דסמך חסידים אחרמה אדם שמתפלל ואינו
נענה יחזור ויתפלל שנקוה אליהו חזק ויחמץ לבך קווי
בפ' לן קשרים בג' קושרים כלו קווי מותר לטלטל בשבת
פיר כלו אמנות האורג בגמ האוכסן והכבר שהיריעה תלויה
בו מלמעלה והכבר שפשוטה עליו מלמטה מותר לטלטל
בשבת בפ' לא עיר אומ תולין בגמ הין שורין אמר דכה ואב
כלו קווי מותר פיהם היה בג' שטוח בלי האורג מותר וכלו
האורג נקראין כלו קווי קווסר בבלי רב פ' ע' ע' ע' ע'
לבן הותרות נותרת כל מנהון בישינ מנהון עקדין מנהון קוסדין
קווי בג' דפ היפן זמנין דמיתה קוויצה ולא הרעניה
בלי גמ דפ לולב הגזול לולב כפוף קווי סדין בלי גמ דפ חלון
טו' היתה ושט עצמו כל שחתכו וקווי פי ענין מיתה וכבר
פיר ענין היה בע' סדין קווי בפ' ה' בנדרים בגמ כנדרו כשרים
וקויעותין סדורות לו תלתלים בבלי רב פ' ד' סר והנכי איש חלק
ר' לוי אומ' לקווי וקרח מן קויעותיו תלתלים שייך זה בע' הרשון
קווי בג' דפ בן סורר ומורה הע' קווי ור' יומנקה היכו יח
והבינן להו פיר מינ מחתות עומדיהן בהן חש ומולוכין
לעב' יח ביום איד שלהן אלמא הנחת עינמו שני פ' קוק כלו
שלטיט ודומה לענין וכשמתחמם אדם כנגד המרורה וכו'
ורועה לישן כופה אתו על הגחלים כדי שלא תעת האש בבית
דימונקה כל עשוי לחתות בוגחלים ממקום למקום ובמלכות
פרס היו חברים שלהן מחזירין בכל בתי ישראל ומכבין העירות
וחותין הגחלים ומולוכין לבית האור שלהן שהיה עב' יח ולא היו

עוזבין לה אש ולה גחלים שוליע בלילה חוץ לעב זר שלהן ע
שהוא בית האור כדאמר בהמביא גט אתה ההוא גבדה שקלה
לשרצה מן קמיהו והיו מוליכין אותו בקוקו ודימונקי דהו להו
משמשו עב זר ו ע ג דמשמשו עב זר חן כיון דלה לעבורי
חסורא לנש קא מיכונין חלה להנאת עממן מותר לנו ליתן להם
קוק בכרי רב פרע סה לך מעמט כי עעמא חמר ליה כל ענ
עעמות שעינמת לה ממט קו לעבר הזה ליה חרד קוקיה כדון
אית לך קלקיה כגון וצפ פה הלא נכריות נחשבע אפשר אילה חי
הוא חמיחר קוקיה טבה הוא נסיב עוית לך לעדרים תרג שית
לך קוקיה קונתא בם גמ דפ א במוער קטן כמאן מלדינן
הינדא קונתא דרשי בחולו דמועדא כמאן כד יסו ס א כוונתא פו
כשיועמין מסמדין בעץ שולקורא שעל הפתח בחולו שלמוער
לחץ ונפילת הקורה מחזירין אותה ותוקעין המסמדין בחורים
דהינו כר יוסי דערי למעבר בלה שטו

סליק

פרק ד אחיל פרק ה קז בפה
בכורות כדור שחחזר דם הפל מת אין מקוזין לזאת הרס וז
בכורות בפה דם שחיטה דם הקז שהנשמה יונתה בו פיר בגמל
דמן שחלק שחלקה פו קיזתו כד פיר בע פרש קוא ברחש
גמ דפ במה מדליקין מאי שמן קין ר יטחק בריה דרב יהודה אמ
משה דקזת פו הוא שמו של גרענין שיש בעמר גפן שעושין
בגדים ממט קזדור סה הסדור ומפיד ש במקומו קזז
כד רבעי מעינין אתו בקוזית חרמה פו עפר חרס הוא בולו
ונד פו בע חרם בכר רב פרע מכ היה חוכל קוזיות חרמה ער
שעשה פו ריח רע בפס ויהי בשלח מקוזיו מן קוזיו מקוזיו מן
בתדיו קזם בילמד ויהי העם כמה אוננים בתי חני הולך לעשות לך

קוֹזְמִין וְחַת הַלֵּךְ לִכְשֵׁמִים וְצוּהִיה עֶקֶב תְּשׁוּמַעוֹן פֶּסוּלֵלֶךְ לִזֶּה כִּי
אֲבֵר חֲבֵט קוֹזְמִין לִכְתִּי חֲמֵר לוֹ אֲנִי נִתְּתִי קוֹזְמִין וְחֲבֵרַת חוֹת
בְּכִי רַב פֶּדֶן בְּ אֵמֶלֶךְ כְּלִיךְ קוֹזְמִירִין שׁוֹלַח בְּתִיכּוֹ וְהוּא מִבְּקָשׁ
לִשְׁחַחֲטוֹךְ אַחֲרֵית וְלִתְנִים בַּה פִּיר תִּכְשִׁיטִין וְעַד יוֹם שִׁמֹן בִּלְעַ
יוֹן קוֹזְמִירִין וּבְכִרִיתָה דִּר לִיעִזֵּר פֶּר יֵג קוֹזְמִיקוֹן בְּכִי רַב פֶּדֶן
כִּי יִרְעֵ בֶּן הַרְוּחָה בְּהִלְשֵׁל הַרוּחֹת אֵין לֵךְ קוֹזְמִיקוֹן בַּהֵם אֵמֶלֶךְ
שׁוֹלֵחִיהוּ שֶׁנֶּה יוֹי עוֹבֵד וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְכוּיֵךְ רַב בְּכִי זֶה וְתִהִי
פִיר חִיךְ קִדְמִקְרִטוֹר בְּכִי רַב פֶּדֶן יֵט וְרוּחַ דְּמִלְכִים קוֹ
קוֹזְמִיקְרִטוֹר בֶּן כִּי תִשְׁחַג מִלְכִים קוֹזְמִיקְרִטוֹרִין שׁוֹלֵטִין מִסְקָה
הַעוֹלָם וְשֶׁר סוֹמֵן בִּלְשׁוֹן יוֹן קוֹזְמִין עוֹלָם קוֹרְטוֹר תוֹפֵס קֶחֶח
שְׂרוּקִים וְלִבְנִים תִּדְג קֶחֶחִין וְחִיּוֹרִין סִלִּיךְ פֶּדֶן קֶחֶח
אֵמֶלֶךְ פֶּדֶן קֶחֶח בְּרִי גַם דֶּן אִיּוֹדוּחַ
נִשְׁךְ לֹא תִגְנוֹב עַל מִנֵּת לִמְקַט מִי לֹא כְּמִיסוֹ וְלֹא קִנְיָנוֹ וְאַחֲרֵי כֵךְ יִחַזֵּר
לֹךְ קֶטֶב בֶּן עֶרֶב פֶּסַח בְּגַם לֹא יִפְחָחוּ לוֹ תִרִי קוֹטֵב חוֹן קֶר—
מִקְמֵה טִיְהֵדָה וְתֵר בְּתֵר טִיְהֵדָה וְכֹל פִּיר רֹחוֹת הֵן קֶטֶב לִחְטוֹב
עַעִים תִּדְג יִדְעֵ לִמִּיקְטֵב קִיסִין קֶטֶב בֶּן חֶ בְּשִׁבְעִית אֵין שֶׁ
עוֹשִׂין זִיתִים בְּכִי וּבְקוֹטֵב פִּיר מִסִּימִין עֵץ גְּדוּלָּה נִכְטֵר עַל הַזִּיתִים
שִׁבְעִית הַבֵּר וְנִקְרָא קֶטֶב וּבְרֵאשִׁי תִלּוּ אֲבֹן גְּדוּלָּה קֶטֶבֶל בֶּן גֶּ
בְּשִׁקְלִים תִּרְעֵ אֵת הַרְאֵשׁוֹן וְחִיפָה בְּקִטְבִּלְחוֹת צִסְנִדֵּל פִּיר כֹּן בְּכֹלִים
עוֹר קֶבֶטְרִיָּה וְעוֹר קֶטֶבֶלִיָּה עַל גְּבִי דִשְׁחָ פִּיר עוֹר שׁוֹמֵכְסִין אֵת
בֶּן אֲרַם מִלְמַעֲלָה בִלְשׁוֹן יוֹן שִׁמֹן אֲוֶנְכּוֹלֵן וְשִׁהוּחַ מוֹעֵעַ לִמְטָה
קוֹרִין קֶטְוֶדוֹל וְכִטִּיִּית שִׁמֹן נִטֵּעַ וּבִלְעֵז נִטָּה וְשׁוֹכְבִין עַלֹח
קֶטִּיגֵר בֶּעֶז יֵבֵן חוֹמָה הַעוֹבֵד עֲבִירָה אֲחַת קֶטָה לֹךְ קֶטִּיגֵר
אֲחֵר בְּרִי גַם דֶּן רִאֲחוֹ אֵין קֶטִּיגֵר נַעֲשֶׂה סְכִיגֵר פִּיר מִלְשׁוֹן רִכִּיל
בֶּן גַּם רִכְתוּבִית דוֹר מִבֶּן דוֹר כֹּחַ בּוֹ קֶטְוֶגִידִיָּה בְּתֵל חֶכְ קֶטְרִיק

בויקל וזה היה בעמך פרע ראשו בשר ודם גונה קטריקי
והק בה גונה קטריקי מיר בלשון יון עונש קטריקי בילמדינו
ויינה בן אשה ישרי ובהל תעור את מואב ה' שמשכו להן עולה
כמפורש כע מלולכולם נתתו קטריקי לה יבה עמוני בעוטה
בילמדי וזהו כך יינה קטריקי שלחותה מדינה על מערים
נתתי קטריקי ויקם מלך חדש שחידש עליהן שעבוד ולהווקים
נתתי קטריקי והגלית אותם לכל קטה בכלה נגדים פריה
בעמים קטה שיש בה פסיפסין בילמד בר בה על קיטחורב
שלכונ קיטיות שלפומירן בעפר וידבר בפנים אחרים שלח
שלחו לענין עינייה פרט לפרסין ולקיטיות בפס דשור חו
כשבוביק רב אמר אלההנים פרע ערקק ר' יהושע בן לוי סלק
לדמו חזה עמודיח דשישה מכסן בטפישמה מן הענה כד
שלה יקדשן מן השרב כדי שלא יבקעו ס' עמודים שלשום
מכורכין במחלות פיר היט וילון ויש מפרסין קיטה לנה
קטו במגלת גלגל יהודה חד פרי בתר חבריה וביריה חד קטו
בעי לממחינה בה חמה מדיקה פרי בתריה וביריה חד קטו דפ
דפרחל פיר מטה שלעץ ומטה שלכרזל קטיומה ברז ברז
רב וענותך תרביע בשרודם מוכיר שמי ואחר כן קטיומה שלו
מלך אגסטלה פלך פרוטחא ס' ואחר כך מזכיר שבתו
קטל צפ במה אשה לה בקטלה ולא בנזמין כדי סוטה הן
עליה מלי זהב קטלחות נזמים וטבעות פירי קטלה מלח עור
קטטה חח ונחם יח' קטלין וקדשין בה' יח' ונקדב את קרבן
יו קטלין מן אדרעיהון כפ' ה במעילה נתנה קטלה בעוהרה
טבעת בידה פי תכשיט שעושין בעוהרה אשה והזה רחב
שחונקה עינמה ודיחקה בבשר עוהרה ואין לה עשר תראת

בבעלת בשר ובלשון חכמים בחרין ישראל פת כניחתה ובלעו מו
מורינה ויש מעדש מלשון הן יקטילע קטלונה בסגמ
דפ חין מעמידין הנמכר לפני חנוני בקטלונה חסורין פידוע
שוך כמו חטליסה קטלפטה כמגלת אינה העיר רבה
חשכתהר חייט יתיב על פיילו אמר ליה מזבן את קטלפטה
אמר ליה לא חילא מיליה כהדא פיר מעט קטלת בפירקא
בהחילות ג בקטלת פיר למעלה מן הירך קטם בע כשבו
בשבויעת וכורכין חותן וקוטמין חותן פו בע דכל בע לולב
הגזול נקטם ראשן חפול שנים קטומין בע המכיה כרי יין בגמ
ר חליעזר קוטמו ומריח בו טרף בפיה תרג ירוש קטים בפומיה
פיר ענין שכירה קטם בע חל טרי בגמ נפלה קוטמיה נה
נהילה חוינינן פיר אפר מנופה צנפה פיה הכבשן תרג ירוש
קטם דוחתון ככרי רב פרע יא ויקבוץ את כל הוכל עירב בהן
עפר וקוטמיות רבדים שומעמידין את הפירות ברורים אמ
חמיע תרג פניחין קטמנים קטן בסגמ דפ היה נוטר
מחי קטן שלה כלול חרשיו זה תלמיד חכ שלה הגיע להחזקה
ומודה ומקשו והא דכח חורו פחות מינך שנה ופר ב רמבם
דלית דכותיה פיר מיכס עלוי הכהן היה וחיה כל שנה ומעורטות
ביממות כרי השנה קושב ראש ישיבה כל שנה נמנע פה
שאורא מבן יח ומעלה ומשנינו בדורא לא היה כמותו
קטן היודע למי מדכין מזמנין עליו ככר פיר בענין פרח
בסגמ דפ לולב הגזול וכרי גמ דערכין קטן היודע לנענע
תיב כלולב יודע להתעטף חניב בעיניו וכול פ ה אומר
התקבל גט דגמ דסמך קטטה אמר רב בג מדות בקטן עדור
וזורק אוגוז ונוטל דוכה לעצמו ואין דוכה לאחרים וכנגדו בק

211
בקטנה מתקדשות במיחון וכולל ביכמות בסגמ כפ נושאין על
החרוסה חיוו היה קטנה מבית אחת עשרה שנה ויום אחד קטנות
נערות ובגרות כבר פיל כע בגר כע כלהגט בגמ המכיהגט ממדינת
הים אמר מיר בר ר' חשו הה דחיה קטנות פ' היה פ' ין אמר
מדעת היה קטנה פ' א בימי קטנותו אמרה מקוטנה לאולמא ס' א
בע חלם קטן כס מעשר ר' חסי חומר חק הקטנין פטורים
מן המעשר פ' א ממיני קטנות הוא ושמו בלע ושמו על עגור יל
לארנב קטנית כפ אחד בביעה משלחין יונות שמנין וסלית
וקטניות פדוע הן זורענין ובלעז לגימי ובלע עדכי קטנה
קטון בר' גמ דסוכה בסוכה העטויה קטנות כפ א ביומא בגמ
ומקטיר את הקטרת ומינה כפ א במדות י' לשכות בבית המוקד
מתוהות לטרקלין בביר רב פרע כה זה ספר להרכו טקטונין
שבנה המדינה חדרים וביבין ומעדות ויבה החדרה תרג ידוע
ועל לקיטנה ובחדר משכנך ומחדרים יומה קטין ואחוז
תרג ידוע בקוטנה קטן כפ הכונס בגמ כינר משולם מה פה
שהדיקה ר' פפה ור' הונא בריה דרב שום דקלא עלגב קטינה
ד' אר כס גמ דפ כלהגט ריש לקיש אמר חפלו הניה מלא מחט
גובה מלא קורדום כמעשה דקטינה ד' חביי פי קטינה ד' חביי בר
גמ דפ מי שהיה נשוי ההוא גברא דהוה מסקי ביה מאה זוזי
הח ליה תדי קטיני וכולא אמר ששת בריה דר' אחי בקטיני פירוש
שדות קטנות בגמ דפ שום הדינין אלו י עינינין כולן קרובי ענין
אחד הם קטספון בביר ר' פרע ארך ואבר וכלנה הרם ונענין
וקטיספון וכן בתרג ידוע בר' יומא בגמ לילו שכת דסן זו קטיפ
קטיפסון קטע כפ במה אשה הקיטע יומא בקב שלו וקעץ
פתילים תרג ידוע וקטע יתחון בביר רב פרע מה היה אברהם

ירשכ ותמה כל היום במה אצור אומר לו הקנה קטיע הדא פט
פטטיא מן טרין ובעדה חדש פסק הדא מלתא מן ליבך קטעין
ברז מעשרות נוטל את הקטעין מן העטדין ממה שבתוך התבן
והוכל כלומר נוטל את המושבדין מן המנדדין שבמירוח ואוכל בלא
מעשר קטף הכופר והקטף עיון בע כפר פיר בלעז בלסמו
והוא תרג עורי והוא הפרסמון כמו שפירש במקומו בפ' אין מעמ
מעמידין השיאו שר לא פליג' יהושע עלויק אילת בקיטפתא דג
דגיא הכל בקיטפתא דפירא מורה לה דתנא אמר יהושע עומעתי
שמעמידין היתה בשדה העליון העיקדין מותר בשדה הפגזן אסור
מפני שהיה פרו קטף בפה בפסח בג' יהודה אומ' מהירך שלן
הותרת לו אולת עליו קיטוף זכור הוא פיר קודם העומר לא קוערין
ההטין במגל אלה מקטפין ביר בפה כל שעה בגמ' אלו רב וחכ' אומרים
אף שלשין בו מקטפין בו פי האשה מקטפת מן העיסה ועודכת
הלחם בפה השוכר את העו' בגמ' ואלו אוכלים ימנה הלשון המקטף
והאומה בע' ז' בפה השוכר את העו' בגמ' נוטל את המעטף כו' יז
דיבעו חמירה לגוים קטפתו קטופי אמר קטופה כבד פי בע
אומן הקוטפים מלוח עלו שיח ברז גמ' דעב' ז' קטף בר' גמ'
דפ' תינוקות צדק מקטף מיה אהל מסדך מיה קטוף וסדוך בגמ'
דבוק השיש' יז עס' יז ואין המים באים ביניהם קטף בסוף
גמ' דמתיב חזינהו להנהו קטופי דקוו קיימו כ' עגלה פי אשכילת
קטף במד' ספ' ויד' בפנים אחרים שליו שלחו קטיפות אינם
חיבים בעיניית פיר לשון ישמעיל קטיפה ובלשון משנה סגס
ובלעז ליטלה והיא דקה ורכה קטפרס בפה באהילת נשפך
אם היה מקומו קטפרס הנעוק והקטפרס ומשקה טופח כבד פי
בע טפח בפה הזורק גט בגמ' וכן לעצן קידושין אמר יהודה היתה

ידו עשויה קטפרס מי סגין שה עמידה ידה משופעת ולא
 זקופה כמחיצה ולא פשוטה לקבל אילה עשויה כמו מדרון
 במעילה בגמ דפ קדשי מיבב נשפך על הדעפה והיה מקומו
 קטפרס בפס ויהי בשלה עשר קטפרס אתה לוקה אלו מכות וצוף
 רב זאת תהיה בסמך פיר ראשו בשדרום נותן קטפרס והק כז
 נותן קטפרס ה' דכית ארבעים יכט לא יוסף קטר בלי גמ
 דפ כיצר עולין אית בהי קטרי פיר מקום שיט מחין ומגדלית
 אמירין וכערין וכשחותבין אותן אותו החתך מפיק מיה ודוק
 ליה כמכושל בפ הכה על יכמה בגמ שומרת יבם מינה חין עה
 ניתמנה לא אמר יוסף קטיר קא חדינה הכה כלומר קשר ברחש
 גמ דרי השנה בעסן נמי משנה טכיהי קיטרי פי שימתקשרין
 שמים בעבים וחשוב כמ ימות הגשמים ולא חגי לל יום קטר
 בפ א בכדיהות בגמ המפטם את הקטורת מה הפרט מפורש
 דבר שקושר ועולה וריחו טוהף חף כל דבר שקושר ועולה בביעה
 בס גמ דפ יום טוב ובס גמ דפ משקין מאי קיטורה אי קיטורה
 בידה פיר לקטר את הבוסם מבית יד שלחלוק כשהוא מגנח על
 הכל פ' מנכסיו ומלקטין וממועין בית יד שלחלוקיהו ונראה
 כחץ ומעשה מומן הוא ואסור בס גמ דמנח בכל מקום מקטר
 מגש לשמו בכל מקום סל דע אלו תלמידים חכמים שעסוקין
 בתורה בכל מקום מעלה חנע עליהם כאלו מקטירים ומגשין
 לשמו ומנח טהורה יק הלמד תורה בטהרה נשמה אשה וחר
 כך למד תורה בלי רב פדע סב ושמה קטורה שקטרה מעות
 ומעשים טובים אמר ברכיה א עפ דכית ותלך ותע תאמר שנה
 שנת שב עליה בידה תל ושמה קטורה אלה שאינן מקורור
 כזה שהיה חותם גכיו ומינה בחותמה קטר בפ פיע כמות
 חצרות קטורות אילה שאיט מקורות בילמד בלי אלה תולדות

יצחק הדי' הט' ינראהו בכלטירין שלחביו שירעו הכל שהוא בט
 שלהברהם ובוהק' וער' כלקטירין פולילור בדמות הטחף כול
 בולמדי' אל תעור' היתה מניחה כלקטירין שלפעור מתוך פט'
 פנדתה ואומרת השתחזה ליה קטרב בפ' י' בכלים העור'
 שלמתכת והקטרב פ' קעול שברחשו השורים פ' א' עני'
 יש מעד זה שלעול ומעד זה שלעיל והם נקובים ומכניסין בתוך
 אח' נקב פץ ושמו קטרוב וקטריך ליה שלא ישמטו הבקר ברי'
 העיל נקוב שני נקבים ושמן ננפים מהן יעשו הקטרב ונקדחו
 ננפים מפני שהן רחשו קצה העיל ולא העיל לבד אלא חפלו ק'
 קצה הנגד כדכ' בננף בג' ויש מפד' הרעועה שקוטריך ברי'
 עוחר הבהמה ובלפי' פלודא ועור מפודש בפ' ננף קטרטון
 בוהק' ברי' זאת תהיה יום שעתנה בו דוח קטרטון נעשה דומה
 טיקוס קטרקטון בכר' בר' בפ' א' מעד שהוא עושה
 לא כמין קטרקטון היה לו כליק פרץ ו
 אחיל פרץ + קוט בג' דפ' כל
 כתבי בקיטא מותיב להו בשמשה קים תחת ירך הברהם
 תרג' ירו' תחות קימיה דהברהם זאת בריתי תר' דין קימו קיון
 קורי עכדיש תרג' ונקיון רעכוכיתא קוריהם לא והיו לבג' תרג'
 הא כקיון קוסטור במגלת איזק יעיב ואיש אחד בתוכם
 לבוש בדים ג' דברים היו חת מלאך משמש ספקלטור וכהן
 גדול וקיסטור ספקלטור הא דא' החרימם נתנם לטבח
 טהן גדול הא דאיש אחד בתוכם לבוש בדים קוסטור
 ה' מ' א' וקסת הסופר במיתנו קיוף בפ' א' חליו עיני בן
 הקיף אחיל פרץ + קל לא יקלאדם
 את רחשו בפ' ברכות פיר' הוא נטיית גרון כלומר לא יהלך בהרמת

ראש בקומה יקופה חילה בכפיפת קומה ובהרכנת ראש בפרק
 בטררים שלא יטהג בקלות ראש בנדרים בפ עקביה הוי קל ראש
 ראש דמיה הקלין שבדמיה פיר שהקילו חז על פידות הללן הו
 היכודים במשנה זו שהלוקח אותם מעם הארץ אין עדיך לעשר
 בפג במעילה הוי קל בתחלתו והמור בסופו בתחלה אין מושלך
 בו יענה לנחל קדרון מועלין בו בפ מי שמתו בגמ היה עומד בהם
 בתעלה זהו קל וחומר שאין עליו תשובה בפ אין דורשין בענין אחד
 ובגמ דרין פו בפ אמר ר מאיר בזמן שאדם מינטער מה הלשון
 אומרת קלונ מרהשי קלונ מורושי גמ מה משמעה אמ חבי נמאן
 דאמר קל לות כלומר שאין בו קלות בכח ודאך רבה ואמ כל מי שר
 שאין בו קלות כוכר יש בו כוכר פלו דאשו מבני ליה חילה אמ רבה
 נמאן קל ללי עלמא ופיר הדוח תשטה ונעשית קלה משטה כלונ
 רוחו של אדם נכאב בזמן שנכאב אחר מן החיכרים בגמ דפ השיג
 יד ובפ גמ דפ שום היתומים תרג ונתן את הערך ביום ההוא שלא
 ושהא שאפלו מדגלית בקלין אין לך חילה מקומה ושעתה הכיטו
 כהנים פיר אם הקדיש אדם מדגלית ורועה לפדותה ביה המקום
 נמכרת בזול ובמקום אחד נמכרת ביוקר אין משלחין אותה לשם
 חלה מוכרין אותה בשוה במקומה בקל ובזול וכן אין ממתיני
 אותה מתיקרת אין ממתינין אותה חילה מוכרין אותה בשוה מש
 בשעתה בזול פי אם נתן את הערך ביום ההוא שלא ושהא מור
 מדגלית לקלין פיר אם העריך עצמו והוא חדס קל ועניו יש לו מור
 מדגליות ואינה שוה בידו ובמקומו חלה שקל מחשבין אותה בשקל
 ועידון בה שיג ידו פטור ואין אומי שיהא עד שהימכר ביוקר ולא יהא
 נידון בה שיגיד תל ביום הקדוה קל בדי גמ רבבא קמא האי תנא
 ירוש דתני לישנא קלילה טוב מעט בעדקה טוב קליל בעדקתא ויקח

נח מעט מים תדגידו קליל מים מעט ינורו ומעט רכש ואכלה
הותם כרגע קל בפ כל שעה בגמ דסמך לא יסיק בו ובפרק
אלו מעינות בגמ מינחו כפות נידמט לוהרחים לא ישחטנה
על גבי מכה ולא על גבי מגור בין לעדנה בין לערכו שאני התם
דקא קלי להו מישום גנאבו הו מישום פינא פיר כיון שרוהין
אותה האורחין באין כלילה וגנבין אותה נמנא בשטותה כלן
שורמק באש ברז גמ דפ חלק אשר קלם המלך באש שרפם לא ע
נחמר אלה קלם מלמד שעשום דקליות דפ א בכורות העטל שכ
שכרו לדון וכול עד לקדש מימיו מי מערה ואפרו אפר מקלה עט
שאנו חשוב אפר כרה אדומה בפ ב בכתובת ר יקורה בן בריקה
אומי אף חלק קליות רחיה בפ מי שהחשיך בגמ מהלקטין חין
גבלין את הקלי פי דוקחין שערין שלא הכיאו שליש ומיבשין
אותן באש וטוחנין אותם ואתו קמח גבלין אתו ואוכלין אותו
כשהוא חי חבוב שלקליות ככר פי חד דלענין שופריה דסוד קימא
היה בריתה לענין שרירותיה וקא סברו דכנן דסיר שעירב
בו חולא עפ שהוא מותר בן הלך יפח ומותר בגולה והיה מנ
משום שרירותה קאמר חולא גם כדי לתין על מלת קף סיר ופיר
שינ כיון דלא שרי לאיסר ביה בגולד שר שישירכו בו חולא הוק
לוי הקולול דקא מקלקל הוא התיקון והילכתא משערינן חול
גם כדי לתין של מלת קף סיר דחשיב ליה כדי שיהא מותר לסור
בו דם הזריות כימנ ששניהם עומדין בקלקלה האיש קודם פיר
האיש במשכב זכור והאשה בקונא כפ הגדה דפ הניזקין מעשה
בת ילדים וילדות שנשכו לקלון הדגישו בעצמן למהרן מתבין שין
וכללם גם דפ אלוהן הלוקין נתקלקלה בין ברעי בין במיט גם קלה
בין ברחשונה בין בשניה פי נתקלקל ברעי בין בהלכה דאשונה

ט בהכחה שניה בדי גמ דחולין סכין שלעב זר מותר לשחוט בה
מקלקל הוא פי שחוטק מפסדת הבהמה כו דמיה בחייה יותר
מהשחוטק בע ג בדמיו וכלי גמ דחולין מעני שחשודה לחלף
המתקלקל בער ליעיר אומ כל המקלקלין פטורין חוץ מחובל
ומבזיר מתנ ר יהודה בריתא ד שמעון ובהלכה שלמעלה
מיו חימור דשמעת ליה לר יהודה במקתן כמקלקל מו שמעת
ובדי גמ דע בכתובות במקלקל הלכה כר יהודה או הלכה כר שמעון
בע הול רברים בעסה בגמ שחטו שלא לאכליו לדבר החומר מי
מקלקל בחבורה פטור פיר העשה חבורה בשבת מקלקל הוא
קל בדי גמ דע כל שעה קול ומראה וריח אין בהם משום מעילה
פיר קול רשירה מראה ויהי כל ריח דקטורת פיר מראה שבודדת
חטים לאור בית פהשחובה במפורש בסוכה ובירוש תני יכולה
לכור חטים לאור המערכה ולא היו מועלות דאמר ר' סימון ריח
מראה וקול אין בהם משום מעילה פומה קולות נשמעין מירא
וכול בע המדיר בכתובות ל טרפון אומ אף הקולנית תוספת היו
היא קולנית כל שהיה מרובדת בתוך ביתה ושכיניה שלמען את
קולה פיר שמואל בגמ מספרת עמו בעסקי תשמיש כדרכה שלא
בלחש שה שכינים שומעין ואינה בי שנית ומתגי פירשה שבשעת
תשמיש יש לה נחדה ואינה יכולה לנלה את נשמתה מה ישמע
ובטביל כך מקשינן הא מילת מומח הוא לפי שלא ברעון האשה
נשימתה נשמעת כרי שתימנה עם העובדת על דת אלא מוס הוא
בכל המומין ומסקינן מהחזרתה מתפ כשמואל בע הערל בגמ אמר ר
ליעזר איהו הוא סריס חמד וכול עד כל שקולו לקח ואינו ניכר בין
איש לאשה בויק ר דאיתתיה בס פיר דפאמי חלין עפדיה קלנין
אמר הק לה יבוא הקול ויכפר על הקול בפס והי כחצי הלילה ואחר

כך הביא עליהן קולותיו עפרדעים אמר ופי בר' חנניה קרקודין היה
קשה להן יותר מהן קל בויק דב' בסמך ע' מתלת אמר מאן ד'
דאכיל בהרה קודה ילקי בהרה קולה קל בפ' בעיריות קעוד
ר' יהושע ור' יקים איש חדיד על קלל שלחטאת בפ' ג' בפ' ור' פתח
העזרה היה מתקן קלל שלחטאת בפ' ו' קלל שלחטאת
שנגע בשרץ טהור כ' טבול יום וקולות שלמים המוחללות וכדה
על שכמה תרג' וקולות על כתפה וספית וכלי יושר תרקולין ומן
דחסף הספית והמימדות ד' שלמד ודיואטיק ואת הספית ד' ידמיה
תרג' וית קולות קל בפ' ד' רב ערע' ו' ואלחמה תכלה מלמעלה
ר' יהודה אומ' של קולות וזה הקולות עשר המות על עשר המות
וב' פלסיות שלחט' ו' קולה מיכן וקולה מיכן ושני המות שלש
שלשדיון פיר רוחב התיבה נ' המות ור' קולין בה ברוחב והן מ' המות
נ' הילין ישהו באמצע אחריו הקולין היו מדובקין ולפניהם ב'
פלסיות אחת מיכן ואחת מיכן כל אחת רחבה ד' המות ומער' ו'
שלמלטיה קול אחד וכן קול אחד מעד פלטיה אחרת יעלו בק'
הקולין לפלסיות מ' המות וב' המות למערדיון עולין ג' המות פ'
פרנסת רוחב התיבה ארך התיבה ש' המות תעלה אחת שלש
מאות אמה ל' קולין שהדעוניה שלקטוניה באורך התיבה מ'
מאות שוק לסופה יו' כינר ואין ביניהן כלום הפרש כבר פירוש ו'
קולין היו ברחבה כל שורה היתה ל' קולין ד' פעמים ל' יעלו ק' קולין
תחתיים ק' ושניים ק' יעלו ר' העליונים לא היו אלה ג' שורות ש'
שהיה מעד ועולה ולא היו רוחב התיבה אילן מ' המות וג' שורות
עולין עמר הנח ש' קולין לדברי ר' יהודה ד' חו' תתן היו בה קילש
שש על שש המות וג' פלסיות שלד' קיל מיכן וקיל מיכן ושש
מאות למערדיון פיר רוחב התיבה שני המות ושיש שורות של קולין

היו שסוכל קיל ששה אמות עולין לו אמות וגעל טיות שלד ר' וטע
אמות לינדרין עולין נ' ומינר נעשים לו ו קילין ברוחב התיבה ר'
חדרים באמינע התיבה טעם לבד מדובקים מהחוריהם וביניהן
פלטיח של ארבע אמות וחדר מיכן מעד השנים וביניהם פלטיח ו
וחדר מעד שנים האחרות וביניהן ר' אמות רוחב הפלטיח וטע אמות
מינר קילין היחידים פרנסת רוחב התיבה חורך התיבה ש אמות וכל
קיל אמה ו פעמים נ' עולין ש נמצאת השורה של קילין נ' קילין זה
בעד זה מדובקין ש אין ביניהם הפרש והיו שורות בתוכו כל אחת
נ' עולין ש זכין שנים וכן שלשים עולין תתן והקשינו אליה דר
יהודה שהיה פחת שורה מן השלישים נחה זה דלת ואל אמה הכלה
מלמעלה עולין ר' נחמיה אומר כמן קומטורין היית מלמעלה משל
משלמטה היחך ואל אמה הכלה מלמעלה פירשו יצ' חדש בתוכה
המיתרין בכלי רב תנן משפט דור המכיל יצ' עשר חדש כיצד
בשנה שש אמות שנה לחי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש
וכת ויהי הגשם על הארץ מ' יום וא' לילה זה שאר מרחשון וכסלו
שנשארו מהם במ' וכת ויגברו המים על הארץ מקינה נ' ומאת יום
הרי טבת ושבע ארד נסן ואיר וא' אפשר להיות ה' חדשים שלמים
זה בעד זה אלה מכה בכסלו מיום השלמת מ' יום של גשמים היו קצ'
ימים ותנח התיבה התיבה בחדש השני יצ' לחדש על הרי אררט
זה סיון ו לירידת גשמים פיר מ' יום במרחשון עד יצ' בסיון וטע
חדשים מכוונים ומרחש סיון התחילו ליחסר רבת וישוכו האים
מעל הארץ הלך ושוב פיר הולך ש' ושובים וילת חסירו אילה
עמדו בגבורתן ויחסרו המים מקינה נ' יום כלומר מהשלמת
קצ' שוהות סוף איור התחילו ליחסר מתחילת סיון ובסיון ותמוז חסרו
המים אהן טו אמה שהיו גבוהין של הדרים טו והמים היו הלך וחסר

שר החתם העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים
 זה ראש חדש אכחסרו טו אמות לה ימים טפח ומחצה לכל
 יום מכאן למד שהתיבה היתה משוקעת במים ואמה מדין
 ותנח התיבה בחדש השביעי ביום לחדש אוחן ד' אמות שהיתה
 התיבה גבוהה על ההר ועדיין היה המים על ההר ואמה גבוהה
 והתיבה משוקעת בתיכו ואילו ואמה פחתו מי' בסיון עד ראש
 חדש אב שהן ד' ימים דלת ויהי מקץ א' יום ויפתח נח את חלון
 התיבה אשר עשה והמתין עוד ג' שבועים בשילוח העורב ונצט'
 ובשילוח היונה פעמים הדי' ע' יום נשלמו אכחסרו ואלול וציע החשבון
 עד תשרי דנת' ויהי באחת ושבש מאות שנה בראשון באחד לחדש
 זה זה חדש תשרי חרבו המים מעל הארץ נעשת כמטפה ובחדש
 השני ב' ליום לחדש יבשה הארץ נעשת נגד למהוה ערך קצת
 למימר אלה בששוק עשר יום לחדש השני יבשה הארץ מה תל'
 בעשרים נשבעה לחדש השני חלן וא' יום שימות החמה יתדין
 עלימות הלכנה קלה בעתמיד שחטו שלא לאכליו עקרה
 קלה פתק ביה כפ' גמ' דע' אס' אינן מכידין בר' גמ' דתעניות לפדע
 לפדע אורח חתומי קלה מהני בר' גמ' דע' החיובל בירה תשנית ביה
 מיא היו קלה תישדו ביה כפ' א' בע' זר בגמ' אין בונין הנהו כלבי
 דאכלו אינשו שקל קלה שדא בהו פ' אכ' קלה יהי שלחנם
 לפניהם לעה תרג' קומי יהון לקלה קלה אילן בר' גמ' דפדק
 התכלת תרג' טלית שפולה תכלת כל מיט' עצעונין פוסגין
 בה חוץ מקלה אילן בר' גמ' דע' הגילעעים בקלה אילן דלה
 הדר ובר' גמ' דע' איזוהו נשך וממי שתולה קלה אילן בבגדו
 ואומר תכלת הוא פ' אינדרו קלב' כפ' במה אשה בגמ' ולה
 בקטלה בקולב ה' אחר רוב מסמדותן פ' עץ הוא והובעין

בו חונק לחיות של כרדיל ותולין בו בשר הקעבין פ"א ממיני תכשיט
 הוא להשמיע קול כדורך גת ומחיקו במסמדין פ"א הערביי ס
 עשים תכשיטין בעוריו גמלים חתיכות חתיכות שלכסף או שלזהב
 וקובעין בו במסמדים ומשמיעים קול כס ויק הב ירך עימנא בהדא
 מעותה למיזבן להדא יתמא חדא קולב ס"א למיזבן חדא איסרת
 ביניה להדא יתמא קלבה בפ"ר ליעיראומא חס לא הכיא
 בגמ מויענין רבה המר קירא וקולבא עיין בעאוהלא פיר המהק
 קלבה בלזגמ דפ השוכר את הפועל תמן אמרין באתר דמחרותיה
 ליה זינא קלבה רעיה קולתיה תלא בחלק בג' מנשה ובר' ויקרא רבה
 עוד דחיתו מאו שערי היתך ששם חותכין את הקלכה במלתא אמר
 זיניה הטרי תלא מרא קולבא קלופה פיר הדיוט רועה קולתיה תלא
 קולבין בעגמ דפ משילין ובר' חולין ובע בכורות ובע א בטקלים
 האחים השותפין שחיבין בקילבין פטורים ממעשר בהמה וחיבין
 במעשר בהמה פטורין מן הקלבין וכמה הוא קילבין מעה כסף דברי
 ר' מאיר וחבאמא עני פיר האתון השותפין שחיבין בקילבין פטורין
 ממעשר בהמה והם שכבר חלקו כדתנו בכורות בע אחרון חלקו
 חידו ונשתתפו חיבין בקילבין ופטורין ממעשר בהמה והם שכבר
 חלקו כדתנו פיר חיבין בקילבין דכיון דחלקו נעשו כרחיקין ותנו
 השוקל על ידו או על ידו או של יד חברו חיבין בקילבין ופטורין
 ממעשר בהמה דכיון דחלקו נעשו כלקוחות ותנו הלוקח או שציתן
 לו במתנה פטור ממעשר בהמה ושחיבין במעשר בהמה דתנו
 קט מהפוסת הבית חיבין ואם לאו פטורין ופטורין מן הקלבין כי
 ממון אחד הוא היכיון קסלע כי עדיין לא חלקו כך היתה חובת
 קילבין אם היו אחין לא חלקו וקנו מהפוסת הבית אם היכיון שני
 שניהם סלע פטור מן הקלבין ואמרינן התם בכורות פטור ביה

ובזה שחלקו בבהמה ולא חלקו בכספים ואעפ שחלקו בהמה
גלי דעתיהו דלמיפולג קומי ורחיבו בקליבון קא משמע לן קליבון
בפ מומין בגמ מקיש הקישון והעקלן והקליבון תל אה שטר רגל
קליבון בפ גמ דפ שוהל אדם וינאץ השקד יו קליבסת פירוש
קליבסת בין הפקוקלות כמ תרבה דהקליבוסתא דגס בפ גיר הנשק
בגמ ונהיג בשליל אמר שמואל הרי תרבה דהקליבוסתא אסיר יהו
חלב שעל הנסלים קליבקר בפ כמ כלים וטלות אחת וקלובקרין
אחר פיר סמיכה ס א גלופקרין וכבר פיר בפ גלופקר קליבס בראש
מגלת איכה מחד לא נפל עליה גרל אמר הקבה ביום שוק פלות קליב
קליבסם על חומות העולם להגלותם להגלו וחתם למהגלותם כי
דמה בתוכה היה קליבס בפ משוח מלחמה חל תירחו מפע
הגפת תריסין ושימת הגלקסים כמ המק החילות קליבפון בסיף
פ יג כלים קליבפון שנמולק כפק טמאה מפע שונה פיר כלו שוט
לו שני רחשים האחר מסימין כ הלחם בתער ורודין ממע וטמ
מסא בלשון חכ ובלעז פלה והאחר גירפין מן הגחלים מן הפורע
דעומן דישולו קוד בפ גמ דפ ובהלק בגמ עדת קרח וכו
וכולקו חיק לירי וגולפי דגלדא ס א חיק לירי דגלפי דגלדא פיר
קליבוי מפתחות קופלי בלעז קונטרו גלדא עוד בפ חלק מסד ליק
חקלירא דמוטרא בהגדה דפ הנידקין בלא קלירא מכר לשומיעה
לכר מדעיבוי בפ גמ דפ אמר פקי אכל פעיס דחזו לככא דחקו
דחקלירא בפ כלהמנחות בראת בגמ ואם החמיש לא לעולם כמו
במקום אחר ותינו לככא דחקלירא בפ גיר הנשה בגמ ונהג בשליל
אמר רי כהנא חיק לירי מקלד בהו פיר מקום יש בירך שמתפתל
ומתהפך פעמי עליה חיעון ובמקום דפרעי טכחי פיר מפתח בל
בלשון יון קלירין קלירי בבזי רב פ חל אדמה ונבא יסע

לשע שר קלדהי וכן תלג ירוע קלון בברזי רב פרע ויינע קרע
אנא קלון רתיזון בע ובפרע ה יקוו המים הי אומרים חלו לחלו
הלך ונעשה לקלווסין שולהק בה בם מגלת חינה על אחרים אדרינעס
ש ע אפיך קילוסין ס א קלינסון עיר עיון בלשון יון קלון בם
פסק דויהי בשלח פיעה העליה לחר קילון ואותביה תחות חר חי
חילן ס א לחר דקל קלח בם כל שעה ירעאין בהן ובקלח ע
שלהן בם יא בניה מעות חוזב ג קלחין ובהן ג בעילין פירוש
כשינאו שנים וג קנים משורש אחד שמים קלחים בגמ דפ הטור
מן המכושל שמויל הוד ברוך נפשיה בקלחא מי הוד משום קלח
שלכדוב בעין ובולעו ומפשעש כל מעין בע א בעירובין בגמ
שיחלה בשלופין בקנים ובקלחות מי כמ קלח שלכדוב
קלחין שלירקות שנתעבו ונהקשו ונעטו ובישין בפדק העור
והדוטב ברזי גמ בקלחא ומשום ידפי הקנה שלהן כגון קלח
שלכדוב ומשום יד שלמילוי שרונה לה שהמש בקלחין הללו
בם טרף בקלפי בגמ קשור לשון ובס גמ דפ הכונס עאן לדיר כאן
בקלחת כאן בנכפעת ס א קולטת ס א קורחת וכבר פיר בערך
קרח כסגמ דפ ראשית חגז אמר חסדא ר יהודה היה דהנן בם
ג במיאה המוכר קולחי חילן בתוך שדהו כותן פיהה מכל אחר
ואחר אמר יהודה וכול קלח בם כ בטהרות ספק מן הקדוה
נתנו וספק שיהקלח נגע בידה פיר כמ מים מקלחין בם השוחט
אחר בעוף בג בהמה חיה חנה דבי רי ישמעיל ודס חללים ושה
מרט לדס קלוח שחיט מכשיר את הידעים כדכ וכי יותן מים
על ידע אלא בעת שנעשה חלל בעת ימיאח נשמה כדכ ודס
חללים ושה אכל המקלח כמריב ועור נשמתו בו חיט מכשיר
קלחת ברזי גמ דפ המוכר זאת הספי כל ל יום מהפך להוגהנם כבשר
בקלחת קלט ברזי ראש השנה בגמ ולנטיעה דהנן בם כ בשביעית

אין נוטען ואין מבדיכין וכול עד ר' יהודה אומ' כל הרבבה שאינה
קולטת לג' מיס' שוב אינה קולטת וכול עד לדברי האומר ל' עריך
ל' ול' לקליטה ול' לעלות לו שנה וכן לדברי האומר ג' לקליטה
וכן לעלות לו שנה וכן לדברי האומר כו' כע' בכל כתיב בגמ' מעילין
ובלבד שלא יביא כלו אחד ויקלוט כע' הזורק גט בגמ' הוא מלמעלה
כמו לד' דאמ' קליטה כמו שהונחה תפוסה בחור או ע' פ' שלא נחה
כמה שהונחה דמיא כע' המועצה תפלין קולט אחד מן המזחילה
פיר' שהרסן בידו ושוטה אבל נוטל מן המזחילה כשהוא מעריך
ידו למזחילה הסוד כס' גמ' דע' לולב וערבה ומעילה כע' ויד' חטאת
אפילו תימא ר' לעזר בר' עדוק דהיקלט אי דאמר לוא מתני רבי
לעזר בר' עדוק ודאי קלט וכול בר' גמ' דע' מקום שטהג' לו יהודי
גבא דאמר קלטינהו פיר' לפי שהולכין למקום שכלו על גבי החמור
קלטן גבא של חמור להיטב ביעור והא' החזירן למקומן ועדיין לא
כלן שם קלט כע' מרובה בגמ' ר' שמע' אומ' טהורה מטומאה
מי מעבדה דאי עבד מקלוט ר' שמע' מי שפרסו כולה אחת
ואינה פדוקה כמ' החמור בר' גמ' דע' בהמה המקשה חר' למקום
חתך וחד לקלוט במעי מרה נחלבה דל' פומעין וא' עג' דאמר רבי
שמעון קלוט במעי פרה הסוד הע' מל' היכא דאינא לאור העולם
אבל במעי אמו שדי בר' בכורות בגמ' מהו באכילה תר' רחל ש'
שילדה מין עז ועז שילדה מן רחל פטורה מן הבכורה והם יש
כן מקצת סימין הייבת ר' שמע' כן און גמל כ' פעמים וכ' בר' גמ'
דפ' מומין אילו לקלוט והוסיף דליתנהו באדם כבהמה נמי לא
פסלו מן חטין ואדם לא הו' בגלוי כשלבמה ולא פסלו באדם ולא
קלט ולא בענן באדם פדוקה קליא בר' גמ' דערך בכל
מעדיין מעדיין בקליא פיר' קליא והוא עשב שורפין אותו וטהנין
אפרו בכורית ורוחצין ידיהן כמ' קלם מלך בבל ואילו הירקות ירקות

ירקות שדה הנאכלין הן ולפי כך אמרו מערבין בהן וכמה מלאה קיר
קלוא פינג ודבשושמן תרג קלוא ודבש קלואם בילמרו כס
כי תשא היה משה מהלך בדקיע כקולים היה עד שיעלה מעלה הקנה
קלוינון כמס ויהי ביום כלות משה הוא מלכא שורא כחמיקון דומות
לקוליינון פי טינחריאל הקובה תרג ירוש לג קלא קוליון האס
האספנין כדר פיר בע אספנין קוליס באבני בות קוליס כדר
פיר בע מדקוליס קלית כפ העמר והרוטב קליות המת וקליות
המוקדשין הנגע בהן בין נקובין בין סתומין טמא קוליות הנכולה
וקוליות השרץ הנגע בהן סתומין טקור בגו רב פיר וכל עצבם
ראה שם קוליות אחת הוה מענע לה והיה מתגלגלה וכפ יו הנפילים
היו בארץ רפאים גבורים מוח קוליות שלהחד מהן יח אמה כפיר
כיער עולין בגא העינמות נמנין על עובד קולית פי קולית הענעם הח
החלול ופתום משנו ערדין והוה מלא מוח והוה ענעם שליורך
שיש בו מוח הרבה קולמוס כד שבת לה יינא הלכלר בקולמוס
בסגא רע מקום שנהגו חזי לו מקולמוסן פי שקי חוקקין חוקקי
און בע השוחט אחד בעוף בגא שנים הוחזין בכדין ושוחטין שוח
שחיטה העשויה בקולמוס פיר כגון דשחט במקום אחד ושפייה
לסכין וחתה לעוהר דקוה ליה כקולמוס הסופר בסגא דפכגעי
באומה שפיל מעשיה נכתבין בקולמוס אחד פי שלפולס אינך
כותבת טוב אולא רע פ א בקולמוס אחד כוה שכותבין מעשיהן
כך עושין שהין יכולין לעשות עמהן שוב פטורק עט שקר פו
סופרים תרג קלמיו דשקר למזיפה כעס ויהי בשולא שהין נחתין
בדוריות שלה ש תחת שחיהם וקולמיות שלקנה תחת ינפרניהם
קלמדם תרג והקישורים קלמזמסיה הפחדים והעניוה
והקשורים קלמר ככלכלי עץ פיר כ כלים קלמדין המתאמת
פיר לשון לעי הוה קלמרי וכלט ישמעל מחברה והיה שליכוכית
ופיה שקוע לתוכה ואם תהיה ליצר אחד לא ישפך הדין ואחר פס

יש לה שמסים בזה דין ואחר נקב מינדה ומנן שכל דאמר צם
מקוה עלוהית שפיה שוקע ואינה טהורה עד שיטנה על מנה
קלמדין אינה טהורה עד שיקנה מינדה קלמדין המתחמת
בר ברזי רב מלגין קלמדין וקונדלון כבד פיר כע מל קלמין עד
שלא הגיע למדינה כפגן משהגיע למדינה בקלמין פי אדם חשוב
וכבר פיר כע פגן קלן כע חלן עובדין כפסח וקולן שלסופדין
פיר מים וקמח מעורבין ומדכין בו עירוביהן הסופרים וכן שמה
בלעז קולח ואם אין בו מים קינח לן מגי פירות אין מחמיצין יר
ירוש אמר מני וכול עד ירי מוי קלן בולמדין ואתה תינה מהן וירום
תולעים היתה קלגין שלתולעים יוצאין מתוך ההליהם קט שלוש
הוי וכסילים מרים קלון קלן בולמדין וארס לה חירוהביח על
עליהן קלגין חלן העפררעים כבד פיר בקל ברזי זה העדק קלן
כס גמ דע היה קורח את המגלה עומר תני ד יוסף בקלון הבין וב
ובקלון אמר ככ פיר כע בן ברזי גמ דע המדיר המדי יהוד אמר שמואל
דבר שלקלון פיר כבד ערוה וחשופי שות ערות מערים תדג וגלן
עדיה קלן מערהי בולמדין ואל שדי אמרו זה ליה כלך העלה קול
הקולנית שמה שם נמכר סלה במג איננה ובהגדה דע הניזקין
אם פסיוס מילחג ספינות מצולו וסר אנשים ונשים לה עמידן
בקלון וכת ונ כתבנו מיה בקל ברזי זה העדק קלון בר משקין
אין משקין לה ממי הגשמים ולא ממ הקילון בארץ יש פירק ה
במקחת אפלו נתמלאת בקילון בה שוחה פיר ד במכשירין הממלא
בקילון ער ג ימים טמאים פי כשהמים מקובעין במקום אחד
ומכשין אותן על שדה אחד עושין לו דרך שיכבחו בו המים
ושם אתו הדרך שנמשכים בו המים נקרא קילון פ"ח מי קילון
גומה עמוקה שיש בה מים ואינה מליחה וטירחה למימלא מינה
מיגשמים אתו לודי מקילון כלן כי מדלן מינה נחסרת ומי מילח
נעשית מי קילון וטירחה מילחת קלנדס ברזי עב יזה ואחיל

איריהן שלגים קלודס וסטורמליה צמ מע מהו טע ירוש כיון
 דהיה איממה אמ קלודס קלוד דיתו קלניה בפלולב וער
 מעות ערכה כיער מקום היה למטה מירוש נקרא מועה ג מ
 תנה מקום קלניה היה ותנח דידן מהו טע קרו ליה מועה מז
 מאכיהא דמלכה היורודוס קלניה מהעבר הדורים שם מס
 קליון ופחים טמיה לדגלו תרג למדסת דגלו נביה פח יקוש
 על כל דרכיו תרג לנבייהו קוליון עלן קלניתה בפלא יחפור
 בגמ מירגלים שחיט ליה בטמיה זבין ליה לגוי בקלניתה בס גמרה
 דפגד הנשה ומאיהיכא מיריד בכולה ליה בה כזית כשר ובחדה
 בר אית בה משהו כשר גידים וענמות אמר רב שרביה בקלניתה
 פיר עוף שכולו ענמות ואין בו אילה כשר מועט קלס דקולסא
 גבריה רבא כבד פיר בענפס כס עולה חלפת התרדיון וקולסו כו
 כרוב עיין כע חוף קלס טימיה ביד קילוס כרגל עיין בערך
 טמיה קלס כסגמ בדכחיסר לעזר הכי בעי לה כגון דנקמי
 לה בקולסו קלוס בגמ דפח שרעים התורה אמרה לה תאכל
 כל נבלה והת אמרת ואכלו אל קלוס פי יפה וכן בלשון הנך יפה
 דורו קלס בתג ירוש וקראו לפנו אבדך מקלסין קומע
 קלס ככרי רב פיר פה ויהי כאשר בא יוסף אל אחיקר לעזר
 אמר בקילוס היה תורוס איש רומי העריג את כס רומי והאכילם
 גדיים כפ כ בכיעה ועישין גרי מקולס ברזגא דפ כימר עולון
 ו טרפון קורא הוא גרי מקולס פיר גרי מקולס שתולן חוניה לו
 כדרך שתולה המגן לאדם תרג איזה הוא גרי מקולס כל שמלחו
 מלו כחת נחתך או כוסל מימנו אבר אין זה גרי מקולס קלס
 וכוכב נחשית תרג וקולס דנחש והתיעמו בכוכבים עמה ומגין
 ככרי רב פי כימר עולון קולסין סכנין קלסטרה בחלק בגמ
 ג מלכים כמדומין אנו שחדוננו בין קלסטרה שלמלך הוא פי

הוא קוסטינר שבע קסוקוה שר הטבחים בפ' א' בע' ירה
בגמ' אין בונין יעצת בת קול ואמרה ל' חנינה בן הרדיון וקל
וקלסטינור מוומנץ להי העולם הבא קלסטר כפרק ב'
בכלים קלסטר את אדבעת קבים היבאר אמרו קרסטר
פי' כדג'ס ולא פיהין בקרסטרילין שבעיהן והוא כלו שלעור
ומחויק' קנים שהן ב' שלישו סאה שו' קלסטר כפ' השוכר
את הפועל בגמ' מעשה מירנהפך קלסטר פנים שוליעה ונרמה
לאברהם בע' גמ' דפ' המעלה והמעלה והקבה נותן בו רוח ונשמה
וקלסטר פנים פי' תואר פנים ואור פני לא יפילון תרג' וקלסטר ה'
אפיו קלסטר בגמ' דפ' כל הכילים קנים מקלות וקלסטר
פיר' קלסטר היה משנה בכלים פ' יא' שאמר ר' יהושע לוי
ליטול בשבת תוספת בכלים בתחלת בבא מענה קלסטר ה'
טרעון מטמא וחל מטהרים ברוריה אמר שוממה מעתה
והילה בחדרו בשבת כשנ' דבר לפני ר' יהושע אומר יפה אמרה
ברוריה פיר' קלסטר קטינצרו בלעז והוא מרובע כמעשה ה'
קסת הסופר מחתה כדאמ' ר' לוסקוס הנסול וקלסטר הנעילה
ויש ממחש קלסטר נגר כששנינו בע' עירובין נגר שיש בראש
גלסטר והיא כמין יתיר וכדאש' פגל כל דמין וכשיש בפתח
ב' דלתות עושין טבעת בדלת אחת וכן באחרית ומכניסין טבעות
היתיר קלסקוס בכורות פ' ט' באהלות כמין קלסקוס המגע
בה מכל מקום טהור ס' א' גלסקוס וכ' פי' בע' קלס' קלסקה
יפיעה ס' א' גלסקה וכ' פי' בע' ויש מפרש פת' בע' ויש מפרש לחם
גדיל קלסקה בע' פ' אין מעמידין זיתי קלסקה המגולגלין
פ' רבין ולאין ורפויין ירוש' הן סככות הן פרעיות הן רפפות הן
רעלות הן אגסטרות הן סכיות הן כוסות הן גומת הינו מקום הטת
כנסות הן מקום הטת חתיכות הן זיתי קלסקה הן זיתים מגלגלים

והשלוחין אסורין ד' חייב בשנים ד' יוח' חמ' מין הוא והו' נותנין
לתיכונ' חומין עויהו חולעין את גלעיניהו קלע בפ' במגלה
קדשי קדשין נאכלין נמלים מן הקלעים בפ' איהו מקומן
דכחי שלמים ואשמות נאכלים לפנים מן הקלעים מור וכן
קדשי קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים מפורש בפ' אחריו
בוצחים באו לשילן נאכרו הבמות וכול' ש' קדשי קדש נאכ
לפנים מן הקלעים קדשים קלים ומעשר שיט בכל הדוחה גמ'
רב אבהו אמר קרא בן פדת יוסף וג' עין שלא שלטת רעה ליה
ליהנות ממנה שמינו של תוכה ותאכל קדשים כאלה עיניה באו
לזרע וכול' עד קדשי קדשים נאכלים לפנים מן החומה פיר'
חומה חומת ירו' קלעים חומת עזרה ואמחו כולה קהרו לה
קלעים שהיה במקום קלעו המוכן ועור כשהיו בונתין פו'
מורשין קלעים במקום חומת עזרה ואוכלין וכת' במנחה ובח'
ובהטאת במקום קדש תאכל בהער' אהל מוש' ואכלוה בר'
מדרסונס תרג' ולא אפשר עליהו קלע קלע בפ' שני שעירי
קלען במקלות והועיחו לצית השריפה גמ' ד' יוח' כמן קליעה
פי' היה תולה במוטות כמ' קלע בר' ואת נפש חויבך יקלעה
בתוך כף הקלע בעדיות פ' ג' כל הקליעות טהורות הקלע ש'
שכית קיבול שלה אריג טמאה ויתקעהו ימה סוף תרג' ירו'
ואוקלע בפ' לולב הגזול בגמ' הדס גדול תנא קלוע כמן קליעה
ודומה לשלשלת זהו הדס בגמ' בפ' הדוחה ובפ' יוצא רופן בגמ'
בית יא' שנים קורין לקלעיתא בנייהא מעשה עבודת תרג' ירו'
עובר קליעה קלע בפ' מי שמיהו בגמ' ד' יהודה אומ' מברך
פי' אתה אמ' באושה הוה בקילעה ד' אושעיה בפ' גמ' דפרק
החולין ובר' גמ' אין מעמידין יתוב' ד' אמר וד' חנינא וד' פפיר
יעהק נפחה בר' גמ' ד' נדרים אמר ליה יול' לקלעך פיר' ד'

להלך שייך זה בקלע הרחשון קלשולן במעולה בגמ
דע ולד חטאת הרש קלשולן בשדה הקדש מעל דע מגנעה
כת הרש מלשן ופי מין קטמת קלף - קלפי חוצים קלפי
רמונים דען באהלות ותהיה בקליפת השום כחלק בענין ס
כנהדרין לוצטו שדין קליפת פי בהמיע כל טבעת שלשרין
תולה קליפת אחת שלברזל כדי שלא יכנס ידו שלברזל לתוכה
קלף דע כינער עולין יקלון את מקומו יקלון את החימון כל
ד במעשרות ובסגל דע אחד בביעה המקלף בשעורין מקלף
אחת וזאת ואוכל פיד חושף את הקליפה בס ביכורים סלי נסרים
שלעדה קליפת בס עכ יד יקלון את הזפת חשון חטפה והשליך
תרג מקלף קליפת ורמא טייר זה בקלף הדז בכדי דע פרע גף כיאני
חשפה את עשו קליפת בעלמה כלכך גליתו מסתין קלף מדו
לכתוב מרשה קטנה שבתעלין ככר פיר דע דוכטוס טוס בערך
הקומץ דע ד פרשיות האי קליפת מדיך למברקיה קליפת
שאת או ספחת תרג שומא או קליפת ולשאת ולספחת מספחת
היא קליפת טרף בקליפתיה עליה שני גורלות אג רכה קליפת
שלפן היתה ושלחול היתה ודינה מחזקת חלה שתי ידיו
קליפת דע ח בכריותות בגמ המפטם את הקטרת קילופה גפיד
לשון ישמעיל דארכסה קלף בחלומות דע הרוחה תרי קו
קליפת בלעז ובגמ גקוס שבעקרה הבו ליה קליפת ויידון דינא
סא קליפת כדי מנחות בגמ אחת מטת חוטא ובע בר גמ דפי
שום היתומים אמר חסדה קליפת טני בלעז בימו דאבימו עליה
דקא שמעתיא פיר שבע שמיכין בו בני אדם ורחשו עכ בעון
גמ דע א עפ שאמרו נפק בתרה מחיה בקליפת רשדאי כלומר
מחיה כשורדאי שראשו קשור קליפת ד בכדי ד פרע נא
ה דייניקדוס קושקדרב שקר רב נכל מסבא דין וקליפת ד

קלקל בפת יהי בשלה ומקלקל בשוקה קליל גרמין ואין להחנה
 מקלקל לך פיו מקלקל היט מטילק שפיר במקומו קלקל בפניה
 חשה בגלל לא יענה האיש תרג שקחין לו חלה שך מינן לרבות
 את הקלף ואת החבק בפ המוכר את הספ כגמ מכר חמור חרת
 המרדעת את הקלף ואת החבק פיר קלקל שרתת הונכ חבק
 שרתת הכטון פיר את קלקל וחבק רפ במה חשה חמ לשון חן
 חזק קלקל בגד עשוי משיער של ^{לפני} וקוח קשה ועשו להקעו
 רתת הכרים והכסותות חבק כסוי הכימות כפ טב כדילוי
 הגומרון של ערביון הקלקין המונרה פיר חלוק של עמר ויש לו
 נימין והוא שך שלוב שין אתו מבית מו שמעער ענמו ובלעו
 כמשמש עליו ובעיר כפ ט במקוות חילן שחין חונעין
 קלקל הדחש העוהי שעל הדחש שירבק כ קלקל מרקו
 כנגעים גופה שלבהרת כגרים הקלקי מרובע מקום הגרים תשעה
 ערשות וכול קלקל הלכו והיקון ובית הסתרים פיו כל איש ע
 שהיט חלק ויש לו שערות כחוש שער בכות השחורו בלבו
 מורלה על גדות התמחם מן היעה והן מתקלקלין ונעשין כקלקין
 שמי עוליעו כפ יז בכלים נגעים כגרים הקלקין כפ מעשר שום
 בעל כחי ובעל שלרעה והגרים הקלקין פיו כן שום קלקין
 ויש חומ על שם מקומו נקראו ודוע שום בעל כחי כל שחין
 לו דוד אחד מקיף את העמור רבן שם בן גמא חומ כל שחין לו
 חלה קליפה אחת בלטר חלו חן גרים הקלקין גסין המרובעין
 רבן שם בן גמא חומ חין לך מרובע כול זה בם תוספת מעשר
 חלוהן גרים הקלקין חלו המרובעין תני רבן שמע בן גמליל
 חין מרובע מששה ימי ברז שית התיב ר ברכיה והא תנינ
 גופה שלבהרת כגרים הקלקי מרובע וכול קלקלון בע יז
 כפ יז שמעל כגמ מעה בראש כל שהיה לפנים מן הקלוקלון

הפילו מים ומלאה אסור חוץ לקלוקלון וכול פיר כנח קלעים
הוא לארעה לומר קלעים כאותן שלבית המקדש שהיה גמא
אלה כינה לשם אחר קלקלקתום בפ' הבינה ובפ' הקנה
הקורא את המגלה למפרע בעם כסדרה בקומות ובקלקנותם
בפ' ט' בפרק דין קומותם וקלקנותם בדי ידים נתן להודם דין קו
קומותם וקלקנותם בפ' א' בעירובין בגמ' משום ת' ישמעאל דבר
אחר ושליו וקלקנותם שמו ובדי גמ' דפ' היה מטיל את מצחיה
מי בלעז בוצרי חלו קלר בפ' המוניניא ויין מים כרו לשון
בהו את הקלורית בגמ' דפ' ש' שרינים טובה טיפת עונין בשח
בשחרית ורחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית מכלקלורין
שבעולם בפ' מ' כלהיד בגמ' איזהו אדום מעשה ותלה רבו
מאיר בקלור וד' תלה בשוק שלשיקמה בויק' רב זאת תהיה
ובפ' ד' וזה אמר ציון ומסקדות עינים ר' שמ' בן לקיש אמר
בקלורית אדומה מי כוחל אדום ודומה לאחר מימינו
ומפסיק הרמב' קלר בכר' רב פל' יא ויציר וכו' הקלורין
שלמלך חסר כלום ובפ' ג' ויסע משם ובפ' נה לפי שחרב מק
מקומה שלסדום ופסקו העובדים והשבים ולא חסר קלורין
שלו כלום ופ' ס' ויהוה בירך את הברכה בכל' לויג' שלשלוטן
ביצרון ועשה ישמעאל תשובה ולא חסר קלורין שלו כלום פיר
אומר בלשון חן קלור ובלעז עילוי קלר בויק' ר' ברי אורי
מות ובפ' ד' אחר מות ויחזו את האלהים ויחלו וישתו וכו' קי
קלורית עלת עמהם לסיני מי שמעט שיש מקום שקורין
לעונה קלור שחכל עונה שהיה כת' בה קמיעה ונתמקח
קלר ועל כן נקרא ל' איציר ביר קלור קלר דפ' האומר
התקבל גט ובפ' ט' כוללם היו עתה בקלור ואמ' כתבו גט לאשתו
בפ' יב' כלים הקלור טמא בדי גמ' ד' סנהדרין עשרה שיושבו

ברין קולר תלוי בעומד כולן בסוף גמרא דיבמות מעשה
בקולר של שני בני אדם בפ כמה מדליקין בג על ג עבדות חס
בראשו דומה כמי שנתניהו בקולר עתן בנו פליטים תרגמו
שליחין בקולריה ונתניהו בסוגר תרגמהו בקולרה
קלש ברא עירובין ומהי שנה בסוכה כשרה דאמר
קלש מבוי ומינימא קלש פי ראה הקורה כחילו המ קלוש
וההוא פלגן דסמכה השליח כחלו נסר במסור ועתה וכהיל
מינו והויא קורא כולה שהיא טפח דעיביה התחתון כלו בתוך
עסרים ולפי כך המבוי כשר במי מי שהפך מחפץ את הקליעות
בקש רב יהודה חומה מק מעבין גמ מחפץ הקלוש פירוש
מכסין בענפין מרוחקין זה מזה מעבין אס מוכי סמך הענפין
זה לזה בעמדה כל גמ דפחדש פשיטא דחדש דעתה קלשה
הוא בר גמ דפנערה מאורסה בעל מיצין גמין או מקלש קלוש
קלש בש ביכורים בקלות שלכסף ושלזהב בס גמ דפי
החובל מנה הא מלתא דאמרו רבן בטר עניה אולה עניותא
רתנן עשירין מביהין את בכוריהם בקלות שלכסף וכ בסוף
גמ דפ האשה שנפלו לה נכסים עשירות עושות אותן קלות
שלכסף ושלזהב בפ המדיר את אשתו בגדת משק דאמר קלשה
שפיר דמי דת יהודית אפילו קלשה נמי חסיר פירא עפ ש בשוק
כפה של ראשה לברה שר מדאודת יהודית אסרה בשוק ער
שותן על ראשה דבר אחר אבל בחער בקלשה אין זה משום
פריעת הראש בר בנה מינ בג דסמך היה רכוב קלשה מינח נאח
בפ הזורק גם בתוך חיקה או לתוך קלשה הדיון מגורטות בפיו בכלים
הקלות משיחוס פיר קופית קטנית דומה לקלשה דגס
קלש תלה עין בקולבחי קלש בפ ד בזבין על המטות
ועל הקלש כדו בכלים הקלות שלכעלי בנים שנפחתה עין בפ

חייך ורוביל פיר בען סדי שדוא ממין בית קטן ובסיס קדח
כמו שהמלענן רחיסתבל לא אתה קדח ופיר קדח בסים לר' יוחי
התחתונה

קליק פ' ח   יתל פ' ט קמ

במר הערר מן המכושל הנודר מן החלב מותר בקים פיר הינו נכסיו
 דהלצה שלעזין פירו ר' יוסי אומר דקסבר יש בהן עתמיוחי חלב
 קם בפ' המקדיר פירות שאנו הע כיון דקם קם כיון שההמין כך
 יעמוד בחימוצו לעולם בפ' מושמת בג' דנ' דומיל מקיימי קרינים
 וד' הליעור לטעמיה דתנן בפ' ב' ב' ב' ב' המקיים קויעים בכרם רבי
 הליעור הוא קדש וחכ' חומ' לה קירש בריש גמ' דמשקין ובפירק
 ובפ' חילון הן הלוקין בגמ' וט' חורש המנכש והמחפה ב' ב' להם לוקה
 ר' עקיבה אומר המקיים פיר שדוהה כלים חדו' ואינו מכסיל
 בפ' חילון הלוקין בג' הטמא ובגמ' דחולין הניחה למתן דהא
 קיימנו ולא קיימו' אלא למתן דתני ביטלו חייב בג' שהאכיל
 הותר לכלבים הוא ולא ביטלו כמה דלא שחטה לא עכירה ללויה
 פיר קיימו קיום עשה שבה פטור לא קרם חייב הינו דהיכה לתקן
 לחניה הוא דאמאי לא למתן דתני ביטלו חייב כיון שהאכיל הותר
 לכלבים הוא דחייב דהא לא הפסד למישרמיה אבל הכא דם הותר
 כמו שהיה ח' ע' ש' שרפו' הינו חייב מאן ח' למו' פי' התרחת ספק
 הוא שיתכן לו אחרי שיקחנה ושלחנה והיכי הו' התראתו דאי כגון
 שבת לשחטה והתרו בו אם תשחט אותה תלקה ושחטה זר יוחק' אם
 אם התרחה בלקיחה שמה התראה הקם להם בעין בין שמשך בגמ'
 בפ' האומר לחבירו ינה וקדש פיר שים היניץ בין ענד' זה עמידם שכן
 היו עושין כשהיה כהן גדול מניח העין היו הכל עומדין בעמידה מפני
 שם שהיה כתוב בו ה' דתני בלשון עמידה הקם להם העין במקוויים
 כולו עלמה לא מלאך כבד פי' בע' אשר דבע' הנפק בס' גמ' דפ' כיצור מבינין

ובפ' אמ בקידושין בגמ' כל מינות האב האסור לאדם שיהיה ד' חמות
בקומה יקומה משום משום שנמלה כל הארץ כבודו רב הוסיף לה מסג
ד' חמות בגילוי הדאש אמר שכינה למעלה מרחשו בר גמ' דפ' כינור
מברכין קמה תוכיח פיר קמה היא התכונה כדכ' וחרמש לה הנקף על
קמת רפיך וחייבת בברכה לאחריה שנ' ואכלת ושבעת וברכת פיר חו
קמה היט לחם דכ' ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם ופ' בתריה
ואכלת ושבעת וברכת ב' ד' והיה עקב תש' ובס' גמ' דפ' הורוע אמר קמה
הקמה רמא ליה ריש לקיש ל' יוחנן חודרי נמלים וכ' עד ספק ספק
לקט לקט משום רבח זקת חיוב אבל דב' זקת פטורה פטורה ורמג
שטגיר והיתה לו עיסה נעסית וכ' עד ספק חייב א' פ' דב' זקת פטורה
קומה מינינו דעיסה דעיסה ולחם הוקרו קמה קמה בר גמ' דפ' פ' פ' פ'
מאי דקמה פיר מאי קמה בר גמ' דפ' פ' פ' שנים ארמון חומ' בשכיל שני
זכר הפסדתי מאי דקמה כ' ח' מאי קמה חמ' ל' נענית ל' קום אכול פיר
מאי שנא שהביאה ל' עכשיו זו התרנגולת ולא קודם קמה ב'
בפ' שרצים וכוס עיקרין גמ' מאי טעם עיקרין יהמ' יוחנן לית מתקל
קומה הלכסנדרית קומים קומה עיין בפ' בקומות קומה צמי
א' נע' י' בג' וחס' ג' קומה מימקיס קמו הוימ' כלומר הוא על כל גשם
השרים קמה בפ' פסדו גרולב' על אלו הנזיר אלה דהקמח א' ח'
הקמח פיר טחנן בדיהים נעשהו בקמח בכל קרבנות פ' ח' במעלות
וחינו מביא מפ' הקמח פיר קמחנן בלש' קנוט והם לבנים
כמו קמח בפ' כיצ' ינולין בג' חל' ששה עשר א' דרמא ל' לה חש' לקמח
הההדר ביה ו' בס' גמ' דפ' טרף בקלפיהם רבא דהו' מאן דלא חש' לקמחיה
בפ' התולין בג' אחד בתולות דרמא ל' זה לא חש' לקמחיה סתם ואחר כך
מחלוקת וכ' פיר אכילתו להפסד הולכת טהים מתעסק בגדה כדאוייה
ויש' חומ' לא שומש' כל ערכו ולא ידע שמושהו זו ואתה לפרוק ל' ס' א'
לא חש' לקמחיה כלומר לא חשש' לפניו הקושיה שתבוא קמי' בר'
ד' מרובה ובס' גמ' דפ' טה' אבטולס בר רחובן התירו לו לספר קמי' מפ' פ'

שקרוב למלכות היה כי כען מלכות מן שקוענין שער ראסיהן
מול פניהם עד האוזן כלפי מעצ כולו ומענין השיש שכנע הע
העורף נטף ומתפזר לאחוריהן במעילה בגמ דפ קרשי מ
מזבח הלך ר' יהובן בן אסטרובילו וסיפר קמו והלך וישב לו ביניהם
כול בש הוריות ובפוחלו מגלחין על כל המתים כולן רעה מטריל קמי
שפה שלן רעה אינו מטריל על חביו ועל אמו מטריל קמי שפה
שקודע בית העומר ממשי אינו מטריל שקודע למטה משפה
קמט בפ' בנגעים קמטין שבמחר ובפ' בקטן ונויל בקמט ועלה
בפ' פח במקוות בית הסתרים ובית הקמטים אינו יעליכין שיבא בהן
המים רגברא תותי שיקיח והיתת תותי שחיה ותותי דדק טמן י
קמטין כרתנן בעדה בפ' יוצא דופן משיעלה הקמט תחת הדר בפ' י
השוכר את הפועלין בגמ מעשה ובפ' יש נוחליו בגמ בנית ילעחר
אחר שנתמלא הבשר ורבו הקמטין נגערן הבשר ונתפשטו הקמטין
בפ' דפ ר' שמעאל בפ' יוצא דופן בגמ כל הנשים אומ' ריש לקיש
קנה בקומטון שלזב והסיט בו את הטחור טחור וכ בחלק בענין יטבי
בפ' תפסיה וקמטיה ויהביה תותי ביסדיה בפ' אין דורשין בגמ ריה
וליו במרכה ביחיד אילו התקנו דורות שקומטו בעצמן ליכרות
קודם שנברא העולם בפ' פיר השולח גט בגמ מוכר עינמו מקומט
נכו וחתו בינכו פי הקשור ידיכם ורגליכם עונייתו ולכדנו את הרשע
תרג קוביו דרשינא קמטין ליה קמטין בפ' בבלות
ביסודי קמטרה טחור בפ' צאה ילות עשויה כמין קמטרה בפ' גמ' ד
מי שמיתו אמ רבא גלימא הקמטרה ככלו בתוך כלו דאמו לאשר על
המלחקה תרג לרממה על קמטרה פי לשון ערבי רומי וארומי
קמליה נתר וצורית קימולוא ואשולג ס' א קימוניא כדר פיר
בעה שולג קמיהן ירוש' כירה ברהשנה היו סותמים הקמין
מע שבת ודוחנין בשבת צווק מב בר' אשה כי תדריע את המטין אדרב
בקמין שעה אחת אינו מת לשון לעד הוא קמינו קמניא בעירק

א בעד בגוים גנים ית כל דרכי למלכה אשרו ליה לקמיותיה תלולה
פי חפירה מלמטה הפך מנופה שמש לוכין בו חובי מיתה פי אחור
לכשן האש קמנטרים בפ כלגט בג שלשה דברים אמרתי
חלצה מקומנטריסין שלהומות השלם איש כל מה איש כל נהרג פי
ח עפ דקימה לגוי מפיח לפי תומו ומדומן מילתה דשיכי בעה כגון
דח דהמ צבית דין שלה נהרג לה מהימן דעבדי לה חיוקי שיקריהו
קומנותה דהומה כבר פי בע כפת קמים קומים וקלקל
וקלקנותם עיין בע קלקנותם גם קומים קומה פי הוא השרף כמי שהמדנו
כל השרפים יפין לדיו תלעז גומה קמים בסגמ דפא בצבא קמה
ערבד לאחד ימים נעשה קמים קמים ברז ויק רב פרש והוא
ושקיט רב רכיה אמר מן הנסכני היה ועלה ונתמנה קומים הספוסור והון
צירוש וצאמר הלה כהנים פרש מה יתרון זיליה לה הוא גברא מן עביר
קומים קלה טוראנה עביר בלעה וספרא וצפס דה עומר ויליה לה הוא
גברא דהוא עביר קומים פנטון בנטון קוזמוקלטור עבד בלעה וספר
פיר קומבלעיון שלמלך ירוש בפ הרוהה בג עלה רוחות כיון שראו
רוי ש ממון חביב עליו מינהו קומים תסוורין של על בית המקדש
שנ נצר על הוועדות קמע בפ במה אשה ולה בקמיע בפ
מקוות הכוזר והקמיע והאימם בסגמ דפאין מעמידין וצבכורו בפ
ג דפ עד כמה מעשה באשה אחת שניסית לחבר והיתה קומעת לו תפלן
על ידו נסית לעם הארץ והיתה קושרת לו קשרי מכס עליון קמע
בג דפ עד פס אוכל הדבה ומועיה קומפה קמפין בהכדור פ כג בכילות
טמיטן שלסום טמא מושב מפני שעומדין עליו בקמפין פי שדה שג
ששוחקין בו המלכים שמו בלש יוז קמפין וגם בלעז הוא קמפין
בפס ויהי בשלה הועיה כרוד ואמל עמא יקקון לקמפין ויק רב פרס
תהי עד הנם והוא עד הויניה כרוד במדינה ואמל עמא ליפקא בקמפין

הביא חולדות ובהמר אל הכהנים מרש ועדתך אלהים כלמי
שילקוט ויחל מפני המרה שביעית והו מחזירין חותה בקומפון
ס א קנפון קמין במ גמ דפ החומר לחברו ושמואל חמר מקמפון
פיר כל אחד מועיה קומין מן החלק שהגיש והיה שליש אמר שהגע
בירד עיין בע ויתור קמין אחד לעישרון אחד קומין אחד לש
עשרון בספ והביאה אל בני ההדן לזו קמיצה וזו חצבע כמר פירש
בע חצבע קמין במ המדיר המקמין והמצדף נחשת פו מאו מן
מקמין אמר ויהודה דו המקמין עומת הכלבים ותניה מקמין זה בורסו
קטן קמין בחת הפחתים בחדה קומפיה חופר גמין קמין
ברגמ דפ הדמה שדר קומפיה ונקביה ונחיה לעומתיה בפ וחילו נחמרון
בג דסמך תינן שעלה חזינן חנישו דדמו לקמפיו בחילני פו חגבים
בגמ דיבמות ודילמא קמפורה בעלשכיב להו וחסיקה ליה שמא פל
קמקום ברג דפ במה טומנין וחתנא כוזה דמיה חפומא דקומקמה
בפ ג בכלים קומקום שמקב ועשיתו בזפת וכ פל ינן הויה ולע לעז קומקמה
וחיכו יכול לקבל אתה חמין בעונין שמים חמים ממיסין היפת קמד
בפ כיצר מישתתפין מבחון עריך לקמור בפ ג באהילות ביב שהויה
קמור תחת הבית ובפ ה תניר שהויה עומד בתוך הבית רעיו קמורה
לחון פו סגירה קמר בפ ה בכלים כסיה תחת התבה וקמרה שלה
ובפ יח הקמדת שלה בזמן שהויה קביע חומר לה פו הקובה שלמעלה
בר התיבה שהויה כסוי לה שמא קמרון ינבי דומות לקמרוסתא לענין
שש עגלות עב ויחמ רבותינו שבערע מנב קמרוסתא שהויה קובה שלה
ישלש בו העין והויה בעצמן וזו יורה קמרון א בצד רב פרפ לר נחמיה
חומ כמין קמרוטין היתה קמר בפ ג דהוריות אמר לרבן טומעין
בן גמל לל טון מהי דאמרי לך קמרה דחבך למיהווי חב בית דין למיהווי
נשיח מי מהני לך פו קמרה חגירה שחגדין חותה באבנט חלה שהויה

קלמוס ד שמש דמא לסופר תקן קלמוסך לעמוד הגט ותקן מגלה
הקלף פ' א שמש קל תיקון הקלמוס ותל תיקון המגלה קז
בר ג בפ גזענת הריונין לפיכך מקניא דרבה פי בפד בנדרים בג
נדרים הבא מפירש ההוא גרסא דחתא למאיה דרבה וכול שר חיותי
קניא מליא הנהון ידו וכול בס ג דפ כירה קנה שלם יירין לא יחזור
ותם החזיר פטור אבל חסור פי ל שר שלום קנה שלעירין ולא
שלם יירין ומורידין בהן העופות מן החיליות הגבוהין בדביקה
כדמא באילן טריפות דביקה המימר חסר מעל משום רסוק אברים
כני הגביה לאמה או חסר או יותר אין מגיעו קנה אחד הלא ר' חור
קמתקנין אותן כדי שיהיה נכנס עיקרו שליה ברחשו שליה והעליון
שבכולן מלוכלך בדבק ומלוכלך בכנפיו שלעפיר ודבקין יק באה
ועל וצמן שלחות קנים קלהוא מקלי המורה פ' א ש' שחסור
לפי המחזיר קני מנורה בשבת חוב חסות קנה שלם יירין לא
יחזיר ותם החזיר פטור אבל חסור והמ' רב באיך פירקין דבק כדי
לתין בראש השפסוק שבראש הקנה שלעירין ויש מפרשין שלם יירין
האומנין שסדין את הבית שיהיה לבן משמאלין קנה יק על גביה שיהיה
מגיעין למעלה בפ י' בכלים קנה שלעמ שיש בו בית קיבול מים פיר קנה
חלול שותה בו המים בכלי מתכות פי א' בכלים קנה מנורה טהורה וצפ
פ' קנה מחזנים שלסדוק תטמא וצפ א' בעקצין קנה שלטעילת
ג טפחים בפ אילן ט' בג ניקב הלב לבית חלול ג קני הח חר פריש
לריחה וחד פריש לליבה וחד פריש לטברא קד בפד בנדרים
מקריב עליו קני ימים וקני יבנות וקני יולדות פי י' בעל ג' רחיות חייב
להקריב שני תודין או ב בני יונה על כן נקראו קנים שנהוגין לעשות
בנריכה וס' מי יקרא קו צפור בפ בג באבות קנים ופרחיו נידה הזגפי

הלכות פיר מסכת קנים והלכ שביב ג רפ בניה כותים טרה ופרעה
מ כר מנינו כלומר חיל הדברים הן גפי הלכות וקשין תקופות
עמדיה פתריות לחכמה כלומר ערי הן לחכמה כמו פרעיה
לחכם כג דפטרן בקלפיו ובסגמ דכריותות הן הקצו מתפרשות
חלח הן בלקיחת העלים הן בעשיית כהן קן בר גמ דגיטין
וקינה ודימונה ועד ערה כלמי שיש לו קמחה על חירו וחומם שוכן
עריש פשה לו דין בר גמ דסוטה מאי לשון קנא דבר המוטיל
קמחה בינה לבין אחרים אמר נחמן בר יצחק הין קמא אל לשון קמחה
וכן הנה ויקמח יוי לארעו כג דפיהא במגלה קמחה חת מעוררת עלינו
פי מין שפיתב ותקבע לדירות יהוה חומות שומעין הדבר ומתקנאין
וחומ נשילם גמולכם בחלק כג מלכים מאן דפרע קניה מחריב קניה
פי שפרע קמחתי וחמתי מחריב ביתו כמו נכית היזרעאל שגורש
ממחיתו ובר דב פרק ב מ יבא הפליט אמ אברהם זה קנין
הוא כלומר קמח בפ חלוב בגשרפין הנועל חמית קמחין פועין
בר פי מי שמקמח לשם פאיים כמו פטחם דסת ביה בקמחו את קמחתי
קן יתתו לצורח תרגמה בניה לקמח וצורח ביהב ירקעט
מכטח חרש וירי עורח קן סודם קנין ומחמה כנר פי בפסדום
פל שם שוקט והקנה כנר פי בע פרק בר ג דפרק השואל מדה ובסג דפ
ישנחלין ובסג דפ השולח גט פלוגתא דר יוחנן וריש לקיש כהנין
פירות כהנין הגוף ל יוחנן אמ כהנין הגוף דאמי וריש לקיש אמר
בסג דפ איזהו נשך והקוטה ארון לעצמו ומאי ניהו תולה נכסין
בגוי פי דהשתא אתי גוים ושקיל להו מעיה וקמח מין דקא מוהית
לו דידי נטדון לא שביקנת להו לך ולא חיל למחמת אחריתי דהיא
קונה ארון לעצמו דהאוי כאילו קמחו שד העיר ואינו רשע לחז
מכס בר ג דקדושין קני קני עולם פי זה הנרעע בפ השולח גט

וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קט מהם ולא
ולא הם קוננו מכם ולא זה קוננו את זה כול קנב בסגד פו
כל גדולהו מאד דקניב סלקא חייב פתים פיר מי שחוקר תרדן
המחברין בקדקע בסגד אילן קשרין יום הכיפורים שחל להיות בשבת
יותר בקניבת ידן בפין בכילים כלדלה משיחוסים ויקמב פי לאחר
שחוסם חסימת הכלי תשחרר קסמן קטנים שן ופוסקן וקוטמן
שמו קנצה סגס בציעה בפגד פו יום טוב קנצה שחרין פי לחוקר
רשע הפתילה שנעשית גחלת רשע מי שחומר כגון חבוקה שהיה
עשויה בחתיכות עצים קטנים הם נוטל בשבת מאותן הענינים
שלא אחד בהם החור שחרו קנבים בפגד בכלאים היתה שדהו
דיומה קנבים כמון שמשים בקדרה בכל הגדים פי יא כנגע
וכן הפשתן והקנבים שסדען זה בידע מין פשתן הוא ובלעד קנב
בפ כל כתבו בג יא כלים הקנבים שלפשתן פי חלוק התחתון שלובשין
לוא על בשרו חלה על אגתלו ובלעו גנא והוא תחת החלוק שלמעלה
קנב בפגד בחלה תחלתה ספגנית ומפה עיסה חייבת בחלה
וכן הקנובקאות חייבות בפגד בלעז מושתינוול קנב ברגד פוק
המוכר את הספינע עתיד גבריהל לעשות קינציה עם לויתן שנה
תמשך לויתן בחנה בפגד אילן טר בגס ומצבניה וכי משה רבכם קנב
היה מן כל יעסדו היה בסגד פו דא בפגד וברך חסמים לא עמו
שלא עמד בקוניגיון פי כשהולכין בוצעים לדרוץ דאות והוא שחוק
להם בנד פרע דא והבאים יכד ונקטה אמר לו קנב חנה אמ לו יא
חיכעת לך מוצאין חין סת לא הבאים מיאיליהן ובוין רבויה ביום
השמיני פרע ל פתחם בהמות וליתן להם קניגין שלמד יקום לעתיד לבוא
וכל מי ראה קנב ש לאומותהם בועלים היה חכה לראותן לעתיד
לבוא קנדה קונדה מבי רעה עיין בפגד מבר פי קונדה בלשון ית

קטור קטרי בע יום הכפורים בג מי שנשכו קטרי קטני קלירוס
קטריטון בעם בחרש השלש דברי תורה נמשל בקונטיוטון מה
קונטיוטון יש בו מן דבש ופלפלין קר דברי תורה וכול קטין קונדילון
עין בעמל קמ בג דפ יש בקודכטת העיר אמר רבא הורגיה
דקנז הוה דיקא נמי דכתתחנני כלום שנקרא על שם בעל חמו כמו שיקרא
אדם על שם עירו טהינו חבו קנוקא אל תקרא בטה חלה ברכיה פי הואכל
בעלה קט בג בברכות מקניה ירו במערה ומניה על השלחן בפ
כח וכלים לקניה בו הריחים פיר בגר שמקנהו בו הריחים קנח בר
נדרים קונפ קנח קנט בג מסכת ידים שמה מקנטנו וילך וירליה
גרישן של אחר ואהא חייב לשלם בג דבא קמא חטו עבד ואמקלח
טעמא רבא חית בדר שמה יקנטט רבו וילך וכול עינמו מעמיתתו תקפו
מקניטתו קנסם בפ בכל מערכים טט בראש הקנה או בראש הקט
הקונטם בג דפ נפץ ד קונטו טין בפסקא תחיה ביום כלות היה ללהב
ד קנטטין למתוח עליהם את המטות פיר קורות שלפץ כגון עמודים הם
ובלעו שמו קנטן ס' א קונדס קנטר בכלי מתכות פי יד בכלים הקונטר
שלבנה פי כמין מטת ושטט שלבנה שיהיה שלבנה לחתך בו את הכותל
קנטר בג יש בכור לנחלה בג א סלפן אמר חנה כל כסף האמה
בתורה סתם סלפין דנביאים ליטריק דכתובין קנטרין חוץ מבסך עפרין
וכ בג השוכר את הפועלים בג מעשה וי שקול אברהם לעפרין דלא שקל
קנטוריה סבר זהב טהור הלג ירוש קנטר דהב דט קנטרינק
בפ א בקידושין בכסף מיט מסימס טע קונטריניקון חגית חגית קיט
קונטריסין קונטריסין ס' א קונטרין קונטריין פי שמנה מאה ונטל רבו
ממנה למנון של המ קדוש כמו שהוא מוכן קנטרוקוס בר
ג דבכורות שאל קנטרוקוס הגמון אתרם יחננו בן יכא כלל שללם
את מוניח וסת קט בג אהילות ד ובית דין נגנו על קני וטיקרה
קניא כל כל שעה בג דבמך נכרי שהיה ובע אין מעמידן בג

44

נורות בעיניו מאמר מאי דקניא מאי בפ' אחריון כולו כותב בג' חט
אומ' והלכות כותב דל' יכיר בקניא בפ' אלו טר' בג' הריא מיתנין עשי
דקניא פיר' דקניא תחלתו חרס וסופו סחין בזכות כרגסונן כפירק
בפ' פלגין ס' ר' אבהו ורבינא חר' אמר בתחלתו וחר' אמ' כסופו חר'
אמ' בתחלתו כלי חרס הוא ואינו ערך טבילה וחר' אמר כסופו יכזית ואח'
רעיק טבילה קנכי בב' רב' מרס' אפ' ויניח העטר' כלי כסף וכל'
זהב' ר' הונא אמ' קנכי כל מטוה שטוה בו האשה רבנן אמרו קלודר'
ואננין בילה ברה בהעלותך מערה של ברזל קנכי של נחשת
קנכיתר בייק' רב' בפ' אמור' אל הכהנים פר' סביב קרית הקבה למלאך
הממונה על ההיריון אמ' לו ימ' וימר' את אלו קנכיתרין של אבותיהם ה' ד'
ותילדו על משפחתם לבית אבותם קנכיתר דמאור' ביתא במגל'
איכה קנני בפ' כלל גדול בג' הורה ופי' אחר בפ' עה בג' הבור'
קטנית בקנני ובתמחו' לה יברור בפ' אילו מגלחין ואין מוליכין לבית האב'
לא בטבילה ולא באסקוטילה ולא בקמן בפ' ה' בכילע' הקנינים קטנים
הקנינים הגדולים קניניה בפ' שנים בג' מינ' שטר' דחישין
לפירעון ובהקניניה בפ' בנה בתרא ובשום היתומים פ' בעדכין כותב ב' ח'
אמ' ר' שמעון בן גמל הערב לאשה בטובתה עד שמא קניניה פי' רמיה
בשביל שתקח טובתה מן הערב וחוזרת ועוסק פשרה עם בעלה
קנס בפ' ג' דפ' א' בבבא קמא והלטה פלג' נזקה קנסה כלומר וכלמנ'
שאינו משתלם בריש קנס הוא בפ' החיש מקדיש ב' בג' דסוף החומר
לאשה התקדשו לו אלה אמר' נחמן בר' יעקב אמר' שמשלם קנס במפוחה
פי' אלה אמר' נחמן בר' יעקב לעולם אימא חביה יכול למחך ולא היא
כי נתקדשק שלא לדעתו ולמח' היל' כת' הכ' יתס' מאן ימחז' לא דמשמע
בין אביה בין היא לאו למיפק מיניה במיחז' ריחך לא לשלם קנס במפוחה
דמשלם קנס המפוחה במיחז' לידה לאביה כמו במיחז' אביה האב

האב עינמו ודכי קתני אם מאן ימאן חלא לו לא חביה שאם מאן אבד
משלם קנס למו שמינה אשתו ממינה היא א' עג' דלא דחוי מאן דהא
פותר לטוב אישות והיא אשתו מנין שמשלם קנס ת' ל' מאן ימאן מכל
מקום קנס בד' גרפ' במה מדליקין ודא דהא כיון דקביעי נירות
לא חיבשך למשקל בקנס הוא דלוקי פו' נמו קוסם ב' המוציא תפלין בג' שו'
שרשין והיא קנתריו קנסי בר' גרפ' כלה כשר' אי' כ' קנס אפי' חתיכור
קרשים שמינן כילים טרומד בעז' ב' אין מעמידין בג' נודות קינסא פליג'
בד' ר' אחא ורבינא חר' אסר וחר' שר' ור' הכל מיס' אחרונים עלג' ב' קדק'
לא משום דהו' דעך ששורה עליהן פיר' קינסא ד' עג' מדליקין וחתיכת פין
ונותנין בתוך הכלי קדק' דהיפת קנס' הסיד קונשטו ועטמו
קיסורטוס עין בע' דיטורטוס קנוף ב' סג' ד' מיתות נכנסו
חכמים א' אלו והוא יושב בקינוף ש' וי' ל' אבשלום דהא' עלהג' חר'
קינמין על' היגד' וכד' פיר' בע' נקלט קנמן ב' כג' כילים מפני ש' ש' ש'
ש' עומדין עלין בקנמין ופ' כ' ונשמשו קין ב' בקנמין ס' א' קנמין וכד'
פ' במקומו קנקל ב' חר' רב' ב' דהא' דהיך ובפ' ד' שוכה ד' ר' ר'
קנקילין של ש' א' אותה ל' בפ' ויהי בש' כיצד המים עשוין ל' ש' דהא'
כאילו קנקיליא פ' בלע' קנקילי פ' א' ב' שיש בה חלונות הדבה ודהי'
בכותל קבוע' ל' חר' לבית ב' פ' כ' כ' כילים קנקילין שיש בה בית קיבולת
כסות טמאה פ' כל' שמיש' אש וג' פ' ד' כ' ל' עשן הבגדים שעלן בפ'
תחתיו וכולם מדג' שין כ' ה' טו' א' חכס' ד' שמש' א' ל' ד' א' ל' ל' ל' ל'
כ' קנקל ל' ל' מה' הקנקל היך כשהוא מלא כלים את מעשן ותחתיו וכולם
מדג' שין כ' ה' טו' א' חכס' ול' ל' ש' ו' ל' ע' ו' ג' מכס' מעשה

רשת תרג ירוש קנקל עובר מערה ומכס דויקהל קנקל
בילמד קרושים תהיו המולך כיוצא הזה עשויה היה עלם והיה לפניו מן
קנקלים מי שמקריב שף הטה נבנם לקנקל הראשון וכולפי חדרים
קנקן בפג במעשר שני המשאיל קנקנין למעשר שני בל המוכר
פירות קנקנים בשרון בפג בן יומא אל תסביל בקנקן אלה במה שיש בו
יש קנקן חדש מלא ישן יש קנקן ישן ואכלו חדש אין בו בפג באתה ללורד
בית שחצנו בקנקן קנקן בפג השוכר אתה אומנין נשבר הקנקן פטור
פירנקיט פדשא מדרשה ואיל והוא מכין אתה פרה לתלמיה ופענת אות
השורה ונשבר הקנקן הוא משלם ונקיט מעט אותו שמעך להחר
המחר ישה עין המחדשה שלאחריה בירז ומכברו בקרקע טר שיעמיק
חרישית וקנקן הוא המנה לא והוא אתה דסתאת אתה ואת קרדמו במגלת
חיסה כידחק מגע ובירוש בפג בבדשות שרי תורך שרי פירך בסוף יי
עירוצין נגה דלת ורמינה דלת הנגרות וקנקן הנגר פיר קנקן אורט
יתר שבמחדשה זכגרין בונמי פתחיסני עלין בהם אעל שאין
גבוהין מן הקרקע ומי בעי מתנ שהו צוהין מזה ארץ קנקנות
בפי ציר המשה בגל וניהג בבהמה קנקנות שבה איל דקנן יי
שבארץ ישר פיר הן ענקוקלות שפי במקומו קנרם בפירך ה
בכלאים הקינרם כלאים בכרם בפג ה בעקעים עוקץ קנרם טפח
עוק בע עכביות קנשכרן בילמד וחד בעמאות איש עמו
אמר ישמנהל ת מלכיה ויש אומת סינקלויטיקין רי ימא אומר
קונשערינין קנשקין בגל דפי במסד אשה הסתים
במזרקי מן רי אמי ורי אסיחד אסר קנשקין בפג בפג השוכר בג

נטלחת המשפך ריש גלותא שרי למישתו המדח בקינסיקין פיר
כום שלזהב ויש צומ שלוכוכית או שלכסף ויש צומ ממע כשני קנים
דקים משני עדי הכים וחלילין הן ושואבין בו שנים כלהין שבכום ואם
שתו יט וגוי ומסק ישל קורס חוזר עמוד שליין שנמשך בפיו שליש
וניפל להיך הכום ושואב צוי ומותר ואם פסק צוי שואב ישר ואסור
ששתה שירי צוי ומגע צוי שנגע בפין קנה בפאל מגלחין הן
הגלין נשמת הברזל מקנתו והרג בדי קדושים תהיו בולמך ישראל
עתידין להיות מרליקין בקטנות של רמחים ושל חרבות שנים ובערו
והשיקו קטל בס פרה הסלים שבקטל פיר סלים עשויים
להוליק בהן על גבי החמוד פירות צו זבלים והן קשורין זה בזה ולחמך
קורין בלש ישמע נקל קטנת כבד פרע יב ויבן יו אלהים
וצמר מן ותאמר שדי ולא מן חלב והרי היא קונתנית שנ ותקנה רחל
באחותה קטנר ברצמ דפ ואילן עובדין בפסח התחיל מקנתו
בדברים בג דפ השותפין שטרו הנשיגליל קנתרין היו ברצמ דפ
כהן וצידר ובעה איש מקרש צו בגה מקרש צו חלקו חלונסות למידי
מחיר לכן מימי שקנתרען הן פי מכעיסין הן כבד פל כה עד כאן
בינלם וברמות מיכן ואילך קינן קנתרען בפס דשמש וזה שהיה
מן בני המדינה היה אומל להדברין שלקנתורין קנתנר בפ המוצר
פירות בג המוצר פקום לחברותנה וקנתית יב ע יב מאי קנתית

תרבץ אפרנא	סליק פירק י
אחיל פירק יא	קם
אינשו עדי קיקו יבישי וחר רטיבה אוקדוה יבישו לרטיבה עיני עולה	בד חלק היט דאמרו

תר ירושקיסין בעענים ובאבנים משיתע קייסי סולתא כתר פר בע
גלגל פי מבוארניש ששה תרודים עלעץ מלחום סלת קס במג
איכה תקרא כחם מוער מצרי במי אדם שהן קוסי טרעוזין הבחתם
על פי חזקו שולחני בירוש תרג סת הקוסם אתהחטה בך
קסר בע במה חשק ולא בקסרה בפ יח בכילים קסירה סמיו ב ילמדי
הן האדם כדלתהין יש חומה הקסירין שברא פים שיהם כמין קובעין
יש חומה חילן הטליות שהן עטופין קסדור בגדפמה סומנן
רחה קסדור אחר פי שלשונבלש קשתדלו קסיה בעי חילוהן
הנשרפין הגנב אתהקסיה פי כל שלח דכת ואת קסותהנשך קסט
קיעטא דמורישה בלומא בעלם בפ ערב פסחים בג ופעל עמ אמר ר
יעחק קיסרה דמור ישה בולמא דהות בעיערי הוה הוה לוגא דמקדשה
בפס דאיסדהוה חזיל למיזבן קיסט וחמר בצד ר פי גמ ידעתיא ל חר
קיסט וחמר ב פי לך בפסן בכלים דדרור עגלה וקסות מלכים פי הוה
לוגן ובלש ישמע הוה קסט והוה עשו מכלרצד בין מחרס בין ממתכת
בין מעין בין מזכוכית קסטל בויק ר דחת תהיה פרע ראשו
חמר לוי לקסטל מלכים ששכרו בעליון מעליון למלחות מה הטפט
חומ מה חני מועיל כשחנע מכנס בח ומזניח בזו קסטיע
בפס דשוכה לליסטים שהיה מרון לפט קסטיע צד חלה הדברים בילמו
למרעה חרש ולקסטיע פסחים קסטרה בפ הגחלענים בג
גיל מטבע היו ל מעות בקסטרה חו בהר המלך חו שופל כיסולים
קסטר בילמך ברע נקחו ליוצר ויק ר חילוהין חומות העולם
יודעין מה המקדש והמשכן יפן להן היו חלה ליות קסטריות אחת

לפנים פיר קיט צוזטרא שפיר במקומו קסיה בפרק ין
במלך קסיה שלזורי גרנות ושהולכי דרכים וכל פו בלשון יון
כיהאניקה צפי שטבל פה באשירין קסיה שלשלחנות פי קערות
שלשולחנות ויש מדמין קסותיו ומסקיייתו ויה עגדצסין במנה
קסותיו חל סעמין עלוהית שליין הזה כמו קסות הנסך וסתוקסרת
הסופר הזה כל שלדיון קסל פגם בפס קומי חורו שתירה
ירוש לעשות קסול פגם לכל אומות העולם והן הולכין לאורה מאו
טע והיו גים לאורך בהג קהלת מעשה ששלחה מלכות הרשעה על
רבותיט לא קסילופנס אחר אמרו כמה נידות כמה פנסין יש
מחירין למלכות דומה שחין מבקשין חלה מבקשין שמהיר להם
פנס בתורה שלחו להם את ר מאיר וכל פו גדול שבפעמים
קסם בפ א בשבת בגלה יענה החייט ורחנר בקסם שבחיט בפ
במה אשק ואפי בקיסמין שבאוזניהם במגל דפ יש בערכין אמר
ל טרפון תמנהני אם יש ברור הזה שיכול להוכיח טול קוסם שבין
עניך טול קורה שבין עינך מל חתר תועיבות עושה הסופט מסחר
העם קסם בפ חלהן הנשרפין המקליל בקוסם גתנו ל יוסף
זכה קוסם את קסמו פיל מקליל בקוסם שלו שם המיוחד וכינה השם
בקסמו כמו כי מקללים להם בניו ובזה הפרק לפנינו כהן שמש והוא
מקליל בקוסם הוא תנו ל יוסף יכה קוסם את קסמו דמיחזי כמברך
השם רבנו והייתי מהרבה בר מרי אמרי יכה קוסם לו ולמקט ולקונו
פוי מה שבקסם בלהו ומקלילו חכרו קסם ועד פעמונה
תרג ירוש מזוי בקסם קסם ואין בקר ברפתים פוג ולא צבין

קיסומה בירוש קסם בפר במילים שוול קועים הינורנין פי כוסות
ממשהו כק מתחלפין ונקראו על שם מקומם עד עידון רבה שנעשו
שם ודומין לבחיכין ששניט לאהין לבחכים שולים שמא ינחום
ויקדשהרם קסן בפהמויעה תפלין בג שרשי ודה קת נתרי
קוסני פי עלי האילן ס א קיעסי וכבר פתגמהו במקומו פי ענבים
בישים קסן קיסנייתא ונרד שיר עיזין בענרד שיר ס א -
קיסנייתא חסדתי ופי כלבים קטנים כאים שגל ששוחקין בהם

קיסן בפר במעשר שיני כגון היין שקסם בעהמוכר פירוש
לחבירו מקבל עליו י קוססות למצא ברי אלה תולדות נח בברי רבה
לאחר שדיה ל מרחק שליון פתח חביתא מעצת חומץ ב ומצתה
חומץ ג מצתה קוסס א ל קוסס הוא א לאית הכא טב מיניה א ל לא
פי בלש ין קיוהא הוא קוסס והוא קרוב להחמיץ קסום בפי
ה בכלאים האדם והקוסס ושושנת המלך וצפ ח באהילות האדם
והקוסס וירקות החמור ברי סוכה הדלה עליה את הגטן ואת הדלעת
ואת הקוסס מפרישי אותה בלעז חולרה קסר בחלק בעינין
משיח עתיד הק בזה להקים לים דוד אחר ומל עד כגון קיסר ומלצ
קיסר פי מלך ומשנה מלך בן דוד בן ישי ודוד אחר שני לו בילמדי
ראה עתיד אלהים לפ מלך בשר ודם חין נקראין בשמו קיסר
תגסטה וכל קסריון צם אהילות מזרח קסריון מערב קסריון וירדף
ערדן תרג ירוש עד דקיסריון קסרטיט ברי מגילת איסר

קדית חנה דוד שעשאה לקסר קיטון של

אחיל פירק ע

סליק פירק יא

קכ

ב' אין מעמידין בג' אין מסתפרין חנה חנה יפה קיעין
 לדוגמה ב' השוחט בג' אחד בעוף מ' אחת ממסמים ליה קועא דמא
 בס' ג' רבבא רבא קם רב כהנא שמיטיה לקיעיה פי גרין קעילה
 בר' ג' ד' פיהדר הישן בקעילה שאישא שותו ישיעון בה פי בקעח
 גלוייה ויש אומ' עליה ויש אומ' קובה כגון הא דגרס בחלק בג' הדחטות
 אמר לו בוא ושיחך עינך עשה להן קעילין והוסיב בה
 זכות ס' א' קלעים קעילה בר' ג' דמיר וב' בן סורר בג' אכל כל
 מהכל ונסג' ד' מומין אילו אכל דצילה קעילות וסתה רבש אח
 חלב וזכנס למקדש תיע פי קעילה שם מקום היסגירוני בעלי קעילה
 קעקע בפי אילוהו הלוקין הכותב כתובת קעקע כתב ולא קעקע
 קעקע ולא כתב ג' חסור לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מטתו מפני
 שמראה ככתובת קעקע פיר' מהגה יונים שישרטו בשדם וכותבין
 שם בר' ג' ד' סדר תעניות כיצד מקעקע כלהבירה כולק ב' הנידקים
 בג' עלמריש בית שמאי אומ' מקעקע כלהבירה לקעקע ביעתן
 עיין בר' פ' רהן קעקע ב' א' בקידושין בג' כל מעיות האבהטיל
 להן מים בס' פלוק קעקע להן כתרנגלין קער ב' שתי הילחם
 בג' סניפין קעדותיו אל דפוסין

סליק פירק יב   אחיל פירק יג

קכ

ב' אחרון

בשביעית הקפת

החניות הינה משמטת ב' עקביה והחבונ' מקץ ב' מרובק בג' ממרו
 קוצ' גנב והקץ גנב והחליף ב' ג' ד' א' בקידושין אמן מקיפין בחלול
 השם אחד שוגג ואחד מדיר פי אמן ממתינין ל' ש' שיעשה זכות

כנגד אותה העבירה שיש בה חילול השם כדי לדחותה כמו שנוטל
מן החנוכי היום ומחד פירע במחל טור בג' המזהה הקטן אנה בברי
ד' פרע מה וילך למסעין במסעות שהלך בהן חזר אמר אלעזר הלך
לפרוע להקבץ פי לפרוע מה שנטל בהשראי ובהמנה ובהריחה אין
מקיפין בבוע פיר ריחה שיש בה נמחי ונמנחת אחת מהן נקובה
וחת ידוע אם קודם שחיטה נקבה או אחר שחיטה אין חומ נקוב
ליון האחרת ונראה נקב זה אם דומה לנקב זה אלא כיון שנמנחת נקובה
מ' אבל בבני מעיים מקיפין אם נמנחת נקב בבני מעיים ואין ידוע אם
נקב לרוב שחיטה או אחר שחיטה נקבין נקב אחר בבני מעין
ומדמין קוף בס' נורה וקוניה לה חלק ומקפת וקורה לה שם בפ'
ד' בתרומות ר' יהודה חומ' אף לה מן המוקף בל' ג' רחולין ובפרק ב'
במעשרות בתוספ' ודילמא עיטור עליה במקום אחר לה נחשורו
חברים לתרום שלה מן המוקף פי' אי אפשר לומר שיעשר מדבר
שהוא בשטח מקומות מה עליה כי מריך לתרום מן המוקף מאות
דבר ענינו חומ' מדבר שם מין לו ומוקף מלו כאחד כרג' מן הגיר'
וכמלאה מן היקב בפ' ה"ב כד' יין אין מקיפין שתי חביות לשכור
עליהן את הקורה ירוש' משום בועה בפ' ב' אוחזין בג' ראה את המעיינה
א' י' איש דאמר לה לאשה אקף לי קטן בר' ג' דיב קסבר דאיתנה חס
הקפת כל הדינא שמה הקפה בס' ג' דפמי שחמיר הדינ' כדיר דאסבר
הקפת כל הדינא מדרבנן קוף העד והדיוטב והקיפיה גמ' מאי
קופף אמ' רבא שרמא ונבר פי' במקומו ובפ' ג' ביבחים השיחע את הדינא
לכול כדית מן העור מן הדיוטב מן הקיפיה וסת בפ' הנדר מן המבוש'

הנודר מן הבשר מותר ברוטב ובקופה גממה ליה אכילי לרבה
לרדך דאמדת פירמיה הוא עינמו יטמא טומאת אכילין חלה חמ
ר פתא תבלין בע בביטבול יום בשדה קדש שוקדם עליהן הקופה
ונגע טבול בקופה חתיכות מותרות בע העור בג הקופה תכן התם
הקפה את החלב וגממו פיר קרשו כגבינה כדכ וכגבינה תקפיהני
קף בפר בתרומות שנפלה עלגבי מעורה וקפיה ר חליעדר
חומ יש בקיפוי תעלה באחד ומאה פי קפיה שנטל מעלגבי מגורה
כדמתרג ויעף הכרזל וקפיה חס יש ביהותו קיפוי ק חלב מתחתיות
תעלה סאה תרומה שנפלה עלפי מגורה יקפיה עיבור הבוהה
יקפיה יטלע מלמעלה ויהמר קדי זו תרומה שנפלה חס כן יכול
לעשות למע אמר תרומה עליה באחד ומאה בשחינו מדע חס בלול
הז תרומה והחולין חס שחינו יורעליהן נפלה חס כן שידע לחיכו
נפלה וידע שחינו בלולות יקפיה זה שאר מותר בקופות וב מגירות
בזו נ חולין ובזו נ חולין ונפלה סאה תרומה לתוך חס מהן וחינו יורע
מיהן לחיכו נפלה נטל אחת מהן זה שאר מותר חפלה בשתי עיירות
יש להן דין זה שהיו שם מאה ושע חסאי חגירות ירק כשתחלק
כל הנ שלחולין והח שנפלה לתוכה וחציה תרומה בין שהיה בין
טמאין ירקם דכין דנפלה לפחיות מק דמעטן וכין דטמאה
היתה התרומה לח חדינו לכהן לח בימי סדרתן ולא בימי טמאתן
וחיזו לו שהן התרומה דבחסים לח התירו להם סיק לח בשמן דכת
למשוח למש וחפיל להדלקה ומכרו לכהנים בדמי תרומה דדמי
תרומה מועטין דחיזו לה אכילין כל כך כמו לחולין יקרא שם לתרומה

מעשר וימכרם לטהרם כמי תרומה יפדו וימכרו נמי יאכלו
לכהנים נקודים חעיי ביעה כדי שילך טהר במקום אחד כביעה
רכבינה או כל חולין טמיה חסור ר' אליעזר אומר תולד ותשרף
שהוא כל הסמאין שלו בירו וחכ' אומרת שלא ותאכל מקודים שהיו
אוכלה לשום תרומה והיו כמי שעלד לה ספק שחמאה והיו יכול
לשורפה לאחר שהורח בית שמאי דהוסדין לבית הלל דמתירין
וחמרי תעלה ר' אליעזר אומר תירוס ותשרף שם אה טמיה שג'
שנפלה היא ששלה מדמעת סתומה ודאי שם אה תרומה שג'
שנפלה היא שעלתה אינה מדמעת אלא לפי שאחר ממאה שבה
תרומה אין המדומע מדמע אלא לפי חשבון תרומה שיש בו דו
המשנה בפ' דתמורה או דאמ' כדתנן שאור של חולין ושל תרומה
שנפלו לתוך העיסה לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ וכ' עד כדי
לחמץ אין מים שחובין פוסלין את המקדש כדתניא ג' לוגין מים
שחובין שנפלו לתוך המקדש בין בב' וג' בין בדר' כלים פסול אור
המקדש יוסי בן הונא או בב' וג' פסול בדר' לא פסול והאמרי יוסי
הוא עד שתדבד תרומה לחולין שתפול שם תרומה יותר ממאה
ולא הספיק להגבחה עד שנפלה אחרת ודאי דהסודק וד' שמעון מתיר
רבנן סברי דרמיה מקדשה וכוון שלא הרימה עד שנה' שנים
חסודק וד' שמעון סבר ידיעה מקדשה וכוון דהוא ידיעה ביעתים
א' עג' דלא הירוס מתיר כשם שפחתו חולים כך פחתה תרומה מתיר
שק' ליפי' חסוד מינ' נדפת להתיר וסינ' נפת של תרומה מעטרפת
עם החולין לה עלות אתה תרומה בראש מעשרות במשנה ובתוספת

היין משיקפה א' ע'פ' שקיפה קולטמן הגת העליונה ומן הענור
ושותה בס'ג דפהסוכר את הפועלין ובע' ז' בע' י'טמפל בג'לוקחין
גת והתנ' ל' צור בר' אושעה מן משתדד לצור ויקפה ר'
עקיבה או מושלה בחבית פי קיפוי המטל מן החרצנין והזוגין
והקיסמין וכיוצא בהן שומעלה וכיוצא בהן שומעלה היון בדתיותו
והן עמין על פי הצורה על פי החבית עקיבה הוא משיעלה
בחביות פיגם יד קיפוי הוא והוא בלשון שילוי מלשון הדולה
דגם ומי משישל מיפסיר הקצף שעלה מן וחרצנין וזוגין מפי
החביות פי אחר מישקפה משירתיו ויקח דתיוה שילן באתרה
דהוא נגד איהו מקפה במקום שהפועל משך היין מן הכור איהו
ויריק אתו לחבית איהו לוקח דתיות שילן מעלין משישלה בחביות
משילוי היין מן החבית ויריק אתו מחבית לחבית בפ' כל הכשר בג'
הסחל דמא וכשרה שכן דמא דכבדא קפי פיר דמא דכשרה שכן
וכי שרו ביה תדי תלתא גלילי דמילוחא שכי ליה אבל דמא דכבדא
קפי פי קפי עק' כרגלם בס'גמ דפ' הכל שוחטין אודי דיקירו מיין
שכני לתתא ופירא קפי מלמעלה בפ' אין דודשין בג' חלל ומטחם
למנא בפ' החליל בג' הללם דאמרי להו לנשים הקפתי ידיו פי הקלו
ידיכם בר' גמ' דפ' תומר בקדש דמיה הקופי מקפי ליה למנא בפ' החליל
בג' הלויס ובס' פיר' הלוח הגלילי בג' יוסי קפאתה דומא בעה למטפיה
לעלמא קף בס'ג דפ' ואילו עוברץ בפסח מאי יקריות וקפאין
חור שיקר בעהזה קפוי הוא לעולם הבא פיר' חור שיקר כלומר הה
דתורה כדכת כימר מעיז ותידא חור וכ' ור'ס' י'טמפל היה יקר קפוי

זוהי מעוה הוה לעולם הבא וכל דבר כדברים כדכונה הוה
כן השמך זות רוחי על כל בשר בזול הוא קח בשנים אוחזים
בגמינות עבדו כגדא קפא הגמא בכורו פי גדלה נהר ויעא חרץ
לתחומו ובה להגם עם בדגים ולבסוף נהמ עטה נחר ונתייבש האגם
ונתרו בו הדגים כדגדפי ויתוסין דאקמו פירא דכוורא פיר שהיה
חפידה סמוך לנהר וגדלה נהר ונתימלאה חפידה מים ודגים וחזרו
המים למקומם בשבת ונשתיירו דגים בחפידה ועדום בשבת פא
דאקמו פירא דכוורא לבא פיר קפיהה שקופעין הדגים ועילין לש
ליבשה פי פירא חפידה גדולה שקופעין בה דגים ועדין אותם מתוכה
דאקפא פי קפידה תהומות ויש אומ שיקיש רשתות ויערו הדגים
בשבת וכיזעא גרם בריתא לבא קח בגדפא במה אשה ותחת
חגורה נקמה מקום שהיו חוגרים בעל על נעשה נקפים נקפים כבד
פיר בע נקח וגם זה הוא ביטל את המעדרין ואת הנקפין קמו כשורא
עין בפדקא קח כדגדפא במה מדליקין אבל להקפית מותר פיר
להעבות ראשה פתילה כדי שירבה האור קח בפלה בשר
בגד כחל קופא סבא הוה בסהמקבל בגואין לו בקורת קופא סבא
פלגא פי גמ דקן מין שהזמורות הדקיע עריך לעקדם ולשתול חרשים
לפי מלפלא קח כדגדפא בחים ובפ הוינאו לו בגטל את
המחתא אתיו הטהנים בקביעותא מתכפדי פי אין לאחיו הכהנים
בפר כהן גדול שר שעת הקפת הורו וכשמסתקבעין ביום הכפידין
להאדין הורו באותה שעה מתכפדין ואם הימר קודם לכן תמוות
תמורה אילא ס'א כינפא קח בפלה בשר בגד כחל קריבו

ליה קניא בקיפיה וזה כליט פיר קריבו לו הכבד עם הריחא והקניא
והלב דגשלק כולו ביחד קף בגד הריחא ולא פילה פילה בקיפיה
דמחטה בפ' המפקיד בג' רבן שמע' בן גמל' וילמא מפוס בריתא את דמ'
דמעיילו פילה בקיפיה דמחטה כלומר שהומד' דבר שהינו הוה בפרק
הילן כוד בג' הריחא חזינו אי קופה לבר נקובי נקב ואתאי פיר נקב שלמחט
בפ' ג' בכלים נשבר מקומן טוהר פיר מקום שנכנס בו הקתא והוא הנקב
קף בפ' א' בירידים והיקוף עתו לידים בג' דפ' אמר להם הממנה ובפ'
ג' דפ' שהיה להם נפשק כמו שסדרו הקף בפ' הגדיל ענינים בג' נטיל עמר
חי נמי דעבעהו קיפיה פיר טעון דאתא קוף ונבעהו עמר בהם סממנין
שהיו עבד יפה ליה שבת לענין דמיוש' חומ' דעבע בהו קופה שלנערים
שגדל סממנין וקופות שלנערים ונבע קופות בסממנין וקא מהדר
ליה קופות עבד דליה שבת לענין דמיוש' חומ' דעבע בהו הגדיל
קוף שלגדיל דקוף הוה מעיקר דקוף לבסוף דליה שבת לענין דמיו
רבינא אמר דכח במאי פסיקין דליה גדיל כלום איילא כג' דקיימי סממנין
דחד גברא ונמר דחד גברא ואתא קוף ונסב עמר דקאי ונבעיה
בסממנין דהאיך בפ' א' בבבלי בג' מהן באכילה הפיל והקוף והקיפיה לג'
שנים וכנען באילן בנות שוח פל' א' בכלאים הפיל והקוף מיין חיה פיר
בלש' אושיניא קף בפ' מפנין בג' כופין משום דמקפיה נפשה
פיר מכבוד עמך קף בפ' ערב פסח בג' הביאו לענין מדור עדיך
לש' קופה משום קפא פיר ל' האויגאון דל' שער קפא בלשון חרמו
מלשון קיפוי כל נפיהה והריוח שהוחזקת במיעים מן המאכלת נקראת
קפיה מפני שמונחת והחרוסתם היא שטורדת אותה הריוח וליה

שונה מריחה דחלה מאיות חלה מריחה דחלה פקע ופי קפה
דחם חמה הרוח והנפוח שיש בחזרת פוקעת ונטרדת בצנן
וקפה דחמה הסוניה כדתי הרוח שביננין נטרדת בכיטון קפה
דדתי תמימי הרוח שבכריסין נטרדת במים חמין יחד הכי והכי
פיר עד כה ועד כה עד שיביאו לו מים חמין נמא היכי קפה קפה
דכירנה לוכי ולו בתיכי ולח כלותיך דברים אילן אין לפי ש
וקיבלאותם כג לחש שיאין לו פיר ובלחש ובקמיעין את מועד דברים
כאילן אדם מדבר עם החבן או עם הארץ וביותר רוחות שיש באוכלין
כוכן רוחין כי רוחות מן השדים קשורות בהן וזה הלחש וכן כל דברי
לחש וקמיעין אין אט יודעין טעמיהן ומאין נאמרו ור גירטוב
פיר משום קפה למקטל אדם שבירקות ואכילת דביל יחיה למירש
קפה תולעת כרי שתמות הקפה שבירק מן החומץ שבחדושת וכן
פיר רחנלי קפה תולעת דתניא בתרומות האוכלת ולעין שבציקי
אילנות ואת הקפה שבירק קפה בפלה יחפור בג ניפול
הנהו דיקי דחמרה דאישתבחה בי קפה בר גרפ אין עומדין רב
מדרכי הלויק לר שימו בר אשי מהגרניה עד בי קיפא פיר מקום
סא עד בי כיפי פיר גשר ויש מערש דאשתכח בי קיפא בין הגמנים
כמ קיפא סבה דלעיל קפה וישאיהו במוט תרג ירוש קופה
מוט במדבר סיני קפר כסגמ דפ כאיזה עד מבדכין עלהביעא
ועל הקופרה מבדך עליהן ש נב בבר ר פרש והטחש חר אמר חית
קופל עלו ובפ נ ויינ אמר חר לוטרה דקיפל בו פילדי ובפ סר כי עייר
בפיו קופרה טבה לפימא דאבא קפר בג דפ במה מדליקין לא

[illegible]

מערב שבת לערב שבת והיה לעמי העיר תמחויה הוא כגון קערה
שמיצניק בה לחם ומט תבשיל להאכיל לעמיו עולם ונגבית בכל
יום בגומתה לקת בג שגבויה וחלוקה בעג בפ האומר התקבל גט
ר יוחנן בן נורי קופת הדוכלים ר לעיר בן עזריה קופה שלבשמים
קפו בבר ר פרע כט עולין ויורדין מעלין בו מורדין בו חופזין
בו קופדין ברב פ ר יהוי איש מינליה גבר קפוד ה' ר' רעלאו הירדן
לעמי המלך רבפ מוחלונם ויינא. וינא החינה וקפו בזכ הצות כרהמ
קיוינא יחתו החינה מרלג על ההרים תרג וקפו על קיעה כגון יכותה
רחבהת דמתולין לטוריה קפו בגא שרעים בג ופוס עיקרין ר
תלתא קפיו שמכי בר ג דפראלו עוברין חני נשור דירן טהוג למינא
קפידא קפידא פיר כל שמינא מחזיק מגביעים שיעור שחיע בחלק
בסג המוכר את הספינה ר פפא בר שמואל תקין קבא בר תלתא קפידו
קטח בפא בשבת בגיה דבר ואידך דתנן פ' פ' באהילות כר
המוטל טלין מביאין את הטומאה לעובי המרדע אמר טרפון אמר
הקפיה את בני שהלכה ין מקופחת בהגדפ השוכר את הפועלין ר
אמקלע לאתריה דר טרפון אמלהן ישלן בן לחתו יעריץ המקפידא
במו בר ג דפ מלסתר הקפיה את בני שחם יבא לידיאני שורק חותם
ואת מזכרותיהן ה' ר' וערפתו ותקפיה בפ משוח מלחמה ורשותה
לו לקפידא שוקין בסג דפחכית קיפהו ר שבטיס בפסח בר ג דפ
האשק אין לך כלגביא ונביא שלא קיפה ר מלכיס בימין בס פסח אין
הקבא מקפיה שר כלבריה בר ג דפ שור שנגח ד' אין הקבא ר
מקפיה שר סיחא נחא דאילו בכירה וכ בסג דפ מלגט אמר רבא ר

קפיחנהו ל ספרה לתלת רבנן סמיכי ב' ג' ד' כהן וכיר ובפירק
האיש מקריש ב' ובשלוהו ב' המקדש בחלקו ולקטחו' בהלכה ^{גמר}
הו בהן ב' א' בכריתות ב' המפטם את השמן ובין ל' ב' ס' כ' ע' כ' ע'
עשן הביחו עוקרים ושרהום במים והרעיק עליהן שמן וקלט אחד
הדיוח וקפחין ב' ויק' ל' פרש' ועור דהתי מפש' כי תחטא למה קיפח על
הנפש קמח ב' ב' ל' פרש' כ' ויהי כי תהלה אדם קופח על ראשו
של נמרוד ואמ' זה המרירן עליו קפטק וגמרים במג' ל' ט'
במג' לותיך תל' קפוטקאו במג' ל' כ' כ' תור' ים היועמים מכפתר תר' ג'
קפוטקאו דנפקו מקפוטקיה קפל ב' במה מ' ל' קין פתילה הב' ג'
שקפילה ולא הבהב' לשון כנו' ההוא וכו' ב' אלו קשרין מקפלין את
הכלים ב' ג' ד' חבית היועיה בטלית מקומלת פיר' כ' כפות שמקפלין
ומפשי' לין אותם על כתפיהן חייב חטאת וכול' וכן היל' ב' י' א' בחזילות
קפילון זו על גבי זו ס' א' כפילין ואחד הן וכן ב' ס' י' ש' ע' ש' ע' כפיות
ומפרס סגס' י' ש' ל' איתקא ושמן בטיית ברנים וכופת דומה לברנים
ואין לו איתקא ושמן בלשון י' קפל ומי ששועה כפיות מלשון כופת
ב' כל כתבו הקדש ב' מעילין ס' ל' כאן ב' א' לקפל כאן ב' א' להעיל
פי' ב' א' לקפל כ' ש' מקבץ ונוטל מתוך הבית ממקומות הדבה בכמה
כלים אין לו להעיל אלא ס' עורות ב' א' אחר שנוטל כולו אמ' י' ש' ש'
מאזה ס' עורות שארי בקונסמן כ' א' ב' ר' י' ש' ש' ע' ע' הקיץ ע'
שיקפיל המקצועות מיד ע' ש' מקפלין הסכנים ש' ק' ע' כ' הן התמינים
ומעצבים אותם ס' א' ש' חזרין הקצועות בקונסמן ש' ק' ע' ס' י' ר' ט'
קפל י' קפל עמודים כ' ב' פיר' ב' ע' ס' ע' ב' י' ק' ר' י' ש' תהיו בסים

מלמטה וקפולון מלמעלה כך התורה נרדשה לפניה ולאחריה
בילמד והיה עקב מר כי תאמרו היה עם חכמים וגיון אחד נח
כארום ראשיהן מגיע קפולון שלעמורים קפול ברז גרפירק
השוחטין קיפולא מידע ידיע בר דפכל שעד ומקפול ליה לטונא
בר גרפ חילן טר התם דחקפולא חיקפולא פיר שניקבו ונחפיל הכה
נרדלן והן מעירין בבשר חלה דאפרוק אפרוקיה ושט מן הקנה
כדאמר והוא דאפרוק מהרדיו עומר קפל מהיחלה קופל
כבר פיר בעל קפל כבר פל מט לאחד שחיו דרו ב קופליות
חליכין על נפח וכול בוץ ר אחרימות פרש לדור ובפ אחרימות
מלמד שטתן הק בה רמח קופליות של ברזל על רמח אברים שבו פיר
בלש ערבי קורין לקאטינרו קפל בסגמא שוחל הטתן קפולא
רהו קא קפלי בארעה דר נהמן בר יצחק פיר חופרים קפל בפ
כלהבשר בגהטת להכח נמו לטעמיה קפילא פיר מבשל בבר ר פרש
כזהנחש שני בני אדם נכנסים לקפילין פיר מקום ששם מבשלין
ואוכרין כל תבשיל קפלט בפ שינו במעשר שני דגים עוי
שטתבשיל עם הקפלוטות בפ הנורר מן המבשיל מן הכרישין מותר
בקפלוטות בר עקצים שרשי השום והבצלים והקפלוטות פיר כרישין
שיש להם ראש שמן קפלוטות בלשון ית קורק לרחש קפל
קפלדגיה בילמד בר ויהי ביום הה אינו עשוי לקופלדגיה
היו חלה איש רברים אנכי קפיעה ברז גרפ הבונה עייל שופתה
בקופיעה דמרה בל גר המעיה את הכר לערה דמרה ולקופיעה דמרה
מהי כבר פיר בעפרה קפגס ברז מרות קיפונס מן המערב

משמש כניסה ויניחה פיר שם שער הר הבית מערב משמש
כניסה ויניחה כלומר נכנס ויוצא ממנו קענר בס ברכות ולא
ימנע קענר ריק בפ בני העיר אין עושין אותו קענר ריק בית שיש לו
שני פתחים נכנס בפתח זה ויוצא בפתח זה וכן מעורש בתלמוד—
הדמיקתה בהא היא על ואירדו בה והוא לשון יונה ויא קענר בילמד
ברז קדושים תהיו והם פרשת ממנו לקענר תהא יודע שהני מניח
כענין ראשון קעסא בפ יו בכלים כסוי קעסא טמא בפ במה הטא
בגולה בטבעת ומנחתה בידה עד שמגיעת לקעסא בדיג דפתח כלת
כל קעסא חיבין ביניעות מיר כלי שמימין שם הכשיטין ומכסין
קפיפה בער אליעזר הוא תולין בסודרין ובקפיפה מעריות
בפ כו בכלים ר יהודה הוא אף קפיפה מעריות במנחות בפ ר ישמעאל
בג העומר מתיר מיר שבלע קפיפה מעריות כסר פיר בפ מיל קיפול
הפיל והקוף והקיפין עיין בקוף ביה הפרק חוץ מקדושת וקיפין עיין בפ
קדיה קפיפיוס בפ הלוקח בהמה בגל אליעזר בר מרדך משירא
קפיפיוס ופ עד כך היו מערב בירוש כפרה זו שוכרעת להטיל מימיה
ונראית פיקה מתוך פיקה קפין בפ כיצד יגולין ובמקדשין קופין
בקופין מאחוריה בפ אין עדין שוקל אדם בשר נגד הכלי או נגד
הקופין בפ עגלה פרופה ועמרפין אותה בקופין מאחוריה בהלוקח
מירג בבכורות השוחט את הבכור עושה מקום לקופין מיכן ומיכן
בפ הלורצרים במסח ומאכלת לב ימים קופין נמי הם חזי להגעה פיר
קופין כנס סכין גדול רחב והידורו מאמנעו בכישול וכלפית תרג
בקופים ומפסלת דיוסטר קפץ בהגידות פה בגמין בו בתורה

אומ קופץ ונקפץ בפ' מי שחזו בג' נשותק חרש להילכו בו אחר
 רמיזותיו ואחר קפיונותיו פיר' חרש רומ' דנרמז ביד או בעץ שיכול
 לישא ולתין ברמיזה הפה קפץ בדג' דפמו שהועיאוהו ב'
 ג' דפ' האשק שהלכה היא ובעלה ואי נמי דקא דיל בהפיעה פיר' על ידו
 קמיע פה כדחמרינן בחלק בענין סנחריב ג' קפיעה לחו הדרך וזה הוצ'
 בנים נעשה ויש למרש בג' אדם גבור שיכול לקפוץ למעלה מ' טפחים
 ויועא חזן לתחום בקמיעה בפ' בנדה ואם ראתה א' הונח קמיעה
 וראתה קבעה לה וסת בפ' על אלו מומין בג' ערקוב תנא קפץ העליות ולא
 קפץ התחתיו כבר פיר' בע' ערקוב וכנערו בגמל ניכר ערקוב שיל' לפי שהוא
 עב' הרבה כבר ר' מרש ס' אין לחו קמיעין קרבת על חדר מן קמיה כלומר
 אין להם מרחקים קמיה מסאות ברין ויק' ר' פ' אלתהי ער'
 אמר יוחנן קומ' פרמסאות נתנו ביניהן שיהיט כופר בהן ואין אפ'ן
 כופרין בו אמר יוחנן המשביע לגיונותיו אינו משביען אלה בסוף
 לומר כל העובד על התנאים הללו תהא חסיף וזה עובדת על ניהרו
 קפין בויק' ר' וכו' ומך פ' אטרי חמי שקין חמי כרעין חמי ס'
 קפין כלומר ראה כמה ראשו שמו קפרס בפ' בכריתות בגמרא
 המפטם את הקטורת יין קפרסין עיין בע' אביונות קפס בפ' בחלה
 אמר לו מעשה וקפשה יקן דר' אמ' להן אף תוה קלקל לעצמו ותיקן לו
 לאחרים פיר' חטפה יסוד ולא כהן ירנ' קלקל לעצמו דאכלה ואיענש
 ותיקן לאחרים דאינון אכלין ותל' ביה איה תמיה תני תיקן לעצמו אכלה
 מכל מקום קלקל לאחרים דאינון סברו שהיה פטור וקיה חייבת
 סליק פירק יג' אחיל פירק יד'

קץ ב' ה' בשביעית תמימים שלשביעית חין קוצץ חורו
 במקומו אכלהויה בחרבה ברי' ג' ד' חילן מעיאות וצ' ג' במעשרות
 מע' קציעות בדרך הפל' ביע' שרה קציעות צ' ג' במעשרות וצ' ג'
 ד' השוכר את הפועל' השוכר את הפועל' לקעות בתמימים וצ' ג'
 ד' המביא טרי יין וכרי שמן וצ' ג' במעשרות זה להכלוזה לקעות חייב
 וכל כבד פיר' ב' מקנה צ' ט' במקומו ד' יהודה חומ' ח' שלקויעין
 כיונה בתן סודר שמימין לפני' קויעין תמימים ליבשן טרי לשמור
 הבגדים צ' ז' צמדה האוכל על מנת לקצור כשר וחס' קציר פסולה ח' אוכל
 והותיר ודק מה שכירו לתחת התמנה יא' לתחת המוקעה בשביל' וצ' בפיר'
 חזקת הבתים כנס את התקיעו בסנדל פיר' ט' בכלים וכל' מעבדות שהורות
 חוץ משלקויעין קץ בשביעית צ' במת שוה וכן בעלים הקויעים
 פיר' הנאכלים בקיץ ירו' קדטנאי קיץ וחרף תל' קיסא וסתיו בקונם מן
 בגדרים עד הקיץ עד שיהא הקיץ עד שיתחיל העם לה כלים בכללות
 ג' כלכלה של תמימים ולא כלכלה של ענבים קץ ברי' ג' ד' ב' ד' י'
 גילוח מותר תרומה מה חין עושין בחוץ ט' ומקיעין בהן את המזבח
 וזהו ששנינו צ' ד' בשקלים מותר פירות קיץ למזבח צ' פ' החלול וצ'
 ומקריב את הכל' לאותו קיץ למזבח צ' ה' בשביעית צ' ה' ט' ט' ט'
 א' י' יוחנן מקיעין בחם את המזבח תניא נמי הכי מה חין מביחין מן
 המותרות קיץ בבנות שבע למזבח וה' כ' כל שאור וכל דבש וכת תני
 ד' חנניה בבנות שבע להרם פיר' מקריבין אותו שלא לשם תמידין לא
 כמו מימי מגדים שחייב מעיקר הסעודה אלא לקינוח סעודה כך ענין

קִיץ לַמִּזְבֵּחַ תִּמְחַנְמִי הַכִּי מֵהָהָן מִבִּיחָן מִן הַמִּזְבֵּחַ קִיץ לַמִּזְבֵּחַ
בַּצֹּת שֶׁכֶּע שֶׁהָן תִּמְחִי הַיּוֹחֵר חֵת לְאֶרֶם שֶׁחֹכֵלִין חֵתִן בְּקִינָה
סְעוּדָה בֶּכֶּ שְׁתִּי מִשְׁכָּן מִתּוֹת הַלֵּחַ וְחֵם לֵחַן מִקִּיעִין בְּהֵן חֵת הַמִּזְבֵּחַ
וְקִיץ יֵה מֵהָן עֵילוֹת כֶּשֶׁר לִשְׁם וְעוֹרוֹת לִכְהֵנִים קִץ בֶּכֶּד בְּשִׁכְיָעִית
שֹׁדָה שְׁנַת קוֹעָה תִּיזְרַע לְמוֹנָחֵי שְׁכִינָעִית וּבְכִיּוֹרוֹת בֶּכֶּ כֹּל פֶּסַח לִבָּג
הַעוֹדֵם וְעַל הַשּׁוֹלַח גֹּט בֶּגֶם מוֹכֵר עֲבָדִין פִּיר כְּטוֹל מִמֶּסֶד הַקּוֹעִים בֶּר
מִשְׁקִין בֶּגֶם יוֹעֵחֵן חֵן עַל הַכֹּהֲנִים לְקוֹץ חֵת הַדְּרָכִים פִּיר לַעֲמִית הַקּוֹעִים
בֶּר מִשְׁקִים בֶּגֶם יוֹעֵחֵן חֵן עַל הַכֹּהֲנִים יוֹעֵחֵן לְקוֹץ חֵת הַדְּרָכִים פִּיר
לַעֲמִית הַקּוֹעִים שְׁבָלִים בֶּכֶּ רִ פֶּרֶט מִן יוֹכֵחַ אֱלֹהֵי חֵת חֵת הַקּוֹעִים
הַקּוֹעִים הַלֵּל חֵתִן לֵחַ כִּיּוֹשִׁין וְלֵחַ כִּיּוֹשִׁין מֵהַלֵּל חֵתִן מִתְמַדִּין וְעוֹלִין
פִּיר הַקּוֹעִים הַלֵּל חֵתִן אֶרֶם חוֹפֵר הַקְּדָקֶע שִׁלְחָן וְלֵחַ יוֹרְעֵן מֵהַלֵּל חֵתִן
מִעֲמִחִין כֶּךְ חֵתִן אֶבֶל שֹׁדָה כְּחִיטָה חֵתִן וְכֵן מִן הַקּוֹעִים וּמִן הַגְּדִירִים פִּיר
בֶּכֶּגֶר בֶּכֶּ יִחְזִיק בֶּגֶם אֶסְרוֹרִין יוֹעֵשׁוּ לֵחַם מִקְעוֹתָה כְּחֵי כְּמִתָּן מִן
הַקּוֹעִים שֹׁדָעֵם כְּלֹמֵר מִן הַרְשָׁעִים בֶּכֶּ רִסְלִיחוֹת שִׁמְחָה מִשְׁחָה וְחֵמֵר
חֵתִן כִּי שֶׁקּוֹעִין בֶּן קוֹיֵץ בֶּגֶם הַשֹּׁמֵר חֵת הַפּוֹעֵלִין יִבְחָה בְּעַל הַכֶּסֶם
וְיִכְלֶה חֵת קוֹיֵץ קִץ בֶּכֶּ הַקּוֹיֵץ רֵבָה בֶּכֶּ שְׁתִּי פֶּרֶט לֵחַ עֲרֵכָה
אֱלֹהֵי קוֹיֵץ שִׁלְחָן פִּיר כְּתִירוֹ שִׁלְחָן לֵחַ רוֹשֶׁעַל כֹּל קוֹיֵץ וְקוֹיֵץ פִּיר עַל
כֹּל כֶּסֶם וְכֶסֶם בּוֹיֵץ רִחַת תִּהְיֶה פֶּרֶט רֵחַשׁוֹ קוֹיֵץ רֵחַשׁוֹ חֵתִן יוֹשֶׁעַ
פֶּר וְדִשְׁקִין בְּתִרֵי חֵתִן קִץ בֶּכֶּ הַעִיר בֶּגֶם אֱלֹהֵי קוֹיֵץ בְּתוֹכָהּ
אֱלֹהֵי שֶׁם קוֹיֵץ קוֹיֵץ פֶּר עֵינִין חֵתִן כֹּלִל לֵחַ תַּחְתְּכֶם חֵתִן כֹּלִל
בִּיחָד בֶּכֶּ בְּחֵלְהוֹבֵם פֶּרֶט הַחֵשֶׁה מִשְׁכָּת וְקוֹיֵץ לֵחַ חֵתִן עֲרוֹמָה

מנע שיכולה לכסות את עיניה בפי הין דורשין אחר קיעץ בנטיעה
מי כג שביני המקום ההוא פדרס אמ קיעץ בנטיעה כלו דובר כלפי
למעלה בפ' ד מיתות בג המגדף אמ ר' ~~א~~ אהמגביה את פעמיו
ידו על אבצרו וכול עד ל הונח קין ידא בפ' אילוח דלוקין בג' יש חורש
וליהשוב נמי הקועץ בהדתו ואיהרתיה מהכח השמר בגע הערערת
בסגמ דפ' ב בכתובות שאכלע בקיעה שלכית פלכית קיעה וטל מה
בשיבת חולץ וקיעה ופוח כד פיר בעקך בא בפ' איהיה נשך בגמרא
קלחו של טורח אלה באיכו ניכול בקיעותה היכי דמי קיעותה וכול
ראשון ביומא בגמ' ומקטיר את הקטרתה אמ לשבח הקיעה מקיעות
פיר מוקיעה היתה מקדנים ולא היתה במקינוע עפופית מערבית ולא
במקינוע מערבית דרומית אלה באמצע רוח מערבית מה דאמר
מעפון כיון שלא הוי מונחה בעפון מיחדיה בדרום ומתן דארתי
בדרום כיון שלא מונחה בדרום מיחדיה ליה בעפון ומסתברא אפי'
שלא היתה בקדנים מאש לא היתה כוונן בחני רוח מערבית אילא
יותר מקורבת למערבית דרומית ממד מדמינן וכוליה המפורש קביל
קבילתו חות מדבני משה ד' על הדורשן מעיר נדבנה בפ' יא בכילום
ד' יוחנן בוןורי אוממן הקיעות פיר מלשון וקיעץ פתילים פתות אחת
פתים תרג' ירוש מקעית תקצי יתה העיין קץ בסגמ דפ' ר' ישמא
בע' ד' ממוטה הכא לקועץ פיר פתים קבועין ליש דה הכא לשמור כג
לשחרית או לערבית או לאחרים גיעותה היא כגון דכיון דיש לן זמן
קביע יודע לשמור את עצמו אילא שאינו בא לקועים ק' ברגמ
דפ' הנוענים עבדיהו קיעותה קל פיר שפושין ממנו עינות

קין ב' הרב עמיתות בגמ בעל אב מגדף מחי מעשה חיבה
הקנות שפתיו הי מעשה ס' עקומת שפתיו פו שמעקם ומעקם
שפתיו קין בגמ ד' כל פסולי המוקדשין דברים שתגפס קעה
בהן יחזיר להן הדמים כגון נבילות וטריפות שוקעים ודמשים דברים
שהפסע אין קעח בהן בשר בכור ומל קין בפ' מי שמיתו בגמרה
קיה פוגע לא קשויא כיון ברעיועה כיון בקיעויה בפ' הישן בג' חלק
אבילות שיהי תערובת שכת ושמש מטות בתפילין אינו אחיד לה
ברעיועה ולא בקיעויה עד שיטול ידיו בפ' יח בכלים תפילה ד' כלים
התיר קיעויה רחשנה ותיקנה טמאה טומאת מתוכן שנייה וכן שט
ומל פ' יח לתפילה של ראש ד' בתים ומכנס בתוכם ד' פרשיות
א' פוגע וזהו חם שמעקדש לו והיה כי יביאך וכל בית שמו קיעויה
לפי שהיה קיעויה מחברתה פ' אחד קיעויה היא הטבילה במגילות
חיבה חיט יעוב וכס הגדה בפ' הנזיקין מ' סאה קיעויה תפילין נמצאו
בריש הרוג בית תר קין הדלת שבמוקיעה כבר פיר' בערך
מקיעה קעב בפ' הנזיקין בג' חן מוער חנינה חמ' לעי שחן
קיעובין בפ' א' בביעה בית שמוח חמ' חן נוסל את העול לקעב עלוק
בשר קיעה ספית חססם וקיעה עיין בערך חססם וקיעה היא
עיוה המפתה במקדמו ובלעו ריוח קיעה בפ' א' בטבוליוס הקיעה
והשומשום והתפילה כס עקיעויה קיעה בית שמוח חמ' חן נוסל את העול לקעב עלוק
מטהרין כס הקומץ דבה בג' שני מנחות חמ' שמוע טעלה בקיעה
שמוע שמוח וכל מימי חלק כשר בפ' כיצד מברכין בג' הירקות
הדגל בקיעה חמ' ב' ל' כחלב וכול ש' ריחח קשיו וטעמה מעל

הפיץ קנין וכמון ירוק פ קצת דמך לרמון והוא שחור ובלשון
ישמעאל לכמון לאסוד ובלשון כוילן קצת בפה במעשר עלמט
שאוכל בשעת הקציעה ולאחר הקציעה מי תהינים שמפין מהן
קציעות מגיחין איהן במכתשת וכותשין אותם ועושין מהן כמו
ככרות בפה בישי בתרומות בדודם לוטרה קציעות עלפי הכר בפה
מי שהפך ואחפין את הקציעות בקש בדגמ רביעה לוטרה קציעות
שדרסה עלפי פגול במ קוצע קציעות כד פיר בערך גב קצע
בפה כלים המקצע מכולם טמח על טמח טמח בפה העור בגמרה
המפשיט במקצע ובד דרך סביבות ברג דף מדונה הכח במהי ש
עסיקין שקוצעין פיר שחתכן קצע בפה בנגע שניהן קוצעין
חולצין פיר מקפלין הסיר את הפיש שהוא טוח עליה קיד שניקציע
מבית ומתרג יקלפון קצע בפה דף השחתפין קציעה שהיתה
ריחה נורף בקציעה בפראשון בכריתות בג פיסום הקטרת מור וקציעה
שיבולת נדר וכרמם מור ואהילות קציעות כלשון קסיוחה פבלשון
קדש קידה קצף בהג בפה במגלה ובגד פיר פט הקצף הקצה
מלך על עבדן לעשות רימון יחיד קצד בפה מקום שנהג קוצרין
וגודשין בסיף ובקצרכם את קציר אתכם אמר ר' ורדימום בל יוכי
ומי מה דמה הכתוב ליתנא אתכם הרגלים פסח ועצרת מיכן ורחש
שנה ויום הכפורים מיכן אלה לומר לך שכל מי שמוציא לקט שטח
ופיחה ומעשר עמ מעלין עליו כאילו בית המקדש קיים והוא מקריב
קרבתו לזוכו וכול בווקל דחת תהיה פיר וזכור מר קציר ערבתו
עליכן קצירן שלמלכוות קצירן שלמלאך המות קצירן של יסודין

קִינָר בַּעַד הַרוּחַ בַּגִּהְנֵכֶס אִמִּי שְׁמוּאֵל שׁוּי חָבֵא לְכוּל
עֲלֵמָא קִינָרִי בַּעַד בַּשְּׂבָת בְּגַלְיָא יִפְלֵא כִּי חֲזָלִיטְךָ בְּתַרְיֵק דְּרַבִּי
אֲלֵעָזָר לְשִׁיחָא בְּקִינָרָא סָא חֲלָשָׁה סָא תַּפְסָה בַּעַד רִאשִׁיטְךָ גִּיד
הַנְּשִׂא בַּגִּיד פְּרָקִים אֹמֵר חֲסֵךְ כְּמֵחֵץ מִיַּעֲלִיכֵן הַחִידָה אִמִּי חֲקִינָרִי
וּמֵרִיעֵי כְּמֵחֵץ כִּי חֲסִי בְּרִגְמֵי דֵּךְ הַעֲדָר מִן הַמְּבוּשָׁל רַב אִמִּי מֵחֵן
חֲזָלִיטְךָ רַבְּרָבֵן רַבָּה לְטַעְמֵיךָ דֵּאִמִּי רַבָּה כְּמֵחֵץ מִיַּעֲלִיכֵן עַל קִינָרִי
וְעַל מֵרִיעֵי קִינָרִי קִינָרִי מֵמֵשׁ מֵרִיעֵי דְבָבֵן קִינָר בַּעַד מוֹמִין
אֲחִיזְךָ וְ בְּכֹוֹרֵת רוּחַ קִינָרִית בָּחָה עֲלִיךָ פִּי בַלְעִי דִּימוֹנֶס
קִינָר בַּעַד יֵחַ בְּכָלִים נִטְלָה קִינָרָה וְשׁוֹתִי כְּרַעִים טַמְאִים פִּיר
דֵּאִמִּי הַמְּסָה הֵן הַקִּינָרֹת וְעַדִּי הַמְּסָה הֵן הַרוֹכּוֹת קִינָר
בַּעַד גַּם דְּעַרְכֵּן כְּגֹן קִינָרָה הַיּוֹשֶׁנָה שְׁלֵעִיפִיכֵי פִיר מֵרִיעֵה הִיא
הַמִּקְפֶּת חֲזִמָּה מִיִּמֵּת יְהוֹשֶׁעַ בֶּן נֹון וְהִיא יֹשֶׁנָה קִינָר בַּעַד גַּם
דֵּךְ יִנְיָחוֹת הַשְּׂבָת הָאִי מֵחֵן דִּיקֵיב מִנָּה לִקְיִנָרָה מֵמֵשׁ וְשְׁמוּאֵל
מִינָה אִי טַעַם אֶפְסָרִיק דִּמְתַּחֲזִיק אִיבֹור אֶפְסִידִיק רַבּוּעִיהָ סָא
בַּעַד לֵאגֶרֶם מִינָה כֹּל לֵא חֲתֵךְ מֵמֵט מִלְּשׁוֹן גֹּרֶם טַפִּי אֶפְסִיד
בֵּיהּ כְּלָמָר דִּמְתַּחֲזִיק וְהוּא קָרוֹב לִנְשֹׁבֵר בְּרִגְמֵי דֵּךְ הַתְּכֵלֶת דִּי יְהוּדָה
מֵסֵר לָהּ לִקְיִנָרָה פִּיר מֵסֵר גְּלִימָה כֶּסֶם תְּכֵלֶת לִקְיִנָרָה וּמִפִּיכֵן פִּי
שׁוֹחֵד שְׁלֵחַ יִקְלָקֵל מֵרִיעֵה הַתְּכֵלֶת עֲבִיד לֵיהּ סִיסָה הִיא כּוֹרֵךְ הַתְּכֵלֶת
בְּחוּטֵין אַחֲרֵין כְּדִי שְׁלֵחַ יִשְׁעָה מֵרִיעֵהוּ חֲזָט וּמֵחֵט תּוֹמְדוֹ בְּטָלִיתוֹ
בַּעַד גַּם דֵּךְ הַגִּזְלָה וְהוּא כִּילָקְיָה שְׁמִיקָה וְקִינָרָה שְׁקִילָלָה פִּיר דֵּךְ
בְּחוּטֵין אֶחָד שְׁחֹרֵץ עֲהוּיָה עֲלֵגְבִי לְבָן קִינָרָה שְׁמִיקָה שְׁכַךְ קוֹרֵץ לֵא
בְּשָׁבִיל שְׁהוּיָה זְכַר קִינָר וּמֵעוֹט וְקִינָרָה שְׁהוּיָה כִּיבֶס שְׁקִילָלָהוּ

והכל עולין למזון תכלת פיר דבענן לשלשול התכלת בכנה טלית
 כמלוא קשר גדל וזמ' ל יהודה והלן חוטין דשמייהו קשרה עירלן
 למנין מלוא קשר גדל וינחק בדיה הוה קפיד ולא היה מכניסן
 בחשבון מלוא קשר גדל זה פיר רביס חננאל ז' ל' ורביע משה
 הדרשן ז' ל' שהוה מן קרית נרבעה שנה לו קינה שמה וקשרה
 שקיל ליה פיר הוה השומר שם חותן החוטין לשמר חותם הבגד
 שלא ינחו והוה לוקחם אחר כביסותו והיו תרמאותיו אלעין רוגל
 תר לעין קינה שרה כובס תרג חקל משטח קפדיה

סליק פירק יד   אחיל פירק טו   קק

בפ במה מרליקין ולא בשמן קיק גמ עק בכרבי הים וקיק שמו ירוש
 תני' ישמעל קמה זה הקיק תרג ירוש הקהוכין בפ חלן טריפות בג
 סימני העין קמה זה הקיק ריש לקיש חמ' קיקיון דיונה פיר יש לו
 פיר שנישין ממנו שמו קק בפמו שמהו בג העומר בשורה
 רמיון עול בקקי חיוורי פיר חזים לבנים ברג דפ הכותב לחשוט
 ובג זה גטיץ מהיום בפ מי שאחזו קקי חיוורי משלח גלומי דאינשא
 פיר אחים לבנים כלומר אנשים קשין בעלי שיבה מפשיטין בגדי אנש
 אנשים נרחין הדברים שגם לו עופות טמאים בעופות שלמעלה
 וכולן שוין קק בפ מומין חלו בג בעלגבר הקיק והגרבתן בעל
 קיק בבאים כלן שביעין משובין ביותר קק בפ סוד תעניות
 החל בג מעשה חתו עברי שרו ליה סודרה בקקיה והו קאמעט

לִיה בַּסְגֵּם דֶּם שׁוֹר שְׁנַח אֶת הַפֶּדֶה דִּקְאוֹ חֶרֶץ קִיקִיה וְהָיוּ גִמְזָא וַי
קִיקִיה אֵלֶּה מִשְׁתַּלְּגִמְלָה טִיִּיָּה וְגִמְלָה פֶּדֶסָה דִּקְהִיִּי חֵלֶם קִיקִיה וְהָיוּ
קִטִּיִן קִיקִיה הִכִּי נִמְיוֹ דְּכֻלָּהִים זֶה בִּיָּד פִּיד קִוְעִיָּה וְהָיוּ הָעוֹמָר וְדִּחְנֵל
דִּל מִי שִׁמְקִין קֶק בַּעֲחָל טֹר בַּגְּסִימְנִי הָעֶקֶת אִמְמָבִיו קוֹמִי
וְקוֹמָה אִסִּיר קוֹקִיָּה שְׁרִיָּה קֶקבִּטִּין בַּעֲחָת קֶרְבֵּנִי לֵהֲמִי
מִהוֹ לֶחֶם הַמַּחֲקֵה הוֹמָה בְּדִיקֹן אִמְרִי הַקְּבוּטִין מִיד לֶחֶם חֶם קֶקל
בַּע עֶרֶב כֶּסְחִים בַּגְּדָהִם מִזְגוֹלֵן דִּחְכִּיל קֶקוֹלֵן אִיקִיקֵן לֵן דִּמְתָּה שְׁכִיב
פִּיד מִי שְׁמִנְהֵג לִקְטֹת בָּשָׂר שִׁמְן בַּחֲשֹׁרָהִי וְחֹכֵל מִתְחַבֵּה בַּעֲלִיּוֹת
מִפְתָּח הַקֶּעֶב לִתְיֹבֵשׁ זֶה פִּיד דִּחְכִּיל חֲלִיּוֹתָה שְׁשִׁי בַּעֲלִיּוֹתָה וְהֵנְהֵג
לִחְכֹּל קֶקוֹלֵן שֶׁהֵן יִרְקוֹת שִׁזָּה שִׁמְכִיָּהֵן בִּלָּה דִּמִּים וְחֶם קוֹנֶם דִּמִּיָּהֵם
מִעֵט יוֹשֵׁב עַל שְׁפָחָה שְׁבִשׁוֹק וְהִינוּ חוֹשֵׁשׁ שִׁחִין מִי שְׁנִטְשָׁה בּוֹ
קֶקל אִיקִיקֵן דִּמְתָּה שְׁכִיב בְּרִנּוֹ דֶּם מִי שִׁחֲחִין וְנִיבִלִינְהוּ אִיקוֹלֵן לֵן
דִּמְתָּה בַּע דִּחְשׁוֹן בְּכִרִיּוֹת בַּגְּהָמָסֶם אֶתֶּה שִׁמְן עַל־אִיקוֹלֵן דִּמְתָּה
מִחֲסִיָּה תִיבּוֹ וְלֵה עַל־אִמְרִי דִּנִּי מִמְּשִׁיָּתָה שְׁעֵר הַחֲרָסִית תִּרְגֵּל קִיקִיָּהֵם
חֲבָקוֹ אֲשַׁשְׁתּוֹת תִּרְגֵּל גִּמְיָן קִיקִלָּתֵן בַּפֶּס רִשְׁמֵשׁ סְרִי תוֹרוֹם קִיקִלָּה
קִיקִלָּה שְׁמָהֵן בַּחֲרִץ כְּשָׁרִים זֶה הָעֵם לִחְהִיק הָלִיחִי לֵהֲהִיָּה
קֶקֶט בַּעֲחָ שְׁדִיעִים בַּגְּהָיִיזִיבִין לִמְהִי אֲכֹלֵן לֵה לִקְוֶקֶט בַּעֲכִיעֹר—
מִבְּרִיִן בַּגְּחִין אֲכֹלֵן קִמְסָה דִּשְׁעָרִי כִּיִן דִּקְשִׁי לִקְוֶקֶט לֵה עֲכִיר אִינְשִׁי
דִּשְׁרוֹ לִפּוֹמִיָּה בַּסְגֵּם דֶּם אֲחֹלֵן נֹדֶה אִמְרִי אֲשִׁי בְּרִיק דֶּרֶךְ אִירִי קוֹקֶנִי
אִסִּירִי וְכֹל כִּי תוֹלְעִים קֶקֶרֶי בַּעֲחָשֶׁט בְּשִׁבְתָּ בַּגְּחִין שׁוֹרִין

ובסגמ דפ הנזיקין בחודל וחורו כולי עלמא לח פליגי כי פליגי
בליחי וקוקרי פיר מסגרות שעושין מן לחות לתפוס הרגים
ושמן בלש עדכי קוקרי

סליק פיו טו אחיל פיו קר

בגד פני העיר המ מלי למחן דקרי ותני חבל למחן דיתע לת ליה
שיעורא פני קרא חו שנה חבל דמתני שמעתא לית ליה שיעורא
קר בר גמ דפ במה מדליקין שעוה קיריתא שעוה פסולתא דרו
דרובשח בסגמ דפ שמונה שרינ ג קפידו קירא דמשתכופי פיר
שעוה שנעשית מאותו דבש שיצמן הכורת כשהיא מליחא
קר ממליחין מבור הקר נכ פני בערך בר כרי גמ דבמה אשה נט
רישך בקירי ורישא דרישך בחמימי קר בפ כיצר מברכין
בג חוץ מן היין ובג גמ דפ בכל מערבין קורא ד יהודה אמ בורא פרי
החד ושמואל אמ שהכל נהיה ברברו בס כיצר מברכין בג והוא אומר על
המגמר ולא ליה קורא לדבר אחר והוא לירידה אדיל פיר תלול קורא
לדבר אחר דליכול והוא לירידה אדיל והכיל העוהה פיר קורא ראש
הדקל כשהוא רך בויק ד זהו וזהו בסמ פרש דפחני מחן דאכיל
בהרא קורא ילקי בהרא קורא פיר מי שמוכל קור שלדקל אם אינו
שומרו כראוי לוקה בקורתו שלדקל קר בכר רב פרש סה רך
טוב אתה הדין קורא מערבה דמקוריה ארוך והיב מקוריה ואפיקיה
פיר עוף הוא ומין שמנקר בו אדון ביותר קר בהגרה דמגילה
וכפא בשוטח בג שמשע היע דאמרי אינשי איהו בקרי וחיתתיה
בבועי מי האיש אם לא ימצא אשה לינותיה נקב בקרא נקב קטן
לינותו וכן האשה אם לא תמצא זכר תעשה מקיטוי מקום זכרות
לינות ממנו בפא בכריתות על המפטיחת השמן אמר אבי השתא

רחמנא סימנא מלתה קיה וזה רגיל למחזיא בריש שתה קיה ורוביה
 כדתי סילקת ונתמדי סימן קלכסת קר בע רחל בראש השנה
 בג בר פדקים תבואה שחירע בה קריהו חונס פיר קרי בידי שמים
 כמו מקרה לילה חונס בירי חרס קר ביו ההלג דברים מדכדין
 עונותיו של האלקיר כטוי פי כטוי לויאל כל רעור והולך זה וישב
 תחתיו סומך בזכותו להינעל וכן המעיין בתפלה ותבא שחילתו
 וסומך כנדרתו וכן המוסר דין על חכירו כלום חנ"י ידיו ומוסר דין
 דחמ רחנ המוסר דין על חכירו הוא כענש תחלק שחמ לפנו שלח
 שמישה כך והלא יש בירו כגון כך וכן קר בע ח במושר קטן ומקדין
 את הפרינה במושר גם כיצר מקדין רוסף חמ בהועה ודפמ במתניתא
 תנא נד בערור וחיו סחבטיט קר בע הבית והעליה התחתון נותן
 את התקרה והעליון נותן את המעינה פי הקנים או הקושים שמקרה
 בהן הבית נקראין תקרה והסים שנותן בהם ומעגיל במעגלה נקראת
 מעינה פה בערך מעיב קר בעגמ דפ ליער חומתולין ולמר
 בדיה דרבנא במאי מקטחי ליה בקורה בלמו בר ואלה שמות למק
 חיון שמותיהן של שבטים שוין בכל מקום חלח פפ שמקדים זה לזה
 וזה מקדים לזה לפי שהן תקרת שלעולם והנותן תקרה כדחיו נותן
 עביה של תקרה זו בער רחמק שלח חרות ומנין שהן תקרה שלעולם
 שנ שמינה יעקב ויש מקורח קר בע ראשון בכלאים חיון
 נוטעין ייחור שלחמנה להן החיצו שחמא מקירו פ לשון על ויש
 חומ לשון קור חמ חיל דכ קר קרובי פינן הוא קר בטבעת
 פ יב בכלים קורת החנים טמחה ועל חסורים טהורה פיר בלשון מ
 מקדח כמטרה לחץ וכן במגלה חכה דרך קשור ויעבכי כמט לחץ
 רבנ דתמן חמרו להקפידותא רבנ דהכא חמרו כקורת החנים שהכל

מקוששין בה והיה עומדת קר
 מגיום טמ שלחמ השנה חכה
 ביניהו בירינה דאקרהי פ מקום
 שחץ שם חכמים קבועין לבית דין
 ועכשיו פוזמח חורחים קר
 סדקירי פלסטר ככר פיר בערך סך
 בדג דע שלח חקן וחמדין קירי
 קירי ככר פי בע מליי בעג דפירק
 חן מעמידין מתרי
 קורחיו שמינה לו פי חדונים בברי
 ר פרע ענה והנה שם שלשה עדרו
 עהן חלן שלש קרויים פג חדונים
 מלבית הכנסת קר בע השול
 בג משין כל עורכי חמת כל להיותו
 הח דתנן דבנן מביחין כל מיקיר
 פגלגלח יקירה קר בכר רבה
 פרעג שמות שלד שעים דומין לכל
 קוריים מל מה שחמא משתמש
 בהן עומדין הנחתם הן נתנפץ
 ובע עכ חתן הנשים מחחורי קוריים
 היו חוסניות חותה בפס ויהי בש
 בשלח פל מה דין דכח שמלתך לא
 לא בלחמ מעליך שמה כל קוריות
 היו מהלכין עם יש במדבר קרה

בס חולין קדש זכר ליעזר מחייב
קרב בפ' עתמיד עטל
את הקדשים קרב בפ' השותפים
בג' כופין בג' כופין קירוב בתיס' הו
גבין פ' החזק הסמוכה לחומה
העיר נחתת יותר במעלה בסג'
דפ' חטאת העוף כל איש אשר
יקרב מכל דרעם אל הקדשים
פ' בכל הקדשים הסת' מדבר יכול
יהו חייבין עליו מיד תל' אשתיקת
חמ' א' אלו נכ' יש נוגע שהוא
חייב זה כיצד כל דבר שיש לו
מהירין אינו חייב ש' שיקדמו
מתירין וכול' בסג' דפ' שואל
קדשים נעשו דוחקים וכו' רב
זאת תהיה פ' דכור דחוקות
נעשו קדושת חלין ענינה דהוה
חמין מירתיק כח חק' א' מקדש
ליתאמין חמין קדושת נעשו
דחוקות חלין חודניה דהוה שמש
בחד זמן כדוהק במתק דמנין
ליתאמין שמשין ואיזה בתורה
קדש פ' ד' ותפיר האביונה ואי
ומטיל שלום בטל דה' התאווה

שהיה מטיל שלום בין איש לאשתו בסג' דפ' כיצד חטאת אחיו
אדם קרוב אצל עיניו ואין חרם משים טעמו רשע פיר חלין העיר
על אחיו שהוא רועהו להקדש פוסל קל וחומר על ענינו ורוע' ברז'
גמ' דפ' הרוחק אשר לו אלהים קדושים חלין קרוב בכל מיני קדושות
ברז' גמ' דפ' נגמר הדין בש' הפס' תלמודהו לישו קנעני וכו' וינעם יוש
ינחל עניו וכול' ש' שני לישו קנעני דקדוש למלכות הוה פ' היה חרע
למלך שהיה באותה שעה איכה דאמר קדוש לוינו המלך ממשי הוה
קרב קדושתני קרוב ופוסט עין נע' פ' פ' בעל מקדש
דרשן ופייט קרבט דרגש מתיר קרביטיו פ' רענועתי עין צ'
שדג קרבן בפ' בטררים נדר בקרבן ואמר לא נעדרו חילת
בקורבנות מלכים בפ' ברג' דפ' השוכר ל' יהודה שדר קורבנות לחבי
דחהבא ביום אידם בר' גמ' דחולין באטמי דקימן לקוטנא פ' בסכין
שע' יריכות שלומות שדוניה לשלח מנחה הפסידן ומנען מלשלה
ולא נהנה בפ' ד' במעשר שני המוניה כליו וסת' עליו ק' קרבן מ' מעשר
ד' דמאי ט' טבל' ת' תרומה וסימנך קמ' לט' וכול' פ' ד' יוסי אומן מלך
טומות ארבעה ק' קרחין מ' מנשה ד' דוד ט' טוביה ת' תרח כלומר
שלהן חזן וחולין קדש בביעה בפ' יוסטוב ובפ' בעיריית ובפ'
א' בפסח חק' מקדשין את הבהמה מפ' שעושה חבורה אבל מקדשין
פ' קידור במגדרת ששניה דקין ונכנסין בנשר בקמא ועושה חבורה
וקירעוף במגדרת ששניה עבין דתין עושה חבורה ויקח לו חרש

להגדרו כי תרג לאתקדסות ביה כי אחד קידורו כמין תולעים והוא
 רמז כגון הנבא שנישכין בשר בהמה והן קטנים ואין נפרדים מ-
 מבהמה הלא בעשות הבורך כגון הנבא שחין שולפין אותה מן
 השיער הלא בקושי והפרדת הגדולה נקלז קורעין ובלש ערבי קורין
 לתולעת קדרמנה קדרמנה בפאלו טו בג שרמנה תחסרונעם
 מיניה דינר קורדימנה לשעוריה ביה טריפתה פ מאותו מקום
 קורדיקוס בפ' בגיטין מי שחזו קורדיקוס פיד רוח הדופקת בלב
 נקראת קורדיקוס והוא לשון יונק קורדום בפ' מאניא כדי וק
 לא בקדרוס ולא במגל קדרון ברג דפ המק' מן שעות ולמעלה
 אמלו בחטי קורדימנה פי חוטין שוק קטין מעט שגדילין בהרים
 אעג דמיכה למימד אין מחמיצין כיון דלתתן ולא שמדו בשעת
 לתיתתו שמה החמיצו חזינו ברע לקדש בואת האשה קורדקס
 בר' דפ' מקום שנהג וינחין בקורדקס בשבת ובבירס אין ינחין בר
 ג' דמעות חליעה לא יטייל אדם בקורדקס סתוך ביתו וכולו בילמ' בזה
 עקב פרע כי יכרית מקום שנהג לעאת בקורדיקוס מותר ומקום שלא
 סגור אסור אם ריש לקיש נמיצחו משום לאתגודדו בויק' בר' זאב
 תהיה ובמגילת איכה סורו סמיה ובפס דותאמר ינין הליך וטפקה תלכ
 כשהיתה אחת מהן ארוכה קיתה מביאה ב' קערותא מיכ' וא' מיכ' טי
 שתיראה גבוהה טפה וכשהיתה אחת מהן קטנה היתה ליבשת קורדקסין
 עבים כדי שתיראה ארוכה פיד בלש פטיטין כבי פידוש בפ' עכס

קרו - בברך פר פו וירא ארנש אמ ליה מה חסד תבן בעפרונים
קרודים בספר חנניה גידן בדמשק חרשין במע באתר דחרשין חר
חדשין אתמהא קרה קרה קריחצ נבר פו בער חר פירד בכלאים
וברצמ דעירובין קרחת הכרס פיר מקום שחיון בו ודע מלש בקרחות
בר מעטד חורדין משיקרחו ירוש כל הלכנים כגון חילן מדיפתא מו
מישקרחו ר חנניה בר פמה אמר משיעשו קרחות קרחות לכנות ויש
מפו כישילך הנן שלו כעין הקרה שחיון לו שיער קרחת בבר
פיר בע גברו בע מומין אלו הקרה פסולתהו קרה כל שחיון לו שומה
שילשיער מקפת מחוץ לחיון מפ בג מס ברכות בגר מאיר אומר
בה בחולל אמרן עיניו כלל חכמי ישר לפני כקליפת השום חוץ מן הקרח
היה ומצוד עקיבה בן חסד ור יהושע בן קרחא הוא בנו של עקיבה הקוח
כרגס התם אמר לו יהושע בעט שלר עקיבה לר עקיבה וכול קרחיים
בע ב במנחות קרחיים ונהנולים לפתחין פיר מקוואותהו קרס
בע ב בע וקורט שלחלתית בסגמ דפ כירד הכא במאי עסיקין
דחית ביה קרטין פי גרגרים שללכניה שלח שלטת בהן האור ברד
גמ דפ נגמר הדין היוצא ליהרג משיקין אותו קורט שללכיש כרי שח
שותיתתן דטת עליו בר דפ היה מביא את מנחתה כרתון בע ובספ
והביאה אל הכהנים בע אהדן קמץ נעלה בידו ערור או גרגר מלח און
קורט שללכניה פסול בסגמ דפ רחצ במירובין וברד דפ כלל הנשר
ומי שנתכחה ביקורטא בכורה בפאין מעמידין בג ועורות לבובין אס
יש עליו קורט דפ אסור בר דפ חיל טר הפכיה וברקיה ואשכח עליה
תרי קורטי דמה ובג דאחד דפ חלתית אחלתית לא קשיה כחן בעלין

ראו בקרטיים בסגל דפנהמה המקשה ההוא נטצר עעס דינח
לחוק רחישתהל קורטתה מיניה בסגל דפ כלהיד ר חנניה פיר קורטת
דגגישתתה ובריק מי קורטתה מלשון קורט שלכונה קרטן בכר ר
מרט ין שם האחר פישון וצויה ר גס ויהי כיום השמיני על שם נסח
קורטת קטיע פושכח במגילת איכה דרכי עיון אביל מעשה בכלה
אחת קורטת שעתה לרחש הסלע ושמטה עם דכר קרטב
בהמניה פיר יב במנח ונפח א בראשהשטה בגולדרימו ובסגל דפיק
הנושא את האשך כל מירות חכמ בין במ סחא הוא סובל חסר קורטון
איש סובל בפ שלוש במקות מקום שחין בו מ סחא ונפילוג בו לוגין
אפלו קורטוב כשר בסגל דפ א בחילין וברגל דמכות דתנן שלש
לגין מים חסר קורטוב שנפיל לתוכו קורטוב יין ומראהו כמראה
מן וכול דפגל דפ המוכר את הספינה א משמונה בשמינית זהו ש
קורטוב פ א מה בשמיניה בלוג קרטבל בפ המועיא ויון בגער
הוא בקרטבל פ שחיוט עשו לכתובה והיו קטבלא שפירשט במ
במקומו קרטס בעג במעשרות כספר שהיא דרועה בחער
מקרטס עלה עלה ואוכל בילמד כלחוק השוד למה לאמר נבדמה
אחדת כלבהמה כשהיא רועה היא מקרטמת אחר אחר שור סופת
הכלפי מחוק כמו מקרטס ראשו קרטל בעגל דפ המפקיד את
אותציהו בקורטלותה ואוגיטו בדגמ בכה מוכר את הספינה מענה ב
בישתן דהאי קרטלותה פיר טמא בלש יון ובלש קרטלה קרטס
דקורטמי קאמ ככר פו בע טרומא בל גל דפ ואילו עבדין תולדה
שערי תולתה קורטמי קרטמן עיון בע דליקן קורטון

כל גיסטרה ברהו בו ל לקידושין עיין בע גוסטרה קרטיין
בפיס ויהי ביזם כלות ובבד ל פר עג נתן ייו שכרי ומבט יששכר וירעי
בינה לעתים מהו לעתים ל תנחומה הוה לקרטיין ס א לקרטיין פיר עת
בלשון רומי קירוס מועדים בלש רומי קורטיים קרטם בפס
דבחרשה שלישי למלך שהיה משיח את בנו וקבע קרטיים בים והמר
בני רומי לא יחתון לסוריה ובעני סוריה לא יסקון לרומי כקליה קרטיים
בר ע ד וסטורכליה וקרטיים גם מהו קרטיים אמ שמו ליום שתפסק
טרומי מלכות והוה לשון יון קרטיים בויק לוכי ימך והמ ל יוחנן
ב ודחי לגביהו אמר להו במוק אפיקתון אמ ליה הה קרטם קרמך אידייל
קשי קרו וחשיב יחש בפ האומר לחברו עמוקדש ק דינרין אינן בקרטם
מיד שטר ולשון לעז ממש קרטם קרטם בדפן דפ מי טאחז וקרטיס
ומודיקא פיר מיר שלעשב קרטם בס כלים קירטסן ושפן בשופין
טמל תיקנן ועשהו חלקן השולים כקרטם טמאים קרטע
בפ בהמה המקשה בגמ השוחט דג המקרטע איכא בידיה בפס דרני
עקרה ולפניו תרוץ דמכה מקרטעה בהרה דפותה בבד ל פרפ
לטיקישבו סס אמ ר לוי בכל מקום שחנה מועת אכילה נשתיה אירע
לוסטים מקרטע בילמד בד העלותך זכין שהוה יוניא ורואה הער מיר
הוה מתחיל שמה ומקרטע פיר עיני דילוג קרטעו בפ החובל
בג שבת מער דמית ליה קרטופני ברישיה ושקליעהו ועווח ליה
בעי אחווי גמי הרישיה ולא מיני מחו מהנהו קרטופני הני מהני
דקוניא דמית בהו קרטופני כלהי אסיר עיין בפ קמח פ בקעי

והבירות קריחסות צוין ר' אמר אלהנים פ' סביב יש ט
קריחסות לטובה וישמע ויחת קול דברי בצד וג' ע' הטיס אשר
דברו ויש קול קריחסות לרעה וישמע ויחת קול דברי ויקעץ וישמע
לאמר קרויה בפ' כלה כלים האבן שבקרויה בפ' ה' בפרה
קרויה שה' טבילה במים בפ' הל' טר בג' נשתכרו דגליה וז' טילה בה ה' ה'
הרופא הידוק שלקרויה פ' חבן שבקרויה מביאין קרויה יבישה ומ'
ומעיהין וחת בנימשה ועישה וחתה חללה ועישיין וחתה כעין דדוקא
לדלית בה מים מן הכור והיא קלה והינה שוקעת במים אלה היא צפה
וחין יכולין למלאות בה המים כשרוצין להכבדה נותנין לתוכה אבן
מחודקת ברפנותיה שלא תהא מתגרנדת וממלאין בה מים מן הכור
דכין דחנה נללת מתבטלת האבן והינה לה כדופון הקרויה קרויה
בג' דשטק דנזייתא בביתא כי קרויה לשושמי פ' כמן התולעת והרקב
בשומשמן שם כלין וחתן בימין קריב בן חונות מכלות הבית ומחדכת
אותו פ' תיקפה מחלוקת ואירי ואירי בחיתתה אם היא מנחמת או אשה
רעה קרויה בצד' ר' פ' יט ויביאה אל האדם אמר רבין טובי
לקרויה דמלכא שושבינה פ' כפר בלש' דומי כור הו' והוא קרתט
שבסוף זה הפרק קרטט בסג' דפ'ג שחכל' לדבן דאמרי
א' לא לתוכן מים מברכין עליו בירה פרי הגפן למאי חזי אמר ר' זורא
חזי לקרויה פ' בזעני פ' א' לערבו בדשמים ולעשות ממנו סוריאקה
ויש מעדשין צוהרסן ואמ' קורייט הוא וקלוס האמור בפ' א' בע' ז'
נקלוס כי אזהר' דימי אמר וזמא בר' חסן קורייטו קדבין בצד

וְכִּי הָיָה לְמֶלֶךְ וַיִּפְרֹכֹס שֶׁהָיוּ בְּקִרְבָּיו וְכוּיָק רַחֵם תְּהִי הוֹדֵיהָ
 מוֹעִיָּה קֹדֶם שֶׁשְׂמִילָוָה אֶת כָּל הַקְּרִיבִין וַיֹּאמֶר אֵל הַכֹּהֲנִים כִּי
 וַעֲדָה לְמֶלֶךְ שֶׁהָיָה מֶלֶךְ הַחוֹבֵט עַל הַקְּרִיבִין פֶּלֶשׁוֹן לַעֲזֵי הוֹא
 קְרוֹבָה קְרִינָה בְּפִיָּהּ מִעֲמִידָן בְּגַמְחוּמָן אִמְרוּ לְיֵשׁ לְקִיט
 קְרִינָה אֵין בּוֹ מִשְׁמַסְגְּלוֹ מֵהוּ קְרִינָה אִמְרוּ אֲכִלוּ חֲמִידָה הִינֵה דִּתְהִי
 מִבִּיָּהּ קִדִּים בְּתִרְגֵּי יְדוּשׁ דִּתְהִי שְׂמִיָּה כְּבִנְיָדִקִּירִים
 שׁוֹמֵר נִפְשֵׁי חֲסִידֵי הַרְגָּמִל דִּקְרִינָה נִפְשֵׁי חֲסִידֵי מִלְּפִי
 אֲדוֹן כִּלְהַרְצֵן תִּלְגָּמֵן קֹדֶם קִדִּים קֹדֶם בֶּן שִׁבְתָּ וְלֹא הִרְדָּה עֲלֵגְבִי
 הַגְּחִילִים אֵילָה כְּדִי שִׁיקְרָמוּ כִּנְיָה לְעִירָחוֹמִי כְּדִי שִׁיקְרָם הַתְּתוֹן
 שִׁלָּה פִּיר שְׁעִלָּה עַל כִּנְיָ הַלֶּחֶם קִלְף מִחֲמַת הַשֶּׁמֶשׁ בֶּן הַעֲרִל בְּגַמְחוּמָן
 דְּכִיָּה זֶהוּ לְמַעֲוִטִי מֵהוּ לְמַעֲוִטִי קֹדֶם שְׁעִלָּה מִחֲמַת מִנְהַ בְּרִיחָה מִמְּקוֹם
 אַחֵר דִּלָּה מִמְּקוֹם דּוֹכָתָה פֶּלֶשׁ הָיָה מִנְהַ בְּרִיחָה מִחֲמַת הַמִּנְהַ עֲלֵתֶשׁ
 קִלְיָה וְסִתֶּשׁ הַנֶּקֶב לְהַוְעִיל כָּלֹם כְּנִקְוָבָה דְּמִיָּה וְהַנִּי מִיָּה בְּחוֹמָה דִּלָּה
 מִקּוֹם דְּבֹתָה פֶּלֶשׁ אֵינָה נִדְּבַעַת עַל הַדּוֹפֵן אֲבָל הַיְּאוֹמֹת שֶׁהָיוּ נִדְּבַעַת
 עַל הַדּוֹפֵן יֵשׁ מִקּוֹם עֲדִנְבָה אֵם עֲלָה שֶׁם קֹדֶם מִחֲמַת מִנְהַ וְנִסְתַּבֵּךְ
 בְּדוֹפֵן כְּשֶׁוֹכֵן מִמֶּנּוּ בֶּן אֶלֶף טֹר בְּהַרְדָּה בְּאֵלֶּי חוֹעֵינִין פֶּלֶשׁ מִקּוֹת
 קֹדֶם שְׁעִלָּה מִחֲמַת מִנְהַ טֹמָה וְמִטָּה כְּשֶׁתִּתְּרֶפֶה הַמִּנְהַ מִעֲלֵה קֹדֶם
 מִדֵּיָּה קִרְמוֹי אֵיכָא בְּחִיּוֹתָה וְכִתְּוִיקָרֶם עֲלֵיהֶם עוֹר קֹדֶם בֶּן כְּבִשְׁתָּ
 בְּעֵינֵי חֲנוּסָה וְכִפֵּיָּה בְּסוֹכָה בְּגֵיטָה בְּקִרְמִין בְּסִגְמֵי דְּפִיָּה בְּמִנְחָתוֹן
 שֶׁרָא לְכַסְכּוֹסֵי קִירְמוֹי פֶּלֶשׁ הַשּׁוֹבִיִם דִּקִּים כִּקְרִים בִּיעָה וְכִקְרִים
 שְׁלֵמָה קֹדֶם בְּרִגְמֵי דְּשִׁבְתָּהוּ אֵי הַפֶּשֶׁד לְקִרְמוֹיֹת שְׁלֵקָה שְׁלֵמָה
 יֵעֵל לְמַעֲלָה מִיָּה טִפְחִים מֵהַ שְׁמִשְׁתִּייד מִן הַמַּחְצִילָה כְּשֶׁמִּתְקַנֵּן חוֹתָה

בגד פ' כלה כלים אמ שמואל קדומית שלמה עלה מותר לטלטה
בשבת פ' שירי מתינלה של פ' א' בחולין בגמ' השוחט במגל ובפ'
האיש מקדש בו בגמ' המקדש בערלה בכל שוחטין בין באור בין
בדכו בין בק' שלקטה ירוש' בפ' המועצה יין ה' דברים נאמרין בקד'
בקדומית שלקנה וכול עד מעט שרוח רעה שורה עליו בפ' הילול'
טר' בגמ' נשתכרו דגליה דחלהיתה בשכטתיט שבהרד קנה שלה ועשו
לה קדומית שלקטה והייתה קדש בפ' עושין פסין בגמ' מותר להקדיש
משוישלימנה לה קדמו דאגמא קדמיר בכר' ר' פ' יג' ובירוש' בפ'
הדחה בגמ' על העשבים וכמה גשמים ידרו ויהיה חייב לכרך ד' חיייה
בשם ר' יוחנן כחלה כר' רביעה ובס' כר' שירוחו בני הקדמ' בסוף
בפ' נגעים ולקחו הנבים יכול הפלו קדמירין ואפילו לבנים פי' בלעז קילקיל
קדמיין מי קדמיון ומי פוגה עיין בע' ב' ובע' פ' פ'א' קירמיין נהר
הוא ברמשק והוא אמנה פוגה הוא פרמרמי בעים מלש בעותין דדמין
נהר הוא בדרך דמשק קדמן בגמ' דמ' לא עיר חומ' תולין אף מיטה
אסורה בר' קדמיון פיר' היא מטק של פרסיים דה' בס' גמ' דפ' כיתה וזה
חנן לה חדירה אילתאם יתקע לפי שמלכנותיה וכרעיה דחוקים ואינן
נשלים אילתאם יתקע בהן וכיון שיתקע בהן חייב בפ' כיער הרגל בג'
דסמך מעידי הרחבה קדמיון הו' דירי בה פי' מדקדקין ומנפעי פשותן
ובלעז קדמי טורי במיד' בגמ' דפ' בית שמאי כי אמרו בתורה דקדמיון
פיר' אם אנשים שהיו באותה שנים בכל קירמאן טהורא וחורי פרס
זהיתה מלאכתן שיש להן טוורים שמשכירין אותן לחרישה וללא היו
בדקין אילתא טוורים לבנים שאין בהן בהרות טחירות כי הלכין ימה

לחרישה אבל לעירו השחור עדיף ולעולאוכמה בחזרה מעלי חוץ
משלה רישה בלבר קרן בפגדפכירה קרן עגולה חייב קרן פשוטה
פטור פיר שלום י על קרן זו מכלו שיר הוא והיא שולחליות וישבהן פט
פשוטות ויש בהן עגולות והן נדבקות זו בזו כשמימנין בה והיה שולקן
ממש כדכ קלקדנא משדוקיתא והעגולה קשה להדביקה יתיר מן הפג
הפשוטה והוא כל ויש בו מלחנה להחזירה לפיכך המחדיר קרן עגולה
בשבת חייב וקרן פשוטה פטור אבל אסור ותכן בפ א בכלים הכיט והאימה
וכול עד קרן עגולה טמא ופשוטה טהור בס פדה קרן שולחלימה וקרנים
שליועאי דרכיט פ קרן שולחליבה מיטה שלמתיס עושין לה קרן שלבדול
לקשר המת שלה יפול וקרנים שליועאי דרכיט קרני בהמה אוחזיה שמו
שמוליכין עמהן יועאי דרכיט למלאת בהן מים ולשתות בשביל שלה
תשדר בסגמ דבר קדנא קריא בדומי בר מיבין תחיני וכול פרגולין בדומי
להכריז בקלקדנא משדון ולומר כן בן מוכר תחינים מכור תחינים כאבן
נחלתשנה מחומנותו כיכז טזכר בר גמ דפ א שרע נפקא ליה קדנא
בעיניה פו קרן שלכסד יעא בעטו בסגמ דפ הטותפין קרן הפוך אמדי
דבי ר שילה קדנא דקדוש פקדן שלהיה ששמה קדש לקדנא היא כלו
חינו יפה ממני שיש בו גחנין אילה כי כורכמא רישקא במיניה כלומר
בהרץ כרכוס רישקא שהיה נחטוב במינו מכל עוהר מיני כרכוס בפכ
בנה ובקדן כרכוס כרור שכוכל פד בע בר בכר ר פ ע הסינולינינא
מסתכל הוית בקדניא וארו קרן אחת דמי מ מלכות הרשיעה שמכנסת
עין רעה בממונו מלחדס וכול שבע שופ הובליס תרגקק דוכריא
קרן קרני בזוזא כבר פירט בע פגד בפ מי שהחזיק בגמ הגיע כי
קאמר ר הונא בקרני דאומני דלא חזיה ליה פיר כשמועצין בו הדם

והעלן לטלטל בשבת ב' אלוהן הלוקין בג' אכל נבילות והיו מן דשרי
בקדש דאוממא קא עכר משום לא תשקט בסגמ דפ' כלהיר שקלו לה
קדשן קמיתא לא מימר חזמק אמ' ארוס דתנו כיהא קרו בגמ' דמדי
א' בפ' שיט בקדש תח קאיי פ' בשעה + באמצע דקיע עומדת החמה
זאית נוסח ולא למורה ולא למעבד חילה עומדת בין קרו מזרחית לקרו
מערבית והו' אכיל בו זמנן דסכר שש' יין היה מטח למורה וכ' נוסח
למעבד והו' + בסגמ דכה אמ' אכיו גמירי בכל לא חזו חבלי דמשיחה
תרגומא הוינל וקרו לה קדש דשיחבותא פ' קרו דוית שש' נינולים מט
מחבלי שלמשיח בד' ג' דפ' המניח את הסוד יוחנן אמ' בקרו דוית פ' ד
כגון דקומא חבית במקצוע רשות הרבים דלא מיני לעיניו ומיזל ואנוס
הו' בס' דפ' מדובה שיהו קר' במטחת שבת משום יושבי קדש בר' גמ'
דסנהדרין אלא משום יושבי קדש פ' דלא עייל לציתא מדרש אילא
דגילין שיושבין בקדש העיר ועסיקין בדבריו שיחה ושיחור בו חשבי
שער תלג' ימללון עליו יתכו תדע כי קדשא ועוד יש מהן כד' פ' דמדי
פרינס קרו בגמ' א' בפ' דקדש מידו לו פ' אורה מידו שלה קנה
ג' לערוך כח כי קרו עור פ' משה ושם חביון עזו חפ' פ' כן שם אעל
המקום עזו כלומר תוקף אורה גדולה אעלה קנה יתיר מאעל עדיקים
קרו בדפיהה והקרו קיימתלו לעילם הכח אשם ח' קרו וה'
והשיב את אשמו בדאשו קרו בפ' ככלאיים היושב בקרו סומג
חת הארבעים בסגמ דפ' א' בכתוב נבעלק בקדומת בקדומת סלקא דעתא
חלה נבעלק בשעת קדומת כש' לכהונה בהג' דפ' הנזקין אלו פ' קרו
מלחמא טונכנסו לכרך בתור בפ' יוחסין כג' אסטרטומא ויטבין בקדש
של דב' ומה לכין בראשי גמחות פ' עגלות של דב' ובלעי קרו קרו

בְּרַגְמָה דְּמַגִּילָה וְרַחֲץ בְּהַרְוֵה שְׁלֵמֵי פִּירֵי מִי מִים נִזְכָּעִין וְקָרִים קָרְנִיָּה
בְּפֶה מִקְבֵּל בְּגָדֵי סֵמָּה מִן שֹׁרֵק מִחֲבִירוֹ לְשָׁמִים מִימְטָט פִּלְגֵי לֵה בְּקִרְנֵיָּה
בְּפֶה הַשּׁוֹתֵמִין בְּגָמֵל וְלֹא אֶת הַשֹּׁרֵק פִּלְגֵי לֵה בְּקִרְנֵיָּה פֶּ שֹׁרֵק אֲשֶׁר מִזִּוְרָה
וְעִפְיוֹנָה מִשְׁרָךְ עֲלֶיהָ נִהָר וּמַעֲרָבִית וּרְדוּמִית מִשְׁרָךְ עֲלֶיהָ נִצְרָה חֹלְקִין יֵה
הַשֹּׁרֵק בְּקִרְנֵיָּה נִיטֵל אֲחֵר חֲצִיָּה מִדְּרָחָה וּרְדוּמָה וְאֲחֵר מִעֲרֵבָה וְעִפְיוֹנָה
נִמְעָמָת שְׁטַח לֵקֶה בִּלְכֶסֶן לְשָׁמִי חֲצִיָּין וְכֹל אֶחָת מֵהֶן טֹרְגִינָה כְּלֹמֶר יִשְׁלַח
שְׁלֹשׁ יָדוֹת לְכֹל אֶחָת מֵהֶן וְיִשׁ לְכֹל אֶחָת מֵהֶן מִדְּרָחָה וְנִצְרָה שְׁמֵם מִבֶּשׁ הַנֶּגֶז
וְשִׁקָּה מִן הַנֶּגֶד וְהָיִי דִקָּה אֲמַר חֲדָגִסָּה לְחֹצֶה צִסָּה דְּשֹׁרֵק קָאֵי אֵלֶּה מִלְּ
הִכָּה דְּמִשְׁרָךְ עֲלֶיהָ וְחֲדָגִסָּה קָרוֹ לֵיהּ וְכִינֵיָּה בּוֹנֵגָרָה קִרְנִית הַסִּימָה
וְהָיִי חֹב וְהַקִּרְנִית עֵינִן בַּעַסָּה קִרְנֵס בְּפֶה הַצֹּעֵה יִתָּף הַמֶּסֶד בְּקִרְנֵס
עֲלֵה סֹדֶךְ בְּשֶׁשֶׁת גָּמֵר מִלֵּאכָה בְּפֶה כֹּל הַכֹּלִים קִרְנֵס לְפִנְעָה בּוֹיָתָה הַחוּצוֹתִים
דְּמַחֲיִיָּה בְּקִרְנֵס אֲחֵר שִׁיָּה עֵינִן בַּעַסָּה פֶּ שֹׁרֵק מִקְבֵּל קָטָן שְׁלֵבֵיָּה
פֶּטִי שְׁגִדוֹל קִרְנֵס בְּפֶה אֵלֶּי טֹרְגֵי נִשְׁתַּבְּרֵי רִגְלֵיהָ מִחֲנִי דְּעִרְוֵלָה
תֵּלֵל לְבָקָה בְּקִרְנֵסִיָּה פִי בְּקִרְנֵס וְפֶרֶק בְּכֹלִים שְׁלֵחֹן כְּמוֹ שִׁיָּה קִטְנֵס כֶּךְ
כִּלְיָהֶן קִטְנֵס וְכֶךְ שְׁנֵיתָהֶן רִגְמֵס הֵן קִרְנֵסָה בְּפֶה אֲבִעֲרִים בְּגָ
דְּסִמָּךְ טָרָר בְּמוֹאֵן קִרְנֵסָה לֹא אֲמַר כְּלֹם כְּלֹמֶי אֵינִן כִּינֵי לְקִרְנֵן
קִרְנֵס בְּכָרֵל פֶּרֶק בְּקִרְנֵס אֲרֵבָה שְׁהִיָּה עֲוִילָה בְּקִרְנֵסִין שְׁלֵחֹבָה
קִרְנֵס בְּרוֹתוֹת אֲרֵדִים תֵּלֵג קִרְנֵסִיָּה וְאֲרֵדִים הַכּוֹתֵרוֹת אֲשֶׁר
עַל הַעֲמֻדִים תֵּלֵג קִרְנֵסִיָּה קִרְנֵס בְּפֶה אֵינֶה בְּפֶה כֹּל בְּכֹלִים
בְּנִירִים וּבְקִירֹס וּבְחֹטָבִים מִיָּה קִירֹס אֲמַר וְכִי הִזְדַּק מִיָּה בּוֹיָתָה מִיָּה כֹּל

במחודגין אותו מן הסיבא ומן חולות ומסננין פי ודומה לורעבתה
מגד מטבין וקודין אותו מסננת פא חומנות שעיטין מקנים דקין
חלקין שבו חודגים חודגין בידים וברגלים והוא קלוט בשתי כמוהערס
עצמו ודומה לו וקא מכלכל יוציא אתה קדס בצע כיסא מברכין בג
על דבר שאין גידולו מן הארץ בגדפ המזכר פירות לחכירו על הפרת
שעיטשק ועל היק שהקדים ועל התבטיל שעיטשק עורתו הוא שהכל
נה בר בצע מקמירין בג החומין האי חמדה דקדים ליום קמישבו
משום גלוי פ בצע פרעס קדס בצד ר בצע פא יב למלך שהיו לו כוסות
רקים אמר את יותן צהן חמים נבקעין עיניו ניקדוסין קדס מהו לעתים
ר תנחומאמ לקירסין סא לקירסין סא לפיכודין סא לקירטין פו בערך
בקרט קדסטל בר גרפ במה בחמה תולין קרסטל לבהמה בשבת
בצ השוכר את הפועל בג ואלו יאכל מבוה פול מצותי המה ותולה לק בקי
קדסטל שכמיה ר ירמיה פולח לוי דעירא חד קרסטל דתחומים פיד הוט
טרסקל והוא סל פא קרסטל קרסטמל בר כלחים וצר מעשרות
וצד עקעין האגסין והקרוסטמלין גרופו מולו פא אגסים ובלעז פירא מלו
פא תפוחים קטנים שרומין לעפעצים התקראת מילין קרסל בקר
אלו טר וארבע כנפים וקרסילין בר אהילות עשרה בקרסל פגמי גבולין
מזולא מערו קרסולו קרסל קימוש וחיה במצעה תרג קרוסליו יט
וחוחין קמוס ירשם חח באהליקס קרסט בצע צמיאה ובמנחות
בסגמי דפא ישמעאל קירסטמל נמלים שברתה הרוח עיין בערך ירד

פיר חותכין שכולת לבדה וישאר התבן עומד ויש חומ שנופל הענפים
שיבשן והוא כמו זימור חבל חמור בכרם וקורסום בשאר חילות כיו
ביוחכלנו הארבה תרג ירוש וקדסם יתק גובא קדסם בפ היה קורא
דולה ילקו ברנש קורסם לה חכיל לטרה דקינד פי היט כרדל שפירשט
במקומו קדן בפד כלים שתי קודמיות פ כל חדש שחין לן שולים
לשבת אלה יביאון כל חדש אחד כמין גביע ומושיבין הקורן זה עלון
ויש חומ כלים זה נק בלש תלמ קורמי קרפדאו בפחל טור בגמ
סימני העוף אמר חביו כחות שבעימות קיפוף כחות שבשערים קרפדא
ס' איש כרתי קרפסא בר גמ דפ' ויחוסין ליתב מר אוקרפיטא
אמ ליה מן סע ליה למר למר ספסל כד אמור רבנן או אכטות טראמ
חינשי קרפסא בילמד בר בהפלותך מעדות שוליה קורא פסה
שליה פיר קונכו שליהב קרפן בפ כיס מעצרון מתנין קרפן
לעיר בפ המביא כדי יין מן הקרפן ואפילו מן המפורז פ' מקום שמדקן
מחיעות בלא קידו כמו חמר קרן בפ אמ ליה הממנה ובפ השוחט
ב' אמ בפין קרע ומדק אחר שחיטה גמ מאי קרעו אמ עולה לויטא
דקטלה קרן מעמין בא קרן בפד נגעים שתי שטיות וכול עד לקרן
ביוג בפ בא סימן שתי שטרות וכול עד ר' איסור חומ כדי לקרן בעמיה
ר' עקיבה חומ כדי שיהיה ניטלות ביוג פ ענין תמיטה בפ ח במקוות קריעה
שפתותיה כאילו לא טבלה פ הדבקה שפתותיה ולא נכנס מים בפיה טחל
לן טבלה כד אמר כל שאינו ראוי לטילה בילה מעכבת זו אבל אם היה חמה

מתוך ויכול לזכור בו המים אינו חושש אם לא נכנס כי דאמר כל הרחוק
לכילוק אין כילוק מעכבת בו בפ' בפנייה אם נקריעת עם האשכול
פי' אם מתאחזת ומרבה בר' ג' דף הדר אי קרעתך כיעה לא גרסי
קרץ ביצמות כ' בית שמאי אומ' ב' הממאסת מתוך דברת
דמדברתו בקריותיו וברמותיו פ' כל קרץ עיץ קרץ בתנור
שחינתו פ' כלים השדץ בתוכו זה קרץ בטנים פ' כר עגול שמו קרץ
חלות ומיעות תרג גריינן פטידן בר' טהרות ובר' טבול יום מקראת מקרעות
נושבות דו כוז וכיכרים משבות זה ביה והאופה חמישה על גבי המיטה
בפ' כלים התקין להיות קורץ עליו פיר' לערך עליו הלחם ויש אומ'
לחוך עליו הבעה מלשון מהומו קורעת קרץ בפ' הרוואה בגמ'
מקום שנעקרה הכל קורעת כי מלכא פ' קדיה עליו מלשיטת וכן תרגום
קרא בגרען אכלו לא הלך רכיל לא תיכול קרעין קרץ בויק' קדושים
תהי' אי קרעת לאשה אחשה פיר' אלו הוגעת לספר לא הגעת לערב
בגזילת איכה ספקו עליך קרץ ובניה ובגיר דר' לא הוה ברנש קרוץ פיר'
האיכה דענינו קדמאי מנהק וצאמר אל הכהנים פד' סביב חד זמן
קרץ פגעו אצל שוטר ותקם בטרם יכיר תרג נקמת בקריעתה ותבא אל
חמותה תרג ואתה לות חמותה בקריעתה מי דאת הנשקפה כמו שחר
תרגאם אומיא כמה יוהנן עובדי אומא הדא בקריעתה קרעל
בפ' המגדש בגטת בכתב ידו מאי קרעית חמ' דירבתא רבינ' כפר פיר'
בערדבי קרען בפ' גמ' דף הנידר מן המבושל מאי דלשת הרמיה

אם שמואל קרי קריזה פיר דלען עגלון קרקה בר גרד מעור
הליעק הרוח קורקה מיקרו פי מנעל טלעור והוא עור עכ ושמו בלשן
ישמעאל קרק קרקטן בעל טרניקב הקרקטו ובג סימני העוף
מלהו עופות טהו קרקטן נקלה בפ הדואה בג ככלל בכך קרקטן מוחן
קרקט בע גרד המדר מן המכושל בקירקמ דאימיר פ במדעת אימיר
קרקס בכ מעשר ר מאיר חומת קרקס יחש יחלהו הקרקס כד
שעוקסיהו מעוטין והלקטיהו מרובין מה דמי ליה אמר ר' חסי נגאלין
קנייתא פי כמשמש ובלעז ישמעאל קרקס והוא ממיכילת שפירעונו
במקומו קרקס בד בדיה רד אימיר קרקסי השם במומי חוקיונים
אחודין ועשית קרסי נחשת בבר ד פיר יט אפיל קורקוסין שליהב עשה לו
קרקס עיזא קורקסא נבר פיר בע טרען קרקס ברי
קרקסיות ובתי תואטרות פ בע תאטריות קרקע בע גמ דפ בן סורר
אסתר קרקע עולם היתה פיר אסתר ערקית היתה ולא שמה דעתה לעבירה
ובקרקע זו לא יזה ממקומה אילא נאבן שאין לה הופכין קרקף בע
גמ דפ צמאשק אקדפך דארוואוס דגדיתא פי אקדפך דארוואוס
שלארוואוס דגדיתא עלחוטם שלכער כמשרא דכרתי בערועה
שלכרישין חבטתיה כגון חובטין בלועא חמרא חוטרתי בלחיה חמור
הכתיו כבחיטרא צא בר הש בג בר פיר פושעניש בגומן מאיניגדו
אמר רב קרפסתא דלא מנחא תפלין בפ העריל בג מערי ואודומי ונפרק
עישין פסין בגר יהודא חואם היתה קרקפנא חזיתיה לישך ציני עמורי
כמאמר יוחנן להא שמעתא פיר אדם גדול רחיתי ראשך בין העמודים
שליבת המדרש פא בעל גלגלת גדולה נקראת קרקפנא בפ חזקת הכתים
בג כמא דבר חמו בחזקה כמא אקדפך גברי מוח קרקפל בפא בעי

בג יום תגלחת ומניחין קרקעלן שלד ישמעל בדחשו בפה פיר בגמ
וכילן שעינדן ראלתיתמה שהדי קרקעלן שלד ישמעל מנח בדומי פ
עירות שהפשוט מן הדחש של בני אדם נק קרקעלן כלש יון קרקר
כפ לא יחפור בג מרחיקין את הסולם הפלן לה קורקור מהכה פיר
עינינוף העורבים ויעקתם בגמ דהעניות מקרקר עליהן כתרנגול
שמקרקרת על בנה שג מקרקר ושזעזלההר בפאלו טר בגדרוסת
הואב איטרו ממ מקרקרן פיר מתדערין ויעקקים בילמל ויהי חשך
ובפעס ויהי בחימ הלילה מפרדעים קירקועין היה להם יותר מהשחתם
כלומר דעקתם קרקר בצד ר פד עז וישב לבן למקומו חיד לריון
מלמל שנכנסו ליסטים בביתו והיו מקרקרים כל הלילה שג מקרקר קיר
קרקר בפאלו טר בג עד כמה תא שמע מהא דתק כפ ב בכלים
הרקין בכלי חרש קרקרותיהן וישבין שלא מסומכין שיעורין כדי סיכת
נער קטן ועד לג פ הכלים הקטנים יחס נפחת ונשתייר בשוליהן שחן
קרקרותיהן והינו קרקעיותיהן וכן קור כלש עומי לקרקע קרקע או
בדפנותהן שהן הינדדים שיט ב במקום שלא מסומכין ויכולין לקבל
אפלן כל שהוא עדיין מקבל סמחה ולא נחמר בפ' כמה שיעור קבלתו
ושיעור שלמותו כל כשהיה שלם למטה כדי סיכת קטן למעלה עד
לוג מלוג ועד סאה ברביעית פיר הכלי כשהיה שלם היה מחזיק למטה
לוג למעלה עד סאה ונפחת ונשתייר ממנו כדי רביעית עדיין עומד
במקומו לקביל סמחה כיה נתן שיעור בכלי כשהיה שלם למטה
ולמעלה ובשיור כמנשתב נתן שיעור בכלי כשהיה שלם למטה
ולמעלה ובשיור כמנשתב וכן מסאה ועד סאתים בחצי לוג אס היה
כלי שהיה מחזיק כחלה למטה סאה למעלה עד סאתים ונשבר

ונשתייר ממנו שמחזיק חני לוג מקבל טמאה וזה שבראש המשנה
יושבין שלא מסומכין ולא פיר כמה מחזיק יש לומר הואיל כשהיה
שלוש שיעורו כדי סיכת קטן שיעורו כשנשתבר כדי סיכת אבר קטן
שלקטן בן יומן כמפ בגמד המוציא יין לעיניו הוצאת שבת ויש לו
ילמד סתים מן המפורש חני לוג כסאותים חלק אחד מינו חלקים בה
וכן רבי' כשהוא חלק אחד מינו חלקים בלוג בהגם אלו הדקים אם ישאר
להן תוך והן יכולין לקבל חלק אחד מינו בלוג מקבל טמאה ס"ה בכל
מקום סמכו ענין לן ותוב אמרי קתע בסופה והוא הדין לרישא בפ כח
בכלים התחיל בה מפיק סהורה עד שיגמר את קרקורתה ובע טב
באהלות כנוג קרקורתה סומא טקשת ויורדת פיר קרקעיתה ובלע
טוביהיא קרקרתה קרקש בפהרואה בגמלא יקל מקרקשא
לה בתרב חיסדא חמגזוי בלקנא בפ טרב פס בגמלא יפחתו לו חלה
נקרקש נכתמא אחינכא בפ הכותיב לאטוט בגהניחה פירותאי פיקח
מקרקיש ליה זודו וכת ליה שטרדא בשמיה בפ השולח גט בגמלא וסמך
עבר מעשאו דכו מוקמנן ליה הפטורפא ומקדקיש ליה חז וכתב
ליה גיטא דחירותא על שמיה קרש בפ תמיד שמא יניח
והקדוש הדס בפג בטהרות קרשואל שנים חירו ונימחו בפא בסומא
בג זה הכלל והוא יין קדוש הבא משכר שדומה לעצמו דבילה פ
הוא טבגסינן בגמלא דפ המוציא יין תבא יבט כזיתל מטה כלפי יל
מן בארי אמר יין רחיה בתרג ירוש וחרת בלילה וקרושא בלילה
קרש בפאלו טר בגמלא סימני בהמה קדיש טביא טביעולא
פ יש בחיות בריות גדולות כמו הענקים בבני אדם והם כמ פל
קרקז קרשינו בבליותא סא כדשפ בבליותא כפ פו בערך כריש

קרתן בכו בדמא קרתני שוק על שדה מירושלמי פירבלש עדני
קורלכר לקרי עליק פל יו

אחיל פל יו קש

בפ ששי בבזו המקיש בקדסולין פיר ש כשהולך מקיש קדסולין זו
בז ומשמיע קול והוא הקישן שיגמרה ועקרו מן דאלדא נקשן
בפ בוצים זב שהקיש על כסוסטרה פ הנה באותו ש שמעו הקיש
בקנה בפ כל קרצנות העיטור בפ ג בסטהרדין בגמ מפדיה בנקישה
תליה מילתא פ משומק כמין דו ביו כדי להבדיל יומי נדקרים לאורך
יון אמרנא ידענא למינקש טפי ולא גמר ומקמי הולכך פסולה כל
תולה ברעת עינמו סגון משחק בפסיפסין דלאו בנח תוליה מילתא
אימא גמ ומקנו קא משמע לן בפ גמ דסהרה במי שלם שער
מכרה נקוש ואתי תיגרא פ בהפניות התבואה מן הכלל כל נשאר
הבית ריקס מן המזון דופקה המדינה ונראה בהגדפ ר א במגילה בן
קישבן שהקיש על דלי דהמים ופתחו לו פיר דמק בפ שור שנע
בג כסהו כדאוי מהו דהימא מהו דתימא איבעי ליה לקישוי עליה
קא משמע לן פ לדפוק בר גמ דעירובין ואי נקש ביה מכתא וחבריה
חבריה ותתקע את היתר הר ונקשת סיכתא ותתקע ביתר דלילה
בפ מיתות בגמ בעל אוב ובפ ג בכריתות בגמ המחיל הקשת דו
דרועותיו אי מעשה פ המקשקש בדרועותיו קש בר
גמ דסוטה ברכיכא או באקושה כד פ בעמקש קש בר
גמ דפ ואילו מוכרין בפנבר גמ דפ כל המנח והו דחמץ גמור לא
האוי נקשה בעלמא פיר נקשה כגון עמילן שלטבחיס ודימא
שלעבעי וקולן שלספדיכ שטחמץ מחלו בלא שחור קש

בפגט פשוט בג כותבן גט היא היה קטן לה ובגד לה קלה בפ
המקדל גט בג לשנים מועטות ההוא גברת דקניל מרדיסא לעשר
שנים וקט לה שנים פיר יקן מילט קטן ושיש ואתם ישישים
תרג וחתונ קטן קטן דינא כל פי בע יקן קטן תרי
קישקושי הו חר חברו וזו חלנו רב פיר בע אבר ויטחומ קיש קיש
היט עירור אילה שערור בגמנים וקישקוש בזיתים קטן
בע בהמה המקשה בג השוחט את הבהמה ומינא בה נעשה לאבן
כחית המתקשקש בקלימתו בע גיר הנשק בג שולה אדם תר לא אדם
לבית האכל ובירן לגן המתקשקש קיש קיש קרא סא כחיש קריא
כבר פיר בע כש קש בג גמ דפ יומא רופן תר אילן הו סימא
בגרות ד ליעיר בר ינרוק חומ מישמתקשקשן הדדין פי נטו ונתקשקשו
הרדין וגם עמחו לך עומדות פ לא נתגלגלו כל כך שנתקשות הו בזו נר
מראין הרבדים שיה וערך שלמאלא מזה והראשון שיכו בהרי הרדי
קש במ א פי שאמרו בגמ ומניקה ינימד שיעלו בו קשקשן
בפ המוכר את הספ בגמ חלות דבש כגון שוב על גבי קשקשן פ טמל
על הקטא על התבן דמטושטש הוא ומקטח הוא בע במק בהמה
בג חמור ובקשיטין שיעל גבי העבד פיר עשב שמישים על גבי המטה
פי א דמין שלטין שנותנין על השבד שלא התחק קשקש
בר ג דפ השוחט אחד בעין עוף שנכרה מן הדקה הכשירו בסמך
אחר תרע שיש קשקשים ברגלים כרגלים בפ אילן טוד בג ובדגים

הטן התם בע בא סימן כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר אלו הן
הקשקשים הקבועין בזה הסנפירין שהוא מרחק בהן גם ממח
דקשקשת לבושא הוא דכה ושריון קשקשים הוא לבוש
קשבה חצב קשבה כב מיר בע חניב קשב בע הכונס בגמ
כיער משלמת מה שהזיקה והוא גכדא דקיש קשבה מחבריה
מיר קשבה ימחי וסלא מין דקלחוח דיקלא פדסח שמעו לה ושמן
דדיקלא ארמא הוא קל וחוש ס' א דקין תלתא מחבריה פ' ג דיקלי
קין מיניה לדידי חילוי הכהו דקלים דקין וג' בקיטה הוא קיאר שהיו
עומדין ג דקלים בשורש אחד וקין אחד מהנהוג קשב בהגד צפי
העדיקין וליעלון כך תלמידך ראינהו קשבי דחייה קליל יסמכין
עמך חר מן תלמידך במיטה דליו משאוי עהם ידועים שהיו
קל קשוח בע גם דפ' לולב וערבה ר' יהודה אומ' שני קשוחות
היו שם פ' כלים כעין קסוק צפי בע קס קסט גמי א בכרית
בג המפטם את הקטרת הקושט שנים עשר הקושט והחמס עין
בשר חמס פ' כשרתא בליש דרכנו ובלעו קושטו ובלשון ישמעאל
לקסט קמט בהעגעל כח בכילים במכבש שלקדס וצק שטנית
מהור פ' כגון קטות העשוי על המסור הקטן שמו קושטנית פ' א
קשת שעל גבי כלי הנכבד וחד צבו ניקבין המלחים שדים נקדח
קשטנית צמג איכה יעוב פ' אפים קשטים קשט מק
הק ב' מקשט חתנים וכלות קשייתא בע יום הכפירה בגמ
האוכי היט דאמרו אינשי תרי קבי תמרו קבי דקשייתא וסרוה בפ
אלן טר צגא הרואה ההוא קשייתא דאשתכח במדרתא ובעינן

שלהמדים או שלדיותם קשיטה בדגמ דפ ראוהו בית
רין בכרכי הים קורין למעה קשיטה בבר רבה פ' השאלה לו מרגליתך
השאלה לו קשיטין חפיק חרדא חומדתה למרעיה חפיק חרד קשיטה
למרעיה חתנו ליהוש קשיטה אחת תרג ויהבו ליה חנש מעיה וז'
וחיכה דחמרי מדגליתא ואיכה דחמרי חורמא קשן הקישן
והקולבן כבר פיר בע אברוא קשר רבא בר פפא חמ קישרי
כבר פיר בע חנקטמין קישרי פיה קכר פי בע פיהא בפ' ג' בשביעית
ל' יוסי חומא משיקטור פ' משיעשק קשרים קשרים שוכין שנתקשר
קשר העליון מיה הוא יבש בפ' אח במקוות חילן שחין מדיכים שיבאו
בהן המים קישרי פ' העני פי הקשרים שבבגדי העני אין עדיך להתורם
בשעה שטובל הבגר פ' א קשרים שיש לבגדים כמו שיש לבגדי אנשי
המלכות בגדים נסגרים ונמחים ויש לנשים עדי כ' אשה כלה קישוריה
וכתובה נערות והקשורים ומתרג וקלמומסיה בפ' בא סימן בג' תינוק
אחת על קישרי אעביתיה שלוח ואחת על קישרי אינבעיתיה פול
שלרגל בחלק בגמ דור המסלתרג שימשו בתיבה ולקו ואלו הם כל
עורב וחם כל נקשר א' עורב חסיעה מגמ כוש שלקה בעוד וישט
בע פחם קשר בפ' דאחריות ובויק רב בר אחרימות ובכוימין
פרש אשרי משכיל חק היה חלקי מכל עמל מאן דאמ קוריה מאן
דאמ קנייה מאן דאמ קושרתה קשת עלה קשת כשרתה
אותו ברא יוי למה דומה הכרית נאמר בבר' וק' בש' בר חלח כל

המסתכל בערוה קשתו נעדרת שם עריה תעור קשתך עד בערוה
שלא שוק קשתו שלו נעדרת אבר של מוסרת להודיע שם עריה
עריה משמע עריה כלום הם מסתכל אשה בערוה תעור קשתך בס
גם דם אחד ציבמות ניתדמר מאי טעלה וכול עד שהיתה חלפי
קשתווי שנפס על צנות עדל שם נשים בעיון עט בדר רב פוש נ
וירש דרעך את שער חויבין זה תדמור וכול עד בחורבן רח עיון
העמידה פ' לך קשתים וכול ס' פשטים ס' קשטים להיורה שם
חין תרגלתי קשית תמן גרמ קשתה בפ' חזקת הבתים בג' כל
חזקה ההוא גברא דר' בקשתה דעילותה פ' קשתה שם מקום בעליותה
בעליה סליק פירק יו

אחיל פירק יח קת בג' ד' כל טעה קת יהו
בטענה ופרז ליהו בנורא בפ' אמ' להן הממונה בג' מילב' בקתותה
דנגרי וחעיני בעי המביא ס' יין בג' אלועיד אומ' חף פ' ג' דחיו
לקתתה דנגרי וחעיני בפ' אל' מעשרעין בג' מינא בג' אמר' אשי
סכינא בתר קתה בג' ד' השוכר את החומכין וב' שמואל קתה מעלי
ד' אמ' שמואל בס' ג' ד' שבועת הדינים הא' מאן ד' חודפיה יתלמא חו
לחבריה ואנח ליה קתה דמגלח שלויהו וכול בס' ג' ד' השול ומדור
ליה קתה פי י' הסכינ' ויד' נרגח וחעינא ומגלח נקד' חין קתה
קתורה באן עלפי שחמר פי חמישי בכתובות א' ד' טעה יוטבות
ב' קתורה בהחרס פ' ה' בכלים היתה מוטק' על יסד' כמין קתורה

ובס כדג עגלות הזה עשויה בקתדרה טמאה מדרס פ עגלה
עשויה ספסל והוא כסא והוא כורסי והוא גוהרקה בסגמ דפירק
החליל ע"ה קתדריותהיז שם כנגד ע"ה יקנים בפ כינר מצרכין בג
ס דסכו אורחים נכנסין ויושבים על גבי ספסלים ועל גבי קתדריות
בבר ר פר מק ויקח לו את כל האלה על רשתיה דר יחנן קתידרין ודרין
כל קביל דרין קתל בהג דפ א במג וישניה ואת בערותיה לטוב
ושמחה לאמ קתל דחזירי בפ א בחולין בגמ הכל שוחטין ולעולם נט
שוחטין וכתים מלאים כל טוב קתלי דחזירי פ בלעז סכישו פ
גאון יג' חתיכות שלבשר שמן מבשר חזיר שמשין אותו עם
קמח וסלת וכן קתלי ובטנית סתלויש ששומן הא דמג קדלי וחזירי
ומפ עורק של חדרת כלומ ראש של חסא ויש משומן כול דחזירי פ
כלומר הממין והעושר והבגדים כל הבתים מליאין בהן אין אדם יכול
לישב לתקחין כלי שהוא מאדה ומעמן אותו לערדין ולעז להן לישב
והעיקר של חסא קתלינים בילמך ויק יעקב למלך שעשה
לחזקתו קתלינים של פ האמים על האיערות שלך ירוכ בשקלים בפ
אילו הן הממנים תנא משני קתלוקין קתן בפ סדק בקלפי
והגים מז הקיתון שליהב בפ פהיון ושפך הקיתון על פניו בפל מיתות
בג מעות הנשר לא תל חכמים לפני עם הארץ כתחלה רומה לקיתון ש
שליהב וכול קתל בילמך והרי הארץ מתקנת להם קתלן ונתנה
הארץ יכולה ואין הארץ מתקנת לבן קתריץ ואת ארעכם כטח ושרה
קתל וישמו בסלע ביתם תרג ועכרין להן בתן כקתריץ
קתרוס אילו מבית קתרוס אחלו מקולמוסן עיין בפ קולמוס
קתרוס אדרה עיין בפ אדר קתרוס וכן וחלול ויין משתיהם

ה'רג קתרוס קתרוס סבכא פסנתירין וסממעניא וכל יני זמרה

נשלם עק קוף אחיל ערך ריש

על צמיתו היו חקים

בס גמ דע קבא

לק ביורה כחץ והוא לא קים ליה ביורה כחץ בס גמ דנדרים הכא נמו
היא גיפה אמרה טדי דבביאה ידע בעלה ביורה כחץ מי ידע ומשום
הכי משקדה ר בויק בר פל ראשון אמר אותה עושה ר דלת ארת
מתריב אתה עולם כגון לא תשתחוה לא לאחר וכך אם עשית דלת ר
את מתריב את כל העולם כגון שמע ישראל יי לה וייאחר וכן אם עשוית
בכ כב חק הח כגון ותכיתילן תה ור בר חולין התם מוריה
דאמרה ברס רב ליכולת מימא המורה הלכה בפני רבו חייב בר גמ
דפ קרד פ אם היה דבר יודע בהלכה וחטף הדבר מפיו קודם שיאמר
הרב חייב מיתה ואם נתעצל הרב ולא אמר ונתעלמה ממנו ההלכה
מותר לתל לו כגון שמיעוט בנביאים במטה ובחלושע רח

בר פיאח הפיאה זה בכורים והראיון מפ בפ ראשון כהגיה הריאיון
חיון לו שיעור למעלה אבל ושלן שיעור למטה וכול עד אבל חכ אומ
הראיה מעה כסף והחגיגה שתי כסף ועוד מפ בע חג מראות נגעים
בב פי צערע בשלה אוכל קדשים קלים בכל הרוחק פ העמר בשלה
כל מקום שדואה מלוא כיוון מותר לאכל שם קדשים קלים ומעט שני
ולמה בכל הרוחק מפ בפ קלע בפ נערה בג הבא האב וראה בנים לבנך
שלום על יש כיון שבנים לבנך שלום על יש דלא אתי לידי חליעה וצום
בילמוד בס פ אלה תולדות עד אומב א ירשתו כול תוכל לו יבצ ממ מומה
והוא אומב וידך לראות את העיר אלה מלמד הוא לבניות שלא יהיו אומ

עדותם כן ראו שג' והוא ער או רחוק אם רחוק הוא שר ואם לאו
אין שר בג' ד' א' ב' רחוק רחובן אמרו לאה ראו מה בין בני לבין
חמי רח' בילג' פרע' קדושים תהיו ירח את ייו בע' ומלך אמ'
הקב' ירח את ייו ואחר כך ומלך אף על פי שאמר לך שתחלוך כבוד
למלכות אם אמר לך שתטעה אחריהם הפלן את מאבד עמך לא
תשמע להן ואם תתירא ממני אני ממליך אותך שג' ירח את ייו ומלך
ועם שונים אל תתערב עם אותן שאומ' ע' אליהוהן חליתת ערב רח'
עמאות שהן משונים ממפשיהם ונעשים מינים אל תתערב
רחיק בילג' בכי תשא ותמת עזובה וקח לו כלבית אפרת ותלד
לו את חור וחור הוליד את אה ואה לך אלה משפחות הנרעת
בעל' שם שק' רחוק לאמו אומתו והק' בה קורא לו ה' שמות על שמו
של משכן רחיק שהלא הק' בה לש' שהוא מתקן מבראשית לעשות
את המשכן שובל שהוא בה להעמידו יחת שנתן חתיתו שלהקבה על
ישר את שאותה יש להק' בה להק' שהעמיד הוד והוד שהיה הדרן שלוש
וד' הייה בראשית אמ' להק' שהדל שבשכטים נידונג לו שג' ואתו אהליהב
רחמות וכדכ' נהנו בעיבוקך תרג' אבנן טבן ומדגל' ראש
בפ' בראש השנה בג' פרקים תנא דבי ר' ישמעל מעביר ראשון רח'
ראשון וכך היא המידה ע' אדם בדרכין אם נכשל בחטא ועדיין
לא חטא על ידו מעידו אותה החטאין הק' בה כותבו עליו אולה מעט
מעבירו וכך מידתו שלהק' בה שלא לחייבו מכתחלה כדכ' פעמיים
שלש עם גברא רבא ועין עימו אין כמחזק כלו אלה תלוי הוא ועומד
עד שעת מיתתו ואם נמצא זכיותו מרובין עונותיו עברו ראשון

ראשון והלכו להם ונהיה במחצתן של עירי קיבוץ רוב עונות
מתחשבגם הראשון התלוי ועימד בכלל העונות שעשה אחר כך
וקימאלו דהני כולו בזמן שנת בלא תשובה אבל אם מת בתשובה
הקבה מוחלל על כל עוונותיו שנודע שעת הרשעה לא יכשל בה
ביום שובו מרשעו פ' א והיה המידה היה המידה השבי שבו עט
שנן יג מידות והוא רב חסד בית הילולאומאטה כלפי חסד ות' יג
ישמעל מעביר ראשון ומתדבה חסד התאם וראשי בשמים עין
בפחמם פ' ראשי בשמים בלש' אגון מעסקטא בפ' א דיני מנאנותג
דיני נמשות קח את כל ראשי העם והוקע אותם אם העם חנאו ראשי
העם מי חטאו אמ' ר' יהודה אמ' רב אמ' ליה קבה למשק חלק להן ברני
דינן מאי טע' אילומא שאן דבן שנים ביום אחד והאמ' ר' חסדא לא
שט' אלה בשתי מיתות אבל במיתא אחת דינן אלה כרי שישוב חרין
מישר ראש השנה אסור בתענית מהיכא בפ' א בראש השנה בגמ' על
ששה חדשים שלפני תימיק לי והוא יום שלאחר ראש חודש בתשו
הגאון רב שרשום נה ברז השנה בשתי ישיבות אומ' בין בתפלה בין
בקידוש היום מועדים לשמחה וחגים ודמים לששון בפ' אמ' ר' עקיבה
בגמ' מנן לערוגא מילה תנן בפ' ב כלאים היה ראש תור ירק ונכנס
לתיך שדה ירק מותר בה שירה פ' יח בכלים כיצד מודרין ריש תוך בר
גמ' דסוכה אותו ספח היכן מעמידו רבא אמר כנגד היוצ' פ' סוכה והוא
יש לה שני דפנות משבית ודרומית ורוח מזרחית ורוח יפנית מעין
ודה הטפח יעמוד בקרן מזרחית יפנית כנגד היוצא מסוף דופן יד
דרומית כדי שיהא לרוח מזרחית העזרת פתח ויהיה הכר לפתחה

ויעמידנו כנגד ראש תור בזווית שלוחה ינמינת מערבית כדרי
כג שימתח חוט מזוית ינמינת מערבית לסוף דופן דרומית בלכסון
שתיק רב פ"ה כנגד היוצא כנגד קינה הדופן היוצא והוא ודאי מקום
הפתח אמר ליה ר' כהנא ורב אסי לרב דקא אמרת לאוקומי בקעה כלפי
חוץ במקום הפתח כדי שיהא כנגד היוצא אי אפשר דמוקים ליה גוא
והוא כנגד היוצא בה המד דאף על גב דברבועה חינו כנגדו בלכסונה
ישגא כנגדו ובדירה מלתא דהכין הוא ראש תור בלכסונה מדקאמר
התם ברגא צפירק המוסר אתה בית מיטלן מער אחד ארוך ומער אחד
הער אמר רב לא קטא אלה כנגד הקער אמר ליה ר' כהנא ור' אסי לר' ויקטע
כנגד רוס תור ר' א' ר' ב' ראש תור והכי לעמן סונה כך הויה דופן אחת
ודופן קצרה יו ליו כנגד ראש תור וכו' דמרישגא כנגד תור למנים וכנגד
היוצא לחוץ אשתכח דר' יהושע קבן לוי לא פליג שלמאן דאמר
יעמידנו כנגד ראש תור אלה הכין קאמר אפ"פ שמעמידו כנגד ראש
תור ירחיק מן הזויות פחות מ'ג ממני שהיה כלבוד וכו' שישנו בזוית
דמי וקא הוי בה נמי הכירא טמקאמי מיניה הכשר סונה והוא טמחים
ק' יאיל ופתח מן הג' הזויות וטמח סוחק שמעמידו ועד פחות מ'ג מאחורי
צמי כלפי הפתח כלבוד דאמי נמיצא וטמחים צי' בתים יג' בנצעים בית
הבנוי ראש ופתיו מי אותה האבן או אותו העץ שתופס מער מערב
נדבך שלו ליש מזרח נדבך שלחבירו שם אותה האבן או אותה העץ
נקד ראש תור וזאתן אבנים או עינים שנדבך זה במזרח אחת ומנדבך
אחר במערב אחת שמו פתח דאיתן בס' ג' דפ' נאגש אחוז
ובפ' כלהיד בג' בית שמאי הקידו שניהן ושמשו הווין להו צמס בעלי
ראותן בכר רב מר' מא וינגע י"ה את פרשד וכו' ר' בר' דאית ודאיד

אמר שמוע בן גמל מעאני דקן אחר מוכה שחין בעיניו וואמר
לי כך מינן שחין דז ואין לך מכולם דע לתשמיש אלה ראיתן בלע
ובו לקה פדעך הדשע שנ טרם תיראו ראיתן מעבי ליה

פליק פדק א אהל פירק ב רב

ירוש ב' שני בכתוב לא הילכו יאחר דין לממון אחר הדוב כוב המדבר
שב לשוני כב פיר בע לשון כרגל דמס אמא דיבוי שבוע ומשיחת
שבוע פ דיבוי שבוע מה שלובש כהן גדול בגדים ז ימים משיחת
ז פ שמו שחין אותו ז ימים משמן המשחה ואחר כך הוא סז גדול
משוח בשמן המשחה ומחבה בגדים כב פיר בע משח בע השותפין
בגאון חולקין את החצר אמר הונא אחר מבני מבוי שבק שלסותם
כנגד פתחו בני מבוי מעכבין עליו מפני שמדבה עליהן את הדרך
פ הם ביקש לסתום אתם ד אמות שישל בחצר ולהקימן כנגד
מבוי שבנין מעכבין עליו שמדבה עליהן את הדרך להקין אורנו
סיתום פ אכגון שישל לראובן חצר בס המבוי ובק שלסותם כנגד
פיתחו מיכלל המבוי בני מבוי מעכבין עליו שאומ' לו עד ככשין כשרבין
בני אדם במבוי דוחקין ונכנסין במבוי עד שנה ומענה שסתמתה
הדביתך הרביתך עלינו רגל בני אדם הדורסין במבוי בס פ חוקרת
הבתים בגלקח בית מבוי טע שמדבה עליהן את הדרך פ לקח אחר מן
השותפין בית חצי אחרת לא יפתח לחצר השותפין מפני שמדבה על
השותפין דריסת רגל שלמותן שהיו דרין באותו בית מה שלא היה
שם קודם לכן בפ מי שמת בגאון השותפין מסייעא ליה לר הונא
דאמר הונא ברכת הבית ברובה כב פיר בע בקך בד עיחבין ובפ סוטה
רובו ומקפיד עליו חזקן פ דבר תורה אם נקשר רוב שער והוא מ

מקפיד עליו להתיר חוץ כינו לבין המיסתם חיו מתירו פ' ה' בבבא
מעיטתה חידה הוא נשך ואיך תרביית כל בפר' חננאל' י' ל' בפירק
המזכר את הבית בג' המזכר את העיר מינחנו בתוספתא שנושה
לגוי אפסורפוס או סנטר מותר ללות ממנו ברכית ב' פ' בע' ו' ובס' גמ'
דפ' ה' ה' נוטל את מנחתה כי רבים הללם הפילה זה תלמיד חכמים
שלא הגיע להוראה ומורה כמו שפי' בע' קטן ונעיומים כלהרועה זה
תלמיד חכ' שהגיע להוראה ואפי' מורה בפ' א' בהרומה בג' חין המי
שאובין שהשחיבה מיעורה ברכית ובהמשכה פיר' אם רובך רהן כח
לא ה' ח' שהובין אילה מיגשמים דראוין לטכילה לכל הטמאין חוץ
מזבין ממילא בכתה מן השחיבין וט' סאת ומותקן למקוה וזרקן לחוץ
אבל המקוה ועושה ל' חרץ מעין עיטור והן נמשכין למקוה בילמדי
בר' ויטל יעקב כי דבאר מנהגו וכי ענין עשה רבך מה ענין זה
לזה אמר הקד' ה' האלמים קשים ומי קשה מהן ומי ענין עשה
דברו מי ענין תורתו הוא גדול מהן בפ' דס' לוחות רב חסד מטה
כלפי חסד ויש מעינן זה בע' כובש וב' ראש בפ' אלו הן הגלגל בגמ'
ומכונות ל' מאיר חוץ הוא מרבה עליו ענינו ש' וזה דבר הדועה
אמר לו הרבה שליחות עושה כלומר דיבור ש' תלמידו חכמים
שהן שלוחי בית דין מועיל מרבה הדוינח בפ' ב' אהילות רוב בני
ורוב מנינו שלמת אף עלפי שאין בהן רוב נמיה וכמה הן רוב
בניט קמה בפ' שהן גדול וזיר בגמ' השדרה ובית הלל אומרים אין

הגוייה מרוב המצן הואיל וישנן ממפרקי ידים ותלים ב' א בפסח
ב' ושד וב' לולב ועוד ב' ב' מיניות ערבה אמר ר' יהודה
הר הבית סטיו כמיל הויק פ' הויק מספקא לויק אי משום ר' יהודה אי מ
משום ר' ויהי מדרקק שלא סוליו השמועיות והיה שונה ר'
ואמ' הריני רבינו יחי' אשר חיו כן ילוליו ואמר לו ל' הויק ואמר
ל' רבולא רבי ואינה מילא כלל ואיט' חומ' טעם ו' לא כביר ל' וכך אמר
יחי' אשר כ' רחוק לא ראה ר' יהודה מ' עולם לא ראה אילא ר' יאודה
וסומר טעם וכתב ר' יהודה וראו הגאונים ביגן היה טהין ב' הו
הדור ר' ואמ' כן אל' דברו ר' חננאל ז' יג' אל' פיר' ראשון מעשה כ'
בה מקום שנהגו בגמ' כיועא בו אמ' ר' פל' נקוט ד' הו' בר' חיקה
בירך ור' חיק' וגמר שמעתא מעומיה דרביה כרחבא דעיס בריתא
וכול' כ' השולח גט ב' עבד וב' השור והרוטב בגמ' הל' טהה ר' חנה
הו' ופליג פיר' ר' חיי' ג' ויג' ל' ר' לישנא דיקא מעומא דר' ו' ו' ו'
מינאנו רב אבא ב' מקומות חדא ב' שלשן שאכלו בג' נשים רב
אבא וג' יג' שי' אמר הוראה תחלה וסוף ואידך ב' האשה שני
שנפלו לה נכסים ר' אבא אמ' שאח' את סומכוס ובשבת ד' ר' ליעזר
אומר אם לא הביא ר' אבא אמ' הטבילה ואחר כך ילדו ואבא הו'
ר' כ' אשר מ' ב' אבוי פ' אחר רב הו' מכלליו ובר' קפרא ור' שמעון
בר' ורבן גמלי' בר' שהן תנאין ועוד מיכלל אמוראי כגון שמואל
ור' הונא קמא ודולתס ואין בריתא רוחה דבריו לפי שהו' תנא

חלק עמקמה בפ' בכתוב בגמ' דסמ' דאשה דכתביה ואמ' לנה רבנא
אשוי פיר' שנשא ונתן עמה וזיק דסת' הכי ורבנא אשוי ודאז' היה לה
משוי נפשיה בבית דין חזק' בגמ' דפ'א בסנהדרין דבית' שבבבלי
רבנא לרבי' שבארץ ישראל אבא כגון דא ידיוכה רבא כב' פיר' כשר
ערך ויקראו למען הכך הרגירוש רב' בהמיה ודעיר בשנים רב
כל תלמיד והרובין שומדין עם בגמ' דסוכה שכן בבבלי קור' ליתקא
רבי' בר' ארוחא ושומ' עם בג' מעובדת והדיוכ' שנשא עקרה ונערה
פגבת מראה' תלג' ירושלמי רבית' שמירת' חיון בה טחון נשאו תרג'
רובין טחון כטלן רב' דלאו מקום רבותא מי רביעתא פ' מובלעת
וכבר פיר' בפ' קרק' רב' בפ'א בגיטין בגמ' רבי' מאיראומ' ופ' קרק' מי
מי שמת בגמ' שאיר' קרק' עזתן בגמ' צמיחה חוץ מאחר מריבוא
שבהן פ' אחר מריבוא לו כל דרך דוקא דנריך למימר הכי אילה
אמלן אמר אחר מריבוא לה ינא בן חורין דמיסתברא איהא אחר
מריבוא אדידיה קא' י' ש' ששונין חוץ מאחר מריבוא ועיר חוץ מש'
מדבר אחר שהוא הרוב בר' גמ' דפ' צידה נשא ובגמ' דמסכת דתמיר
פרכת דתנן בס' שקלים ומשמנים ושתי ריבוא נעשית פ' כ' כוסיין
ס'א ומשמנים ושתי' ריבוא כל' פ' ב' בתולות ארציה רבב בסוף
גמ' דפ'א בשבת שלימת ולגמ' שילדבב ושלגבינה בפ' המזיגיה
יון בגמ' המזיעה חבל רבב כדי לשוט תחת אספוגית קטנה בסגמ'
דפ' אלו קשרים כל תלמ' חכ' דבב על צדו פיר' דבב שמן וקירה ונפ' טה

ודעת וכיוצא בהצאם ממנה על בגדו של חכם חשוב משניה
התורה שאין בעי חרם דבקים בו שלא יתלכך מלבושם ממנו פ'
רצב דם יבש כמו ריבוי דכוס ילדה אמר רמי בר אבא הרי
רברא דכוס ילדה שרג יומי לה חייץ מיכן ואילך חאייץ ותלמיד
חכמים שנגמעה דם על בגדו העולות הרי זה מכוסע בפ' לה יחפור
בגדו וחת מן רגלים אחר בכלל עשיין מחינה חוץ ממלה ורצב בפי
חין ממעריך בג נודות גוי דובבן ועיכרן וישך נותן לתוכוין פירוש
דובבן יותן ביעת דובבן כמוה כלגי דובבן ויש נותן לתוכן יין שנחתן
מעט יין ביעת כשנרלקה ימת סד לעננה בס גמ' וסופה אמר חלעה
בר ברכיה למלה חמלת שלחוד היו כל ישר מוכרי רצב שש שיתוד
ויסמך להם ירשו וג פיר דבב פסולת שיעוק הוא שהעביר שבטלע
פת עומים בא להודיע שלא נשאר להם חילת פסולת שלשעה ס' א'
מוסרי דבר מאוס מרוב עמות שיתק ויו מורה להם התפלל להקטל
שיעשרם שירחו מהם ומאדם עשיר מתיראין רבוסה עבר
ליה רבוסה לבריה כב פי בע ארוס רבוסה בפ' ג במידות וכבש
היה לרומן שלמוסח לצ על רוחב ין ורבוסה היתה במערכו ושם היו
נותנין פסולת חטאת העוק רצב בפ' ג באה ילות וב גמ' דפ' כל
הכילים פעם אחת הלך רבי למקום אחד ומנה מרצב של אבנים
ס' א' מרצב פ' מרצב כמ' בימן של אבנים זה על גב זה כדתעיה ברה
תורת סבנים לעינין דריקה ימליה חורק ורצב ופי שיתן אחד

[illegible]

במעוֹת כב פ' בעוֹתוֹת בפהניקין בית דין שלאחריהן אמר
הלוקח מסיקדיקון נותן לבעליו רביע גמ' אמ' הונח רביע בקרקע
שהוא רביע במעוֹת פיר כגון שקנה מסיקדיקון שדה ארבעת
אמה בש' דינרין מחזיר לבעליו פ' אמה נשאר ביד הקונה שכ' יי
אמות בע' דינרין רביע בקרקע הנשאר בידו של קונה שהו רביע
גמ' במעוֹת שקנה בהן כל השדה ושמואל אמר רביע בקרקע שהו
שליש במעוֹת פ' כשמחזיר הלוקח לבעלים ק' אמה שהו רביע
של כל השדה נשאר ביד הקונה ש' מהות אמה בש' דינר דמיהן לעו
מה שקנה ק' דינרים בכל מהה אמה נמנעו ק' אמה של לוקח של בעל
השדה דמיהן ק' דינרים שהו שלש המעוֹת שקנה בהן השדה במה
מליגר הונח סכרוכי חומשא יבן כל' מוזיל ומזבין סיקדיקון מה
ששוק המשה בארבעה חותו מה וזיל סיקדיקון מחזיר לבעליו
ושמואל אמר נכי ריבעה וכן הפיר אחר הוא שכ' פיר ובהיתו השבין
אחד סכר מחזיר חומש בקרקעו רביע במעוֹת קח סכר גמי חומש
יבן פ' מה ששוק מנה קנה בשמונים כשנותן לו עשרים נמנע שנותן
לו רביע השמונים שקנה בהן קרקע שהו רביע הקרקע הנשאר בידו
ושמואל סבר נכי ריבעה יבן פ' קנה בע' ק' מה ששוק ק' הולך נותן ש'
לבעל השדה כ' שהו דמי רביע כל השדה שקנה ושליש המעוֹת ש'
שטתן לסיקדיקון ומותבין על שמואל מ' הדאשונה בית דין שלא
שלאחריהן אומ' וכול עד' הושיב בית דין נמנע שחם שהת צפט
סיקדיקון י' בתורש כל הקודם בהן יסך ונתן לבעלים רביע בקרקע ורביע

במעיות קטנה לשמור שמה שהן שלוש במעיות ופ' ר' אשר כו
תניא הו' מתניתא רביע במעיות לאחר שבהו מעיות לידו של בעל
השדה כגון שקנה א' חמך בש' דינר ונתן גט לבעלים ק' דינר נמאח
ק' דינר רביע במעיות שנתן הלוקח לסיק ריקון ולבעלים דדמי שדה
זו שהו' גם דמי רביע הקרקע כל ק' חמך בק' דינר והלכ' כ' דהו' בט
בתרא נמתריץ מתניתא ליבא דשמואל שהו' רביע בקרקע ושלש
מעיות שלקח הסיק ריקון בפ' גט פשוט בגמ' כתוב בו דודין ק' ובפ' ראשון
בכריתות חס' הל' הל' עד שיהא בדינר וכול' עד עמרן קינן בו ביום
ברבתיים פיר' היט' חיינו דינר כסף ולאח' משום הכי קרו רבתיים דלהו'
רביעא'ל שכל שונם דבלשון הכריתא קוד' לחיי דינר רבתיים דהשתא
נתדלדלו בפחות ממך שחמ' להם נשבע ותיקן שלא יתארחו שם הילדות
ויתבטלו מפריה ורביה פ' רבתיים שני רביעי שלסלע שיחבואו ב'
דינרים כמו שנשבע בפ' עושין פסין בגמ' ר' איעזר אימ' איכא ביניהו
ריביע דרבנן פיר' ריבוע דרבנן ריבועא דרבנן ומפ' באירך פירקין
עגילות דברי ר' חמס' בן אנטוניוס וחכ' אומ' מרובעת כטבילה מרובעת
כדי שיהא נשכר את הזיות לר' איעזר דאמ' אם היה ארס' יותר כשנים
ברחב' אפילו חמך אחת אם היא מרובעת לא שרי לטלטול בה דבר
משכחת לה בלכסונא מיוות ליוות השתכח לן טעו' מן שנים ברחב'
בר חנינ' בן אנטוניוס דאמ' דה' ידיו' להם הגבול ליה חתה טעו' פיהות
ואין אתה נוטף פיהות לשוכתי שבת ואילו ר' יוסי דאמ' אפילו אורכ' בשנים
ברחב' מרובע דילף ממ' שכן דהו' ארס' ק' ורחבו' נ' יש נמיעה ארס'

מירובע כשמים ברחבו א על דאכלסונן טפין שנים בחכד
שדי כרב אחא דאמ המעביר דאמיות ברשות הרבים אינו חייב
ער שיעבד הן ואלכסונן ואמ ד מעבד בריק לן דבא עמור ברשות
הר גבוה ורחב מי בענן הן ולכסונן ועשטניה מיהא דאני רב
חכניה כזה יהיו כל שובתי שבת וסדה אסקינן הילכתא כל עקיבה
והלכ כל יוסי ותרויהו לקולא דאפלו אריך וקטין ואפלו לא ישבה
שומרה ולא בית דירה שרי בפ כ באהילת רובע עממות שונדקין
ואין בכל אחד ואחד עינים כסעורה בס פי כהן גדול ודיר העי קב
עממות אין רובע עממות לא הוי דמו הילומא דאית בהן עינים
כסעורה תיפוק לו משום עינים כסעורה אל דהקמא הקמות בפ כה
בכלים הרובע חצי רובע נטמא הרובע לא נטמא חצי הרובע פיר
חתיכת עץ ישבה ב מוחת בחפיהא האחר מחזיק רובע הקב והשם
חצי רובע אם נטמא אחד מהן לא נטמא האחר בר גג דפ היה קורא
רב מי ור סי טעמו שר רביעתא פגאון ד על מטעמא חין בה בליעה
כל עיקר אולה טופס ומשולך ואין עריך ברכה לא לפינו וליא לאחרין
דאוי לא פיר בכל טעימא וטעימא כדי רביעית או ביום כל בכמה
פעמים שר כשיעור הזה ומנ הכלל למדט דאבילה ושתיה הוא
דקביל עליוק והא לא אכיל ושתיה אכל הנחל לא קביל עליה וא על
דקא מתהני אין בכך כלום הילכטועס ואין בכך כלום ור אמר ור אמי
דהו טעמו שר רביעתא אם תאמר כן הוין מעשה שכל דאק שודן
מבדקין לטעום מכניסין רביעית לתוך פיהן ור ערכין לכל כך מט

כי פחת מיכן הרבה מאד בבחן חל הפק הרי הטעם נודע אלה
 טוב מזו שאין טועמת ביום תענית כילן מכל המינין בכמה ספ
 אלא עד רביעית אבל יותר מיכן לא חזין זה מותר עד שיהא א
 מתכוין מעיקרה לטעום שהוא נזהר מבית בלישתו שלא יכנס
 אליו כלום בפ' אח בקידושין בגמ' נכסים שאין להם אחריות לקח
 בית רובע סמוך לירוש' פ' הלך וקנה שדה בית ירושת רובע הקב
 רבע בר' גמ' דפ' המוכר את הסמינה וחזינן כי מדבעתא דכוכבא
 וכי מדבעתא דרישיה פרסא ופלגא ויברך הגמלי' תרג' ירוש' וארבע
 גמלי' ברכות שדים ורחם תרג' ירוש' ומעיה רדבעה בגמ' דפ' ה
 רבע בר' סנהדרין הרובע והערבע בר' גמ' רובע בהמה זכר הבא
 עלהושה כדכ' ואשה לא תעמיד לפני בהמה לרבעה נרבעה בהמה
 שרבעה אדם בפ' אח בפיהק ובפ' אח בתעניות בגמ' עד אימתי שואלין
 ובר' גמ' דפ' אול' מעיאות ובותים שתירר רביעה שניה בפ' א' בתעניות
 בגמ' מתירוב' גמ' דפ' קונם יין גשמים שירדו ימים יק' אחר יה' אתה
 קורא בהן רביעה ראשונה שנייה ושלישית כמאן כר' יוסי פ' כל הגשמים
 שיוורדן במרחצות עד יום י' נחשבים רביעה א' למק' אם רביעה ב'
 שתדר ביום י' היא ראשונה כל שכן קודם לכן מזה ועד כג' היא בינונית
 מכר ועד ראש חדש כס' היא אפילה עכשיו כשהתחילו הגשמים
 מחני יום י' וגמרו בחני יום כ' שהן י' ימים מיום ליום אתה מונה
 בהן רביעה א' ושנייה ושלישית אמר ר' אבהו מאי לשון רביעה שרובע

את הקרקע כד יחורק רחמ י יחורק מיטרח בעלה דחרעא
שנ כחשד ירד הגשם רבע בפג במירות ורביעין של
שלחרו על גביהן פ לוחות שלחרו רביעין שלח ליות כב פי
בע חליות ובמנענעם ובעלעלים תר וברביעין ובעלעלים
רבעל בהכרים פ כ כלים ר יחורק חומ און הרבעל
והמורה כל שהן הרי חלן טמאין פ כמין חמה קצו ביותר שיש
לכשמים ליתן בן השמים רבץ בפג במכשירון המדבן
את בית פ חורק המים בתוך ביתו וכין לענין שבת חשה חמה
מרבית ביתה בשבת רבץ בפ עוסין פסין וביניהן כמלא ב
רבעית שלג בקר וכול בדגמ דפ כל טעה ובע חלן מעיאות בעמור
מעח כסות הכניסה לרבה ורשה כשרה בפ הנייקין בג המטמ פרה
שהכניסה לרבה על מעת שתינן ותרוש פ רבה עמר פרות נט
שעמדות ביחורג חור לרוש פ רבה לרבה למטמה מלשון עגל מרבץ
ורשק כשירה בשביל שתינין ותרוש פסולה חטה כיון שנתכון לרוש
פסולה ועגל מתוך מרבץ הלג מיע רבה

סליק פירק ב אחיל פירק ג רג
לחתמהוק תרג לא תירק וכל מה מדיש תרג כל בית ריגומה חמר דשע
תרג דאג דשע רגב כל קרבנות שנייה לה רגב בעבד היורד
רגיח בסגמ דפ ר צבט עין יפה בסלע עין רעה בעקל ביניעות
צרגיח חמ רבה הילכ צרגיח רגל הכח רגל הכח והיפ פי רגיח דרגיל

הכה ורגילהה כלן קרוב ליה וקרוב ליה שג דודין לא נחסר מה
מסלע אולא דוד ואיס יותר משקל אילה דוד רגל בפ מי שמתו
בגג בעלקרי אבל שועה הוא ברעליות פ דבר שהוא רגל לשמתם
לא שנו אלא חולה לאונסו פ שדחה קרי באונס אבל לא בהשמיט
אבל חולה המרגיל שדחה קרי מהמת השמיטו אינו נטהר אלא
בארבעים סאה שלמקוה בר גג רפ יש מותרות זו היא מרגילה
וזו היא מרגילתו פ למנה לכהן גדול גר וחלונת לכהן הדיוט הואיל
והוא פוסק הוא מחיר מתדיק והיא אינה מחירת מתדיק והוא
מרגילה שנתנשה לו לפי כך הוא מותר לה אבל שניות מדברי סופרים
הואיל והיא לא פסקה וילדה לא פסולת היא מחירת מתדיק ומרגילתו
שנתנשה לו לפי כך אברהם כתבתה רגל לא עקור ולא רגול כד
פי בפ עקור בפ העור המרגיל כולו חיבור לטמאה פיראם הפע
הפשיטו כדי לעשות ממשלה עריך להוניה רגליו מעומדו בפ כל
פסולו בגג בית שמיא ובגג דפולדחטאת תראה מרגילין ביום טוב
כיונא בואין מרגילין בבכור ומל פד מה שמטבוח בעיר פוגם בבשר
כרעים תרג ירוש תיגלויו והקרב והכרעים רגל בפ פו בפיהא
וברעליות משיעבור ממנה בכל קרבנות פה במטה אין מביאין מן
הדליות אילה מן הרעליות פ גענים נמוכים רגילה בכלל גדול
פי בשביעית הרגילה וכן החלב ובפ ט אוכלין ברעליות עד שיכלו
סדירות ובפ עקנים חוץ מכרישי שדה והרגילה וכן החלב פיר

פסח הנק' מדרקלה רצן ותגעש ותדעש תרג ואיתרגיפת
ואיתרגישת יגעשו פס תרג ובפליגות ליליא מיתפגין מיעורח
רצש בצר' ר' פ'לצ בעינא היום היום בחט ובפ' מ' ז' בעעם
היום היום גמול אברהם ודרגישא ליה ימלל

סליק פ' ג אחיל פיר' ר' ר' ר'

בסגמ רעירובין כשהוא מדרה מדרה בשולל הקיפה ב' תמיד יגד
אתהצחלים עלגבי המזבח ורירדן בשולל המחתה ב' ז' במקורח
מקוק מרורדן ב' ז' באהילות מקנות מרורדן עלהארץ פ' שהאזהל
מרוקע בארץ כדי לרקע הארץ וה' ירד על המכבים ותרג וירקעו
ורירדן ב' גמ' ד' ה' כותש שכן מרורדן טסו משכן עושין כן ב' העור
ב' עור שיש עליו כותש כדאמ' ל' פ' פ' במרורדן הכא כמו במרורדן
פ' דק פשוט דבר שלא יעלה לגורדן מעל העור ולא וכלו כמו תרגום
וירקעו ורירדו וכן פיר' הוא בעי' ר' אש' מרורדן מהו ב' אלו טרופ
ב' ניטלה הכבר כל' אם היתה דקה ופשוטה ואם תתחבר י' עלגב
יו והיה בכלל' כזית ועלתה בהיקו ב' גמ' ד' קונם יין ענבים נמו בכלל
תמימים כי מיד דדן מקעתו בידה פ' כשהו דקין העץ עין שלא שכולת
מיקעין ביד בלא סכין ר' ב' כ' בכלים ממי הסגס והריר פ'
רדיד בלסון ישמעל והוא ינעק דק שמכסה האשה על מלבושה
נולעיל על הצגים ונעקף תרג ירוש' רדידא ותכס בצעקף ותתעלף
וש' מדמין לן כשהוא את רדידו והעניפות והרדידים תרג ורירדיו

וכביטתיה וזה פ' הינתן כבינתו לבתי דר' אם אדרה עיין בע
אסא דר' בלגמ' דשבת הרביק פת בהניד בעובת במיזור
הזכרו לו לרדותה קודם שתאמה שיבוא ליד אסור סקולק חולה ע"ט
שהאופה מאכזת מלאכות ולא אית שיטא וק"מ לך מכרי דרית הפת
חכמה ואינה מלאכה דגל'ס ב' כל כתבי הקדש תגא דבי שמואל כ"ל
מלאכות עבודה לה תעשו יעא תקינות שוער ורדיות הפת שהיא
חכמה ואינה מלאכה וכיון שאינה מלאכה אמאי לא תשטן ב"ר
להתירה דאמ' ר' חננאל + ע"ל קיבל כו' מדבות + ל' כי בעינן להתיר
בפסוק ומותר הוא לעי כך לא אית שיטא נישא חוג דר' יית הפת האפוייה
היא חכמה ואינה מלאכה אבל דר' ייתק כשהיא עוסק קודם שיקדמו
מניה מלאכה היא הלא תראה הפת האפוייה איפשר לרדותה בסכין ו
וכיוצא בה אבל העיסה אי אפשר לרדותה חולה בידים שנמצאה כמו
לשוער ומתקן הוא דאמ' מקלל ל' כך לא הזכירו במקום הזה הא
דתינו רבי שמואל כלל' ללמד כי איננו דומה לה ליה כע' בחלה ר' אעיר
אומ' אף הרודה ונותן הסל הסל מינרפן לחלה ובע' חל' עובדין בפסח
בגמ' מפרישין דעבדן כו' לעיר דתק' ר' אעיר אומ' ומל' בפ' שני במכשירין
הרודה פתחמה ונתנה על פי חבית שליין וכול' בגמ' דפ' תמיד הרודה
חלות דבש בשבת בשוגג חייב חטאת בפ' שבויעות ובס' עקעים והרודה
ממנה בשבת חייב פ' הרודה שפסח הדבש כו' מגוית האריק דדק
הדבש ואומ' וירדהו אל כפר ומת' ונסחיה ומשום הכי קוד' לספר ע"ט
שכיתבין מינו לספר אחד נוסחא ואמ' ר' בפ' המוטר אתהבית בגמרא
המוטר אתהבית מכר אתהדילת ובפ' המוטר אתהספינה בגמ' חלות דבש
אמ' אעיר מאי טע' דר' אעיר דכ' ויטבל אותה ביערת הדבש מה ישר

התולש ממנו בשבת חייב חטאת אף דבש הזורק ממנו בשבת חייב
חטאת ד' בפ' ג' פדה ר' יוסי הו' א' לתתנו מקום למינין לדרות אלה
הוא נוטל ומקדש ב' ג' ד' ט' ד' בקלפי עליו בשמאל ימיו שיחזירו
בימין א' להן א' לתתנו מקום למינין לדרות פ' לדרות חתנו למינין ת'
תשובה לה שייב לו כל כיון שהעשו כך יאמר כי ענו רשות אחרת
היא מיהו אחת גדולה לפי כך הינך לכבדו בימין שהוא משוכחת והן
אינן מדעין כי גידת הקבה הן ואין להן להרהר עליה ד' בפ' כ'
כתב' ב' מעילין מוצא' העיל פת נקיה אינו מעיל פת הרדק בפ' כ'
שעה בג' אלו רברים תנו דבט' יונתין במת נקיה ובהרדא פ' להם
כוס ולשון לפי ממש הוא ארז ד' רשע יודד עמו לחיו עינין בפ'
ח' בפדה נערה שנתמתתה בג' האב מגלגל האב עם בנו עד יב' חדש מיין
ואילך יורד עמו לחיו פ' מגלגל אדם עם בנו ומלמדו שלא בניער מיין
ואילך מלמדו הדבה ומסר אותו בשבט עד פ' א' למקדש מבן שש וסעי'
ליוה כי תורה ולמית' במש' ובהל' עד יב' שנה מיין ואילך מקעת היו'ם
מלמדו אומנות כרו שיחיק ממנה בעגלות ד' הזורק כי היכי דלא לידרו
קדשים פ' א' הן שתי אמות ומחצה איפסר שיטמוט וירד הקדש ולא
יבון ד' בפ' ג' ד' א' בזמא ג' קולן הולך מסוף העולם ועד סופו
וכל ש' ויש אומ' ר' א' פ' א' ד' ד' א' לר' א' ד' ד' א' ד' סדר הענין
החל ושמ' מע' ד' א' לעגלה תולתה זהו וקול התור נשמע בארצי
פיר' תור הינו עגל שור ועגלה תולתה בן ג' שנים ד' בפ' המניח את
הט' בג' שור שזק מעה למה מכור לר' ויהי פי שחורש בו הלוקח כל יומן
שהוא מעל וחיון מעלה שכר לניח' בפ' החובל בג' התוקע א' הכי תס' נמו'
נד' ויניח נמו' דינו ממנויות ב' יושא נשאלם מר' ויהי וכול' זאת אמרת ד' ויהי

260

עליוה דמדה היא כלן כי משתלם מדרייה הינו מעליה ויהו מגפודות
בדגדג המוכר פירות בתי רוכה חילין ורובה לרדייה זבני ושמואל
אמר כי חילין בתי רוכה לחסורא בממונא לחילין בתי היסודא
רובה כפ השותמין בגל ולחאת השדך בבבל מאי אמר יוסף בידרי
יומא פירוש כשיעור מה שחורשה הפועל כיומו ומקשינן עלה שדך
שחורשה ביה כיום אחר כשיעור ודיעה בזם אחר משלים וריעתה כחצי
יום מה יעשה הפועל בשאר היום יטב ובטל אי יומא זרעא לחהו פני
חמי כרבה ומדיקין אי בעית אומא יומא זרעא והאיי דהמדת לחהו
פני יומי כרבה כריב יומא ופלגא אדר תע וכריב שדשלים קמיה אי
בעית אימא יומא כרבה ומשכח לזרעה חורש ובה זידתו פור מושך
המחרישה עלה קרקע חורש ויהו פיר דירע לה בהרודי והוא חורש
הרגוהו רדיאסר לנפשם נעבו מה היו עושין להן היו מרביעין להן
בפלטיות ומעבירין רידין עליהן עיין בעמג דרות מדג ירוש
ויסראת אמן מרכבות ודרותיק דרם בפאל נאמרים בגמ
שבטים ינעיר דודס אל תיק דודס חלה דרים דרסיוני דודסיות
עיין בעיון דרך וילכו בלא כח לפע דרך עיין בעגאל בצב
סודי חל שמיילין אותם בנפשם הדורן אחר חבירו להרגו וטל
בפ החולץ בג וכן שאר כל המשימ דדי שהידיה דרומה לילך לבית
אביה או שהיה לה כעס מבטלה וכול בפס בדגמ דפ האשה ובנות
בראגמ דפ המדיר כאן ברדומה כאן בעמאנה דרומה וכול פ
דרומה לילך פי מון שנכנסה בבית בעלה ונמנמא שולמה רגל
ראשון היא דרומה לילך להגיד שבתה לבית אביה ושאר הדגלים
אינה דרומה ירוש איזהו רגל דרומים אמר יוסי בראבון רגל
ראשון שאביה דרומה לבית בעלה

סליק פירק'ר יחזיל פירקה רהט

ב' המוציאין נידד דהוסי מוכסא חכמה צניחן פיר לחמוכס ענינו
אלה שמש שמומר לעמו כרכ ותמישים אים רעים לענו ומחפשיין
מי שנתן המכס ונטלקשר ונמי שלח נתן א' ע' פ' שהדאדו למוכס
עדיין עריך לן במעילה ב' פ' הטהנא מאי אריח דהיט ותני דוד צביה
מערה דהיט בגמא ותובליח עיין בפ' גמא רהט בפ' דהעניות
בגמ' הגיעין ונ' פ' אין דורשיין בג' כלהמסתכל חבני ביתו ודדיט
ביתו של אדם הן מעדיין ב' כש' כי אבן מקור תזעק וכפיים מעין
יעננה רהטא בפ' כיסוד מברכין בג' חוץ מן היין אמר דאבא
דהטא דחקלה פי מאכל שעושיין בקדרה משמן ודבש וקמח
במתוזה שהין עשירין מדבק הדבש דחקלהי שהן עניים והן הנשו
כפר מרבין הקמה רהטון בפ' אין עומדין בג' דסמ' חסידים
על כל רהטון ורהטון בדאיתו ב' לגיון ענין שדים רהטני ב' ד'
גמ' ד' פ' חורק לפי שהי אפסר לר' הדבים שתלקט במלקט ובדהטני
בס' גמ' ד' פ' גזול ומאכיל והיועא מהחזת המקרה ומתחת דהטני
פ' בלעו דירי טורח ויש עוד מהם בפ' מלקט ויש פ' א' בפ' נעסטר

סליק פירקה יחזיל פירקון רה

ב' ד' פ' ד' פ' מד' ליקין שבקיה לריוח דמי נפשיה נפיל רוח בפ'
במה מד' ליקין מפני רוח רעה פ' שר ויש חולמ' מחשבית רעות שמי
שמעלה לן מדירות שחורק רוח עפנית מכשבת בחיני הלילה עיין
בפ' כנור בפ' גמ' ד' פ' אלמטק כיוונת אלה טאעו אמארו יכולין למחות
ברוחות ב' גמ' ד' פ' השותפין בשקנו מירן בדוחות פ' קטן לידן להיות
חיני חסרין במידה לעל וחמי חסרין במערכ' לעל בילמד הנד
אכין חלה רוח איש וכלכל מחלקו כל ימים שאדם משמש בעבודתו

כלומר שממשין לו עושין לו הנחות אף על פי שהוא מידק
וצא לידו חוליו אין בוכה לקבל החוליו כן אתה מוצא ישקב חביט
למי שהיה מטורף וכול רוח כידרוח מלמנו יעטף פ' רכין וכו'
פי' בעגון רוח בג' רעואלו מגלחין כי פליגי להדווחה פיר
להתעשר כלומר לסוחר ולהרווח רוח ב' ערב פס' בג' וחספלו
מנהגותיה על רוח הד' בכך והיט חוטא קיד ר' יוסף חזק לאמר
רוח בהנהגה ובחורים כשול יכשל תל' ורוח רשיעית אתה קלה יתק
וכן אלו האמירות על רוחין רשעים אבל יעדיקיס חס וטלום שיכול
אדם לומר לדבר עליהם דבר שנבט בכדי יט' רוח ב'סגמרה
ד' עכ' יד' הני רוחין דאמרי דמזיח מריחון פ' משמרת שליין וכל'
ישמעאל קורין למשמרת שליין רוח רוק היא בררוקה הא
ברעורין וכ' פ' בע' מדען רומה ב'פה דואה בג' הוריתי בררוקה
לאסור רום ב'סגמ' ד'פ' אילומימאות אחד משבעה ומחנה במיל
וזה רום פ' ומהו רום כ'מכוחי קשת ולמה נקרא מטוחי קשת לשון
רום וזה הרום השבין הוא מאתים וששים ושש למי שמאיתים ושתיים
ופוש' אמות הוא מטוחי קשת ותמאיהו ותמאיהו פ' פעמים ד' הרי
ל' וד' מאות ופ' פעמים פ' הרי ת' ה' לט' מקודם אלף וארבע מאות
ועתה ת' ה' אלף ושמונה מאות וששים ושתיים וחמי' מנן ר' הרי
אלף ותתקסב וחמיקס' לוחצי הי' ה' ה' ה' ל' וס' ה' ה' ה' ה'
אלפים פחותה הם ה' אלפים אמות שלמיל וזה חסרון ה' אל' יקסד
פעונך למי שלא היה יכול לעשות רום שהיה עולה החשבון יותר
ממאתים ולכן העמידו ברום אבל הקורא רום טעה ביותר ומעלה

החשבון הרבה והוא בוד שאל גרול רות בפה בברכות בגמ
וחכאומי מאירדות אמר מהנן שיזכת וינא ממנה דור שדיוק
להקבה בשירות ותושבחות

סליק פירקן אחיל פד + רז

בר גמ בפרק סדר תעניות האלן הא דאמא ניהא הא דאמא ארזיא
בפ נגמר הדין בג ואם לאו מטלאת האבן וכפ אלו הן הלוקין בגמ
המכה כי הובי דתיתי מדזיא סבכח רז בסגמ דע המוכר
אותה ספיט וקרו ליה רב פמא פ מירות ר פמא שחישב ברזי לבו
פ א למדה הין קורין בלישניהו רון חרש תרג ברזי למימר ותבא
אליו בלט ועלת רות נכיה לותיה ברזי רזבונת בפאלו סר בגמ
ובחגבים הערנוביק והרזבונת רזינקא בפ סדר תעניות בגמרא
מעשה חזיל ואזבון לבון רזינקא ס' אהזיל איתי בדוחא עיבורא
ברעדי טיימא נהיה ליה רזינקא וחס בגפרסי כפ פפ עדי

סליק פירקן + אחיל פירקן רחב

בפ יום טוב הריחים שלמלפלים טמאים משום ג כלים וכול פ כלו עין
חקוק ובהמעשה כוס של ברזל קבוע במסמדים עומדים מלמטה
והוא נקוב נקב דקים כמין כבדה נהעליון משומה ליכנס בתוך הוחתון
ומינמה ראשו של עליון ברזל עשוי כמין פטפוטין בלוטין קטנים
ומתן הפלמלין באותו הברזל המתוח באמצע החקוק לארכו הנקוב
כבדה ושוחקין בעליון שראשו משומה צברזל כמין פטפוטין ה
קטנים כמעט כע הנקבים ונותן הפלמלין על הברזל העשוי
כבדה ומוחן בעליון וכשישחוק מדר מן הנקבים למטה ויש בזה

בקרקעות התחאון נקב גדול סתום כשעורה כשרויטה פותח ונוטל
הפלפלים השחוקין ומפירש בגל שלם וגם פו בירוש התחאון כולו
קיבול העליון מש כלו מתכות אמעע משום כברה ריחים בעומדו
ועוסק בתורה ולא פליגי האל וזהו בפה אח בקידוש בגל למדו תורה
פה חילן לבני בכל דאית להו נכסים ושדות וספק בידם לעשות תרויהו
נושא ואחר כך לומדו זהו לבני הרץ יש דלית להו שרות ומזונות
מרווחין ודאית שות וריחים בימאדון רחם בפה ערל בגל ממורו
רחמנים ובשנים וגמלי חסדים רחץ וטענין רחיעת ידים כב
פו בעטען רחץ השכם ושוב כרי שלא תרחק כב פ בעחשך
בילמך ויאמר משה להובב כי הנה רחיקך יאצרו מי שרוחק מן הקבה
שלא לעשות תשובה אחד מן העולם ואני קדבתי להם לי טוב ממשמע
תקדב לאלהים אשריו תדע יתרו עליי שסתקרב להקבה יכה להורות
למשה שג מחנה תחיה וג רחש בע חבית בגאין ניקבין אוסופי
בליל שלהרעלים לא אתו לאוסופי משום רחשא פ שלא יכנס שם רחש
ויאכל התרגלים בהמשה פח בתרומה ובגל דחולין כדי שיעצ הרחש
ממקום קרוב וישתה שרץ תלג ריחשא טגין העש והלטאה וכיוצא בהו
רחש בסגל דפ ארבע מיתות חיויה לאיתתא דהוה קא מרחשי
שעבתה מרחשת דאיתיה מרחשושיה פה כב פ בעחב רחש בבר
רבה פרע מב חלה תולדות השמים לרדישת הקנים שלא היה אדם יכול
ליכנס לתוסק פ ישר תג חרשא ויבא דוד חורשא רחש בעכלה כלים
אתה רחש ואתה המלך בפ פו בכלים רחש שלגדוסות טמא פ כדכאשר

זורה ברחות ויש לו שם אחר בתל עתרי

מליק פירק ח אחיל פירק ט רטב

בפ כינר מוליך נטף מרובו הדוטב והקופה עיין בפ קוף השלישי
ומדק פיצולם כליהם תרג ורטף סא ורטב על כן אפ ריטב מדק ובגא
העיר והדוטב מפחלה דקדוש רטב בחלק בגר הדיוטות וברז
גא דעב ידי מאו טעלה רכיבת סוסיה אמר להו אשרהו ברטיבה פיר
כשהעשבלח חרף להשליך טס הסוסים רטב בטבלחם בפיר כל
ידות תמדים רטובות כל שהיה ריטה למדק לאוין בפ בפ עקעין גלעיה
שליחטב אף על פי יעה מעטרפת פי לתמדים שהיון מבושלן רטוב
קוף ישמעל לרטב רטב בהכדור פכג בכלים החקין והדוטב
זה כלוב פל כל יניידים המה רטב בס עירובין מחיירין רטויה במקדש
היל מותר ליצחא פה בטבת ממר בר ראשי פ בלעו פרינטה רטן
בפ חבית בג מי שנשרז הרטנין ויעהין בסודר שעל סתמיהן פ הדעים
תיעהין בסודר שעל סתמיהן מקובץ ולה משילשל בטביל שלה יעכב
לרין רטן בפ היה מטלחת מטחזה בגרשע פרוס מסתברה כרב
אחא בר ישקב דאמ מי שלה שומש תלמ חכרי יד מעשי דאמ רטן
מגושן ולא ידע מאי אמ פ ממך דאמגושא רטון ולא ידעי על מא רטן
כן תכי תמא ולא ידע פיר בטביל שלה שומש תל חכר ולא פי תל ולא סבר
סברא תלוהבר חבד ורטין רטן ברס רטב בר ילמוז חין עור כלה
ער שלה יאמור עורתהולר יפה היוז מרטעה ויעוזחת פ הוא כמו מקדטע
שפ בפ קרטע רטב בפ המפקיד בגרבן שם בוגמל ורחין מסי

מקד שיון מו בערכ נקראת רשון שון רטושין פ בגמ דהמפקיד
סליק פירק ט אחיל פירקו רך
בסגמ דפ מדובה כי קומא ביני עשבים מרכה לשון ריכוך פא
מרכה שחטחת עינמה עלגבי עשבים וגדילה בחורך רך
לחדכה ולא בר רבא כב פ בעזין רכב בר כלים למעלה מן המרכב
משכב ששזה מגעו למשחן ובר הכדור ודהמנן מה בין מרכב למושב
מרכבו חלק מגע ממשחן פי שמשחן מטמה בגדים ומגע חין מטמה
בגדים והכין תניא בם פיר ודנושא חותם שיכול חין ל מטמה במשחן חלה
מרכב בלבר משכב ומושב מנין ודין הוה ומה הם מרכב שחין מגעו מט
בגדים מטמה מט בג משכב ומושב שמשגען מט בג חינו דין שיהיה משחן
מט בג וכול חל והנישה חותם לדכותה משכב והמושב וכחמה לן מר
חטאת שחלק נמי מגען ממשחן שמי חטאת שחין בהן כדי חדויה
מטמאין במגע חבלה במשה כר מפ ביומא ודפיה וסחמ טמ נמי חלק
מגפה ממנוחה ועשחה אבה טמאה לטמ אדם ולט בגדים אף חני חינו
מרכב חילה כיוצא בה את מה חני מרכב את מעוט מי חטאת והמרכב
שחלק מגען ממשחן ועשחן חבה טומאה לט אדם ולט בג שחבהמק
הטמאה הנוגעה חינו מט בג חנושאה מט בג זה פו נסים ד ע"ל בר
גמ דפס בזכר קראו משכב ובה שוק קר משכב פ מרכב פיסוק רגלים ודרך
גנאי באשה להזכיר חבל כרבעת גמל וכו' ונחבט שהוא משום פחד
טמא יורה שמה תמילא חפשי להזכיר רוכבת חלה רכבת כתומא תאמר
לכתוב ישבת חסר ו לחמשכתן ישבת חסר ו חלה למדרש חן לרמוז
של יושבת בארץ עין משבת תחת תומר למי קר רכבה לט קערה

בפ לא יחפור ג מן השכב שהו' מן הרכב פ שכב רחיים התחתונות ויש
בינן מכל סביבותיה טפח דכב העליונה המוככת עליה בהל קמח דפ
כיער מעברין רוכבי התונות אלו תלחכ שמהלכין לעיר וכול עתה דורות
שעושיין אותה כינהדים וכול מרכיבין דקליס כל היום כב פ כע נסן בר
גמ דפ המוכר את הבית לא חילא דחיכא עליה ריכבא דדיקלא והו'ט
קבין בפ המוכר את הספי בצ קנהג ובפ החומר להציר ריכבא דדקלא
מחי תיקו פי משימין חילן בתוך חילן פה דקליס רעופין רכל בעי
במעשרות הרוכלין המחזירין בעיירות בפ אמר עק' ובדגמ דמירק
המינניע המזין קופות הדוכלין בס גמ דפ קבא על יבמח רביס היו מועט
רוכל פ מוכר בשמים מלשחבת רוכל רכן בפ תרומה הרכיטה
ומינת הרי זו תרומה נטוי על ראשיהן תרומה מרכן על רישיהן
רכס בפ השוכר את העופלין בג וחיל תר פרות המרכסות בת
בתבואה ודרשות בתרומה פ' המרכסות בתבואה בכוסמת לקלמח
שחינה כירושת כשחר הבואה רכס בג דפ השותפ' הני מילי
בטימח אכל בריכסא בעיה טפי פ בערורות קטנים ובטיט לקשור
האדירים בטיט שלא יבעטו בכותל רכס בפ גמ דפ השותפין
נכתבין באנפי נפשיה חירי דיוטר בג דפ חוק' הבתים ובדגמ דמירק
גט פשוט וזמיר ליה הב' לו שטרו וזמיר ליה חירכס לו בג גמ דפ פ' פ
אחתיה דרמי בר פמה הוה נסיבא לו חירי חירכס כתובתה וכול עוד חי
הכי חיל כתוב לו בג גמ דפ חדש שנשא ר' ינחק בר ביסנא חירכסו לק
מפתחות דבי מדרשא מיד מאבדו לו המפתחות שלבית המדרש בר
שבת אמר לו ר' מרתיו לדבר שלי וטלית וכול פ' הולך באותו מקום

תינוקת שי שחקו שם ואם ימציאם יצוהם רכס בר ילמרו חומות
רכס הק בר עלותיו במים ביום השני פ עיניו חזוק כמו וירכסו אור
החשן רכס עב שחקים תלג מריכפת ענניו קלילין המון כל
בטמים תלג ריכפת דמיון בשמיא רכפת בפ שביעי קממין
העובעין הפוחה והרכמה פ בלש ישמע שגרה מדים והן עוקדין עט
שחופדין מן הארץ ושוקלין אותן ושותין המים ומ שיש לו תולעים
ימיתם מן ברז בעל שלרכמה פ בעל קטן שהחבלו מרמעי
רכס בדגא דפ א עפ שחמ וכפ מי שמת בג שייר קרקע ובי רב
משמיה רכס אמרי ארכבוק אתרו ריכשי פ קרכיכנהו עלב סוסים וי
כלום ב כוחות חזי דיקין מחזקין ליה

סלוק פירקו אחיל פירק יא רס

אכס דרס רומייתא כל פ בע אכס דרס פ א א על דעתיהן ודויהן מן
הערדין הני אכס דרי רומייתא גבהן פתחיהן ורמות הולק להו דאמא
דלא יכלו למיפל לפדק משחם אבל אכס דריא דלא גביה ולת להו י
אמות בר גמ דפ אין מעמידין ובדר פ פרע נה רומי רומי חשיטה התנ
התניפמי ברוב חדרך פיה ארון שהיה מעמי שטים רומי לש הגבה
התנופמי לשון הגבה סא רומי לשון דנה המחושקת ברקמ והב שה
שהיתה מעופה בניורדין שליהב מגנין וחטיק אותם ברביר אדמון
בהיכל בטגא דפ המיניע התם דמות רוחה הות דנקיטא ליה פיר
משום גסות הרוח מהלכין עקב אעל גור לאבלאם מינטרך להם הדנה
בפה דבא והלו קשרים בג מקלפין כמו דכל יומא לא עביר הכי והאידנא
קא עביר הכי לא מתחדי כרמות רוחא בפ השוכר את הפועל ב המור

מנו לנכד פוסק והוא דלה דרי בזה רמז רוחא הואי בס גמ דפ ח
שרינים רמות רוחה הוא דנקיטא ליה משום הכי מותר לנטול כו
כדלתו שממנו חיו מסתרים אלה משום הכי חיו נזק שוב לדוג
טרמות רוחא ניטלה הימנו אבל לעולם אפילו קיה ממילא הוא חסיד
והוא דאמדינן ומעיקר שמחת שהוא סליס בפ כ בערים סתם תרומה
טהורה ביהודה אסור ובגליל מותר פ ביהודה הינו ירושלה חלקו
שליהודה אסור דאיכא למימר בתרומת הלשכה ערר דלשכה האו
בארץ יהודה והיו בדבר הערור ובגליל מותר דאם אה בגליל הרי עלי
כתרומה הואיל ואין בגליל תרומת לשכה אלא תרומת הגזן הינו דבר
אסור שאין אנשי גליל מכירים תרומת הלשכה לפי שאינה ביניהן ברז
גמ דפ הערל והני הנה עתילך את משום תרומו בסתי תרומות הכתוב
מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואם רחם שלך והא
תחת תבשילך ואם היק טמן של תרומה טמא מרליקין בטר תאח
להסיקה מיכן שמותר ליהנות מהדיוט טמא ובזו ההלכה מפ שהתרו
והבכורים שוים דתנו תרומה והבכורים חייבין עליהן מיתה וחומש
וכב פי נצ זו המשנה בפ טען בר גמ דפ האשה שהלך בעלה הא שם
אכל תרומה טמא משלם חולין טהורין שולם חולין טמאין וכול שר
זהו ינן זה במיך אמאי תין תשלומין תשלומין תבא עליו בדכה דא
מלמיניה מידי דלא חזו ליה למיכל אפילו בימי טומאה משלם ליה
מידי דחזו ליה בימי טומאתו וכול מיכן שאסור לכהן גדול לאכלתו
טמא לעולם אפילו בימי טומאתו בפ הנידן בג המט אי מטמת תרומה
משום דקא מפסידי לה לגמרי כ דאסירה באכילה לעולם כדא אבל

מטמא דלא קא מפסיד לה לגמרי אימא לה פיר דמותרת בהלמח
 כדאמרן בה מפד פד בהרומא איניד אומהרומא עולה באחרומא
 מי אם נפלה סאה אחת שלתרומא במאה חולין לוקח מהן א' ואזון היא
 התרומא שנפלה והשאר מעט ואם החולין פחות מן א' סהכל בפ' גמ'
 דפ' כל הבשר תרומה הרשן ובגרי כהנה שני טהובין הבאין נחת פירוש
 מדשן אפר המערכה וקומץ ממנו בקמיע ונק' תרומה הרשן כשם שנה
 במטחא והרים ממנו בקומיעו ופ' בתרומה להנים ושמחה כולל שלא יתפזר
 וקבלה הוא שניבלע במקומו בפ' ב' סל' בג' כן שני אנשים בתרומה דרבנן
 אכיל בתל' דהודיתא לה אכילת תרומה חזקה לארץ ותרומת ארץ ישר
 ותרומת מטעם שלחמא שחזרה למקומה כפ' בפ' דמאי ובפ' חזר
 רמז חדש רומז ונרמז כפ' בפ' קמין בפ' כיסר הרגל בגמ' חזרה
 מועד דיקא מרמזי רמזי להדרי כלום ז' אומ' לכת האחרתהגישו והעירו
 והנה אטחט מעידין אחריכון בפ' אלו נער בג' הבא על אחותי כתיב
 מעיקרה ונרמזונה רמזי פ' נתריו בהו מעיקרה קודם שהתחילו הערות
 ונרמזנה רמזי בשעה שמעידין ולה מיט' למימר השתליון קרץ עין
 תרג' דרמזי בפניה שלח אמצע תרג' מרמז באמצע רמז לענינים
 בינדיכם תרג' ירוש' ולרומחין בסוסכיכון רמז בפ' כיסר מברכין בג'
 טבלת זכר דמאי וכלהרימין פסוד חוץ מרימי פוקמא בר' כהנים
 המיומין והרימין פיר' נ' רימין פול ינרקי בלש' לכן הקלו עליהן משום
 רמיזי דלאו פירי מעלוי נטהו רמק' בפ' ח' בכלאים והרמק' מותר פיר'
 סום ככל' בני הרמכים זכין קוד' בלש' בלש' ישמ' לפדדה רמכה רמק'

בפסדר תעביות האלו בג מעשה חמרתיה הוק מי עבדה חולידה
רמכי רמכו פי עדרים עדרים רמץ ברז גמרחולין איוו היה
מכזה לקה בגחלת וברמץ בגמדה כי ער עולין מכזה ברז גמחש
חזן לי אלה שנכוה באש נכוה בגחלת וברמץ ברז גמדה דפ בא סימן פו
שופתה על גבי הרמץ הם רמץ מעמידה בלי כלאים דלעת יונות עם
המינריות והרמועה וכל הטורד מן המכושלו וכל שת הרמוינה גמדה
ו אש דלעת הסמונה ברמץ וכו' בר כלאים אמר חנינה כמין דלעת
מרה וזה מנתקין אותה ברמץ פיר בלעז עעסה רמץ ברז גמדה
הבוטה כגון רביעה ברמץ דפיר וכל ושבקיה בגיה עיין בעאשור
פיר חתיטה שלבשרה שהיא עגיל וחר כמסמר גדול רמתיקום
עיין בעקטורטון וכל זאת תהיה ימך המקרה נעשה חירימתקום
סליק פירק יח אחיל פירק יב דן

בג וחכאומהין תפלה

בר ברכות
של אדם נשמעת אלה בצית הכנסת שנ לשמוע אלה רנה וחל התפלה
במקום דנה שם תהא תפלה דן בסגמדה כי ער אשת אחיו
ברנה לא מפקינן על שמת לשון ודבה עם ורינת עם דן בפאחר
בברכות בג בטחדים רמ עקרה לא ילדה רני כנחתיש שדומה לאשה
עקרה שלא ילדה כנים לגיהנם כחתיש בפ תפלה השחר בג רבן גמל
הכי כד תעניא כנגד מי אמר חלכ כנגד כד רננות שאמר שלמה
בשעת ה' שהכנים ארון לבית קדש קדשים ידו' ט' שלתע כנגד ט'
פעמים שכת בפירוש שלמה רינה תפלה ותנה בפ במה מדליקין בגמ

המכנה ובסגמ דפ משקין אמר תנעת ולהנעה רנר בפרק
הערל בגמזירי ודילמא רנר בעלמא בפ' ישנוחלק בגמזיר
עלסתר אמליה ר' פפה לאבי רנר בעל בלשון פרסי רנר יום גר
שכיר כלומר שמה שכיר יום הוא רנר בעל בכלים מפני שהיא
הופכת עליו את הדונקי ס' א' רומקי פ' הירקות כשמאסן אותם לער
אחר להמינות מהן מים עין רומקי אי דאמ' כשהן שולקין את הירקות
ומניחין אותן מן הקדרה ונותנין אותן לער שמן רונקי רנר
בהסיף יג' בכלים והדונקב בעני עינמה טהורה רנר בעל במדבר
סיני שהוא כעין מדרש וישלחו את הרוכבין חייבין בנימית
סליק פירק יב' אחיל פרק יג' רש

ושחקים ירעפו טל תלגועני רס טילה וימנעו רביבים תלגוע ואתמנע
רסיסיה רסיסו לילה הדין ריסא לית מיניה חלה רסיס רסיס פ' הדין ריעוע
עב לית מיניה חילה רסיסו לילה עיין בעבד רס בעדק המוציא וין
חסהיה עבד חס מרוסס בעל בעקעים האגזים והשקרים חייבין משל
משלססו בעל גמ' דפ בהמה המקשה מתרוסס מהו פ' כמו קנה רעוץ המג
המפס מורסס בשבת עיין בעל מפס ברלגמ' דפ מו שהחזו למרסס
אנפקא דתמנא בחסלה תולעתא מכה טריה דמחא מרססא רס
בעל מומין חלן ושנשדו ריסי ענין פסול מפני מראות העין בעל חלן
מומין רס שלעין שנקב ומ' ומזה וטעה שיהמר על חוס השד פ'
בעל ריס הינו תורה דעינא דברא ס' א' חריץ שלעין שנקב פ' בג' תורה
ברא דעינא והינו מור שעל העין בפ' א' בקידוש בג' כל מינות האב אמר
לו מכין ריסי עינך אותה ניכר שכן חלמנה אותה בהפ' פ' א' בנאעים בשות

ריבוי ענין אף על פי מרבית יד לזה טהור בפי ישנוח לין בגמ' אחד הבן
עד שנשרו ריסי עיניה רס עד פנת שער הסוסים מזרחת תרג
עד ויתתדע בית זיוח דמלכא מדינחא הוא עמק המלך תרג ביה
ריסח דמלכא רס בגמ' דפא בבעה וכד גמ' וחולין עדשים לע
לעשות מהן רסיסין שוין זה בע שני רסן רוסנין קבחיטו
כב פ בע עד רסק בבעל מדי בתרומה תמות שורסקן ונתמ לתך
העיסה בע חבית חלות רבש שריסקן פ כשמבקשין לרדות הרבש
מן הכורת סותכין בסכין ומוניעין חלות חלות רשמן רסוק כיה שחמין
תפוח שריסקן בע מי שיהחשיך אין מרסקין לאחת השחת בע עקעים
חלות רבש מאמתי מטמאין מש מפקה וכיל שר משירסק בגמ'
דפ במה סומכין אין מרסקין לאחת השלג בע אלו הן לוקין בגמ' כל נבלות
ריסק טנמלים והביא אחד והשלימו לכזית לוקה פ עיניו כתישה וכתיתה
משליך קדוח כפתים תרג מטלין קורחיה פליגהיך ריסקין רסק
רסוקה אי אית ליה מפרחיתא כל פ בע נסק רסתך בגמ' רמירך
השוכר את האומנין רסתקא דמקוזה שכיחי בה אנשי פ שוק
סליק פירך יג אחיל פירך יד רע

אלא שרי יהיה שמה הרוח ללכת תרג לאתר דהוה תמן דעמא לא חפעתו
תרג לא רעינא למיסבה רע בגמ' דפ סדר תעניות האלו תהוב אומי
לחביר אבע מימך שני רעוב אני שומע פ קול צ יענידים ניסוך המים וניסוך
היין הנמשכין מנקבי הספלים טעל המיבה כדכתובם אלתהום קורא
לקול יעניריך רע ברגמ' דפ הגזיל ענים מתיבי דרעין והגבאין והמא
והמוכסין תשובתן קשה פ רועי בהמה דקה רע צפ ג כלים חביר

פונתרענעך כמו תרעם בש ברזל רע וחת פרשם תרג ירושלמי ויה
רעיתיהון וכן תרג ירושלמי וקדצו ופרשו רע בעלוחית פ יח במה
הרעדות טמאות לחטאת פ מים שדינחין מן הקרקע טיפה טיפה
בלחינות ולא בכח רע בר מכשיר המדעור את האילן להשיר
ממנו דרעם רעל ערבויות רעלות כב פ בע ערב רעלוברכים
כשולות תרג רכובין דרעלן רמס בבר ד פלטיב ורעם גבורותיו
מי יתבונן אמר התא הרעם היה בשעה שהוא ירעא בתיקתו חין כלבדק
יחלה לעמוד עליו חין מתבונן חין כה חין יחלה מי יתבונן רען בעדק
המביא כרי יין חין מלכין את הרעמים בפ כל המנחות מאפה טפה מאפה
רעמים פ הם כלי חרס שעל התקרה בבר ד פרע יח וימן לו הקצה רעמים
והקישן יה ליה ויעאת האור וברך עליה וכול עד מעמי מה מברכין על
הנר במועדי שבת מעמי שהיא תחלת ברייתו רען בסגמ רפ כהן
גדול אלה שנהפך להם לרען כיון שחטאו ויעד להפך סא אלה כהן
שחטאו נהפך להם לרען פ מלל הרען ויעג תרג ורען כלום בקושי כמו
דבר נעמן רעמן סליק פירק יד

תחיל פירק יה רח תליסר

דע כעסי כב פ בע כעך בר גמ דפג שאכלו כדכו רפתא בהדי הדדי
פ הינו פת והיט נהמא רח בה עושה פ יג באהילות הסדיגות והי
והרפיות מעטרות פ רפיות של חלקטיות כדחמ בתוספ סדיגות חל
הן שלחנא רפיות חלן שלחנא רפיות רח בעלוחית פ יח במה
הרפיות טהרות לקודש ולהרומק ולחטאת פ מקום ביעה מים שיש בו
רפוי רפח בג חלן דכ שלבית רבן גמליה ללח חין אומ מרמא בבית
המדריש פ יח חין אומ למתעטש בבית המדרש אסותא מפני בטור
בית המדרש בע חין מעמידין מתרמא מהן רפוי מומן אכללח רפוי נמשא

מפּ בַּג רַפּוּי מִמּוֹן דְּבַר שֶׁחֵץ בּוֹ סַכְנָה וְכֹל עַד רַפּוּי מִמּוֹן בְּהִמָּת רַפּוּי
נִפְשׁוֹת גִּיּוֹשׁ בַּעַל אֵין בֵּין הַמּוֹדֵר וְהַמְעַלֶּה רַפּוּיָהּ נִפְשׁוֹת אֲבָל לֹא רַפּוּיָהּ
מִמּוֹן גַּמֵּר אֵלֶּה רַפּוּיָהּ נִפְשׁוֹת גִּיּוֹשׁ רַפּוּיָהּ מִמּוֹן בְּהִמָּתוֹ רַפּוּיָהּ
בְּגַמֵּר רַבְּכִידוֹת מֵהָ לְשׁוֹן רַפּוּיָהּ לֹא אֵלֶּיָּהּ אֲחֵי רַפּוּיָהּ שֶׁמֶה לִּי הוֹשֵׁ
אֲחֵי כָל שְׂרִיפּוֹ יִדְיָהּ מִדְּבַר תּוֹרָה וְכֵן הוּא אֲחֵי לֹא הִפְטָה אֲבָל בְּנֵים מִ
מִדְּפִיּוֹן יָדִים רַפּוּי וְהָיִין מִדְּתָ רֹחַ תִּדְגַּל יִדּוּל סְרַבְנֵין וְרַפּוּיָהּ רֹחַ
רַפּוּי בְּסַגֵּל רַפּוּי לֹא אֵלֶּיָּהּ אֲחֵי תוֹלָק וְלֹא יֵעָא אֲשֶׁר בְּמַעֲלֵה הַמְדוּפֵט
בְּסַגֵּל רַפּוּי שׁוֹחֵל שְׂפַתֵּיהֶן שְׂלִיחֵינִים מִתְּרַפּוּת כִּבֵּן בַּעַל מִדְּפֵט
בְּדַגֵּל רַפּוּי בְּנֵי הַעִיר הָאֵי הַיְבוֹתָה דְּאִירַפּוּי פִּי תִיבָה שְׂנַתְחַלְחֵלָה כְּמוֹמֵנָה
הַמְדוּפֵט רַפּוּיָהּ לֹא פִתְחָה וְרַפּוּיָהּ כִּבֵּן בַּעַל לֹא פִתְחָה וְנִבְחָה שְׂדָה
מִזֶּה וְיִהְיֶה שֶׁם תִּדְגַּל וְהוּא תִּמָּן רַפּוּיָהּ רַפּוּי בְּכֹל לֹא פִתְחָה כִּבֵּן וְנִבְחָה לֹא
וּמִחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוֹם אֲחֵי לֹא בְּשֵׁם לִי שֶׁמֶה בֶּן אֲמִירָה קֵין שְׂהִיָּה תִלּוּ
בְּדִיפְטָן וְנִבְחָ מִבִּיל וְשִׁטְפוֹ וְנִבְחָ אֶת כָּל הַיְקוֹם בִּילְמִדִּי וּמִטֵּר לֹא נִתַּךְ אֲרִיִּשׁ
הָלֹא בְּדִיפְטָן וְנִבְחָ יִדְדוּ בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל הָאֲמִירָה פִּי אֲחִיר בִּלְעָז כִּיפָּה
רַפּוּי בְּסַגֵּל בְּכָל מַעֲרֹבֶן דְּלִידָה לֹא טִיבָה רַפּוּיָהּ לֹא בִּילְכִיתִּיךְ פִּי מִי
שְׂדוּחָה חֲבִירוֹ מִחֶפֶץ עַל עֵץ לֹא אֲחֵי בְּדַעְתּוֹ שֶׁמֶה רֹעֶה לֹא חֲכָמָה אֲחֵי
מֵה עֶסְקוֹ לֹא שׁוֹלֵחַ אֲחֵי מֵה עֶסְקָךְ מִדְּקָדֶךְ אֲחִירָן פִּי רַפּוּיָהּ לֹא בִי
דוֹכָתִּיהָ שֶׁמֶה בְּמִקְדָּמוֹ דְּבַר טִמּוֹן רַפּוּי בַּעַל הַסּוֹכֵר אֶת הָאֲחִירָן
בַּגֵּן אֲנִגְרִיָּה מִשׁוֹם דְּמַסְתָּה דְּסִיעֲתָהּ פִּי מִתְּרַפּוּת הַסֵּף בְּהוֹעֲתָהּ
חֲבִילוֹת וּבְהַכְנֵסֶת חֲבִילוֹת בַּעַל הָאֲחִירָן לֹא חֲבִירוֹ בְּגֵאָה קִדְשָׁתִי אֶת בֵּית
הָאֵל שֶׁמֶה אֶת דִּירִי מִדְּפֵט אֲחִירָן פִּי מִרַעְעוֹ הַגִּיּוֹת רַפּוּי בְּסַגֵּל
רַפּוּי גִּיּוֹשׁ לֹא הַתְּרַפּוּת וְהַבֵּן רַפּוּי אֲחֵי מִמּוֹן יִשְׁ לוֹ בִּידֶךְ הַתֵּר לוֹ פִּתְחָה
יִד רַפּוּי בַּעַל רַבִּי עֲקָרָה רַפּוּי בַּעַל סְדֵר תַּפְנוּת בַּגֵּן מַעֲשֵׂה
אֲשִׁכְחִיהָ דְּהָא רַפּוּי רִיפְקָה בְּסַגֵּל רַפּוּי עֲשִׂין פִּסִּין וְאֶתָּה יִשְׁ אֲחִירָן

ורמיק ביה פ חופר בפא בסוטה בגמ שמנטון קמי רמיקא גריוח דחלמי
פיר בפני חופרי שדות גריוח דשמים רפרק בפ השוחט אחד
בג דסמך השוחט לנכרי וצטק חפול לחדפרק אלה בגמו סא חלה בג
בעינו מעינין מורק עין רפרק בצר פ כא לפי שריפרקה בלנה
ואמר איני נזקקת לביתו עור למי כך תביא קרבנה מדומק ולקח שתי
תורין רפס בפהמנח אתהטר בג השוכך את המיסולא יהא חלה
כדומשן פ מלש רמשוטיט רפס בגמ בפהשולאתהפרה זעג
דקא מרפיש ואזיל קמא קמא פ מרפק ומפתח החרץ לפני החורש
ומתחיה הקשה כרי שיהא נוח להריטה בצר פ מרש ויגש חליו רמו
למעשה ורפס חדרמיטון עת כל מלטיץ ויטש אלהמחנה תדג ידוש רפס
על משריהא רפה בגמ דפא בפסורפת ולולין ומתכן פ מקום דירה
לבהמות חליק פרק טו אחיל פרק ין
רץ בג דפרק במה מדליקין חסור להדיעות מעות כס
כנגד כר מלחנכה בפ חזקת בג עדיס תלויה וזבין זבניה זביני וכל עור
דלח ארעו יוזי כר' גמ דפ' מיתות הדבה מעות יש ט' ואין לו מי פירשן
רץ בגמ דפחבית שהמשקין היו נחין מהן לרעון טמאין וטמא
לרעון טהורין מאו לאו לרעון דניחא ליה פ מקבלין טומאה מפני שהן
משקין והמשקין אין עדיבין הכשר כראמ שהן עלולין לקבל טמאה
רץ בפא בקדוש בג עטר עכריה הוא להרעאת אדון הוא דו
דחתא פ כדכ להיקשה בעיניך סא לא להרעאת אדון הוא דחתא פו
שנרעע אינו עובר ליקרשי רץ בגמ דפאין אדורשין הרעאותהן
הנניה בן הכימי ארעה דבר לפני ל עקיבה פ כמו חריץ ואמאה כרין
רץ קרוב עיניהן רץ בפאלו טראו שרינעה בהמה ורדי

ממרכסת הם שהתק מעת לעת ושחטה כש פ מן קנה רעיון וירעיש
וירעישו בחדר פיה בטהרות הם מסר לו הינה מליה בגדים בזמן
שהיה רועה טמאה פ דוחקת רעח כהל ארץ כל שעה ובסגמ
דפ בן סורר ומורה ר' חזקוני כאשר יקום איש על רעהו ורעחו נפשו וכו'
למדנו לרועה מעתה פ מק נלמוד לרעה מן הנער וכו' יש לומר אם
יקום איש על רעהו ורעחו אין לו דין מות כמו דוהנער שסתובב זה אין
לנער הטא מות אלא דוהנער בזה ללמד לאחרים ונמצאת היא למידה
והקטן לרעה מה רעח יהרג ואולי עבד כך נערה המאורסת הם יאמר
לה איש מעי לו ואם לאו אזי הורג תיהרג ואולי שמע לו ואם תפסק
ונתחזק עליה אין לה הטא מות וזהו דשאלת וטו בדיו ההל ואולי ניתן
להעילו בנפשו מנהלן אתה קל וחומר ובהל ערובי ר' תנא הקישא היא
כי כאשר יקום איש על רעהו ורעחו נפשו כן הד' הוא וכו' נסד למדע מרועה
מענה הד' יק בזה ללמד ונמצא ילמד פ מה עליה נערה המאורסת ש
שהיא חנוסה ופטורה מרועה שהיא מזיד וחייב בזה ללמד הרועה לנע
ונמצא למד ממנה מה נער המאור ניתן להעילה בנפשו שהרואה מו
שדורף אחריה לבועלה אם אינו יכול להעילה בעטן אחר מוטב ואולי
בנפשו של דורף יהרג הדורף להעילה דכתיב אין לה מושיע הד' יש לה
מושיע מושיעה בכל מה שיכול את רועה ניתן להעילה הנדרף בנפשו
זה שבר' ה' מה למדע מרועה ושכסוף ה' מה למדנו לרועה ובשם
פנינים דרשו הפסוק ו' ותנא דבי רבי רינס בסגמ דפ אין עדין
שפור שנינים אפור להתק ביס טוב ובפ המפיל בגמ המפיל סנדל
ה' סנדל רומה לסנדל דגשלים ולד' הוא מתחילתו אלא שפרעם פיר
סנדל ולד' שנתמקד אם ניסר אם יכר ואם נקצו שכשעטרו אמו עברה

שוב ולד אחד גבי שני וקלקל ינורת הרחשון ולה כיקרו סנדל שנשאה
 ודלו מפני שנתקלקל ואפ"ל דקימא לן אין האשה מתעברת וחוזרת
 ומתעברת קודם שהלדה מלו למהו הרוקח בני קימא אבל חוזרת
 ומתעברת מקלקל השני את הרחשון וכן המעלה שלוחה אפ"ל דאין בה
 שפיר תשב ליכר ולנהבה דחישון שמה היה עמה לדג שליכ שהח רחב
 ודק וחד כלפי דחשו שנרעם שנתקלקל כגון שפיר שנרעם רען
 בס גמ דפ המורד אתה ספר נחמן אמר בלה רענותה פיר שלח יחכרין
 התולעים רעע בפ במה בהמה ולה ברעושה שברגל בפ במה חשה
 ולה ברעושה שברחשה רעע בפ מקום שנהג ד יוסי אומר דף
 הרעעניק בפ במה חשה בג סנדל בעה מיסך ההוא דרעענה מרב חסופי
 מי החושקן לפי שמלחכתו במרעע נקד רעען ויש חזק לפי שמלחמס
 ברעושות שלעיר נק רעען רען בר ימא עמוד והפג אחת עיל
 הרעפה בפ כשקלים מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק ורחק חורב
 הרעפה משונה וכול בד תמיד הגיע לרעפה והפך פניו לעפון בגמ דפיק
 הקודה את המג עומד רעפה שלחכנים הווי וכדתניא ואב מש לחת
 באר לה קול עליה אין חתה משתחוק יכל חתה משתחוק על חכנים
 שבאקדש ונדעילה דחמ לה חסרה תורה חלה רעפה שלחכנים ואמר
 עולה לחסרה תורה חילה פישוט ידים ורגלים ולמה נק שמה שקיה
 עשו קדקע העזרה מהבני שיש חשוכים קטנים מצומם הדבך וידיו
 רעומים ונרחין לחות בפ א באהילות הריון בית הפרס בחכנים שאיט
 יכול להסיט שוטח שם חכני שיש כדכ ואת הים הויר מלך ה' אהו
 א על מדינת חכנים ואומ נג העשרים אשר לחצר הפרס ועד רעפה

בכל הכול פ' אחד בנגעים שתי חסדיה רעון טמא ומטמא פ' לחלת
כשמיסך המסכה מחספו ומגלגל על מעו חורגה בגמ' דע כל היר
דאשתכח מחלות רעונה חומור שמש רעונה פ' רחוקה בפ' חזק בגמ'
חמ' ושמעל אכלן רעונין חזק חזק מכוון רעונין חזק לו קדקע
פ' קרובין נטועין זה ביד זה בלי הפרש בנתיים כלומר מעורבין זה לזה
פ' דרעמינהן מירעך ששיבדן מה כל למחן דאמ' שמה לה יקבט בט
בכדי טהר לזכ למאן דאמ' שמה יחמור טבילה בתיומה עולה חוכה דר
דרעמינהן פמז מחלות רעונה בפ' בשבת בגמ' דבר חוכה בונה
דרעמינהן מירעך פ' כגון שני רינק ששיקע בלי הכלי בתוכו ומעשק
כחלו נשברו כחליו להבא דחויש שמה לה יקבט בכדי טהר חזק על גב
דרעמינהן חייש ושרחן טומאה ישנה עליו לרבה פרהה טומאה דהא
רינק וליחן כלי הזה בפ' דם חטאת בגמ' נחשת פוחתו והא כלי חמ' דהמנח
ולחן כלי הוא רינק ליה מירעך בגמ' ר' פרש' רעון רענך דהא טבא
באולמנא כלום רבועך ושטח עממך בארץ רעיעה בפ' בבב' בגמ'
הרענה מן הסמא רעיעה דמר בכישתא בדי נפקא רוחיה אמר להו מהו
רעל פ' חפזות שלבייטה סליק פירק ין
אחיל פירק נא דק בעגד פ' כיסא שות
אחיו רוק למעלה מן הכילה אמר רב הוחיל ומכוש הדבר תעא פירוש
שומעא רוק בכילה למעלה חוכה למימד שכשנכה פורק רנית בשעת
תשמיש רוקה למעלה מן הכילה פ' מצאנסה ואבא ירי רבינו חננל
יחמיל דע' פ' דוק שהוה דוק בטח ועלה למעלה מן הכילה שיה ודחי
כה חישקוה וליה כחאשק והיה מספר במשיל גוי אחד היתה לו חשה יפה

וזינת עליך ובטעת תשמיש אותו הגוי רק למעלה בשמי הקורה העליונה
 העליונה והיתה בתו של אותו הגוי קירותיה מינופין ביהב אחר כך חור
 בעלה לבית לשחות נשח עמו למעלה ראה הדיוק בקורה אמר מירק
 כחן אמר להשתו מירק למעלה אמרה לו אע"פ אמר לה כמא שיש לך
 שהפסדת עלי הקורה ותשחתה אמר לה בחיך ריוק פעם שעה אראה
 הייך עשית לה יכלה הרגיש בה וגרשה וכן מינינו בפר חננאל + על
 בחלק בג' חולש רוקח רחמת קח חיינה הכה פי שירה שסימנה חמת
 ושירה על חותן כלי שלטמן שלוחטון עליך דפ כלהר בג' בת שמהו
 אומ עריכה עד שהריוך בתוך הפה נמוק והלך לו פ' עד שהלחלחית
 שלתשמיש לתוך הפה נמוקה אותה הטיעה והלכה לה רק בסג' +
 דג הנדרמן הידק אם היו עליו שחורין שמחמת בריחות שיש להן
 בה חזן נוטין ליש שחרות אסורות דגידולת בטל העקר: הוריקן שהן
 כמו כמזין ומוכספין מזהר דמינון חטובין גידולין רק בג' משט
 מתני הוא דתכן בפר הדורק אם היה דק מים ורש ה' מהלכת וכולב' גמ'
 רפ' השוחט אחר בעוף עוף שנברא מן הרק הכשירו בסומן אחר אמ'
 שמו' קיפוטסמה תדע שהדי עיפות יש להן קטקטים כדגם פ' רקק
 מים שהיו קדושה לארץ פ' א' שלר חננאל + על רקק מים שחזק בהו'
 טפחים בדת בהדורק רקק מים שהן פחות מ' טפחים וא' ע"פ שיש שם
 מים פחות מ' טפחים כ' בשההן חטובין רק בפר יחפור בגמרא
 ואת מירגלים דקין אינו ממעיט בחלק פ' קטן א' דחלון טפח מביא
 את הטומאה לבית חכדו מביא לשם הטומאה ומטמא כלמה שחזקו

ואם באות תלון נתון ריקן שהוא כעון ריקקין וכל שכן פת עבה הוחיל
ועריך לטול ולא יכול אתו חינוך ימפט בתלוק מטפ חולה רואין אותו
כמי שאיט' א' פ' שנילוש ב"י פידות כעון שמו וכיוצא בו שאין מכשיר
את האוכל וכן כל דבר המקבל טומאה אינו חונץ מפני הטומאה
רק בדר' פ' ד' מ' וירק את הניכין בכל דין הוריקן כדכ' והר' ח' ח' ח'
וסגור ריש לקיש אמר באכנים טוב ומרגליות הריקן ה' בירקרק
חדוץ ולידו ביתו בעלו הנשוא שמש אחדם כשמו בעג' ל' נדרים מפני
מה נענש אחד אחיו ונשאת עבדו בנין ה' שנים מפני שפסח אגריה
בת למירי ח' ש' וירק את הניכין ולידו ביתו וירק את הניכין לו שמואל
חד ח' שהריקן בותרק וחד ח' שהוריקן בזהב רקר בפ' העור מן
המבושל למחר שתינה חמדה בדרקודי דהבוך אמר ליה קום רקוד ב' מ'
מגיל איכך ושר בשורים על לב רע כל דמדימרה לא עייל בחורנה
דרקדח כל דימר זמר ברה דטפסא לא שמע רקר בפ' כלל גדול
הטוחן והמרקד פ' מ' מטייל אוכל למטה ותפולה בכבדה ישאר למטה
ואם תפסולת כמין עפרורית היא וימאה בכבדה ונשאר האוכל
רקר בדג' ד' מפענ' היא דמטתקלי ג' בקופה כרקורי דהרפנא פיר
כדות שעושין כהרפניה והן קטנות וניסלות ג' בקופה ב' ד' ד' השוטר
את המועילין אבדיה ד' פתא גופיה כרקורי דהרפנא רקס בדג' טים
אף המביא מן הרקס בפ' ד' מה ע' כל הכהמין הכאים מרקס מהורים פ'
קד' ש' בדנע תלג' רקס גימא רקס בפ' רחיל ט' ב' סימני העין
שאם ריקומה וכס' כה כהכערה בערק העור והרועב בינת

השרץ המדוקמת טהורה נקבה כל שהיה נמא ב' המעלות אם היה
מדוקם תשב לזכר ולנקבה פ' אם היתה אחתה החתונה מדוקמת מטוירת
בעזרת אדם ואין בה סימן זכר ולא סימן נקבה סופרת לזכר ולנקבה וב' פ'
ה' דוקמתי בתחתיות דרתי לא נאמר היתה דוקמתי פ' להנמרה ריקום
העורה אלא במדור תחתון שהיה תחתיות ארץ המחושקה ברקמי זהב
כ' מ' בערם בסגמ' ד' בחלו כהן גדול רקם מעשה מחט לפיכך מרעוף
אחד חשב מעשה אדגל' פ' ש' פ' רעופין רקן בהסיף פ' י'
בכלים והדוקטה במני עצמה טהור פ' הוא ברזל נתן בתוך שן והוא עשו
לשוע ולהחליק בו הנסרים והוא מכלי הנגדים ובלש' ישמע כוסף ויש
אומ' רוכתן ובלעו דודי שורה רקע בעגמ' ד' הגיו' ומחכיל מורה
רב ברקיעתה פ' מטולאים מקעתן שחורין ומקעתן לבנים רקע
בחלומ' דמגל איכה קמין שחיק חית לך וחית בה כ' מילואים אתה תעשר
מער אחד והוא מתרקע מעד אחד וכך בלש' ישמ' קור לטולואה רקע
ותרג' נעלות בלות ומטולאות בלן מרקען הנ' מ' למחפרות כסתות תרג'
דמחטטין רקע חשוך בל' לא יחפור בג' וחתמו רגלים מטליות חזן
למירקע לבושא רקע גרבין דמרקועין יב' פ' בעגרב רקע
ב' ארבע בשקלים בל' גמ' ד' א' דכחוב מותר הדרומה מה היו עושין
בה רקועי זהב ינפח לבית קדש הקדשים בע' כל הינלמים בג' הגים ובג'
ובתמורה ב' כל האסור בג' נתן להם מעות תר' בית יח' להט' עדט' לפרה
שאיננה באה לבית דבר ר' אליעזר וחכ' אומ' לדבות אתה ריקועים מאן
חכמים ר' יוסי בר' יהודה היא דתניא נתן להיחב ר' יוסי בר' יהודה אומר אין
עושין אותו ריקועים מפנין אחוריו בית הכפרית מצחין לטוח הקיר דואס

נמי קרינה ביה ביתו ורקע בעגמדת וחלו מעלחין מאן חטיב
מאן סמין מאן רקיע כלומי יכין להתפשו ולהתגבר בחותה שעה
ו קע בר גמ דע כינר מעכרין התריץ לפהמים הרקיעו לזהבים
פ חכו הטחמין שברזאותן מלש טטרנץ מטרטגו להו הרקיעו לזהבין
בעדחאותן להיות לוחשות כמרתק הזהב ועשו לו סהן שמי עופות
שכנו נקראו כך שהן מצדין בעלטה העיתות היו עת מן הלילה הוא
פא התריץ האדרימו כחיתריג העתלים הרקיעו היציאו העתלים להון
עמן וירעקו רקת בפ היסון בג שלוחי מעוק גע הרקתא דסורה
בפ המביא כרי ייזגמ ואזוגידפין אגן הרקתא דפרת סממין בריגמדי
דמגיל רקת דו גיפוח ולמה נקד שמה רקת דמליה ברקתא דסורה
מי גבוהה כשפת הנהר פא גדותיו שלהר כגון והידרן מלא על כל גדותיו
והוא כעין טוט על שפת הנהר מקום דלח בר תשמיש הוא בפא לו מעשות
בג וחתיסה שלבשר רקתא דנחרא להו סומן דחמרנן ליה מי היכי
דאת הנחת הבדך נמי אטח

סליק פירק יז

ד

בסגמ דפ סהמך

המקשה דלמה התם דקני משכא דידה פ במקום שנמשך בעינן ריר
ומלא מקום השוכר שהריר בתוך העינים חשוכ כבשר אכלה עינים שלא
נמשך אלת ריר והוא הלחלחת אין העור חשוכ כבשר נקדר כמיין
טבעת וכול בפ קר בפ שמי בעיקר על בעלים ובני בעלים אם ישבחו
ריר פ בני בעלים בעל קטנים ריר כמו ויורד רירן רירא דיעא כב פיר
בפרץ בסגמ דפ המדיר ואחל ליה רירא מפומיק רש בפרק יטו
מוחלין בג סדר עהלות ויהא מירופ פליט לבנמין פהתס על שבט בנימן

על עסק ידושה ואחר כך נתנו להם מליטה וכך התנו שחיות הנשים
שיתטפו כלבת שהיא וירשת אחיה שלה היה לה אח של אחת ש
נחלתה לא אלהת שאר לוודש אבי אחיה שלהתסוב נחלה משבט
אחר לשבט בנימין רש בגמל דע סדר תעניות ונמנה ברגל
רפ"ו ישמע מריש ירחח דניסן עד תמינת ביה איתוקם תמידה דלה
למיספר שהיו העדוקין חומ סוד יתיר מתסב ומביא תמיד וכולם
פר חיק בג דסמך המדבכ בריש כל מרעין איכא דם בריש כל חסון
אנח המר בכ דינו ממונות בשלטה סוחרו שביעית אמר ריש נהרה
אחא למתא בר גמ דפחול נחמדין רישיה קטיעה וממלול פיר להכו
קדו ליה ריש קטיעה לפי שקדחא משה יהושע כלל רש שמוקטע
לפי שהיוז אות קטיעה היה בגמל דע השוחט אחד בעקף אי חניש
חלמא דלה למיחדי מרדי ליה חסיר ואילא אמר ליה רישיה דהך פ
חס הגוי אלם שויה מידה בהמה מכרתה לו ויש חסר יכול לרהות לבהמה
אחרת נכסית כאלו יש לגוי שותפות בעה וחסור אבל חס חס הגוי
אלם יכול ישר לרחותו לבהמה אחרת מותר בפגד הנשה בגמרה
ונחג בשלילאמר יהודק ריש מעיה באמתא בעי גרדא וליהוה מע
הנמשך מן הקבה ולמטה וישאל המעשן הנמשך מן הר רשא
ולמטה דקומה לך כר עקבה דחמ תותב וקדום ונקלח כמ החלב
שעל הקרב ויהו חלב שעל הדקים רישיה בכבשן תליה הא ביד
שחיסה שרי חסרדין חסיר וכו' חלב רש בתמו בגדל ריש
בקורבנות וכו' וכו' ימוך אשירי משכיל ריש יה שרש בתורה
איש תכנים זה ששונה סדר אחד וכול עשיר ורש נפגשן והוא
עשיר בתורה וכול ד' רש יה שרש בנכסים איש תכנים זה
עושה בפועל וכול ד' עשיר ורש נפגשן עשיר יה הוא עשיר

בנכסים וכול - רש ורשומים לות עלהדי פ ורשות אדם
אחראין עליו כמו אנה נטל רשותה ויש אומ עיניו ואלתאודע
לרשות ס' א ורשום אנט כב פ' בע טינהד רשמי רשאין
בני העיר לעשות קומה תמחוי בפ' ה שותפ בג' כמה יהיה בעיר
רשמי בר גמ' דע אותו ואת בנו שלבית ריבואיהיו מגדלין
עריים עררים רשומה בפ' א בתענית מבי מעויל יניבדבי
שבות רשומה הגאון יל כחמד כת נשיא בית דין תלג ברבית בא
יה רשמי בית אב בע' ישנוחלין בג' דסמך האומד איש מלך בכור
דוסרה משריש באמלג בסנה דמלמלי בהדי אחיה רשל ברי
גמ' דע כל הזבח שקיבל ת' ל' היה מרושלין מכולין משוהקין
ועבר עבדותו כשיבה וכל ימים תרפינה תרג וכל ידיו יהרשלין
חיקו ידיה רפית רשמי מתניתין ברשום פ' מסוכריא דנדיה
כסויהקנקנים כשהוא מחורק ושהוי בטיט נק' רשום כשהוא
מרומק נק' מנח מליגל עמדי פ' א בע' יקח תשיעו הרשום בכתב
אמת כב' פ' בע' כבל המביא כדי יין עד שירשום ויאמר מיכן ועד
כאן בע' הכונה לא חייבו באותות אולה מרשום רשום בפ' הירוע
והמשתתף עמהם ינריך שירשום פ' שיעלין הרושם מכיר שהוא
לכהן בע' גמ' דע מדוכה וילכו שלשת ימים במד' דורשי רשומים
אמרו אין מים אלה תורה בחלק בג' דסמך ד' הדיוטות דורשי רשומות
אנ' ליגלש בפ' מי שמתו בגמ' היה עומד דורשי רשומות אמרו
היו חיו תלמידים לו מנע ית' התילה תפליק פ' דורשי פסוקים הרשמים
בפ' המביא בחותם על השפוח חורץ מקום החקיקה והמקום
הכולט נשאר כמות שהיה אירוהה בחריעהו מהנה ומהס' ומ'
ומקבץ כמין גשושית וזהו הכולט המקובץ מהנה ומהנה השבו

מיתרין חריץ בר גמ דף היה ניטל את מנה שאם רישומן ניכר
לא עשה ולא כלום פ' אחד שימחוק המגיל יפה יפה ולא ישאר בה
רישום לכתובה כל עיקר בפ' מיתות בגמ מיתות הנחנקים ומי
מיתה האמורה בירי שמים חין בו משה פ' שהרי כשצאת אדם שלם
בגופו ואין בו חבלה ותחת הגדרה נקפה רבנן רישומין דמחא חבורה
תחת חבורה תרג ידוש תמלומ רישום לא יקדחו קדחה והתוות תו
עליו הוי החקקים תקקי וזון תרג נ' דרשומין רישומין פ' רשון
כעצול טרי בגובהים סלעם זה רשון בפ' המפילת בגמאם היה
מרוקם הרגאיהו שפיר מרוקם אבא שואל אומ' תחילת ברייתו
כרשון וכו' ענין כשהי טיפי כולו צוב וכל צויה ר' אשה צ' כי הו
תירי ע' דם מן לא יזוג בנתק בשומן ענין לבוש זה השפיר ועדפ'ל
ההלתו זו השילוח רשע בגמ' דף מי שהיה נשוי ובסגמ' דף
יש נוחלין ובסגמ' דפגט פגט ובסגמ' דף שאם היה נשוי והאמ' אבא
איהו רשע ערוס זה המשיא עיניה למכור בנכסים דבן שם כך גמל
ביוש נוחלין העיקר ופוס המפורש דתניא נכסיו לך ואחר כך לעל וירד
הראשון ומכרו וכל המכני מיר הלקוחות דבדי דרבן שם כך גמל
אומ' אין לשני אלה מה ששיר ראשון בדג' דפרק אלוהן הנשרפין
אין לך עני' ביש אילה רשע ערוס ע' איהו עני' ורשע ערוס זה
המשיא בתו בזוגה פ' משה בזוגת עני' דאין לו ממה לשטר
שמה ורשע עני' עכבה מלה שמה שמה תלך ותיעה ונרוס שמה
שמה פ' נסת ממעשה ידיו בר פ' מיתות בגמ' דסמך זו מעורר
הנסקלים אמ' ר' אשי כמין קדינן רשיעה בר רשיעה ואמלן לרשיעה
בר עדיקא כמין כי הוא תנא דאמ' את אבא היה מחללת שחם הדין
נהגין בו חיל כבוד נהגין בו ציון אבא חורר זה ילך חורר שיה' גדול

ארוך שיה יענה מחליניו בכריתות בפ אמ לונ בג אמר עקיבה
משכחת לה ברשע בן רשע וכול רשע בגמ דכריתות אמ
ר יענה כל הקורא קדית שמע על מיטותו מזיקין בדילין ממנו
רכת ובני רשע יגביהו עוף ואין עוף אלה דברו תורה שנ התענה
סינך בו ואינו ואין רשע אלה מזיקין שנ מזו רעב ולחומי רשע
אמר ריש לקיש כל העוסק בתורה יסודין בדילין ממנו שנ ובני רשע
יגביהו עוף ואין רשע אלה יסודין שנ מזו רעב ולחומי רשע ואין
עוף אלה תורה שנ בפ עמם בג ולא יפחתו דבי נגרי רשעי רשע
בפ ה שרעים בג ופס העיקר ומתקל דורא כורכמא רישקא ובס
המקבל בג ליהדעה שערס דכל תורתא חזו לכורכמא רישקא
מיד מרכוס משוק משקל כסף רשקא ארזי נטלו כפרים עם נדרים
הרג כמירין עם רשקין נדר וכרכוס תרג רשק ומזרקא רשע
בס גמרע מי שהפך רשוי חלקא טרגס וסיסני פ ה' שבירין תבוא
תבואה חדא לתית דהינו חלקא רשע בפא בניה בגא חיה
בתולה תו חיה בתולה קרקע כל שמעמלת רשעין פירוש
כשחורשין אותה מעלה המחרשה חתוכ חתוכ חרמה ואין עפרה
תוחח בידוע שלא נעברה היט בתולה רשות בפא באבות
ואל תתורע לרשות בפ הו יתירון ברשות חלקא של שרשות
בר גמ רשבת פי מק שמעמלק עלילות על בני אדם בג מחשיכין
דיקא מתכיתין כוותיה דשמואל דתנו בפ ב כמכשירין פיר שישר
וגים וכול עד אם יש בה חריצות רוחץ מיד מאו רשות אמר יענה
בריה דרב יהודה אם יש שם אדם חסוב שיש לו פכדים שמחממן
לו קומקמין מים בבת אחת מוחץ מיד בפא ביומא והרשות מי
מקברת את צעלה עדום נכנס לה וכדום יועא ממנה ולוחי שתהא

ביה מניחה בפ"א בעב"ז ב"חין כותין לעלוקה שתי בעת הבהב
 קולב בעת וכול עד קולגיהנם שימעהקת וחומר הביא שני בעור
 שחור בעולם היה הנה הנה ומאי בעה המטה והרשות בפ"א רב
 מעב"ה את האדם על דעתו ועל דעת קוט וכול עד למימני עליה ורחמי
 מלפני הקב"ה שיעליחו מהן דלא ליתו לעבוד על דעתו ועל דעת קוט
 גוי ודורשה מיל ידועה היא עד עבדין אותי על דעתו ועל דעת קוט
 שחונסין אתו על כדו לעשות מה שחיו דשחור ולעבוד על מצות
 וגם דקדוקי עניות מביאין את האדם לירי גיל וגניבה כדכ"ט אורש
 וגנבתו והרשות שחור משרת השלטונים שהן תמיד בפחד וחזמה
 ומתייראין על נפשם וחיות תלויין לנגדם ואילו ג' יסודין קשים הפסד
 שיש להן כפרה דקדוקי עניות וחולו מעיט והרשות רשות
 והרשות מתוכ כפי כפי שר בטגמ"ד בכל מעורבין אבה הקר חרתי
 אמר זמן אמר ליה רשות לא קח מבניא לוכי קח מיבעיה לו חובה פו
 זה שחטה מדרך שהחייט על קישות ודילן רשות הוא ואינו חושב אם
 שחלתי על החובה רשות בהכדור פי"ג בכלים הרשות והמכמורות
 סליק פירק יח אחיל פירק יט רת

בפ"ה רוחה בג"ד מיקום שנעקרה קיבה והרת ויותרת הכתר פי"ק יבנה לה
 הקבה שבהימה גדולה היא אלה שבהמה קטנה שמעמידין בה את
 הגבינה רית היט חתיסה רבה ולבנה שלבשר שיש בכבשים קטנים
 שמדיין יונקין חלב הזוין על לכן כלפי יונח חתיסה יתירה וזהו הרת
 וקור אותה בלש לעז אנומלי ויותרת הכתר כמשמעה מרעאין בה את
 בעלי שחיריין כובעיון ופי"ד רביע האוגרון י"ג לא בעה הרת מסתפקה

לן היתה יסוד חילה רת בסוף הנותר להם ראויין הן ליטורף
אילם שריתת הכת להקדן בברך כ לרוח היום ושל רשתיה דב
חברתי ריתה עליון פ המה לו כדאמ רתני לו זע נוח לו בסגמ דפ אח
בקירן ואינו וההנן כל הין דורשין כל המסתכל באר דברים רתני לו
כחילן לה בא לעולם מה למעלה מה למטה מה לפנים מה לאחור וכל
שלא הם על כבוד קוט רתני לו כחילן לה באו לעולם ס' רתני לו פ טוב
ממט הנפל שלא בא לעולם בסגמ דפ הם חיון מכירין רתני לו שיפור
יב במטה רת בפ' בסופה בג' ששם משקין רותחת מי משקין בג'
גט פשוט בג' דמך כתובין גט ד' אחת בר אדה דריתה ידיו היכו זיופת
בפ' בחולין בג' א בחולין בג' הכשר בכהנים אמר חנינה ע' שירתיה
פי' חס ימל לעמוד בחזקה אלה ברית וברעידת איברים פ מלש רת
בג' דפ הדר ששת מרות כוליה גפיה רת ר' הונא בר נתן הדר
חסר ריתה פי' בעתיד ס' רתא וכל פי' במקומו ריתוח אדרתה
קידרך שפוך נב פי' כל כפן כפ' כירה הלפס והקדירה עוקעבירן מו
מדותחין בפ' ערב פסחוס בג' ואמל מן התמחו תלג' חמיהן חיון
חיים הרחמנים והרתחנים ואניני הדעת אמר יוס' וכולהו ביעיוב
חמיה תלג' יש בוקריתחם בר גמ דפ איזוהו נשך ובמשורה לה ירתיה
פיר מסורת קמילה בירם שהמרתיה ומודר כל דבר לח מוסיף המידה
כשמדתיה על המידה בעונו חלק אחד מ'ון מלוג ח פיר' חנמאל דע
א' ריש מפ' כשממלה המדה מידבר לח בטח עולה הקצק למעלה ונו
ונראה מליאח וכשתעט טחמרת בסג' דפ תפלת השחר לא תרתח דלה
תחטו מדבכת ביאנה תלג' ירוש מרתחוסניה וכו' מרחשת בר פבול

יום דתיוחת גריסין שלפיל דהשונה דרתיוחת יין חרש פרתיוחה בלשון
 משנה ותרג כקעף שלפני מים כרתחה על הפי מוח וכן קה דאמרינן
 במשורה שלא ירתיוח ובלש רבנן חופיה דתך בפמה בהמה
 וטובלן במקומן גמלה חמה והא חוכה חעינה ופירק לאמי צשדיתכן
 מי ריתכן בחור ועודם השירים כמוגחלים לוח שות הטבילן והמים בחין
 עליהם מכל יער ולוכה חעינה חמה היא פירוקה דראמו דלא כך ינחק
 נפחה היא דאז לוכה דר ינחק נפחה טבעת שלכחנה יורד לקבל טומאה
 חפלוהם יחשב עליה להיות טבעת שלחם וטבעת שלחם חמה עולה
 מירי טומאה להבטל מפליה תורת סל חלה בשינוי מעשה כדתכן כל
 הכלים תדרין וכולן חמי בשדיתכן הנה עשה בהן מעשה תסתלקה תורת
 כלו משליהן וחין מריכין לה היחה ולה טבילה כי בעט מעשה לסלק
 תורת כלו מעליה מעשה לקלקל כגון שביחה וכיוצא בה אבל ריתוך ש
 שהיה תיקון והיזוק לכול מתכות חינו מעשה לטהר וחין מצטיר
 הטומאה מעל הטבעת לעולם ס' ריתכן באור והשיר הלפתן ונדהקדן
 ואחר כך הטבילן והמים בחין עליהם מכל יער וליכא חעינה ולפי זה חפ
 חפלו לאחר שמיטנן וכול להטבילו בפ' א בשבת בג' יח אחר נטמאן כל
 כליה ושבירתן ונתטן ליעור וריתכן ועשהן מיד כלים פ' ריתכן דת' כמ
 חיתכן וכן היא דג'ס בע' בפ' ישמעאל בג' עב' + שלכוכו בעירוב המנוח
 ריתכן כלו לעב' מהו פי שברו והתיכו ועשהו כלו לכתחלה רתם . בר
 גמ' דהמכרה דהספ עשבי כמסרי הו' גומדי רתמי הו' פ' גחלים שלרומם
 שחינו כבין במהרה רתע בג' ד' הדר ר' חסדא מרתע ממתניתיה דר'

ששית וז' ששית מרתע מפלפוליה דר חסדא בג' כפרה ומכה חור
היכרזרתע לחורדן ותשוב אגור תלג ורתשת לאחדה שיבני חור
תלג ורתע עט קדלהדם בעלי דבני רתק בל המיקבל בג' תכואה הח
רעביו לה שורה וריתקה פיר שורה חומה ריתקה סיג שעל החומה
רתק בפס דחור מות ובויה ר' אחרימות ל' לידור כי בתחבולות
תעשה לך מלחמה ר' בנאה חמי ערך חרם לטקע עעמו במשכחות שחם
ידותיק יפחתו ל' ר' ליעיד בשם ר' יהושע בן לוי אמר עמוד ברזל משנה
מה חם יסוף ספרים יכול את ללחום

סליק עירך עשדים
אחיל עירך עשדים ואחר

בסגיד הנשק בגמ' ונוהג בבהמה למק נקרא שמו
גיד הנשק שנשק מקומו ועלה וכן הוא אומ' בשדה גבירתם ש' שרי
לכחיה בגושבעת כב פיר בעטן שלקה לעצ' וראותבה בש' חת שלך כלום
דילך פ' בשת וחת שות כדכ' וחשופי שות ערות מערים ופי' מקום השתנה
מי רגלים תחת מקום העזאה שח' בפ' חם איכנו מכירין וכל גמ' דכ'
משוחין משוחות פי' לשון יקידה ושילהוב כדכ' וישחם דוד ותרדג וחש
ואיקדינן דוד שח' בשיחות כפיים עלגבי ראשיהן חוץ מכתו גדול
שח' בפ' במה מדליקין בעביל שתהה שוחבת בפ' במקוה
היה השחוב צאמצע פי' המים השחובין צאמצע המקוה שחל
תק' בחול שחלן ואוכל עלמיו כב פי' בע' רמאי ובע' חור בר גמ' דינמות
מה לנדר מעורע שכן ישט' בשחלה פי' יתכן לו שיטחל על נזירותו

ויתירהו חכם ונמצא שיהיה ציד למיך לחו שלן קלהו ולעיק
נשה רחוי ליה בסגמ דפ השוחל אתה פדה אמר נהמן שחיל צטוט
לכולם מיר יש לשוחל להשתמש בכלי ששלו לעולם בטובה שהחזיק
למשחיל כשה שחילן והע מילי בתשמיש שחיל מכלה חות הכל
ואם קנה מן המשחיל לשוחל להשתמש בו בכל מלאכה שיהפוך
יש לו להשתמש בו בכל מלאכה ואף ע"פ שהוא חסד וכלה ואם לא
נשאר ממנו אלא ידו שליוותו הכלי וכלהו וחסר שלו מהמת המלאכה
שקיה משתמש בו מחזיר לו אותו היד נפסד וזהו נפסד ליה קתרה
בסגמ דחלק חיאל שושביניה דתחזק הוה חילא ליהו דתחזב למשחיל
ליה טעמא קסם וזקן תרגמישחילנסכ שחיל בפהיה קורא בג
קרה ולח דקדמא דסת שחיל ועוטר דחם וכול עשר שחר בעי
באלו כהן גדול ובסוט בפ אלן נחמדים על שחר תפלה מפרש בגמרא
שחר בפ עשר שנתפחת בג חייב במחנותיה שחיה אלן מחנות
וטו הוה חזק ואשר חכלן שחר עמי שחיה בפ כל שעה בגמרא
דבר כי לא תכל שחיתו ואין שחית חילה אכילה וכול שחן וישא משחית
סליק פידק א אחיל מירקב שב

ואפילו כל הרוחות

בפ גבאכנת

שבועולם כולו באות ומשכית ב"פ כמו משכית הרוחות שב
במכילתא באהל מרעה תושב ושכיר לא יאכלם תושב זה גר תושב
שכיר זה הגוי בסוף אמר אל הכהנים וכל יד לא יאכל קדש תושב כהן
כהן ושכיר לא יאכל קדש תושב זה קנני קנני שכיר זה קנני קנני שנים
ואלן יש ומפ בראגמ דפ העירל בפ הרעה בגלח יקל משמש ושכר וחל

תשב ותשמע מיד כשחזר עושה ערכיו ימנע תחילה באותו
מקום אם יש בו צדד חוטנות יסירנה ואחר כך ישב ואלישכ בו
בזי במקום ואחר כך ימנע תחתיו וגמירי וזה מלה מתנה בכ
בשמים על כל מושב שב חוץ מן הקורה גם יק מפני שמועצ המורה
שהשמים על הקורה והשכיבה על הקורה בזמן שהיו לא מחינלה
ולא מינע חוץ יש סוד דבר רעואל הגאון יגל ולא מירש לנו מהו
מילאו קאמ משום דודו ב בעים וב קשוואין וב אגודים ואחר כך דבר
אחר וכולה לכה למשה מיני וגידו רבן על כולו דודו משום ההוא
דבר אחר להודיע דהני מילי אית בהו מפני נבאים ואית בהו הלכה
למשה מיני במי שמתו בגמ העומדן בשורה שבו חל תעשה
שע מיר לא ענש חק בה למיטמא ובטל מלעשות פסח אילא ענש
ביה לטהר ולמי שלא היה בדרך רחוקה ובטל ולא עשה פסח ולא עט
המיטמא אלא מפני שגרם לבטל הפסח ויכול לעשות פסח שני והוא
פ שבו חל תעשה שני כלומר קל הוא יה ולפי כך רחמו כבוד מהמעות
אבל לחו רכלאים כיועא בו שהוא להגמור אינו טרחה מפני כבוד
הבריות וקאמא לן דסדין בינינו ונכשי עינרת ולחלב ושוקל ועל
והוא ומוזמל הני כולו שבו חל תעשה ענהו וכן בס פרה אשר
דפסחים ובהאשה רבה דיבמות יה פי ר חננאל ד' על דר האי גאון
דינל פירש האי בריתא שלהולך לשחוט את עסחור אינו מיירי בנייר
אלא בשחור אדם והוא ליה פסח מעות עשה ולענין מת מענה נאמ
ל שבו חל תעשה פסח ולפי שהיה מינות גשה שהיה קלה דחינו לה
בשכיל כבוד הבריות אבל כלאים שהיה לא תעשה לא דחינו בשכיל

כבוד הדברות ומעו בהאשה רבה דיבמות דסדין בניעיה וכבשי
 עזרת וכלה שבואלה עשה חינון ולא קשיון על מינות להתעשה פ
 מגבניה שבואלה עשה שני להכי יכיל לבטל מינות פסח משום כבוד
 מת מעוק רלחו חסורא גמורה רעביר בידים הוא דלא עביר כלום
 אלא יושב ומתבטל ממעיות עשה רפסח אכלהים רעביר בני
 ביר יסיון דוחין אותו משום כבודו בפ כיצר הרגל בגמ' ואם נחמתי
 ר חייא בר אבא נתישב בדבר פ ישב ועיין בדבר ולא עמד על בירור
 חמי עדיין ינדיך עיין שב חהיה שיבה וזה היה בחה
 כב פ בתחלת ערך בית שבמריבות כ פ בע רעביר ר פרט ס' ויתגלך
 שובי שובי השולמית ד פעמים כתוב שובי ר מלכות שישדרה לנכסין
 לתוכן לשלום וירינחין לשלום שב בפ' ר עין בגמ' מניין לטלטלה
 וישב משק דבר שמשבבין רעתו שלאחר פ ששוברין לבו שלאחר תפיק
 מן שבבים יהיה בסגמ רפ במה אשה ושובעה שיבי משבעה כשורי
 בר גמ' דסנהדרין ובר גמ' דתיריות ר הונא בר יצחא מכניף ר רבנן ור' אשי
 בטר ימתא מכניף לכולה פ טבחי חמ כי היכי דלמטיין שיבא מכטורה
 פ חתיכה ק סנה מן הקורה בפ יום הכפירים בגמ' ספק נפשות וא' עג דקא
 מתבר ליה בשיבי בפ חיקת הצתים בר הלכ ר ישמעל אומ מימר אמר
 כל שיבא דכרבה ליעול ביה פיר חורה שלמה חישק יכנס בה בר גמ' רפ
 חייס עולין ונתי שלדקל סיוג דאית ביה שיבי מפיק מיא פ חרותות
 כמו שורות יש בפן שב בפ ח שרעים בג' יועיר הלשק ליה
 לשיכרה כי שיבבי בית הקברות שב חנחתיק אגמרו מישב
 שייבן עיין בפ' אמין בסגמ רפ מפני חתי דיקא ושיב מיניה פ עיין
 שאינה שב בינתיים בגמ' רפ קרשי קרש עשרין ושב בעי שב

שבתות ה' ירוש' שני שבתות שב בגמ' דפ' שוועפין מאי
מיניה רבה פ'יון שבויים בגמ' דפ' השוכר את הפועלין אהל טבין
שמטיק מימיה שב בגמ' דפ' הדין נוטל אלמנה שבבית פירוש
שהולכת שובבת בדרכי לנה שאינה ענינה בבית אלה הולכת בשווקים
וברחובות ירוש' אלמנה שובבת משום דנסבה שום ביש פא שאומ
חזרתו בתשובה שאיני נישאת לעולם אלה השאלתי נפשו כלומ
תני ליו דבר שאינה יכולה לעמוד וכשיבד עליה תעדים לחטוא
הרבה שב בגמ' דפ' קדשי קדשים שביצ' הוה משדרה כדסיה
שביבין דיער שביבאשי שבדז ספיר גזרתם ושביזא פ'רין
פ'רעומיהון נפך ספיר פ'תגאומהרין ושביז שבה בגמ' דפ'
הגזל עינים הדי פירות ושבה פירות היכי דמי וטל בגמ' דפ' הגזיל
ענים ובפ' שנים אחוזין בגמ' מינה שטר חוב ובפ' חזקת בג' החומ' שפח
המגיע לכתמים פ' כעז ענבים והגיע להבית ולשאהם על כתיש שבט
בפ' גידע כלל גזיל המדקדק זה שובט פ'י ראשונים שובט זה המנפט
בקשת פא יש לו לאורג עץ שראשו חר ונק' כד' ורומה אתו על גבי
השתו כשהוא מפתח לפתחו ושובט בו את החומים ומקרב את הקנים
שמכריזין בין שני חלקי החומים העליונים והתחתונים ומיר' נוהים
להתפדק העליונים מן התחתונים ונפתח שער לירות ביניהם את חוץ
העודבוחין זה אב אילה בכלל מסך הוא שבה עטרת תפוחה
שיבה תרג כלולה דשבריריא סיבותה ותפארת בנים אבותם תרג ושבה
רבי' אבהיהון ותפארתו עבוד על פסע תרג ושבה חזק דנעבד חוסה
אל תתהלל ביום מחר תרג לא תשתבחר ביום מחר דלמחר שבט
בבד' ר' פרט' ל' וזה עלה יית' ובויה' אמר אלה כהנים פ'י ועדקתך רב

אבא חמ משבורטו טין שבהרץ ישר הביאתו שבס בילמחלתידה
אחרם ואפ"כ עשה השכטים ביניהם שכלמי שעושה עכ"ז ירעה
מחלקו ש"ו ויעה גדל בע"ז מהבוכן הוא חומ שבט הרני מבקש ל
נחלה כי להנפלה לו נחלה כת ויעל גדל בע"ז וכת כי להנפלה לו נחלה חלה
שהויניח מחלקו * שבטא בגמ' מלכת כי וברגמ דפוחאיש מקרש
בו רבא מלח שיבוטא בסגמ דפ שור שנעזאת הפרה ובפ' אדבע מיתות
בגמ' המגדף הנהיג בעיזה ושיבוטא מהו מיד שיבוטא דגדול כעין
בהמה גדולה שבים בפ' כלהבשר בג' הכחל חזיר מוחא ר' שיבוטא
שבך בפ' מקום שנהג מושיבן פובכין לתרגילן בפ"ח באהילור
הדיין והגדירות והשובכות והיו כיונה תקט בעברי מי פחת תרג' והיו
כיונה כשבקה פוס שובכה וכיונה מארין חשור פ' מגדלים שליוני
ברגמ דפ משוח מלחמה כת שובך וכת שופך רב ושמהל חד אמר שופך
שמו ולמה נקרא שמו שובך שעשו כשובך וחד אמר שובך שמו ולמה
נקרא שמו שופך שכל הרוחא אהו נשפך בקיתון שביל בפ"ב
בעיזה שביהרבים ושביה יחיד שבילי בית גולגול עיין בפ' גולגול בפ'
גמ' דפ מחבך מהלכין בשבילי הרשות עד שהרד רביעה שנייה פ' שבילין
שהן רשות לבט אדם כלומר איתג מופקדים להבים יחלה יש להן בעלום
זמר פניה שבילין שלנו אפ"ל קשילה ומשימה חלקות וכן שכן מטר
א' כמן ויפקדם בטלמים בסגמ דפ אח' בעידר הדיני נזיר צמינין הלקטי
ויין ומינין שבילו שמיטה פ' הולקטי הני קיעות כלן כשמפרשין הת'
תמינים בשדה ליובשן בחמח הן הרבה ועושין להן שבילין הדבה שהולך
הן כדי להפכן ואין חשבון לאותן שבילי קיין וכן נמי אם אמר כמנן שבילי

שמיטה אין חשבון לחותן שכלין לפי שבעת שמיטה אדם פורץ
גדר שדהו וזרמז ועושה אתו הפקר וכל אדם נכנס וכליז שרועה עושה
לו שביל ועבד שכל בלא במכשירין הנותן פחתיו לשבילת העדר
להביאן פ' עיקרו כן שכל שלמים מן שבילת מים שטפתו שכל
בפ' בכריתות בגמ' המפטם שיעולת נדר וכרכוס ושחלת וחלצה תרגיז
שבילת מריח פ' ממין סמים הוא וקורא אותו ספיקא ודר שכל ברי
כלאיה השעורים ושיבולת שועל בפ' כל שעה בטכמין ובשיבולת שועל
פ' סלקא ויש אומ' ביעה פ' העשויה כזנב השועל שכלול בר' גמ' דפ
המוציא וין שכלול לכתיה כמו שכלול תמס והלכ פ' בעהשת שכלול
כונח דשבילותה פ' בע כן בפ' אין מעמידין בגמ' והשלך בדר שבילתה
פ' תלות פ' דרע חלה וכן קורא כלש' ישמ' לירע בדר שנים בכל
הבגדים פ' יא בנגעים שנים שלש סככה פ' סת' והשכיסים והסחרונים
ידוש בפ' במה חשק העצמים שרשויה כמו דסת שנים שלש סככה
שבע בסגמ' דפ מרובך ובסגמ' דפ חזקת שבעה ה' כלל בית המילה
ישועה ה' פ' יום לדת הבן כרכ' והמליטה יכר ישוע ומילויט אחר הוא
והיה מנהגם ליכנס לבגד חבי הבן בבשורת בן יכר זה עירש ר' חנניא
פ' בפ' ישע בר' בסגמ' דבית שמאי אמ' חבי לא ירעין לאמתי והכת
שבועים שבעים נחתך עליו פ' חשבון מגלות ידרקיהו עד גלות גמ' פ' ע
שלגות ותכ' שלבגין בית שני הרי ת' שנים עושים ע' פעמים שבע ש
שנחתך ונצור על ידוע להחריב ולכלה מקום מיבן שהיו מביאין ש
ה' אות ואשמות לכפר עונם ולהשלים בעין ידוע שהיה בית עולמים כמ'
כמושר כי יבא שילה ומלמלא קדש קדשים שלא יקרא שם שום משחה

תהלים

ישעיה
ס"ד

ראשון היתה גזירה גמולה לחרבן בית שני והיו רבנן שבעים
 וגומיכן יכלו לידע אימתי חרבן שני וכן הוא הומו והיו גמין מאה ועשרים
 שנה והוא בשנת ^למאות שנה לחיי נח וגמלמד שהיתה גזירה גמולה קודם
 המבול ק"כ שנה וכן הוא הומו חמש וששים שנה יחת אפרים מעם ואומר ^{ועיניו}
 בשנת הרבע לאחז אי הפחד לומר ק"א לא שהיתה הגזירה גמולה מומי
 עמוס שנתים לפני הרעש וישגלה יגלה מעל אדמתו ותרע ותשכל ממ
 ממועא דבר להשיב גלות ולבנות ירוש' עד משיח נגד שבועים ושבוע
 חל ששנו בגולה ועליון שבועים ששים ושנים שעשו בארץ ושבוע
 אחד מקצתו בארץ ומקצתו חוניה לארץ והעיר והקדש יטבית עם נגד
 הבחוקצו בשטח ועד קץ מלחמה נחרית שימימות פ"א ותרעות שכל
 ממזינה דבר כשהניח ממספרך כ"א שנה שטעית כדיון להחלט מ' שנה
 שלגית לא שבועים שבעה שהן מ"ט שנים ופתחו כ"א להשלים לעד
 שיבה משיח נגיד והוא פירש שנ' עליו כהאמר יוי למשיחו לכרש ועתה
 כבר עברו ^ז שבועים משבועים שבועים שנחוק על עימך חשוב מעתה
 ששים ושנים שבועים ^ז שעברו הרי ששים והשעה שבועים ועד תכלית
 ס"ב שבו תתישב ירוש' ותבנה חרבותיה שהן כלל ותרעה ואחזן שלבית
 שני במינו ובמקוה היו ישראל שעשה מלחמות הרבה כמו שכתב בספר
 יוסף בן גריון ולאחר השבועים ס"ב יכרת משיח שתחדב ירוש' וישחית
 נגידהא והוא טיטוס שישטוף הכל ועד קץ מלחמות גיגומצגתהיק
 נחרית שומימות וה שבוע האחר שנחסר שלה נשלמו שבועים שבועים
 לפי שביחלת שבעה חרון הגביר ס' טיטוס ברית עם הומות אחרות
 לבוא על ירוש' העי השבוע עד עליהן ולא היה יכול להן ובחצי השבוע

היה בידו רעב גדול עד שאכל שוק עים ורמסים וחד תפשה זה חריבה
ונשבת זבח ומנחה ולמי שבה לירושלם ברח ילה השבוע נחשב כאלו נח
נחרבה מיר בו בכורות וכבד פרע כח חש מוליד לו שנים אחרות
מכלה בקימק ומכל חיתה שדה אם מבהמה נתקלל מחייה לא כן שכן
אלו לומר לך כשם שבהמה מתויד אחד לשבע ומחו ניהו חמור
מחולל כך נתקלל הוא מבהמה אחד לשבע דהו לכו שני חתול לז
קם בהמה גסה טמאה ליב חדש בפה שלפי שאמרו המורדת על בעלה
מחתן לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת בבר ר פרע נגלמה דינרין
מעני שקיה מחייבת לו מלאכות טוחנת חופה מכנסת ומבשלת ומנ
חת נגה ומצעת את המטה וכוזה בימור וכן המורד על אשתו מוסיפין
לה על כתובתה דינרין לשבת למא דינרין מעני שהיה חייב לה ג' שני
שארה כסוזה ועיסקה בפ' מיתות בגמ' המגדף וכבר ר' פרשן קריט ויו
חלקים על החרם לאמר יניחוהו על שבע מיטות וכול בפ' בש"ק חמור
שמעון שבעה דברים התקינו בית דין וזה אחר מהו גי ששלח עולתו
וכל בפ' ב' בבבין בשבעה דברים בורקין אתה יצא עד שלא ניקק לאבה
במאכל ומשתח וכול בס' מכשירין שבעה משקין הן הטל והמים והיין
והשמן והדם והחלב והרובש שבע בתשובות דרב משמיה דר
יהודה גאון יג' אמרו הנשבע בעשרות הדברים ובספר תורה אין לו
כפרה לעולם שבע בפ' דיני ממונות בגמ' ביני אדם עשוו שלא
להשביע את עיני פ' שלא להראות את עיניו עשיר בפ' אחרים
שבין בס' גמ' דפ' בחולין לישבן לגדר לבר פ' להטיח בטונס פיר
עמין ושבעת שבין ברי גא' דתמיד שבקיה לקרא רחוק ומוקים

נפשיה פ שבהוק לקרא כיון דלית ליה דריבא אחריבא הוא רקוס ומוקס
נפשיה הכי בפ חיזוהו נשך בג שמינ פרה יתמי דאכל דלח דידהו נילן
בתר שבהוקה פ יתומין שאוכלין ממון שמינו שלהן ילכו אחרי אביהן
כי ית ימות גרושה תלג ירוכ משבהוק וכן תלג ירוכ נדר חלמנה וגרושה
שבר בסגמ דפ השותפין ובסגמ דפ שתי הלחם אשר שברת
ושמת בארון הקדוש מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון
מיכן לתלמחך ששכח תל מחמת חתם שאין נותנין בו מעהג בידיון אמר
ריש לקיש פעמים שביטול תורה זו היא יסודה דכת אשר שברת וישר
מוחך אשר שברת פ שלשה שברים ג עבדות זו אחר זו שברים בניחותא
והפסק בינתים שבור בפ שנוחלין בג סדר נחלות ובפ מקום שנהג
להרליק אמ רבא אמינא מילתא דלא אמרין שבור מלכא ומט שמואל
אמר קרא הוא ענה הוא דמעי קרא פ חשוב שמואל בן יש בשבור מלכא
בין האומות שהיה מלך שבר פתיות ובל ידעה מה ערג שברתה
ולא ידעה טבתא וארת בפתאים תלג שבר שברא בפ במק מדלו
ולא כפתילת המדבר גמ פתילת המדבר שברא פידשו בתשובית לתת
סימנן שלן אי אפשר אלא ממיני זרעים הוא ואינו נחלל ודרש מן ר
סממנן הוא וחס ביותר נשותה אתו מי שיש לו ינינה ושמן כלשון עדי
חרמל ומירק של עושין פתילה והע שומעין שקורין אותו בלעז פיד
פירולא שברירי ברירי דירירי ככ פ בע ברירי בר גמ דפ
מי שאחרו לשברירי דליליא פו מי שאינו רוחא כלילא לשברירי
ביממא פיר כדאמ בעסך סכי שמש שברר בר גמ דפ אמר להן
האמונה שברירי דשמשא קשו משמשא פך שבר הנכנס מן החור

וביתם שש בש בשכורות בגמ וחכאומא טעל יחב
מר שבישתא להדיסיק פ דמדות שלכס אמאי לא יתבת להדיס
אמר להו נמי שדקו לי כלומ הם לקחים בלא יריעתו לפי קדמי לוקח
מהם אמלו וכי טוב לך לגטב שלך אחר הגנבה או עשה חתו חלה
אלה הדועק לטעים טעם מתיקות הגניבה כדכתיב גנבים ימתקו וטראמרי
אונשי בחר גנבה גנב וטעמא טעם פאחס אתה גנב מגנב אתו דבר
שהוא גנב אתה טועם טעם הגניבה שהוא חסורא בפ איזהו נשך בג
היו מסקינ אמר להו שמואל להו שבשי שיבשה פ בעלי בתים יהבין
חיטי להדיסו סייעי בתריהון בארעה דא יהבין להון טפי פורתא על
חולקהון להו להו דקא טרחיתן בהדיהון בארעה ואלא מהו כרבית
פא דיבני שיבשי המקדימין פירות לבעלי הכרמים בזמורות בכך וכך
המשוועת דומרין הכרמים שוי המשחוי יותר אמ שמואל ללקוחות
הפייכו בקרקע הכרם דנקוי כמאן דקני לכו קרקע הכרם לזמורות שבו
ער שיחתכו ואילא הו להו הנ דמי הלוחה ואסורי למשקל טפי כי כרי
הסו דמי בס יבמות אתון ידעין שמדינה זו משוכשת בגייסות
שש בש בשם הכעורים בגמ מי שספק אפסד דיתוב בהדיס גיסא
ומשביש ליק באמגוזי סא ומק שקיש לה בס גמ דנדרים אתא רב
אחא בר הונא ושבישק ואנסביה איתתא פירושא פיתה חתו בדברים
עד שנשא אשה פתיתני יוי ואפת תר שבישתני יוי ואשתא צטורי
שבת בש השולח גט בגמ מי שחיעו מיתן לו שבת גדולה ושבת
קטנה פ שבת גדולה הוא המידך כדאמר שמין אותו כעבר שבת
קטנה כאילו הוא שומר קישוחים פא שבת גדולה הוא דמי עמי

תתירו שינמיתה והוא נזק ושבת קטטה שבר בטילה והוא כפירי
 הדאשון שבת בס עירובין ר' שמעון הוא מקום שהתירו לך
 חכ משלך נתנו לך שלא התירו לך יאלה משום שבת ומע בגמ' בפירק
 משילין אילוהן משום שבות ומע בגמ' בפ' אלו עוברין בפסח ולשבות
 שבתת הרשות יחזור מיך ירו' ולשבות שבתת הרשות לשבות אצל
 רבנ' או אצל מי שגדול ממנו גדול שלים שהוקש' לז' דברים שחייבים
 עליו כדת מילה ושחיטת פסח שבת בפ' מינך מברכין בגמ' פ'ר
 היקרות ובפ' בא סימן בגמ' כל שהוא חייב בפיהק ובס' עקצים השבת
 משנתנה טעם בקדרה חזן בה משום תרומה בפ' במעשרות ובפ' דף
 א' בפ' דף בגמ' ר' ישמעאל אומר אלו עזר אומה השבת מעשר חותה
 דרע וירק ודירין בפ' בפיהק ומזדים חכ' לר' עקיבא בזרע שבתאן
 חרדל בגמ' מקומות והוא בלשון ישמעאל א' שבת ובלשון לעז א' ניסוח
 ואם ירעו בגמ' מקומות נותן פיהק לכל אחד לפי שדרטו לו דרע ערין
 שרובות ערוגות ונותן פיהק לכל אחד ואחד שבתא בפ' יום
 הכפורים בגמ' ברחיצה ובפ' גמ' דפ' כל הבשר וגזרו עליון שבתא
 בשתי ידין מאי טעמא אביי משום שיבתא בר' גמ' דפ' סדר תעניות
 איכא דאמר מילתא דשבתא והו' גמירי פ' בתשובות רוח דעה
 פ' אוחזות התעניות בעוהר במפרקת בגרם שבתא דר' העיזר
 ומייבשת אותה מתנינה והולך עד שימות ושמה בלשון ארמית
 שבתא ומנה עבין ב' חדשים ומיתירי קטן ממנה עד שבעה שנים
 וממה היה בשעה שאמו באה מבית הכסא או מנהר ומניקה בעה

לחלתך פה בהלכ גדולות שבתה רוח הווא דשרית עליה דאונשו
בלילה ומאן דנגע במיכלה בלא מימשה ידה שרית הקוה רוחה
על מיכלה ומסכסה ומשום קרי שח דבנן למימשה ומיספה ליניקה
ויש מפר מילתא דשבתה דתפניות פסקה שלרפוייה שבותה
בד נדרים שבותה שקיקה נדר במורה הריאלו כטיון לשובועה
שכיתה בעב במעשרות ל מאיר חזק עד שמגיע למקום שכיתה
פ מקום היושב פה מקום התחום

סליק פירקב אחיל פירקג שגא

בפ' מענין בגמ' מילדין דכתקח דשאגי מי כימא שלפין ששמן
תדהר כדגרס בגמ' דפ' חס אינן מכירין ובעהמוכר אתהספינה
תדהר שגא ותאשור שורבימא שגא בס' גמ' דפ' הבא על יבמתו
חתוכרי לבבל שגא נפל מקבל שוחרין תריץ יתיב שג
לא נפקר ממט תרג' לא שגא ויפקדו מעבדי דוד ושג' ער אחד לא
נעדר שג'ין בפ' אלף סרית בגמ' נפלה אמר רב וזמר האי שג'ינא
נגדה מי חוליה גשתה עלה יורק לפי כך מושטת כדעא בתריתא ויש
מפ' בלעז גיטא ברפוא דפ' מי שחחון לשיג' ונח לית פתיה דמיטע
שכי שג'ל נשג'לטה ישככטה כב' מי בפ' רבין ב' דגמ' דדאש
השטה ואי בפ' אימיה לעולם שג'ל מלכתה הוה ורבה בר' לוימא להא
גמרא גמיר לה ונאי קרי לה שג'ל שהיתה חביבה עליו כשג'לחו נמי
שהושיבה במקום שג'ל עור בפ' תעלת השחר חס שג'רה תפלו
במי מיר חס ערדפת תפיל צמי מלשון שיוגר אחריו ויש אומ' עינין

סחיבה וריעה כמו תרגנבלת אויבינו משגרה בפלאיחפור ל יחורה חנה
 בית יורבטת מקום שגר היונה מיר שילוח מלש שגר בהמק וכת יסלחו
 כעסן עויליהם שגר בר גמ דפ חנה להן הממונה שילוח קיטה
 קשה סקיטה וסומ שגרה ובערו והשיקו כעסן תרגויהן שגרין
 ומיסה וברין מיר שילוח דקייטא אחרית הקיין כל כולו חס וחפול
 תוסיק כעסן חמות שורף שגרה בר גמדה דפ האשה שגמל
 לה עבדים אמר חנה אמרי בירכ ואפול שגרה דתמו מיר כובס שולתמדים
 שגם בע ד ככלים עטאן בסכים חן כעסגמים מיר דמירות פ
 מו מותחין אותן מקד חלקוד ושוטחין עליהן בגדים ויש חנה עין כשל
 שהן כופלין אותן ולא יסבר ודוא עין דך ואפול חנו משתגר בין לה
 בין יכש ובלש תל שנים בה שולחן בע כב ככלים נסדים מוכמרחץ
 ששיגמן בכר ל פו פלג כולא ירון רוחי באדם לעולם בטגם הוא
 בעוד הדיני משגמן ביוסורין אתמהא הד לתהוק נמי מעמידן
 שגמיו עימן קישור ועינור שגש בסגמ דפ חסות עולה
 משגש אורחתא דחמיה פלמה נקרא שגש משגש מעמי שגש
 לה להתגלות לפע רב ששת ואמרה לו ראה השמים שול שגשן ס
 מהן כלום חס חשוכה לך כאם מינקת שגש וביחין טרג ישתין
 מרון תרג והיכה דלית שיעושא ישתק שיגרה דברי נרגן כמתלהמים
 תרג מילוי דשגשא מדבנן פליק פידק
 אחיל פידק שד בר גמ דפ המוניה תפולין
 חוסי נמי לימא ארעתא דגלימא שריטו בשזורק ברעו דפדק מו

שחזרו חוטא דזקוריתא דשדיתא דומה בתרומה ב' אחד בסוטה בגמ'
המקרה סוכתו למיתב עלה ולמישרא עלה אסלי מ' למיתב עלה דהויה
היה ליטב עלה ולטוות נעורת שלפשתן או קנכא לה שילה לפי שכל
הנעוה ערך ליטב עליה גסה טווח על גבי מקום גבוה כדי להפטר
וידד למיטב וכשזוקמן הדוכה או קצרה על צותו כרעים וסומכין
אותה בכותל ויושבין עליה ככל חשובה אף על פי שאינה מיטב על
מתכונתה לפי מ' מ' מהות ומיטב דת' חברים בחלק אומיה דיוטבי
נעוב הותקא שדא: ודן ויון מהודל חלגודן ויון שריין שר בם
גמ' ד' ד' ממוטת בשלשק שמייעא ל' עליוכו דשרית דקל ויון
ודקומתו להו ס' א' דמטו דיקל כל' בעל קושיות ותירועים אתם שר
בילג' דתבנתה אל רעוה וז' לא להקבה לכתוב שרים נכטו ושערך
עמח אילא שרים זה משה ואהרן ש' שני שדיך כשני עפרים תחמי
גבית ד' שערך עמח חגי' הקץ אלה שאת ערום וערית ממעשים
טובים שר ב' גמ' ד' כל הגט שרית נשיב מ' רוח הקדים מעט
מנשבת בטע עמי יער תלג באשריות איל' שר ב' חזקתה
הבתים בגמ' אומ' שלחבותו ומי' שנה מיהא דאיתמר ב' גמ' דפירק
מי שהיה נשח שני שטרות היו ינאין ביום אחד רב אמר חולקין ועו'
וממוהל אמר שורה דדינו מ' חננאל ד' ינ' לאין יכול לעשות שורה
ודיעו אילא דיון המומחה לרבים כגון ר' נחמן בדורו דהא ר' ששת
גברא רבא הוה ואמר ליה ר' נחמן אינך דיון ודחאו מלעשות שורה
וחין דכין דין שורה אילא במקרקע אבל במטלטלי לא ואמר ממו

המוטל בספק חולקין ברגמ דפ שביעת העדות חו נמו לשורה ~
רדייני בפי הכותב לאשה בג המח פירות שניהם שכינים שניהם ~
קרובים שניהם תלמ חכמ מאי שורה רדייני בגמ דפ אי בגטין וחכ
אומ יחלוקו מספקא להו וכן אמר מה שירנה שלוש יעשה סבר שורה
עדיף כלום נתינתו לאחד מהם עדיף מחילוקו פלמא שהוא עטור
דעתו לירע באומדנא שהוא שלא יסליתננו לו שר בבד ר פרט
לרבויהו בני נח ויך רב מדע והוא יסקיט מד נפק פגע ביה שורה
אשמרון ובהון דרוחא שר בר שבוש שרה האלף ושדה הלכך
בס מי והיה השדה בעצתו בויבל מלמד שדה קרוי על שום זכר שרה
בפ כל כתבי עלגבי שירה תיבה ומגדל פי רומא לתיבה כלב עוירה ושיר
וא עג רבגיטין לחו טהא חנא דגס בגמ דפ מי שחחין שדה ושרות
הנא תרגומן שירה ושרות קימא לן אין מקרא ירעה מירי פשוטו בכל
המעורב פ' במקוות השירה והתיבה שבים פיראם יסבים כלם טרי לרחצן
ונתמלאו מים שדה בגמ דסוטא משחרב בית המקדש הדחשון
בטול שדה ושרות וזכיות לבנה שרון בר ואלה המטעמים
בילמדי המתאחיק תרג ירוש ער דתשדך והארץ שקטה ממלחמה
תרג וארעא ריש שדוכת בבדל פ' פ' ויהן את פני העיר נפק השכת מליא
משדכן שדך בפאמל עקי בצמלגה בג מעין לעדוץ שפי התם
דאיכא שדכא פגאון יסל שדכו עלך רחבין שחוחין בארץ ורווחין
ונכנסין אלו באלו כדגס בפ המוע הפילין בגמ שדשין תגי חדה אסור
להלך עלגבי עשבים בשבת ותניא אידך מותר וכולהו דאיכא שדכי הא
דליכא שדכי בפ השוכר את הפועלין בג היה עישה בתאינים אמר ששת

בריה דר' אחרי בשדכא פ' עליון ודמורות משוכים מכרים יק' למקום
שהשורש בו שחם הם שדך בגמ' דפ' יש נוהלין מתני בעוד
פשיטא פ' אדם בטל אינו מדויח כלום מן הנכסים אבל אדור שמרויח
מאז דעבד עבד בשדכא פשיטא דאין מתפרנסין הואיל דהית להו
הנחה מיניה לא מחלו ליה בגמ' דפ' החובל טויר ואזיל דיקלא בישא
בהרי קינא דשדכי פ' בדקל רע מעורקן שליונים שאינם פרים כשאר
יונים כפ' מגאנסה כת דיקלא בישא לגבי גינה דסדיק פ' דקל רע מחשבין
אותו עם אילני סדק שדל קשובכתין ונתתי חתים בלחייך תרגום
ואשר לינד וחתן שירין בלפתך בני חם יפתוך חסדים תרג' ברי חם נשדלון
חבאי לא תטעים וחתך עשית תרג' ולאן אשתדלת למעט אשד עשיתי
עמו תרג' דאשתדלת עימאי שדך גפ' ר' אומר איזו הוא ובמקום
שחין אנשים השתדל להיות איש ובעבדן דומא ואל תשתדל לראורו
בשעת קלקלות עיין כפ' אל ס' תשתדל שדך ג' כפ' מקור בגמ'
קינא לו שותת איכא גילמי ועוריא פ' שמדים שדך בר' גמ' דפ' דק
באסימין אשתדלן ואלה הדרת כך פ' ענין שילוח וישלח לבלעם תרג' ושד
לבלעם כלומר נתארכו ונתגדלו הדרין ס' אשתדלן וכפ' מיד בע' כרף
שדך בר' גמ' דפ' האומר לחבירו בית כור ובר' גמ' דפ' אין מקדישין
הנהו שדדו דא' מיקרו פ' רכס הארץ כדכ' והדכסים לבקעה ועיין דר'
מלשון שדדא כפ' אילן שד' בגמ' אוחזית דם השפועה בריה בפ' פ' פ'
פ' עמה היא שיש לה בגבין וב שדרות כפ' המפילת בג' וחכ' אומ' איתמר
המפילת בריה שיש לה שני גבין וב שדרות וחכ' אומ' איתמר המפילת בריה
שיש לה גבין ושל שדרות פ' בע' שס' עפ' בר' גמ' דפ' העור והרוטב

הכח נמי בשדרה ומשום שזמר פי שידרה של שיכולת שלחמים

סליק פירקו אחיל פרקה שור שך
שהיה דרסה כבד פדגס כולול

דתמהמקנו תכג ירוש אילול דחשדינן אלתאחרו אותי בפ בהמה
המקשה בגמ השוחט משהחוק שהו ושתיק ליה פ משהחוק היה ליה
רוש לקיש לר יוחנן ושתיק שר דגמר פענתיא והדר פליג עילויא

ור חסינפק לברא קודם שיגמר דבריו חסא דחמי מישתא הוא שתי
ו לקיש כי חמי ל יוחנן להא שמשתא וקודם שיגמור לשותא נפקו
חסו שך בפא בצרכות בג וחכאומי הפ בורכי דשהיי מיניח

פ הדרכים שמתעייפין מעני המדיקין שסומכין עליהן שהי
בהג דמגל ומפקי לה לשותא בשיהי פיקי מתעוללן עלילות
להבטל ממלא המלך וחומ שבת היום פסה היום חג היום שהיה
בגמ דער ליטור אומי החורג וברגמ דפ אין יורק ומטי ליה בתר
שיהיה פ כגון ריעא אחת וחיו עדיך לפוש ביני ביני

סליק פירקה אחיל פירקו שן
יטעי עלה תרג לשינוי ברי סלו מעלמא

מעל משכבו תרג מעלי טיויה : מדברים רבדות מדסי תרג
בא שזיתא שוית עדסי וחיקלה ליחמה תרג ותשויתא לה חומה
שן ויען תרג ומשתוי לותי וחדר חל דברי תרג ומשתוי

לקביל פתגמי שוך בפ ראשון בסוכה בגמ חביל קש כען
דותרן שווכיהו ושביק להו ונפיק סא עליהו שחל בדגמר
הזורק וזרקין ביכוחד לשווליהן פ משרתיהן בפ ערב פסחים בגמ

והפלו עמי כי תניח הדין בשווליה דנערי בפ המניח אתה סר בגמ המ
המבקיט שווליה דנעקי למקטלה קני בס גמ דפ הניחין שסתן עינו
באשת רבו ושווליה דנערי הוה פ תלמיד שולחני בס גמ דפירק
חלהן הנשרפין לא כדבי שמח חלה שולחני בת ימר שמח בין קני
לאחרב שולחני מאי בעיה פ על שם שילחני שזיטתה נקרו שני
זונות כשמח בין קני לאחרב שולחני מאי בעיה כלומר במקום
יחוד לא חילה חילה משום זנות קדה היא לא באה בין ישראל חילה
משום זנות בהדי קליפי דקני שולחני גמיה לחמתה בין קליפי הקנים
זונה משתה חרפה לאמה שממנה שם פ גחון זיגל ומשתנה בית
סחך פי שמכסתת מים ונשפכין בארץ והולכין עד בית סחך ורחמ
ל יוסף קבר שלה אמה כתי הוא לוחא שלה ורחמרי ששת מפי
שמועה אמר כי כן שמה שולחני כלומר בשלח קבר שהיה שלה
גדול חלבו וכך קורין בלשון ישמעיל לחותו המקום שאל ואשר
ואשר אמרו בין קני לאחרבני שולחני מאי בעיה שמעט במשל
קדמונים על גדולה של זנותה שם היה דאמר ששת מפי שמועה
היה זה אשר אמרו המושלים שולחני לכיבי נתכווני ועת המשלים
כך היה אומ' בין קני לגימא מה זונה גדולה מבקשת כלום שלם ישי
ישבה כן חילה אחרת לינת כענין שנ' חופיה לא טרבת על דרכים
ישבת להם והאחר ק' פתחו עם קליפת שלהנה נאפה שולחני
את אמה כלם שממנה בפניהמה וחיה חוששת וכה ליתת הקנה
חשוב חילה שויסקו בפ מי שהיה סמא הפסח שבה בטמא
ודלמא שויסקה עבדינהו כלום יכלו אותם מיני מאכל ואכלום

שור בלגמ דפ מרובה שור בין יומי קרוי שור דבת שור חו²⁹⁰
 כשבח פד כי יולד חילבוקמו קרוי חיל שנ וחיל עתק לה אכלת
 חילים הוא דלה אכלתה שלמים אכל חולה שמע מינה חילבון יומי
 קרוי חיל שוור בלגמ דפ הרוח שוור חמין בפ ח שרעים
 בג דמותה חבוכרועה וחלה לשוור נגד בפ ערב פס בגמ וחפד
 מן התמחו לא תשוור נגד בפ המוכר פי בגמ מרתק ושמולחמ
 חמרזי אכפת דגברי שוור פ כשנשחין אות מביח מוכר מדלג
 ומפיק טעמו ממנו בפ ד מיתות בגמ הנותן מידע רבא חמ כמשווריה
 דפוריה פ אמר ל יהודה חמ חב עד שיכבירט העברה היכי אמר חגי
 שרגא דלכמ בט מייער גרמ מה חגיסא ונמח מה חגיסא פיר
 שורה אחת שוללבים באמצע וחלקה אחת ומרמ מה חגיסא ומחא
 גיסא ומעבירו על אותה שורה וחור ומעבירו עד שתומס בו החור
 ונפל לתוכו פיר משוורתא בית קפיצה כי אדם בזמן שהוא קופץ
 חמ קש שוור חמ שוור ליה והקפיץ שרגיל בקפיצה קורין שוור
 וחפלו היין בזמן שממחל להחמין חמדין קפץ וכלשון חרמי
 חובג מפולחמרמ דאכסא דגברי שוור פוריה הם ימי הכפירים
 מנהג בבבל והעילם כולן הכחורים עושין עורה בדמות המן וחלק
 אותה של גיתיהן ד ה ימים ובימי הפורים עושין מורה גדולה ופ
 ומשליכין את העורה בחש ומשליכין עליה מלה הדבה כדי לעשות
 להן קולות הכחורין עומדין סביבה ומזמדין בכל מחצ ומרשם
 ושמייחין וגם יש להן טבעת תלויה בתוך האש שחמין בה המן ים
 וקופינין מינה האש למד האש והותה הטבעת ^מבוחת משוורתא

כלומר בית קפיעה וכין כמו הטבעת שתולין אותה בחמור ובכ
ובסוס שהדוכב ממח עליה וקומץ באחרת ועולה על גבי בהמה נו
נקרחת משורתה וכן עושה זה מקפץ בס עליה וחוזר ומקפץ
עד שתושש כחו עלתיון ונפיל בגמ דחלק שוור בר שוורח שוור
נבזרחין שוור דמטת דימניה כפ עבזר בגמ האניה אמר רבא
חמיה שרי רוב מצוורדי יש פו קופעין וכוזזים מהפץ על הגבעות
הנג ושור על עבודת קין טען של ערקה דאומהתן דמתילה
לגיבעתה שווש כפא בסוכה הע שושי ושוערי מסככיט בהו
פי שמות פני השדה ושוערי מפידש שריחן רע

חליק פירקן אחול פירקן שיוג

ורחיעת קרבורכר עיו תרג ירוש ותשזג בני גיא רחץ במים תרג שג
במיה שזק בר כלאים הויפין והדימין אף על פי שרומין זה
לזה ירוש תע גי שהרכיב אגון על גבי פרסק א על שואין ושכל
רשאו לעשות כן נוטל ממנו יחור ומטע במתקם אחר מה נפק מזהו
דרע וזורע אחר מה נפק מזהו כורסי לבנן והוא לשון יון ובלעז
אסטרעו דרגון ולפת מה נפק מזהו פטרה סילוכין דרגון לשון
ישמעאל ובלשון קדש גפן לויין ובוסמין מה נפק מזהו פוסטקין
דאמין ורימון מה נפק שיופין שחר כל גמדה מוא תפלין
בשזורין שזורין כמו ארעה דספתה דגלימא עמפיסה בפסח לו
כהו בגמון גריל חד לגופיה לכיתתה וחד שיקו שזורין בר גמדה כל
האבות ש שזורין בר חוטין כמיל והותהא שזורה ס א שדה
וככ פו כע שד שחר כפי וחלו פרו נשברה השיזרה בפירק

רבי בתמיד היה חוקך ויורד עד השיזרה פיר הוא עשה כדמרגוממן
 לעמיתה עשה לקביל שזרתה בר עקצין ושיזרה של שיבולת פיר
 ובה שיבולת ושיזרה היא שורר סליק פירק ז
 אחיל פירק ז שח בסגמ דפיק משוחמלחמה
 סח בין תפילין לתפילין פ בידך צדוך חנה יור ל מה אש קרש במעו
 וינו להניח תפילין ולבש תפילין של ראש זה היה עכירה דתבית ודבא די
 דאמר דתרויהו לא סח בין תפילין של ראש מברך אחת שח מכך שנים
 כמפורש בסגמ דפ הקומץ דבה על תפילת יד חומר להניח תפילין על
 של ראש חומר למענות תפילין שח בר גמל רשבת בצווחה פיר
 כפוף כדכ הלכות כאצמון ראשו בר גמל דפ השוחט אחד צעוף מקום
 שסח חטוף מלטון שחי ונעברה שח בסגמ דפ במה אשה
 מינעלה ה כתרס שיה שוח המסתמס בכד רפ ל אלתשת ירך אלהנש
 וסכין היכן הוא נשלו דמעות ממלחכי שרית עליה ושחה על שעמד
 על עוקה ופרח וחם השוחט נמס תרג ירוש שיה גלה חסיר ונראה
 דשח תרג שוח עמידה ואיתחזי דיתא שח חזקתה בתים זה
 והבירות והשיחין והמערות כב פ בע חרץ יקבי המלך תרג שיחי מלכא
 שח גלים ננים תרג גלין דישח שח בדגמל דפ חס הכפירים ובר
 גמל דפ משוח מלחמה דאגה בלב איש ישחנה דאמי וד חסיחדאמי ישחנה
 מדעטוחד אמיס יחנה לאחרים פי כרו שיבקשו עליו רחמים
 שח בר גמל דפ שני דייני גזילות אמר רבנא מאי טעמא דשח
 כיון דשקיל מיניה הוא ליה כן גופיה ואין אדם רואה חובה לעצמו מאי
 שוחך שהוא אחד בסגמ דפ השותפין ושחך בחק חמה עיה פ ושוחך
 לא תקח בחיקו שלעני כופה חמה עיה שחך במה בהמה הרחילות
 ינעמות שחירות פ בגמל שחוחין אליה שלהן למעלה כיו שיער

עליהן זכרים ידועים וזוהי נמה דלא שיתחנה מין דתנ
שחזות כמה דאת אמר משחזין את הסכין בפ' כחילין השחידה
הסכין בכלי מתכות פל' יך בכלים הסכין מיושחזין חלבי ילטוש
תלג שיומיק שחז' פ' משחזות נקראת כשכיל ששחזין ולטושין בה
סכין ובלע הקוט' שחט בפ' שחזות התיידה הרחש בבת אחת
מנחה מלי אמר קרא חץ שחוט פ' משוך כמו חוט להוליך ולהביא
את הסכין על יגנאר שלבה ימק' ואל' וולך ויבוא ח' היא דכוסה
ופסולה בסוף בית' בפר' אשם חין לטשן שחזית' אלה לשון משיכה
שנדהב שחוט לפיכך פי' כלומר הרי הכתם מוכיח שיש שם נידה ואין
דומה לגשת לעת שמעת לעת חין שם דם נידה אלה חשש חיה שמה
למפרע ראהה בפ' המקבל בצ' לטנים מועטות כ' מפות שחזית' קדש
הוא חקש' לי פי' חס קרית כלה הלקה וידעת דרכו אחד תבוא תיקשו לו
שכין שקרית הכל תרגיש ותבין הטעם שאמרין לך שחז'
אחת יורד אחת השחין ואחר פותחו כיון עיין בע' כיון פ' מודיר דין
ער' השחין ופותחו כלשון ישמע' לאכס' ובל' ש' סיטילן באורגת בעומ
בעומדין לשחין כפ' בע' מסך ובע' שרד שחל משחילין פירות
דרך ידועה גמ' מיהי דת' משחיל' לא מישבש דתנן בגין בכורות
השחול והכסול שחל כל' מנשמה ידיכו כלום נצ' שנשמה נמטה
ממקומה בעג' דפ' הישן חנכה ושחיל' בפ' יום הכיפורים בג' חסור
במכילה מאי טע' מושחל שחיל' פ' שוחטין המים ומק' חין אחת לחון
מא' מהמניטנן רוחן גופי המים כמ' שחל בינתא מחלבה עיין בע'
בין פ' כמ' שיכת' נמצא שלשי' ער מתוך החלב כלי מתכות פ' יח' בכלים
מן השחולת ומן הגזרת פי' מי שנשתיר והשחול' מן הכלי שחל'
בהלכות גזירות כס' שבת חמרה ס' דשפייה בשחל' דהו' עי' דהינו

כפימה מערית   שחלה   בגמ' דשור שנגח את הפרה ר' פפה
 אמ' דה' טענה חדא ביעה בשיחלה וזה טענה טובה בעיחלה פ'ו
 חודו בר טענה חדא ביעתה וחגרת עליה וחודו שלישוב טוענית
 בעים הרבה ויולדת אותם ועור ממלאה השכיל טולה בעים וחולדת
 ורוגרת על טובה בפ' א' טר' בגמ' נשתברו רגליה הנה במאי עסקין בש'
 בשחלה קמא מהידיון רחטין כלומר הציעים שנתקשרו בשליל ער
 שחלה כולם   שחלה   דעבדי לה לשחלה עיין בפ' חגול' א'
 עכ' שאוחז באוזן ושמן בלשון אדמו שיחלית ודומה לחזיר
 לחה וזעקה מצעה מים שללחה סרוחה שחלים בפ' במעשרות
 השיחלים והגרגר בלכד בגמ' דפ' בכל מערבין השחלים והגרגר שזרען
 לירק מיתעשרין קוריע בא' ביומא בג' כל שבעה ימים הדברים
 מביטין אתה הדרם ליר' טמאת השחלים והעווס בגמ' דפ' הויניא
 לו לשחוק ולשתות שחלים בשבת בס' חלומות דפ' הרואה וכפרק אין
 מעמידין בג' מתרמין תני רבנן ד' דברים מחזירין את החולה לחלו
 וכול ער והשחלים והתגלחת בהגדה דפ' הניזקין כפר שחלים שהיתה
 פרנסתן משחלים   שחלים   בפ' השוכר בגמ' זה הכלל וכך היו
 עושין בעדכי שבתות במעוררי והיו קורין אתו קדירת שחלים
 שחלנית בפ' אל' טר' בגמ' ובחג למינהו להציא את הכרספת ואר'
 השחלנית   שחלה   בר' כריתות בגמ' המפטם את הקרם סמ' תר'
 נטף ושהולת וחלצתה דרו חמשה   שחם   בפ' המוכר את הספינה

שחממית ונמנעת לבעה גמ' אמר פנח שמע מינה האי שמעא סומקת
היה פיר התנה עם לתת לו חטין אדנין שנתאדמו מחמת החמה הזרחת
עליהן ועל שם החמה קרואים שחממית וכך קור בלשון ישמעאל לארוב
שחמי בע' וציזל פעים בג' גל פרה שחמי ועבדינהו תדתי לה קני פיר
אדמים ישנים בע' אל טר בגמ' חרותה אייתי משוכלו שחמי בעדק אין
מעמידין בגמ' נדות אמר שורה הע' חעבי שיחמי דארמאי כיון דלא
בעי טובה משכספן במים ומתריץ ויש אומ' שהם שחורי הקודרים
מע' קרח תרג' דשחמין מן יניטה עליהן איתחיייל תלצה וכלהום תרג' וכל
דשחום שחם בע' שור סנעח אתה פרה בגמ' כיצר משלים דמי
חלוצת כל היכא דמטי ליה שיחמא לולד פ' כל היכא דסליק בולד שיחמא
הוא מקום החלל לחפיקי ידיה ורגליה דלא סליק ביה שיחמא לולד ואם הנה
ביר או בדגל ויניחו ילדיה פטור שהן בע' הועיחו לו בגמ' מתפלל
שתהא שנה זו שחונה וגשומה בס' גמ' דפ' מדובב תר' ה' וברם נאמרו
בשום משביע ומצחין ומדבב דרע וכול' בע' ה' בכתוב בגמ' בתולה כתוב
ה' ובע' דפחות דפ' מי שחזן תמדי משבעה ומשחנה משלשלה
מא שחולה מפנה פ' בע' אשר בר' גמ' דפ' לולד הגזול פעים בג' נתן עמר
והח' איכא פעים דמשחן פ' פעים שמד ליקין בהן התער' לאחר שדיפת
הפעים הנחתן לאפות בו אתהפת והעשון להתחמם בהן בע' אדם הנחת
וביעורן שחה שהפעים והאדם ג' תחמם בהן בע' רכין בע' המוכר שדהו
בג' אין מונין לו ולימא ליה חטא שחין פרא מקמך דידך פי' לימא חורו

שקנה בן בחדר ראשון לאותו שקנה בחדר השני חנה קדים שחן
נורח כלותי הסקתי חש בביתי במדודתי קודם שהסקתה אותה בביתך
שחש קנתי קודם מעט מה לך נחלט לך ביתך קודם משיחלוט אותו שלי
שקנתי קודם דמא ליה את נחית ל עיבורה שקנתי בחדר העיבור בן
בחדר ראשון גליתיה דעתך דשנת עיבור את רועה לחשב הולכל נגמרה
שנתך שר בן בחדר ולא יחס לו תרגל לח שחן ליה בן ר פ נ משלהדיוט
עבד מילך מילך דבין לשחן חשחן לך כחום שחן כשחן פניח
שחן ברגמ דפ מיניחת האשה כדבעי לה למעבר לה עבד דחמרי
חינשי לפוס גמלה שיחנה בם גמ דפ הכושה את האשה חמר לו קין לפוס
גמלה שיחנה בפה בסוטה בגמי לנו גדול ממשותת דבי רישמעאל
לפוס גמלה שיחנה פי למה מנעו הקנה ליכנס בחרץ מפני מו מריבה
מפני שהיה חרם גדול ריקרון עליו בדר ר פריש כ והחשיתני ר ישמעאל
לפוס גמלה שיח מו שיחנה מ בלשון ערבי משוגדול מלה משחן
שחן בסגמ דפ על אלף מומין שחן גווע החוי דקרה יבש
בין מבכנים בין מבחון דמער לה מבחון ויבש מבכנים דכה חבצוועית
דמתר לח מבכנים ויבש מבחון שחן בסגמ דפ שרינים וליתו
שיחפו דקניח לוישרי התם דכי אתי שמעי קל פ קליפות הקנים בס המפלת
בגמ המפ סנדלהי סנדל מיכרך כרך ליה לולד אחרעיה ומשחן לעיל
כלמי רישוק פי חוודה בהמצעיתיו ולפי שהסטרל ראשיו חדים מלמעלה
ומלמטה נשמש הסטרל ועולה למעלה כשהולך חוזר בהמצעותו ברג
דמשקן לשחן פנינה פ לשחן ענמי חילמת הגריליש בעהר שחן

בסגמ דעס ארוסקר ושומרת יבם שחזק מקטן עליו פיר ד חננאל ז על
שחזק הבועל טרדו וחזק מזרעו ודמיו חזקו מרוח השך זה הקלוט
טכנס רוח בחשכו דברי ר עקי ר שמ חזק השחק שחק על חזק
חלך תרגומם על מעך תהיו שחק ואל מקומו שוחק תרגולא תריה שחזק
שחק בצמח חסה בג כובלת חשוי ירוש חשוי שחק היו בר גד פבדקו
חזקו ומצחו שמץ פסול פ פסולות משפחה כדכ לשמעה בקמיהם שחק
פסול גסות הרוח והיו ערל פ"ה שמץ דבר ערום ועב יד כדכ לשמעה בקמ
ושניהו פסולין לכהונה כדתנן בס מעלות הכהנים ששימשו בבית חזקו לא
ישל במקדש צירוש וכיון דבית חזקו פסול כל שכן לעב יד שכן חזק יעלו כהני
במות חלמו ייו שחק גסות הרוח ולעגות לשון כד חזקו חשוי חשוי
ירוש חשוי שחק היו שחק בסכלהו בגבית שמי שחקו דכיתנה פ"י
בלחו בצרי פשתן שחר בפ בצרדים הטרד משחורי הראש שחין
נקר שחורי הראש חלה חשויים בגמ דפ חלה הממונה עלותיה דאברהם
מבי משחרי כותלה פ"י תפילת האבות כולם ולא הזהיר אברהם חלה ממני
שקדח העיקר וכת ויינא ינחק לשוח בשדה למנות ערב משעה שוכנס
השמש בגערב ובאותה העת מתחילין הכתלים שבמזרח להשחיר
וזו השוחק תמלית העהרים כדכ המסורה לו מאביו מאברהם ניקוב
נגמור כלומר אברהם קיים המעות ועדיין לא נתנע התורה ואין לו
ללמד חלה ממנו הנביאים כגון דניאל וכיונא בו מפע שעתה כדלכ
למש מסעו בפ כיטר הרגל בג ואם נהנת משום שחורתה דחשתה פ
כיון מאם דמי בפן חדש לפיך מנע מלח שותמש בו בר יבמות בג

וכולם שמתו מפלו לך יהודה דאמער שירצה שחור על הלבן במ
מי שמת בגדסנך המחלק נכסיו להפיקי מדר יהוד דאמער שירצה שחור
עלה לט בפה אל נערות בס הלסה הבא עלי יבאנו עד מתי הבת ממאנת
עד שתביא שתי שערות דבדי ל מאיר ל יהודה חומ עד שיראה השחור
עם הלבן פי עד שיהיה רוב השער שחור פא עד שירצה עיקר השער
שהוא השחור על ראשו של שיער שהחילתן חלו פי ל הנפחל יל פד
א עד שירצה שיער השער עלי הבשר שהוא לט בסגמ דפ הבנה גכפ
המביא גמן שיני בכל כותבין בשחור ובשיחור פ שחור כלי עלברזל
כדתן עד זה סיף פי יג ככלים השחור וזג שלספרים שנחלקו ורושב
בן את המגלה שיחור גחלים כמו נפח באש פחם תלג בשיחורין ומעל
בפחם תר ונפח נר בשחורין בפ גמרה שחור שיש בו חמר כותשין
אתן פי בשר שחור אם יש במקצתו חמר שחר בר פי משילין
מיהן דתני משחירין לא משתמש דתנן השחור וזג שלספרים פ מספרים
ולגה נקרה שמן שחור שמשחירין את השיער והם קטנים וזג שלספרים
הוא גרולמן השחור ובלש פודפני ויש חומ חלו שלנפחים לחתוך סחו
כל מיני מתכות מספרת רדיר שלברזל ויחורו חותי משני עדין זמ
ומכפלין חותי לער אחד ~~מספרות ויש חומ מספרות תל~~ מספרות
שחר בפחיתת הבתים בג ערים אין לו חזקה הוה מטי ליה לרודיה
ולחמדיה לשחרן פי הין מוסדו לעבודת המלך כגון חבוביה כעטן
לא חמרה חר מיעהון שחרית בפ שקציה הוי קל לראש ועמ לתשחורר
שחת בחל מפסיקין פב בפיהה הקוער לשחת מפסיק בפרץ

חוקת הכתים בג חזקתו ג שנים אמר יוסף הכלה שחת לא הויה חז
מיד דלית האגמר פירה שם עושין חרשין התבואה כד להחמיל כיון
לבהמות וקנינין אותה כשהיה להם שרם תיבש ג' המלך תרג והע
והא יניטח דעדיק בתר דחיתגיוות שיחתה דמלכה ב' דחומר לה
לחכידו בג המקדש את האטח שחת רבו נבשה פ שטותה מן האטח
יחל בשחת דבי שקרה פי שדה שרש קו אותה בודניקה שחת
ברכו ד' מ' סהחין לשחתה לחי מקרה פי

סליק פ' ח   אחיל מיד ט   שט

ב' ב' כלים חבית של שנים פ עושין בני אדם חבית כדי ללמד ב' לשוט
על פ' המע כאשר יפרש השוח לשחת תרג כמה דמפרש שוטח
למישטו שט   בסג' ד' המביא כדי יין וחיץ שטין חותו ב' ב'
במטלית ב' הסוטר את הפועל בג ואל חומ חין שטין את התנוד בלוק
וחם שט כלשת מיה הסורה פי כ' בשין דמח שטין שפין כ' כ'
ברג' ד' המוין מן שוטתה שוטח חיות פ מפה שוטח חרם בחוץ
להביא ריוח בביתו כמו המטענת דתרג שוטתה ס' שוטתה שטותה
פי ענף שלהדס שמטחין צ' למשתה משום הכי נ' שוטתה בעין
שטות ז' ד' ואל מלחין לשוט דברי הכל הסוד פ' לשוט בעולם
ולחיות שלה לעירך כמו משוט בארץ כמטויל וכמשתעשע ב' ג'
ד' ואלו מלחין מחוץ ליה שוטח דעירח פ' דידע דהוה מלחך המות
ברג' ד' ש' סתוב שהיה נוטל כ' שלהדס וארקד לפע וטל ש' חותג
ליה שוטתה לסבא וחמר ל' ש' חותה לסבא ב' א' בקידושין בג' וב' ב'

הלא אנו בפרוטק   ההוא גברא דקדיש בשומיתא דאסה בשוקא בם
גמר דהאריהא בשוטיה באלו פי שמיסר אותו בשוטים כרת חצי
יסר אתכם בשוטים המשענת אשר בידו תרג שופיותא דכיריה קעך
המטק דיהונתן   שם   פ ט בשביעות ובם לולב הצחל בג לולב
הפיגון והידבדון השוטיץ והחלולות פיר סנקלו   שט   בפ עשרה
בנגעים פני נתקים יק ביע יק שיטק שלשיער מפסקת   שט   בג
דפ דאקדו בית דין אמר יוחנן כל שיטק ושיטק שנסלו גים מירושלם
עתיד הקבה להחזירן לה שנאמר במדבר ארד שטק ואין מדבר הלה
ירוש שפ עיון מדבר היתה בילמך בר וארמא המשל אומאן שמיא לית
הנחילה מן קניה פ מן עני שטים אין לארם הנחה ממע שאיני עושה
פרי הילהאם יקעעט ויעשה ממנו כלים אולם יקט כו פרעה אינו ראו
חלה ללקות   שט   בר בכורות מה לשון שטים ר אלעזר אומ
שטים שמה ר ידושע אומ על שנתעסקו בדבר שפות   שטח
בפ הבית שופחן בחמה בפ העור והדופב בג וחלו שפירותיהן
ובג דפ דם הערה גיורא שמה יעשה עירות אביו ואמו שפוחץ
בפ סר בכלים עירותיהן העשוי לשטים שמה מדרסו בפ ט ואר
עירות שמהין מדרס עיר שחשב עליו לשפוח בפ כח חמת שעשה
שפוח ושפוח שעשה חמת בפ העיר והדופב בשפוח טרי אחיזה
פי המפשיט מן העיר עד טרי אחיזה וכל שכן פחות חביר הוא ואם
שפוח העיר מן השרץ שפוח הכפר שפוח חותם ודוד הוא שפוח
שפוח הוא להכנס ולהציע שפוחות מיכן ואילך יותר מכרי אחיזה

סודר המופשט ודרך המפשוט לשטוח להתחיל מאמצעת הצהמה
כדרך שעושין לשוודים ולהמת כלום הם רוצה העור לעורך המת שמים
שנפשו העור שלה כולו חשוכ חסר עד שיפשוט את החזה שפני
שהחזה קשה להפשוט יותר מכל הצהמה וכיון שהפשוט החזה שוב
היו חיבור לה בטומחה ולא בטהרה המרגיל כולו חסר פ' המהחיר
להפשוט למטה מדגלים כיון שהחזה כפשוט לבסוף כולו חשוכ חיבור
לפומה הניגע בעור נחמת הבשר הם היו נבלהו טמאדותם היתה טהורה
ושחוטק ונגע שרץ בעור נטמא הבשר במיגלת היכד היתה לאם ויגרם
בתעץ עשה לך כלי גולה מה היו ר' חיה אמ חמת ו^{תעץ} שטיח וכלהר וחר
משמש ב' רבדים הכנת מליהה קמח ונותנה תחת רהשו קערה חוכלב
ושותה בה שטיח לשעלין ויושן עלין שטח ופיל אברהם תלג
והישתטח אברהם שטח פ' בובין הניגע ביביו שחלב ניגע
ב' הפני טחת היביו שחלב מסיפו מן ממה חלין ומשקין וכלי שטח
במגע אבילה במשה בלגמ דיבין ובפ' א בחולין בג' הטהור בכלי בכל
חרסותיו ולא תוד תוכו ואפילו כלי שטח מעיל פ' הו כל עץ שז וכל כל
עין ישטח במים וגם כל נחשת רפת ואם בכלי נחשת בשלה ומדק ושטח
במים שטח בסגמ דפ' בא סימן והא זממן בעמי מיקד ולא
חמתלו ולא מאתי דילמא חגב שיטעך התיחך חמה ליה חין וכזה
פינן בלגמ דפ' ר' אליעזר חיה אם דילמא חגב שחירת תלמודך ברהט
התיחך גמך ונזכרת חמ ליה חין בנזיר בסגמ דפ' בית שמאי חמר
רבה שטחיה רבנן לר' אליעזר וסוק מוק בשטחיהו בבר ר' פרע פ' כ

קום עליה בשעת עקתו נדרי בשעת רוחו שטמי פ בזמנה כלום בעת יורה
 נודר פ רוחה וסיגו מלבו כשטח מים שטח בויק ריחא תהיה
 מינול לשטח תעלה חית חתרה דקריק לשטח שיטת שטח
 ברגא דפ וחלו עובדין בעסח וברגא דפ שלשק מינן הסודין בנייר
 אידיקא גריק וחיל בכולה דעתו חיל כלחדם פא אי דיקא שריק
 מי שיק אי משטר קא שטר וחיל בקג דפ השוכר חתה פועלין אי
 שטר יך מי שטר קומרתו עלה שחין ויחי תג השטחון על שיחנה
 שטר שטרי צורדין עיין בע בר שטר כיס עיין בע כיס שטר
 מחזיקאי עיין בע חצר סליק פירק ט

אחיל פירקו שוול בפגא דפירק
 וחלו מגלחין שוול העטלה דמילתא לברחרו דשלימו חוריק פיר חדרם
 בעל ממון שכלה ממונו מקוננת עליו קבר העטלה דמילתא לבן חורין שני
 שכלו מחזיקיו כלום הקברה טובה לו שחול עעריה יתמוס
 תר שוול הלכתה מסמכה בעמקי שחול תרג בעומקא דשוול
 שויר תרג וחת הוותרת ויתמה דמשתויד שית בברר פרש
 סג שם ועבר היין מהלכין לפני טעתה של שרה חיות שית מופט לחבינו
 חבדהס סליק פירק ו

אחיל פירק יח שך בראש
 סעב בגא בתולה כתוב קק מטר משקה מרוח מחל ומערן וממשין
 אי מושכית כמילתות תרג עיין בע כסל משוכה גברי לגברא כדרך
 שתקנו משיסה במוכדין עיין בע משך שויר וחיל ריקלח כישא עיין

בע שך בם השוכר את המושלן בזה המעו וינו מאי טעם לה מתקדין חמרה
בגדים מיושם שייכה פיר בתשו כשסותם פו החבית ועיניהו ינמיר פתיל
מביח בושא שבערין וטקב בתוכו שימח הכל שליון ויכנס לו חור וינדק
ריחוחה הטקב בלש אחמית שיבא וחוששין שמק מרוח בוגים ויכנס קע
קסחיהו בויין פ לא משום שייכה משום נקב טעשין בחבית שימח הדוח
שלא תבקע החבית יש מפרע או קרען שיבא מאי שך משך ואי קרע
שיבא מלש שאוב מושב שך בפ בחלק העשה סוכתו קב
ונגש זה בזה פכוורין מן החלק עד שישוכו פו עד שמתדבקין זה בזה
מלש נשיכה כלל נשיקה מקרעות נישכות זו בח עיין בע קרין בג דפי
א בשבת גזירה משום הנושכית פיר כען שיש לקופות הלל חוגנים
ונשכות מהו העגבים ופולטין משקין פא אדם מאשכור
אויטמן ממט משקה פיר מחפפות שאינן פולטות משקין וכשמתכוין
לאותו משקין שך בסגמ דפא ובגמ דפ ב צטסת מאי לשך שוכה
דארה שוכב גמון השוכב שהו דמון הדכב עיין בע דכב שוכב
בסגמ דפ נגמר הדין כען שיכב דהרפניה פ בהרפניה מלינן המת וט
ותכריכהו עבים וקלים ביום ובלילה אורגין לו בגר ומשלומין שכיבה וע
נשיכה פ כל משכב ומושב אלה משלמגע ומה בין משכב למושב לפומה
מגע אין הנוגע צ טעון כיבוס בגדים וטומאת משכב ומושב טעונה
כיבוס בגדים שכל כולל חיסיוני ושליך בגמ דפ יו
הכפורים שכלל כלילת יופי תרג משכללה בשופר שכם
נסים ומבגאי גדר עיין בע מבגאי שכן דמא דכבדה שכן

כבד פי בעתה הרביע בר גמ דע חזקת השנים ובס גמ דע מי שומת
 חנה בשכונ גמי הוהי פ' חנה ליה מער עד מעלה לא מכרתו חוזה
 לך ולא החזקת בה יותר ממני דחנה בשוכני גמי הוהי בג הוהי ביתא
 ולא חששת למה שאתה הייתה דר בשכונ ברמי יערנהו כחשון עיט
 תרג ירוש שכנח בגבא דעינח שכר פ' בפסחים ואלו עוברין
 בפסח כותח הבבלי שכר המדי גמ דרכי ביה מי שער זכרביחו
 בחלק יומא חד נפק לשכר ביה אחא שטון חרמי ליה כטביח פ' שטר רשת
 מדכ כל עושי שכר חגמי נפש ונן בלש ישמעיל בחד הוה רשת שולנן
 כלומ לינוח החיות ודעיות החיות ברשות ודעיות כנן עיין בע דוידן
 שבשך בפדס חטאת בג אחר הצד זמני סגיאן קאמנח קמיה
 דרב ושכשיליה מסתניה בפהקומין ובה בג נתערב קומעה משכשכו
 בשורי הלע ומעלה בפאין מעמידין בג פחת דבר שאין מכנסו לקיום
 משכשכו במיסוהן מותרין בפ' ישמעיל בג ל' קדור גת הוה חמרה בחלה
 שרי שדה ביה ידיה ושכשך ביה שבתא אלה משום שוכתה לב
 פי בע בת ארעה סליק פירק יא

אחיל פירק יב של משולשלה בחבות לב פיר
 קד' של בסגמ דפי הנודר מן הירק שאני קונאות הואיל ואי בעי
 מישתיל עליהו פ' שואל לחכם ומתורין נדחו של משילין פירות דין
 פ' משילין משחילין משחירין משילין משחירין מכשירין כלם אחד
 לכולם והוה לשון הוררה ושילשול בר גמ דע דשבת ששילשול ידיו למנה
 משילשול בר גמ דע כיצד משתתפין ליה בשילשול וליה בשילשול הע

חריץ שבין שתי חצירות בר סופך המשלשל רפעות מלמעלה למטה
משלשל ממשלה פ בע אשר ותודורם בחבל תרג ושלשילתנו
באכונח ושלחה מביתו תרג ירוש ושליתה של בגמ דפנגמר
הדין לדבר אתו בשלוי אמר ר יהודה אמר רב על עיסקי שלוי פי שאלה
שאלו בעניין החליעה כדכ של געלך גידמת במה היא חולעת אמר לו
בשוכיה אמר לו הרהר לו היאך כששהק להרהות לו הכהו בחומש
של בגמ דפואילו נחמדין ויכהו שם עלה שלוי אחד אמר על עיסקי
שלוי פיך שגגה דכת ויחזו בו ס שמטו הבקר אמר לו הק' כה עזרה ^{כלשון} ^{עשאו}
נושא פעמיו לכל שכן שלב בפ במק אשה בגמ ולא בת טלה בסולם
הלך אחד שליבותיו פיך אהל חווקים שמושיץ בו כדגרסינן בגמ דפידק
חולין סולם ששליבותו סורחות ומהו פירחות שמדוחקות זו מזו וקאמר
חוללו שליבותיו שניעעים שבעידו הסולם לברם מה טומ מקבלין פשוטי
כלי עץ הן אילה מוגדם להיות כלי ולקבל טומאה שליבותיו לפי כך הלך
אחד שליבותיו פ' אהל אחד שליבותיו אם הם ממתטת מקבלים ולא
טומא דחנן משח לה כל ופשוטי כל מתטות מקבלין טומאה ברה
גמ דפואילו הן הגלילין היה עולה ונשמה אחת שלימה מתחתיו
שלב בפ אהל קשרים בגוקדירה שלבשר דחית לה שלבא פ כגון
דמי הכיור שמלקן שמקלחין המים א פג דוכיל אודוקי המרק מן הלשע
מותר להתירה שלגה טמיה עיין בעמשל שלב בפואלו
מגלחין בגליל קודעין כאן בשלדו קיימת כאן בשחץ שלדו קיימת בפ
המפלות בג שלית את שנסדה ושלדו קיימת טמא בגמ דפ דס הנדה
תני יבוצי דמחזא כי שלק קיימת טמאין פיה שירה ועלצתיה ודן

שלי

שלוח בן המעמך את הכר בג' דסמך יק בא בחביתו ר פסח אמר דפסקה
 לאורחיה כשלוח מי כגון ששט ירין ורגליו לרחבה שלדרך ופסקה
 מלעבוד בה אדם וימסר עליומו בלחמו תרג וימסר ויחיות פלוהי מיטרי
 דפודענותיה בלחמיה ^{בשליה} שלוח פנע להבים פעהם תרג שלוחבין
 אפיהון שלוח בן היתה נשך בגמ כינר לקח חמר כדמחזיק
 יתיבנא בשילחי פירקיה דרבה בן אלמנה לכהן גדול בר גמ יתיב רבה
 ור יוסף בשילחי פירקיה דרנחמן פ כס הפך ובאחריות שילחי קייטא
 פייז בע שגרי ברג' דרמאש השנה דכי מטי ליה שילחי בתראה בר
 גמ דהאפוד שהלכה היא ההוא גברא רבשיה לו ה' לולא חיות ליה בה ערה
 בפ' אלו טור בג' ונשתכחו משכחת להו בשילחי כפלו שלח ונעו מים ער
 ים חרג ונשתלחי תתעלמנה ה' בתולות תרג ונשתלחיין שלחש משולכות
 תרג ירוש משלוחשין שלח בפ' בחולין בגמ הכשר בכהנים תרג
 נתמלאו יקני ראוי לעשות שלוח מעבד ולירד לפעו התבה ולישא את כפי
 בס המביא גט שני בג' דסמך ועלה קרן שלוחות לקבלה מדעתיה חיתה בעל
 כודה ליתא כול בג' ד' ד' האיש מקדש בו שלוחות מצא לו דתניא שילחה
 מלמד שהיה עשה שלוח ושילחה מלמד שהיה שלוח עושה שלוח השכ
 השכחו בגירושין בקידושין מצא לו וכול עד מכן ששלוחו שלאדם כמותו
 וכול עד והיל שלוח נעשה ובמכירתו ויקחו להם איש שיה לבית חבית וכו' כול
 לוקחין חילה מיכן ששלוחו שלאדם כמותו וכן ושחטו חות כל קהל עדת
 ישר בבד ר' פרע לו' כת ויברכם יהושע וישלחם מה תלוגם כי שלחם יהושע
 אל אהליהם ויברכם חלה כחלה נטלור שית מיהושע ויברכם ושהו עיר

ימים וחזרו ונטלו רשות ממנו וכן ביום השמיני שלח את העם ויברכו
את המלך מה תל לו ביום כג' לחדש השביעי שלח את העם ויברכו את
המלך אלה נטלו רשות המתנינו עוד ונטלו ממנו רשות פעם שניה וצפ
מט לעתיד לבוא אברהם יושב על כותש גהנם ואינו מניח אדם מקוול מיש
לתוכה וחותן שחטחו אמר מרחו מעביר את הערלה מפלגבי תינוקת
שמתו עד שלא מלו ועתה להן ומורידין לגיהנם הרה הוא דאמר שלח
דין בשלומיו חלל בריתו במגילות הונח שולחתי בכלק שולחתי כל
שלח בסגמ דע אעפ שאמרן האיתנא עוליה ערפול ושום מסחני
בפ' א בסופה בג' היתה מוסה לעם מהו דתומא בהכי אית לה בדיון טמי
כרחמי אינשו שלח ערפול ושום מסחני פר' תרג' ופשוטו שלח תבג ערום
ערפולו כלומ בדיון יהיה לאדם שהיה ערום ומנעלים ברגליו כך הסופה
הייתי אמר בבזק אחת שתהיה עדומה ועליה כלו יתב קא משמע לן קו
עליה כלו יתב וכול פשוטה ועורה תרג' שלחו ואת ערפולו שלח במין
במה טומנין טומנין בשלחין פ' עורות שגלוסין שניטל עומדן ועדיין
לה נעברו בגמ' אבא שלחא הוה פ' חומן פושט עורות בפ' במכשירין
החובט את השלח מי המכה הער אחר דחיינתו כרי לנערו מן המים שי
שרתו בו בסגמ דע הקומץ דבה כלהיכא דכי מותלית בשילחא פירוש
כשאוחז בו בעיר הבתים ומשכו אליו והדר חלל שחזר העיר ועומד
במקומו הראשון הינו עיר ישן ואם אינו חוזר העיר הינו חדתא
שלוח בחלק יען מהם העפ הדיק את מי השילח אמר יוסף אלמלא
תרגומה דקאי פסוקא לא ירעינון מאי קא אמר חלף דקיט עמה חדין
במלכותא דבית דוויר ומדברין להון בניח פמו שילוחא דנגדיו בניח

והורדתם אחרי חלגיתון תרג לשילוחם שלח משקין בית העי
 השלחין במושר פיר שדה שעימדת בהר וינריך להשקותה ואם חינו משקה
 מפסדת גמ מאי משמע דהאי בית השלחין לישנא דינהווא דכח והוא
 עייק ומתרגוהו משלהו בפ המוכר את הבית בגמ המוכר את העיר מאי
 שלחין באג דכח ושולח מים על פני חוצות וג עד מי סדרת מאי שלחין
 באג לא מאי שלחין גינוניתא דכח שלחין פדרם דימזנים ולמה התירו
 להן להשקותן במושר כו בגמל מטהג שמשקין את הגטת כלגן בחלקו ואם
 יבא חלקו זה הגן במושר מותר לו להשקותו בפ המוכר פיראית בגמי שיש
 לו גמל אמר שמואל בית השלחין אמר מוכר לך ניתן לו נאמות לתוכה ואמה
 מיכן נאמיה אמה בית הקילון אמר מוכר לך ניתן לו אמה אחת לתוכה
 וחצי אמה מיכן וחצי אמה מיכן נאמיה שלח בפ במיריות רום
 מעלה חצי אמה פ נרחבה חצי אמה שלחן בהאשה פו ח בכתוב וכו' לה
 והמר לה שותו הרי כתובהך מונחת על השלחן פ במענת שעל השלחן
 שמתעסק בהן השולחני וענה טובה קא משמע לן ולא לימא לה הכי שמה
 יגבדו או יאכדו היכא דמייחד לה פ א לא מייחד לה כלים שמשתמש בהן
 על השלחן ובגמ בפ הפרק תניא נמי הכי בריה שונה היו כותבין לבתוליה
 מאתם ולא למנה מנה פ בלא אחריות והיו מזקינין ולא היו מוניהין
 נשים התקין שיהו מניחין אותה בבית אביה כשהיה כופס עליה
 היתה קלה בעיניו להועייה אומ' לה לבי אעל כתובין. יתקינו שיהו
 מניחין אותה בבית חמיה עשירות פושין אותן קלות שלכסן ונש

ושלחב ויחור ששנינו לא יאמר לה הדי כתובתך מונחת על השלח
ומסייע לפי שני ער שבה שמינו בן שטח ותיקן שיהא כותב לה כל
נכסיו אחר הדין לכתובתך ואחר שנישאה ונותן בכל נכסיו ואינה
מיוחדת לה כתוב קשה בעיניו לפיכך לה ואינה קלה להוציאה והיע
דברים רגיס בפ' אבשבת בגמ' יח דבר שמינו בן שטח תיקן כתובה
לחטה פ'א שלחב דלחא סכרמ' לן אמ' ל' וס' צראשונה היו כותבין
לבתולה ק' פ' שיהיו נותנין לה כתובה קודם שתכנס ולפי כך לא היו
הנשים נושחין יאותן ומסתייע הדין פ' מדקאמ' לקמן לא יאמר לה
הדי ח'א כתובתך מונחת על השולחן אולח כל נכסיו אחר הדין לכתובתך
ירוש' שמינו בן שטח תיקן שיהא אדם נושא - ונותן בכתובת אשתו
בפ' האומר להבירו ע'א הדיח על השלחן אינה מקודשת פ' על השלחן
של שולחני והוא המוכר מטבעית ולפי שהשלחן לפני תריר ומוכר
וקנה על השולחן לפי כך נקרא שולחני שלחן ברג' דפידק
הדדק ודילמא שלחני הוא משלחני פ' זה חשב אחורי זו בלכסין ממע
או זה יריעתי מתנחל למערכ וזה יריעתי מתנחל לינפין בפ' חלו מיעוה
בג' חילוי חובין להכריז הא משלחני שלחני חייב להכריז פ'אם הדין
המענות משלחני שחינן מיושבות או על גבי זו דולח מקעתו עליה
ומקעתו יועה מקעליה כגון כנפי הכרובים ב' גמ' ד' המוכר פירות בג
דומו ודילמא שלחנייהו משלחני ידיו פ' שלחו ס' משלחני כנף על
כנף שפ'את ידיו ת'ג ירוש' שלחני פ'ינון לירוקי ס'ל מכרך כרץ

ולר אחר עיה ומשלחה ליה כלעי רישיה כ' דאביק ליה עד מתכו
ומטס ולמעלה כלפי דהשו מתפדר כדחמ גבי כדוכים ס' סחף
ונב פ' במקומו והחליף את משכרתי תרג ירוש שלחף ית אגרי ותחליף
את משכרתי שלחת בכלה כלים פ' כה בכלים חמ להן שלחת
קורמין ס' שלבת קורמין פ' המת מידת המשקין היא ומחזקת כמו
החיפה והסת תוכן אחר וקח מתמה ל' עקי בית הרובע קורמת היא
כדי שיהא חיצ הרובע אחדים לה שלט ונמר חכרבותיו תרג
שלטו דקמתיה שלי בפ במה מרליקין בג המנבה ופ' א במשקין בג
אין נישאין באותה שעה נדפכו פני שונאי דויד לשולו קדרה בס כלם
שול קערה ושול האסקטלה פ' כמין קערה קערה תחת הקערה והיא
יושבת עליה ופעמים שנשברת הקערה וישאחן שוליה והיא עדיין
כל קיביל וכמוכן שול האסקטלה כרגא דגידה לדו יש לה שולם פיהוש
לקופה יש לה קרקעיות שוה ולי עגיל ונתעבג בו השרץ מן היער שלקופה
לא יינח חוץ ואומר משעת טהרות ראשונות היה שם להכי טמאות
אכל אשה אין לה שולים לעכנ דמיה בפ הער והרוטב בגא קולית ובפ
לא בהחלות שהטומאה יוניחה דרך שוליו בס גמ דפ השואל את הפרה
אמר אבי מדביק כלו בשולו פרה שלי חלף שלי טמא פחות עיין בע
פ' שוליה בפ המפלות המפלות סנדל או שוליה גמ תרג שיליה
תחילתה דומה כחוט של ערב וסופה כדורמס וחלולה כחמערות
ואין שיליה פחותה מטפח והן שיעורן טפח שוליה שומר ושדרו
שולולב וכול בע חמש בפ בהמק המקשה השוחט את הבקמה ומעא
בה שוליה נפש היפה תאכל פ' כדנ ובשיליה היוענת מבין רגליה
שליה בבית כשואה פחדכם תרג כדמתי כשליה דחלויכון לא תורה
מפחד מתחום ומש רשעים תרג לא תרחל מן רלוחיה דמן שיליה ומן

חופה דרשיטי פתחם יבוא אירו מתע ישר תרג מן שלית ניתי שברי
ומן שלית ניתי שלישי בפג ביבחים השוחט המוקדשים
לכול שליל או שיליה בחיץ ולא פיל כל גיר הנשקדניה בשליל יחודק אומ
חין נוחג בשליל פי הוא הנעבר טוב ממנו הנפל תרג אמרית במימתי דט
מינה שלילא דלא חיה עלמא דין שלך בדגא דפ כינר מעברין
שליכתי היכליך לבח פ דנתה לומר שיכנתו הוכליך חלבה אמר לה שלום
תיכליך אריה שלל בדגא דפ כמה טומניז תנן בפ ב בעקצין של
הבסין וחבג שהוא תפוד בכלאים חיטור לטומאה ואינו חיטור להדיה
פ מנהג הכובסין שמכבס חבגים אם הם חתוכות קטנות מחבר ד או ה
ואינו תופדן בטוב אלא מכל כדגס בסגא דפ ואלו מגלחין על
כל המתים כולן שולל שלל בדגא רביעה האוכל מנבלתה עין טקור
מן השלל שלבעים פ שלל בעים גדולות השכל בינים קטנות שלל
בפ ב פניה ואלו מעסיקין בפיה הנחל והשלולית מפ בסגא דפ הכונס
ינאן לדיר מאי שלולית אמר יחודק אמר שמואל מקום שמי גשמים שולל
פי יורדין ונקנין מלשון כי ישר חתך וכת וגם שולל שילן לה ד יוחנן אמר
אימתי האים המחלקת שלל להגפיה פ כשמתמלא אמת האים מתמלאין
גדיתיה סביבותיה בדגא דפ אלו מיניחות מדוטו עולם ומשלוליתו של
שילגהר פי מקום ריעות הנחל שלם בסגא דפ הניחין שלמה עלום
מלכי שלמה עליו מלכי ומנלן דרבנן איקדו מלכי סג בי מלכים ומלכ
ומנלן שלם למלכי וכול ביבחים בדגא דפ טמיל יום שלמים
יקדיבנו כל קרבנות שהוא מביא כשהוא שלם מביא ואינו מביא כשהוא
אחזק בסוף ויום דבא שלמים שלם שהכל שלמים בהן קרבן והוא מ ואינו
החיה וחשק לכהנים העור והדיוטב והבשר לבעלים בבד ד פרע ס' ויתור
השולמית שמסיים לה שלום בכל יום שנ וישם לך שלום וכול בויק דב

ביום מדין חבב גדול שלום שכל הצרכות כלולות בו שלומית כת דברי נבי
 בע דבר שלם בנא בגטין בגמ דסמך ד יהודה הם שלמים וכן רבים
 הם וזהו אדם שמזומתיו מעומעמין ועעה ינדה וכול שלם בגדמך
 במה שה שלמי השמר היו פר שהיו נמלטין מן השמר בפ האשה שהלכה
 היא ובעלה בג בית הולל אומא שמואל שלמי קעיר היו כלומר במורעה קעיר
 הטים יהוש למק קעיר הטים אמר מינא דאנסא שכיה שחין חמה קופחת
 על ראשו של אדם אלה בשעת קעיר כדכ ויעא חל אכיואל הקוערים אמר רב
 יוסף דר אבין סתה לראשי ביום נשק ביום שקין נושק מן החודק שלם
 בגמ דר המועת יין ובר גמ דפ כל הבשר ולא שלם לכו ידקא אכיל מכישה
 דחסד גינה בר עירובין בגמא ישלן חל שלם שרעה בכ גמ דפ שול אדם
 שלמה תוכה אני עושה עמך ולא מעיה פ סדים תוכה בר גמ דפ הגזיר
 ענים שני דהדר למילתיה הוא ראובע משלים להו בפ השוכר את הפועל
 בגמ ואלו הכלין אפג דקא משלים קטיני מביני אלימי בר גמ דפ מעות חליעה
 שלפתיה לעילא וקחי לתתא בר גמ דפ השולח גט כל מילתא דמית עבדא
 באפי בי עשרה ינדיכה בי עשרה למי שולפה בר גמ דפ הזורק גט דעיה לא
 חרעיה ושלפתיה וחליעה נעלו תר ירוש ותשלוק סנדליה בפ האשה שהיא
 מעושה בג שנים שלש נשים שהיו ישינות רישה דאגמא בינא סיפא דמי
 דמשלמי שלומי פי רישה במשולבות כמה מעאן מעבותין סיפא בשאין
 משולבות בפ בית בג שני אחים בעדכי שלום עיון דעברי שלוק דון
 פ הנתן מזה והנעץ לזה כלום עוזב הלוחה ותמישה ערב שלוק רוס
 עין בפ אשולג שלוק תר ירוש לא יחליפנו לא יחליפניה שלוק

במה בג מעט וברגמ דפ כינר הרגל באיכות שעליה בשליח שעליה
תסגמ דפ הסוכר את הספינה ברגמ דפ שהחשיך בשליח חטרי
פי טעונות קטנות שיכול לשמוט הנרים מתחתיהן שלח
שלוממי דהון עיון בע חמר שלמותיה ד היתהם היה
טרמחת היה שלמותיה עיון בע אם במס ותאמר עיון ובוין דתת תהיה
שלמותיה שלתדנוול מיתק שלפן אבעבועות בכל ארץ מעדים
תרג ירוש שלמוקין שלעיון ברגמ דפ אין עדין אמר ליה ד עהמן
להמא בר אדא שלעיון כי סלקת להתם פ שלוח עיון שהיה הולך תדיר
לארץ ישראל שלעיון בערכי שלח עיון הינו שלוח דין שלח
בפ כינר מברבין מכל שלח והוא מחזק פי ירוקות שלוקין או זתים שלוקין
ממשלין הדבך העותי מישלח עיון בע הנין בפ ה בכלים מוסף יורה
שלשולקי חתם פי מנהג שלוקי חתים עושין שמה סביב היורה שוכול
יותר בר מעשרות אבטיה משישלח פ כשנאמרין הן ירוקין כעין דבר
ה שלוק בפ כ בע יד חלון דברים שלמים אסורין ואין אסורין אסור הנאה
חלב שחלב גני ואין ישראל דאבו הפת והשמן שלהן ושלוקות רבי וביא
דינו התידו בשמן בר בסדרות כג דבר ונקבה פדיון ליה בשילוקי בשוין
פ ניתן לכהן ירוקמת שלוקין כשווין שלבכור ופודהו שלש
בר נירה בגיחידו הוא בתולה ג בתולות חן בתולת אדם בתולת קרקע
בתולת שקמה וכול בפ כל היד כג בית שמאי ג דברים נאמרו בעפת
יורהן רשע שורפן חסיד תוצרן עדיין פ משום הכי נקרא חסיד דאף
על ג דירע ששריפת ינפדניו מדיק לאצרו אפלו הכי שורפן שלא יחו

בעולם למכשול קוצרן עדין שזה דינן דורקן רשע מאו טע מפני
שהוא חייב כדורקניהו עכרי דרסו עליהו ומתעקר ולדיהו עלדה
אתקרי רשע ודכאע למעקר ולד דאיתא ועבר הכי ודיח דרסו עליהו
ונפיל ולדה בפ בית שמאי בגמ שני אחוז ידבק אדם בשלטה בהבחת
שילם והפדת נרדים וחלינה ויתרחק מגמון המיאונן מן הערבות ומן
הפקדונות כי ויגש אליו בכר רובסגמ דפ אלוהו הלאין ובכר רויחי יש
יעקב וכן כדכ יחשב דברים עשו בית דין שלמטק והסמיכו בית דין של
שלמעלה על ידם מקרא מגיל ושאילת שלום בשם והבאת מעשר וכול
בסגמ דפ איזה הוא מקומן שלובחים הוי השם שלוישי ושלשה וודאי
היו מלמדין בהל ארחולק תנוהתם בפח בדרומה ג משקין הסורין משום
גלוי המים והיון והחלב וכלמד ויקח קרח פרש קח את המטה יש להו סמך
מן התורה מים דסת לרועה הארץ על המים חלב ותקח את עור החלב ותש
ותכסהו יין וכלכל פתוח בפ האומר התקבל גט בג דסא קטנה שלש
מדות בקטן עריר ודורקו אגז וניטלו יכה לעינמו ואין זוכה לאחרים
וכלל בפ כיסר הרגל עבירה בג אייה הוהתם הרי אלו ג עידיות והן עדות
אחת להימק פ כגון דאיתו ב סהדי אסהידו בפע בית דין ובפני בעלים
והדין תורה נגח תורה דרחובן בחר בשכח במקום פלו ואיתו אחריני
ואסהידו דבית דין בשכח נגח הוי תורה דשמע במק פלו ואיתו אחריני
ואסהידו בג בשכח נגח תורה דלוי במקום פלו נעשה הסור מועד ומע
ומעכשיו כל מה שנעח משום ניין שלם מן העליה נמעתה א חוממת כגון
שוכחו עדים ואמר להן עמנו הייתם בהיות חד בשכח במקום פלו ודאק

מה מקום שהישיבה כידא העדות באותו מקום יותר ממהלך יום בעל
השור פטור הוא מלשלם נזק שלם שיעדיין אין השור ונמנע שלא נזק
אלה בנזירות בלכד ועדיין הם הוא והעדים פטור מלשלם עד המועדות
כי לאחד שהתקיים עריות מתחייב במיעדות וכולן שמקצתו
הודמו ומקצתו לא הודמו כשם שפטורין מנישלה הודמו כך פטורין מי
שהודמו והדומה לעדים שהועידו והודמו אחד מהן והאחר לא הודמו
ששניהם פטורין ולמיסך חמדה הבריתא והן עדות אחת להזמה כלומר
אין חייבין עד שידמו שלשתן וכענין היה השנייה והשלישית וא
עלג שהדחשונה כשהזמה פטורה מלשלם עד המועדות שבנזרה
רביעית משלמת התמות שחייבת לשלם לדחובן עומדות וכנדין השני
וכנדין השלישית אבל אם הודמו אלג הכות כולן משלמת הדחשונה מה
מה שחייבת לשלם ללוי ושלשתן משלמות ומשלמות יחד מועדות
שבנזרה רביעית ועל זה נחמד ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
ופעמים שאלמדת גם עד התמות שברביעית היכי דמי כגון שהודר
בנזרה וקומה לן נזקה קנסא ואין אדם משלם קנס על מי עינמו וכיון
שעדיהם הללו שהם מועד נתחייב על עדותן בפי חזקת הצבים ג' אחת
והאחר מעטק עמקו הרי אלג עדות ועדות עדות א' פ' להזמה כלומר
דחובן ושמעון ולוי ג' אחיו וכלב נכרי העיר דחובן וכלב בדחשונה ושמעון
וכלב בסנייה ולוי וכלב בשלישית הרי זו חזקה נמנעו ג' אחיו בחני וכלב
בחני אחרות עדות אחת להזמה   הקדש שטרד דקון חתומי עלה
תרי שכיב חד מניחו אתה אחוהי דקאני וחד נוכרהק לאסקורי אחתומא

ידית דנפשיה כיהאיי גונח לה מקיימין דהא שטרת דהא נפיק פלג
 דממונת דממונה דהא שטרת דהא חו ופלג אחרייתו נאפיק דממונה
 דאחיה דהאיי דקחו דהא חו ודממונה דהא חו נכראה דמשהרי אחתיות
 ידיה דמיתא חשתכה דקח נפיק דהא ממונה כליה דכח בשטרת נבי
 ריבעא דממונה דהא חו דהא כחא שוידמסיל כחא דהא חו שלוש עדיות
 שטרת מה שמעיד אח וזה חו מעיד אח זה וכשר הוא העדות והן עדות
 אחת הוחיל וכל אחד מעטרך עם זה נכרי אם היום זה נמי חו אחד מן
 האחים שמעידך עמו בטל כל העדות שלחיקה הוחיל וזה נכרי מעיד—
 עם כולן אין הכרעת שלושית מכרעת כח פי בע כרע בס נגעים ג טהרות
 במעורר וכולן ג טהרות ביולית וג מלחין ותלחין מעורר המיד והמעורר
 והלוי וכולן שגלחו שלא בתעריחו ששיירו שתי שערות לה עשו כלום
 בויקח בר אחרי מות ובכ דאחרי מות ובפס דמרה ובילמד דחת חוקת פור
 לה רשע וג חופת קשר לו הק בך לאדם הראשון בגן עדן ה' ר בעידן ג
 אלהים היות וג בר מעשרות התבונה והזיתים משיביו שלוש ירוש אמר
 ר דעורר עשר תעשר את אבותיך דבר שהוא נירע ומעמיח ינה
 פחות משלוש שאינו נירע ומעמיח בפחיתות הוא נשך בג חו משיבין
 מעורר שלוש בשכרך פי כל מה שיעלה בריוח עד כשר שלוש בחדן טלוח
 ציענו והמותר מן השלוש יה' לך לכרך בשכרך כגון דהו קרן תלת מאה דהו
 אמר ליה כל מה דהו בריוח טפי מן ק דהו הוא אגרך עד שלוש משלכך פי
 מי בע היוד באיחו נשך ומגדלין אותו עד שיהו שלשין פי עד שיהא בעל
 כשלוש בשור ובסוס כשלוש במים דאחר כך יטול השומר חצי השבח בפידך

הקומץ רבה צג שני מרשיות בתחלת שליש העליון שלשל בצ
ד בשכונת ובינת הלל אומה החרובין משיטלגאלו מיר מישיתחילו לה צביר
ולתלות לסון שלשלת בסגמ דכב בסתובות דמהדר לה למתה שולשלתה
כלבה דוגה ואווחה מיר שושילתה שהיה כעץ עבות שלבדיל ותולין ביה
דגה שהיה תרג מעמן ואווח וכלב שקושרין לשלסת וכשתכרה אשה
נכסלת בשלשלת ומתנודדת וניקש הענכול ציג ואווח וכלב עוועקין ומ
ומתנערין המשמדות בכל מתכות פ יו בכלים שלשלת שלמשוחות מו
אלן שמושחין ומורדין הקרקע יש שעושיין בחבלים ויש שמושחין
בשלשלות שלבדיל כדי לעאת ממך שגרסנו להתעסו עיל במדקח מידת
קרקע שלשול בסגמ דכ הם הון מכירין ובעל העלמין צג
המועאלעכדס אפלו שילשול קטן שבים בסגמ דכ השוחט אחד לשום
מיכאלהסר הגדול לשום שילשולקטן שבים בסגמ דכ אלן טרו תט רבע
הולך שלגמון דה טחש כלורבות אתה שילשול ואת הדומה לשילשול

סלמך פירק יב אחיל פירק יג שם

שוחל ארס את שלום חבירו בשם כב פ בע עת בפירק ד מיתות המעק
אעז חייב עד שיפרש את השם גמרה תנא עד שיברך שם בשם פו ש
שיברך ש שיקלל כלומר יאמר שם ויברכו אותו השם בשם בסגמ דכ
במה אשח הוח בטמא והיא בטמא אין בו משום דיה א פאם קורא
איש אשתו בשמה ואשתו קוראה אותו בשמו בסגמ דכ א צביעה
שמי טוב לו לתרומת מעשר פ כיון שנק מעשר ראשון חייב להפריט
ממנו תרומת מעשר שמים מובהקין כב פ בע הרמיה בלמד בר ואלה

שמדת ישי בני אדם מעשיהו מעורין ושמדותיהן נהיו וכול בדגמרה
דחלק עתן חנהם מתנת שמסר להן שם טומאה פ מכשפות ומע
ומעשה שדים שם תדגום ירושלים ואלכי יערך מלך שלם מלכה
דשם דבה שם צפ השוכר את המעלים בגאולה עד שלחיתחיל
והכ אומ משמנים ביניהם פי מחשבו הגדול פוזשכירות והפחור
שבשכירות וכול זה עם זה ונתן לו העין שלשניהן וזהו בוני ב ב
בברכות ר עץ אומ משמנים ביניהן ב פ רחשון בבגה מעיעה חגיות
שום פי פטר שימות בית דין עיון בעהגרת בויק ר פ ר חכה בעו ושם
דרך אדאע כי ב שין כת דשאים תורחיה כג שוי שם כשומא
מיויה בבן גיל קא מפלגי עין בעגלה שלישו שמה יא טפחור
חרג ירוש שומא ולשאת ולספחת שם בס מעשרות שום בעלכני
פי שום חרף כל עתהו כלו מדמע וכך הגילה דומה לאוכל שום חרף
שאין מפסקת מעינן דמעות בר כלאים העופ והשומצית ירושלים
תומניתה שמארב בכר ר פרש מב שואב שהיה שואב
ממון ש מאכר שהיה פורח וממון שמה בר עירובין בגאום
ישלו ובהקומץ רב בגמב פרשיות כי תניא היה בפיתחי שימתי פיר
אומרין בלשון ערב בלד אשחם והיא ארץ דלית לה תיקרה פ דרך הפת
בעל שעושין עלגבה תקרא לשבת תחתיה במסיכת פתחו שעריכ
להגן מן החמה ומן הגשמים ובפתחי טומאים אין דרכם לעשות תקרא
ואחרונה אמר אין דרכן לעשות משפט מעוקוק לעתחיהן שמהל
בילא ואלה שמות וכל עצה השמים עיומ עליו מומינו ומשומאלו
וכליש שמהל למעלן חולה מימינם חולה שהן מטיץ זכות משמילין
אלו כומכיון לכף חיבה שמוג בפה בעכו ייה בגא עיר שיש
עב יד וברפואת ד פ מי שחח נשקיות רביעתה דחלשמה בג עיר

שויש בה עג יד וברפוחות דע מי שחזו שומד בר גמ דביעה
דימנין דגזרו שמא דחזו וחתו לאיקלול פ מאי טע עבריין בעל ב יומי
משום דשלו מחרץ ישראל הזהירו לעשות בימים טובים כמנהג אב
הבותיכם דחיישינן שמא יגזרו שומד וישכחו חשבון הקביעות ויבאו
לירי קילקול בפ יום טוב של ראש השנה בגמ העובר חמ ל יוחנן שעת
השמד שני ירוש תקעו בתפלת השחר והטונאים סכרו שעליהן הולכין
ועמדו עליהם והרגם ותיקעו בתפלת המוסף מינן רתמין דקרוקריית
שמע ומעלו וקרו בתורה ומעלו והדר תקעין אמרי בנימוסייהו עסיקין
בפ גיד הנשה צ ונוהג בטקדורה חלה אמר רבא פומדא הוה דשליחי דיומא
דכימורי דקאי שתא שטתא הוה פ שמדא הוה וגירו דלא לשרורי עיבור
ושלחו להו יומא דכימורא דקאי שתא בטבתא נהוי ולא באימניה וכי
דאשכחין בשם רבא דשלו לוק אחיה דגבא מרקת ותפסה בשר
ומל פא בעת שהמר יומי הגלילי הידיר בשבת ושגג ביום הכמורים
מטור מן הקרבן בעת השמר שלא היו יורעין שביום הזה יום הכמורים
וקיבלו אסור שבת לברו ועשה מלאכה בידון ואחריו כן יורע שהוא
יום הכמורים בשבת ין ואמ אילו הייתי יורע שיום הכמורים היום לא
הייתי עושה מלאכה ר עקי אומ חוב קרבן שדרי שגג ביום הכמורים
ר יומי הגלילי סבר כי בעת שקיבל עליהן השבת לא היו יורעין שהוא
יום הכמורים שקיבלו עליהן אין אסור זה וזה בבת אחת שמט
בר גמ דפ חזקת הבתים מי שמט הוא דקא שמט ואכיל בסגמ דפי
המקבל משכנו ומת שומטו מעל גבי בניו בס פגט משוט בגמ מים שהיו
פני אחים דשמטו מהדרי בנידריים בג דפ השותפין דהוה שמיט כימי
דכית פי עינין חטיפה שמט בפ אפל שחמרו צ ומניקא דמט
דמשמשה על חדעא הוה לה בני שמוטי פיר אדוכי ודקים בסגמ דמפר

מזמין חלו בהריכא שמוטה סניח פ' הרוך ורך השכחה לרהות
שגט ויתר חולק הכל החסיל תרג מותר פרהא חכל שמוטה חסיל
כיהיה שמיכה בויק ר' בס אחרי מות וחכסון ב' שמיכה רבנן
דתמן אמ בסודרה רבנן דהכא אמ במשיכלא אמ ריש לקיש חדרנו על
כלהמקדח ולא מינינו כלו ששמן סמיכה מהו סמיכה בשין כתיב שמי
כחן שמי מעיד עליו על שלה נגע טח סיסרם שמים ביצמא בס
גמ דפ בית שמי ובס נדרים שמים בינ לבין יעשו וסר בקשה פי שמינו
יורה כחץ יעשו דבר בקשה כלומר יעשה ויפייס פ' א שמים ושמינו ביני
לבינך שחין שכבת ידעך יורה כחץ שאר גיש צה ואיתעבי יעשו דבר
בקשה שמי בקשין ממנה שלא תחשוש שאינה מעווד על מריה ורביה
בר יוחנן ביום הראשון לא בראחלה שמי שמים הן שמים הן שמים
וחיבן וכו' לקראת שמי השמים כשנברא הזה בשני שמיני בע
א ע' שאמרו בגמ' ומגידה חילו שמכא והרסנה ברגמ ד' האומר מני
משקלי עליו באתרה דתקלי שמיני פטרנפטיק חמיל בשמיני שמיני
ברגמ ד' כינר העדים כינר שמיני ר' חסדא ב' בצעל ואם העידו ער
האשה שגרשה בעלה ונתן לה כתובתה והוימו חינו משלמין חלה לפי ט
טובת הנאת כתובתה כמע בעהובל בג' חדש שוטה וקטן פיר כינר בגמ'
בבעל אומ' כמה חרם רועה לתין לבעל אם תמות אשתו וירש בעלה כתובתה
יגבעה הלוקח ממנו ויה דבר מיעט הוא כיון שחין לו חלה רודכא חדה
רב נתן בר הושעיה אמר באשה פיר אומ' כמה חרם רועה לתין לאשה
תתארמלה או תתגרש יגבעה הלוקח ויותר דבר יתו הלוקח מן האשה מק

לוקח מהכפל שיש לו שני סירות ר' עמח הוסיף ודאי מתן לה יותר
שום לו ב סירות הלמנות וגרושין כדאמרת ופיר לה להו להקח שטר
כתובתה מידה קיש לו יותר חזקה שמן בפצמה מדליקין ולה כע
בשמן שרימה גמ מאי שמן שרימה אמ רבך שמן של תדומק שוטמאת
ואמאי קרו לה שמן שרימה הואיל ולשדמה עומדת וכבר ביארע דנו בע
דס ירוש בעא בשבת ובעזר שמן רבי ובית דינ התירורב לה הכלאמ
לית שמל אכול דלה אנה כתיבנא עלך יקן ממדא שמן בצר ר' פרי
סח הנה משמני הארץ מן שמיניא דארעא פיר עשירים מפיק רוכסין
ונוטל שלהן מעייל רוכסין ונותנין לו שחר שמן ומכרך עליה ח
ברכות עיין בפ שחר על התורה כדרך שמכרכין בבית הנסות ב' אי אש
בחר בנו מכל נחותם הבוחר בתורה שכך פיר בירוש על העבודה שאותך
לכרך ביראה כעבוד ועל ההוראה הטוב לך להורות מחילת העוון מוחל
לעוונות פנו יש עלה מקדש הבוחר במקדש עלה הכהנים הבוחר בכהנים
על יש הבוחר ביש במיץ ויהי ביום השמיני חין אנו יודעין אם שמיני לחדש
או שמיני למינן כשהוא חומ כי שבעת ימים ימלא חת ירכס ויהי ביום
השמיני הוי אומר שמיני למינן ולה שמיני לחדש אותו היום נוטל ו
פטות וכל עד ראשון לראש חרשים נמנינו למידים שבכ ג באר
קרבן המלות ונשלמו באחד בכיסן שמן בפרוטות לשמן עיין
בע הדרס פ מטבעות הן שמע שמיעות הללן מתמעטות
הולכות עיין בע כו בס פ הדר בגמ התחין אמ ר' יוסף לה שמיעות
הא שמננתא ממירש בנדרים בג דתחין בין המורה ר' יוסף חלש איעקר

ליה תלמודיה אהרריק אביו קמיק וכל דוכתא הינו דאמר
 רב יוסף לא שמיעה ליה האי שמעתא אמלך אביו את אמהתה
 ניה לן שמע תהלת שקלים באחר באדר משמעין על
 השקלין ירוש מהן משמעין דהנה אמ מכדיזין כדכ ויתנו קור
 ביהודה זבילי שמעין ער א בטהרות שמעין אחי עזריה
 חזמ לא כך ולא כך שמעין פסולת פיר כגון בע בסגמ דפהמגלה
 עומד ברו אחריו ומעחו בו שמעין פסול בר גמ דפ ופסוק ייחוסין
 חסדיות שני משפחות שמתגרות זו בזו שמעין פסול יש באחת מהן
 בפהן מעמידין בגהחומץ בשלמה המדה ביש שימעה אלה שיכרה
 מאי טע שימעה שימעה פ שימעה משום מגע גוי שימעה דש
 רשימעה גזירה שחר אכוויץ שמר בר גמ דפהמונד פירות
 תר אחר שחר תמרים ואחר שחר שמו ואחר שמרי יין מבר עליהן
 מזה כל נה בר וכן הלכ והיכא דרמא תלתא ואתו תלתא ופלגא אבר
 רמא תלתא ואתו ארבעה בו פ הג בע ד ליעזר אומתולין ואין נותנין
 לתליה בשבת גמ ארב להו שומור מאו היכי דאמי לשמר כב פ בע
 חזק שמר בפה בכלים שומירה שבכרם בפ המוכר את הבית
 ואת השומירה שאינה עשויה בטיט פ בית דירה שעושים לשומר
 השרה אם עשויה בקנים או בקש או בעינים דירת ערמי היא ונמכרת
 עם השרה ואם עשויה בטיט ונעשית קבועה אין נקנית בטפילה
 עם השרה עד שיקננה במירוש בע מרובה בגיה מושכו כדרך
 משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרין שמיר המועיא

לך מים מעור החלמיש תרג ירוש שמיר טינדה ושמן מחלמיש
 צור שמרקע בס עקעץ שמרקיעין ועטריות פי מין בער
 שמש שימש תלמידי חככ פי בערטן בע שלשה שאלו
 בג והכח אחרים חומ אפלו קרא ושנה ולא שימש תלחכ קרי יהעם
 האדן אמר הוזה הלכה כאחדים בס אלו טר בגא ופסוקת הגררת כל מי
 שקרא ושמה ושימש תל חכ ודוחה כד לעיננו עליו הכת חומ יגיע כפך
 כי תחלו וג תרג לשרת לשמש משמש נמ ככ פד בע מתבמר
 כל היר בגמ בית שמי הסור לשמש מיטתו ביום שנ והלילה אמר הרה
 גדר ר לקיש מהכה בזה דרכין ימות כל אם ישמש מיטתו ביום שמה
 ירגש בדבר עברה שהוא עישה וחומ מה אני עושה כך זה גנאי הוא
 הרבה ונמצא בסל מפריק ודכיה וחייב מיתה שנ ובזה דרכו ימור
 שש בגמ דפא בתעניות שמש בשבת ערקה לעניים
 שמש ביקר ר בר ויהי ביום השמיני למחן שמשמין דענין למי
 חלילה עינים שמש ברפוא דפ מי שאחזן לשוממא בת
 ומא פיר לקדחת תדירא יום ליום פא שבחותו יום התחילה פלין
 שמשן בפח שרעום בג איזוביון ר פפי אמר נחמסוך פרוש הוא
 איזוב שנ בתורק שמש שמשן שוממסין בפא ברה הש בגמרא
 ולירקות ובסגא דפ הנישא את החשק כבינה חסר שומשום אינו מן
 מטמא טמאת אכלין פ בלשון ישמעל סמסם ובלעז סיסומי ודן יום
 דרכים ידוקים שמת בגמ דפ אלו מגלחין מאי שמתא אה
 יב ושמן שמואל אמר שם תהא פיר שם מיתה בק שם תהא שם תית כדנא

ובהא חל בית הגג מי באיזהו נשך בגמ דסמך
 חס מקבלין ולא מקביל עליה שמותא דרבנן פר
 נגון מי שעתחיע בבית דין וסירב ושימתהו בית
 דין חונסא ונתן במעות ולא נשך וחזיר בו וקביל
 עליו מי שפרע אלו וכיוצא בהו אכלהטוען ער
 חזירו בבית דין ונתחייב שכונה ונשבע לא חמור
 בדגמ דפר לעיר חומ אפלו הכית חדה דר ליער
 נממתי הוא פי מבירך סא מתלמידי שמים הוא
 סליק פירק יג אחיל פירק יד ש
 נפראשין בקירושין בגמ מחל חומ בכסף או כתב רחמ
 שן הוד אמינא אפלו רחלב פ שלתינק שיונק החלב
 שחזור מעני שמחליק שינין שן שלמעדר
 עיין בע מעדר בגמ דפ המדיר הוא נתן אינבע
 בין שיניה פ משול הוא כחדם שנתן אינבע בין שיני
 חזירו דאמ ליה למה נטתה אינבע בין שיניי הכא
 גמיכין דנדרה ולא הפך לה ידניא ויתין טתובתה
 דאמר ליה אמאי לא הפרת לי כל שבמת טמאתהוין
 השיניי וזה שיער והינמורן עיין בעגרם בסגמ דפ
 קמיציה יין ובפא בחולץ בגמ השיחט במגל המקנה
 בדבר שחזור שולט בו שינין נושרות ועשבים ישישים
 תרומית שלקט אור שולט בו במהרה שני שני
 לבית דברים שולמד דויד מאחיתומל בגמ דבני אט
 נדבא בפ כל יש יש להן חלק אחיתומל אדם גיבור
 נדרה וכול וירכיבו את ארון יוואמר ליה ולבני קהת

לחנות כי עבוד הקצץ עליהם בל יש ובשעה
שכרה דויד שיתין למדו לכתוב שם בחימה
ולמישרי בחמי ותהומה בפג במעלות שני מיין
במירוג שבפרה עץ וחדו וחיוזב ושני תולעת
ד שבתורה חלות מעות ודקיקי מעות וסלת מו
מדבכת וחלות להם המין ד שבמינורע שתי עפורי
עץ חדו וחיוזב ושני תולעת ד שכולוב פרי עץ
הוד כמ תמר וענק עץ עצות ועדני נחל ב הדמות
שבפרה עיין בפרה יו היות שטלבו הכרים בים
הכפורים מידם הכיפורים מדם השעיר ומדם הפר
ב מדם שבמחזה שמעודה הם שמע ד פרשות
שבתפילין קדשלו והיה כי יביאך שמעודה הם
שמע שני דבר המותרין מעלין עיין בפעמל
קסבר ד יהודה שכתובין הבאין כאחד מלמדן
בסגמ דע ד מיתות ובפא בקירופ בג כל מעותה
העשה ד מאיר סבר שני כתובין הבאין כאחד אין
מלמדן גמ למדן פ פ היה אחד למד מן האחד
היו למידן כל התורה ממנו בא השינוי לבטל דין
זה בולא והאמר משה לחובב מנין סמכו הדמות
להיות מתענין בזה כשעלה משה בחמישי עליה
ובשני ירד ויבאון והתקינו חל שיהו מתענין בג
בעלייתו ובירידתו ועם שונים אל תערב עיין בג
דא בבר ד פרט יש כשעלה נחמיה מן הגולה
נתעממו וכול שר הוא שמלחנה אמ וזאת שני

תעשו שמה לשטים חמ דק בה מאן קבל מיהו בני וחנקה משגילה
וחמסתר ונטלה יפקה ממנה את משלה שני בני היעדר יה אהרן
ודויד בסם בעו זאת משחת אהרן שן בגמ דפ סדר תעמוד
החל וימחו דרעים וחדו ושט פ כמשו שמה ושע דודק חמיה ושט
שע דודק עשתה מאר שן בפ הידוע בג השוחט לכהן כלהשעה
לתלמיד שמינו הגון כחוק אבן למרקולים בפ חלון הנשרפין בג כל חייבי
מיתות מונח לה תמא ליה לחבוב הכי בג דפ כל היד שינעא אחוד
בחמה נלשתין מים לחוץ פ מחודר בול מלשון חץ שנין ויש אומרים
גדולה שינים בסגמ דפ חלון הנשרפין שלה שנכח והניחה באונקלו
שלו בריל המחודר ולהכת חניתו תר שנכח דמורניתה שן בפיקח
בחקילות השנים והסככות והמרעות פ שן שולסלע שנער עיין
בעליל בבר ד פר לחובב מיתות איכה שנער שמניערת מן המעות לה
ארימא וליה מעשרות וליה שביעית שנער שמנים בתשעק בלחע
זלח דחיעה שנער ששרה מתים נערים שנער משדיה מביטין
בתורה כשהו נערים שנין פ כו בכלים סגור עמקי ונים שלשנעיה
בס מקוות ושנין שלסגור בפ חלון מעינות בג מעה בגל כיסא בתר
שנינו בגמ דפ מעות חליצה וסנדלה בתר שנחניי בג דפ כל היד
ויש להן שנעים בגמ דפ המעניע וכיון דאיכה שנעים מעין ודפ
ממיה פ כים שלענינות הכים אימ קשה חלה יש לו ענינות מולמעה
ומלמטח ומכניסין באותו שנין חוט של משיחה ויש שמכניסין רצועות
וכשנותן בו מעות שוכניהו וחין ערך לקשרו חלה מותיק לחוט החוט

והוא מתקשר מחלין ומתפתח מחלין ומע ישר לבסוף בתים וכלם נפתחים
ונסגרים עזר וכן מל הגחון שבעי והמניע והא חיבא שנאצו דאיעו
ללחות דאגידו על שולין בקרי הדרי לבי אחזרת אי דאפקיה דרך פיו
הכינמו דמחייב דבעי שקיל דחסור גביה קודם חסור שבת והא לא מע
למשדיוק לדישיק חלה מיכלמי שולין ולמא עדיך להועיוחו מולן ודחינן
ברליכא שנעים אינמי חית ליה ומיכרכי על פומיה ואיעו עקורים כלמי
שולין שנק את אשר אהתעללתי תרג ירוש יתימא דשניקידת
במיץ והפחתם תרג ושנקתן כלמך לא יער עשך תרג טר תיזיל לא תשונך
סדחך וט תרג יצוקה בבא עליכם ערה ועוקה וינער ייו ושניק ייו שער
בב הדואה בחלומות הדואה חטול בחלומי בחתרא דקרו ליה שער נני
נעשה לו שני דע שנתות מלא אמר רב כהנא שנתות רבות פ בערך
אחרימי בנ ט במסעות שנתות היו בהון עד כהן לעד עד כהן לחיל פיר
סימניות כעין שיעוס כמין שיעושין עין יכרון השבון שינים כן שינים
בולטין ויועאין סתך ההין שנות בס אהילות בים ובשונות כחור
חיוה קיה השונות כל מקום סהים שילה בינפר מי משונותא בארמיה
והוא מקום שמגיע לשם היה בשעת הסעודה בבר ד פרעין וכל עכאם וצין
ד אחרי מות פר ויתרון ארץ יצחק בן אלעזר הייה מטייל בשונותא דא
דקיסר סליק פירקיד אחיל פירק טו
שם בפ אלוהן הנשרפין שיסה בו כלב שופה בו נחש השסועה
בריא בפע עינמה היה עין בע שדר פ בגא דהאפלת רב אמ בבהמיה
חסור באכילה באשה אינו ולד וכי האיי גונא חיתה מתק וימת בעילם

309
הילה במעי בהמה נחמנת וחסורה באכילה ושמולספר מתקיימת
ולחירה עולם חסורה אבל במעי בהמה שריח מאי טע כל שבבהמה
תחלו שסין בסגמ דע הוהבובע לה יחפור בגמ בחמת ביין חנה
פליגנה אמגוי את פלוג שיסקי פ שקדים פא הפרסקין שסתג ברפו
דע מי שחזיו לוח בריוח נרגילה וניעויריק בשוסתג פ חתיכה שלבג
שסתמיה בגמ דע מי נחחח שדח ליק פושילתה ונ
ושסתמיה פ סג השלשלת

סליק פירק טו אחיל פירקין שע
בסוף כלחים מינו חסור משום כלחים אלה פוי דאריג שנלא תלכש
שעטנו שזע כווינוז פ שעטנו כך הוא כי הכלבג מיוחדת הוא שיע
חו טוי חונוז שזע לש שעיעית כמו תרג חלקת עחדיו והוא שטורפין
נמר ופשתים זה עם זה ועושין מהן לבדן טוי הוא שני פנים או טורפין
נמר ופשתים וטוין חתו או פוין נמר לבדו ופשתין לבדו וחחרין לשו
ושורדין ב החוטיין זה עם זה עד הוא שני פנים או באריגה או תכיפת במחט
ולא מינענו ללש זה עיקר אלה בהג שלויין לבן שניז לבן עליז ונטלע פידן
לחתור על אביו וממר אחו מלש סיכך כדבר שהוא מסתכסך או משתבך
ד לעזר הסייע חנץ ללמד ופירש דבר המלוח יש מאכיקין שבשמים
כלום מדחיקין מלש אהילוח מעינך והדרך הראשון הוא העיקר והפקינה
אדא בחדא מילתא גייל שנים גיילים ד דבר בדורין הן כי חוט אחד להיקרא
גריל ואין גריל שהוא עבות פחות משע חוטיין ואין גיילים משע גייל
מעמינא ד והוא פיר עשהו גייל ועתליה מתוט דגרס כדגמ דתמות

כערה בפה השוק בגמ בדרך אחת אמר אחת בר יוסף משמיה דמר
 דוטרסא דהי מאן דאבד ליה חיטת דכיתנה בגלימא דעמדה ונתקיה
 ולת ירעיהו אינתיק אלה אנתרין שפיר נ דאמי וכל ער מתקין לה
 ד אשו חומא הי שועהו פוי חוניז והלכ כמר דוטרסא מדאפנהו
 רחמנא מלתא פ שועה דמנעו פוי פולטו נח תיסוטו שועה פיר
 אלנפס פוי גייל נדז נסיג בפאל טר בגמ הרייחא דשיעא וילת לה
 חיתוכה דחוני בפבמה אשה בגמ הבמס ומיתו שיועה דרנא פ דבר
 שלפפי בזה חבית אישתעו כל עילמניה ככ פי בע מחעל בפ כלשעה
 שברו תרג בגמ חמיץ שלנוכרי כי תבע לך דשיע פי שהן חלקים שע
 אתמספר החלום ואת שברו תרג ית שנית חלמאות פשריה אתה דאש
 ואת שיחו שע ואמר לה כל שעתו ככ פי בע סע שעכו בפ
 מזמין אילו משועכו ובעלגבר גירי פחריו ישורא תרג גיבריה ושע
 ושעכו דודי משכשכין גמ תנא משועכו בכעים בעלגבר בגיר פירוש
 שהוגדו לים וארוכים עד הארנובה שעה לחבית ולח בשעיה
 נכאת תרג ירוש שעה כרונג מפני האש תרג כשעיה מן קדם נורה
 בבר ד פרט מה אל תשתע אלתשוע שעל בר גמ דפ המדיר ארת
 אשתו ובר גמ דפאלו נדרים שלא מעצו שועל בעמר אפרי דמית מאו
 פאר ק דהיט דבר זה משלהוה אשה שנדרה שלא תגלח שיער שב
 טבחותו מקום חוני מופר לה בעלה שדבר זה היט מעכב בתשמיש
 המטא וחש חכ לאומדה בפרט מעני הצנאי ומשום פריעצא שעס
 בכלי מתכות פ יד בכלים סעלה בסמ שלמותבת טמאים שלשע

טוהורין בסגמ דפ א בסוכה שלשנים ושלגמי בפיוס הכתורים בגמ
חסוד באכילה ובגמ דפ מינות חליעה סנדל שלשנים פי קליתי עץ
הוא בגמין שפירש שעמום בפ א שאמר שחכילה
מביחה לידי שיעמום וחת המהומה תרג ירוש' וית שעמום א ובתמהון
תרג ובשעמום ליבא שיען ימחאו כח תרג ישעטן בענפיהון
שכועית עיין בעפולו שיען עליגלער וקחי ערוסבי שיען
קחי ערו למ פנג ודבש ושמן וערו שער בפ ד במעשר שני פודהו
כשער מקומו פ כשוה במקומו בסגמ דפ חידהו נשך אי פסיק כשער
הגדה שקיל פ כשער היול שער להא תשימון עליו נשך תרג ירוש'
שערון ורבוז חלתקת מהתו נשך ותדבית שפיתא עיין בפ מטלוח
סליק פירק יו אחיל פירק יו שך
פכל שיעה שפה היא על כשרה יביש בפ א במשקין שפין חת הסדקין
אעגילין חיתן בפ אין מעמידן בג בתיש דיחמא שיעת פסלר
פכר ליעיר חומתולין חן שורין את הכרסניסולא שפין חותן
פכר בעיריות כרשיני תרומה בית שמי חומ שורין ושפין בטהרה בפידק
לאחלמים שפחה לעורכה חסודה שימי ובעיטה ככ פ בעבעט בפ יו
פליס וכרגא דפ הנודר מן הירק המטה והעריסה מישופם בעור הגר
מלש ושפית יתיה וקור בלש ערבי לעור הדג לספן בפ יו בכלים חסיין
חימתי מקבל טומאה משוי שופם בפ המוכר את הספינה הגדילו לה
שפה בפג במעילה אין מועילין לה בשפח ולא בגבזה פיר לוקח הגיזר
זוהר שלהקדש ומתקנה כנרגא ומה שפחל ממע אם יהנה אדם ממע

אין חייב קרבן מעולה מן ושפית יתיה ומן פהגדיל לה ישפה
ניקח ושיווי מע הילג בגן ימיתתה כרם וכיוצא בו בפ א
בגה טהור כל שפיתתה קולית ששפה לאורכה כב פיר בעדקח
בסגמ דפ כללגזול השף בין העמודים חייב משום ממחזק פ השף
בין העמודין שעושקה כדי להחליקן חייב משום מוחזק וכן הממרה
את הרטיה ירוש מה מחיקה היתה במשכן היו שפין את העור על
גבי העמוד ר יהודה בן לוי אומ' חייב משום מוחזק פא ששף את הקרקע
של בין העמודים בסטל שלא יירן כמו שמת' בע סנדל חייב משום מוחזק
בפ כי ער הדגל בגמ הכלב סנטל כגון רשף מילמי פ כגון שאין כל עורות
מעוירין בכותל נתחככה בהן ושפשפה אותן מלשון ושפית יהיה ובער
מן הכותל אומר כדגס בסגמ ריומא מבערב שפשף כלומר יחכך בעשו
ער שיבערהו אומרי כלו חווענין פט במקוות אלהם כן שפשף בגמ
דפ אמ' להן הממונה אמר' אשי זאת אומרת ניעוה לשפשף בגמ דפ
במה בהמה ובשיפה דאנא אחת היא פ ששפחה שאין לה חולדה בס
גמ דפאס אינן מכירין והא בכנישתה דשף יתיב בנהדרעא דהורה
ביחצור בפ בני העיר בג ועיר ל ששת היה יתיב בכו כנישתה דשף
יתיב בנהדרעא פ בגלותיכומה וסיעתו כד איתנין לנהדרעא בע תמן
כנישתה פ שדח באכנים ועפר דאיתאן בהדיהו מן בית המקדש והו
קריין עלה כו ריט עכדיך את אבניה וקדשהא שפ יתיב כלומר שנספ
מקדש וישב כאן והות שכינה עמהו כדקאמ' בגמל היכא שריא שכינה
לב אמ' בכנישתה דהואל ושמואל אמ' בכנישתה דשף יתיב בנהדרעא

וכנישתא דהוינל קרובה לבית המקדש של עזרא הסופר למטה
מנהדר עז ברגא דפ השותפין גזיתא בע דמשפין כדכ מגורדות
במגורה בע כלים שפן בשומין טמאין בע הגזול עעים בגמ גזל מטבע
אבל שפייה בשומינה חסורי חסדיה ואכות אתו טחון תרג ושפית יתיה
בשומינה הפעירה פים תרג שומינה בר ויק ר' ועוד דאיתי היו לפניו
פומ שבילים אחר שפין ואחר מלא קונים וצורות ואורה עדיקום
סלולה תר ואורחא כתרניני באוריתא שפיה שף בפ שנים אוחזין
בג מעא שטרי חוב היט איקום ואישפא בפ איזיהו נשך בגמ דסמך
אין מקבלין מבייקי כן גברא דא שמו ניכסיה בעגט פשוט בגמ
אוי שנימחק לימא ליה בעל חוב שוף לי ואיקום בה פ שוף בשופי כדג
א בפא חשה שנתה למנה בגמ הערים והוא שחלום בעליהן ג שנים וז
א בשופי בע הניזקין בגמ יתומים לא למכור עבדים ולקח שדות דילמא
לא משפין הנה חננו אלי תרגידוש והא ליתנין שפין לקבל בפא שחחו
בגמ זה גטיך אמ ליה זיל שפי ליה דהא קבילת עלך כל חונסא בפ זיל
תיקנה דניכילא בניחיתא בפ במת כותים ששפת מזה עער ולאמן הדם
פ נחא מן העער שף בויק ר' וכי ימוך אחך לסיפא דשתא חמ
משופי לכוין מנהן הוה לי לשומינה לכוין לרעב אם דכיתם לרעובי יעקב
אם לחן לשני עשו שף בפ ר' אליעזר חומ וצלק בגמ סומין
דבי ר' פמא שפי שכרית בפ הגזול ומאכיל בג זה בא נחביתו אימפר
דמיתתה מידיו הפומא דחביתא ושפי ליה כגמ דפ מפנין דדלמא
שפי ליה חומנא ומחזי ליה ארבעתא בויק ר' ויהי ביום השמיני פד ר'

עזריה עבדון שפאון בתרע בית עולם שמעון דאנגוריה פירוש
מורקייץ כלן לוקחין ומוכרין מ'א עבדון נבחר חמרין למיעל להקיה
קרתא בסגמ ד'פ אלן סר לא לישפי איניש שיכרא בינבתא בפ כל הבשר
בג הכהל שבוק ליה עד דניח ושפי ליה שן בפ בגטין שפוי ונשתע
זוזר ונשתעק פ חזר לדשתו שן בסגמ ד'פ מרובד ובסגמ ד'פ
הבית והעליה כרי שיהא משון בדגל אדם ובדגל צהמה זה שיך בפ
שיני שן חייץ ושפויין היו ולא היו ממדינן אלא בפה עיין בעק
מין בבר ד' פדש טו מן האדמה לא באו מילן בימי בני שפופים אלא במ
במי אדם גיבוי וצפ נר מתנתו מה היה לא שפתיה וגם יד שיך בפ שם
וצפ כג אלא חס וטיב ללסטם שפון שהיה יושב במרשת דרכים בפ
וחלוהן הנחנקין בגמ דסמך חיר לעיור איזה כן העולם הבא פנוותן
ושמל בקך שייך עייל שייך נפקי וכול בפ כל היבחים בג יושבי
דשייך מישן שן בדגמ ד'פ אילן מיניחות משום דמנשתע
פ מתגלגל בדגמ דמגיל ובחלק לנשות מרוכתיה ד חמות שן בפ
כל כתבי במימדות ד' יוסי ר' אבהו יתיב את כת שח דשגח ושייך נורה
בבר ד' פ' ברית כרותה כמו לאים אפלן בשעת שדב רוחה שייפה
נשפת בדוחך תלג ידול בסגמ ד'פ כל כתבי הקדש אמ עילא וחי תימא
רבה בר ר' הונא בנישפין בו פו כמו שחפה רוח כתנים שן אילא
דאמ רב דחד שאמא כל פי בפ דלת וכמוס מעץ יכננה תלגד שייפה מג
מדישא שן בדגמ ד'פ הנידקין מ'א עידית שפאוי עירית פיר
נשחתה והיה פחותה מן היצורית שן במי שטבל פה במכשירין

1312
הרישעה שללצנים אינן כמי יתן פי מחינלת שבה מכסין הלצנים
שלא יזיקם המטר והיין האכמו דגם בסגמ דפא בסוכה מחעלת
שלשיפא ושלגמו פ' כליחילוף ממין גמועיין בע' לולב שוף בס'
כלהבשד בגמ' הכחלחיתו ליה שיפא ועבדו ליה בעעא פ' חיתו ליה
ס' ושחקה בקערה שוף בפ' בסוטה בג' וחומ' לה דברים ובסוף
גמ' דפ' החובל בחברו ובסגמ' דפ' חלוה' הגליל על חבירה לשפא פ'
ארוז כרגס בסגמ' דפ' א' בקידושין מהן גרם לו לא ענייתא יהב ליה
שפא דרינרו זה הפיר למאן דגמדים לא היה עיילחבירה לשפא
ופ' דרועו היה עומד חוץ לארז ואחר כך נכנס ולמאן דברים דרין
ענימותיו מלגלגין פ' דיש חדרו ענימותיו למקומן כמ' חיו בוקא
דאטמא דשף מרוכתיק שף הדרינא פירינא שיפא פין
בע' הדרינא שף בר' גמ' דפ' היהב דשיפא וסומק' שף בר'
גמ' דפ' היהב דשיפא וסומק' שף שפא כזוית לזוית כב' פ' בע'
זוית מאה שפמו ולא כלום כב' פ' בע' פג' שף שפא אחת ודברים
אחרים תרג' יר' לשון הקדש שף בויק' ד' אחת תהיה יען כי
גמ' בנות עיון דהו' שייפן ברמחין ומהלכן בגסותה דיה שפד
בפ' חזקת הבתים בגמ' אמ' ל' יצא על הא' מאן דזבין דיק' לא לחבריה
קפ' ליה בשיפודיק ש' תהומא פ' א' עג' דחד דיק' לא היה בשדה
קנין קרצ'ע שהו' עומד בן שלוהו' ש' התהום והם נקצין יש לו
ליטע אחד במקומו שפיר שפחות וגמיות ל' מלכין פ' שמו

שנת שלדב מלכין שפור בס גמ דפ אין ערין שפור שניצף אסור
לתקנו ביום טוב שפחות בפ א עפ שחמרו אפלו דניסה לו מאה
שפחות כופה לעשות בעמד צמות בפ בא סימן בג תינוקת גומות
א עפ שאין שם שערות ואלו שלדב מלכיה בלגדית וגבינה בעב
זר בפ אין מעמידין בג אין מסתפידין גוי המסתפר מיש כיון שהגיע
לבגדית שומט את ידיו וכמה אמר מלכיה ג אעכשת לכל דוח גבינה
בג אמר יהודה שחלך ישמעאל את יהושע מפני מה אסרו גבנת
הגים רב מלכיה אמר רב חזיה בר אבהו מפני שמחליק פניה בשמן
חזיר אמר מקלה בפ אלוהן הלוקין בגמ הכותב כתיבת קפקע אמר
ר מלכיה אמר ארמ בר אבהו אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי
מכת מתני מלכתא שפחות בלורית אפר מקלה וגבנה רב מלכיה ג
שחלך רבו מתנות אהן ושפחות ושמיעות וגומות שמיעות ר מלכין
בפ על אלו מומין ופיו דומה לשלחות גמ לא תימא דשפור וכדים
פחד כשפור כמו פולחזיר פדים ששעתו טקימא למעלה כשלה
זירי שפח עשאן שפחות מדורעת עיין בע כרך ליוסי בר
חנינה אף העלה על ראשון משפחות משפחות שלבנים בפס ותאמר
עיון וסופח ויו קדקד אין סיפח אלא ערעת כדל ולשחת ולספחת
כיוסי אומ סיפח כח ששיפור משפחותהן שלה יתערב זרע קדש
בעמי הדורניות שמיחלה בדגמ דפ ל יוחסין רב איהלע
לפי שמיחלה פ שם משפחה שפט בעהובל בג דסמך דפח

לקטוע לו ידו בשפטי עסיקין בנ המפקיד בגר יהודה אומר
 בשפטי עסיקין דיהבו בפחלה דבא וכו' בגר דפ היהב בשפטי
 עסיקין דלה קפרי עם נכלולא חכם תרג ירוש שפטה ולא חכימה
 פא בשוטים בהגר קהלת פהו ענין רע שיפוטא שלחורה לטובתו
 אדם למדתורה ושכח שפוי בפא בחילין בג השוחט מתוך
 הטבעת והילכ משפוי כובע ולמטה כשרה ומפסיק ביו לבין הוטט
 כטגיעה שפוי בפגיר הנשה בגמ ונוהג בשליל יהודה אומר
 גממו עם השופי בר פד חין מעמידין בגרסמך ולא תתייחר השפ
 והעליה ויוחנן אומ שוק וחלה מהו והעליה דסמיכה לילה רבי
 לעור אומ שוק וחזה מהו והעליה דשופי עליו שוק אה פ פולח
 ישר ולעו שפי בפא בסומה בגמ שמשון פלעס חגד ברגל
 אחת רכתיך שפי שמשון בשתי רגליו דנת ספיפון עלי אחזה
 שפין בג כלאים חדרל ואפונן השופין מין ירעים פ קטנים
 שפיר כל פ בפדשון ויש מפ חתיכה שלבשר ויש כד עזות
 אדם ויש מפ לפי כך נקרא שפיר שהוה כשפופרת שלביעה
 שפך בגר דפה שותפין עד דתקין שפומחי כותל חצר אחזיק
 לעפתי לא אחזיק לשפכי פ כגון תקרה שהיא מקורה ברעפים שמשפין
 מה תקרה בחצר חבירו אם בא לשנית לתת מרזב בתקרה להיות כלמי
 התקרה נשפכין במרזב חין לו כח בר פ לא יחפיר בגמ ואת מי רגלים
 התם בשופכין פ מים הנשפכין מכלי וכיוצא בו אבל השתנה קמה
 לו כדתניא לא ישתין אדם בעור כותלן שלהבדיו אלא אם כן הרחיק

מינוג טפחים וכול כרגל דע המועיד וין מורין חכ לך שמעון
במועיד שומכין לרשות הר' ששיעורן בדכיעת פ משקין מאוסין
העמדים לשמיטה בל' במכסידין מי שפירות שיהיו עליהן מי
גשמים פ מים טמאים כונשפכו ברגל ד' כל הבשר הא' דלה יתבי
תוחי מרובה משום שומכין הוא פ מי גשמים הנשפכים מן הגג במ
במדוב ב'ל' בפיהה בזמן שהיה שפכוני או בושני פ ותים ששומכין
שמן הדבך שדיתיו מבושלין בטוב ביטנין ובישום שחיון עושין שמן
פ'א מקום ששמן בושן כמו חותנין בושן פ'א ביטנין הוא מבייש
היה חבירו שעושה כפלים מחבירו ירו' שפכוני שהוא עושה שמן
הדבך ביטנין היה רבני ביטנין ממסוכו ב'ל' השוכר את הפועלין בגמ
דסמך מעשה חמה ד' אחא צדיה דרב איקח הוה שפך חמרה לגוים
פגים שהיו לוקחין חבית שליון מיש והיה שופך אותן חביות לכליהן
שלגים והיה מעבירן הנהר בספיה ונותנין לו בשכרו טרים רקי
וגמ נסל את המשפך אמ' להו רבא להנהו שפוכהו כי שפכתי חמרה
לגוים פי' משפך כל שמשוימן בפי החביות ושופכין בו היין ויורד
לחבית שפ'ל וריקולה שפ'ל צ'עין בע דקל שפילו אדול בראוה
עין בע' שפ'ל בע'גל ד' המוסר פירות מיה חשפלה להרעין במ יבמות
ב'ג נפל למים אמור גל חשפלה ב'פ אלו ט' בגמ נפלה מיה הוא ד'ו
דחשפלה ב'פ כל הינלמין ב'ס הל' הגוים למיה דקמיה ק' סגיד וקמחי
שפ'ל להו ב'פ'ל במדכות בגמ מומתי קורין את שמע בשחרים ועור
שפ'ל לספיה דקד' שטיה שטיה שפ'ל לספיה דקד' בהאשה פ'ט

בנדה חוששת מי כריסה ושיפולו מעיק צפ הערל צגר ליעזר כל
שחין לה שיפולו מעים כנשים בחלק צגר מלכים הוית נקיש שיפולו
בדרך ורהיט צגר דע יש בערכין קני ליה בשיפוליה עד תהומה
משולין מסביבות שרשין ולמטה עד תהום ס' משיפודיה וכב פד
בע שפר ולירכתי המשכן תלג ירוש שיפולו משכנה ורגע בדעיהו
תוציר שפלו בהושעתחת הר חרמון תלג שיפולו טורח שפון
בד כלאים הכוסמין והשיפון . צע רשד שפון ותרומסו עמר
תלג ושפנינה ובורכיה וסנוניתה בעתה דשפניתה בע עועלה שפנ
כין חין לו כסותה כב פ' כע כסת שפע צע צדמחי חלוהו חמשפין
במידה גסה כגון הסיטונות ומזכרי תצואה פ' מן ושפעת מים בפ' משום
מלחמה ושפעת הקלגסין צפ ט בנדה ושופעת שפע צגר דפדק
ד' חלועזר חומ תולין ובס עירובין צגר נגד שיפיע אהלים ב' אהלים דמי
בפ' א' באהילות כל שיפיעי אהלים באהלים אהלי שהוא ש' מיע ויורד וכל
עד באמצע פ' כל שהוא יורד יוסף רוחב ומלמעלה מעד עד כאעכע
בדגמ דשבת כדאמ רצח בכחל משופע הכאנמי בכחל משופע בה
בהנתיקין פ' בנגעים איז היא קדחת מן הקדקד השיפע לפניו אשות
העסגה תלג ירוש שפיע בית רמתא שפץ צגר דמלחמת
חסא שפיענהו דיקא נמי דלת ויץ חסא חת הערים הבנויות חסר
ב' יהודה פ' וכי כל הערים חסר בנאם והלא בנאות היו אלה שפיענהו
כך יש למר אלמל שפיענהו פ' דיקא נמי דלת ויחמד ליחודה נצח

את הערים הצעירות מיכלל רעים הוו מעיקרה שמע מיעד ברגמ
דפ האטה אמ אבי שבועה מאי תיקו פ' עריין לאנפלאה נתרפרע
זהו חולא חשפ' עינהו עלתה בתיקו וולח תכופץ שפומרת ברי
גמ דפ המכללת הרוחה דם בשפומרת מקו פ' כגון שפעה פי השפומרת
בתוך החרר במקור ויורד הרם בחליל של שפומרת ואינו נוגע בצורה
בסו כפרה שפומרת שחתכה לחטאת וכלב הגדול בגמ' מאיר
פ' נקוד שפומרת לשוקת פסול בפ' בפסד שפומרת שחתכה לחטאת
פ' חלה כתיקו להרליק בו האש של פמה ויש אומ' קנה שיש לו פקק
פ' נמתקן להשים בו אפר פרה בכלי מתכות פ' כלים והשפומרת
המשמעות אתה קול בפ' אלו סר בגמ' נשתכח דגליה תרנגילת שנשמת
הירך שלה ועשו לה שפומרת שלקנה וחיתתה שפומרת לה
יקוב אדם שפומרת שלביעה שפרפר בויק' ר' יהו' ביזם השמיני
פ' ר' עזריה יתהלך בגישרים סוף שפומרת ביהו שפרפר פ' מישור
שהוא דיקם ואין בו כלום שפרפר או יבקע כשחר תרג' ככין
יתגלי כשפרפרה שר יעז כנגד ינדקא תרג' שר דיתגלי כשפומרת
נקמרה שפר בפ' הוחזין בגמ' מינה שטרי חוב שבה שפר
ושפכור מדיך להימליך בפ' בסוסה בגמ' תו לענין שפרפר ויכח
ולמה נקרה שמה שפרפר שמשפדת לילך דב' אח' שפרפר ורבו ישראל
בימיה פועה ו' מרים שהיתה פועה לילך ד' שהיתה פועה ברוח
הקדש וירא יי' את האור כי טוב תדגירו' אדם שפרפר ותקן שפר

בסגמ רמחין מעמידין שפר נותן אסיר וסמך קרש ליוו מיר שם
דג שפר בסגמ דפ אעפ שאמרו הוה משקל לוי כשופר דיונ
כי התי פ כוס שלחוכית בר דיונא לזכורא אף הוה קורין אותו שופר
דיונא וכשהדחתה חומה דהוה משקל לוי בשופר דיונא דרועותיה
וכל שפר בפו בשק יג שופרת היו במקדש פ תיבות היו
שאמנחין בהן המשה בס פר הניקין בג מערבין ההוא שיפורא
דמיעיקרא הוה בר רב יהודה פי תיבה שניתנין זה המעיות המתקבעות
בי שיבה וכשמת עליה דם במקומו ראש ישיבה ונשתקה התיבה
לביה וכו כולם בגדפ בכל מערבין עד שיכלו כל מעות שבשופר
פ גם זו תיבה שניתנין בה מעות שפר בויק דצאמר אלהה
פ לעולם תקעו בחדש שופר חדש חדשו מעשיכם שופר פשפרו מע
מעשיכם קד אמר להן הקבה בני אם שימרתם מעשיכם אני עושה
לכם כשופר שמכנים ביו ^{מיועיא} ביו בסגמ דפ בנית כותים שיפורא דירחא
גרים פ שם שעה שבית דין תוקעין בשופר ומקדשין החדש אינו
תחילת החדש לכל דבר ואפילו למעבודת וכיון שתקעו בתחילת פמי
משהו שלמו כלה פ שט שופרות בט חדשים דמן מדהאמ ואפילו
בתחילת פ נלדה דהין לה יום אחד אלמא דבתר שופר בית דין אזלינן
בדגמ דפ האשה שנתארמלק ושיתא חלפי שופר שפסף
גפ המועיא יין דבק כדי לתן ברה השפשפת פ בלעז בוסקטא כיעד
עושין מביאין גוד קנים וקושרין אותן זה על גבי זה ובראש קנה

העליון מעלה כתר ארץ של עוף גדול וטחין את הכסף בדבך והיו
דקאמ בראש שמשך שבראש קנה שליטין ויש שקושרין שבט
זהו ומורית ומתאמין שביטתא ונועץ בקדקע ובראשו דבך וכש
עליהן העוף נדבך ונתפש שפת ברגא דפהבונה עייל שופתא
בקופיעא דמרה פיר מי שמכנים ד הקורדום בעשפו שופתא
דמרה ביצי עיין בע גמאי בס גמ דפ כלהיר שופתא במרה דפיה
פ יר שלרון מתויבש ומתחלה שפת בפ א בסוסק בגמון
לענין זבחות ושופתת שתי קדירות פ כמו שפות הסיר ברגא דפי
כסוי הדם שפתו לו קדרה בכלים שפת בפ א בסוטה בגמון
ומוליכות העל בעליהן לשדה וכול עד ונידקקות להן בין שפתים
בשכר שתשכבין בין שפתים וכן לכנפי יונה שפת בפ א לעי
חומ תולין בגמ ונתנין ביצה וטחשילא בשופתא דתימא ס א בברה
דתימא שפת שפות הבקר תרג גובנן דחלב דתורין
סלין פרק יז אחיל פרק יח שן
וחין חולין על שלבין השיעים עיין בפ קא בפ וחיל מגלחין בגמרה
חין קודעין כי נח נכסיה דרב משרשיה סעין דיקלו שיעי שן
בר גמ דע המוכר את הספינה ועיילא ספינתא בין שיעא לשיעא
דכוודא פי בין סנפיד לסנפיר בצר רב פר עט ויאמר שוחני
שמעה סייצת השלמך לה השלחך כי אם ברכתני הכל יעקב תג
ושייץ יעקב שנינת בפ כל שעה בגמ בפ חיל דברים שיעניתא

דמי שנתכחה בינו כדור ונתוכו דרע אחר שיוצתה חיסה דקה כול
 כולניתה פיר מחול שעינה בפ השואל בג השואל את חפיה
 ופולחה אמ שמואל האי מאן דגיל שעינה דתמרי פ אמיר כמו מכב
 מבדות שלתמרה סליק פרק יח

אחיל פרק יט שף בביעה בפירק
 יום טוב ושון שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרו פ ממלא כליו אבן מכו
 ונחתנו במים חיים שיהיו נגעין המים למים וטיהרו לה מטבילין כלים
 טמאין לטהרו עלגב מימיהן משיקין מלשון ותשק ידיו לפי והשיקו
 היקבים בפ כל שעה בג האוכל תרומה מי החג שניטמאו השיקין ואחר
 צד הקדישן טהורין הקדישן ואחר כך השיקין טמאין פ שיקען במי
 המקוה לטהרן א עפ שנכבא תחת המים שנמצאו כדועין במקוה
 לא עילתה להן טהרה שאין ידיעה מטהרת בהקדש בר גמ דפ הבא י
 מל יצמחו אמ שמואל הערה דו נשיקה משל כול בפ גמ דפ חרוסה
 וטומאת יבב פרט לשיקנה לה בנשיקה שף בפ המניח
 תפילין בגמ שר שיו נפ הבא על יצמחו בג לא יבטל ואל אישך תשוק
 מלמד שהאשה משתוקקת על בעלה בשעה שיוצא לדרך בכר רב
 פלש כח דשוקין הו אין שוקה טלחשה חלה על אישה ואל אישך
 תשוק אין שוקן שלימד קדש חלה על קין וחבדיו וחליך תשוקתו אין
 שוקין שלגשמים חלה על הארץ פקדת הארץ ותשוקתה אין שוקן
 שלהק בה חלה על יש ועל תשוקתו פ משתוקקת מתחזה מרוב תיבד

שפחדה סמוך ליעינותו בס גמ דפ א פני שאמרו שמני ושקוי
דב שהאשה משתקקת עליהן ומחי נפש תכשיטין שק
משקשקין ליה מן חוביך שיון בע מג ירוש בס גמ דפ במה מדלי
ובבר ר פדש יד כהטד שמקטקט עיסתה במים ומגדת חלטה מב
מביטתים ס פתחלה ואדיעלה מן הארץ ואחר כך יער שק בב
בשקלים חוץ משלשוק העליון בבר ר פדש יח ובויה ר וכי ימך חממת
מתבדילין בג שקקי ובפ מה הוועה אותה החוניה וכי מחוץ לשלם הויעה
אחלה אחוה ליה שקקי דשמיא ה ר א עד לא עשה ארץ וחוצות ירוש
בס בפ הדואה בג של הזיקין פמול אמחכם אנה שקקי שמיא כשקין
מהרעה קדתי בחובות תתן קולה חלג ובשקקי יהיה קלה שק בב
קינים שבשוקין שם חלילים שקד בפ שוטה בטל והשוקיעים
בפ בבצות הוי שקד ללמוד תורה בפ א בסנהדרין בג סמיטתה דקיי
היה משתקד ר יוחנן למיסמכיהו בגל דכת שקדו חכ על תקנת בעת
יש בר גמ דפ נעה שנתשטעה שקדו מעו סמול פ הך שנקרה סמול
שקדו שהיה שוקד על דלתי תורה שקד בד מעשדות וש
חולין החייב בשקדים המרים פטור מזה מתוקים פ המרים מכלין
כשהן קטנים גדלו הין מכלין למען כי נתגברה מרתם ולפי כך חיים
חייבים במעשר עד שיעדלו שקט בפ מומין אהל ושרהשו
שקוט ושקיפס פ בגמ תע שקוט מלפניו ומפ שרהשו בולט הדפ
לפניו ויש מפ שהיו בולט כלל כענין שקיפס מאחרו שהיו בולט

מאתריו ודעו שקיל כשיה וכן שיעורו שקוט ובפ בג דחכים מחכא
שחזא מחוסד שיעורו קצור ומסוקע בין סתמין בנד' בג דפרק רבי
אליעזר ינואר הנאה שקוט הוא שקטנא אריכי שקי עיין
בעמרומא טקל ברג' דבבא קמאובסופ בפ חסא נסיה טקול
הוא ויבאו שניהן פר מטרי דין השן והרגל שוק זה יש הנאה להזיקה
לזון הזיקה מינוו אין אחד מכריע על חביו באיז דרך חתק יכול לרצות
אחר ולמעט האחר אי אפשר לך אילא את שניהן פר גמ דפ עגלה
עיופה ובר' גמ דסעודין אין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחר
אין עושין בית דין שקול לסחלה פ כגון שנים אחר אומ דמי ואחד אומ
אומב כיון שאין מי שיכריע ביניהן נמצא הדבר שקול וכן ד' וט' אין
אשטין בית דין זוגות אלא עד שיהיה אחר מכריע שנ אחר רבים להטות
אומב דמי שיקול הדעת אמר ר' כפא תרי תנאי ותרי אמוראי דפליגי הלכה
דהדאדי ולא אתמר הל' לא כמר נלא כמר וסוגין בשלמה נחר מניהן
ואילאיהן עבד כאיזך הינו שיקול הדעת בגמ דפ אין עומדין מר' לון
ששקולה טחית המתי קבעיה בטחית המתי יח' כפס טחית
קמתי חיות לעולם כך ידית גטמים חיים לעולם ר' חייק בדוחה שמע
לה מן הדא יחייט מיומא בגמ דפ פדת חטאת ויתן דזיך לארנן
במקום שקלי דרב משקל שש מאות וסת ויקן דזיך אתהגדן ואתהבקר
בכסף שקלים חמשים הא כישר גבה מכל שבט ושבט חמשים שחן תר
ומסתי קשוק אהדאדי התם דרב הכא כסף אילא הכי קאמ' גסס כסף

במשקל שש מאות זהב ר' חומר משום חכה יוסי בן דוסאי ביקר ומקום
מיבח בגלגל בטר שקל בגמ' דפ' ראשון בתעניות דלח שקל
שורפנה בגמ' דפ' אין דודטין מהיכן שקל אמר יחודה אמר רב מאען
שלחית שקלקלה עין בעקלה שקל בדגמ' דפ' כל
הבשר העו שכולהו דהו דרו חסות דחמדה פ' השול פרה ושלח ל'
אמר רב הני שוקלאו דתבדי חביתא דחמדה פ' סלים דפ' אבל וט
שקע עלחית שפיק שוקיע ככ' בעקלמר כ' ז' בכלאים מיתתי
הוא נקד חנם משישקע עללו כעופרת תרג' אשתקע כ' בפרק אין
מעמידין בג' דסמך שלפנות האמיה בשקעה דול טבול בס' גמרה
בע' ד' אי משום דחזיקה לגז' דרעתיק לשקיעה בכ' המפלה בגמ'
המפלה ליום הרבעים חרס מעח מעכש' עליו שוקע לבחן ולבחן.
כבלע את הקדש תרג' ירוש' כדמשקע בויק' רב דאת תדיה פ' ש'
רמאיני יוי שקבערורת ושקע ביתא באילין לוטיוה בתורת כהנים
שקערוות ורקרקות או ארמך שוקעיות ומרחיהן ורקר' חזמ'
הירוק שצירוק והצדום שבאדומים ומרחיהן שפ' מן הקיר
ולא ממושן שקען בנ' ר' פ' פ' ר' יעקב בר אחא בנל
שעה הזה ל' יוחנן ז' יונתן מכחדין חותא דחמר להן ס' שוקועין
דחתין עבדין בחלה עיבדו בשבתא ביום ג' שחל להיות בשבת
שקע בס' פ' באדילות ובדגמ' דפ' הישן ומורה בשקיעין
ובנתיקי הסלעים פ' הריהן תלדין דסת' עיפי הסלעים ומתרגמינן

אבות שקיפ' כימיה ונקיקים הם חמים לשקופים חלה אח נעשה על
 יד מטד ואחר נעשה מחולו חי נמי חו נמי חרדוהו חיתח שרה מהח
 שמהם שרה על יד אדם שקף ב' העור בגמ קולרית וב' יח
 בזהילנות מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא ב' חלו הן הנשרפין
 בגמ הגינב את הקסוה ואחר שבא מלאך והגביר את השקוף ב' ב
 במידות כל השערים שהיו עם להן שקופות פ' מן משקוף היו שתי
 חבנים מוטות זו על גבי זו וכן נורתן שקופם עיין למעלה
 בשקט שקף ירוש' ב' הרוחה בג' על הדיקין חליהו דטור לטוב
 שחלל' נהרהי מה ברא הקב' שקנים ורמסים בעולמו אמר ח' נ
 לינורך נבראו בשעה שהכריות חוטמין הק' ב' מביט בהן ואומר מה
 הם חלו שנבראו שלא לעורך הריני מקוימן חלו שנבראו לינורך
 על אחת כמה וכמה ואמר לו עור יש בהן ינורך יבוב לינרעה פשפש
 לעלה נחש לחפצית נבולול לחדוית סממית לעקרב
 סליק פירק יט' אחיל פרק כ' שר

דשבת אין שורין דין ב' כל שעה אין שורין את המורסן ב' שיני
 מעשר שני וב' ראש בעריות בית שמאי אומרין שופין ושפין בסמאח
 ב' הרה ב' לא יתפור מרחיקין את המשדה מנה ירק ב' לולב הגזול
 ב' הלוקח לולב וב' הגזיל עעים בג' הענתן ינמר לאכלה ולא למשה
 ולא לכביסה פיר' שריית הפשתן וכביסת הצגים שר' בפרק ז'
 במיחא מידה הוא פרס הנשר בשעת בעירה ב' מקום שנהג ואוכלין
 אותה הנשרים פיר' מן הפירות הנבילות מן החיל' ומיחו בידם חכמים

בר סוכה א' תחתיה מפני הנשר שר בפ' מי שמעו העומדים
בשורה הפנימים פטורים פי שורה הרוחא את הפנים פטורה פנימים
של שורה שרוחא פניהן שלה ביליס פטורין מקדית שמע ומזאת פלין
שורה דרה בהספד שנ ישור על אנשים מסהגם אחר פה וצריז המה
עושינ' ג שורות שורה א' עומדין שם קרובין ורעיו שלמה שורה
שניה אהובין ויודעין והאבילים בין ב שורות שורה שלישית שאר
הקהל והמקום היה מעותר לדבר ומספדין שם לפני כבוד המת ונקר
שדה בכים ויש מפר שורה אחת כנגד האבל שורות שעל הקבר קרובין
ורעיו שורה ב' מי שהיה בכבודו ובאצלתו פחות מעט מהו וג' פחותים
מן השנים ד' פנימים רוחא את האבל שהו קרובין לו מן הכל בר' ג'
בר' כ בשורה מי איכא בר' ג' ד' ב' בסנהדרין הן שורה פחותה מי
וחין אבילים מן המנין מי סבת דעבירה כשורה לחו דעבירה לחו
כחמשה כשורה מהו כחמשה מהו ר' אמ' כשורה ושמאל אמ' כחמשה
כ' פ' ב' חמשה בר' ג' ד' אומר לחברו כשיר מהו כשורה מהו
בר' ג' ד' הרוחא כתם בעי ר' ירמיה כשיר מהו כשורה מהו חומה
ולא שיר איגר כ' פ' ב' אגר לשורא ולפרשא ולטור דינא כ' פ' ב'
פרזין שורה ובר שורה כ' פ' ב' בר שורה ב' פ' שותפין בגמ' ופין
רמא שורא חמבן פ' ד' טיל בעין חומה על רבנן שר כשיר מהו
כשורה מהו פ' כמון שירין שהן עגילין ב' במה בהמה וכל בעלי
האדמה יועאין בשור בתל ירוש ונקרבות קרבן שירין מן ידיהן
זה נתינת ופ' והשדות תרג ענקיה ושירי ידיה הפחדים והעשרות

תרגם מלכיהו שירי רגליה ושובבתיך ועתה וחיים ושמתי אחיבד
בלחיד ושמתי אחי בצפד תרגם וסמי שרין בלסתך שר
השיראין והכלך פי שיראין שש טוב כלך מן בינוני עייץ בע
בזנוני כלך שר בעג בצריק ובפ טרק בקלמי צמ קסר לשון
כודמן בסירו לשון פי כגון שחלקו ונטל ממנו והעתר נקרה ש
שירי לשון ופריק אימא כורכן בוגב לשון כלומר קלשון הזה
הזה ארוך והקצרה היועה ממנו נקרה תב ומחזור וכורך בו בפ
א בראש השנה בגמ בז עדיקים עולתו ולא לכל עולתו
לנו שמשים עימנו כשרים בסגמ דפא צמגלה לעצרת יצבי
ולתפ תפ ולא ינפין תפחדתו והיטל לכלתו ולשאר עמנו למי ש
שמשים עימנו כשרים פיר כמו קדם טפל ולא עיקר בסגמ דפ
השוחט והמעלה ובגמ דפ הניחולו שירים מעב שר
בספ ח בבלאים שור בר מן בהמה בוערו ברי גמ ראיהו ביתרין
שור פר שהיה מפר פ שור הנולד מפרח מיץ בכרה לפיך הוזה
חזק וטמן ואובחה שבשנורים ולא משור חזן שכבר תשש טו
וסחם ברזגמ דפ כיטר מעברין עשולו שור משפטם בשור
מסכן שור תור משפט דיו בטורקד מסכן דל כלומר תרדן
שחרדל שר בר גמ דפ שלשה שיחכלו כי מטא למי שרה
אמ ליה נשרו מר בחלק בגמ מלכס לא יודעת מה יכחצעי מי שרה
פיפוא וחבריה קריות לן אמ ליה ומה יכחצמר מה יכחצ דיגמ
וישולח הדימויה שר עת כיטר מעברין בגמ על הדיקסתר
היה הוזה בענין שיריותה בפ עת פשה בגמ ואחל מן ההמיה

לחן שירן וארוחתו ארוחת תמיד תלג נשירותיה שירות
בדל פרש סט ויהלום דולמכ עשרין שריין ~
בכריסה רביתך איש קודק אחת תרגצר שריחדיה שר
ראשיות בכורי הדמך תרגירוש שיריו בכרה פירי ראשור
מלאסתו תלג ירוש שיריו מלכותה ראשיות קעירכס תלג
ירוש שיריו חפריכון שר בגמ דפ"א ברה טנה בזמן
שטיבלות חמדות שיהי פי בזמן שהתבונה בדילי ונמצאת
קנה וכשהדון מנשמת מה נשמע מתסה קיל הברה והו בע
שירך בגמ דפ"א ראהך בית דין התוקע לשיר בר גמ דפ"א עומדין
נשרי לן מד פ"א שיר לנ דמר בר גמ דפ"א מי סהחז עשיותיו לוי שרי
ושדות חילומי דמדות עטות חלן ברכות ומרחימות שר
ברפוחות דפ"א מי סהחז למישרא סיסין רטיבא במיא פיד לשלש
מי שהיה עינור בפג דפ"א שוחל שרי שחקין ועיילביה עהמא
פ"א פתח פתח ואכל לחם ושההה פתחתך תלג שריין שר מא
שיריה ביחל פיר בע ביל ויה שייך בע שטו שר בפחצית
בגל שלמבא כיון דלא שריך שרדיה לא מיע סליק פיר שהט
חוק שדרו מה דתמאל שדורי קא מכון כב פיר בע סך הרן
אשר הבניה ברזל תרגירוש שריין ובירן שר בילמו
בר כי תשא שירך אגן הסהר שרדך יה סנהדרין למה נן שר
מה שדר נתון באמצעותו שלמה כן סנהדרין יושבין בלשנה
הגית עהה באמצע הבית וכול שר בחלק בגמ הלוקה
שרי שרי בנים פ"א שריים ששוחלק בהן בשמן נבדע
שרי שרי בנים פ"א שריים ששוחלק בהן בשמן נבדע

עליו לרפואה דלא מסכן אכלאסיה ביד ולוחש בו מסתכן
 בפלהיד בגמ בית שמאי שר העגל בבית המשתחות פי שר
 גדול ששותה הדם בבית המשתק ומשתכר ומתבזה ואמר ליה
 החדן שעושה מעש רעים עמדגנין עליו אכלו בבית המשתה
 כמו ותרגט באוקליכם שרב בר וירא אליו בבר ורחום
 הים תני לי שמעל נחם השמש ונמם בד שעית אתה אומ' באר
 טעית אורי' אלא בטטה כשהוא אומ' טחום היום הרין טעית
 אמות אור חלוקה לא בר טעית טולה קריר ושמשא שריב פ' מקום
 שיש שם על קריר בן טעית שימשה וטולה שריבין פ' כל
 מקום הוא חס בין בשמש בין בעל מה פ' מידה דגם בר גמ דערך
 תפילת השחר מאן תנא להא דתט רבן חס השמש וכול פת חרבה
 תרגלמא שרבתא טרביט בפ' בסעודתין ואין משתמשין
 בערביתו בפ' אחד בעקצין שרביט שלתמרה שריקני פהור
 פ' כמ' דאת טרביט הזהב אף כאן מחור שלתמרה שותליו' בו
 התמרים מיכן ומיכן שלש שריגים תרג ירוש' תלתא שרבוטים
 כלומר יעבור תחת השבט תרג ירוש' תחות שרבוטא וכן תרג ירוש'
 את עין אמתו בשבט שרבט בפ' א ע' בגמ ועושה בעמר
 אפני מהפשתן אסריח אתהמה ומשרבט את השפתים פ' מנפח
 כמו אין משרבטין את הבהמה וכב' פ' בע' חז' טרביט
 בפ' המעניע בגמ ואתהחי אלא בבהמה חיה ועוף ומשרבטו
 נפשיהו טרביט בסגמ דפ' חבית שרביבו בהו למטה
 מבנים בפ' א' בביעה בגמ בתיך הקו והני משתרבבי השתרבבי

אדם ונחיתו בר גמ דפ הרוחק אל תקרא שיבצת אלה שורבדר
וישלחו את ידמיהו בחלים ורג ושרביט ית ידמיהו וכלווי
מלחים ושלחם שורביוה ותיאשור שורביוה עיש בע
טגא בר גמ דפ מי שחחח לרמא דריטא ליתו שורביוה ובוה
שרג צפאל סורבגמ אחוזת דם שרגא בטיהרא למאז מהניא
דמסר ליהצות סילתא ושרגא כב פיה בע גז כי נד מינא ותורה
אור תרג מטיל שרגא הוא פוקרעה ער רשעים ידעך דור שרגא
דרשיע שרג בפהמביאכרי יין בגמ בית מלא פירוד
טרגיטו ודאז אקעניו שרגא דלעני במינעו כב פי בע שוור
בע שלשק מינן בגמ סתם נחלות כיון דלית ליה אילא שרג ואזיל
בס גמ דפ השוכה את הפיעלין שרג חרמא מניח בע כל הבשר בגמ
הנחל כנדה עלוי בשדה שרי דמא מיסרג שרג פ עינן ירודה
איש חמס מפתה רעהו תרג גברתחטופא משרג חבדיק
זהמתית בשפתוך תרג ותשתרג בשפוחך ואל תקחך בעכפמ
לאתשרגך בגביעתא שרג שרג בר גמ דפ כל מערבין טי
טרגיטי גיטפי פיד מידה ידועה שהיתה בפום בדיתא שרג
חת בצדיה שרג אולמלי מבגי כהוסה לא נשתייר משנחיהו
שליש פליט שריד שמויל צד נחמניאמר בגדים חותן מצ
מכירייתן עיין בע גרד בר גמ דמגלח אהבי שרידים ויטבי
רקת פאזהבי תלמיד חכין שבי בבית המדרש שלטבריה
שרוול בסע פכו בכלים השרוולין טמאים פבית יד
פלעור חוק שמשים המומק על ידועו נאלה יפלו בערין חר

קדחתים על ידין ויעכבו וצלסון וזן היר שירה שרין
 זעב בכלאים מעל העול השרוני מר בקעה מן והיה העקב לאות
 בשביל ירושם טהיה בנויה בהרים וכשתרד מאנה לאישור
 כגון לוד וחברותיה שמם שרון שנהדר הכדמל והשרון והוא
 אנו חבילת השרון ויש אומ' מקום ידוע בארץ יש שרח
 והיו אפרים כיונה פותה ותר כיונה שרידתה דאיתגסיב
 בטהולית לה לבה אשה המבטה על מתה ונדרת ומחתכת פניה
 קודק לה בלסון ישמעל פלצית שרחת וגדה וחתוכה שלבטר
 שהיה עבה ודועה לעלותה מחתכין אותה בסבין בשביל שת
 שתגלה יפה קורין בלש ישמעל אשרח שרם שריסה
 וגידה אחת היא ככ פי בע שרט שרטט בסגמ דפ כלל
 גרולאפיק חרמא מיעה ועייל שרטטט בפ החולץ בגמ מענה בעיול
 אר חטרה משרטטט וכת הק קרה וצס גמ דפ מעות חלועה מר
 חוטרה דוק משרטטט וכת כל הפרטת מתקין ליה מר בר ר' אורי
 והה לא חתיהבו לאיכתובי והלכ כמר חטרה בר גמ דקירושק
 וכתב ליה בלא שרטטט ואמר ר' ינחק ב טתבון גאין כותבין
 במתנות תמנה דאין כותבין ג כותבין פי סירגול מגילה עריכה
 מירטוט באמיתה של תורה ככ פי צפיאמת שרטטט בפרק
 קרואה בגמ מברך עלה רעח דמסקה שרטטט ושברוה מרי מר
 פסיק לה לסורה באיחול אמלא תישינן דמסקה שרטטט עיין
 בע אהלו ס' א שמק יעלה שרטטט בפ המוצא תפלין בגמ אשפה
 גדירה שמה תנטי לה אשף ויעלה חים שרטטט בס גמ דפ במד

יחד גבירי ונעין קנה ביסוד העלה שרטון ועליו נבנה כרך גדול
של רומי בפהמור את הספינה בגמ הגדול והחוש דלמא
מסקה ארעה שרטון וקרח בהג ברי אילנות פ נחוש דלמא
נפקי מן הגיע ג חוטר ומיתחזי כאילו מן הקרקע עמחו ויטעון
הלוקח ויחמר ג אילנות קניתי ויש לו קרקע בנ יש נוחלין בגמרא
אחד הבן דיקלה ואילום ארעה ומסקה שרטון דכולי עלמא לא
פליגי דשקיל פיסגן שהיה מקום אטבירן והיו המים נקוין בתום
ותקבן בתוכו עפר ונרמו המים והכסר המקום להייעש בסג
דתמיד מיתי תאנה חיותיתא וש יפא לה בחלבה דעבתא דס
דסריקא לה ביורה וקבד לה היכא דמסיק גמא שירטון קורא
עבדיה פדי לא עבדא ותלת ברכי מניחו לא מחזיקא לה גמלא
פ לוקחין הגרעינן שלתאונים דחודיתא ומושחין אותן בחלב
כדי שידבקו הדעים ביחד ונטעין אותן באי שלום עץ עושק
לא פירח ומייליח כלך ענפים מהן איז אדם יכול למוטט
ביחד בגשור שרייק בל גמ דפ כיס עולין רבינא יחמר
א פג דלא חסמיק נמי חליה אסיר אי אפטר דלית ביה שוריקא
ודמא בפ אול טר בגא הדיקא אי אית בה שוריקי חיוור טר
בפגיד הנסק בגמ ונהג בשליל לא אודען שרין מנא ידענן אי
אית בהו שוריקי סומקי אסירן כל שעתא אית בהו שוריקי
סומקי עיין בערביל שרכף ב בפ אלו טר בגא דרוסת
קראב ההוא שרכבא דספן ודוסות וכי ירום קנו תרגומא
ידים שרכיפיה והוא עם קני אגיע תרג ואמרית עם תוקפי

ושרכפי איתנגיד שירקא בפאלו סר בגמ סימני העוף
 מאי בר הוריא אמר אביו שוריקנא שרע בתורת טהנים
 אמר אלהכנים שרוע שנשמה ירינו קלוט שפרסת רגל
 דומה לשלסוס פרסת רגלו דומה לשלחמור שרע בר גמור
 דפ המניח את הכר אמר רב אחא בריה דרב יאקא משכחת לה
 כגון דעברא בשדעתה דנהריא פיר שפת הנהר כחלקיה קורב
 באפילה תרג כמשדועין בקבלה שם היאחד בוצין ושם האחד
 סנה תרג שום חרה מטרועיתא ושום חרה מרכוניתא שרף
 בפ אינן מעמידין קהן טרעתי יפה שורפה חיה בפ דג דפריק
 סדרת עניות האילן אי שריף מדפיתכא דריסה בסריותות בגמ
 דפ דם נידה בטעם שהנשמה יוניא משרף פיר שואב הלב מדם
 הבהמה ואותו דם הוא בכרת בל גמ דמג מיכין אי דקא שרף
 מיטרף שרף בסגמ דמל טעה כל שיש לו שרף נפשו
 גמסיפין פיר כשתולט העשב יצא ממנה ליחה כחלב בפ ד
 גמע שררות פועע זתים שיעא השרף פי הדמע והשמיים
 שרף בפ א בעיה בפ אייהו דקינה או ח שירפה מצוי
 פכס התחילה לראות דם נידה טמא וחזקתו מן הטמא והבן
 נסתולה אין שירפה מצוי בויק דאיתתהיה והסיר מעך כר
 חלה שריפה שרף בסגמ דפ כינא מברכין כל סעודה
 שרף אינה סעודה פ שרף שומעג את המאכל מן המעים
 שרף בפ א בעב דיה כל מיתה שיש בה שריפה ישיבה
 עב דגמ שורפין על המלכים ולא מדרכי האם שנ בשלום
 תמות ובמשדפות אבות וכסים ששורפין על המלכים כן

שורפין על הנשיאים ומהן שורפין מיטתן וכלו תשמישן
שרפרף בפ כב בכלים שרפרף שצטל אחד מרחשין
טמא פיר קפסלק טון וכן כסה על פני קתיר רחם פסל קטן לפני
ספסל גדול בגג דף מפני רבא קלא שרשיפה בפ כל שעה
בגג לא יסיק אמר רמי בר חמא בשרשיפה פ כסה או ספסל שעשה
מעני איסורה דאיתיה לאסור בעיניה אסור להנות ממנו בגג
דף אין דורשין שרפרף להרוס רגליו קישנו בגג דף דינא מאותה
בפ מי שמתו בגג היה עומד וצח להו אשרשיפה בפ א"ע פי
שחציו בגג ארבע מדינת הכוס שמואל מחלפה ליה רב יהודה
בירא דשמחלה וכול עד ר פמה אשרשיפה בפ פ חזקת בגג
חלון ימצא דמותבת שרשיפה תותך וקיימת וקא חזית מינאי
שרץ צדל פרט סאיתן תבן והשרץ מגיע תורה
ואין דמו מטמא כבשרו אילא מריבו המקדח שמינין בן
יוחאי הוא טמא הטמא ר לעור אומ בי רבי יוסי אומר יהודה
שרץ בפ המביא כדי יין בגג אין סוברין שרקין ליה
תנורא פיר טחין פי התגור בטיט כאשר נחתין את הפת או
היכלי לתוכו אדקתא דפרת סמכין כלומר אין אנו גובלין טחין
ביום טוב אילא נוטלין מהעפר המלוח לח בשפת נהר פרת
שהוא כעין טיט ומביאין אותו מערב יום טוב גג טחין פי
התנור בפ בגג דף השוכר את הפועלין באתרא דההוא שרץ
איהו משלי בפ בגג דף א בשבת בין לא שריק בפ בגג דנדרים
אנסביה אתתא ושרקיה סינא בפ השותפין בגג אם רעה
השתא נמי שרי ליה שריק בפ אין מעמידין בגג והחומין

שריקה וחתומה הוי חותם בתוך חותם בסגמ דפמרוכה
 מר חסרה חסירה שקיל ואמר ליה לשמעיה זיל שריקה
 כולן ענין טיהור וסתומה שרף בסגמ דפ כיער מדרבין
 יתב דירכא חפזותיה ושריק פ מחליק הדבב ונפיל גרוב י
 השמנונית שלפירות בזמנ בגמ דפ קדשי קדש תראהו
 מרכוב בין קדן לקדן הוא דמסג אילה אימא ומקום הילוך רגל
 הכהנים אמר והטת החת כרכובו מלמעלה עד חצין אמר נהמן
 בדיעחק ב מקומות קיו חר לגאוי וחד שלה ישתרקו טהנים
 בפ אלן סור בגמ נפלה כלב דחציט חושין כל דשריק לא חושין
 בפ המניח אתהטר בגמ המועייתבט לאשי אמר הבטוקשו
 תנן דמשריק בר גמ דנדה מיה שרקי פירי לה שרקי בפרק
 האפלות בגמ דסמך או שלה ולר דאית ביה חיותא סריך סעל
 דלית ביה חיותא שריק ונפיל שרף בפ ח שרעים בגמ
 חין עושין אמר חסרה שירקא בויה שרי פמים שלמיני חב
 חכמים שמויניחין אותן במשמרת ושוחטין אותם וימים לשל
 לשלשול פה מותר לשריק בצור עליו בשמן בשבת ואף על גב
 דמטע המאכל בויה בלש טינור בפאלו דבר בפס ומיחוי קרבין
 פא מחוי מיחוי קרבין ר חיה ברב אמר שירקא דמעיה פר רב
 וחיי גחון י על שומן רך כמו מוח וקרוי להחת והשומן
 ושרומה למוח נאמר בלשמהים דנפיק הגב דוחקא פיראנים
 למפרקין מן בני מעים אילה חס צרם בסכין מיהא שמע מר
 וחרכות מחים ומתרגמ ר יוסף בכפי רשיעיה כ נקרה שירקא
 חן רשיעיה כמוה רשעים שרוחקין ומשתרגין ואינם מתפרקין

הלח בעער בפאלו טור בגמ נקבה הקבד מחי ליתא אמר רב
כהנא שארקה דמפיה דנפיק אגב דוחקה וישנו בפאלו מגלחין
בגמ הקיבר שרין בפמיניע בגמ וכן הגדלת אשה לה
תעביר שרין על פניה מפני שיעצעת פ שרין בשין עמר טלגכן
שינתעין אתו בחריע ומעבירין אותו על פני כלות שיתרחו יד
הדומות ומקדח שרין שדומה כמו שהיה טח כי הטיח בלשון
חרמי משרין טחמ בר יד העך והמעביר כן בשם יונתנא
והקטיף חלדגס בגל דפ וחילו עוברין בפסח ריהל עיר הומר אף
הכשיטי נשים הנשיטי נשים אילה אימא אף טיפול נשיטומל
ובפ ה במשקין ועושה אשה הנשיטיה במישר בפ גמ תע רבן
אלהן הנשיטי נשים מחלה ופיקסת ומעברת שרין על פניה לה
מחלה שרין עיקר בע כחל שרין בפאלו טור צמ סימני
העין רחם או שרקה אמר יוחנן למאצקריה טמו רחם כיון טמא
בהו רחמים למילס פ מטר אמר בעי והיה דיותב אמירי ושרין
רקקן ומירי דהיחנע אחרעא ושרין אתי משיחא שנה שרין
להם ומקבעם שרין בסגמ דפ הדיוע בפ דפ הילוע הסול
גט בגמ האוכר עבדו לגימ טע התם דקא משתדלו ליה פרמו
המעשר ענימו חטבו ל הגוי ונפרע מחובו שמישה לפיק חס
לתהרמים שחטבו להגוי במעשר לתהם ללו בגמ דפ האפקיד
וההיקא משתדשי ליה דסמא בריה דרבא אמר דהוה שוכרה
חלה בגמ דפ מי שהפך כיון דלח שק לוי אגרא שרשו דקא
משדשו וליה לן בה פיר רחם דקא אכלי בה דיהו לה חשיב
מלכה בפ מדוכה בגמ אף הגיע מפני מה אמרה תורה טבח ומבד

דברים נחמדו בשושבינות בסגמ דמשקין אמר ליה מר לחין
שושבינה הוה ולאמנון דע תר' ולאמנון שושבינא ששין
כעפיהית בדבש תרג ירוש' שמשין בדבש כטעם לשר השמן
ששל דמהדר ליה למתא שושילתא כב פ' בע של של
בדגמ דפ' מי שאחז יהיב ליה שושילתא דחקק' עלה שם בהג'
דפ' הנידוקין ענה חכ' ושושילתא דרבן גמליאל פ' שלשולת ה'
היוחסין של נשיאים שרשות דהב טהור תרג ירוש' טילטול
דידהב דבבית' ירוש' ונקרבהת קרבן ויו שושילין מן עותריהן
רתוקות דהב תרג טילטול דדהב ויהסריהן צנחשתים ויהסריהן
ששין בסגמ דפ' במה חשק וכי חזו לשושמנא דגמליאל דוח
מיר' לישקולא בפ' העת בגמ' יהיהו פניע דכח מיתין שושמנא
גמליאל פ' נמלה גרולה בסגמ דפ' האשה שהלכה היא ובפ' המדיר
בגמ' דסמך כל המומין דשושמנא גברא כורסיה ציני חדתא כמו
לה פ' מי שצפלה כשיעור נמלה כמו משל מושבה בין הנשים ה'
החשובות ממנה חדתא שדות כמו חורים וסגנים בפ' בעדרים
בגמ' נדרי הבאי ור' למא חדק גברא שושמנא חזיה לך אל נמלה
ענין הדיאית דמא לשושמנא בינלחו ששמו דשושמו
קאמרת כב פ' בעסרימא והן הן שושמין ששן בקי
מידות שער המזרחי עליו שושן הצידה עורה פ' על שער קבית
המזרחי עורת שושן הצידה טי שיש רואין אותה וכיכרין
בבלות שהיוט ששן בצר רבבם וישלח יעקב למנעו
על שושן עורות לעזרה שמסיוה בל שונו שלחל מכתם לדוח
מכות וחמית לדוד כת אח מומ פת אלה וטת אח מומ יח אלה

ב מלחמות היו בולמו בפס רב למס סב מיד הישב דוד סנהדרין
שכן שלמה חזק בטנך ערמת חטים סב יחלו החכמים שם
למנע על שושן ערות צפה בבלאים הארום והקוסם ושושע
המלך ששפה ופרשו השמלה תרג בבלי וידוע שושיפה
ערורות בשמלותם על שכמם וילטפנו באדרות תר בשושיפיה
המחילות והמעטיפות תרג כיתוניא ושושיפה ששורה
בפ הגזיל ענים בגמ גזיל פרה הפיה ועטרינהו שישורה לה קני פ
עסחן כאין אחד צפ כינר עולין בגמ דסמך הפסח שיעה חוכה
ביניה מפנקי פיר מפונק לחוד עבדק הוא הלכתה וכנס טחם שם
סשדאי נמי דקה גזיל שישורה פ חין שם בוש שהדוואה חומר
במלחמה הוא מתעסק ששתר בחלק בעמך סנחריב כי
מטל שושתר על חדרתו פו מקום ששמו ק' אמר זה יפה שתיים
בחדשנו ששיתא בפיה ביחם כלות מטה ששיתא דקנרילה
פ פתילה שלנר סליק פירק כח

אחיל פירק כח סת בפ הויניחול אבן היתה

מימות נביאים הראשונים ושתיה היתה נקד בפג במעי הנספים
תחלה מועלין בהן ירדו לט תחין מעלין בהן בסגמ דפ לולב
פיתק מחוללין ויודין עד התהום שות בהג דמגלה
שורי שותה מילכה פ שמדברת טווק בפ חיק הצתים בגמג אריות
תמר להו לה תיפוק לס שותה כי באחת ידבר אלתרג בחדה שותה
מללה שות בפ במה מרליקין בגמ של שלוש עבירות רבו
ארה בומא דשותה לה נפיק לביע דיקלו בר גמ דפ החילע מר
עוקבה בומא דשותה לה נפיק לדיעה בר גמ דפרק הערלום דעיסה

ויומא דשותא לא מהלינן ולא מסוברין ביה פ' בע' אסתן
שת בפ' השוחט אחד בעוף בגמ' השוחט את המסוכנת
דיע' אריע' לא קטיה כחן בשוחטת כחן במתרתה פ' רועי
שותת ויורד על היריכות שלבדמה בלא כח כגון מי הגהנמל
הנאשכין ויורדין דרך הטול שת יעלה איניש
ארעתה דשותא כפ' בע' עוף שת בגמ' דפ' כלהכלים איתיה
ליה שותא לכהנא בפ' המועד תפילין בגמ' נגר היה שיתא דהוה
פ' ביר פדת דהוה שקלו בעשרה ושרולה ארשא פ' שותא הוה
שריתא והיה קורה כידמרגמ בעל קורותיו ביטלל שריותו שת
בפ' הגזיל ואכיל בגמ' הגזיל שדה היה שיתא דהוה מינשו עלה
ביותר פיר שיתא שיתא ח' מובלעת בשחתם נתפש ות' בלוג
במנידותם נתפש אסתארגו תריהם תשתן עם המסכה תרגמ' שיתא
שתי בגמ' דפ' כיצד יעלה דתנן בכל טל בעלי בתים פ' בעל
צמר יד כלים ושתי אומות דק בשושן הבירה וכל פ' יש מי שיתא
אקים היה בנוי בבית המקדש גירות שושן הבירה ועשובה בנוי
אמה אחת כמירת משה רבינו שעשה פה טו הקדש ותוספת חצי
אצבע בקרן מזרחית גפוכית בנין אמה ואחד יתירה בקד
מזרחית דרומית ומפרש במנחות בפ' בהלחם בגמ' ד' סניפין
ויש מי שאומר מירת שני אמות שלכסף או שלזהב כגון שרבי
היו עשויה ומתחות במתו מקום ובהו היו מעשרין ונותנין
לאומנין ולקחין בפ' וחלו עושרין בפסח בגמ' כיצד מערשון
לוקה שתיים על אכילתו ושלשה על ביטולו פ' א מצעיר הש שולח
לינורך הכילה בגמ' מבטל ביות טוב שהיו בר' אכילה גמ' וכו' המעשי

בשר ג' בשולג' באכילה מכל גיד ואוכל בשר בחלב בם פ'ר
בכל מערבין בג' אליעזר אמר רב הלכ' מד' דקנים הללו אליבא
ד' אליעזר דאמ' שתי קדושות הן ש' מעון אומ' בן גמליל ורבי
ישמעאל בע' שלל' חזון בן צדוקה ור' ליעזר ביר' שמעון סתומתיה
ול' יומי בר' יהודה סתומתיה ב' המועד וין בגמ' המועד חלב
תמ' כמ' קשר מוכסין שתי אחות בכתב יומ' שהיה גידולות
מחות שלט' שתי ב' ש' במקוות כותל שבין שתי מקוות
פניסדק לשתי פס' מחצה דקיר הרט' שהיה גבה שמו שתי כאורך
הבנין ורחב' שמו ערב וכן בצר' כדמדין בגמ' לעינין מי שמוציא
ב' שו' בר' גמ' דפ' הצועה כיון דמישתי לה עבדיה כי
ב' מציאות בגמ' מציא בגל' לה נריכה דמישתי פק' טפ' פ' עליה
זהו סוג' הדב' כלומר משנים רבות ניתנו בזה המקום עליון עליון
זהו בפ' לא יחפור בגמ' מרחיקין את הגפת סלעם הינו טע' דלה קתני
הם משום דמישתי פ' לה דירה ס' דמ' כרי בר' גמ' דפ' ראש
המענות הם ישוך הטה טהם וחית דוד שהטמים משותכין כחשת
להזריח טל ומטר פ' ישוך משותך נחש נחשת כלום שהעלו
הזוהר כחשת בלא לחש שחין מי שיתפלל שחל' שחל' לה
פ'תא ומומניה כפ' בפ' אומן שחם בפ' לעזר אומאם לה
ב' חין עיטין דמי יתק' דלה מצגשים פ' שאיט' וכול' להשתן
בם עכ' ד' כרי שיטתום ניסותום ויעז' פיר' שיתול' לנקב
מעפה שלכ' העשויה בטיט' או בסיד' ויסתום את' מק' ויעז' הם
סתומה סתום פתח הוא דכת' שחם העין ומתרגמ' שפיר' חיי' דהיט'

פתוח במגלת הים כל מי שמתפלל אחרי העיבור מעשי נפטר
ה' סוד תפלתו שתם סוד שתן צפ' כיס מברכין בגמרא
נובלות כי פליגה נבלות תמרה דתן ראש דמחזיקין שובדמא
השיתין והדימין וכל ש' שיתין אמרבה בר בר חנה אמר יוחנן
מינ' ונחנה שתם בחכמה תרג' אלהא בחכמה שם שחסייה
גמרהא מחזיק חוג מוסדי ארץ תרג' וכד שם שחסייה וארעה
וכו תרג' רנדיין יסוד עולם שתן בכל מערבין ומשתתפין כ
כיס משתתפין בתחומין שתן וחוטך תרג' פתח ונאסך
שתן צפ' יחוסין ואילוח שתן כל שמכיר את אמו ואינו
מכיר את אביו בסג' דפ' הנישה את האשה אמר ליה אישכך
אמר ליה השתקן קאמדת פי דכי אמדת הלכ' זו קמיה ש
דלא סצירה ליה הכי אהשקיהו קאמדת כלומר שהשקן כוס
בשדיל חביבות הטעם ששקן כלל פנ' זה פיר' הרב סלחמ' כ
מגניא פ' השתייהו קאמדת דשתק ולא אמר הכי אי השקיהו
קאמר שכש' קיה שחה וחד הכי ינחת וכשחזרת לא מענת
לא יועת אי אמר הכי אילא בסג' דפ' נערה מאורסה אמר לו
השתקין קאמא אהשקין קאמ' שתית צפ' כיס מברכין
דסמך שעל הפת שתיתא רבא שיהכל נהיה צ' וטמו לאמר נהיה
מינ' מחנות פליקחין תבואה שלא הביאה שלוש נמי שכן אמר
בתר ועושין מהכל מן הקמח פ' בע' קלו בם דפתחות מי שחזר
מיתו ליה כונא דשתתא דטלפתו ובסג' דפ' דתן מעמירין
שתות בסג' דפ' המוכר את הספיעה אל ושתכר יותר

משתות פי בתשובות והקטנה לכם או באגר נטר לאפילו פחות
 משתות חס ושלוש אילת מיר ליד חס אמד שמואל מוכר חפץ נ
 לחברו באמנה ואמר בקי וכן לקחתיו יש לו מן הדין להנות שדות
 חסין בדין חסונה והלל תה מדינה עבדי בה מעשה באתריה
 דה יהודה ודמו מוח בדנה כמפר בה המפקיד אבל מכר לו סתסולא
 הוריעו בכמה לקח מותר לקח כרידמיו ומשפטו כמו ששפט בפ
 החד החדה חד בעה כסף וכדי שיראה לתגר או לקרובו ותם התנה
 עמו הוי יודע שחפץ זה שחני מוכר לך ד יודע חני שאינו פוזה
 אלהמנה על מנת שאחך לך עליו חוננה חסין לו עליו חוננה

נשלם ערך שין אחיל ערך ת תא

נכפ בע

ועיניו מוחותה

חסין בע יעיע בפ ד במירות ובפ הויניחו לו בגמחה מהלך כותל
 הקיכל ששוקתה ששוקתה התא חמס תא בר גמ דפ כיטר
 בעדין תמי דאוכליך חלבה פי בואי תאמר צד טובות ונכ
 חל אדם בגמ לא ישכור הולכין לתואטריות ולקדקסיות לפקח על
 סקורבים בשבת בפ א המעילה בגמ חליתמן ועקרון כיבוס חירן
 תואטריות וקדקסיות שילהן בס פ א בעיד בגמ חסין בועין תר חס
 חסין לתיחס ולקדקס צד מגילת איטה ובהיותי סחף יסיחובו
 יוסי שער חלו חומות העולם שיושכין צבתי קדקסיות חסין
 נכר ל פרט יהוי כחיות הזה ל נחמיה אמר יום תאטריון היה והלט
 תל לראות פ כלסון רומי קורין לנבילה תואטרון קדקסיות
 כס כסאות ונצינות שותי שכר תרג וזמדיהון חולין למשתו מרית

תשקה ויהי אשר תעשה על המזבח כענין זה יניח המזבח
 ונשדון סוילת בלול בשמן סדית דבעההיו והיט גלוגן כח
 כחן שכן ומאמר במנחת נדבה שמו בפי במירות בלוגה
 לבלהמטות גמ תל עשדון בלולולוג לומר על עשדון שש
 לוגדברי חכמים זו הדויתא בתורת נהניצ במעור עבן דען
 מתבשט פחיתו כהוגדולותמיד שניהן תדיריו בכל
 וחובה ודוחי טמאה ושבת דען חביתו כהוגדול ומנחת נדבה
 מביאין יחיד וגלגל עמדה טוענין לבונה תכל בפער הנפ
 בגמ ירך זהתנן בפב בעלה ולמה אמרו כלהמחמיץ והמתב
 ימזמזע להחמיר מין במינו וכול פנות תכלין במאכל וכל
 כען מלפלין חוכמין או שאר מיני תכלין בפאמר עקי
 לתכל בישת קלה גמ ורמיעה תכלין כוג שמות ממין אחי חמכ
 בפב בעלה פכען מלפלין ופלין אחר ופלין לבן בפב כלהכשה
 הכחלוהימת כל בתטלי כוליה אסיר בסגמ דפיס כחן ופלין
 תכלין למיעוה פכען קנמין וכיוצא בו זכר לתבן שפסוס בס
 דפא שותפין ברה הקבה יער הרע ברהל התורה שחיה תבן
 בפב דפא הנודר מוהמבטול תכלהוא תכלין ישבה מי טמא
 ופלין מלפלין ביות פיש כח טעם יער מאחרות כלומר הנפ
 ביות ילהתר ותפס מין מה הנאה ישבה חתר משחר בינה
 ולתור ובגמ פיר תועיבא עשו טניהם תועה חתה בה הנפ
 ופלין מלפלין וכול בפב בערכין לחהיו אומרים לחנכל ופלין
 שפסוס כח לחן תכל בנעמק פשקול הילר חתה דקין
 פלין מלפלין תועה חתה תכלין חנכל ופלין חתה

תבולל בפרק על לו מומין בבטורות והרי בעינו דק תבולל חלון גמ
 איזהו תבולל לבן המוסק בסירה ונכנס בשחור ומסקנא מתי לשון תבולל שהוא
 מבבל את העין **תבולל** דהיינו בגמ' ותבולל כבר פירשנו בערך
 גמ' בכל השבעין אמר רב נחמן הוי מין דנקיט מגלח ותבולל עין בע' גזס
 בדיש פ' חזקת הבתים בבב' בגמ' אמר רב יהודה הוי מין דנקיט מגלח ותבולל
 פ' בתשובות מיהא דגרסינן בסוף גמ' דפ' המוכר את הבית בבב' אמר רב כח
 שעולין לו בחבל הוי שיוור בשמכר לו שדהו היפא דאמלן חוץ מחילנות והויבה
 גדולים ובינונים וקטנים רב אמר כל תילץ שהוא גבוה ואין עולין לו לא בחבל כמו
 דקלים שבבבל שעולין להם בחבל ושמים תובליה כדחמריץ הוי מין
 דחזיה דנקיט מגלח ותבולל כי ההוא תילץ הוי שיוור אבל בינונים
 וקטנים לא הוי שיוור וטקט על גבי קרקע כל שעול שלמאחריה
 דמשך דתבולל חילנות קטנים לא הוי שיוור אבל בינונים הוי שיוור וכל
 שיהיה פירוש אחר כלי גודרי תמרים פ"ח בלעז תובליה כמשמעה
 ותובליה הוא בגד שפורשין תחת הדקל כדי שיפלו עליה תמרים ולא
 יפלו עליה פ"ח מין חכמי מבנא לפי שהדקלים הן גבוהין כשרוצין
 ללקט תמרים מביאין מגל חרץ ומשימין תובליה שהוא סל ברחש
 עץ אחר וצביהין הסל כנגד התמרי' וחותרין חותך במגל ומפלין בסל
 כל תמרי' התמרים לארץ ויתבקעו ויתפלחו" **תבן** בלג דפרק
 המוכר את הבית בעינא דתיתבן ארעאי פירוש יהא לי התבן שמשתני
 בה **תבן** אתה מכנס לעפריים עין בערך יוחנן בערך כרז
 בלג דפ' לא יחפור בב' תבן והא חזי לבהמתו בתיבנא סדית פירוש
 שהחוש והופקד ריחו" **תבן** בפרק ארבע מיתות
 בסנהדרין בגמרא הנודר כתבונס עתים פירוש כתבונס כדמעותם
 ומת' כלם היו עושין בדיוקנו שלבעל" **תבס** בפרק שני
 בלג דתבועית דס' ורביעית דס' תבוסה מעת אחד רבי עקיבה
 חזינהו מתים בסוף נזיר ובפרק י"ו באהלות ובסוף גמרא
 דכרז **תבוסה** פירוש בבבא בתרז נאכלו ואת תבוסתו גמ' מניין

לתבוסה אמר רב יהודה דאמר קרא ונשאתני ממזרים ממזרים טול
עמי וכמה שיעור תבוסה ל' ליעזר אומ' נוטל עפר תוחח וחופר
בבתולה שלש תצבעות בפרק הגזל עצים בב' בגמרא נתן צמר
ובגדה בפרק האשה בגמרא הטבילו מקולי רביעיות שבו בדם
תבוסה דרבנן פירוש דם מערב בשאר משקין שבגוף אינו דם
שהנפש יוצא בו בפרק תינוקות בגדה בגמרא ל' יהודה תנו רבנן
איהו דם תבוסה ל' ליעזר ב' יהודה חומ' הדוג שיצאו ממנו
רביעית דם וכו' ל' שמעון חומ' כלוב שהיה כלוב על העץ ודמו
שותת לארץ ונמצא תחתיו רביעית דם טעם

תבקיין בבראש רבה פ"ג ל' וזה אשר תעל אהיה
אמ' ל' יודן זה וזה עתיד אחד למוך באמתך הה' אורך ימים
כמדה הראשונה אמות עשרים ורחב עשרים ולמה היה תבקיין
תבר בפרק ביצה בגמרא בית שמאי תבקיין
אי' נוטלי' בחלוקת בעלי אבל בתבוא גרמי דברי ה' תבקיין
בסוף גמרא דתעניות וקדן ליה יום תבר מגל פירוש
אי' חנו צריכין מגל לחתוך בו עצים שמעו חמשה
תשש כוח השמש וכשכורתין עצים מן היער אמר
מתיבשין ונשחרת בהן לחלוהית ומתלישין וכל עש
תולעת פסול לגבי המזבח מלתא ותיסק מן חמשה
באב כל המוסין במשנתו לשנות מוסין מן הלילה ליום
ששונה גם בלילה יוסין לו הקדוש ברוך הוא אורך ימים
ועושר וכבוד ודלא מוסין אלא ישן כל הלילה יוסין
מתרשל ואינו מבקש חיים שהתורה כתוב בה כי היא חייה

ליה לינורבא מרבנן למימר ינורבא מרבנן אנה שרו ליה
 תיגרא בר גמ דפ י יוחוסין שרי ליה תגריה דלח לשוין עם
 הארץ בר גמ דסנהדרין האי תיגרא דמי לעינורא דבירקא
 בפה הכה על יכמתו בגמ לא יבטל מגניא ליה אחרעא ומרמיה
 ליה תיגרי פ משכיבט בשדה עלהקרקע ומביאה לו עסיקין
 רבדי ריכזת מדיינים ישלח תרג תיגרי דמיתס איסד יסור ויש
 מהן בע גר תגר בר בכורות בגמ דסמך חמורו הסדו מיה
 דאיתי מבי בלועי שריטהו בהיגרא פ כלו כעין אגנא תר
 ונקרב את קרבן יי תרג ידופ מעוכין מבי תדיהון על שריס
 סופדין תרג על תדין ספרדין ושרים ינומקים תרג חתור סמין
 סליק פרקג אחלפרקד תה
 בר גמ דפ הדר תהו טה נהדר עמי תהי טה ד לעזר אמר חסד מהו
 תיובתיה דר לעזר בפ מרובה סגמ ר טומעון תהי טה ד לעזר בר
 גמ דפ הגידל ומאכיל תהי טה ד יוחנן ומי מקבלין כורא שלחבש
 דין פתמה תה בפא בנדרים בגמ כסדרי כשרים ינו טעמא
 כשהן תותין נודרים כשהן מטמ עליון ימא נארות מס דרטיק
 בר גמ דפ ד נדרים ההוא דאתא לקמיה דר חסי אמר ליה כדון
 תהיט אמר ליה לא שריוק בס גמ דפ א בקידושין אמר ריש לקיש
 בתוהא על הרחשונות פ מתחדט בציצית וינחם יי כי עשה איה
 הארס תרג והות תהי מן קדם מי כנחמתי כי עשיתים והענין
 הרעה בילמד בר אחרי מות תהות לפני הקבה שמעתו וט
 בבר ר תהו ובהו ישבה לה הארץ תוהא ובוהא ברז גמ דתנחומי
 ריקא נמידכ המטר תהא טקום מסד תה בגמ בפסכדיע

גדילות קרנה בעילה דמוכתהוה שקיל דהוה תהי בחמרה פיר
 טועם היין אם יחמיץ ואם לאו פגאון דגל דיקא דמפיק אור
 מפומיה דרמעייל לפומיה מיקדיתיה בלשון חרמית ובתתיה
 נקב הוא שניצבון במגיפת חכית ומענין פיהו על הנקב ושואפין
 את ריחו של יין ויורעין אם החמיץ ואם טוב הוא כל לא יחפור
 בגמ חנות שבער אם ליה רבא לר ארמא בר אבהו פוק תהי ליה
 בקנקניה והא דגרס בפ ח שרעים כל בפ בע דיל תהב כינור
 עולין את הפסח שפוד של רימון תוחבו מתוך פיו כלג בכריתודת
 וזו גרסא משוח חותט עד שקוא מניח ט כשערה ותוהט
 בעיניו גמ דפ אלו רברים בפסח מי שפסחו טלה תהב לו בעמור
 בגמ דאמר בקדש ונמימת מת תהוב בקדש עיתה שלם פיעה פ רעע
 בר פסח אין תוהבין דמורה שלגסן לתק האבטיח תהום בפ
 כינור אין נטמא טומאת התהום הרי זה מדינה בם נדיר ואם טומ
 היתה יסוד אינו מותר גמ מנא הני מלו אמר ליער דאמ קרה כי
 ימות מן הליו במחזורת עליו וכול שר אילא היה דתנן אידוהיה טומ
 התהום שאין מכירה אחר בסוף העולם

סליק פרק ד אחיל פרק ה תוה

בפ גמ אין מעעמין וחתחתים בדרך ל טאנ אבא בר טהנא אמ
 חתחתין של דרך נפלה עליו ל לוי אמר חתחיל מתה תיהום בדרך אמר
 שר אהרן פלן איתבי מהלך עד חתך פלן ליתבי מהלך בר גמ דפ מקום
 ששם יצא טס תוהדי בדי אינסי ויחרד ינחך תרגוהיה ינחך
 תהי בצר פירש יא כינור הארץ שותה ל נחמיה חומ כמין תוהיה
 קצריא דמרבי וקבר רבנן אמר רב כמין תוהי טהר הוא בצל ושמו

תהי תוֹךְ בֶּסֶה הָגֵר דַּף הַמּוֹכֵר יֵאָתֶר הַסְּפִינָה וְכַפּ מִי שֶׁמַּעַת בָּגַד
 שִׁיר קִרְקַע יֵאָחֲזֵנָהוּ נִיחָ לִיהֵלֵךְ שֶׁמּוֹלֵךְ צֶדֶק אֶחָא אֲגַב אֶסּוּפֵי דְבִיתֵיהּ
 כִּי אֶתְאֲנֵק לְאַחִיךָ שֶׁר תִּקַּח פֶּה כִּי הִיכִי דְלִיחָרוֹם וְלִיחָבְלִינָהוּ לִזְוָא
 עַד דִּלֵּא וְיֵתֵר רִיחָדִיק בְּהֵימָא אֶסְקוּפֵה דְאַחֲקֵי לִיהֵ דְקִימָא לִן אֲחֵי
 לִיהֵ מַטְלָטְלוֹ אֲגַב מִקְרָקֵי גַבִּי מִקְרָקֵי גַבִּי מַטְלָטְלוֹ כְּלוֹמַר כִּזְוָן
 דְּגִבָּה דְּקִרְקַע יֵבֵה בְּמַטְלָטְלוֹן דְּחִין יִכְחַל לְחִזּוֹר בּוֹ וְעַתָּה שֶׁמֶם מִקּוֹם
 כְּדָגִים בְּסַגֵּל דַּף בְּנֵית מֵתִים וְכַפּ אִיכָל עַל תּוֹךְ אֲמַר אִי אִיכָא עֵו
 עוֹרְבָא מִרְבֵּק הַכֹּהֲנִימָלִי נִקְבִּיל אֶחֱפִיךָ דְּבִנִּי מִגְּנֵקָא שְׁנִין אֲגַב יֵאָס
 אֶסּוּפֵי דְבִיתֵיךָ פֶּה אֲגַב חִינִירוֹ שֶׁהִיָּה לְסוּף בֵּיתוֹ כִּי אֶתְאֲנֵק לְאַחֲקֵי
 נִפְקֵד עַפְּסָא לְאַחִיךָ יֵינָא לְקִרְדָּהוּ מִרְבֵּק שֶׁמֶם אֶתְאֲנֵק לְאַחֲקֵי
 עַד אֲחוּתֵי מִקּוֹם תּוֹךְ בְּסַגֵּל דַּף כְּלֵהִיךָ יֵהוּדִי בְּתֵיבָא דְּלִבָּה
 יֵתְצִי פֶּה בְּחִדְרֵי הַלֵּב יוֹשְׁבִין כְּלוֹמַר יוֹרְעִין הַנְּסִתְרוֹת חִדְרֵי חִדְרֵי
 תֵּל יֵדִישׁ תּוֹךְ בְּגוֹ תּוֹךְ תֵּל בְּפֶסֶק דַּף רִיחָ חִדְרֵי חִדְרֵי
 פֶּה רִיחָ שֶׁמֶם יֵבֵה כְּלֵה עֵלֵם

סליק פירדק אהיל פדק

תחבול   בם אהילות גם דפ"ה בע"ד ובמושב ליה"ל ישב
שלא ישב בתחבולות פי' שמתקדעין ויושבין ברחוב ועל דין
שנים שנים מיהן ועושין מלחמה לשחוק בתחבולות
בם אהילות בית שמהי הול' הן האשפות ונפר תוחח
שמינו בתולה אלה כגון ארץ חדשה שעפדה מדבקת גל
וכשמינו רגלן עליו עושה גומה נאהלך על החול כדא' חין
מי רגלים כלים אלה בשיבה ובעפר תוחח אפילו בעמ
ותל   בפהיהב בגמ' עד מהי צדמה טמא' שתחלתה יקדש

וכולה לשמים בנייר דגמ דפ בית שמאי מאי טע דצית שמאי
 דילפין תחלת הקדש מסוף הקדשמה תמורה הכלו בטעות הק
 הקדש הכלו בטעות כל גמ דסוכה בדורשין תחילת קמא מיעל
 פ' האיי קדש חד דחוק מיתא לגופיה תחל בסגמ דפ משקין
 כוונה תחל וחלבה פ' תמרים שלא בשלוח כל ינרכו בגמ דפ אין
 דורשין אכיל תוחלת חרשין קטווחה פ' אכול תמרה
 ושדי גרענה יאעמה דפ דתחלה עיין בעהעמה תחל בפ' ה
 שרשם בגמ ועיר לזעל תחלו חיותה ברעויות דפ מו שאחזו
 תחל לתפה ליה חכמה תחלו חיותה פ' שחלים לבנים בפרק
 ח' שרים בגמ מקפלין ההוא גברא דאכל גרענה ואכל תחלו
 וק' דפ א' ע' פ' שאמרו בגמ מניקא דאכלת תחלו דבי כיתנה
 אין משום גילף השחלים שעומדין בתוך הפשתן הדריע ה
 המלך מתוך עורה פשתן מהנה הוא לפשתן לפי כך אין בהן משום
 גילף ואם נשן שחגש להיות לשון ליקח הדע שלהן לדוע כבר מעשה
 אין מס' דין בפשתן לגופיה ואסיר משום גילף כלפי פ' בלעי
 משום תחלם במגילת איכה איכה יעיב ולמה קורא לה
 כש' שחלים דהון מרבין צניהון במילק תחלסיה תחם בפ'
 כי' הדגל בגמ ותם נחטמה ליה ר' חסדא לרמי בר חמא לא הוית
 ג' תורתא בתחומא בפ' חזקת הבתים בגמ ולא לאשה אמר ליה ר'
 נחמ' הונא לא הוק מרגבן באורותא בתחומא פי בבית המדרש
 שחלסיה חוס מלתורה בסגמ דפ כסם שהמים בודקין במאי ק' א'
 מיעל ד' עקיבה סבר תחומין דאוריתא ור' איעיר סבר תחומין

דרבנן ינקי תחומין מהדדו כב עב נק תחר הו לריב
ומיעה תינומו תרגה להדרו תחש בגמ דע במה מדלוקין
תחש שהיה בימי משה בדיה בפני עמלקיה וכול תחת בפ
בטת כותיש הכותין מטמאין משכב תחתיו כעליון גמ מאו משכב
תחתיו כעליון או לימא דאו חיבה י מינעות דו על גבי דו ויתב
עליהו מטמא להו פשיטא דהא דרים להו הלא שתהא תחתונו
שלכועל נידה כעליונו שלכועל מה עליונו שלכועל אינו מטמא הלא
אוכלין ומשקין אף תחתונו שלכועל נידה אינו מטמא אלא אוכלין
ומשקין ועליונו שלכועל מנא לן וכול נלמא אמרו כעליונו שלכועל
נלמא אמר כעליון הנידה והלא עליהן נידה נזב שוין שמכין
אוכלין ומשקין ולא אדם וכול ותח שוין טמא מאין אלא כלים
לכן אמר בעליונו שלכועל נידה נזב למרע דיתו מרע שיהו
זכר כמחזו אבל עליונו שלכועל נידה אינו מטמא והצא נידה
עצמו מטמא אדם וכלים והכל בר גמ דפ' הלו טר בפ' תהא גדות
תחתונה שהיא עליונה פ' תחתונה במעי בהמה כשהיא עומדת
שהיא עליונה כעמיע מידה לנופחה בפ' יז בכלים תחתונה כשהיא
טמא פ' כל שיש לינורף תחתיו שכשנפיל ממנו פסקה מלפניו
הוא נפיל לתוכו ואותו כל שמו תח תית דמותו התיבות שמו
בחלק בגמ דוד המצול תחתים שנים ושלישים תחתים כל
אמצעים לבהמה עליונים לאדם בפ' דפיה אדומה ובריה דאמור
אלההבים למה נענש אבנר על ידו שהקדים שמו לטמא וידוע
הה' ושלח אבנר הדרור תחתיו לאמר למי ארץ תחתיה בפ

אלו טו בגמ סימני העוף קוקיתא שוריא צמערבא מלקי
עלה וקרו לה תחומא סליק פירקן

אחיל פירקן תיובתא דפל תיובתא

אמר הרבנים דל כלה ימיה דאמיר בתלמוד תיובתא דפל תיובתא
בטלן דבר מי שהתקנות עליו לגמרו חלה וכתב עלתה בן
בקושיה לא בטלן דברין דאמ לא הוק ברירא להון ובטלן
שמועה דו לגמרי חלה לא השתכח לה פירוקא בהתיא כועתא
ותליא וקומא והיכא דקשיין תריותו אהדרי בטעמיהו ולא מיפירק
קשיין עדין כיהא בדוכתא וכי יהא ברוטתא ולא חישנין
לית תהי בהו טע ולפרוקינהו כגוהא דאמ שמואל ומורה לו
אבא סממא עלה אחין להביא דהיה שאל תאונות והשטרות
מן תנן שלא מעשהו אלא בהא מילתא עבדין כשמואל זה
פירקא על בן חיקת הבתים בגמ ולא להשיה ובס פירקא שיה
שאל פירקא פסם כי חלה יכא דקתע קשיה לפלחא בטל
מימדיהם אמ עיין בה דהית כה פירוקא ולא בטלן לגמרי ועלה
בקשיין תייה והחלתית עיין ער חלתית תייה
ברגמל השותפין תייה הוה ביה פל תיים

בגמ דל לולב הגזול נחלקה התיימא פסול וישנו בפ הגזול לעצים
בגמל פירקא פתיימא גבא דהימא דמתיים להו לישני עירוי
חל ומשוי להו חד כי כל אחת כעולה לשנים ותחומא מגעק
אמ דו ההוינין זה מזה ועמד כל אחד ואחד כשחזא כפיר
לשני תימא שלהן קיימא כשר ואם נחלקה התיימא דהו

כאלו נפרעו העליון ופסול ובג נסדק וישאומה התיס
תיקה בעלן טר בגמ אחוות דם הלעיטה חלית
הו שחלה הרדופני חו תייקה היט תיך שלמעלה תיך
בפ הגזל ומחכיל בגמ שסך עהר שוכו תיך לפניהם מחשכו
הן למי נפשות בפ דחננו ובמגל איכה שמענו ט נאטח כי בא
יש דרך האוטרם אל תיקר אתרים אלה התרים אמר מה התיך
הגדול שהיה מהלך לפניהם בפס דהחדש תיך טוב קולחתור
עניים הייתי לעזר תלג טיך הויתי למסכנים דרחמי לסמיח
תגרא בפ חזקת הבתים בגמ במה דבר אמו בפסוק
רפעה טי אהל תיך אתורי והרד פ כמו שהוילך נמר
שלמה דשק בתלם אחד וחור ועיסק תלם אחר כש
אותו בתלמים קטור לא יוטר
פליק מרדק אחר פרק ח
בטבוליוס פ יב בזבחים נותר הצטר חיו השורף מפי
בפ ב במעלה ומעליו בהן כבית הדשן עד שיוקד הצטר פ
מלשון כהתקן כסך סתך כור ויהכו כמים שאגתי כסך צדור
ונזיר בגמ נטל שלם והתיכו גמי לטהר בר גמ דפ במה צדור
חילבי מוקד וקידבי דגים שנמותרו פ חבל ממסל תק
גמדפ כייט ינולק הנחיל יסמעל קוריהו תוך בר פ נותר
כדעין שהן מטחין לתוכו ויש שסונין תוכס ומדמין
וחמש מין עשויות תלג תכרה בפ המביח גט שני
בכל כותבין הא דחק תיבות הא דחק הכתב טמוכין הא

יריכות פיר דהי דתותי שהחזיקה בתיבה בדחקה יריכות
 זהו מקום הדין לשימת הכתב שמושך הלכלך עליו הדין והוא
 דתהני שהחזיקה חניה בתיבה בשחקה מקום החלק ונשאר
 מקום הדין בולט ועומד כמות שהיא ואקשינו וחזיקית תני
 תיבות חניה בתיבה ורמיסה לא היה כתב שלפנין שוקע ויש
 חומ פדש סוטה אילח בולט והא דינר זהב כשטובע אורכו
 במטבעה חלק שבתוך האות שוקע והאות בולט ופרקי בדין
 זהב דבולטות היריכות ולא בדינר זהב דהא שולח היה שוקע
 בולט שהיה מסה בטם מאחריו ודחה מקום הכתב ביד
 בולטות ובלוטות מלפניו ודינר זהב הירכות בולטות ותוכן
 חלקי כללח דמילתא כלדבר שנעשה מעשה ביריכות ענינו
 בדין חלק מלפניו כגון האות מקום הדין בין בחזקה מאחריו
 תליח מלפניו בתיבה היא בפי יט טחלין בגמ' החלק נכסיו
 בלתי שריבור בדיבור דאמי צע מעורר וקידושין במ טורים
 בגמ' נראה שותו והלתיך כרי רבור דבור דאמי חוש ממנה
 וענין זה ומקדש ומגיש פ לענין מהדר קאמ דאי בעי למהדר
 צע דאמי שותו והלתיך לא יכלין אפ' שעסיקין בזה ענין
 וק' עלגב דקימו עדים ותקחם עב' דנמי כיון דאת פיס דער
 לט' דז מילת דאמיבואסיר בהענין וכו' דין מבדך אתה ששורין
 חס' נט לא שותו אפ' שחזר בתוך כרי דבור אסורין לכהן
 בש' נט בגמ' גנב על פי שנים תרי תוך כרי דבור הו' חד כרי
 שותו הרב להלמיד והיט שילם עליך וחד כרי שחילת תלמיד

והיו שלום עליך רבי צפתינה דופן בגמבת יה עשרה שנה
היבטיח להו תוך זמן כלפני זמן אוכל אחר זמן פתוך זמן שנת
עלתיטקת נשטת יה עלתינוק בהבגד פ' כז בכלים כלי חרס מנ
מטמא משום כלי קיבול וכל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו
אחורים פ' כלכלי חרס שאין לו תוך אין מטמא מהחורין
תך צפתינה מברכין בגמ על הידקותיה מ' חיו והוא דיתב
חיו תפירוני כיד תוך תוך כשמתבטלת הקדרה בטוב זועדת
תוך תוך תכא צפתי פ' בגמ לא יפחתו כול עלמא תרי
אחורין נחר בתר תכא לא מעטדפרי מההוא מעשה דבבב
סחמני פ' יה המעשה מ' ב' הגד' השוכר את הפועל
תכא קמיה ויהצ ליה תרי כסי ורליות לזמא לתכא מ' יה
והדר פריצפיה לאחוריו צפתי מברכין בגמ לא יפחתו
אחורין ריש גלותא סמכין ב' פ' דבא על יבמתו בגמ לא יפחתו
היכי דמי חשה רעה חמ' ר' חשו מקשטא ליה תמ' מקשטא
ליה פומא דבא אמר מקשטא ליה נמהדרא ליה חשה פירוש
כולחן תכי צפתי דבבא קמא מאי חריג תיב
חללייתא כ' פי בעהל תבך צפתי מ' ר' עקי בגמ לא יפחתו
ספדיט אמר יהודה מקק דספרי תבך דשידא פ' תולעת בגמ
שמינרת מן הסידיחין כשהן משבין בקופסא ימים רבים
תכל ב' חלומ' ד' הרוחא חזאי תיכלא דנעמל
באעבתיך פיר תולעת תכל בפ' חלומ' ד' בגמ לא יפחתו
ונחכלת לשני ימים אמר אביהן תכלת לימא כיהן תולעת

מרגם
וחני שכולה
אלה תפלא

בפ' א' פ' שאמרו בגמ' המדיר אמריהו וימלכא תיכלי לה
בהתא' מהלומדת להיות שפלה חיו לה בוסת תכל בפגמ
דפ' החובל בחבירו שיתין וחד דק' לו מטייה לכח דק' לחבריה
שמע פ' א' ופ' מכאובות מטיגין לאיש ששומע קול אכילה
שחבירו אוכלו והוא איט' אוכל תכלת בדגמ' דפ' מי שמתו
הוא ק' א' גרדא תכילתיה דר' יונתן עילוי קיברי בדגמ' דיבמות
ותכלת עמרתהו מדשש כיתנח תכלת עמרה ב' א' בברכות
בין תכלת ללבן גמ' בין תכלת שבה ללבן שבה פ' שיש בה ו' חוטין
של פ' לכן ו' חוטין של עמר הנבועין בתכלת ואחר מאותו
שפ' א' שחורך עלה ו' חוטין ניכר אילן ביום ידוע כיני מתעיה
בין תכלת שבה ללבן שבה מה טעמן דרבנן וראיתן אותו מן הס'
הס' ומה טעמה ד' לעיר וראיתם אותו כרי שיהא ניכר
בין תכלת ו' חוטין ו' חוטין שניהן עמר עבדע בשני מינים בפ'
א' ד' תכלת תנן אין הכהנים לובשין לשמם בבית המקדש אילן
ימין ו' חוטין שמע מינה תכלת ואדגמ' ותולעת שני שלשתן
שפ' א' לובע באלו ג' מינים זה פ' ד' דניל בר יחיאל ז' ע' ל' בדגמ' דפ'
ו' חוטין ובכר' פ' רש' לה חביל ימא דכילתא דבכל' פ' תכלת כלו
מ' תכלת מובחר שובלימה ק' י' מובחרת של אר' ינות שלבכל
פ' א' אחרית בכל תכל ויבטחו ק' הרגוית כליון בסברות
יש' א' לבטח תרג' ישרי בהכיל תכל בש' מ' א' התוכף תכיפה
אחר' שש' בדגמ' דיבמות ובדגמ' דיבמות ובדגמ' דפ' תכלת פ'
ק' שר' א' ו' הקושר קשר אחד בשבת אינו חייב ולעמן חייב

אִינוּ מֵתַחֲכָר שֶׁ שִׁישְׁנָה בֶּפֶי כִּי־מִכֵּן בְּגָמָהּ הָיוּ לִפְנֵי מִינִין
וְבִירוֹת בֶּסֶה לְאֶחָד בְּרִכּוֹת גַּת כִּיפּוֹתָהּ תִּכְף לִסְמִיכָה שְׁחִיטָה
תִּכְף לִנְטִילַת יָדַיִם בְּרִכָּה וְתִכְף לְגִחּוּלָהּ תִּפְלָה תִּכְף לִסְמִיכָה
שְׁחִיטָה וְסִמֵּךְ וְשִׁחַט תִּכְף לִנְטִילַת יָדַיִם בְּרִכָּה טוֹחַן יָדִים
קָדַשׁ תִּכְף לְגִחּוּלָהּ תִּפְלָה יֵהִיוּ לְדַעְנוֹן אֲמָרֵי פִי וְמָה כֵּת בַּתְּרִידָה
יִעֲנֹךְ יְיָ בְּיוֹם עֲרִידָה וְכוֹלֵל בְּרָגֶם וְכִסֵּף תִּכְף לְאִחִיָּה שְׁרִיפָה
בֶּפֶי שְׁתֵּי מִירוֹת מִקּוֹם שֶׁסּוֹמְכִין טוֹחַטִין וְתִכְף לִסְמִיכָה טוֹחַ
בְּרָגֶם דֶּפֶן וְחָלֹם מִגִּלְחִין תִּכְפּוֹתָהּ אֲבָלִין זֶה אַחֵר זֶה פֶּקֶעֶם
שִׁישְׁלִים יָמֵי אֲבָלָהּ מֵתָלֵךְ מֵתִיחָה וְכוֹן עוֹר בַּתּוֹךְ יִשְׁתַּחֲוֶה
זֶה מֵתָלֵךְ מֵתִיחָה תִּכְתֵּךְ תִּסְתַּקֵּה רִשְׁגָּה עֵינֵי שְׁחִיטָה
בֶּפֶי כָל כְּתָבֵי בֶסֶם מִימָדוֹת דָּרִי יוֹסִי לְאֶחָדָה קוֹה יִתִּיב אֲחִיָּה
רִשְׁגָּה וּמִשְׁוִיקָה נִוְרָה בֶּסֶם דֶּפֶן שֶׁרֶם כִּמָּה שֶׁמַּע דִּקָּה יִתִּיב אֲחִיָּה
לְהוֹרֵד עַמְּהָה תִּכְתֵּקִי סִלִּיק פִּירוֹתָהּ
אֲחִיל פֶּרֶקֶט תֵּל בֶּפֶי אֲחִיָּה
אֲחִיל תֵּל בְּגָמָהּ הֵינִי שְׁחִיטָה אֲחִיָּה בְּרִשְׁוֹתָהּ תִּלְחִי בְּשִׁרָה
שְׁרִי לְטִלְטוּלָהּ דְּכוּרֵי אֲסִירָה כִּי יִתֵּר שְׁלֵפֶן עֲשׂוֹר לְאִחִיָּה
בְּשִׁר וּפְעָמִים שְׁתוּלִין בּוֹ מִלֵּט אֲכָלֵה עֵץ שְׁתוּלִין בּוֹרְגִים כִּסֵּן
שְׁהַרְגִים רִיחָן רַע וְקִשָּׁה אֶת תוּלִין בּוֹ דְּכָר אַחֵר וּמִסִּיחִין רִשְׁתָּן
מִמֶּנּוּ וּמִוִּקְיָה מִחֲמַת מִיחֹס וְהַסֹּר תִּלְחִי לְחֲמַת קָשִׁי לְעִנְיָתָהּ
כֶּבֶד בֶּעֶסֶל בֶּעֶג בְּעִידִיּוֹת סִנִּי שְׁלֵמַתֶּסֶת שְׁלֵבֵלִי בְּתוֹךְ
וְתִלְוִי הַמַּגִּידֵרֹת הַשֶּׁמֶךְ בֶּפֶי יֵל בְּכָלִים פֶּחֶלֶל אֲכָנִים אֲחִיָּה
אֲחִיָּה שֶׁהֵן בְּשִׁבִּיל הַמִּרְחָץ לְאֲחִיָּה הַעוֹמֵדִין לְשִׁשְׁתָּהּ

בע אדם וגודרין בהן את רגליהן כדגם בשבת מגררה רכ
 דכספה בן המוניא יין גמי כדו לעשות תלח לנפה ולכרה ובפ
 טו בכלים כל התלויין טמאין חוץ מתלוי נפה וכרה בפרט השולח
 גט בגמ' הלל התקין אמר רבא ותלוי ליה עד דאמא כ"פ מטהות
 ותולהו דמלוה ללוה עד דאמא ע"פ כן בניהו כדגמ' דפ' האשה
 אמר ליה חין תולין מה טעם לפי שאין תולין כמו זה יש בטבת
 לפי שאין מדליקין וכב פי בע לפי תל ב"ב בטובות בגמ'
 העדים שאמרו תנו התם ב"ב ין באהילות התלויות הרובות
 ב"ב י"א ב"ב לדרך פ' כמין הר קטן מן והיתה תל עולם בפ' הקומץ
 ב"ב י"א פרשיות אמר לן אדם אחר ופ' בן יוסף שמו עתיד
 ש"ס ע"הן תליתילין שלהל ערי מסכנות תרג' ירוש'
 קד' תלולין וכן תרג' שרי מבצר הבמחנים הם במצודים ערים
 גדולות בעורות פ' השא ענין השמונה תרג' ירוש' דלמא תולין
 תולין ת"ט קל תלוי נטח שמיס' תרג' תלוי שמיס' ב"ב גמ' ד
 י' יוחסין ואלה העולים מתל מלח חלוצים אדם הרומה מעשיהם
 למשפח' סדום שנהפך לתל מלח תלחרטה יק' שיקדח לו חביו
 נאמו משתקתו ולא יכל להגיד בית אבותם זה מסופר שנספח
 מן השוק תל . מ"ק ר' פר' כג' הלא הם תטיב שאתאן יעד
 תדע מהלך לינדרין אלא באמינע פלטיה ובשעה שראה אדם
 נשפך בעיניו מתלה בעקבים מותקן בשערן אמר הדין דירלו
 תל . א"ל בפ' מ"ד במה מדליקין בגמ' כלהוניה לטחמיה
 חוץ לכתב אחר היה דומה כמין תלאת חילן והא תלאת חילן
 טמא ע"ב הוה פ' בשבועות חיה קטנה כמות חתול גדול ומרדקם

הוא ויש בו גמינים הרבה וטמא הוא ושומעט שמיעוין במקומם
שיעורק בהן שפנס ובלשון ארמו שמו שישקא ובלשון ערבי
זביב ובלשון יוון תלא חילון תלבוש בפא ביומא בגמללני
ללשכת הפרה ררין תלמי בטה תלבוש תולדת - בצר ר פרש
אלה תולדות השמים כל תולדת שבמקרא חסר בר מן תרין
אלה תולדות פרין ואלה תולדות השמים ולמה מאמרין חסדים
כנגדן וצדים שניסל מאדם הראשון ואבן חזירין לתיקנן ש
שיבא בן פרין לפי כך מלא וחלוהן חיו זיוו קומת פריה ארין
ופריה חילון ומאורות תלג בן גמרפ מי שחחו להלכות כע
בשוק שמתא תלה בפאלו סוד בגמר רוסת היאכ אלר
אחוות דם מיתלחא ונפלא תילחיו פ מהטחת ונופלת א
איברים בר גמרפ שותי הלחם סניפין למה לויאגב יתן וילחם
תלק ושסע אחת תלג ירופ ויתלע יהיק תלמוד וישנחילין
בגמא אמר איש פלני יורשני תר חיו למירין הלכות אמר תלמוד
פי ר חננל זינל מפי תלמוד יק שכה במשנה והלכה כרברין
כגון הא דתנן במסכת נדרה ר ליעור אחמ ר נשים דית שטתן
כול שר אכל הלכה כרברין ותנן עור המשיקה במה תטפהות
ותהא זכה מעת לשת רבדי ר ליעור והל כרברין ותנן עור יב
וזבה שברדיקו עינמן יום ראשון ומצאנו טהור כול שר והלכה
כרברין אמר ר יהודה חמ שמואל הלכה כר ליעור בר והני תלה
מיניה וחקשו מאי אחא לא שמועין בכולהו תנאין הלכ
כרברין במיתכיתין ופרקי חיו למירין הלכה מפי רל ולת שחמ
שמואל הלכה כר ליעור בהמלאה וות הלכה מיתו קמא מיתכיתין

כיוצא בהן בעמות אידהו ממזר שמעון התמיני חומר כל
שחייבין עליו כדת בידי שמים והלכ כדבריו ולחלו שאם בדת
הלכותיה לא סמכין אמונה דמסיק הלכותא במתני תל ידוע
בר פוחק אין למידין לא מהלכות ולא מהגרות ולא מתוספות
אלא מן התלמוד פ' לאו דסמכא הוא אלהאם יסמכו בו אנטו
תלמי ויורו בו ב' החולץ תנן אידהו ממזר כל שאור בשר שהוא
כלא יבא דברי ר' עקי שמעון התמיני חומר כל שחייבין עליו כ
דת בידי שמים והלכ כדבריו פ' חננל ו' ע' להלכותא כוותיה
ולאו משום דתני במתניתין הלכ כדבריו דבהדיא קומה לן
אין מיד הלכ לא מפ' תלמוד ניהו מפ' תלמוד ולא מפ' מעשה
אלא שום דתני להגבי הלכ פסיקתא בפירקין קמא בהלכותא
ביתא חמ' א' לעזר אף עלפי שנחלקו בית שמאי ובית הלל
במדרש מורין שחין ממזר וכל ותנן בקידושין סתם ב' האומר
לחבירו כל מי שחין לה עליו קרושין על אחרים הוולד ממזר
וחיזה זה זה הבא על כל אחת מן העריות האמורות בתורה ידוע
ב' החולץ בר מן נידה מאי טעמא שניה היא הפדה שחין בה
שאר בשר לפי כך אין ממזר ב' אמר לו אכלת חלב בגמ' לעזר
ב' משק זה תלמוד יטל אפלו משנה תל לו ולהורות פ' יוסי
ב' יהודה דאמ' יכול אפלו תל לו ולהורות שמעין מיד יוסי
טורה שהריאת התלמוד אינה הוראה כמאן אילא הא דתניא
י' א' ט' טמא ועפ' דע טהור ששתוי יין מורין בהן הוראה
וי' א' יוסי ב' יוסי בר יהודה דאמ' קריאת הלל אינה
הוראה ומקשינן עליה דרב מי אמ' הלכ כ' יוסי ב' יהודה ודא

רבלא הוה מוקים אמורא מלמא כבא לחבריה פ כיון שחיה
שוותה יין ביום טוב רבלא הוה מוקים אמורא כלו לא היה
דורש אמלו ברברים שיעשו ביום טוב שמי וכן שכיז לזולת
מיכלל רסבירה ליה חשתווי יין חסורין לקרות בתל כהורא
היה תרקינן לא הוה מימנע אולא מן הורא בלבד ואמרין
ולוקים אמורא לשמויעיתל ולא חדה תרקי כל הוכח דמוקים
רב אמורא לא סגי ליה בלא הורא כלו לא יתכן לרב להשמיע
דברי תל בלא הורא בסגמ דפ הישן מקרא ומשנה תלמא חל
והג' בסגמ דפ חלו מיניחותהו דין למשנה יותר מן התלמוד
בחלק צגמ דפקי חומ כל ומו עני דעים חלו בעלו תלמוד לב
משחק תמיד חלו בעלו משנה רבא אמר איפכא בסגמ דין
משוח המלחמה הכן בחוץ מלאכ דו מקרא ומשנה ותלמוד
ועתה בשדה לך חלה מעשים טובים אחד ובית דין חלה
וקבל שכר בפ' הגזיל ענים צגמ טבו לו אתה קרן גדילה תגישק חב
חבירה ופיקרון יש תלמוד יש תלמוד קאממר דמשמע יש תלמוד
מן היודשין דילפינן מרשיה דקרא יש תלמוד קאממר ודעת
קרא והשיב את אשר גילה את אשר עשק את אשר הופך
אז את אשר מינח מרכת רחמ' גזילה ועישק פקרון וחבירה שח
מע שהיו שין משלמין קרן בצגמ דפ מיש הדינא מד ליה תג
לשבתה רוחא לתלמודא תלמוד בפ' בקדושין צג
כל מינות האב כל תלמא חכ שחמו עומד לצד נקרא דשע
תלב בפ' בכלאים בית שמיא חאמ ששן שלטון
שלמיתח פ' כמו בתלם עבדות פתיח מן פתח תפתח תלמוד

פד' עירייה כלהתילנות נקדח של שם פירותיהן תאינה מתקדרי
 תאינה רמון מתקדרי רמון חיוור מתקדרי חיוור חרה גפנה אית
 לה תלתא שמהן מתקדרי גפנה דנפק מן גפנה ענבים דנפיק מן
 ענבים חמר לתמר לך מה ענבים הללו אם אין את ממדסן ביד אין
 אותה מונינה מהן כלום כך כלה שותה יין הדבד סוף הוא מקיח כל
 שבמעיין תלתן בכ' בצבלאים וכו' תלתן שהעלת מיני עטבים
 בכ' אבר השנה בגמ' ולידקות תנן התם בר' מעשרות התלתן משתמשה
 קדש כד' שתירענות ימח' חשוב פרי משתמשה לירעים שאם
 מן ידע יעמח כינור בודק נוטל מלוח קומעו דמטיל לתוך ספל
 שלמים שקע רובה חייבת ואוקמינה ברוב כל פרידה כלומר כיון
 ששקע ויטה עיקר פרו על כוהא כבירה התבטאה והיית מש
 משיביתו שליש פ' כגון הפרי בשגמר וישט משקל גסלעים כיון
 שתבית משקל גסלעים חייב במעטר מנחלן אמר ר' דורא עט תעש
 את כל תבואת ידע כלן פשר מדבר שאם תדעו תעשה ממט
 פת דבד שדורע וינמח פרע לפחות משלש שאינו ינמח פיר
 תלתן חלבה כלש' שמעל זה מן הידעונים כמין ערשים והוא
 מרבית לתו' נכש שורין אותו במים נמתק

סליק פרק ט   האחיל פרק י   תם

ב' ג' ד' מי שחזן לית תומא יחידה פ' שום שאין לובן אלהא
 חזקת תם ב' ג' ד' זהב למירמא תומא לסדכלא פ' לית רעועית
 לסדכלא לתקן ל' ג' יעיות ונראה יפה תם פולחו מיתם פ' מאדן
 יסלכל תם ב' ג' ד' כיינר משותתמין ו' אימות התם תיימי פחות

מִדָּה אֲמוּת הַכֹּהֵן לֹא תִימָר בְּרֹגֶם דֶּף הַבֵּית וְהָעֵלִיךְ מוֹדֵק ר' יוֹסֵף
בְּנִירָה אֶעְבְּרָא מִר' יוֹסֵף עַל הַנִּיחַן לְהַרְחִיק אֶת עֵינָיו מוֹדֵק
הַיֵּכָה דְּמִשְׁעָבִיר לֵיהּ אִיהוּ הַזֶּקֶק דְּעַל הַמִּיחַן לְהַרְחִיק וְהַכֹּהֵן נִשְׁמַע
דְּכִי מִשִּׁי הָאִי יִרְיֵךְ נִפְלוּ מִיָּא עַל תַּחְתּוֹן אִיהוּ מִמֶּשׁ עֲבָר לִיָּד
הַזִּיקָה וְעַל הָעֵלִיךְ לְתַקֵּן דְּתִימָר וְהַדְר נִפְלוּ סָא דְּפִסְקִי וְהַדְר
נִפְלוּ פְּדִלָה נִפְלוּ בְּהַרְיָא מִיִּרְיָה עַל תַּחְתּוֹן אִילָּא אִיהוּ מִשִּׁי הָאִי
דִּלָּא אֶפְהִיבָהּ מִעֵיבָה וְהַזִּל מִיָּא עַבְרָא מִטּוֹ מִקּוֹם הַפֶּתַח וְנִפְלוּ
עֲלֵיהּ תַּמָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין תִּימָה מִהוּ אִמְרָא רַבָּא לְהַדְרָא
צִמְרָא דְּעוֹף טְהוֹר מִיחַיִּב לְשִׁלּוּחֵי תַּמָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין תַּמָּה
מִהוּ אִמְרָא רַבָּא תַּמָּה פִּרְדָּה הַגִּיד לְתַרְגָּם תַּמָּה הָאִי
תַּמָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין תִּימָה מִהוּ אִמְרָא רַבָּא לְהַדְרָא
פִּרְדָּה תַּמָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין תִּימָה מִהוּ אִמְרָא רַבָּא לְהַדְרָא
אִיטָּלָה מִן הַמִּתְמַיִחִין פְּתִימִיחִין עֲלֵיהּ בְּנֵי אֲדָם אוֹתוֹן שִׁמְשׁוֹן חֵדֵי
חֲדָעִין שְׁמִינִי תִימָה אִיכָּא אִיכָּא לִיכָּא תַּמָּה שְׁמָה
וְשִׁעְרָה תִּרְגָּם לִי תַּמָּה וְשִׁמְשׁוֹן תַּמָּה הָאִי טִרְבָּה
נִחֲלָה תַּמָּה חֵדֵי שִׁמְשׁוֹן פְּעִלִין תַּמָּה הַדְרָא וְרַבָּא וְרַבָּא
עֵינִים וְפִגְשׁוֹ עֵינִים תַּמָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין תִּימָה מִהוּ אִמְרָא רַבָּא לְהַדְרָא
טְהוֹר חוֹן מִשׁוֹלָחַן הַכֶּפֶל חֲמִשָּׁה הַמִּזְנֵן פְּקַעְרָה צִדְלָה שְׁמָה
לְאִכִּילַת מִזְוֹן יִטְ לִבֵּי אֲדָם חֲשׁוֹבִים קַעְרָה צִדְלָה וְיִשְׁבְּהוֹן כִּלְמִי
מִזְוֹן מִינִין מִינִין הוּא דְּנִי דְּנִי וְכָל דְּנִי וְנִי וְכָל דְּנִי וְנִי
חֲרָבָה מִינִין לְתַיָּהּ מִי שִׁשְׁלֹן מִזְוֹן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת לֹא יִשְׁלָחֵן
הַתַּמָּה חֵדֵי תַּמָּה נִגְבָּה צִסְגָּמִר חוֹלִין צִסְגָּמִר חוֹלִין צִסְגָּמִר חוֹלִין

פי יד בכלים הסומך והמחגר והתמחיות פ תמחיות כמין קטניות
 קטנות יש לעול והוא ראש העול והוא חלק על עמודי השוורים
 בפלג גדול בגדרע שהיא שבת וכר כריתות בגמא חוכר
 חלב כגון שחילו בשני תמחויים ור יהושע היא דהמר תמחויין
 בן אמר לו אכלת חלב ובס' פ' טהן משיח אמר יהושע ש
 שמעתי צאכל מזבח אחד ב' תמחויין בה עלם אחד שהוא
 תייב על כל אחת ואחת בפ' אין בזה מורד ואוכל עמו עלה פ'
 ושלחן אכל לאמן התמחוי אכל אכל הוא מן התמחוי החור
 ופ' יוסף בר חנינא מתמחוי החור לבעלה בית פ' קערה
 ופ' שמימיין בה מ' אכל לאורחים ופ' שמימיין אותה לפניהם
 ופ' אכלין בו ביחוד שבשכיל שניהן מדבין בזה האכל ונמנה
 ופ' מזה אכל מן התמחוי החור לבעלה בית מותר שכן היה
 מנהגם שלאחר שסדרו לפני האורחים מביאין התמחוי אחד
 ליטות בבעלה בית ובעי ביט ומחדין אתו בשכיל כבוד לפני כל
 אחד ואחד אם רוינה לאכל יותר ואחר כך מחדיין אתו לפני
 בבעלה בית ואם רוינן לאכל ביחוד המורד והמורד מאתו תמחוי
 תולין לאכל שלא הזשם צ' בתלת המאכל לינורכם בר ביט
 בגמ' אין מוליכין ואפילו בקנין ואפילו בתמחוי תמכה
 בפ' כל שעה בעלשין בתמכה גמ' אמר רב בר חסד תמכתה
 שפ' פ' קרדיו קיט' אומ' מרין תמליוס בצד' ויחמד אלהים
 ויחמד הדליק נרות ופנסין לירע היאך תנא קובע תמליוס בילג'
 כי מראש עזדים היה חומר ויורד ומבקש ליתן תמליוס פ' הן

השיתין והן השמות והן הסודות תמן בגמ' דפ' המיטר
את הספ' קב וחציקב רביע תומן ועורלה בפ' א בסוטה בגמ' דה
במידה תמן תמון וחצית תומן נאכל עורלה פי' תומן קב שהיה
חצי רובע שמונה תרג' המנוח תמן בגמ' דפ' מומין
תנא הדידך והלפך והתמן תימן שתמין איכיו פ' דלית ליה
ריסי עינים כלל תמנתה בפ' ערב פסח בגמ' אמר יוחנן
תימנתה קמירתה דהות בעימורי דהות יתירך על דא רובע
ובה משערין רביעית לפסח פ' מידה ובה משערין רביעית
כלומר מאה שער על דא חזי רביעית בפ' תמר תמרי
מיקמי נהמה כי נרגא לך יקלה פ' האוכל תמרים ליבא ביקתא
שוכרין הגוף כמו הגדין לחילן והאוכלן לאחר הסעודה
מחדקין הגוף כמו הכריח לדלת עיין בענדע תומרתה
דחצינותא כפ' בעתן פ' אחלת בכירוס שלדל מידות כשם
כשמתחילין לבשר פחותיהן קורין אותו בלש' עיני חסידים
בין לתמר בין לשאר פירות באלהו הלוקין בגמ' המקיף מאן
דאכיל תמרי באדכריא לקי' פ' דרך בני אדם אוכלין תמרין
כשהן באדכלא דהם אוכלין אדם שם ואינם מעוטרין מי ידע
שיתרה בו ויהי חייב מלקות דיתושמן ודכש' תמריא חלפן
בדובשא תמר תמרותא חיונות וקפרס פ' המדות וזו לוח
נאפה אוכלין אותו כשהו רכין משום דאדעתא דהכי כטע
לקולך מברכין עליהן בורא פרי האדמה אבל לולבי גפנים
דלאו אדעתא דמוכל לולבין נטעיהן לקול מברכין עליהן עדי

נהיה ביד נכבד פי מטהר בערך עלף בפכ בשבוע התמדות
 שלהן חסור פ' הינין קודם שהוא פתוח דומה לתמדה כדאמ'
 נקטם ראשו ועלה לו תמדה בפ' במעטד רבן גמיל אומר
 תמדות שלהן ושלחדרל ושלחיל המערו חייכות במעטד
 בפ' בפדה אין מייין לא ביונקות ולא בתמדות פ' כמין גרגרים
 קטנים שיש צדאשודאזוג תמר ב' פ' כיער מכרכין בגמ'
 והוא אומר עלהמוגמר מהמתי מכרכין עלהמוגמר משתעלה
 תמדותו פ' עשנו בפ' כלהבשר בגמ' הטהרין מניחין כלי תחת
 הבשר פ' שיכלה כל מדרה אדמדומית שש מנה ידעיט אמ'
 מר חסרה משמיה דרב פפה משתעלה תמדותו פ' כיון שיעלה
 מן הכבוד עשנו כילה והולך וזה שכוונת שומן הוא בפ' אמר
 ב' ביתא בטיניס היו יודעין לפטם דמותן ולא היו יודעין להעשות
 עשן כמותן שהללו מהמר ועולה כמקל וזהללו מפעיע לכן ולכן
 תמר בר גמ' דפ' אמ' להן הממונה ר' אומר אין דומה
 תינטר שלחמא מפעיע לכן ולכן תמר בר גמ' דפ' המועה
 וין מאו שנה האו תימורתא דחד בלגא דמידליו לעיל משום
 דדאיר חביתמי פ' גול העין פ' א מפני מה עפעפים שלמסא
 מן העין שלתרנגולת עולין לו על העין ומנסין העין מפני שעלין
 בדרך שעה כירה ואלמלא עפעפים שלהן שהוא כך היה העשן
 מעורר ואל ידאוק בעפעפי שחר תרג בתימורי קריעתא ועל
 עפעפי יל תרג על תימורי עולימותא

סליק פרקי אחיל מרקיח תן

בפ' השותפין בגמ' כופין גם כי יתט בגרים עתה אקבעם גם בהיותם

בגים הם ארצה אותן כי יתע תטי התלמוד עתה אקבעם
ואם לא יתנו כקן אלה המעט ויחלו ממטח מלך ושרים
פח נחל עטל כמו לא יחלד ברוה' לא יבטל כפגמ דפ' היטן
מקרא ומשנה במטל לא תטתהי בר ממטל לא בר גמ דפרק
המזכר פירוח כל הנא בתרה לטפוי מלתא קאחי ותנא תונה
פ והתנא שנאה כלל פנינו במענותינו כשומעתיס ושנעת
תרג' ותנהון תמן למימרי ותנינון ויצר לפני אחיו תרג' ירוש
ותנגם אחא לא תגרת נענה שמה כימי נעוריה תרג' ויתנהון
תמן למימרי תקראו אישיו תרג' ותנהון לפולחני ת
להתנות על השערים בצד' פ' בע ס' ע' ב' בכתובות בגמ' הערים
תנא יהונדבריט מהו תן פ' היאיש מקדש בו בגמ' תנא
לאשה התקדש לו מהו לו בידך תנהו לכל במעמר של שותף
ד' מי שמת בגמ' ראו הע' תלתמל שזינהו רבנן כה לכה ב' לא
טע' וכולש' מהו לי בידך תנהו לפ' תנב בפ' חס הכפודים
בגמ' חילה אומ' תונבא בעלמא נקיט ליה וספק נפשות להק' לב
בעת כותים בגמ' קיטות גומים והא' תונבא בעלמא הוא דנקיט
ליה קא משמע ל' פ' ומן תונבא דנקיט ליה מרחקא ושמתיה
מחנה תנן ציף בר' ינו אמר אסי מפני מה מתחילק
לתיניקות טתרה כהנים יתחילו להן מבראשית אמה קבה הואיל
וקורבנות טהורים והתיניקות טהורים יצואו טהו ויתעסקו בטה
תנא בפה בכלים תנור שהוסק מאחוריו או שהוסק
שלא לשרת פ' תנור שהדליקו בו אש מאחוריו כדי להתנגב או
מהוסק שלא מרש' אדם מוסק התנור פ' תוספת שעסין על

התנור שאם ישאר מן הלחם שלא יכיל להתערב אופן אחר
שם תנחתה בצד ויהי מקץ חמת צלמה תנויתה דביתה
מקשה וכול
סליק פדקיה

אחיל פדקיב תסוור בצד פדק
סח הנה משמני הארץ כגון דתסווריה חסרין מה נעבר ונמלא
יתרון ובפדק פג אלון עירם למה נקרא שמו עירם שעתיד
לערס תיסודיות למלך המשיח בלל ברזי ואתחנן והיו למלך
תיסודיות בכל מדינה בפס דבחרש השלישי פתחולו תיסודיות
ואברותיה צירק חרוץ תרגומם ברמתא מליין אברוין סען
מהיט תרג תיסודיותה תסיל בפחלו טרסג סומני העוף
תסיל פסול בתורין וכשר בצני יונה שמע מיעה מין יונה הוח
תרגסגמ והעוף טמא בעיר ורמיה יונה על גבי ציני תסול
ותסיל על גבי בינה יונה מטוי בפח מגרש בגמ כתב טל העופות
פסלות במי חטאת חוץ מיונה ותסול תסס בסגמ דתעניות
ובפ בנסודר ומורק בגמ מאמתי ובפ אין מעמידין בגמ תרג
יון תוסס אין כז מטום גילוי וכמה תסיסות גימס בולמר אז
יבדיל משה ימלו הן בה אתה כופח ירמו תוסס שנ קול דמו
אחיק עושקים אלו מן האדמה ברזי מגיל והעצמות יחרו אתה
מונת שגלן ישר היה גפנו תוסס כהדא מרקחתא תעב
סליק פדקיע

תועבה תישה אתה בה
אחיל פדקיב תח ברסגמ דפ יעצא דופן
אחי שויליה לרביא ימיר ליה רואה הויה אתה שויליה לר יוסף אמר
לסה רוחה הויה הרר אתה לקמיה דהבני אמר ליה ברוקא דהודי

תפי כפ' ה' חרץ בגמ' כי ישר אחת שילוק לחביו אמליק מתענות
היה אמ' ליה כולו ברוקא דהררי תפוח פ' כולכם ברוק אחו
תרוקו בפ' א' ע' ש' אמ' בגמ' ל' כל מיא דיעשרי לך תוך שרי
תוך שרי פ' תדיק רוקך ותשליכהו מפך תפח ע' גמ'
דפ' מעניע הויניא חצי גבית לחיילך וינמיחה וחזרה
ותפחה בפ' ג' בטהרות הניחן בגשמים ונתפחו טמא בפ' ג'
בעקנים בשדה עיגל שנתפחו ובשרה יזינה שנתמעט פ'
עינן גמ' חק והיסוד פ' בפ' הזהב בגמ' כשם שאונתה עתה כן
שבירי אשך תפח פ' לא התמיץ כדרכו אלא תפח כאלו בל
שאור נילוט כדגם במינה תפח תלשוש צינור וכו' פ' בעל פס
בר גמ' רשבת כי הוינן יחלק בתדיק דר' יוחנן לשילוב ברוקא
פ' חולק תפח בר גמ' ד' פ' ש' אכלתה רבי זורא בערין
השוכריהת הפועלים בגמ' ד' סמך ש' שלח יתחילך עד לוש
לאהרן ד' יחלש ואיתתפח אחתה אלישע בעה רחמי ואיתתפח
פ' הם מחולק בפ' א' בכז' היוניא מן הטמא ירלו כרוכא דקניא
וכי מטייתתם ייקפא דמיתחרי דקא מתפך בפ' אלו מינימות
בגמ' מינא שך ההוא גברא דהוק דר' פתסא דאופי חותבינהו
וקא מתפח פ' יגע והניח משתחו לחרץ כרו לעוש תפח
תפוח היק באמינע המזבח עיין בפ' גימא בגמ' ד' שני במעלה
חיתמר הטהנה מאמר תפוח שעל גבי המזבח וכול פ' אפר
תפוח היט לאחר שהדים את הרשן ושמו אעלה מזבח למטה
זה כשיאר ברשן שעל גבי המזבח היה עוברו ביותר ועושהו שול
כפי תפוח וגבוה כעץ קובע ואחר כך פושט בגדי ורובש צד

גדושים כהררשונה והיו מויניחו חונן למחנה לבית הדרשן וממנו
קאמ הנהנה מאפר תפוח ר' יחסי סבד כיון דערדיך הוינאתהדרשן
בגרי כהנה רכב ולבש בגדים אחרים אעפ שפחותים מנהררשונה
בקדושתיה קאיומועלין בו נפד בעבד לוקחין גת דעושה מן
הנכריה עפ שנוטל בירו ונותן לתוך התפוח פ קומץ ענבים נקד
תפוח בפ' הקומץ רצה בגמ' א קני מטורה כפתורים למה הן רומין
לתפוחי הכרמים פ תפוחים ודכרתיים שדחבן יותר על עובדין בם
גמ' ר' כל המנחות באות וכשהצניק לתוכו דומה לתפוחי הכרתיים
פ' תפוחי תפוחי הכול עגול כולו חוץ ממקום הכיטס תפוח על פניו
ועל תפוחי ס' טפיו וכב פ' לע יח בויך ר' רבי ימך וצילמר בס' ויקהל
פ' תפוחי קידרה על תפוח תנור וכירים תלג ירוש' תפוחי שפוח
תפוח תלג תפוחי דודא ר' ע' מותי כמוקד נחרו תלג ור' בריה ק' י
תפוחי חררן תפל בפ' מענין בגמ' חבילי קש תלג מליח
מחר לטל טלן ר' תפוחי חסור לטל טלן צור בין חי וצח מליח מותר
ל' לטלן תפל - בפ' בסוטה המלמדיה את בתו תורה כא' י
מלמד תפוחי בפ' בס' גמ' ר' פ' דאס' נשים ופ' ט' מ' שום תפוחי
פ' עבירה כמוקד ותפוחי תפל בפ' בשקלים לח' בתפוחי
לח' בקמיע בס' מקוות ותפוחי של ראש בזמן שחינה חוץ פ'
תפוחי היא האחת של ראש או שליר תפוחי הן שתיים של ראש
ג' שליר בקשירה פ' יח בכלים תפוחי ד כלים התיר קעושה ראשונה
וכלבס מגילה העושה סוכה עגלה סכנה ואין בה מיעוה פ' תפוחי
עגלה כחצו סכנה והיון בה מינה פעם שנתל על פניו ברחום וחטן
ד' יר' מוח וד' וד' סכנה ואין מינה חלה מירבעות תפוחי -

כתב חנניא על בפי אלו נאמר בהלכ ברכת כהנים ומינאט שחמר
ד נחשק צחון + על קדמי דאמרו רבנן תפלין בראשונספר תורה
בזרועו זה ספר תורה שחמ כמין סכה בו מן הנכיו ויוו אלהך ועד
כל אשר לרשך שהו תריג אחיות כנגד תריג מעות שבתורה ורב
מי שיה צחון + על אמר מאן דעל לכנישתא וא שטח דגמרו עכור
פסוקי דזמרה חומ ברק שחמ וחיותם מהלל בתוש ואומ תהלה
לדויד כל ומדלג ואומ הילוליה הילוליה כול וחיותם בישותבא ומ
וממחר ומתפלל עם הנכור אבל לומר פיסוקי דזמרה אחר
תפלה לא דקודם ניתקט תפל בגמ דברכות תפילוסמך
למטהו פ שלא ישאר לו דבר מלאכה לעשות ויהיה לבו פרוי על
אלה מאחר שמתפלל אסוב על מטתו לאכול דא שיהא תפלתו
קודמת למטתו שחמ אקדים מטתו לתפלתו אני מתירא שפנה
תחטפני שינה ונדרם ונמינאמי ישן בלא תפלה דא שיחא מקום
לתפלתו סמך למקום מטתו כדי שיחו עניים מעויין סם אגב
תפלה תפינו בגמ דא התכלית וכל יט בתורת כהנים תופין
תאפינה נח ד אומ תאפתה רבה ד דוסה אומ תאפינה ניו פיל
תאפינה נח דאמי נח אפוי ולא אפוי כל אכס כלו כשהיא מטגנה
אינה אפוי כל ינודכה וכשהיא מכניסה לתנור היכא הינו תאפינה
נח תאפינה רבה כלו תאפינה הדבה אפוי תאפינה שיעשה
חלה דקה ורחבה הדבה תאפינה כשהיא נח כלו בלא טמן שחמ
מטגנה תחלה ואחר כך אופה היתה שחורה מחמת השמן ולא
היתה נח תפס בפכיער משותתפין ל יהודה חומ אפוי
תפוסת יד שלב על הבית איט חוסר עליו פראות ליה לעל הצית

כלו תשמיש ביותן צמים רכיון דלח עקר דעתיה מיניה
הוה איניש דרר שם לא אסר עלמאן דאחית עירוב בפרק
השותפין שנדרן אם יש לו בהן תפוסת יד אסור גמ כשה תפוסת
יד אמר טמא למחצה לשליש לרביע פ שייר לעינמו למחצה
לשליש אכל בצעים מותר פ ששייר לעינמו בצעים שגבין
במרחץ פ אם שייך לעינמו מקום במרחץ כדי לייבש שם
ביצים שליוערוהו עיגולין קטנים שלארמא שפושין מיהן
כלוחרם בסגל דפתמיר תפוסה בעלמא פ הוה מתפסו דא כגון
ערור וכיוצא בו כגד קזליה לעמוד עלהמניין בסגל דפרק יש
נוחלינה אחים שקנו אתרוג מתפוסת הבית פ חורם שיחלקו
החמין בנכסי האב קמ אתרוגמן העיבין שלאביוהן קנו מתפוסת
הבית חייבין לב פ כע קלכון בפ כלהינלמין מפני מה האשרה אסורה
מפני שיש בה תפוסת ידי אדם פ בגמל שיש בה ידי אדם לאותווי
מאי לאו לאותווי חילן שנטעו ולבסוף עברו בפ נגמר הדין בגמרה
ואם לאו הער השני והתניא חין נקברין עמו אמר פ פתאמאי עמו
עמו בתפוסתו פ בר אמות דיליה כדגרס מתתופס ד אמות בפרק
נעדר שנתפסה בגמל אם תשתכאי והיא לא נתפסה אסורה היא
נתפסה מותרת פ לא נתפסה באונס אלא ברעונה מקרה עינמה
לביחא אסורה כרגל דשבת ותפסתה עשר עשרה פ עד יהיתה סמ
כמלית אכל למעלה מי כשותה יחיד ויש מל מקום פטור הוא
תפר בפ כג בכלים מפני שהתפר מחברו תפת ובט
את במות התיפת אשר בגיח בין הנס ככ פד בעגיה תפת תפוח
חזקת הבתים בגמ חזקתו ג שנים אמר ר טמאן תפתיחא לאהוי חזקה

פ שדה שלח חרש חותה חלח הוצטמה ועשבה הרוחזידח הכימש
ונתבקעה כגין פוחח חרישה וידעבה כגן יה אינה חזקה פרח
יסוד תפית בפ כג בכלים תפית שלחמור טהות יוטב עליו
פ בלעז ברדח והוח שלינמר שעמשין ממט פלטרין ששמו
בלש ישמעל לבד והוח בלש יכומעל ברדעה ועין מובלעת
מלש לש ויש מפר עעים העשוין על גבהחמור למשו

סליק פדקי
חחיל פדקי

בפ כל כתבו מעילון תיק הספר בפ ין בכלים תק נכלים וכול סוף
ויעז תד שלח ונפק מן תיקח פ נרתק כלי זמר תק בסירגון
מהו תיק פ כמן דבר שעומד בתוך השק ואין יודע מה קטט
ודק תיקו כפ בפג תקב בכריתות בפ אמל בפג
כמה ישהק אמרבה בר חבוה בתקי בה אחת פיר כגן שוינק
בתקיפה אחת במיפיעה אחת בטה ולח הניח טיפה מלוכלות
על פי הדר תקל שכר השתו מתקולתא כפ בפ עיקה בפג
דבבא קמח חסדא הוה ליה חריסא דהוה יהיב תקיל ושקל
פדשיעור שהיה שוקל ונותן לר' חסדא היה שוקל ונוטל לעצמו
ואינו פוחת לעצמו מלל פג דרב חסדא מריה דחרעא הוה לא
היה לו יותר כלום זה פ חכמו מגבינה בפ' חנני זעל דת אריוס
דר חסדא הוה תקיל יהיב תקיל שוקל והוה שוקל אגרא ופוחת
סלקיה ושקל מאי ראית ליה אמר ר' לני ת' בפ איזהו נסך בפג
מפרין ההוח חרס דבני מר עוקבא דהוה בימר טמויל תקיל
ויהיב תקיל ושקיל שוקיל אגרא ושקיל פוחתא בפג דסתובת
ר' חנניה מתקיל מתקל לא פהיה שוקל דהצנים ודיק מרינאן קלח

כיון ששקל ונמנעו יתירות ונבירות אח נכנס תיבגביל ארץ
יש אשר חבניה ברזל תקלין חרתת תקלין עתיקין עיין בע
כפרת תקל בעגמ דע משקין וצפ חזקת בגמ במה דברים
חמורים במחזיק החי מאן דתקיל תיקלה פ חופר הדקיעה
הקרקע ומשוה פניו כרכ הלאהם כוזה פניה תקל בע ד
מיתות בגמ הבא על הדבור תקלה וקלון פ תקלה כמעדש במתני
לפי שבה לאחר תקלה על ידיה שחטה ושטה דקלון שרבר
מחוסס וחרפה לצוא על הבהמה וכלימן שטוברת בשוק
חונם יורה שנסקל על על ידיה בשביל סד וקר הינו קלון בע שלוח
החן בגמ פיק טמא לאומרה תורה שלא לתקלה תיקן תיקן
סתובק לאשה כל פ בע שלוח שלו אינו מתקין ככ פ בע חרש
בגמ דפ סדר העניות ובגמ דפ פ בסנהדרין אבל מה אעשה
סתקנתו קלקלתו פ כתיב שנתקלקלה ידיעתו בבית אב שול הותר
אפילו דבה הבית אינו משמש עד שישב בית דין על כהונה
ויקבעו באיזה יום ישמש תקע בגמ דפ כלה כלים גזירה
שמה יתקע פ שמה יתקע בה מסמך או יתר בגמ דפ חבא ער
במתו והא רבה בגמ דפ כישר החל נפל מראש הגג ונתקע
חייב בד דברים פ נידמן לו שנפל על כריסה ובה עליה חייב בד
דב בניה באער בדימו ובשבת אבל בבוסת אינו חייב עד שיהנון
לדבענן למימד קמן בזה פ הבא על יבמתו ביבמות בע בית שמה
בגמ שני אחים והתקע עצמן לזכ הלכ פ כל האומה יאן לו לא תורה
כל שחונם יאן לי כסף במינות אלה בקריאת התורה בלעז אן
ל תורה כלומר אמלו שכר קריאת התורה יאן לו רכת ולמדת

ועשיתם וכול כלומר המתעסק בעשיית המינות יש לו שכר
מעיות ושכר למור תורה אבל המתעסק בקריחה בלש א' ע'ג'
דמגמר לאחריו וחזל ע'ג'י מינות איהו לית ליה אגרא בהג'
ד' השוכר את הפועלין אמדתי לו אעל מתקוע תקע בר
ג' ד' כינוי הרגל בג' עמרה וצפא בקירושין בג' וחכאומ
בכסף תני ר'אמי בר יוחנן תורתגול שקושיט ראשו בחויר כול
דכוכית ותקע בו ושברו וכול עד תקע ב'אח' וחירשו חייב ובג'
בכסף בית שמאי אומ' ובסג' ד' ישכמו וברג' ד' שור טעמ
ד' ו' שוורים תנו התם ב'פהחובל בחברו התקע לחברו נותן לו
סלע ולא תימא סלע ד' ד'א' אלא פלגא ד'ד'א' ד'קרוחינסי לסלע
פלגא ד'ד'א' חנן ביטא תקע ליה להדיח גברא וכול פ' תקיעת
בקול ב'א'ט' ולא ב'א'תיר ב'ראמ' המבעית את חברו פטור מ'ט'
מדיני אדם כינר תקעלו ב'א'ינו וחרשו פטור אחזו ותקע בו
וחרשו חייב והכא בט'אחזו ותקע בו ולא הייקו תקיע
לפ'א' לשמן ועירא היידי תרג' עירא ד'מתקיע תקע
ב' עקביה בן מהללאל ובסג' ד' שתי הלחם יכולא פל' תקפה
עלין מ'ט'ט' ב'א'יהו נסך בג' כינר לקח ר'א' היניש תקיעת
ד'א'יה ב'מתנה מאי פ'אדם חזק בעיקניות ש'א'ינו מותר לאדם
ב'פ'וסה הילך י'ד'י א'ח'ביתא ד'א'מרא א' תקפא בדשותך פיר
א'ס' החמינה בדשותך ב'פ'א'וחזין בג' י'ה ישבע בעי ר' יוחנן
א'ם תקפה אחר צ'פניט מהו תקע ב' עקביה בן מהללאל
ובסג' ד' הישן גידות טוות תקופות וצ'מטריא
סליק פירק' ד' אחיל פירק' טו

לג
תָּר בְּכֹל הַיָּשׁוּבִיעִין בְּגַמֹּ וְהַרְגַּט בְּאוֹהֵלֵיכֶם אֶרְתֶּם וְגִינְתֶם
בְּאוֹהֵלֵי שְׁלֹמֹקֶם אֵל שְׂכוֹנָה - תָּר בְּפֹאֵ בְּמֶגֶד קְדוּשָׁת
שִׁילָה יֵשׁ אַחֲרֶיהָ הַתָּר קְדוּשָׁ יְרוּשָׁה אֵין אַחֲרֶיהָ הַתָּר תָּר
הַמּוֹתָר עַל דְּבָרֵי נְבִיא עֵיין בְּעוֹהֶר תָּר הִיתָה בְּיֹתָה
עֵיין בְּפֶה הַתָּר תָּר בְּעַתְמִיד בְּגַמֹּ הַשּׁוֹחֵט אֶת הַפֶּסַח וְכִרְיָה
גַּמֹּ דְשָׁבוּבָם גַּמֹּ דִּפְּ אֹתוֹ וְאֶת בְּטֵן הַתְּרִיחַת סֶפֶק לֹא שָׁמָּה הַתְּרִיחַת
תָּר בְּכֹל הַגֶּט בְּהַמְכִּיחַ גֶּט וּבִסְגֻמָּה דִּפְּ שְׁנַיִם אֲחוּחִין אִיכָּה
רַחֲמֵי אִיכָּה וְתָרֵךְ כִּי תֵּנֶה נֶאֱמָר דְּהוּחִיקוּ דְּלֹא שְׂכִיחֵי שְׂוִירָתָה
בְּפִיחֻת דִּפְּמִי שְׂאֲחֻז הַתְּעִיבִיחֵי בְּשִׁיטָה וְתִרְיָה בְּמִיחָה אֵין
בְּפִיחֻתֵּי בְּגַמֹּ וְהַשְׁלִיקוֹת וְתָרֵךְ בְּהוּ גְּרִישָׁתָה וְכֹל מִשְׁרַת עֲנָבִים
תָּרֵךְ וְכֹל מִתְּרִיחַת עֲנָבִין תָּר בְּפִיחֻתֵּי תְּפִלִּין בְּגַמֹּ שְׂרָשִׁין
וְהָאֵין עֲתִירֵי פִירִי בְּגַמֹּ תִיר דִּפְּ אֵין בְּנֶבֶל קִמָּה כּוֹר עֲכִיד לִיתוּרֵי
פִי יִשְׂרָאֵל עֲפֵר וְהַקִּירֵי וְהַפֶּרֶס פִּי הַבּוֹר בְּפֶסֶק זִיחֵי בְּשִׁלָּה עֲרֵעָה
וְתִרְיָה עֲפֵרָה פִּי מִשְׁלִיךְ עֲפֵר וְנֶבֶל כְּעֵלָה שְׁלֵנוֹ תָּרֵךְ וְתִרְיָה כְּמֹת
סֶרֶךְ תָּר בְּפִיחֻתֵּי אֶת הַמַּגְלָה בְּגַמֹּ וְתִרְיָה וְכֹל מִגַּמֹּ דִּפְּרֵךְ
הַבָּא עַל יְבִמָּתוֹ וּבְפִיחֻתֵּי פֶסֶק בְּגַמֹּ אִמֵּי דְּיוֹסִי נְתִנְמַכְמוּ הִיכִי דְּאִמֵּי
לְתַנְמַנֵּם אִמֵּי דְּיוֹסִינִים וְלֹאנִים תִּיר וְלֹא תִיר בְּפִיחֻתֵּי מַעֲמִידִין בְּגַמֹּ
וְגִבִּינַת בֵּית אִינִי קוֹתָר מִגֶּט שְׁעוֹתָר פִּי הַתְּעוֹדָר לֵךְ כּוֹשֶׁתֶךְ בְּאוֹמֵר
בְּגַמֹּ דְּבִיחָה הוּא עוֹבְרָה וְיִשְׁנָה לְשִׁחִיטָה מִתְּחִלָּה וְעַד סוּף
וְתִיר בְּפִיחֻתֵּי אִמֵּי פִיחֻתֵּי תִירֵי דְּקֵל אֲחֵרָה פִּיחֻתֵּי כְּנֶסֶרָה בְּרִי קוֹרָה לֹא
לְמִטָּה מִמֶּנּוּ יֵשׁ בְּכִיחֻתֵּי נְדָרִים וְתוֹפְרִין בְּהוּ וְרַחֲוִי אֲחֵר מִהוּ לְהַפְּיֹד
סִי דְּלִשָׁתָה יְבִישָׁה קֶסֶנָה שְׂשׁוֹתִין בְּהוּ יוֹן לְפִי קֶסֶן שְׂכִיחֵי לְפִיחֻתֵּי הוּא
וְהוּא שְׂכִיחֵי תִירֵי דְּקֵל אֲחֵרָה שְׂאֲחֵל אֲחֵרָה וְהוּא לְתַפְּרֵדָה פִּיחֻתֵּי דְּלִשָׁתָה

והינה דיקא אסר להונא בר טען תר בסנהדרין ב' גמ
רע כהן גדול איתור בעמר צתלב ימות פ' אם השור בשחר בשל
ימות מרות הקור ובטיהרא ביטורים בחעי היום ידמוך שישן
בשל התאסד מצוב החמימות ושלח משכיה כלומר שמתחכך
עצמו במותו ומשמשך דמינער ליה החמימות שנמרע עירו
זהו חדר גמור ואם לאור האיסוס הם וכלהיום הינו מינע ליתדין
אחר וינדיך לעבר איהו שנה תר בפ' על חלומות חדין
עילעץ גמ' אמר פ' תורה ברה דעוינא פ' שורה שחורפן
העין שפתו שנקסו גמ' אמר פ' תורה ברה דשפונותיה פ' שור
החיעון שפה לפיו תרג' תורה מקף לכומיה תקות חוט הספירה
תרג' תורה דחוט יהודיתא תרג' תרג' דהיתרא עיין בפ'
ספ' ופ' ביתר תרג' תרג' בר גמ' דפ' אותות ואתבט ערבא
לא פליגי רבנן ור' יוסד אלה בשור תבר וכול עד ורבנן סברי מו
מד' תרג' תרג' מונה דבהמא הומו ור' יוסי סבר כיון דחש
ליה בהדי חיות מינע דחיה הוא תרג' בפ' השותפין נגמ'
דסמך סמך לו יחד מטייה תרג' בפ' המוכר פירות נגמ' בית
גדול תנא וקנטר יב' על יב' מאי קנטר תרג' אפרניה בר גמ'
דפ' כל גגית פעמים שדקה לאסור ודכין דחמי כגון דעבדה לתו
תרג' דביתיה דחמר לנטורי תרג' תרג' הוא דעבר בר גמ'
דעדות עניות טובה לישותא דטבת ארבלתא איב' ואמ' דלהבית
בה תדבער פ' העירות שכן מפר בפ' המוכר את הבית נגמ' המוכר
את החמר ר' אליעזר אומ' המוכר את העומר וכול ש' כי פליגי
דאמ' ליה דרתא ר' ליעזר סבר תרג' משמע שכן תרג' חסר

על כן אמר לה מכר אלה אוירה שלהינר וכשטבת ארמלית
שלה ידרו הגשמים בטבת שהגשם בעל להרץ טנו והולירה
הינמיחה לה ביירי תרביני כלו אין מניחין שממה החיירות
חילת שוכנים שם שלא באו גשמים כדי ליכנס לבית לה תשם
תגלה תבור פא ולא צייר תרביני כיון שיש חושיו שכן באויר
בזער להתרויח ברוח לפיכך אין מניחין אדר החצר בורה בלה
בני אדם אלה שוכנים שם פיר א תרביני מקומות שנתרבינו במים
כמו המברץ עורה ומרביעם שדה לכו בשכיע וכשירד יורה במדחש
נפלו וה שדה מתרביעת והתיכש בטבת חוד שיין אותה וזורעין
הנה אבל כשיודרין גשמים גם בטבת אין יכולין לזרוע וביירי
תרביני פא תרביני בתי מדרשות כלו אין חייבין בתי מדרשות
שיכולין תלמידים לבוא שאלו מעכבין להן גשמים ובטבת יש
לזרוע ונתייחד מכל ימות השנה היכא דאמ דלא שקיל טיבתא
בלומר לה נסתלק החום אלה ישנים צפתחים פתוחים מפני חזק
החום בע גמ לפה תורה בתרביעא אמרי וכי הדבר הלמי בהקם
חוד ומלמד בהקם בכלה לא איתמר בר גמ דלאו טריא חזק
תדבן הושט אמר יונה אמר חזק מכלעתא תרביעא
בבר ד פדע גז ער מקום שהנהר מהלך שם היא ארץ יש ואיזה
סוג תחבוקנה תרבות בר נדיקין בזמן שהן תרבות אינו
מערין בע נירה טבילה ביום שלא חריו ושמשה הדין תרבות
רעה תרבות בר כלאים תרבות והתרתור פ מין
הוא חזק בלש ישמעל אלק רנבים ומתגדל ועושה דור עונק

הוא חביב ואין נפרדיו העלין פ' כיוון דקין הוא מכר ג' דופ
תרגו התריע לפיחמים הדקינו לו חנין עיין בערך 1 תרגו
ברגל דפ' מקום שנהג בשלמה שטר מתרגמנו דמחוי בשטר
שבת פ' הדור שומן שחורטין בשבת לעיבור ועיטין להו פסוק
וראה כחלן שוכן שבת בפ' האיש מקדש ב' פ' התקדשי ל' ביום
הביתרגם פסוק כינורו זה הרי זה בראי פ' כגון ויראו את אלהי יס
וחיו ית אלהא דיש הרי זה בדאור שחין הקבה נראה והמוסיק
עליו ומתרגמו וחיו ית מלאכה דיש הרי זה מעדן ומחרן שעיטין
הרבוץ מלאך אילה יהרגם ית יקרא אלהא דיש תרגומא
עד פס' בגמ' סמך למטה אבל מטבול צמיני תרגומא פ' מינ' כיסני
דתניא בדרכ' בתוספ' הביאו לפניהם מיני תרגומא מדרך עליו
בורא מיני כיסני בפ' חס הכפירים בגמ' האוכל ביום הכנין מאי מינ'
תרגומא בהתרא דלא שכיחו פ' ואיבעי אימא מיני תרגומא
ומי פירינינהו תרגם רוברות בים תורגיסין בימא תרגו
ומיסיסין עיין בעהרת תרגו בפ' לעז ליעזי אומאם לה
הביא בגמ' אין עושין לה חלוק ליתרהו ליה ש' דמיבלעביה דמי
בפ' גמ' דפ' ואלו מגלחין אותה לוי ל' חמין בפ' מדובב בגמ' דאין
מגדלין אמרי מן נתרה נתרה שמואל ונתרה דב' חס' בגמ' בעב
ד' בגמ' אין בונן קח מיתרה ואי אמרה ליה ומאי נפקא מינה ברא
גמ' דפ' אין בעדכין קח מיתרה סיהרה תרי יומי ס' א' מהאחד
תרגו בפ' י' בכלום חס' שחמרו מידה גסה מלא תרוור
דקב כמלות תרוור גרול פלדומאים בפ' העור והרוטב בגמ' דסמ

והיה נבילה ל שמשק אומ ג טמאות תורשותמן המת ב בכל אומ
הב אין בהן וחלוהן ימלא תרוד רקב ופינם כשעורה וגולל ורומן
מלא תרוד רקב מטמא במשא ובאהל רהינו מטמא במגע והינו
מגנו באחת מהן וכול ב פ טה גרול קנזיר ועל מלא תרוד רקב גמ
מלא שיעורו חזקה אמ מלא פסת קיר ול יוחנן אמר מלא חפציו
ל תרג איהוה מת שיש לו רקב שנקבר ערום בשיטתו של
גבי רעפה של אכנים אמ כולא אין רקב חלה הבא מן הבשר ומן
צור שומק העינים בם כלים תרוד שהו אנתון על חסלתן בם ידיים
לית יעשה אדם עינמות אכיו ואמו תרודות תרז ברג
ג סוד שנגד את הערה חטין התרין ומת פטור בם השוכר
וחתפושליו בגמ ואלו אוכלין היתה אוכלת ומתדדת מהו משום
מפיליה וקאלה מעלילה פ כגון שר וחקת הרוחות בבטן
משלהת זמורה בפה שוחט אחד בגמ השוחט את המסוכר
אין בשוחט כין במתירה פ שה טילה רעי כגון קילוח ככה הוח
ת חלן נאמרין בגמ העומד לפניהם מיד נתרו פיר מתהלחלונת
למה כסנו רוח ומטבח זמורה מתריזין מתוך פתק טיהן עיין
ג פניקט תרט ולא היו תלטות סא טרוטות עיין בפ
תרטא תרטא ופילא תריטא לב פ בפ איהא בפרק
גזול מעים בגמ גיל מטבע ובעה עור והרוטב בגמ עור שש פ
אפלו כי תירטא אמר ליה אין אפלו כגפה אמ ליה אין פ תירטא
משקל רובע הקב כלומר אפלו כי גמיה הוסיפו על המטבע כי
משקל תירטא משולם לו ואפלו עטא הו בינמיה משולם לו תרי

תריטוך כדו דיצור עיין בעתך תריסר בוגמזפר
מי שחזר וצטרא לובם תריסר שנין תרייק בפ"א
שרינים בגמזאבוב רועה אנגרון כיטד ותרייק פ' סממין
שמערבין אותן ומשקין אותן למי שחזרתו חמה ושם
אחז סם תרייקי בגמזדפ אין בין המורד חד לתלתין יומין
כי תרייקה לגמזא וכי חזרה לדיקלח פ' כקויעין פוגזלין
סביבות הדקל שיעין לו שמשמרין פירותיו כך יפה לגמזא
שישוב נעשה יותר בריא הרבוב בפ"ט בכלים שלם
תרכוסין הן פ' עינין יחדגז הם מן עין ויש אומ' מן עיבהן וכל
מאלו תרמז בוגמזדפ במה מדליין עד רכליה ריגז
דתמזדא פ' ענינים שמלמקטין עינים וזוהיא פרנסתן וזן
שחקין ממור בשוקאם ובאחדם לקנותן בתשובות פ' תרמז
פניסיהן שנקדאין כך תרמז בגמזדפ במה מדליין גרזה
שבא במקלן ובתרמלן בם יבמות שהדיניחה להן מקלן מנעל
תרמלן בפ"ז כלים והתרמז ה' קבין בפ"ח כלים שלם
תורמלן הן ובפ"ח חמת שעשאה תורמל בפ"ח בנצעים
כל הצדדים והחמת והתרמל נדאין כדרךן בפ' כלים שלעור
ומוליכין בהן מיני מזונות וכלקוט תלג ובתורמל ליה בפ"ח
בשביעית אפועין הגמלנין שיתרמלן אפ' שהוקשו ונשטו כמ'
כיס כמו תרמילן ידוע עבדין עבדין הנקילין תרמוס בפ'
ממנין זאת התרמוס היבש מפני שהיא מאכל לעוים בוגמז
אין ינדין מקטע עליהן רשונה יש ש' ויוסיעו יש לפעשה

וְגַם שֶׁעָשָׂה תוֹעֵבוֹת כְּתוּבוֹת בְּפִקּוּק דֵּה אֶפְלוֹ שְׁתַּדְמוּסֵהוּ שֶׁל
שְׁלֹחַרֹד שְׁלִיחוֹת הוּא יֵדָה לֵיה עֲשִׂאוֹנֵי אֵלֶּה לְאַחַר תוֹעֵבוֹת
שֶׁאֵינָן לֵה עֲבֻדוֹת תְּרַגְל בְּרִגְמֵ דֶּפְתַּלְתֵּה שְׁחַר עַל
תְּרַגְלֵי שְׁנִיֶּסְקֵל בִּירוֹשָׁה שֶׁ שְׁלֹחַ תֵּאמַר שֶׁאֵין מְכִילָה בְּהֵמָה נִסְקֵל
כְּשִׁיךְ אֶחָד־אֵלֶּה שׁוֹר בְּלֹץ עוֹפֵי הַתָּבוֹב הַשׁוֹר יִסְקֵל אִילָּה
כֹּל הַבְּהֵמָה וְאֶפְלוֹ עוֹפֹת שֶׁהָרִי תוֹרְנָל בִּירוֹשָׁה הָרֵג תִּינוּק שֶׁנֶּק
בְּמִזְחוֹ וְנִסְקֵל הַתוֹרְנָל בְּרִגְמֵ דֶּפְ מִי שֶׁאֲחִזּוֹ אֵלֶּה וְהֵיב לֵיה אֵלֶּה
לְתוֹרְנָלָה בְּרֵא דְמַדִּימָן בְּשִׁבְעֵתִיךְ בֶּפְ אֵלוֹ טַר בְּגַם סִימְנֵי הַעוֹן
וְכַפֵּי סִימָן בְּגַם כֹּל שֶׁחֵלֵב בְּפִיֵּה תְּרַגְלָה דְּאֶגְמָה אֶסִּיר—
תְּרַגְלָתָה דְּאֶגְמָה שָׂרִי וְסִימָ עֲמוֹנִיתוֹלָה עֲמוֹנֵי מוֹאבִּיתוֹלָה
מִזְחֵי בְּרִגְמֵ דֶּפְ הַמִּוִּנִּיָּה יֵין דְּמֵא דְּתְּרַגְלָה בְּרֵא פֶּ דּוֹכִיעֵר
כְּנַחֲלֵק בְּדָמּוֹ לְבִרְקִית שֶׁהוּא חוֹלִי שׁוֹשׁ בְּעֵין וְכוֹלֵט וְסִימָ בְּרֵא
לְבִרְא פֶּאֶר כֵּאֵב שֶׁמִּזְחוֹן לְעֵין בְּעִינְיוֹן גֶּבֶר הָרֵג יִירוֹשָׁה כְּכֹךְ תִּיגֵל
תְּרַגְמֵ בְּכֹרֵ דְּפֶרֶס סֵט אֲחֹתָן יֶאֱבָנִים שִׁטְטָן יַעֲקֹב חֲבִינֹתָה
רֵאשׁוֹ נַעֲשׂוֹ בְּמִיטָה וְנִתְּרוֹמֵס תְּרוֹנִים שִׁלֵּג רִגְלִים הִרְאָה לֵךְ
הַיֹּשֵׁעַ בְּסֶם־לֵךְ לֵן אֲמַר אֲתֵּהוּ רִגְלֵי שְׁלִישׁוֹ בְּהַד יִלְמַד וְיִקְחוּ
לֵךְ שְׁלֹחַ נִנְחָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִיְהִי עוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתְּרַגְמֵ
שְׁלִישֵׁי רִגְלִים מִשְׁנַבֵּט נִתְּכֶסֶם הַעוֹלָם וְעַמֵּד עַל יוֹשׁוֹבֵי וְכוֹל
עַר וְשִׁמְתֵי מִקּוֹם לְעַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְנִטְרָשׁ בְּתוֹ נִטְעָתִים לֵאמֹר אֵלֶּה
נִטְעָתִין לְעוֹלָם־נִי כֶּסֶה תְּרַגְמָה שְׁיִטְקָה תוֹרְנִיתָה בְּעַ
שׁוֹמֵר בְּהַד־דֶּפְ הַנִּיחָקִין דְּמֵי הוֹק מִיְּתוּלִיךְ תִּינוּקָה שְׁתֵּלִי אֲרֵא
תִּינוּקָה שְׁתֵּלִי תוֹרְנִיתָה בְּעַ אֵי בְּעִיךְ אֵינִיטְרוֹבִילֵין גַּמֵּר מִאֲרֵי
אֵינִיטְרוֹבִילֵין תוֹרְנִיתָה תְּרַגְמָה בְּפִיךְ בְּכִלִּים תֵּק מִכְתָּב

והדונתו פ' תיק ההימנן פינרין שני תיקות הרים בם
גמ' ר' במה שר' ונעדין הניות פתוחות מ' ריסין מונחין בר
בינה בית שמאי חומ' חין מסלקין את התריסין כיום טוב פ'
קרטיס שמועלים בהן פתחי הניות כלילה וציוס מסלקין את
ומניחין עליהן אוכל צמח למכור ובית הלל מתירין לסלקם
ולפתוח ולהחזירם כר' לסגור בם בן זומא תושטו ומעשים
טובים כתרס לעני הפירענות בדגמ' דפ' תפילת השחר וזכור
בפ' כל מסולו בגמ' כלה מומין המות ער שיכנסו בפ' תריסין
לבית המדרש פ' בעלי תריסין כמ' טמנו שהי' מאלו מן
מ' מק' י' עם נשיא י' לעזר חותן ולתית חימתו על מ'
שפורץ גרריהו פ' כלים ג' תריסין הן הכפוף טמא מדרס
פ' תריס כפוף כאלו שולבני אדם בם יבמות לחכ' היה מעשה
דא' שפיק ב' ד' שהתריס פ' ד' יקנים מיהתים ענה תל' מאתן
תריסין ולא יקדמנה מג' תרסית בפ' במה אשה
דגמ' סנדל מסומר שהים מיכן ושתיים מיכן ואחת בתרסיותו
בדגמ' ד' ואלו קשרים וזה משעתינו בסנדל שיש לו אינים
נ' תרסיתו ב' שולח לשבור דרין שולח וזחנן בדגמ' דפרק
מינה ח' ל' הנה שלעור ותרסיותו שלעור מהו פ' רינועות
מ' ל' דלום הן ששום כל' ערבי שדחך תרעומת בם
גמ' ד' א' ב' ד' ומפני מה בעלום מפני תרעומת המינים פיר'
ש' ויאמר חין עיקר התורה חלה הדברות ידוע מפני טריפי'
המנן ש' ויהי חומ' חל' לצד נה' למסוק מסיני תרס'
גמ' בד' ששום יתרו וב' ויקהל מס' תרעתיים שמועתיים

AUTHOR _____

NO. 2992

TITLE ARUK

RR _____

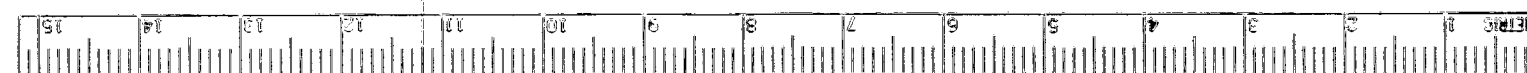
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 541

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION